This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

https://books.google.com

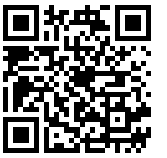

Bb 1195/00 dan

Digitized by Google

Digitized by Google

NOVI ZAVJET

GOSPODA NAŠEGA

ISUKRSTA.

U Beču.

IZDANJE A. REICHARDA I DRUGA.

Digitized by Google

1877.

J 30841

3 Sb přírodu
70413

SLOVANSKÁ KNIHOVNA
3186033897

666147

Digitized by Google

K A Z A L O.

	Glavah	Strana
Sveto evandjelje po Mateju	28	1
Sveto evandjelje po Marku	16	49
Sveto evandjelje po Luci	24	79
Sveto evandjelje po Ivanu	21	132
Djela svetih apostolah	28	171
Rimljanom poslanica sv. apostola Pavla . . .	16	222
Korinćanom poslanica prva sv. apostola Pavla .	16	243
Korinćanom poslanica druga sv. apostola Pavla	13	262
Galaćanom poslanica sv. apostola Pavla . . .	6	275
Efešanom poslanica sv. apostola Pavla . . .	6	282
Filipljanom poslanica sv. apostola Pavla . . .	4	288
Kološanom poslanica sv. apostola Pavla . . .	4	293
Solunjanom poslanica prva sv. apostola Pavla .	5	297
Solunjanom poslanica druga sv. apostola Pavla	3	302
Timoteju poslanica prva sv. apostola Pavla . .	6	304
Timoteju poslanica druga sv. apostola Pavla .	4	309
Titu poslanica sv. apostola Pavla	3	313
Filemonu poslanica sv. apostola Pavla . . .	1	315
Hebrejem poslanica sv. apostola Pavla . . .	13	316
Prva poslanica sv. apostola Petra	5	331
Druga poslanica sv. apostola Petra	3	337
Prva poslanica sv. Ivana	5	340
Druga poslanica sv. Ivana	1	345
Treća poslanica sv. Ivana	1	346
Poslanica sv. apostola Jakova	5	347
Poslanica sv. apostola Jude	1	352
Odkrivenje sv. Ivana bogoslova	22	353

Digitized by Google

Digitized by Google

SVETO EVANDJELJE PO MATEJU.

GLAVA 1.

PLEME Isukrsta, sina Davida Abrahamova sina.

2. Abraham rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i braću njegovu.

3. A Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom. A Fares rodi Esrona. A Esron rodi Arama.

4. A Aram rodi Aminadaba. A Aminadab rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.

5. A Salmon rodi Booza s Rahabom. A Booz rodi Obeda s Rutom. A Obed rodi Jeseja.

6. A Jese rodi Davida cara. A David car rodi Salomona s Urijinicom.

7. A Salomon rodi Roboama. A Roboam rodi Abiju. A Abija rodi Asu.

8. A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.

9. A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju.

10. A Ezekija rodi Manasija. A Manasij rodi Amona. A Amon rodi Josiju.

11. A Josija rodi Jehoniju i braću njegovu, u seobi Babilonskoj.

12. A po seobi Babilonskoj, Jehonija rodi Salatiela. A Salatiel rodi Zorobabela.

13. A Zorobabel rodi Abiuda. A Abiud rodi Eliacima. A Eliacim rodi Azora.

14. A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda.

15. A Eliud rodi Eleazara. A Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova.

16. A Jakov rodi Josipa, muža Marije, koja rodi Isusa, prozvanoga Krista.

17. Svega dakle koljenah od Abrahama do Davida, koljenah četrnaest, a od Davida do seobe Babilonske, koljenah četrnaest, a od seobe Babilonske do Krista, koljenah četrnaest.

18. A RODJENJE Isukrsta bilo je ovako: kad je Marija, mati njegova, bila izprošena za Josipa, a još dok se nijesu bili sastali, nadje se da je ona trudna od Duha svetoga.

19. A Josip muž njezin, budući pobožan, i nehoteći je

Digitized by Google

javno sramotiti, namisli je tajno pustiti.

20. No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu andjeo Gospodnji, govoreć: Josipe, sine Davidov! neboj se uzeti Marije žene svoje; jer ono, što se u njoj začelo, od Duha je svetoga.

21. Pa će roditi sina, i nadjeni mu ime Isus; jer će on izbaviti svoj narod od griehah njegovih.

22. A ovo je sve bilo, da se izvrši što je Gospod kazao preko proroka koji govori:

23. Eto, djevojka će zatrudnjeti, i rodit će sina, i nadjenut će mu ime Emanuel, koje će reći: s nami Bog.

24. Kad se Josip probudi od sna, učini kao što mu je zapovjedio andjeo Gospodnji, i uzme ženu svoju.

25. I neznadijaše za nju dok ne rodi sina svojega prvenca, i nadjede mu ime Isus.

GLAVA 2.

A KAD se rodi Isus u Betlehemu Judejskom, za vremena kralja Heroda, a to dodju mudarci od iztoka u Jerusalem, i kažu:

2. Gdje je kralj Judejski što se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zviezdu na iztoku, i došli smo da mu se poklonimo.

3. Kad to čuje kralj Herod, uplaši se, i sav Jerusalem s njim.

4. I sabravši sve glavare svećeničke i književnike narodne, pitaše ih: gdje će se roditi Krist?

5. A oni mu rekoše: u Betlehemu Judejskom; jer je tako prorok napisao:

6. I ti Betleheme, zemljo Judina! ni po čem nijesi najmanji u državi Judinoj; jer će iz tebe izići knez koji će pasti narod moj Izraela.

7. Onda Herod tajno dozva mudarce, i izpitivaše ih kad se pojavila zviezda.

8. I poslavši ih u Betlehem reče: idite i razpitajte dobro za diete, pa kad *ga* nadjete, javite mi, da i ja idem da mu se poklonim.

9. I oni saslušavši kralja, podjoše: a to i zviezda, koju su vidjeli na iztoku, idjaše pred njimi, dok nedodje i stade odozgo gdje bješe diete.

10. A kad vidješe zviezdu *gdje je stala,* obradovaše se veoma velikom radosti.

11. I ušavši u kuću, vidješe diete s Marijom materom njegovom, i padoše, i pokloniše mu se; pa otvoriše dare svoje i darivaše ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom.

12. I primivši u snu zapovied da se nevraćaju k Herodu, drugim putem otidoše u svoju zemlju.

13. A POŠTO oni otidu, a to andjeo Gospodnji javi se Josipu u snu i kaza mu:

Digitized by Google

ustani, uzmi diete i mater njegovu pa bježi u Egipat, i budi ondje dok ti nekažem; jer će Herod tražiti diete da ga pogubi.

14. I on ustavši uze diete i mater njegovu noću i otide u Egipat.

15. I bi ondje do smrti Herodove: da se izvrši što je Gospod rekao preko proroka koji govori: iz Egipta dozvah sina svojega.

16. TADA Herod, kad vidje da su ga mudarci prevarili, razsrdi se vrlo, i posla te pobiše svu djecu po Betlehemu i po svoj okolini njegovoj od dvie godine i niže, po vremenu koje je dobro doznao od mudaracah.

17. Tada se sbilo što je kazao prorok Jeremija govoreć:

18. Glas u Rami ču se, plač, i ridanje, i jaukanje mnogo: Rahel plače za svojom djecom, i neće da se utješi, jer ih neima.

19. A po smrti Herodovoj, gle, andjeo Gospodnji u snu javi se Josipu u Egiptu,

20. I reče: ustani, i uzmi diete i mater njegovu i idi u zemlju Izraelovu; jer su pomrli koji su tražili dušu djetinju.

21. I on ustavši, uze diete i mater njegovu, i dodje u zemlju Izraelovu.

22. Ali čuvši da Arhelaj kraljuje u Judeji mjesto Heroda otca svojega, poboja se onamo ići; nego primivši u snu zapovied, otide u krajeve Galilejske.

23. I došavši *onamo*, namjesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se sbude što su kazali proroci: da će se Nazarećanin nazvati.

GLAVA 3.

U ONO pako doba dodje Ivan krstitelj, i učaše u pustinji Judejskoj.

2. I govoraše: pokajte se, jer se približi kraljevstvo nebesko.

3. Jer je to onaj za koga je govorio prorok Isaija gdje kaže: glas onoga što viče u pustinji: pripravite put Gospodu, i poravnite staze njegove.

4. A Ivan imaše haljinu od dlake kamilje i pojas kožan oko sebe; a hrana njegova bijaše skakavci i med divlji.

5. Tada izlažaše k njemu Jerusalem i sva Judeja, i sva okolina Jordanska.

6. I on ih kršćavaše u Jordanu, i izpoviedahu griehe svoje.

7. A kad vidje (Ivan) mnoge fariseje i saduceje gdje idu da ih krsti, reče im: gujinje leglo! tko kaza vam da bježite od gnjeva koji ide?

8. Rodite dakle rod dostojan pokajanja.

9. I nemislite i negovorite u sebi: imamo otca Abrahama; jer vam kažem da može Bog i od kamenja ovoga podignuti djecu Abrahamu.

Digitized by Google

10. Već i sjekira kod koriena drvetu stoji; svako dakle drvo, koje neradja dobra roda, sieče se i u oganj se baca.

11. Ja dakle kršćavam vas vodom za pokajanje; a onaj, što ide za mnom, jači je od mene: ja nijesam dostojan njemu obuće ponieti; on će vas krstiti Duhom svetim i ognjem.

12. Njemu je lopata u ruci njegovoj, pa će otriebiti gumno svoje, i skupit će pšenicu svoju u žitnicu, a pljevu će sažeći ognjem vječnim.

13. TADA dodje Isus iz Galileje na Jordan k Ivanu da se krsti.

14. A Ivan branjaše mu govoreći: ti treba mene da krstiš, a ti li dolaziš k meni?

15. A Isus odgovori i reče mu: ostavi sad, jer tako nam treba izpuniti svaku pravdu. Tada *Ivan* ostavi ga.

16. I krstivši se Isus izidje odmah iz vode; i gle, otvoriše mu se nebesa, i vidje Duha Božjega gdje silazi kao golub i dodje na njega.

17. I gle, glas s neba koji govori: ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

GLAVA 4.

TADA Isusa odvede Duh u pustinju da ga djavol kuša.

2. I postivši se danah četrdeset i noćih četrdeset, na posljedku ogladnje.

3. I pristupi k njemu napastnik i reče: ako si sin Božji, reci da kamenje ovo hljebovi postanu.

4. A on odgovori i reče: pisano je: neživi čovjek o samom hljebu, nego o svakoj rieči koja izlazi iz ustah Božjih.

5. Tada odvede ga djavol u sveti grad i postavi ga navrh crkve;

6. Pa mu reče: ako si sin Božji, skoči dolje; jer u pismu stoji, da će andjelom svojim zapovjediti za tebe, i uzet će te na ruke, da gdje nezapneš za kamen nogom svojom.

7. A Isus reče njemu: ali i to stoji napisano: nemoj kušati Gospoda Boga svojega.

8. Opet uze ga djavol *i odvede* na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva kraljevstva ovoga svieta i slavu njihovu;

9. I reče mu: sve ovo dat ću tebi ako padneš i pokloniš mi se.

10. Tada reče njemu Isus: idi od mene, sotono; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i njemu jedinomu služi.

11. Tada ga ostavi djavol, i gle, andjeli pristupiše i služahu mu.

12. AKAD ču Isus da je Ivan predan, otide u Galileju.

13. I ostavivši Nazaret, dodje i namjesti se u Kapernaumu primorskom na medji Zabulonovoj i Neftalimovoj,

Google

14. Da se sbude što je rekao Isaija prorok govoreć:

15. Zemlja Zabulonova i zemlja Neftalimova, na putu k moru s one strane Jordana, Galileja neznabožačka.

16. Ljudi, koji sjede u tami, vidješe svjetlo veliko, i onim, što sjede na strani i u sjeni smrtnoj, zasvietli svjetlo.

17. Od tada poče Isus učiti i govoriti: Pokajte se, jer se približi kraljevstvo nebesko.

18. IDUĆI pokraj mora Galilejskog vidje dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata njegova, gdje meću mreže u more, jer bijahu ribari.

19. I reče im: hajdete za mnom, i učinit ću vas lovci ljudskimi.

20. A oni taj čas ostaviše mreže i za njim otidoše.

21. I otišavši odatle, vidje druga dva brata, Jakova Zebedejeva, i Ivana brata njegova, u ladji sa Zebedejem otcem njihovim, gdje krpe mreže svoje, i pozva ih.

22. A oni taj čas ostaviše ladju i otca svojega i za njim otidoše.

23. I PROHODJAŠE po svoj Galileji Isus učeć po sbornicah njihovih, i propoviedajuć evandjelje o kraljevstvu i izcjeljujuć svaku bolest i svaku nemoć po ljudih.

24. I otide glas o njem po svoj Siriji, i privedoše mu sve bolestne od različnih bolestih i s različnimi mukami, i biesne, i mjesečnjake, i uzete, i izcieli ih.

25. I za njim idjaše naroda mnogo iz Galileje, i iz Deset gradovah, i iz Jerusalema, i Judeje, i izpreko Jordana.

GLAVA 5.

A KAD *on* vidje narod, pope se na goru, i sjede, i pristupiše k njemu učenici njegovi.

2. I otvorivši usta svoja, učaše ih govoreć:

3. Blago siromašnim duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko;

4. Blago onim koji plaču, jer će se utješiti;

5. Blago krotkim, jer će naslieditи zemlju;

6. Blago gladnim i žednim pravde, jer će se nasititi;

7. Blago milostivim, jer će biti pomilovani;

8. Blago onim koji su čista srca, jer će Boga vidjeti;

9. Blago onim koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati;

10. Blago progonjenim pravde radi, jer je njihovo kraljevstvo nebesko;

11. Blago vam, ako vas uzasramote i uzprogone i reku na vas svakojake hrdjave rieči lažuć, mene radi.

12. Radujte se i veselite se, jer je velika plaća vaša na nebesih, jer su tako progonili proroke prije vas.

13. Vi ste sol zemlji; ako sol

Digitized by Google

obljutavi, čim će se soliti? Ona već neće biti ni za što, osim da se prospe na polje i da je ljudi pogaze.

14. Vi ste svjetlo svietu; nemože se grad sakriti kad na gori stoji.

15. Niti se užiže svieća i meće pod sud nego na svietnjak, te svietli svim koji su u kući.

16. Tako da se svietli vaše svjetlo pred ljudima, da vide vaša dobra djela, i slave otca vašega koji je na nebesih.

17. NEMISLITE da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da izpunim.

18. Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slovca ili jedne title iz zakona, dok se sve neizvrši.

19. Ako tko prekrši jednu od ovih najmanjih zapoviestih, i nauči tako ljude, najmanji nazvat će se u kraljevstvu nebeskom: a tko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u kraljevstvu nebeskom.

20. Jer vam kažem, da ako nebude veća pravda vaša nego književnikah i farisejah, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

21. Čuli ste kako je kazano starim: neubij; jer tko ubije, bit će kriv sudu.

22. A ja vam kažem, da će svaki, koji se srdi na brata svojega ni za što, biti kriv sudu; a ako li tko reče bratu svojemu: raka! bit će kriv skupštini; a tko reče: budalo! bit će kriv paklu ognjenomu.

23. Zato dakle, ako prineseš dar svoj k oltaru, i ondje se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te,

24. Ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiri s bratom svojim, pa onda dodji i prinesi dar svoj.

25. Miri se sa suparnikom svojim brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik nepreda sudcu, a sudac *da te ne*preda sluzi i u tamnicu *da te ne*vrgnu.

26. Zaista ti kažem: nećeš izići odanle, dok nedaš do posljednjega dinara.

27. Čuli ste kako je kazano starim: nečini preljube.

28. A ja vam kažem, da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svojem.

29. A ako te oko tvoje desno smućuje, izvadi ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udovah tvojih, nego li sve tielo tvoje da bude bačeno u pakao.

30. I ako te desna tvoja ruka smućuje, odsieci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udovah tvojih, nego li sve tielo tvoje da bude bačeno u pakao.

31. Tako je kazano: ako tko pusti ženu svoju, da joj da knjigu razpustnu.

Digitized by Google

32. A ja vam kažem, da svaki koji pusti ženu svoju, osim za preljubu, navodi ju te čini preljubu; i koji puštenicu uzme, preljubu čini.

33. Još ste čuli kako je kazano starim: nekuni se krivo, a izpuni što si se Gospodu zakleo.

34. A ja vam kažem: nekunite se nikako: ni nebom, jer je priestol Božji;

35. Ni zemljom, jer je podnožje nogam njegovim; ni Jerusalemom, jer je grad velikoga kralja.

36. Ni glavom svojom nekuni se, jer nemožeš ni dlake jedne biele ili crne učiniti.

37. Dakle neka bude vaša rieč: da, da; ne, ne; a što je više od ovoga, oda zla je.

38. Čuli ste da je kazano: oko za oko, i zub za zub.

39. A ja vam kažem, da se nebranite oda zla, nego ako te tko udari po desnome tvom obrazu, obrni mu i drugi;

40. I tko hoće da se sudi s tobom i košulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu.

41. I ako te potjera tko jedan sat, idi s njim dva.

42. Tko ište u tebe, podaj mu; i tko hoće da mu uzajmiš, neodreci mu.

43. Čuli ste da je kazano: ljubi bližnjega svojega, i mrzi na neprijatelja svojega.

44. A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, blagosivljajte one koji vas kunu, činite dobro onim koji na vas mrze, i molite se Bogu za one koji vas gone;

45. Da budete sinovi otca svojega koji je na nebesih; jer on zapovieda svomu suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravednim i nepravednim.

46. Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakovu platu imate? Nečine li to i carinici?

47. I ako Boga nazivate samo svojoj braći, šta odviše činite? Ne čine li tako i neznabožci?

48. Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen otac vaš nebeski.

GLAVA 6.

PAZITE da pravdu svoju nečinite pred ljudima da vas oni vide; inače plate neimate od otca svojega koji je na nebesih.

2. Kad dakle daješ milostinju, netrubi pred sobom, kao što čine licemjeri po sbornicah i po ulicah da ih hvale ljudi. Zaisto vam kažem: primili su platu svoju.

3. A ti kad daješ milostinju, neka nezna ljevaka tvoja što čini desnica tvoja.

4. Tako da bude milostinja tvoja tajna; i otac tvoj, koji vidi tajno, platit će ti javno.

5. I kad se moliš Bogu, nebudi kao licemjeri, koji rado po sbornicah i na razkršću po ulicah stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaisto vam kažem da su primili platu svoju.

Digitized by Google

6. A ti kad se moliš, udji u kliet svoju, i zatvorivši vrata svoja pomoli se otcu svojemu koji je u tajnosti; i otac tvoj koji vidi tajno, platit će ti javno.

7. A kad se molite, negovorite mnogo, kao neznabožci; jer oni misle da će za mnoge rieči svoje biti uslišeni.

8. Vi dakle nebudite kao oni; jer zna otac vaš šta vam treba prije molitve vaše.

9. Ovako dakle molite se vi: Otče naš koji si na nebesih, da se sveti ime tvoje;

10. Da dodje kraljevstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu;

11. Kruh naš potrebni daj nam danas;

12. I oprosti nam dugove naše kao što i mi opraštamo dužnikom svojim;

13. I nenavedi nas u napast; nego izbavi nas oda zla. Jer je tvoje kraljevstvo, i sila, i slava u viek. Amen.

14. Jer ako opraštate ljudem griehe njihove, oprostit će i vam otac vaš nebeski;

15. Ako li neopraštate ljudem griehah njihovih, ni otac vaš neće oprostiti vam griehah vaših.

16. A kad postite, nebudite žalosni kao licemjeri; jer oni načine blieda lica svoja, da ih vide ljudi gdje poste. Zaisto vam kažem da su primili platu svoju.

17. A ti kad postiš, namaži glavu svoju, i lice svoje, umij,

18. Da te nevide ljudi gdje postiš, nego otac tvoj koji je u tajnosti; i otac tvoj, koji vidi tajno, platit će ti javno.

19. NESABIRAJTE sebi blaga na zemlji, gdje moljac i hrdja kvari, i gdje lupeži podkopavaju i kradu;

20. Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni hrdja nekvari, i gdje lupeži nepodkopavaju i nekradu.

21. Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.

22. Svieća je tielu oko. Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve će tielo tvoje svietlo biti.

23. Ako li oko tvoje kvarno bude, sve će tielo tvoje tamno biti. Ako je dakle svjetlo, što je u tebi, tama, a kamo li prava tama?

24. Nitko nemože dva gospodara služiti: jer ili će na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili jednomu voljeti, a za drugoga nemariti. Nemožete Bogu služiti i mamoni.

25. Zato vam kažem: nebrinite se za život svoj, šta ćete jesti, ili šta ćete piti; ni za tielo svoje, u što ćete se obući. Nije li život pretežniji od hrane, i tielo od odiela?

26. Pogledajte na ptice nebeske, kako nesiju, niti žnju, ni sabiraju u žitnice; pa otac vaš nebeski hrani ih. Nijeste li vi mnogo pretežniji od njih?

27. A tko od vas brinuć se

Digitized by Google

može primaknuti rastu svojemu lakat jedan?

28. I za odielo što se brinete? Pogledajte na ljiljane u polju kako rastu; netrude se, niti predu.

29. Ali ja vam kažem, da ni Salomon u svoj svojoj slavi neobuče se kao jedan od njih.

30. A kad travu po polju, koja danas jest a sjutra se u peć baca, Bog tako odieva: a kamo li vas, malovjerni?

31. Nebrinite se dakle govoreć: šta ćemo jesti, ili što ćemo piti, ili, čim ćemo se odievati?

32. Jer sve ovo neznabožci ištu; a zna i otac vaš nebeski da vam treba sve ovo.

33. Nego ištite najprije kraljevstva Božjega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati.

34. Nebrinite se dakle za sjutra; jer sjutra brinut će se za se. Dosta je svakomu danu zla svoga.

GLAVA 7.

NESUDITE, da vam se nesudi;

2. Jer kakovim sudom sudite, *onakovim* će vam suditi; i kakovom mjerom mjerite, *onakom* će vam se mjeriti.

3. A zašto vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svojem neosjećaš?

4. Ili, kako možeš reći bratu svojemu: stani da ti izvadim trun iz oka tvojega; a eto brvno u oku tvojem?

5. Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pak ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

6. Nedajte svetinje psom; niti mećite bisera svojega pred svinje, da ga nepogaze nogama svojima, i vrativši se neraztrgnu vas.

7. IŠTITE, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se.

8. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvorit će mu se.

9. Ili koji je medju vami čovjek, u koga ako zaište sin njegov hljeba, kamen da mu dâ?

10. Ili ako ribe zaište, da mu dâ zmiju?

11. Kad dakle vi, zli budući, umiete dare dobre davati djeci svojoj: koliko će više otac vaš nebeski dati dobra onim koji ga mole?

12. Sve dakle što hoćete da čine vam ljudi, činite i vi njim: jer je to zakon i proroci.

13. UDJITE na uzka vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu;

14. Kao što su uzka vrata i tiesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.

15. ČUVAJTE se od lažnih prorokah, koji dolaze k vam u odielu ovčijem, a unutri su vuci grabljivi.

16. Po rodovih njihovih po-

Digitized by Google

znat ćete ih. Zar se bere s trnja grožđje ili s čička smokve?

17. Tako svako drvo dobro rodove dobre radja, a zlo drvo rodove zle radja.

18. Nemože drvo dobro rodovah zlih radjati, ni drvo zlo rodovah dobrih radjati.

19. Svako dakle drvo, koje neradja roda dobra, sieku i u oganj bacaju.

20. I tako dakle po rodovih njihovih poznat ćete ih.

21. Neće svaki, koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u kraljevstvo nebesko; nego koji čini po volji otca mojega koji je na nebesih.

22. Mnogi će reći meni u onaj dan: Gospode! Gospode! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojim imenom djavole izgonili, i tvojim imenom čudesa mnoga tvorili?

23. I tada ću im ja kazati: nikad vas nijesam znao; idite od mene koji činite bezakonje.

24. SVAKI dakle koji sluša ove moje rieči i izvršuje ih, kazat ću da je kao mudar čovjek koji sazida kuću svoju na kamenu:

25. I udari dažd, i dodjoše vode, i dunuše vjetrovi, i napadoše na kuću onu, i nepade; jer bješe utvrdjena na kamenu.

26. A svaki koji sluša ove moje rieči a neizvršuje ih, on će biti kao čovjek lud koji sazida kuću svoju na piesku:

27. I udari dažd, i dodjoše vode, i dunuše vjetrovi, i udariše u kuću onu, i pade, i razpade se strašno.

28. I kad svrši Isus rieči ove, divljaše se narod nauku njegovu.

29. Jer ih učaše kao onaj koji vlast ima, a ne kao književnici.

GLAVA 8.

AKAD sidje s gore, za njim idjaše naroda mnogo.

2. I gle, čovjek gubav dodje i klanjaše mu se govoreć: Gospode! ako hoćes, možeš me očistiti.

3. I pruživši ruku Isus dohvati ga se govoreć: hoću, očisti se. I odmah očisti se od gube.

4. I reče mu Isus: gledaj nikomu nekazuj, nego idi i pokaži se svećeniku, i prinesi dar koji je zapovjedio Mojsija radi svjedočanstva njim.

5. AKAD udje u Kapernaum, pristupi k njemu satnik moleći ga

6. I govoreći: Gospode! sluga moj leži doma uzet, i muči se vrlo.

7. A Isus reče mu: ja ću doći i izcielit ću ga.

8. I satnik odgovori i reče: Gospode! nijesam dostojan da pod krov moj udješ; nego samo reci rieč, i ozdravit će sluga moj.

9. Jer i ja sam čovjek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa rečem jednomu: idi,

Digitized by Google

i ide; i drugomu: dodji, i dodje; i sluzi svojemu: učini to, i učini.

10. A kad ču Isus, udivi se i reče onim koji idjahu za njim: zaista vam kažem: ni u Izraelu tolike vjere nenadjoh.

11. I to vam kažem, da će mnogi od iztoka i zapada doći i sjest će za stol s Abrahamom i Isakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom:

12. A sinovi kraljevstva izagnat će se u tminu najkrajnju; ondje će biti plač i škripanje zubih.

13. A satniku reče Isus: idi, i kako si vjerovao neka ti bude. I ozdravi sluga njegov u taj čas.

14. I DOŠAVŠI Isus u dom Petrov vidje punicu njegovu gdje leži i groznica ju trese.

15. I prihvati je za ruku, i pusti je groznica, i usta, i služaše mu.

16. A u večer dovedoše k njemu biesnih mnogo, i izagna duhove riečju, i sve bolesnike izcieli:

17. Da se sbude što je kazao Isaija prorok govoreć: on nemoći naše uze, i bolesti ponese.

18. A kad vidje Isus mnogo naroda oko sebe, zapovjedi učenikom svojim da idu na onu stranu.

19. I PRISTUPIVŠI jedan književnik reče mu: učitelju! ja idem za tobom kud god ti podješ.

20. Reče njemu Isus: lisice imaju jame i ptice nebeske gnieżda; a sin čovječji neima gdje glave zakloniti.

21. A drugi od učenikah njegovih reče mu: Gospode! dopusti mi najprije da idem da ukopam otca svojega.

22. A Isus reče njemu: hajde za mnom, a ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace.

23. I KAD udje u ladju, za njim udjoše učenici njegovi.

24. I gle, oluja velika postade na moru, da se ladja pokri valovim; a on spavaše.

25. I prikučivši se učenici njegovi, probudiše ga govoreć: Gospode! izbavi nas, izgibosmo.

26. I reče im: zašto ste strašljivi, malovjerni? Tada ustavši zaprieti vjetrovom i moru, i postade tišina velika.

27. A ljudi čudjahu se govoreć: tko je ovaj da ga slušaju i vjetrovi i more?

28. A KAD dodje na onu stranu u zemlju Gergesinsku, sretoše ga dva biesna, koji izlaze iz grobovah, tako zla, da nemogaše nitko proći putem onim.

29. I gle, povikaše: što je tebi do nas, Isuse, sine Božji? zar si došao amo prije vremena da mučiš nas?

30. A daleko od njih pasijaše veliko krdo svinjah.

31. I djavoli moljahu ga govoreć: ako nas izgoniš, pošlji nas da idemo u krdo svinjah.

Digitized by Google

32. I reče im: idite. I oni izišavši otidoše u svinje. I gle, navali sve krdo s briega u more, i potopiše se u vodi.

33. A svinjari pobjegoše; i došavši u grad kazaše sve, i za biesne.

34. I gle, sav grad izidje na susret Isusu; i vidjevši ga moliše da bi otišao iz njihovoga kraja.

GLAVA 9.

I UŠAVŠI u ladju priedje i dodje u svoj grad.

2. I gle, donesoše mu uzeta koji ležaše na odru. I vidjevši Isus vjeru njihovu reče uzetomu: neboj se, sinko, opraštaju ti se griesi tvoji.

3. I gle, neki od književnikah rekoše u sebi: ovaj huli na Boga.

4. I videć Isus pomisli njihove reče: zašto zlo mislite u srcih svojih?

5. Jer šta je lakše reći: opraštaju ti se griesi; ili reći: ustani i hodi?

6. Ali da znate da vlast ima sin čovječji na zemlji opraštati griehe (tada reče uzetomu): ustani, uzmi svoj odar i idi doma.

7. I ustavši otide doma.

8. A ljudi videći čudjahu se, i hvaljahu Boga, koji je dao vlast takovu ljudem.

9. I ODLAZEĆ Isus odanle vidje čovjeka gdje sjedi na carini, po imenu Mateja, i reče mu: hajde za mnom. I ustavši otide za njim.

10. I kad jedjaše u kući, gle, mnogi carinici i grješnici dodjoše i jedjahu s Isusom i s učenici njegovimi.

11. I vidjevši *to* fariseji govorahu učenikom njegovim: zašto s carinici i grješnici učitelj vaš jede i pije?

12. A Isus čuvši *to* reče im: netrebaju zdravi ljekara nego bolestni.

13. Nego idite i naučite se šta znači: milosrdja hoću, a ne priloga. Jer ja nijesam došao da zovem pravednike, no grješnike na pokajanje.

14. TADA pristupiše k njemu učenici Ivanovi govoreć: zašto mi i fariseji postimo mnogo, a učenici tvoji neposte?

15. A Isus reče im: mogu li svatovi plakati dok je s njimi ženik? Nego će doći vrieme, kad će se oteti od njih ženik, i onda će postiti.

16. Jer nitko nemeće nove zakrpe na staru haljinu; jer će zakrpa odadrieti od haljine, i gora će rupa biti.

17. Niti se ljeva vino novo u mjehove stare; inače mjehovi prodru se i vino se prolije, i mjehovi propadnu. Nego se ljeva vino novo u mjehove nove, i oboje se sačuva.

18. DOK on tako govoraše njim, gle, knez nekakav dodje i klanjaše mu se govoreć: kći moja sad umrie; nego dodji i metni na nju ruku svoju, i oživljet će.

19. I ustavši Isus za njim podje i učenici njegovi.

20. I gle, žena koja je dvanaest godinah bolovala od krvotočja, pristupi straga i dohvati mu se skuta od haljine njegove.

21. Jer govoraše u sebi: samo ako se dotaknem haljine njegove, ozdravit ću.

22. A Isus obazrevši se i vidjevši je reče: neboj se, kćeri; vjera tvoja pomogla ti je. I ozdravi žena od toga časa.

23. I došavši Isus u dom knežev i vidjevši svirače i ljude zabunjene

24. Reče im: odstupite, jer djevojka nije umrla, nego spava. I podsmievahu mu se.

25. A kad iztjera ljude, udje, i uhvati je za ruku, i usta djevojka.

26. I otide glas ovaj po svoj zemlji onoj.

27. AKAD je Isus odlazio odanle, za njim idjahu dva sliepca vičući i govoreć: pomiluj nas, sine Davidov!

28. A kad dodje u kuću, pristupiše k njemu sliepci, i reče im Isus: vjerujete li da ja mogu to učiniti? A oni mu rekoše: da, Gospode.

29. Tada dohvati se očijuh njihovih govoreć: po vjeri vašoj neka vam bude.

30. I otvoriše im se oči. I zaprieti im Isus govoreć: gledajte da nitko nedozna.

31. A oni izišavši razglasiše ga po svoj zemlji onoj.

32. Kad oni pak izidju, gle, dovedoše k njemu čovjeka niema i biesna.

33. I pošto izagna djavola, progovori niemi. I divljaše se narod govoreć: nikada se toga nije vidjelo u Izraelu.

34. A fariseji govorahu: pomoću kneza djavolskog izgoni djavole.

35. I PROHODJAŠE Isus po svih gradovih i selih učeć po sbornicah njihovih i propoviedajuć evandjelje o kraljevstvu, i izcjeljujuć svaku bolest i svaku nemoć po ljudih.

36. A gledajuć ljude sažali mu se, jer bijahu smeteni i razsijani kao ovce bez pastira.

37. Tada reče učenikom svojim: žetve je mnogo a poslenikah malo.

38. Molite se dakle gospodaru od žetve, da izvede poslenike na žetvu svoju.

GLAVA 10.

I DOZVAVŠI svojih dvanaest učenikah dade im vlast nad duhovi nečistimi da ih izgone, i da izcjeljuju od svake nemoći.

2. A dvanaest apostolah imena su ova: prvi Simon, koji se zove Petar, i Andrija brat njegov; Jakov Zebedejev, i Ivan brat njegov;

3. Filip, i Bartolomej; Toma, i Matej carinik; Jakov Alfejev, i Lebej, prozvani Tadija;

4. Simon Kananit, i Juda Iskariotski, koji ga i izdade.

Digitized by Google

5. Ovih dvanaest posla Isus i zapovjedi im govoreć: na put neznabožacah neidite, i u grad Samarjanski neulazite;

6. Nego idite k izgubljenim ovcam doma Izraelova.

7. A hodeći propoviedajte i kazujte da se približilo kraljevstvo nebesko.

8. Bolestne izcjeljujte, gubave čistite, mrtve dižite, djavole izgonite; za badava ste dobili, za badava *i* dajte.

9. Nenosite zlata ni srebra ni mjedi u pojasih svojih,

10. Ni torbe na put, ni dvie haljine ni obuće ni štapa; jer je poslenik dostojan svoga jela.

11. A kad u koji grad ili selo udjete, izpitajte tko je u njem dostojan, i ondje ostanite dok neizidjete.

12. A ulazeć u kuću nazovite joj: mir kući ovoj.

13. I ako bude kuća dostojna, doći će mir vaš na nju; a ako li nebude dostojna, mir će se vaš k vam vratiti.

14. Ako vas tko neprimi niti posluša riečih vaših, izlazeć iz kuće ili iz grada onoga otresite prah s noguh svojih.

15. Zaisto vam kažem: lakše će biti zemlji Sodomskoj i Gomorskoj u dan *strašnoga* suda nego li gradu onomu.

16. Eto, ja vas šaljem kao ovce medju vukove: budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi.

17. A čuvajte se od ljudih; jer će vas oni predati sudovom, i po sbornicah svojih bit će vas.

18. I pred vlastelje i kraljeve vodit će vas mene radi za svjedočanstvo njim i neznabožcem.

19. A kad vas predadu, nebrinite se kako ćete ili što ćete govoriti; jer će vam se u onaj čas dati što ćete kazati.

20. Jer vi nećete govoriti, nego Duh otca vašega govorit će iz vas.

21. A predat će brat brata na smrt i otac sina; i ustat će djeca na roditelje i pobit će ih.

22. I svi će mrziti na vas imena mojega radi; ali koji uztraje do kraja, blago njemu.

23. A kad vas potjeraju u jednom gradu, bježite u drugi. Jer vam kažem zaista: nećete obići gradovah Izraelskih dok dodje sin čovječji.

24. Neima učenika nad učitelja svojega ni sluge nad gospodara svojega.

25. Dosta je učeniku da bude kao učitelj njegov i sluzi kao gospodar njegov. Kad su domaćina nazvali Beelzebubom, a kamo li će domaće njegove?

26. Nebojte ih se dakle; jer neima ništa sakriveno što se neće odkriti, ni tajno što se neće doznati.

27. Što vam govorim u tami, kazujte na vidiku; i što vam se šapće na uši, propoviedajte s krovovah.

28. I nebojte se onih koji ubijaju tielo a duše nemogu ubiti; negò se bojte onoga koji može i dušu i tielo pogubiti u paklu.

29. Neprodaju li se dva vrabca za jedan dinar? pa ni jedan od njih nemože pasti na zemlju bez otca vašega.

30. A vam je i kosa na glavi sva izbrojena.

31. Nebojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabacah.

32. A kojigod prizna mene pred ljudima, priznat ću i ja njega pred otcem svojim koji je na nebesih.

33. A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred otcem svojim koji je na nebesih.

34. Nemislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju; nijesam došao da donesem mir nego mač.

35. Jer sam došao da razstavim čovjeka od otca njegova i kćer od matere njezine i snahu od svekrve njezine:

36. I neprijatelji čovjeku *postat će* domaći njegovi.

37. Koji ljubi otca ili mater većma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego mene, nije mene dostojan.

38. I koji neuzme križa svojega i nepodje za mnom, nije mene dostojan.

39. Tko čuva dušu svoju, izgubit će ju; a tko izgubi dušu svoju mene radi, naći će je.

40. Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji me je poslao.

41. Tko prima proroka u ime proročko, plaću proročku primit će; a tko prima pravednika u ime pravedničko, plaću pravedničku primit će.

42. I ako tko napoji jednoga od ovih malih samo čašom studene vode u ime učeničko, zasta vam kažem, neće mu plaća propasti.

GLAVA 11.

I KAD svrši Isus zapoviedi dvanaestorici učenikah svojih, otide odanle dalje da uči i da propovieda po gradovih njihovih.

2. A Ivan čuvši u tamnici djela Kristova posla dvojicu učenikah svojih

3. I reče mu: jesi li ti onaj što će doći, ili drugoga da čekamo?

4. A Isus odgovarajuć reče im: idite i kažite Ivanu što čujete i vidite:

5. Sliepi progledaju i hromi hode, gubavi čiste se i gluhi čuju, mrtvi ustaju i siromašnim propovieda se evandjelje.

6. I blago onomu koji se nesmuti radi mene.

7. A kad ovi otidoše, poče Isus ljudem govoriti o Ivanu: šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vjetar?

8. Ili šta ste izišli da vidite?

Digitized by Google

Čovjeka u meke haljine obučena? Eto, koji meke haljine nose po kraljevskih su dvorovih.

9. Ili šta ste izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem, i više od proroka.

10. Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto, ja šaljem andjela svojega pred licem tvojim, koji će pripraviti put tvoj pred tobom.

11. Zaista vam kažem: ni jedan izmedju rodjenih od ženah nije izišao veći od Ivana krstitelja; a najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega.

12. A od vremena Ivana krstitelja do sad kraljevstvo nebesko na silu se uzima i silnici ga dobivaju.

13. Jer su svi proroci i zakon proricali do Ivana.

14. I ako hoćete vjerovati, on je Ilija što će doći.

15. Koji ima uši da čuje, neka čuje.

16. Ali kakav ću kazati da je ovaj rod? On je kao djeca koja sjede po ulicah i viču svojim drugovom,

17. I govore: svirasmo vam, i neigraste; žalismo vam se, i nejaukaste.

18. Jer Ivan dodje, koji ni jede ni pije, a oni kažu: djavol je u njem.

19. Dodje sin čovječji, koji i jede i pije, a oni kažu: gle čovjeka izjelice i pijanice, druga carinikom i grješnikom. I opravdaše premudrost djeca njezina.

20. TADA poče Isus vikati na gradove u kojih su se dogodila najveća čudesa njegova, pa se nijesu pokajali:

21. Težko tebi, Horazine! Težko tebi, Betsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila čudesa koja su bila u vas, davno bi se u vreći i u pepelu pokajali.

22. Ali vam kažem: Tiru i Sidonu lakše će biti u dan *strašnoga* suda nego vam.

23. I ti, Kapernaume! koji si se do nebesah podigao, do pakla ćeš propasti: jer da su u Sodomu bila čudesa što su u tebi bila, ostao bi do današnjega dana.

24. Ali vam kažem, da će zemlji Sodomskoj lakše biti u dan *strašnoga* suda nego tebi.

25. U TO vrieme odgovori Isus, i reče: hvalim te, otče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrih i razumnih a objavio si prostim.

26. Da, otče, jer je tako bila volja tvoja.

27. Sve je meni predao otac moj, i nitko nezna sina do otac; niti otca tko zna do sin i ako komu sin hoće kazati.

28. Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti.

29. Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smjeran u srcu, i naći ćete pokoj dušam svojim.

30. Jer jaram je moj blag, i breme je moje lako.

GLAVA 12.

U TO vrieme idjaše Isus u subotu kroz usjeve: a učenici njegovi ogladnješe, i počeše trgati klasje, i jesti.

2. A fariseji vidjevši *to* rekoše mu: gle, učenici tvoji čine što nevalja činiti u subotu.

3. A on reče im: nijeste li čitali što učini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim?

4. Kako udje u kuću Božju, i hljebove postavljene pojede, kojih nije valjalo jesti njemu ni onim što su bili s njim, nego samim svećenikom?

5. Ili nijeste čitali u zakonu kako u subotu svećenici u crkvi subotu pogane, pa nijesu krivi?

6. A ja vam kažem, da je ovdje *onaj koji je* veći od crkve.

7. Kad biste pak znali šta je to: milosrdja hoću a ne priloga, nikad nebiste osudjivali pravih;

8. Jer je gospodar i od subote sin čovječji.

9. I OTIŠAVŠI odanle dodje u sbornicu njihovu.

10. I gle, čovjek bijaše tu s rukom suhom; i zapitaše ga govoreć: valja li u subotu lječiti? da bi ga okrivili.

11. A on reče im: koji je medju vami čovjek koji ima ovcu jednu, pa ako ona u subotu upadne u jamu neće je uzeti i izvaditi?

12. A koliko li je čovjek pretežniji od ovce? Daklem valja u subotu dobro činiti.

13. Tada reče čovjeku: pruži ruku svoju. I pruži. I postade zdrava kao i druga.

14. A fariseji izišavši načiniše vieću o njem kako bi ga pogubili. No Isus doznavši *to* ukloni se odanle.

15. I za njim idoše ljudi mnogi, i izcieli ih sve.

16. I zaprieti im da ga nerazglašuju:

17. Da se sbude što je kazao Isaija prorok govoreć:

18. Gle, sluga moj, koga sam izabrao; ljubazni moj, koji je po volji duše moje: metnut ću duh svoj na njega, i sud neznabožcem javit će.

19. Neće se svadjati ni vikati, niti će čuti tko po razputicah glasa njegova.

20. Trske stučene neće prelomiti, i stienja zapaljena neće ugasiti dok pravda neodrži pobjede.

21. I u ime njegovo uzdat će se narodi.

22. TADA dovedoše k njemu biesna koji bješe niem i sliep i izcieli ga, da niemi i sliepi stade govoriti i gledati.

23. I divljahu se svi ljudi govoreć: nije li ovo Krist, sin Davidov?

24. A fariseji čuvši to rekoše: ovaj drugčije neizgoni đavólah do pomoću Beelzebuba, kneza djavolskoga.

25. A Isus znajuć misli njihove, reče im: svako carstvo koje se razdieli samo po sebi, opu-

Digitized by Google

stjet će; i svaki grad ili dom koji se razdieli sam po sebi, propast će.

26. I ako sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdielio se: kakò će dakle ostati kraljevstvo njegovo?

27. I ako ja pomoću Beelzebuba izgonim djavole, sinovi vaši čijom pomoću izgone? Zato će vam oni biti sudci.

28. A ako li ja Duhom Božjim izgonim djavole, dakle je došlo k vam kraljevstvo nebesko.

29. Ili kako može tko ući u kuću jakoga i pokućtvo njegovo oteti, ako najprije nesveže jakoga? i onda će kuću njegovu oplieniti.

30. Tko nije sa mnom, protiv meni je; i tko nesabira sa mnom, prosipa.

31. Zato vam kažem: svaki grieh i hula oprostit će se ljudem; a hula na Duha svetoga neće se oprostiti ljudem.

32. I ako tko reče rieč na sina čovječjega, oprostit će mu se; a tko reče na Duha svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom svietu ni na onom.

33. Ili usadite drvo dobro, i rod njegov *bit će* dobar; ili usadite drvo zlo, i rod njegov *bit će* zao; jer se po rodu drvo poznaje.

34. Gujinje leglo! kako možete dobro govoriti, kad ste zli? jer usta govore od suviška srca.

35. Dobar čovjek iz dobre klieti iznosi dobro; a zao čovjek iz zle klieti iznosi zlo.

36. A ja vam kažem, da će za svaku praznu rieč koju reku ljudi dati odgovor u dan *strašnoga* suda.

37. Jer ćeš se svojimi riečmi opravdati, i svojimi ćeš se riečmi osuditi.

38. Tada odgovoriše neki od književnikah i farisejah govoreć: učitelju! mi bi radi od tebe znak vidjeti.

39. A on odgovarajuć reče im: rod zli i preljubotvorni traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.

40. Jer kao što je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri noći: tako će biti i sin čovječji u srcu zemlje tri dana i tri noći.

41. Ninivljani izići će na sud s rodom ovim, i osudit će ga; jer se pokajaše Joninim propoviedanjem: a gle, ovdje je veći od Jone.

42. Kraljica južna izići će na sud s rodom ovim, i osudit će ga; jer ona dodje s kraja zemlje da sluša premudrost Salomonovu: a gle, ovdje je veći od Salomona.

43. A kad nečisti duh izidje iz čovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeć pokoja, i nenadje ga.

44. Onda kaže: hoću da se vratim u dom svoj odkuda sam izišao: i došavši, nadje prazan, pometen i ukrašen.

45. Tada otide i uzme sa so-

Digitized by Google

bom sedam drugih duhovah gorih od sebe, i ušavši žive ondje; i bude čovjeku onome potonje gore od prvoga. Tako će biti i ovomu rodu zlomu.

46. Dok on još govoraše k ljudem, gle, mati njegova i braća njegova stajahu na polju i čekahu da govore s njim.

47. I netko mu reče: evo mati tvoja i braća tvoja stoje na polju, radi su da govore s tobom.

48. A on odgovori i reče onomu koji mu kaza: tko je mati moja, i tko su braća moja?

49. I pruživši ruku svoju na učenike svoje reče: eto mati moja i braća moja. Jer tko izvršuje volju otca mojega koji je na nebesih, onaj je brat moj i sestra i mati.

GLAVA 13.

I ONAJ dan izišavši Isus iz kuće sjedjaše kod mora.

2. I sabraše se oko njega ljudi mnogi, tako da morade ući u ladju i sjesti; a narod sav stajaše po briegu.

3. I on im kaziva mnogo u pričah govoreć: gle, izidje sijač da sije.

4. I kad sijaše, jedna *zrna* padoše u kraj puta, i dodjoše ptice i pozobaše ih;

5. A druga padoše na kamenita *mjesta*, gdje nebijaše mnogo zemlje, i odmah iznikoše; jer nebijaše u dubinu zemlje,

6. I kad obasja sunce, povehnuše, i buduć da neimahu žilah, posahnuše.

7. A druga padoše u trnje, i naraste trnje, i podavi ih.

8. A druga padoše na zemlju dobru, i donošahu rod, jedno po sto, a jedno po šestdeset, a jedno po trideset.

9. Tko ima uši da čuje, neka čuje.

10. I pristupivši učenici rekoše mu: zašto im govoriš u pričah?

11. A on odgovarajuć reče im: vam je dano da znate tajne kraljevstva nebeskoga, a njim nije dano.

12. Jer tko ima, dat će mu se, i preteći će mu; a tko neima, uzet će mu se i ono što ima.

13. Zato im govorim u pričah, jer gledajuć nevide, i čujuć nečuju niti razumiju.

14. I sbiva se na njih proročanstvo Isaijno, koje govori: ušima ćete čuti, i nećete razumjeti; a očima ćete gledati i nećete vidjeti.

15. Jer je odrvenilo srce ovih ljudih, i ušima težko čuju, i oči su svoje zatvorili da kako nevide očima, i ušima nečuju, i srcem nerazumiju, i neobrate se da ih izcielim.

16. A blago vašim očima što vide, i ušima vašim što čuju.

17. Jer vam kažem zaista da su mnogi proroci i pravednici željeli vidjeti što vi vidite, i nevidješe; a čuti što vi čujete, i nečuše.

Digitized by Google

18. Vi pak čujte priču o sijaču:
19. Svakomu koji sluša rieč o kraljevstvu i nerazumie, dolazi nečastivi i krade posijano u srcu njegovom: to je oko puta posijano.
20. A na kamenu posijano to je koji sluša rieč i odmal. s radosti primi je,
21. Ali neima koriena u sebi, nego je nepostojan, pa kad bude do nevolje ili ga potjeraju rieči radi, odmah udari natrag.
22. A posijano u trnju to je koji sluša rieč, no briga ovoga svieta i prievara bogatstva zaguše rieč, i bez roda ostane.
23. A posijano na dobroj zemlji to je koji sluša rieč i razumie, koji dakle i rod radja, i donosi jedan po sto, a jedan po šestdeset, a jedan po trideset.
24. DRUGU priču kaza im govoreć: kraljevstvo je nebesko kao čovjek koji posija dobro sjeme u polju svojem.
25. A kad ljudi pospaše, dodje njegov neprijatelj i posija kukolj po pšenici, pa otide.
26. A kad niče usjev i rod donese, onda se pokaza kukolj.
27. Tada dodjoše sluge domaćinove i rekoše mu: gospodaru! nijesi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odkuda dakle kukolj?
28. A on reče im: neprijatelj čovjek to učini. A sluge rekoše mu: hočeš li dakle da idemo da ga počupamo?
29. A on reče: ne; da nebi čupajuć kukolj počupali zajedno s njim i pšenicu.
30. Ostavite neka raste oboje zajedno do žetve: i u vrieme žetve reći ću žeteocem: saberite najprije kukolj, i svežite ga u snoplje da ga sažežem; a pšenicu svezite u žitnicu moju.
31. DRUGU priču kaza im govoreć: kraljevstvo je nebesko kao zrno gorušično koje uzme čovjek i posije na njivi svojoj,
32. Koje je istina najmanje od svih sjemenah, ali kad uzraste, veće je od svega povrća, i bude drvo da ptice nebeske dolaze, i sjedaju na njegovih granah.
33. DRUGU priču kaza im kraljevstvo je nebesko kao kvasac, koji uzme žena i metne u tri kopanje brašna dok sve neuzkisne.
34. SVE ovo u pričah govori Isus ljudem, i bez priče ništa govoraše im:
35. Da se sbude što je rekao prorok govoreć: otvorit ću u pričah usta svoja, kazat ću sakriveno od postanja svieta.
36. Tada ostavi Isus ljude, i dodje u kuću. I pristupiše k njemu učenici njegovi govoreć: kaži nam priču o kukolju na njivi.
37. A on odgovarajuć reče im: koji sije dobro sjeme ono je sin čovječji;
38. A njiva je sviet: a dobro

Digitized by Google

sjeme sinovi su kraljevstva, a kukolj sinovi su zla;

39. A neprijatelj koji ga je posijao, jest djavol; a žetva je posljedak *ovoga* vieka; a žeteoci su andjeli.

40. Kao što se dakle kukolj sabira, i ognjem sažiže, tako će biti na posljedku ovoga vieka.

41. Poslat će sin čovječji andjele svoje, i sabrat će iz kraljevstva njegova sve smutnje i koji čine bezakonje,

42. I bacit će ih u peć ognjenu: ondje će biti plač i škripanje zubah.

43. Tada će se pravednici zasjati kao sunce u kraljevstvu otca svojega. Tko ima uši da čuje, neka čuje.

44. Još je kraljevstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje našavši čovjek sakri i od radosti zato otide i sve što ima prodade, i kupi polje ono.

45. Još je kraljevstvo nebesko kao čovjek trgovac koji traži dobra bisera,

46. Pa kad nadje jedno dragocjeno zrno bisera, otide i prodade sve što imaše i kupi ga.

47. Još je kraljevstvo nebesko kao mreža koja se baci u more i zagrabi od svake ruke *ribe;*

48. Koja kad se napuni, izvukoše je na kraj, i sjedavši, izbraše dobre u sudove, a zle baciše napolje.

49. Tako će biti na posljedku vieka: izići će andjeli i odlučit će zle od pravednih,

50. I bacit će ih u peć ognjenu: ondje će biti plač i škripanje zubah.

51. Reče im Isus: razumjeste li sve ovo? Rekoše mu: da, Gospode.

52. A on im reče: zato je svaki književnik koji se naučio kraljevstvu nebeskomu kao domaćin koji iznosi iz klieti svoje novo i staro.

53. I KAD svrši Isus priče ove, otide odanle.

54. I došavši na postojbinu svoju, učaše ih po sbornicah njihovih tako da mu se divljahu, i govorahu: odkud ovomu premudrost ova i moć?

55. Nije li ovo drvodjelčev sin? nezove li se mati njegova Marija, i braća njegova Jakov, i Josija, i Simon, i Juda?

56. I sestre njegove nijesu li sve kod nas? Odkud njemu ovo sve?

57. I smućivahu se radi njega. A Isus reče im: neima proroka bez časti osim na postojbini svojoj i u domu svojem.

58. I nestvori ondje čudesah mnogih radi nevjerstva njihova.

GLAVA 14.

U TO vrieme dodje glas do Heroda četverovlastnika o Isusu;

2. I reče slugam svojim: to je

Digitized by Google

Ivan krstitelj; on ustade iz mrtvih, i zato čini čudesa.

3. Jer Herod bješe uhvatio Ivana, svezao ga i bacio u tamnicu radi Herodijade žene Filipa brata svojega.

4. Jer mu govoraše Ivan: nemožeš ti nje imati.

5. I htijaše ga ubiti, ali se poboja naroda; jer ga držahu za proroka.

6. A kad bijaše dan rodjenja Herodova, igraše kći Herodijadina pred njim i ugodi Herodu.

7. Zato i obreče zakletvom dati joj štagod zaište.

8. A ona naučena od matere svoje: daj mi, reče, ovdje na krugu glavu Ivana krstitelja.

9. I zabrinu se kralj; ali zaklet-ve radi i onih koji se gošćahu s njim, zapovjedi joj dati.

10. I posla te posjekoše Ivana u tamnici.

11. I donesoše glavu njegovu na krugu, i dadoše djevojci, i odnese ju materi svojoj.

12. I došavši učenici njegovi, uzeše tielo njegovo i ukopaše ga; i dodjoše Isusu te javiše.

13. ČUVŠI Isus, otide odanle u ladji u pusto mjesto na samo. A kad to čuše ljudi, otidoše za njim pješice iz gradovah.

14. I izišavši Isus vidje mnogi narod, i sažali mu se za njih, i izcieli bolestnike njihove.

15. A pred večer pristupiše k njemu učenici njegovi govoreć: ovdje je pusto mjesto, a kasno je već; odpusti narod neka ide u sela da sebi kupi hrane.

16. A Isus reče im: netreba da idu; podajte im vi neka jedu.

17. A oni rekoše mu: neimamo ovdje do samo pet hljebova i dvie ribe.

18. A on reče: donesiti mi ih ovamo.

19. I zapovjedi narodu da posjedaju po travi; pa uze onih pet hljebova i dvie ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi, i prelomivši dade učenikom svojim, a učenici narodu.

20. I jedoše svi, i nasitiše se, i nakupiše komadah što preteče dvanaest košaricah punih.

21. A onih koji su jeli bješe ljudih oko pet tisućah, osim ženah i djece.

22. I ODMAH natjera Isus učenike svoje da udju u ladju i napried da idu na onu stranu dok on odpusti narod.

23. I odpustivši narod, pope se na goru sam da se moli Bogu. I u večer bijaše ondje sam.

24. A ladja bješe nasred mora u nevolji od valovah, jer bijaše protivan vjetar.

25. A u četvrtu stražu noći otide k njim Isus iduć po moru.

26. I vidjevši ga učenici po moru gdje ide, poplašiše se govoreć: to je utvara; i od straha povikaše.

27. A Isus odmah reče im govoreć: nebojte se; ja sam, neplašite se.

Digitized by Google

28. A Petar odgovarajuć reče: Gospode! ako si ti, reci mi da dodjem k tebi po vodi.
29. A on reče: hodi. I izišavši iz ladje Petar idjaše po vodi da dodje k Isusu.
30. Novideći vjetar veliki uplaši se, i počevši se topiti povika govoreći: Gospode, pomagaj!
31. I odmah Isus pruživši ruku uhvati Petra, i reče mu: malovjerni! zašto si posumnjao?
32. I kad udjoše u ladju, presta vjetar.
33. A koji bijahu u ladji pristupiše i pokloniše mu se govoreći: ti si doista sin Božji.
34. I prešavši dodjoše u zemlju Genesaretsku.
35. I poznavši ga ljudi iz onoga mjesta, poslaše po svoj onoj okolini, i donesoše k njemu sve bolestnike.
36. I moljahu ga da se samo dotaknu skuta od njegove haljine; i koji se dotakoše, ozdraviše.

GLAVA 15.

TADA pristupiše k Isusu književnici i fariseji od Jerusalema govoreći:
2. Zašto učenici tvoji prestupaju običaje starih? jer neumivaju rukuh svojih kad hljeb jedu.
3. A on odgovarajuć reče im: zašto i vi prestupate zapovied Božju za običaje svoje?
4. Jer Bog zapovieda govoreć: poštuj otca i mater; i tko opsuje otca ili mater smrću da umre.
5. A vi kažete: ako tko reče otcu ili materi: prilog je čim bih ti ja mogao pomoći;
6. *Može* i da nepoštuje otca svojega ili matere. I ukidoste zapovied Božju za običaje svoje.
7. Licemjeri! dobro je za vas prorokovao Isaija govoreć:
8. Ovi ljudi približavaju se k meni ustima svojima, i usnama poštuju me; a srce njihovo daleko stoji od mene.
9. No zaludu me poštuju učeć naukam *i* zapoviedim ljudskim.
10. I dozvavši ljude, reče im: slušajte i razumijte.
11. Nepogani čovjeka što ulazi u usta; nego što izlazi iz ustah ono pogani čovjeka.
12. Tada pristupiše učenici njegovi i rekoše mu: znaš li da fariseji čuvši *tu* rieč smutišese?
13. A on odgovarajuć reče: svako drvo koje nije usadio otac moj nebeski, izkorienit će se.
14. Ostavite ih: oni su sliepi vodji sliepcem; a sliepac sliepca ako vodi, oba će u jamu pasti.
15. A Petar odgovarajuć reče mu: kaži nam priču ovu.
16. A Isus reče: eda li ste i vi još nerazumni?
17. Zar još neznate da sve što ulazi u usta u trbuh ide, i izbacuje se napolje?
18. A što izlazi iz usta od srca izlazi, i ono pogani čovjeka;
19. Jer od srca izlaze zle mi-

Digitized by Google

sli, ubojstva, preljube, bludnost, kradje, lažna svjedočanstva, hule na Boga.

20. I ovo je što pogani čovjeka, a neumivenima rukama jesti nepogani čovjeka.

21. I IZIŠAVŠI odanle Isus otide u krajeve Tirske i Sidonske.

22. I gle, žena Kananejka izidje iz onih krajevah, i povika k njemu govoreć: pomiluj me Gospode sine Davidov! moju kćer vrlo muči djavol.

23. A on joj neodgovori ni rieči. I pristupivši učenici njegovi moljahu ga govoreć: odpusti je, kako viče za nami.

24. A on odgovarajuć reče: ja sam poslan samo k izgubljenim ovcam doma Izraelova.

25. A ona pristupivši pokloni mu se govoreć: Gospode, pomozi mi!

26. A on odgovarajuć reče: nije dobro uzeti od djece hljeb i baciti psom.

27. A ona reče: da, Gospode! ali i psi jedu od mrvah što padaju sa stola njihovih gospodarah.

28. Tada odgovori Isus, i reče joj: o ženo! velika je vjera tvoja; neka ti bude kako hoćeš. I ozdravi kći njezina od onoga časa.

29. I OTIŠAVŠI Isus odanle, dodje k moru Galilejskomu, i popevši se na goru, sjede ondje.

30. I pristupiše k njemu ljudi mnogi koji imahu sa sobom hromih, sliepih, niemih, uzetih i drugih mnogih, i položiše ih k nogama Isusovima, i izcieli ih,

31. Tako da se narod divljaše, videći nieme gdje govore, uzete zdrave, hrome gdje idu, i sliepe gdje gledaju; i hvalijaše Boga Izraelova.

32. A ISUS dozvavši učenike svoje reče: žao mi je ovoga naroda, jer već tri dana stoje kod mene i neimaju šta jesti; a nijesam ih rad odpustiti gladne da neoslabe na putu.

33. I rekoše mu učenici njegovi: odkuda nam u pustinji toliki hljeb da se nasiti toliki narod?

34. I reče im Isus: koliko hljebovah imate? A oni rekoše: sedam, i malo ribice.

35. I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji.

36. I uzevši onih sedam hljebovah i ribe, i davši hvalu, prelomi, i dade učenikom svojim a učenici narodu.

37. I jedoše svi, i nasitiše se; i nakupiše komadah što preteče sedam košaricah punih.

38. A onih što su jeli bijaše četiri tisuće ljudih, osim ženah i djece.

39. I odpustivši narod udje u ladju, i dodje u okoline Magdalske.

Digitized by Google

GLAVA 16.

I PRISTUPIŠE k njemu fariseji i saduceji, i kušajuć ga iskahu da im pokaže znak s neba.

2. A on odgovarajuć reče im: u večer govorite: *bit će* vedro; jer je nebo crveno.

3. I u jutru: danas *će biti* vjetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemjeri! lice nebesko umiete poznavati, a znake vremenah nemožete *poznati?*

4. Rod zli i bludnički traži znak, i znak mu se neće dati osim znaka Jone proroka. I ostavivši ih otide.

5. I polazeć učenici njegovi na onu stranu zaboraviše uzeti hljeba.

6. A Isus reče im: čuvajte se kvasca farisejskoga i saducejskoga.

7. A oni mišljahu u sebi govoreć: to je što nijesmo hljeba uzeli.

8. A Isus razumjevši reče im: šta mislite u sebi, malovjerni, što hljeba nijeste uzeli?

9. Zar još nerazumiete niti pamtite pet hljebovah na pet hiljadah i koliko košaricah nakupiste?

10. Ni sedam hljebovah na četiri hiljade, i koliko košaricah nakupiste?

11. Kako nerazumiete, da vam nerekoh za hljebove da se čuvate kvasca farisejskoga i saducejskoga?

12. Tada razumješe da nereče kvasca hljebnoga da se čuvaju, nego nauke farisejske i saducejske.

13. AKAD dodje Isus u okoline Cesarije Filipove, pitaše učenike svoje govoreć: Tko govore ljudi da je sin čovječji?

14. A oni rekoše: Jedni *govore da si* Ivan krstitelj, drugi *da si* Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od prorokah

15. Reče im Isus: a vi šta mislite tko sam ja?

16. A Simon Petar odgovori i reče: ti si Krist, sin Boga živoga.

17. I odgovarajuć Isus reče mu: blago tebi, Simone sine Jonin! Jer tielo i krv nijesu tebi *to* javili nego otac moj koji je na nebesih.

18. A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na ovom kamenu sazidat ću crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati.

19. I dat ću ti ključeve od kraljevstva nebeskoga: i što svežeš na zemlji bit će svezano na nebesih; a što razriešiš na zemlji bit će razriešeno na nebesih.

20. Tada zabrani Isus učenikom svojim da nikomu nekazuju da je on Krist.

21. OD tada poče Isus kazivati učenikom svojim, da njemu valja ići u Jerusalem, i mnogo postradati od starješinah i od glavarah svećeničkih i književnikah, i da će ga ubiti, i treći dan da će ustati.

Digitized by Google

22. I uzevši ga Petar poče ga odvraćati govoreć: Bože sačuvaj: to neće biti od tebe.

23. A on se obrnuvši reče Petru: odlazi od mene sotono; ti me smućuješ; jer nemisliš što je Božje nego ljudsko.

24. Tada Isus reče učenikom svojim: ako tko hoće za mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme križ svoj i ide za mnom.

25. Jer tko hoće svoju dušu da sačuva, izgubit će je; a ako tko izgubi dušu svoju mene radi, naći će je.

26. Jer kakva je korist čovjeku ako sav sviet dobije a duši svojoj nahudi? ili kakav će odkup dati čovjek za svoju dušu?

27. Jer će doći sin čovječji u slavi otca svojega s andjeli svojimi, i tada će vratiti svakomu po djelih njegovih.

28. Zaisto vam kažem: imaju neki medju ovimi što stoje ovdje koji neće okusiti smrti dok nevide sina čovječjega gdje ide u kraljevstvu svojem.

GLAVA 17.

I POSLIJE šest danah uze Isus Petra i Jakova i Ivana brata njegova, i izvede ih na goru visoku same.

2. I preobrazi se pred njimi, i zasja se lice njegovo kao sunce, a haljine njegove postadoše biele kao svietlo.

3. I gle, ukazaše im se Mojsija i Ilija, koji s njim govorahu.

4. A Petar odgovarajuć reče Isusu: Gospode! dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš da načinimo ovdje tri sjenice: tebi jednu, a Mojsiji jednu, a jednu Iliji.

5. Dok on još govoraše, gle oblak sjajan zakloni ih, i gle, glas iz oblaka govoreći: ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; njega poslušajte.

6. I čuvši učenici padoše ničice, i uplašiše se vrlo.

7. I pristupivši Isus dohvati ih se, i reče: ustanite, i nebojte se.

8. A oni podignuvši oči svoje nikoga nevidješe doIsusa sama.

9. I silazećim s gore zapovjedi Isus govoreć: nikomu nekazujte što ste vidjeli dok sin čovječji iz mrtvih neustane.

10. I zapitaše ga učenici njegovi govoreć: zašto dakle književnici kažu da Ilija najprije treba da dodje?

11. A Isus odgovarajuć reče im: Ilija će doći najprije i urediti sve.

12. Ali vam kažem, da je Ilija već došao, i nepoznaše ga; nego učiniše s njim šta htješe: tako i sin čovječji treba da postrada od njih.

13. Tada razumješe učenici da im govori za Ivana krstitelja.

14. I KAD dodjoše k narodu, pristupi k njemu čovjek klanjajući mu se

15. I govoreći: Gospode! pomiluj sina mojega; jer o mieni bjesni i muči se vrlo; jer

Digitized by Google

mnogo putah pada u vatru, i mnogo putah u vodu.

16. I dovedoh ga učenikom tvojim, i nemogoše ga izcieliti.

17. A Isus odgovarajuć reče: o rode nevjerni i pokvareni! dokle ću biti s vami? dokle ću vas trpljeti? Dovedite mi ga amo?

18. I zaprieti mu Isus; i djavol izidje iz njega; i ozdravi momče od onoga časa.

19. Tada pristupiše učenici k Isusu i na samo rekoše *mu:* zašto ga mi nemogosmo izgnati?

20. A Isus reče im: za nevjerstvo vaše. Jer vam kažem zaista: ako imate vjere koliko zrno gorušično, reći ćete gori ovoj: priedji odavde tamo, i prieći će, i ništa neće vam biti nemoguće.

21. A ovaj se rod izgoni samo molitvom i postom.

22. A KAD su hodili po Galileji, reče im Isus: predat će se sin čovječji u ruke ljudske;

23. I ubit će ga, i treći dan ustat će. I sneveseliše se vrlo.

24. A KAD dodjoše u Kapernaum, pristupiše k Petru oni što kupe didrahme, i rekoše: zar vaš učitelj neće dati didrahme?

25. *Petar* reče: hoće. I kad udje u kuću, preteče ga Isus govoreć: šta misliš Simone? Kraljevi zemaljski od koga uzimaju poreze i harače, ili od svojih sinovah ili od tudjih?

26. Reče njemu Petar: od tudjih. Reče mu Isus: dakle neplaćaju sinovi.

27. Ali da ih nesmutimo, idi na more, i baci udicu, i koju prvu uhvatiš ribu, uzmi *je:* i kad joj otvoriš usta, naći ćeš stater; uzmi ga, te im podaj za me i za se.

GLAVA 18.

U TAJ čas pristupiše učenici k Isusu govoreć: tko je dakle najveći u kraljevstvu nebeskom?

2. I dozva Isus diete, i postavi ga medju njih,

3. I reče im: zaista vam kažem, ako se nepovratite i nebudete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

4. Koji se dakle ponizi kao diete ovo, onaj je najveći u kraljevstvu nebeskom.

5. I koji primi takovo diete u ime moje, mene prima.

6. A koji smuti jednoga od ovih malih koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodenični o vratu njegovu, i da potone u dubinu morsku.

7. Težko svietu od smutnje; jer je potrebno da dodju smutnje; ali težko onomu čovjeku kroz koga dolazi smutuja.

8. Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja smućuje, odsieci je i baci od sebe: bolje ti je ući u život hromu ili kljastu, nego li s dvie ruke i dvie noge da te bace u oganj vječni.

Digitized by Google

9. I ako te oko tvoje smućuje, izvadi ga i baci od sebe: bolje ti je s jednim okom u život ući, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni.

10. GLEDAJTE da neprezrete jednoga od malih ovih; jer vam kažem da andjeli njihovi na nebesih jednako gledaju lice otca mojega nebeskoga.

11. Jer sin čovječji dodje da iznadje i spasi izgubljeno.

12. Što vam se čini? Kad ima jedan čovjek sto ovacah pa zadje jedna od njih: neostavi li on devedeset i devet u planini, i neide da traži onu što je zašla?

13. I ako se dogodi da je nadje, zaista vam kažem da joj se više raduje nego *onim* devedeset i devet što nijesu zašle.

14. Tako nije volja otca vašega nebeskoga da pogine jedan od ovih malih.

15. AKO li ti sagrieši brat tvoj, idi i pokaraj ga medju sobom i njim samim; ako te posluša, dobio si brata svojega.

16. Ako li *te* neposluša, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu da sve rieči ostanu na ustih dvojice ili trojice svjedokah.

17. Ako li njih neposluša, kaži crkvi; a ako li neposluša ni crkve, da ti bude kao neznabožac i carinik.

18. Jer vam kažem zaista: štogod svežete na zemlji bit će svezano na nebu, i štogod razriešite na zemlji bit će razriešeno na nebu.

19. Još vam kažem zaista: ako se dva od vas slože na zemiji u čemu mu drago, zašto se uzmole, dat će im otac moj koji je na nebesih.

20. Jer gdje su dva ili tri sabrani u ime moje ondje sam ja medju njima.

21. TADA pristupi k njemu Petar i reče: Gospode! koliko putah, ako mi sagrieši brat moj, da mu oprostim? do sedam putah?

22. Reče njemu Isus: nevelim ti do sedam putah, nego do sedam putah sedamdeset.

23. Zato je kraljevstvo nebesko kao čovjek kralj koji namisli da se proračuni sa svojimi slugami.

24. I kad se poče računiti, dovedoše mu jednoga dužnika od deset tisućah talenatah.

25. I budući da neimaše čim platiti, zapovjedi gospodar njegov da ga prodadu, i ženu njegovu i djecu, i sve što ima; i da mu se plati.

26. No sluga taj pade i klanjaše mu se govoreć: gospodaru! pričekaj me, i sve ću ti platiti.

27. A gospodaru se sažali za tim slugom, pusti ga i oprosti mu dug.

28. A kad izidje sluga taj, nadje jednoga od svojih drugarah koji mu je dužan sto dinarah, i uhvativši ga davljaše govoreć: daj mi što si dužan.

Digitized by Google

29. Pade drugar njegov pred noge njegove i moljaše ga govoreć: pričekaj me, i sve ću ti platiti.

30. A on nehtje, nego ga odvede i baci u tamnicu dok neplati duga.

31. Vidjevši pako drugari njegovi *taj* dogodjaj žao im bi vrlo, i otišavši kazaše gospodaru svojemu sav dogodjaj.

32. Tada ga dozva gospodar njegov, i reče mu: zli slugo! sav dug onaj oprostih tebi, jer si me molio:

33. Nije li trebalo da se i ti smiluješ na svoga drugara kao i ja na te što se smilovah?

34. I razsrdi se gospodar njegov, i predade ga mučiteljem dok neplati sav dug svoj.

35. Tako će i otac moj nebeski učiniti vam, ako neoprostite svaki bratu svojemu od srcah svojih.

GLAVA 19.

I KAD svrši Isus rieči ove, otide iz Galileje, i dodje u okoline Judejske preko Jordana.

2. I za njim idjahu ljudi mnogi i izcieli ih ondje.

3. I pristupiše k njemu fariseji da ga kušaju, i rekoše mu: može li čovjek pustiti ženu svoju za svaku krivicu?

4. A on odgovarajuć reče im: nijeste li čitali, da je onaj, koji je u početku stvorio *čovjeka*, muža i ženu stvorio ih?

5. I reče: zato ostavit će čovjek otca svojega i mater, i prionut će za svoju ženu, i bit će dvoje jedno tielo.

6. Tako nijesu više dvoje, nego jedno tielo; a što je Bog sastavio, čovjek da nerazstavlja.

7. Rekoše mu: zašto dakle Mojsija zapovieda da se da knjiga razpustna, i da se pusti?

8. Reče im: Mojsija je vam dopustio radi tvrdje vašega srca puštati svoje žene: a iz početka nije bilo tako.

9. Nego ja vam kažem: ako tko pusti svoju ženu osim za bludnost, i oženi se drugom, čini preljubu; i koji uzme puštenicu čini preljubu.

10. Rekoše mu učenici njegovi: ako je tako čovjeku sa ženom, nije se dobro ženiti.

11. A on reče im: nemogu svi primiti tih riečih do oni kojim je dano.

12. Jer ima uškopljenikah koji su se tako rodili iz utrobe materine; a ima uškopljenikah koje su ljudi uškopili; a ima uškopljenikah koji su sami sebe uškopili kraljevstva radi nebeskoga. Tko može primiti neka primi.

13. TADA privedoše k njemu djecu da metne ruke na njih, i da se pomoli Bogu; a učenici zabranjivahu im.

14. A Isus reče im: ostavite djecu, i nezabranjujte im dolaziti k meni; jer je takovih kraljevstvo nebesko.

Google

15. I metnuvši na njih ruke otide odanle.

16. I GLE, netko pristupivši reče mu: učitelju blagi! kakovo dobro treba da učinim da imam život vječni?

17. A on mu reče: što me zoveš blagim? nitko nije blag osim jednoga Boga. A ako želiš ući u život, drži zapoviesti.

18. Reče mu: koje? A Isus reče: da neubiješ; nečiniš preljube; neukradeš; nesvjedočiš lažno;

19. Poštuj otca i mater; i ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.

20. Reče mu mladić: sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje: šta mi još treba?

21. Reče mu Isus: ako hoćeš savršen da budeš, idi prodaj sve što imaš i podaj siromahom; i imat ćeš blago na nebu; pa hajde za mnom.

22. A kad ču mladić rieč, otide žalostan; jer bijaše vrlo bogat.

23. A Isus reče učenikom svojim: zaista vam kažem, da je težko bogatome ući u kraljevstvo nebesko.

24. I još vam kažem: lakše je kamili proći kroz iglene uši nego li bogatome ući u kraljevstvo Božje.

25. A kad *to* čuše učenici, divljahu se vrlo govoreć: tko se dakle može spasiti?

26. A Isus pogledavši *na njih* reče im: ljudem je ovo nemoguće, a Bogu je sve moguće.

27. Tada odgovori Petar i reče mu: eto mi smo ostavili sve i za tobom idemo; šta će dakle biti nam?

28. A Isus reče im: zaista vam kažem, da ćete vi, koji idete za mnom, u drugom rodjenju, kad sjede sin čovječji na priestolu slave svoje, sjesti ćete i vi na dvanaest priestolah i suditi nad dvanaest koljenah Izraelovih.

29. I svaki, koji ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili otca, ili mater, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, imena mojega radi, primit će sto putah onoliko, i dobit će život vječni.

30. Ali će mnogi prvi biti posljednji i posljednji prvi.

GLAVA 20.

JER je kraljevstvo nebesko kao čovjek domaćin koji u jutru rano izidje da najima poslenike u vinograd svoj.

2. I pogodivši se s poslenici po dinar na dan posla ih u vinograd svoj.

3. I izišavši u treći sat, vidje druge gdje stoje na trgu bezposleni,

4. I njim reče: idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo dat ću vam.

5. I oni otidoše. I opet izišavši u šesti i deveti sat, učini tako.

6. I u jedanaesti sat izišavši, nadje druge gdje stoje bezposleni, i reče im: što stojite ovdje vas dan bezposleni?

Digitized by Google

7. Rekoše mu: nitko nas nenajmi. Reče im: idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo primit ćete.

8. A kad bi u večer, reče gospodar od vinograda pristavu svojemu: dozovi poslenike i podaj im platu počevši od poslednjih do prvih.

9. I došavši koji su u jedanaesti sat *najmljeni*, primiše po dinar.

10. A kad dodjoše prvi, mišljahu da će više primiti: i primiše i oni po dinar.

11. I primivši vikahu na gospodara

12. Govoreć: ovi posljednji jedan sat radiše, i izjednači ih s nami koji smo se čitav dan mučili i gorjeli.

13. A on odgovarajuć reče jednomu od njih: prijatelju! ja tebi nečinim krivo; nijesi li pogodio sa mnom po dinar?

14. Uzmi svoje pa idi; a ja hoću i ovomu posljednjemu da dam kao i tebi.

15. Ili zar ja nijesam vlastan u svojem činiti šta hoću? Zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?

16. Tako će biti posljednji prvi i prvi posljednji; jer je mnogo zvanih a malo izabranih.

17. I POŠAVŠI Isus u Jerusalem, uze na samo dvanaest učenikah na putu, i reče im:

18. Evo idemo u Jerusalem i sin čovječji bit će predan glavarom svećeničkim i književnikom; i osudit će ga na smrt;

19. I predat će ga neznabožcem da mu se rugaju i da ga biju i razapnu; i treći dan ustat će.

20. TADA pristupi k njemu mati sinovah Zebedejevih sa svojimi sinovi klanjajuć mu se i moleć ga za nešto.

21. A on joj reče: šta hoćeš? Reče mu: zapovjedi da sjedu ova moja dva sina, jedan s desne strane tebi, a jedan s lieve strane tebi, u kraljevstvu tvojem.

22. A Isus odgovarajuć reče: neznate šta ištete; možete li piti čašu koju ću ja piti, i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim? Rekoše mu: možemo.

23. I reče im: čašu dakle moju izpit ćete, i krstit ćete se krštenjem kojim se ja krstim; ali da sjedete s desne strane meni i s lieve, nemogu ja dati, nego komu je ugotovio otac moj.

24. I kad čuše *ostalih* deset *učenikah*, razsrdiše se na *ta* dva brata.

25. A Isus dozvavši ih reče: znate da knezovi narodni zapoviedaju narodu, i poglavari upravljaju njim.

26. Ali medju vami da nebude tako; nego koji hoće da bude veći medju vami, da vam služi.

27. I koji hoće medju vami da bude prvi, da vam bude sluga.

28. Kao što ni sin čovječji nije došao da mu služe, nego da

služi i da dušu svoju u odkup dâ za mnoge.

29. I KAD je izlazio iz Jeriha za njim ide narod mnogi.

30. I gle, dva sliepca sjedjahu kraj puta, i čuvši da Isus prolazi povikaše govoreć: pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

31. A narod priećaše im da umuknu; a oni još većma povikaše govoreći: pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

32. I ustavivši se Isus dozva ih, i reče: šta hoćete da vam učinim?

33. Rekoše mu: Gospode da se otvore oči naše.

34. I smilova se Isus, i dohvati se očijuh njihovih, i odmah progledaše oči njihove, i otidoše za njim.

GLAVA 21.

I KAD se približiše k Jerusalemu i dodjoše u Betfagu k Maslinskoj gori, onda Isus posla dva učenika

2. Govoreć im: idite u selo što je prama vama, i odmah ćete naći magaricu privezanu i magare s njom; odriešite je i dovedite mi.

3. I ako vam tko reče što, kažite da oni trebaju Gospodu; i odmah će ih poslati.

4. A ovo je sve bilo, da se sbude što je kazao prorok govoreć:

5. Kažite kćeri Sionskoj: evo kralj tvoj ide tebi krotak, i jaše na magarcu, i magaretu sinu magaričinu.

6. I učenici otidoše, i učinivši kako im zapovjedi Isus

7. Dovedoše magaricu i magare, i metnuše na njih haljine svoje, i posadiše ga na njih.

8. A ljudi mnogi prostrieše haljine svoje po putu; a drugi rezahu granje od drveća i prostirahu po putu.

9. A narod koji idjaše pred njim i za njim, vikaše govoreć: Hosana sinu Davidovu! blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Hošana na visini!

10. I kad on udje u Jerusalem, uzbuni se sav grad govo reć: tko je to?

11. A narod govoraše: ovo je Isus prorok iz Nazareta Galilejskoga.

12. I UDJE Isus u crkvu Božju, i izagna sve koji prodavahu i kupovahu po crkvi, i izpremeta stolove onih što mienjahu novce, i klupe onih što prodavahu golubove.

13. I reče im: u pismu stoji: dom moj dom molitve neka se zove; a vi načiniste od njega pećinu hajdučku.

14. I pristupiše k njemu hromi i sliepi u crkvi, i izcieli ih.

15. A kad vidješe glavari svećenički i književnici čudesa što učini, i djecu gdje viču u crkvi i govore: Hosana sinu Davidovu, razsrdiše se.

16. I rekoše mu: čuješ li što ovi govore? A Isus reče im: da! zar nijeste nikad čitali: iz

Digitized by Google

ustah male djece i koja sisaju načinio si sebi hvalu?

17. I OSTAVIVŠI ih izidje na polje iz grada u Betaniju i zanoći ondje.

18. A u jutru vraćajuć se u grad ogladnje.

19. I ugledavši smokvu jednu kraj puta dodje k njoj, i nenadje ništa na njoj do sama lišća, i reče joj: da nikad na tebi nebude roda do vieka! I odmah usahnu smokva.

20. I vidjevši *to* učenici udiviše se govoreć: kako odmah usahnu smokva!

21. A Isus odgovorajuć reče im: zaista vam kažem: ako imate vjeru i neposumnjate, nesamo isto učinit ćete smokvi, nego i gori ovoj ako rečete: digni se i baci se u more, bit će.

22. I sve što uzištete u molitvi vjerujuć, dobit ćete.

23. I KAD dodje u crkvu i stade učiti, pristupiše k njemu glavari svećenički i starješine narodne govoreć: kakvom vlasti to činiš? i tko ti dade vlast tu?

24. A Isus odgovarajuć reče im: i ja ću vas upitati jednu rieč, koju ako mi kažete, i ja ću vam kazati kakvom vlasti ovo činim.

25. Krštenje Ivanovo odkuda bi? ili s neba, ili od ljudi? A oni pomišljavahu u sebi govoreći: ako rečemo: s neba, reći će nam: zašto mu dakle nevjerovaste?

26. Ako li rečemo: od ljudih, bojimo se naroda; jer svi Ivana držahu za proroka.

27. I odgovarajuć Isusu rekoše: neznamo. Reče i on njim: ni ja vam neću kazati kakvom vlasti ovo činim.

28. Šta vam se čini? Čovjek neki imaše dva sina: i došavši k prvomu reče: sine! idi danas radi u vinogradu mom.

29. A on odgovarajuć reče: neću; a poslije se razkaja i otide.

30. I pristupivši k drugomu reče tako. A on odgovarajuć reče: hoću, gospodaru; i neotide.

31. Koji je od *ove* dvojice izpunio volju očinu? Rekoše mu: prvi. Reče im Isus: zaista vam kažem, da će carinici i bludnice prije vas ući u kraljevstvo Božje.

32. Jer dodje k vam Ivan putem pravednim, i nevjerovaste mu; a carinici i bludnice vjerovaše mu; i vi, pošto vidjeste *to*, nerazkajaste se da mu vjerujete.

33. DRUGU priču čujte: bijaše čovjek domaćin koji posadi vinograd, i ogradi ga plotom, i izkopa u njem pivnicu, i sagradi kulu, i dade ga vinogradarom, i otide.

34. A kad se približi vrieme rodovom, posla sluge svoje k vinogradarom da prime rodove njegove.

35. I vinogradari pohvatavši sluge njegove jednoga izbiše,

Digitized by Google

a jednoga ubiše, a jednoga zasuše kamenjem.

36. Opet posla druge sluge, više nego prije, i učiniše im tako isto.

37. A po tom posla k njim sina svojega govoreć: postidjet će se sina mojega.

38. A vinogradari vidjevši sina rekoše medju sobom: ovo je nasljednik; hodite da ga ubijemo, i da nam ostane baština njegova.

39. I uhvatiše ga, pa izvedoše napolje iz vinograda, i ubiše.

40. Kad dodje dakle gospodar od vinograda: šta će učiniti vinogradarom onim?

41. Rekoše mu: zločince će zlom smrti pomoriti; a vinograd dat će drugim vinogradarom, koji će mu davati rodove u svoje vrieme.

42. Reče im Isus: zar nijeste nikad čitali u pismu: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla; to bi od Gospoda i divno je u vaših očijuh.

43. Zato vam kažem, da će se od vas uzeti kraljevstvo Božje, i dat će se narodu koji njegove rodove donosi.

44. I tko padne na ovaj kamen, razbit će se; a na koga on padne, satrt će ga.

45. I čuvši glavari svećenički i fariseji priče njegove razumješe da za njih govori.

46. I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda, jer ga držaše za proroka.

GLAVA 22.

I ODGOVARAJUĆI Isus opet reče im u pričah govoreć:

2. Kraljevstvo je nebesko kao čovjek kralj koji načini svatbu sinu svojemu.

3. I posla sluge svoje da zovu zvanice na svatbu; i ne htješe doći.

4. Opet posla druge sluge govoreć: kažite zvanicam: evo sam objed svoj ugotovio, junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; dodjite na svatbu.

5. A oni nemarivši otidoše ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj.

6. A ostali uhvatiše sluge njegove, izružiše ih, i pobiše ih.

7. I kad *to* ču kralj onaj, razljuti se i poslavši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali.

8. Tada reče slugam svojim: svatba je dakle gotova, a zvanice nebiše dostojne.

9. Idite dakle na razkršća i kogagod nadjete, dozovite na svatbu.

10. I izišavši sluge one na razkršća sabraše sve koje nadjoše, zle i dobre; i stolovi napuniše se gostih.

11. Izišavši pak kralj da vidi goste, ugleda ondje čovjeka neobučena u svatbeno ruho;

12. I reče mu: prijatelju! kako si došao amo bez svatbenoga ruha? a on umuknu.

13. Tada reče kralj slugam:

Digitized by Google

svežite mu ruke i noge, pa ga uzmite i bracite u tminu najkrajnju; ondje će biti plač i škripanje zubah.

14. Jer su mnogi zvani, ali je malo izabranih.

15. TADA otidoše fariseji i načiniše vieću kako bi ga uhvatili u rieči.

16. I poslaše k njemu učenike svoje s Herodovci, te rekoše: učitelju! znamo da si istinit, i putu Božjemu zaista učiš, i nemariš, ni za koga, jer negledaš što je tko.

17. Kaži nam dakle što misliš ti? treba li dati porez cesaru ili ne?

18. Razumjevši Isus lukavstvo njihovo reče: što me kušate, licemjeri?

19. Pokažite mi novac porezni. A oni donesoše mu novac.

20. I reče im: čiji je obraz ovaj i nadpis?

21. I rekoše mu: cesarev. Tada reče im: podajte dakle cesarevo cesaru, i Božje Bogu.

22. I čuvši udiviše se, i ostavivši ga otidoše.

23. TAJ dan pristupiše k njemu saduceji, koji govore da neima uzkrsnuća, i upitaše ga

24. Govoreć: učitelju! Mojsija reče: ako tko umre bez djece, da uzme brat njegov ženu njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu.

25. U nas bješe sedam braće; i prvi oženivši se umre, i neimavši poroda ostavi ženu svoju bratu svojemu.

26. A tako i drugi, i treći, tja do sedmoga.

27. A poslije svih umre i žena.

28. O uzkrsnuću dakle kojega od sedmorice biti će žena? jer je za svimi bila.

29. A Isus odgovarajuć reče im: varate se, neznajuć pisma ni sile Božje.

30. Jer o uzkrsnuću niti će se ženiti ni udavati; nego su kao andjeli Božji na nebu.

31. A za uzkrsnuće mrtvih nijeste li čitali što vam je rekao Bog govoreć:

32. Ja sam Bog Abrahamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljev? Nije Bog Bog mrtvih, nego živih.

33. I čuvši narod divljaše se nauci njegovoj.

34. A FARISEJI čuvši da posrami saduceje sabraše se zajedno.

35. I upita jedan od njih, zakonik, kušajući ga i govoreći:

36. Učitelju! koja je zapovied najveća u zakonu?

37. A Isus reče mu: ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom misli svojom.

38. Ovo je prva i najveća zapovied.

39. A druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.

40. O ovih dvijuh zapoviedih visi sav zakon i proroci.

41. AKAD se sabraše fariseji, upita ih Isus

42. Govoreć: šta mislite za Krista, čiji je sin? Rekoše mu: Davidov.

43. Reče im: kako dakle David njega duhom naziva Gospodom govoreć:

44. Reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima?

45. Kad dakle David naziva njega Gospodom, kako mu je sin?

46. I nitko mu nemogaše odgovoriti rieči; niti smijaše tko od toga dana da ga zapita više.

GLAVA 23.

TADA Isus reče k narodu i učenikom svojim

2. Govoreć: na Mojsijevu stolicu sjedoše književnici i fariseji.

3. Sve dakle što vam reku da držite, držite i tvorite; ali što oni čine nečinite; jer govore a nečine.

4. Nego vežu bremena težka i nezgodna za nošenje, i tovare na pleća ljudska; a prstom svojim neće da ih prihvate.

5. A sva djela svoja čine da ih vide ljudi; razširuju svoje zapise, i grade velike skute na haljinah svojih.

6. I traže začelje na gostbah i prva mjesta po sbornicah,

7. I da im se klanja po ulicah, i da ih ljudi zovu: rabi! rabi!

8. A vi se nezovite rabi; jer je u vas jedan rabi Krist, a vi ste svi braća.

9. I otcem nezovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan otac koji je na nebesih.

10. Niti se zovite učitelji; jer je u vas jedan učitelj Krist.

11. Jer koji se podiže, ponizit će se, a koji se ponižuje, podignut će se.

13. Težko vam književnici i fariseji, licemjeri, što zatvarate kraljevstvo nebesko od ljudih; jer vi neulazite, niti date da ulaze koji bi htjeli.

14. Težko vam književnici i fariseji, licemjeri, što jedete kuće udovičke, i lažno se Bogu molite dugo; zato ćete većma biti osudjeni.

15. Težko vam književnici i fariseji, licemjeri, što prehodite more i zemlju da bi prisvojili jednoga, i kad ga prisvojite, činite ga sinom paklenim u dvoje većim od sebe.

16. Težko vam vodji sliepi, koji govorite: ako se tko kune crkvom ništa je; a tko se kune zlatom crkvenim kriv je.

17. Budale sliepe! šta je veće, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti?

18. I ako se tko kune oltarom ništa je *to*, a tko se kune darom koji je na njem kriv je.

19. Budale sliepe! šta je veće, ili dar, ili oltar koji dar osveti?

20. Koji se dakle kune oltarom, kune se njim i svim što je na njem.
21. I koji se kune crkvom, kune se njom i onim koji živi u njoj.
22. I koji se kune nebom, kune se priestolom Božjim i onim koji sjedi na njem.
23. Težko vam književnici i fariseji, licemjeri, što dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste što je najpretežnije u zakonu: pravdu i milosrdje i vjeru; a ovo je trebalo činiti i ono neostavljati.
24. Vodji sliepi, koji ocjedjujete komarca a kamilu prožderete.
25. Težko vam književnici i fariseji, licemjeri, što čistite izvana čašu i zdjelu, a iznutra su pune grabeža i nepravde.
26. Fariseju sliepi! očisti najprije iznutra čašu i zdjelu da budu i izvana čiste.
27. Težko vam književnici i fariseji, licemjeri, što ste kao obieljeni grobovi, koji se izvana vide liepi, a unutra su puni kostih mrtvačkih i svake nečistoće.
28. Tako i vi izvana se pokazujete ljudem pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.
29. Težko vam književnici i fariseji, licemjeri, što zidate grobove prorokom i krasite rake pravednikah.
30. I govorite: da smo mi bili u vrieme svojih otacah, nebismo s njimi pristali u krv prorokah.
31. Tim samo svjedočite za sebe, da ste sinovi onih koji su pobili proroke.
32. I vi dopunite mjeru otacah svojih.
33. Zmije, gujinje leglo! kako ćete pobjeći od presude u oganj pakleni?
34. Zato evo ja ću k vam poslati proroke i premudre i književnike; i vi ćete jedne pobiti i razpeti, a jedne biti po sbornicah svojih i goniti od grada do grada;
35. Da dodje na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krvi Abela pravednoga do krvi Zaharije sina Barahijina, kojega ubiste medju crkvom i oltarom.
36. Zaista vam kažem, da će ovo sve doći na rod ovaj.
37. Jerusaleme, Jerusaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ poslane k sebi! koliko putah htjeh da skupim čeda tvoja, kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila, i nehtjeste!
38. Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta.
39. Jer vam kažem: nećete mene vidjeti odsada dok nerečete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

GLAVA 24.

I IZIŠAVŠI Isus idjaše od crkve, i pristupiše k njemu učenici njegovi da mu pokažu gradjevinu crkvenu.

2. A Isus reče im: nevidite li sve ovo? Zaisto vam kažem: neće ostati ovdje ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti.

3. A kad sjedjaše na gori Maslinskoj pristupiše k njemu učenici na samo govoreć: kaži nam kad će to biti? i kakav je znak tvojega dolazka i posljedka vieka?

4. I odgovarajuć Isus reče im: čuvajte se da vas tko neprevari.

5. Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: ja sam Krist. I mnoge će prevariti.

6. Čut ćete ratove i glasove o ratovih. Gledajte da se neuplašite; jer treba da to sve bude. Ali nije *još* tada posljedak.

7. Jer će ustati narod na narod i kraljevstvo na kraljevstvo; i bit će gladi i pomori, i zemlja će se tresti po svietu.

8. A to je sve početak stradanja.

9. Tada će vas predati na muke, i pobit će vas, i svi će narodi omrznuti na vas imena mojega radi.

10. I tada će se mnogi smutiti, i drug druga izdat će, i omrznut će drug na druga.

11. I izići će mnogi lažni proroci i prevarit će mnoge.

12. I što će se bezakonje umnožiti, ohladnjet će ljubav mnogih.

13. Ali koji uztraje do kraja, blago njemu.

14. I propovjedit će se ovo evandjelje o kraljevstvu po svemu svietu za svjedočanstvo svim narodom. I tada će doći posljedak.

15. Kad dakle ugledate mrzost opustošenja, o kojoj govori prorok Danilo, gdje stoji na mjestu svetom (koji čita neka razumie):

16. Tada koji budu u Judeji, neka bježe u gore;

17. I koji *bude* na krovu, da nesilazi uzeti što mu je u kući;

18. I koji *bude* u polju, da se nevrati natrag da uzme haljine svoje.

19. A težko trudnim i dojilicam u te dane!

20. Nego se molite Bogu, da nebude bježan vaša u zimu ni u subotu;

21. Jer će biti nevolja velika, kakove nije bilo od postanka svieta do sad niti će biti;

22. I da se oni dani neskrate, nitko nebi ostao; ali izabranih radi skratit će se dani oni.

23. Tada ako vam tko reče: evo ovdje je Krist ili ondje, nevjerujte.

24. Jer će izići lažni kristi i lažni proroci, i pokazat će znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće, i izabrane.

25. Eto vam kazah napried.

26. Ako vam dakle reku: evo ga u pustinji, neizlazite; evo ga u sobah, nevjerujte.

27. Jer kao što munja izlazi

Digitized by Google

od iztoka i pokazuje se do zapada: taki će biti dolazak sina čovječjega.

28. Jer gdje je strvina onamo će se i orlovi kupiti.

29. I odmah će po nevolji danah tih sunce pomrčati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zviezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se.

30. I tada će se pokazati znak sina čovječjega na nebu; i tada će proplakati sva plemena na zemlji; i ugledat će sina čovječjega gdje ide na oblacih nebeskih sa silom i slavom velikom.

31. I poslat će andjele svoje s velikim glasom trubnim; i sabrat će izabrane njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesah.

32. Od smokve naučite se priči: kad se već njezine grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu ljeto.

33. Tako i vi, kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vratah.

34. Zaista vam kažem: ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve nesbude.

35. Nebo i zemlja proći će, ali rieči moje neće proći.

36. A o danu tom i o času nitko nezna, ni andjeli nebeski, do otac moj sam.

37. Jer kao što je bilo u vrieme Nojevo, tako će biti i dolazak sina čovječjega.

38. Jer kao što pred potopom jedjahu i pijahu, ženjahu se i udavahu do onoga dana kad Noje udje u kovčeg,

39. I neosjetiše dok nedodje potop i odnese sve: tako će biti i dolazak sina čovječjega.

40. Tada će biti dva na njivi: jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti.

41. Dvie će mljeti na žrvnjevih; jedna će se uzeti, a druga će se ostaviti.

42. Stražite dakle, jer neznate u koji će čas doći Gospod vaš.

43. Ali ovo znajte: kad bi znao domaćin, u koje će vrieme doći lupež, čuvao bi i nebi dao podkopati kuće svoje.

44. Zato i vi budite gotovi; jer u koji čas nemislite, doći će sin čovječji.

45. Tko je dakle *taj* vjerni i mudri sluga, kojega je postavio gospodar njegov nad svojimi domašnjimi da im daje hranu na obrok?

46. Blago tomu sluzi, kojega došavši gospodar njegov nadje da izvršuje tako.

47. Zaista vam kažem: postavit će ga nad svim imanjem svojim.

48. Ako li taj hrdjavi sluga reče u srcu svom: neće moj gospodar još za dugo doći;

49. I počne biti svoje drugare, a jesti i piti s pijanicami;

50. Doći će gospodar toga sluge u dan kad se nenada, i u čas kad nemisli.

51. I razsjeći će ga napola, i

Digitized by Google

dat će mu platu kao i licemjerom: ondje će biti plač i škripanje zubah.

GLAVA 25.

TADA će biti kraljevstvo nebesko kao deset djevojakah koje uzeše žižke svoje i izidjoše na susret ženiku.

2. Pet od njih bijahu mudre a pet lude.

3. I lude uzevši žižke svoje neuzeše sa sobom ulja.

4. A mudre uzeše ulje u sudovih sa žižci svojimi.

5. A budući da ženik zakasni, zadriemaše sve i pospaše.

6. A u ponoći stade vika: eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret.

7. Tada ustaše sve djevojke one i ukrasiše žižke svoje.

8. A lude rekoše mudrim, dajte nam od ulja svojega, jer žižci naši hoće da se ugase.

9. A mudre odgovoriše govoreći: da nebi nedostalo i nam i vam, bolje je idite k trgovcem i kupite si.

10. A kad one otidoše da kupe, dodje ženik, i gotove udjoše s njim na svatbu, i zatvoriše se vrata.

11. A poslije dodjoše i one druge djevojke govoreć: gospodaru! gospodaru! otvori nam.

12. A on odgovarajuć reče im: zaista vam kažem: nepoznajem vas.

13. Stražite dakle, jer neznate dana ni časa u koji će sin čovječji doći.

14. JER kao što čovjek polazeći dozva sluge svoje i predade im blago svoje:

15. I jednomu dakle dade pet talenatah, a drugomu dva, a trećemu jedan, svakomu prema njegovoj moći; i otide odmah.

16. A onaj što primi pet talenatah otide, te radeć s njimi dobi još pet talenatah.

17. Tako i onaj što *primi* dva dobi i on još dva.

18. A koji primi jedan otide te ga zakopa u zemlju i sakri srebro gospodara svojega.

19. A po dugom vremenu dodje gospodar tih slugah, i stade se računiti s njimi.

20. I pristupivši onaj, što je primio pet talenatah, donese još pet talenatah govoreć: gospodaru! predao si mi pet talenatah; evo još pet talenatah ja sam dobio s njimi.

21. A gospodar njegov reče mu: dobro, slugo dobri i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogim ću te postaviti; udji u radost gospodara svojega.

22. A pristupivši i onaj što je primio dva talenta reče: gospodaru! predao si mi dva talenta; evo još dva talenta ja sam dobio s njima.

23. A gospodar njegov reče mu: dobro, slugo dobri i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogim ću te postaviti; udji u radost gospodara svojega.

Digitized by Google

24. A pristupivši i onaj što je primio jedan talenat reče: gospodaru! znao sam da si ti tvrd čovjek: žnješ gdje nijesi sijao, i kùpiš gdje nijesi vijao;

25. Pa se pobojah i otidoh, te sakrih talenat tvoj u zemlju; i evo ti tvoje.

26. A gospodar njegov odgovarajuć reče mu: zli i ljenivi slugo! znao si da žnjem gdje nijesam sijao, i kupim gdje nijesam vijao:

27. Trebalo je dakle moje srebro da daš trgovcem; i ja došavši uzeo bih svoje s dobitkom.

28. Uzmite dakle od njega talenat, i podajte onomu što ima deset talenatah.

29. Jer svakomu, koji ima, dat će se i preteći će mu; a od onoga, koji neima, i što ima uzet će se od njega.

30. I nevaljaloga slugu bacite u tamu najkrajnju; ondje će biti plač i škripanje zubah.

31. A KAD dodje sin čovječji u slavi svojoj i svi sveti andjeli s njim, onda će sjesti na priestolu slave svoje.

32. I sabrat će se pred njim svi narodi, i razlučit će ih izmedju sebe kao pastir što razlučuje ovce od jaracah.

33. I postavit će ovce s desne strane sebi, a jarce s lieve.

34. Tada će reći kralj onim što mu stoje s desne strane: hodite, blagosloveni otca mojega! primite kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svieta.

35. Jer ogladnjeh, i daste mi jesti; ožednjeh, i napojiste me; gost bijah, i primiste me;

36. Gol *bijah*, i odjenuste me; bolestan bijah, i pohodiste me; u tamnici bijah, i dodjoste k meni.

37. Tada će mu odgovoriti pravednici govoreć: Gospode! kada te vidjesmo gladna, i nahranismo? ili žedna, i napojismo?

38. Kad li te vidjesmo gosta, i primismo? ili gola, i odjenusmo?

39. Kad li te vidjesmo bolesna ili u tamnici, i dodjosmo k tebi?

40. I odgovarajuć kralj reći će im: zaista vam kažem: kad učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste.

41. Tada će reći i onim što mu stoje s lieve strane: idite od mene, prokleti, u oganj vječni pripravljeni djavolu i andjelom njegovim.

42. Jer ogladnjeh, i nedadoste mi jesti; ožednjeh, i nenapojiste me;

43. Gost bijah, i neprimiste me; gol *bijah*, i neodjenuste me; bolestan i u tamnici *bijah*, i nepohodiste me.

44. Tada će mu odgovoriti i oni govoreć: Gospode! kada te vidjesmo gladna ili žedna, ili gosta ili gola, ili bolesna ili u tamnici, i neposlužismo te?

Digitized by Google

45. Tada će im odgovoriti govoreć: zaista vam kažem: kad neučiniste jednomu od ove moje male braće, ni meni neučiniste.

46. I ovi će otići u muku vječnu, a pravednici u život vječni.

GLAVA 26.

I KAD svrši Isus sve rieči ove, reče učenikom svojim:

2. Znate da će do dva dana biti pasha, i sina čovječjega predat će da se razapne.

3. Tada skupiše se glavari svećenički i književnici i starješine narodne u dvor poglavara svećeničkoga po imenu Kajfe;

4. I viećahu kako bi Isusa iz prievare uhvatili i ubili.

5. I govorahu: ali ne o prazniku, da se nebi narod pobunio.

6. A KAD Isus bješe u Betaniji u kući Simona gubavoga,

7. Pristupi k njemu žena sa sklenicom mira dragocjenoga, i izli na glavu njegovu kad sjedjaše za stolom.

8. A kad to vidješe učenici njegovi, razsrdiše se govoreć: čemu takva šteta?

9. Jer se mogaše ovo prodati skupo i *novci* dati siromahom.

10. A kad razumje Isus, reče im: šta smetate ženu? Ona učini dobro djelo na meni.

11. Jer siromahah imate svagda sa sobom, a mene neimate svagda.

12. A ona izlivši miro ovo na tielo moje za ukop me prigotovi.

13. Zaista vam kažem: gdje se god uzpropovieda ovo evandjelje po svem svietu, kazat će se i to za spomen njezin što učini ona.

14. TADA jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide ka glavarom svećeničkim,

15. I reče: šta ćete mi dati da vam ga izdam? A oni mu obrekoše trideset srebrnikah.

16. I od tada tražaše sgodu da ga izda.

17. A U prvi dan priesnih hljebovah pristupiše učenici k Isusu govoreć: gdje ćeš da ti sgotovimo pashu da jedeš?

18. A on reče: idite u grad k tomu i tomu, pa kažite mu: učitelj veli: vrieme je moje blizu, u tebe ću učiniti pashu s ućenici svojimi.

19. I učiniše učenici kako im zapovjedi Isus, i ugotoviše pashu.

20. A KAD bi u večer, sjede za stol sa dvanaestoricom.

21. I kad jedjahu reče im: zaista vam kažem: jedan izmedju vas izdat će me.

22. I zabrinuvši se vrlo poče mu svaki govoriti: zar ja, Gospode?

23. A on odgovarajuć reče:

Digitized by Google

koji umoči sa mnom ruku u zdjelu, onaj će me izdati.

24. Sin čovječji dakle ide kao što je pisano za njega: ali težko onomu čovjeku koji izda sina čovječjega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj čovjek.

25. A Juda, izdajnik njegov, odgovarajuć reče: da nijesam ja, rabi? Reče mu: ti kaza.

26. I kad jedjahu, uze Isus hljeb i blagoslovivši prelomi ga, i davaše učenikom, i reče: uzmite, jedite; ovo je tielo moje.

27. I uze čašu i davši hvalu dade im govoreć: pijte iz nje svi;

28. Jer je ovo krv moja novoga zavjeta koja će se proliti za mnoge radi odpuštenja griehah.

29. Kažem vam pako, da neću od sad piti od ovoga roda vinogradskoga do onoga dana kad ću piti s vami novoga u kraljevstvu otca svojega.

30. I odpjevavši hvalu izidjoše na goru Maslinsku.

31. TADA reče im Isus: svi ćete se vi smutiti radi mene ovu noć; jer u pismu stoji: udarit ću pastira i ovce od stada razbjeći će se.

32. A po ukrsnuću svojem idem pred vami u Galileju.

33. A Petar reče mu: ako se i svi smute radi tebe, ja se neću nikad smutiti.

34. Reče mu Isus: zaista ti kažem: noćas prije nego pietao zapjeva, tri puta ćeš me se odreći.

35. Reče njemu Petar: da bih znao i umrieti s tobom neću te se odreći. Tako i svi učenici rekoše.

36. TADA dodje Isus s njimi u selo koje se zove Getsemane, i reče učenikom: sjedite tu dok ja idem tamo da se pomolim Bogu.

37. I uzevši Petra i oba sina Zebedejeva poče se žalostiti i tužiti.

38. Tada reče im Isus: žalostna je duša moju do smrti; počekajte ovdje, i stražite sa mnom.

39. I otišavši malo pade na lice svoje moleć se i govoreć: otče moj! ako je moguće da me mimoidje čaša ova; ali opet ne kako ja hoću nego kako ti.

40. I došavši k učenikom nadje ih gdje spavaju, i reče Petru: zar nemogoste jedan čas postražiti sa mnom?

41. Stražite i molite se Bogu da nepadnete u napast; jer je duh srčan, al je tielo slabo.

42. Opet po drugi put otide i pomoli se govoreć: otče moj! ako me nemože ova čaša mimoići da je nepijem, neka bude volja tvoja.

43. I došavši nadje ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oči otežale.

44. I ostavivši ih otide opet treći put te se pomoli govoreć one iste rieči.

Digitized by Google

45. Tada dodje k učenikom svojim i reče im: jednako spavate i počivate; evo se približi čas, i sin čovječji predaje se u ruke grješnikah.

46. Ustanite da idemo; evo se približi izdajnik moj.

47. I DOK on još tako govoraše, gle, Juda, jedan od dvanaestorice, dodje, i s njim ljudi mnogi s noževi i s koljem od glavarah svećeničkih i starješinah narodnih.

48. A izdajnik njegov dade im znak govoreć: koga ja cjelivam, onaj je; držite ga.

49. I odmah pristupivši k Isusu reče: zdravo, rabi! i cjeliva ga.

50. A Isus reče mu: prijatelju! sta ćeš ti ovdje? Tada pristupivši digoše ruke na Isusa i uhvatiše ga.

51. I gle, jedan od onih što bijahu sa Isusom, mašivši se rukom, izvadi nož svoj te udari slugu poglavara svećeničkoga, i odsiječe mu uho.

52. Tada reče mu Isus: vrati nož svoj na mjesto njegovo; jer svi koji se maše za nož od noža će izginuti.

53. Ili misliš ti, da ja nemogu sad umoliti otca svojega da mi pošlje više od dvanaest četah andjelah?

54. Ali kako bi se izpunilo što stoji u pismu, da ovo treba da bude?

55. U taj čas reče Isus ljudem: kao na razbojnika izišli ste s noževi i s koljem da me uhvatite, *a* svaki dan sam kod vas sjedio učeć u crkvi, i neuhvatiste me.

56. A ovo sve bi da se sbudu pisma proročka. Tada učenici svi ostaviše ga, i pobjegoše.

57. A ONI koji uhvatiše Isusa odvedoše ga poglavaru svećeničkomu Kajfi, gdje se književnici i starješine sabraše.

58. A Petar idjaše za njim iz daleka do dvora poglavara svećeničkoga, i ušavši unutra sjedo sa slugami da vidi svršetak.

59. A GLAVARI svećenički starješine i sav sbor tražahu lažna svjedočanstva na Isusa da bi ga ubili;

60. I nenadjoše; i premda mnogi lažni svjedoci dolaziše, nenadjoše. Najposlije dodjoše dva lažna svjedoka

61. I rekoše: on je kazao: ja mogu razvaliti crkvu Božju i za tri dana načiniti je.

62. I ustavši poglavar svećenički reče mu: zar ništa neodgovaraš što ovi na tebe svjedoče?

63. A Isus mučaše. I poglavar svećenički odgovarajuć reče mu: zaklinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Krist sin Božji?

64. Reče mu Isus: ti kaza. Ali ja vam velim: odsada ćete vidjeti sina čovječjega gdje

Digitized by Google

sjedi s desne strane sile i ide na oblacih nebeskih.

65. Tada poglavar svećenički razdrie haljine svoje govoreć: huli na Boga; šta nam trebaju više svjedoci? Evo sad čuste hulu njegovu.

66. Šta mislite? A oni odgovarajuć rekoše: zaslužio je smrt.

67. Tada pljunuše mu u lice, i udariše ga po licu, a jedni mu daše i priuške

68. Govoreć: proreci nam, Kriste, tko te udari?

69. A PETAR sjedjaše napolju na dvoru, i pristupi k njemu jedna služkinja govoreć: i ti si bio s Isusom Galilejcem.

70. A on se odreče pred svimi govoreć: neznam šta kažeš!

71. A kad izidje k vratima ugleda ga druga, i reče onim koji bijahu ondje: i ovaj bješe s Isusom Nazarećaninom.

72. I opet odreče se s kletvom: neznam toga čovjeka.

73. A malo potom pristupiše oni koji stajahu i rekoše Petru: u istinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj izdaje.

74. Tada se poče kleti i preklinjati da nezna tog čovjeka. I odmah zapjeva pietao.

75. I opomenu se Petar rieči Isusove što mu je rekao: prije nego pietao zapjeva, tri puta ćeš me se odreći. I izišavši napolje razplače se gorko.

GLAVA 27.

1. A KAD bi u jutru, učiniše vieću svi glavari svećenički i starješine narodne za Isusa, da ga pogube.

2. I svezavši ga odvedoše i predaše ga Ponciju Pilatu sudcu.

3. TADA vidjevši Juda izdajnik njegov da ga osudiše, razkaja se i povrati trideset srebrnikah glavarom svećeničkim i starješinam

4. Govoreć: ja sagrieših što izdadoh krv pravu. A oni rekoše: šta mi marimo *za to?* ti ćeš vidjeti.

5. I bacivši srebrnike u crkvi izidje, i otide te se objesi.

6. A glavari svećenički uzevši srebrnike rekoše: nevalja ih metnuti u crkvenu blagajnu, jer je uzeto za krv.

7. Nego se dogovoriše te kupiše za nje lončarevu njivu za groblje strancem.

8. Od toga se i prozva ona njiva krvna njiva *i* do danas.

9. Tada se izvrši što je kazao prorok Jeremija govoreć: i uzeše trideset srebrnikah, cienu cienjenoga koga su cienili sinovi Izraelovi;

10. I dadoše ih za njivu lončarevu, kao što mi kaza Gospod.

11. A ISUS stade pred sudcem, i zapita ga sudac govoreć: ti li si kralj Judejski? A Isus reče mu: ti kažeš.

12. I kad ga tužahu glavari

Digitized by Google

svećenički i starješine, ništa neodgovori.

13. Tada reče mu Pilat: čuješ li šta na tebe svjedoče?

14. I neodgovori mu ni na jednu rieč, *tako* da se sudac divljaše vrlo.

15. A o svakom prazniku *pashe* bijaše običaj u sudca da pusti narodu po jednoga sužnja koga oni hoće.

16. A tada imahu znatnoga sužnja po imenu Barabu.

17. I kad se sabraše, reče im Pilat: koga hoćete da vam pustim? Barabu ili Isusa prozvanoga Krista?

18. Jer znadijaše da su ga iz zavisti predali.

19. A kad sjedjaše u sudu, poruči mu žena njegova govoreć: nemoj se ti ništa miešati u *sud* toga pravednika, jer sam danas u snu mnogo postradala njega radi.

20. A glavari svećenički i starješine nagovoriše narod da ištu Barabu, a Isusa da pogube.

21. A sudac odgovarajuć reče im: koga hoćete od ove dvojice da vam pustim? A oni rekoše: Barabu.

22. Reče im Pilat: a šta ću činiti s Isusom prozvanim Kristom? Rekoše mu svi: da se razapne!

23. Sudac pak reče: a kakvo je zlo učinio? A oni iz glasa povikaše govoreć: da se razapne!

24. A kad vidje Pilat da ništa nepomaže nego još veća buna biva, uze vodu te umi ruke pred narodom govoreć: ja nijesam kriv u krvi ovoga pravednika: vi ćete vidjeti.

25. I odgovarajuć sav narod reče: krv njegova na nas i na djecu našu!

26. Tada pusti im Barabu, a Isusa šibavši predade da se razapne.

27. TADA vojnici sudčevi uzeše Isusa u sudnicu i skupiše nanj svu četu vojnikah.

28. I svukavši ga obukoše mu skerletnu kabanicu.

29. I opletavši vienac od trnja metnuše mu na glavu, i dadoše mu trsku u desnicu; i kleknuvši na koljena pred njim rugahu mu se govoreć: zdravo, kralju Judejski!

30. I pljunuvši nanj uzeše trsku i biše ga po glavi.

31. I kad mu se narugaše, svukoše s njega kabanicu, i obukoše ga u haljine njegove, i povedoše ga da ga razapnu.

32. I IZLAZEĆ nadjoše čovjeka iz Cirene po imenu Simona i natjeraše ga da mu ponese križ.

33. I došavši na mjesto koje se zove Golgota, to jest kosturnica,

34. Dadoše mu piti ocat pomiešan sa žuči, i okusivši ne htje piti.

35. A kad ga razapeše, razdieliše haljine njegove bacivši kocke;

Digitized by Google

36. I sjedjahu ondje te ga čuvahu.
37. I metnuše mu više glave krivicu njegovu napisanu: ovo je Isus kralj Judejski.
38. Tada razpeše s njim dva razbojnika, jednoga s desne a jednoga s lieve strane.
39. A koji prolažahu, huljahu nanj mašuć glavami svojimi,
40. I govoreć: ti koji crkvu razvaljuješ i za tri dana načinjaš, pomozi sam sebi; ako si sin Božji, sidji s križa.
41. A tako i glavari svećenički s književnici i starješinami podsmievajuć se govorahu:
42. Drugim pomože, a sebi nemože pomoći. Ako je kralj Izraelov, neka sidje sad s križa pa ćemo ga vjerovati.
43. On se uzdao u Boga: neka mu pomože sad, ako mu je po volji, jer govoraše: ja sam sin Božji.
44. Tako isto i razbojnici razapeti s njim rugahu mu se.
45. A od šestoga sata bi tama po svoj zemlji do sata devetoga.
46. A oko devetoga sata povika Isus iza glasa govoreć: Eli! Eli! lama sabahtani? to jest: Bože moj! Bože moj! za što si me ostavio?
47. A neki od onih što stajahu ondje čuvši *to* govorahu: ovaj zove Iliju.
48. I odmah otrča jedan od njih te uze spužvu, i napuni octa, pa natače na trsku, te ga pojaše.
49. A ostali govorahu: stani da vidimo hoće li doći Ilija da mu pomože.
50. A Isus opet povika iza glasa, i izpusti dušu.
51. I gle, zavjes crkveni razdrie se na dvoje od gornjega kraja do dolnjega; i zemlja se potrese, i kamenje se razpade;
52. I grobovi se otvoriše, i ustaše mnoga tiela svetih koji su pomrli;
53. I izišavši iz grobovah po uzkrsnuću njegovom udjoše u sveti grad i pokazaše se mnogim.
54. A satnik i koji s njim čuvahu Isusa vidjevši da se zemlja trese i šta bi, poplašiše se vrlo govoreć: zaista ovaj bijaše sin Božji.
55. I ondje bijahu i gledahu iz daleka mnoge žene koje su išle za Isusom iz Galileje i služile mu.
56. Medju kojimi bijaše Marija Magdalena i Marija mati Jakovljeva i Josijina i mati sinovah Zebedejevih.
57. AKAD bi u večer, dodje čovjek bogat iz Arimateje, po imenu Josip, koji je takodjer bio učenik Isusov.
58. Ovaj pristupivši k Pilatu zamoli ga za tielo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu dadu tielo.
59. I uzevši Josip tielo zavi ga u platno čisto;
60. I metnu ga u novi svoj

Digitized by Google

grob što je bio izsjekao u kamenu; i navalivši veliki kamen na vrata od groba otide.

61. A ondje bijaše Marija Magdalena i druga Marija, i sjedjahu naprama grobu.

62. SJUTRADAN pako po petku sabraše se glavari svećenički i fariseji kod Pilata,

63. I rekoše: gospodaru! mi se opomenusmo da ovaj laža kaza još za života: poslije tri dana ustat ću.

64. Zato zapovjedi da se utvrdi grob do trećega dana da nedodju kako učenici njegovi noću i da ga neukradu i nekažu narodu: usta iz mrtvih; i bit će posljednja prievara gora od prve.

65. Reče im Pilat: evo vam straže, pa idite te utvrdite kako znate.

66. A oni otišavši sa stražom utvrdiše grob, i zapečatiše kamen.

GLAVA 28.

APO večeru subotnom na osvitak prvoga dana nedjelje dodje Marija Magdalena i druga Marija da ogledaju grob.

2. I gle, zemlja se zatrese vrlo; jer andjeo Gospodnji sidje s neba, i pristupivši odvali kamen od vratah grobnih i sjedjaše na njem.

3. A lice njegovo bijaše kao munja, i odielo njegovo kao snieg.

4. I od straha njegova uzdrhtaše se stražari, i postadoše kao mrtvi.

5. A andjeo odgovarajuć reče ženam: nebojte se vi; jer znam da Isusa razpetoga tražite.

6. Nije ovdje; jer ustade kao što je kazao. Hodite da vidite mjesto gdje je ležao Gospod.

7. Pa idite brže te kažite učenikom njegovim da je ustao iz mrtvih. I gle, on će pred vami otići u Galileju; ondje ćete ga vidjeti. Eto ja vam kazah.

8. I izišavši brzo iz groba sa strahom i radosti velikom potekoše da jave učenikom njegovim.

9. A kad idjahu da jave učeniko njegovim, i gle, srete ih Isus govoreć: zdravo! A one pristupivši uhvatiše se za noge njegove i pokloniše mu se.

10. Tada reče im Isus: nebojte se; idite te javite braći mojoj neka idu u Galileju; i ondje će me vidjeti.

11. A KAD idjahu, gle, neki od stražarah dodjoše u grad i javiše glavarom svećeničkim sve što se dogodilo.

12. I *oni* sastavši se sa starješinami učiniše vieću, i dadoše vojnikom dovoljno novacah

13. Govoreć: kažite: učenici njegovi dodjoše noću i ukradoše ga kad smo mi spavali.

14. I ako to čuje sudac, mi ćemo njega umiriti, i načiniti da vam ništa nebude.

15. A oni uzevši novce učini-

Digitized by Google

se kao što su naučeni bili. I razglasi se ova rieč po Židovih i do danas.

16. A JEDANAEST učenikah otidoše u Galileju u goru kamo im je kazao Isus.

17. I kad ga vidješe, pokloniše mu se; a jedni posumnjaše.

18. I pristupivši Isus reče im govoreć: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.

19. Idite dakle, naučite sve narode krsteć ih u ime otca i sina i svetoga Duha,

20. Učeć ih da sve drže što sam vam zapoviedao; i evo ja sam s vami u sve dane do svršetka vieka. Amen.

SVETO EVANDJELJE PO MARKU.

GLAVA 1.

POĆETAK evandjelja Isukrsta sina Božjega.

2. Kao što stoji u prorokah: evo ja šaljem andjela svojega pred licem tvojim, koji će pripraviti put tvoj pred tobom.

3. Glas onoga što viče u pustinji: pripravite put Gospodnji, poravnite staze njegove.

4. Pojavi se Ivan krsteći u pustinji, i propoviedajući krštenje pokajanja za oproštenje griehah.

5. I izlažaše k njemu sva Judejska zemlja i Jerusalemljani; i kršćavaše ih sve u Jordanu rieci, i izpoviedahu griehe svoje.

6. A Ivan bijaše obučen u kamilju dlaku, i *imaše* pojas kožan oko sebe; i jedjaše skakavce i med divlji.

7. I propoviedaše govoreć: ide za mnom jači od mene, pred kim ja nijesam dostojan sagnuti se i odriešiti remena na obući njegovoj.

8. Ja vas kršćavam vodom, a on će vas krstiti Duhom svetim.

9. I U to vrieme dodje Isus iz Nazareta Galilejskoga, i krsti ga Ivan u Jordanu,

10. I odmah izlazeć iz vode vidje nebo gdje se otvori, i Duh kao golub sidje nanj.

11. I glas dodje s neba: ti si sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

12. I ODMAH ga Duh izvede u pustinju.

13. I bi ondje u pustinji danah četrdeset, i kuša ga sotona, i bi sa zvjerinjem, i andjeli služahu mu.

14. A POŠTO predadoše Ivana, dodje Isus u Galileju propoviedajuć evandjelje o kraljevstvu Božjem

15. I govoreć: izidje vrieme i

približi se kraljevstvo Božje; pokajte se i vjerujte evandjelje.

16. I HODEĆ pokraj mora vidje Simona i Andriju brata njegova gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari.

17. I reče im Isus: hajdete za mnom, i učinit ću vas lovci ljudskimi.

18. I odmah ostavivši mreže svoje podjoše za njim.

19. I otišavši malo odanle ugleda Jakova Zebedejeva, i Ivana brata njegova, i oni u ladji krpljahu mreže;

20. I odmah pozva ih; i ostavivši otca svojega Zebedeja u ladji s najamnici podjoše za njim.

21. I DODJOŠE u Kapernaum; i odmah u subotu ušavši u sbornicu učaše.

22. I divljahu se nauci njegovoj; jer ih učaše kao onaj koji vlast ima, a ne kao književnici.

23. I bijaše u sbornici njihovoj čovjek s duhom nečistim, i povika

24. Govoreć: prodji se, što je tebi do nas, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? Znam te tko si, svetac Božji.

25. I zaprieti mu Isus govoreć: umukni, i izidji iz njega.

26. I strese ga duh nečisti, i povika iza glasa, i izidje iz njega.

27. I uplašiše se svi, tako da pitahu jedan drugoga govoreć: šta je ovo? i kakva je ovo nauka nova, da s vlasti i nečistim duhovom zapovieda, i slušaju ga?

28. I otide glas o njem odmah po svoj okolini Galilejskoj.

29. I ODMAH izišavši iz sbornice dodjoše u dom Simonov i Andrijin s Jakovom i Ivanom.

30. A punica Simonova ležaše od groznice; i odmah kazaše mu za nju.

31. I pristupivši podiže je uzevši je za ruku i pusti ju groznica odmah, i služaše im.

32. A kad bi pred večer, pošto sunce zadje, donošahu k njemu sve bolestnike i biesne.

33. I sav grad bijaše se sabrao k vratima.

34. I izcieli mnoge bolestnike od različnih bolestih, i djavole mnoge iztjera, i nedopusti im kazivati da ga poznavahu.

35. A U jutru vrlo rano ustavši izidje, i otide na samo, i ondje se moljaše Bogu.

36. I za njim potrčaše Simon i koji bijahu s njim.

37. I našavši ga rekoše mu: traže te svi.

38. I reče im: hajdemo u obližnja sela i gradove da i tamo propovjedim: jer sam ja na to došao.

39. I propovieda po sbornicah njihovih po svoj Galileji, i djavole izgoni.

Digitized by Google

40. I DODJE k njemu gubavac moleć ga i na koljenih klečeć pred njim i reče mu: ako hoćeš, možeš me očistiti.

41. A Isus smilovavši se pruži ruku, i dohvativši ga se reče mu: hoću, očisti se.

42. I tek što mu *to* reče, a guba otide s njega, i osta čist.

43. I zaprietivši mu odmah iztjera ga,

44. I reče mu: gledaj da nikomu ništa nekažeš, nego idi te se pokaži svećeniku, i prinesi za očišćenje svoje što je zapovjedio Mojsija za svjedočanstvo njim.

45. A on izišavši poče mnogo propoviedati i kazivati šta je bilo, tako da *Isus* nemogaše javno u grad ući, nego bijaše napolju u pustih mjestih, i dolažahu k njemu sa svih stranah.

GLAVA 2.

I UDJE opet u Kapernaum poslije *nekoliko* danah; i ču se da je u kući.

2. I odmah skupiše se mnogi, tako da nemogahu ni pred vratima da se sprate; i kazivaše im rieč.

3. I dodjoše k njemu s uzetim koga nošahu četvorica.

4. I nemogavši približiti se k njemu od naroda, odkriše kuću gdje on bijaše, i prokopavši spustiše odar na kojem uzeti ležaše.

5. A Isus vidjevši vjeru njihovu reče uzetomu: sinko! opraštaju ti se griesi tvoji.

6. A ondje sjedjahu neki od književnikah i pomišljahu u srcih svojih:

7. Šta ovaj tako huli na Boga? Tko može opraštati griehe osim jednoga Boga?

8. I odmah razumjevši Isus duhom svojim da oni tako pomišljaju u sebi, reče im: što tako pomišljate u srcih svojih?

9. Što je lakše? reći uzetomu: opraštaju ti se griesi? ili reći: ustani i uzmi odar svoj, i hodi?

10. No da znate, da vlast ima sin čovječji na zemlji opraštati griehe, (reče uzetomu:)

11. Tebi govorim; ustani i uzmi odar svoj, i idi doma.

12. I usta odmah, i uzevši odar izidje pred svimi, tako da se svi divljahu i hvaljahu Boga govoreć: nigda toga vidjeli nijesmo.

13. I IZIDJE opet k moru; i sav narod idjaše k njemu, i učaše ih.

14. I prolazeć vidje Leviju Alfejeva gdje sjedi na carini, i reče mu: hajde za mnom. I ustavši otide za njim.

15. I kad sjedjaše *Isus* za stolom u kući njegovoj, i carinici i grješnici mnogi sjedjahu s njim i s učenici njegovimi: jer ih bijaše mnogo koji idjahu za njim.

16. A književnici i fariseji vidjevši ga gdje jede s carinici i s grješnici govorahu učeni-

Digitized by Google

kom njegovim: zašto s carinici i grješnici jede i pije?

17. I čuvši Isus reče im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolestni. Ja nijesam došao da dozovem pravednike no grješnike na pokajanje.

18. I BIJAHU učenici Ivanovi i farisejski koji pošćahu; i dodjoše i rekoše mu: zašto učenici Ivanovi i farisejski poste a tvoji učenici neposte?

19. I reče im Isus: mogu li svatovi postiti dok je ženik s njimi? Dokle god imaju sa sobom ženika, nemogu postiti.

20. Nego će doći dni, kad će se oteti od njih ženik, i tada će postiti u one dne.

21. I nitko neprišiva nove zakrpe na staru haljinu; inače će odadrieti nova zakrpa od staroga, i gora će rupa biti.

22. I nitko ne ljeva nova vina u mjehove stare; inače novo vino prodre mjehove, i vino se prolije, i mjehovi propadnu; nego novo vino u nove mjehove ljevati treba.

23. I DOGODI mu se da idjaše u subotu kroz usjeve, i učenici njegovi trgahu putem klasje.

24. I fariseji govorahu mu: gledaj, zašto čine u subotu što nevalja?

25. A on reče im: nijeste li nikad čitali šta učini David kad mu bi do nevolje i ogladnje s onimi što bijahu s njim?

26. Kako udje u Božju kuću pred Abiatarom poglavarom svećeničkim i hljebove postavljene pojede, kojih nebijaše slobodno nikome jesti osim svećenika, i dade ih onim koji bijahu s njim?

27. I govoraše im: subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek subote radi.

28. Dakle je gospodar sin čovječji i od subote.

GLAVA 3.

I UDJE opet u sbornicu, i ondje bješe čovjek sa suhom rukom.

2. I motrahu za njim, neće li ga u subotu izcieliti, da ga okrive.

3. I reče čovjeku sa suhom rukom: stani na sriedu.

4. I reče im: valja li u subotu dobro činiti ili zlo činiti? dušu održati, ili pogubiti? A oni mučahu.

5. I pogledavši na njih s gnjevom od žalosti, što su im onako srca odrvenila, reče čovjeku: pruži ruku svoju. I pruži; i posta ruka zdrava kao i druga.

6. I izišavši fariseji odmah učiniše za njega vieću s Herodovci, kako bi ga pogubili.

7. A ISUS otide s učenici svojimi k moru; i mnogi narod iz Galileje idjaše za njim, i iz Judeje,

8. I iz Jerusalema i iz Idumeje i izpreko Jordana i od Tira

Digitized by Google

i Sidona množtvo veliko čuvši šta on čini dodje k njemu.

9. I reče učenikom svojim, da bude ladja u njega *gotova* zbog naroda, da mu nedosadjuje.

10. Jer mnoge izcieli, tako da navaljivahu na njega koji bijahu nakaženi bolestmi, da ga se dotaknu.

11. I dusi nečisti, kad ga vidjahu, pripadahu k njemu i vikahu govoreć: ti si sin Božji.

12. I mnogo im priećaše da ga neprokažu.

13. I IZIDJOŠE na goru, i dozva koje on hoćaše; i dodjoše mu.

14. I postavi dvanaestoricu da budu s njim, i da ih pošilja da propoviedaju,

15. I da imaju vlast da izcjeljuju od bolestih, i da izgone djavole:

16. Prvoga Simona, i nadjede mu ime Petar;

17. I Jakova Zebedejeva i Ivana brata Jakovljeva, i nadjede im imena Boanerges, koje znaći sinovi gromovi;

18. I Andriju i Filipa i Bartolomija i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadiju i Simona Kananita,

19. I Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade.

20. I DODJOŠE u kuću, i sabra se opet narod, da nemogahu ni hljeba jesti.

21. I čuvši *to* rod njegov izidjoše da ga uhvate; jer govorahu da je izvan sebe.

22. A KNJIŽEVNICI, koji bijahu sišli iz Jerusalema, govorahu: u njem je Beelzebub; i: on pomoću kneza djavolskoga izgoni djavole.

23. I dozvavši ih govoraše im u pričah: kako može sotona sotonu izgoniti?

24. I ako se kraljevstvo samo po sebi razdieli, nemože ostati kraljevstvo ono;

25. I ako se dom sam po sebi razdieli, nemože ostati dom onaj;

26. I ako sotona ustane sam na se i razdieli se, ne može ostati, nego će propasti.

27. Nitko nemože pokućtvo jakoga, ušavši u kuću njegovu, oteti, ako najprije jakoga nesveže: i onda će kuću njegovu oplieniti.

28. Zaista vam kažem: svi griesi oprostit će se sinovom čovječjim, i huljenja na Boga, makar kakova bila:

29. A koji pohuli na Duha svetoga, neima oproštenja u vieke, nego je kriv vječnomu sudu.

30. Jer govorahu: u njem je nečisti duh.

31. I DODJE mati njegova i braća njegova, i stojeć napolju poslaše k njemu da ga zovu.

32. I sjedjaše narod oko njega. I rekoše mu: eto mati tvoja i braća tvoja i sestre tvoje napolju pitaju za te.

33. I odgovori im govoreć:

Digitized by Google

tko je mati moja ili braća moja?

34. I pogledavši oko sebe na narod koji sjedjaše reče: evo mati moja i braća moja.

35. Jer tko izvrši volju Božju, onaj je brat moj i sestra moja i mati moja.

GLAVA 4.

I OPET poče učiti kod mora, i skupiše se oko njega ljudi mnogi, tako da mora ući u ladju, i sjediti na moru; a narod sav bijaše na zemlji kraj mora.

2. I učaše ih u pričah mnogo, i govoraše im o nauci svojoj:

3. Slušajte: evo izidje sijač da sije.

4. I kad sijaše, dogodi se da jedno pade u kraj puta, i dodjoše ptice i pozobaše ga.

5. A drugo pade na kamenito *mjesto* gdje nebijaše mnogo zemlje, i odmah izniče; jer nebijaše u dubinu zemlje;

6. A kad obasja sunce, uvenu, i buduć da neimaše korijena, usahnu.

7. I drugo pade u trnje; i naraste trnje i udavi ga, i nedonese roda.

8. I drugo pade na zemlju dobru; i davaše rod, koji napredovaše i rastijaše i donošaše po trideset i po šestdeset i po sto.

9. I reče: tko ima uši da čuje, neka čuje.

10. A kad osta sam, zapitaše ga koji bijahu s njim i sa dvanaestoricom za *ovu* priču.

11. I reče im: vam je dano da znate tajne kraljevstva Božjega, a onim napolju sve u pričah biva;

12. Da očima gledaju i da nevide, i da ušima slušaju i da nerazumiju; da se kako neobrate i da im se neoproste griesi.

13. I reče im: zar nerazumiete ove priče? A kako ćete sve priče razumjeti?

14. Sijač rieč sije.

15. A ono su kraj puta, gdje se sije rieč i kad je čuju odmah dodje sotona i otme rieč posijanu u srcih njihovih.

16. Tako su i ono što se sije na kamenitih mjestih, koji kad čuju rieč, odmah je prime s radošću;

17. Ali neimaju koriena u sebi, nego su nepostojani, pa kad bude do nevolje, ili ih potjeraju rieči radi, odmah se smute.

18. A ono su što se u trnju sije, koji slušaju rieč,

19. Ali brige ovoga svieta i prievara bogatstva i ostale slasti udju i zaguše rieč, i ostane bez roda.

20. A ono su, što se na dobroj zemlji sije, koji slušaju rieč i primaju, i donose rod po trideset i po šestdeset i po sto.

21. I GOVORAŠE im: užiže li se svieća da se metne pod sud ili pod odar? a ne da se na svietnjak metne?

22. Jer neima ništa tajno što

Digitized by Google

neće biti javno; niti ima što sakriveno što neće izići na vidjelo.

23. Ako ima tko uši da čuje, neka čuje.

24. I GOVORAŠE im: pamtite što čujete: kakom mjerom mjerite, onakom će vam se mjeriti i dometnut će se vam koji slušate.

25. Jer tko ima, dat će mu se; a koji neima, uzet će mu se i ono što ima.

26. I GOVORAŠE im: tako je kraljevstvo Božje kao čovjek kad baci sjeme u zemlju;

27. I spava i ustaje noću i danju; i sjeme niče i raste, da nezna on.

28. Jer zemlja sama od sebe najprije donese travu, po tom klas, pa onda izpuni pšenicu u klasu.

29. A kad sazri rod, odmah pošlje srp; jer nasta žetva.

30. I GOVORAŠE: kakvo ćemo kazati da je kraljevstvo Božje? ili u kakvoj ćemo ga priči izkazati?

31. *Ono je* kao zrno gorušično, koje, kad se posije u zemlju, manje je od svih sjemenah na zemlji;

32. A kad se posije, uzraste i bude veće od svega povrća, i pusti grane velike, da mogu u njegovu hladu ptice nebeske življeti.

33. I takovimi mnogimi pričami kazivaše im rieč, koliko mogahu slušati.

34. A bez pričah negovoraše im ni rieči. A učenikom osobito kazivaše sve.

35. I REČE im onaj dan u večer: hajdemo na onu stranu.

36. I odpustivši narod uzeše ga kako bješe u ladji; a i druge ladje bijahu s njim.

37. I postade velika oluja: i valovi tako zaljevahu u ladju, da se već napuni.

38. A on na krmi spavaše na uzglavlju; i probudiše ga, i rekoše mu: učitelju! zar ti nemariš što ginemo?

39. I ustavši zaprieti vjetru, i reče moru: šuti, prestani! i utoli vjetar, i postade tišina velika.

40. I reče im: za što ste tako strašljivi? Kako nemate vjere?

41. I uplašiše se vrlo, i govorahu jedan drugomu: tko je ovaj dakle, da ga i vjetar i more slušaju?

GLAVA 5.

1. I DODJOŠE preko mora u okolinu Gadarensku.

2. I kad izidje iz ladje, odmah ga srete čovjek s duhom nečistim,

3. Koji življaše u grobovih i nitko ga nemogaše svezati ni verigami.

4. Jer je mnogo putah bio metnut u puta i u verige, pa je izkidao verige i puta izlo-

Digitized by Google

mio; i nitko ga nemogaše ukrotiti.

5. I jednako dan i noć bavljaše se u grobovih i u gorah vičuć i bijuć se kamenjem.

6. A kad vidje Isusa iz daleka, poteče i pokloni mu se.

7. I povikavši iza glasa reče: šta je tebi do mene, Isuse sine Boga višnjega? Zaklinjem te Bogom, nemuči me.

8. Jer mu govoraše: izidji, duše nečisti, iz čovjeka.

9. I pitaše ga: kako ti je ime? I odgovori mu: legion mi je ime; jer nas je mnogo.

10. I moljahu ga mnogo, da ih nešalje iz one okoline.

11. A ondje po briegu pasijaše veliko krdo svinjah.

12. I moljahu ga svi djavoli govoreć: pošlji nas u svinje da u njih udjemo.

13. I dopusti im Isus odmah. I izišavši duhovi nečisti udjoše u svinje; i navali krdo s briega u more; a bijaše ih oko dvie tisuće: i potopiše se u moru.

14. A svinjari pobjegoše, i javiše u gradu i po selih. I izidjoše *ljudi*, da vide šta je bilo.

15. I dodjoše k Isusu, i vidješe biesnoga, u kojem je bio legion, gdje sjedi obučen i pametan; i uplašiše se.

16. A oni, koji su vidjeli, kazaše im šta bi od biesnoga i od svinjah.

17. I počeše ga moliti da ide iz njihovih krajevah.

18. I kad udje u ladju, moljaše ga onaj što je bio biesan, da bude s njim.

19. A Isus nedade mu, već mu reče: idi kući svojoj k svojim i kaži im šta ti Gospod učini, i *kako* te pomilova.

20. I otide i poče propoviedati u Deset gradovah, šta mu učini Isus; i svi se divljahu.

21. I kad priedje Isus u ladji opet na onu stranu, skupi se narod mnogi oko njega; i bješe kraj mora.

22. I GLE, dodje jedan od starješinah sborničkih po imenu Jair; i vidjevši ga pade pred noge njegove.

23. I moljaše ga vrlo govoreć: kći je moja na smrti; dodji i metni na nju ruke da ozdravi i živi.

24. I podje s njim; i za njim idjaše naroda mnogo, i turkahu ga.

25. I žena nekakva, koja je dvanaest godinah bolovala od krvotočja,

26. I veliku muku podniela od mnogih ljekarah, i potrošila sve što je imala, i ništa joj nijesu pomogli, nego još gore načinili,

27. Kad je čula za Isusa, dodje u narodu straga, i dotače se haljine njegove.

28. Jer govoraše: ako se samo dotaknem haljinah njegovih, ozdravit ću.

29. I odmah presahnu izvor krvi njezine, i osjeti u tielu da je ozdravila od bolesti.

Digitized by Google

30. I odmah Isus osjeti u sebi silu što izidje iz njega, i obazrevši se na narod reče: tko se to dotače mojih haljinah?

31. I rekoše mu učenici njegovi: vidiš narod gdje te turka, pa pitaš: tko se dotače mene?

32. I *on* se obziraše da vidi onu koja to učini.

33. A žena uplašivši se drhtaše, i znajuć što joj se dogodi, dodje i kleče pred njim, i kaza mu svu istinu.

34. A on reče joj: kćeri! vjera tvoja pomože ti; idi s mirom, i budi zdrava od bolesti svoje.

35. Još on govoraše, a dodjoše od starješine sborničkoga govoreć: kći tvoja umrie; šta već trudiš učitelja?

36. A Isus odmah čuvši rieč što rekoše, reče starješini: neboj se, samo vjeruj.

37. I nedade za sobom ići nikomu osim Petra i Jakova i Ivana brata Jakovljeva,

38. I dodje u kuću starješine sborničkoga, i vidje vrevu i plač i jauk veliki.

39. I ušavši reče im: šta ste uzavreli te plačete? Djevojka nije umrla, nego spava.

40. I podsmievahu mu se. A on iztjeravši sve uze otca djevojčina i mater i koji bijahu s njim, i udje gdje ležaše djevojka.

41. I uzevši djevojku za ruku reče joj: Talita kumi, koje znači: djevojko, tebi govorim, ustani.

42. I odmah usta djevojka i hodjaše; a bješe od dvanaest godinah. I začudiše se čudom velikim.

43. I zaprieti im vrlo, da nitko nedozna za to, i reče: podajte joj nek jede.

GLAVA 6.

I IZIDJE odanle, i dodje na svoju postojbinu; a za njim idjahu učenici njegovi.

2. I kad dodje subota, poče učiti u sbornici. I mnogi, koji slušahu, divljahu se govoreć: odkud ovomu to? i kakva mu je premudrost dana? i čudesa takova rukama njegovima čine se?

3. Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, a brat Jakovljev i Josijin i Judin i Simonov? i nijesu li sestre njegove ovdje medju nami? I smućivahu se o njega.

4. A Isus reče im: *nigdje* nije prorok bez časti do na postojbini svojoj i u rodu i u domu svom.

5. I nemogaše ondje nijednoga čuda da učini, osim što malo bolestnikah izcieli metnuvši na njih ruke.

6. I divljaše se nevjerstvu njihovomu. I idjaše po okolnih selih i učaše.

7. I DOZVA dvanaestoricu, i poče ih slati dva i dva, i davaše im vlast nad duhovi nečistimi.

8. I zapovjedi im, da ništa ne-

Digitized by Google

uzimaju na put osim jednoga štapa: ni torbe ni hljeba ni novacah u pojasu;

9. Nego obuveni u opanke, da neoblače dvijuh haljinah.

10. I reče im: gdje udjete u dom, ondje ostanite dok neizidjete odanle.

11. I ako vas tko neprimi i neposluša vas, izlazeć odanle otresite prah s noguh svojih za svjedočanstvo njim. Zaista vam kažem: lakše će biti Sodomu i Gomoru u dan *strašnoga* suda nego gradu onomu.

12. I otišavši propoviedahu da se treba kajati;

13. I djavole mnoge izgonjahu; i mazahu uljem mnoge bolestnike; i izcjeljivahu.

14. I začu kralj Herod *za Isusa* (jer njegovo ime bijaše se razglasilo), i reče: Ivan krstitelj iz mrtvih usta, zato čini čudesa.

15. Drugi govorahu: to je Ilija. A drugi govorahu: to je prorok ili kao koji od prorokah.

16. A kad ču Herod, reče: to je Ivan koga sam ja posjekao, on usta iz mrtvih.

17. Jer ovaj Herod posla, te uhvatiše Ivana, i svezavši baci ga u tamnicu radi Herodijade žene Filipa brata svojega, jer se oženi njom.

18. Jer Ivan govoraše Herodu: nemožeš ti imati žene brata svojega.

19. A Herodijada razsrdi se na njega, i hoćaše da ga ubije, ali nemogaše.

20. Jer se Herod bojaše Ivana, znajuć ga da je čovjek pravedan i svet, i čuvaše ga; i mnogo koješta činjaše kako mu on reče, i rado ga slušaše.

21. I dogodi se dan zgodan, kad Herod na dan svoga rodjenja davaše večeru knezovom svojim i vojvodam i starješinam Galilejskim.

22. I ušavši kći Herodijadina i igravši i ugodivši Herodu i gostom njegovim reče kralj djevojci: išti u mene štagod hoćeš, i dat ću ti.

23. I zakle joj se: štogod zaišteš u mene dat ću ti, da bi bilo i do pol kraljevstva moga.

24. A ona izišavši reče materi svojoj: šta ću iskati? A ova reče: glavu Ivana krstitelja.

25. I odmah ušavši brzo ka kralju zaiska govoreć: hoću da mi daš sad na krugu glavu Ivana krstitelja.

26. I zabrinu se kralj, ali radi kletve i gostih svojih nehtje joj odreći.

27. I odmah posla kralj krvnika, i zapovjedi da donese glavu njegovu.

28. A on otišavši posiječe ga u tamnici, i donese glavu njegovu na krugu, i dade djevojci, a djevojka dade ju materi svojoj.

29. I čuvši učenici njegovi dodjoše i uzeše tielo njegovo, i metnuše ga u grob.

Digitized by Google

30. I SKUPIŠE se apostoli k Isusu, i javiše mu sve i što učiniše i šta *ljude* naučiše.

31. I reče im: dodjite vi sami nasamo, i počinite malo. Jer ih bijaše mnogo koji dolaze i odlaze, i neimahu kad ni jesti.

32. I otidoše na ladji u pusto mjesto sami.

33. I vidješe ih ljudi kad idjahu, i poznaše ih mnogi i pješice iz svih gradovah stjecahu se onamo, i prestigoše ih, i skupiše se oko njega.

34. I izišavši Isus vidje narod mnogi, i sažali mu se, jer bijahu kao ovce bez pastira; i poče ih učiti mnogo.

35. I kad bi već pred noć, pristupiše k njemu učenici njegovi govoreć: pusto je mjesto, a već je kasno;

36. Odpusti ih, neka idu u okolna sela i palanke, da kupe sebi hljeba; jer neimaju šta jesti.

37. A on odgovarajuć reče im: podajte im vi neka jedu. I rekoše mu: već ako otidemo da kupimo za dvjesta dinarah hljeba, i da im damo jesti.

38. A on im reče: koliko hljebovah imate? idite vidite. I vidjevši rekoše: pet hljebovah i dvie ribe.

39. I zapovjedi im da ih posade sve na gomile po zelenoj travi.

40. I posadiše se na gomile po sto i po pedeset.

41. I uzevši *onih* pet hljebovah i dvie ribe pogleda na nebo, i blagoslovi, pa prelomi hljebove, i dade učenikom svojim da metnu pred njih; i *one* dvie ribe razdieli svim.

42. I jedoše svi, i nasitiše se.

43. I nakupiše komadah dvanaest košaricah punih i od ribah.

44. A bijaše onih što su jeli hljebove oko pet tisućah ljudih.

45. I ODMAH natjera učenike svoje da udju u ladju i da idu napried na onu stranu u Betsaidu dok on odpusti narod.

46. I odpustivši ih otide na goru da se pomoli Bogu.

47. I u večer bijaše ladja nasred mora, a on sam na zemlji.

48. I vidje ih gdje se mučahu veslajući; jer im bijaše protivan vjetar. I oko četvrte straže noćne dodje k njim iduć po moru; i hoćaše da ih mimoidje.

49. A oni vidjevši ga gdje ide po moru mišljahu da je utvara, i povikaše;

50. Jer ga svi vidješe i poplašiše se. I odmah progovori s njimi, i reče im: nebojte se, ja sam, neplašite se.

51. I udje k njim u ladju, i utoli vjetar; i vrlo se uplašiše, i divljahu se.

52. Jer ih nenaučiše hljebovi; jer se bijaše srce njihovo okamenilo.

53. I prešavši dodjoše u ze-

Digitized by Google

mlju Genesaretsku, i stadoše u kraj.

54. I kad izidjoše iz ladje, odmah ga poznaše ljudi.

55. I obtrčavši sav onaj kraj počeše na odrih donositi bolestnike gdje čujahu da je on.

56. I kudgod idjaše u sela ili u gradove ili u palanke, na razkršćih metahu bolestnike i moljahu ga da se barem skuta od haljine njegove dotaknu: i ozdravljahu svi koji ga se doticahu.

GLAVA 7.

I SKUPIŠE se oko njega fariseji i neki od književnikah koji bijahu došli iz Jerusalema.

2. I vidjevši neke od učenikah njegovih da nečistima, to jest neumivenima, rukama jedu hljeb, ukoriše ih.

3. Jer fariseji i svi Židovi nejedu, dok neumiju rukuh do lakatah, držeć se onoga što im je ostalo od starih;

4. I kad dodju s pazara, nejedu dok se neumiju; i još mnogo ima što su primili te drže: peru čaše i žbanove i kotlove i klupe.

5. A po tom pitahu ga fariseji i književnici: zašto učenici tvoji nežive kao što nam je ostalo od starih, nego jedu hljeb neumivenima rukama?

6. A on odgovarajuć reče im: dobro je prorokovao Isaija za vas licemjere, kao što je pisano: ovi ljudi usnama me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od mene.

7. No zaludu me poštuju učeć naukam, zapoviedim ljudskim.

8. Jer ostaviste zapoviedi Božje, a držite običaje ljudske, pranje žbanovah i čašah; i druga mnoga takova činite.

9. I reče im: zbilja ukidate zapovied Božju da svoj običaj sačuvate.

10. Jer Mojsija reče: poštuj otca svojega i mater svoju; i: tko opsuje otca ili mater, smrću da umre.

11. A vi kažete: ako reče čovjek otcu ili materi: korban, to jest, prilog je čim bih ti ja mogao pomoći, (pravo čini).

12. I tako nedate mu ništa učiniti otcu svojemu ili materi svojoj,

13. Ukidajuć rieč Božju svojim običajem koji ste postavili; i ovako mnogo koješta činite.

14. I dozvavši sav narod reče im: poslušajte mene svi, i razumijte.

15. Ništa nema što bi čovjeka moglo opoganiti kad udje izvana u njega; nego što izlazi iz njega, ono je što pogani čovjeka.

16. Ako tko ima uši da čuje, neka čuje.

17. I kad dodje od naroda u kuću, pitahu ga učenici njegovi za priču.

18. I reče im: zar ste i vi tako nerazumni? Nerazumiete li da štogod u čovjeka izvana ulazi nemože ga opoganiti?

Digitized by Google

19. Jer mu neulazi u srce nego u trbuh; i izlazi na polje čisteć sva jela.

20. Još reče: što izlazi iz čovjeka ono pogani čovjeka;

21. Jer iznutra iz srca ljudskoga izlaze misli zle, preljube, kurvarstva, ubojstva,

22. Kradje, lakomstva, pakosti, zloće, lukavstvo, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, oholost, bezumlje.

23. Sva ova zla iznutra izlaze i pogane čovjeka.

24. I USTAVŠI odanle otide na krajeve Tirske i Sidonske, i ušavši u kuću hoćaše da nitko nečuje zanj; i nemože se sakriti.

25. Jer čuvši zanj žena, što u njezinoj kćeri bijaše duh nečisti, dodje i pade k nogama njegovima.

26. A žena ta bijaše Grkinja rodom Sirofeničanka, i moljaše ga da iztjera djavola iz kćeri njezine.

27. A Isus reče joj: stani, da se najprije djeca nahrane; jer nije pravo uzeti hljeb od djece i baciti psom.

28. A ona odgovarajuć reče mu: da, Gospode; ali i psi pod stolom jedu od mrvah djetinjih.

29. I reče joj: za tu rieč idi; izidje djavol iz kćeri tvoje.

30. I došavši kući nadje da je djavol izišao, i kći ležaše na odru.

31. I OPET izidje Isus iz krajevah Tirskih i Sidonskih i dodje na more Galilejsko u krajeve Desetogradske.

32. I dovedoše k njemu gluha i mutava, i moljahu ga da metne nanj ruku.

33. I uzevši ga iz naroda nasamo metnu prste svoje u uši njegove, i pljunuvši dohvati se jezika njegova;

34. I pogledavši na nebo uzdahnu, i reče mu: Efata, to jest: otvori se.

35. I odmah mu se otvoriše uši, i razrieši se sveza jezika njegova, i govoraše liepo.

36. I zaprieti im da nikomu nekazuju; ali što im on zabranjivaše oni još većma razglašivahu.

37. I vrlo se divljahu govoreć: sve dobro čini; i gluhe čini da čuju i nieme da govore.

GLAVA 8.

U TO vrieme, kad bijaše vrlo mnogo naroda i neimadijahu šta jesti, dozva Isus učenike svoje i reče im:

2. Žao mi je naroda, jer već tri dana stoje kod mene i neimaju ništa jesti.

3. I ako ih odpustim gladne kućam njihovim, oslabit će na putu; jer su mnogi od njih došli iz daleka.

4. I odgovoriše mu učenici njegovi: odkuda ćemo uzeti hljeba ovdje u pustinji da ih nahranimo?

5. I zapita ih: koliko imate hljebovah? A oni kazaše: sedam.

Digitized by Google

6. I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji; i uzevši onih sedam hljebovah i hvalu davši, prelomi, i dade učenikom svojim da razdadu; i razdadoše narodu.

7. I imahu malo ribicah; i njih blagoslovivši reče da i njih razdadu.

8. I jedoše, i nasitiše se, i nakupiše komadah što preteče sedam košaricah.

9. A onih, što su jeli, bijaše oko četiri tisuće. I odpusti ih.

10. I ODMAH udje u ladju s učenici svojimi, i dodje u okoline Dalmanutske.

11. I izidjoše fariseji, i počeše se prepirati s njim, i kušajuć ga iskahu od njega znak s neba.

12. I uzdahnuvši duhom svojim reče: za što rod ovaj znak traži? Zaista vam kažem: neće se dati rodu ovomu znak.

13. I ostavivši ih uljeze opet u ladju, i otide na onu stranu.

14. I zaboraviše učenici njegovi uzeti hljeba, i neimahu sa sobom u ladji do jedan hljeb.

15. I zapoviedaše im govoreć: gledajte, čuvajte se kvasca farisejskoga i kvasca Herodova.

16. I mišljahu jedan drugomu govoreć: *to je* što hljeba neimamo.

17. I razumjevši Isus reče im: šta mislite što hljeba neimate? zar još neosjećate, niti razumiete? zar je još okamenjeno srce vaše?

18. Oči imate i nevidite? uši imate i nečujete? I nepamtite li?

19. Kad ja pet hljebovah prelomih na pet tisućah, koliko punih košaricah komadah nakupiste? Rekoše mu: dvanaest.

20. A kad sedam na četiri tisuće, koliko punih košaricah nakupiste komadah? A oni rekoše: sedam.

21. I reče im: kako nerazumiete?

22. I DODJE u Betsaidu; i dovedoše k njemu sliepa, i moljahu ga da ga se dotakne.

23. I uzevši za ruku sliepoga izvede ga napolje iz sela, i pljunuvši mu u oči metnu ruke nanj, i zapita ga vidi li što.

24. I progledavši reče: vidim ljude gdje idu kao drva.

25. I po tom opet metnu mu ruke na oči, i reče mu da pogleda; i izcieli se, i vidje sve liepo.

26. I posla ga kući njegovoj govoreć: nit ulazi u selo, niti kazuj komu u selu.

27. I IZIDJE Isus i učenici njegovi u sela Česarije Filipove; i putem pitaše učenike svoje govoreć im: tko govore ljudi da sam ja?

28. A oni odgovoriše: Ivan krstitelj; drugi: Ilija; a drugi: koji od prorokah.

29. A on im reče: a vi šta mislite tko sam ja? A Petar odgovarajuć reče mu: ti si Krist.

Digitized by Google

30. I zaprieti im da nikomu nekazuju za njega.

31. I poče ih učiti, da sinu čovječjemu valja mnogo postradati, i da će ga okriviti starješine i glavari svećenički i književnici, i da će ga ubiti, i treći dan da će ustati.

32. I govoraše o tom neustručavajuć se. I Petar uze ga i poče ga odvraćati.

33. A on obrnuvši se i pogledavši na učenike svoje zaprieti Petru govoreć: idi od mene sotono; jer ti nemisliš što je Božje nego što je ljudsko.

34. I dozvavši narod s učenici svojimi reče im: tko hoće za mnom da ide, neka se odreče sebe i uzme križ svoj, i za mnom ide.

35. Jer tko hoće dušu zvoju da sačuva, izgubit će je; a tko izgubi dušu svoju mene i evandjelja radi, onaj će je sačuvati.

36. Jer kakva je korist čovjeku ako zadobije sav sviet a duši svojoj nahudi?

37. Ili kakav će odkup dati čovjek za dušu svoju?

38. Jer tko se postidi mene i mojih riečih u rodu ovom preljubotvornom i grješnom, i sin će se čovječji postidjeti njega, kad dodje u slavi otca svojega s andjeli svetimi.

GLAVA 9.

I REČE im: zaista vam kažem: imaju neki medju ovimi što stoje ovdje, koji neće okusiti smrti dok nevide kraljestvo Božje dolazeće u sili.

2. I poslije šest danah uze Isus Petra i Jakova i Ivana i izvede ih na goru visoku same i preobrazi se pred njimi.

3. I haljine njegove postadoše sjajne i vrlo biele kao snieg, kao što nemože bjelilja ubieliti na zemlji.

4. I ukaza im se Ilija s Mojsijom gdje se razgovarahu s Isusom.

5. I Petar odgovarajuć reče Isusu: Rabi! dobro nam je ovdje biti; i da načinimo tri sjenice: tebi jednu i Mojsiji jednu i Iliji jednu.

6. Jer neznaše šta govori; jer bijahu vrlo uplašeni.

7. I postade oblak te ih zakloni; i dodje glas iz oblaka govoreć: ovo je sin moj ljubazni; njega poslušajte.

8. I u jedanput pogledavši nikoga nevidješe osim Isusa sama sa sobom.

9. A kad silažahu s gore zaprieti im, da nikomu nekazuju šta su vidjeli, dok sin čovječji neustane iz mrtvih.

10. I zadržaše rieč u sebi pitajuć jedan drugoga: šta to znači ustati iz mrtvih?

11. I pitahu ga govoreć: kako kažu književnici, da Ilija treba najprije da dodje?

12. A on odgovarajuć reče im: Ilija će doći najprije, i urediti sve; ali i sin čovječji treba da

Digitized by Google

mnogo postrada i da se ponizi, kao što je pisano.

13. Ali vam kažem, da je i Ilija došao i učiniše s njim šta htjedoše, kao što je pisano za njega.

14. I DOŠAVŠI k učenikom svojim vidje narod mnogi oko njih i književnike gdje se prepiru s njimi.

15. I odmah vidjevši ga sav narod uplaši se i pritrčavši pozdravljahu ga.

16. I upita književnike: šta se prepirete s njimi?

17. I odgovarajuć jedan od naroda reče: učitelju! dovedoh k tebi sina svojega u kome je duh niem.

18. I svaki put kad ga uhvati lomi ga, i pjenu baca, i škripi zubim; i suši se. I rekoh učenikom tvojim da ga iztjeraju; i nemogoše.

19. A on odgovarajuć mu reče: o rode nevjerni! dokle ću s vami biti? dokle ću vas trpljeti? Dovedite ga k meni.

20. I dovedoše ga k njemu; i kad ga vidje, odmah ga duh stade lomiti; i padnuvši na zemlju valjaše se bacajuć pjenu.

21. I upita otca njegova: koliko ima vremena kako mu se to dogodilo? A on reče: iz djetinjstva;

22. I mnogo putah baca ga u vatru i u vodu da ga pogubi; nego ako što možeš, pomozi nam, smiluj se na nas.

23. A Isus reče mu: ako možeš vjerovati: sve je moguće onomu koji vjeruje.

24. I odmah povikavši otac djetinji sa suzami govoraše: vjerujem, Gospode! pomozi mojemu nevjerju.

25. A Isus videći da se stječe narod, zaprieti duhu nečistome govoreć mu: duše niemi i gluhi! ja ti zapoviedam, izidji iz njega i više neulazi u njega.

26. I povikavši i izlomivši ga vrlo izidje; i učini se kao mrtav tako da mnogi govorahu: umrie.

27. A Isus uzevši ga za ruku podiže ga; i usta.

28. I kad udje u kuću, pitahu ga učenici njegovi nasamo: za što ga mi nemogosmo iztjerati?

29. I reče im: ovaj se rod ničim nemože iztjerati do molitvom i postom.

30. I IZIŠAVŠI odanle idjahu kroz Galileju; i nehoćaše da tko dozna.

31. Jer učaše učenike svoje i govoraše im, da će se sin čovječji predati u ruke ljudske, i ubit će ga, i pošto ga ubiju ustat će treći dan.

32. A oni nerazumievahu riečih, i nesmjedijahu ga zapitati.

33. I DODJE u Kapernaum, i kad bješe u kući zapita ih: šta se prepiraste putem medju sobom?

34. A oni mučahu; jer se putem prepirahu medju sobom tko je najveći.

35. I sjedavši dozva dvana-

Digitized by Google

estoricu i reče im: koji hoće da bude prvi, neka bude od svih najzadnji i svim sluga.

36. I uzevši diete metnu ga medju njih i zagrlivši ga reče im:

37. Tko jedno ovakovo diete primi u ime moje, mene prima; a tko mene primi, neprima mene, nego onoga koji je mene poslao.

38. Odgovori mu Ivan govoreć: učitelju! vidjesmo jednoga gdje imenom tvojim izgoni djavole, koji neide za nami; i zabranismo mu, jer neide za nami.

39. A Isus reče: nebranite mu; jer neima nikoga koji bi imenom mojim čudo činio, da može brzo zlo govoriti za mnom.

40. Jer tko nije proti vam, s vami je.

41. Jer tko vas napoji čašom vode u ime moje, zato što ste Kristovi, zaista vam kažem: neće mu propasti plaća.

42. A tko smuti jednoga od ovih malih koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi žrvanj vodenični o vratu njegovu i da se baci u more.

43. I ako te ruka tvoja smućuje, odsieci je: bolje ti je bez ruke u život ući, nego li s obje ruke ući u pakao, u oganj vječni,

44. Gdje crv njihov neumire, i oganj se negasi.

45. I ako te noga tvoja smućuje, odsieci je: bolje ti je ući u život hromu, nego li s dvie noge da te bace u pakao, u oganj vječni,

46. Gdje crv njihov neumire, i oganj se negasi.

47. Ako te i oko tvoje smućuje, izvadi ga: bolje ti je s jednim okom ući u kraljevstvo Božje, nego li s dva oka da te bace u pakao ognjeni,

48. Gdje crv njihov neumire, i oganj se negasi.

49. Jer će se svaki ognjem posoliti, a svaka će se žrtva solju posoliti.

50. Dobra je sol; ali ako sol bude neslana, čim će se osoliti? Imajte sol u sebi, a mir imajte medju sobom.

GLAVA 10.

I USTAVŠI odanle dodje u okoline Judejske preko Jordana, i narod se opet steče k njemu; i kao što običaj imaše, opet ih učaše.

2. I pristupivši fariseji upitaše ga kušajuć: može li čovjek pustiti ženu?

3. A on odgovarajuć reče im: šta vam zapovieda Mojsija?

4. A oni rekoše: Mojsija dopusti da joj se da razpustna knjiga i da se pusti.

5. I odgovarajuć Isus reče im: po tvrdji vašega srca napisa vam *on* zapovied ovu.

6. A u početku stvorenja muža i ženu stvorio ih je Bog.

7. Zato ostavi čovjek otca svoj jega i mater i prione za svoju ženu,

Digitized by Google

8. I budu dvoje jedno tielo. Tako nijesu više dvoje nego jedno tielo.

9. A što je Bog sastavio, čovjek da nerazstavlja.

10. I u kući opet zapitaše ga za to učenici njegovi.

11. I reče im: koji pusti ženu i oženi se drugom, čini preljubu na njoj.

12. I ako žena ostavi muža svojega i podje za drugoga, čini preljubu.

13. I DONOŠAHU k njemu djecu da ih se dotakne; a učenici branjahu onim koji ih donošahu.

14. A Isus vidjevši razsrdi se i reče im: pustite djecu neka dolaze k meni, i nebranite im; jer je takovih kraljevstvo Božje.

15. Zaista vam kažem: tko neprimi kraljevstva Božjega kao diete, neće ući u njega.

16. I zagrlivši ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi.

17. I KAD izidje na put, pritrča netko, i kleknuvši na koljena pred njim pitaše ga: učitelju blagi! šta mi treba činiti da dobijem život vječni?

18. A Isus reče mu: što me zoveš blagim? nitko nije blag osim jednoga Boga.

19. Zapoviesti znaš: nečini preljube; neubij; neukradi; nesvjedoči lažno; nečini nepravde nikomu; poštuj otca svojega i mater.

20. A on odgovarajuć reče mu: učitelju! sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje.

21. A Isus pogledavši nanj, omilje mu, i reče mu: još ti jedno nedostaje: idi, prodaj sve što imaš i podaj siromahom; i imat ćeš blago na nebu; i dodji te hajde za mnom uzevši križ.

22. A on posta zlovoljan od ove rieči, i otide žalostan; jer bijaše vrlo bogat.

23. I pogledavši Isus reče učenikom svojim: kako je težko bogatim ući u kraljevstvo nebesko!

24. A učenici se uplašiše od riečih njegovih. A Isus opet odgovarajuć reče im: djeco! kako je težko onim, koji se uzdaju u svoje bogatstvo, ući u kraljevstvo Božje!

25. Lakše je kamili proći kroz iglene uši nego li bogatomu ući u kraljevstvo Božje.

26. A oni se vrlo divljahu govoreć u sebi: tko se dakle može spasiti?

27. A Isus pogledavši na njih reče: ljudem je nemoguće, ali nije Bogu; jer je Bogu sve moguće.

28. A Petar mu poče govoriti: eto mi smo ostavili sve, i za tobom idemo.

29. A Isus odgovarajuć reče: zaista vam kažem: nema nikoga koji je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili otca, ili mater, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, mene radi i evandjelja radi,

Digitized by Google

30. A da neće primiti sad u ovo vrieme sto putah onoliko kućah, i braće, i sestarah, i otacah, i materah, i djece, i zemlje uz progonstvo, a na onom svietu život vječni.

31. Ali će mnogi prvi biti posljednji, a posljednji prvi.

32. I KAD idjahu putem u Jerusalem, Isus idjaše pred njimi, a oni se čudjahu, i za njim idjahu sa strahom. I uzevši opet dvanaestoricu poče im kazivati šta će biti od njega:

33. Evo idemo u Jerusalem i sin čovječji predat će se glavarom svećeničkim i književnikom i osudit će ga na smrt, i predat će ga neznabožcem;

34. I narugat će mu se, i bit će ga, i popljuvat će ga, i ubit će ga, i treći dan ustat će.

35. I PRED njega dodjoše Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreć: učitelju! hoćemo da nam učiniš za što ćemo *te* moliti.

36. A on im reče: što hoćete da vam učinim?

37. A oni mu rekoše: daj nam da sjedemo jedan s desne strane tebi a drugi s lieve, u slavi tvojoj.

38. A Isus im reče: neznate šta ištete: možete li piti čašu koju ja pijem, i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim?

39. A oni mu rekoše: možemo. A Isus reče im: čašu dakle, koju ja pijem, izpit ćete; i krštenjem kojim se ja krstim krstit ćete se;

40. Ali da sjedete s desne strane meni i s lieve, nemogu ja dati, nego kojim je ugotovljeno.

41. I čuvši *to* desetorica počeše se srditi na Jakova i na Ivana.

42. A Isus dozvavši ih reče im: znate da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi upravljaju njim.

43. Ali medju vami da nebude tako; nego koji hoće da bude veći medju vami, neka vam služi.

44. I koji hoće prvi medju vami da bude, neka bude svim sluga.

45. Jer sin čovječji nije došao da mu služe, nego da služi, i da dušu svoju da u odkup za mnoge.

46. I DODJOŠE u Jeriho. I kad izlažaše iz Jeriha, on i učenici njegovi i narod mnogi, sin Timejev Bartimej sliepi sjedjaše kraj puta i prošaše.

47. I čuvši da je to Isus Nazarećanin, stade vikati i govoriti: sine Davidov Isuse! pomiluj me!

48. I priećahu mu mnogi da ušuti, a on još većma vikaše: sine Davidov! pomiluj me!

49. I stavši Isus reče da ga zovnu. I zovnuše sliepca govoreć mu: neboj se, ustani zove te.

50. A on sbacivši sa sebe ha-

ljine svoje ustade, i dodje k Isusu.

51. I odgovarajuć reče mu Isus: šta ćeš da ti učinim? A sliepi reče mu: Raboni! da progledam.

52. A Isus reče mu: idi, vjera tvoja pomože ti. I odmah progleda, i otide putem za Isusom.

GLAVA 11.

I KAD se približi k Jerusalemu, k Betfazi i Betaniji, kod gore Maslinske, posla dvojicu od učenikah svojih.

2. I reče im: idite u selo što je na prama vam, i odmah kako udjete u njega, naći ćete magare privezano, na koje nitko od ljudih nije uzsjedao; odriešite ga i dovedite.

3. I ako vam tko reče: šta to činite? kažite: treba Gospodu; i odmah će ga poslati amo.

4. A oni otidoše, i nadjoše magare privezano kod vratah na polju na razkršću, i odriešiše ga.

5. I neki od onih što stajahu ondje rekoše im: zašto riešite magare?

6. A oni rekoše im kao što im zapovjedi Isus; i ostaviše ih.

7. I dovedoše magare k Isusu, i metnuše nanj haljine svoje; i uzsjede nanj.

8. A mnogi prostrieše haljine svoje po putu; a jedni rezahu granje od drveta, i prostirahu po putu.

9. A koji idjahu pred njim i za njim, vikahu govoreć: Hosana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje!

10. Blagosloveno kraljevstvo otca našega Davida koje ide u ime Gospodnje! Hosana na visini!

11. I UDJE Isus u Jerusalem, i u crkvu; i promotrivši sve, kad bi u večer, izidje u Betaniju s dvanaestoricom.

12. I sjutradan, kad izidjoše iz Betanije, ogladnje.

13. I vidjevši iz daleka smokvu s lišćem dodje, nebi li što našao na njoj; i došavši k njoj ništa nenadje osim lišća; jer još nebješe vrieme smokvam.

14. I odgovarajuć Isus reče joj: da od sad od tebe nitko nejede roda do vieka. I slušahu učenici njegovi.

15. I dodjoše opet u Jerusalem; i ušavši Isus u crkvu stade izgoniti one koji prodavahu i kupovahu po crkvi; i izpremeta stolove onih što mienjahu novce, i klupe onih što prodavahu golubove.

16. I nedopuštaše da tko pronese suda kroz crkvu.

17. I učaše govoreć im: nije li pisano: dom moj neka se zove dom molitve svim narodom? A vi načiniste od njega hajdučku pećinu.

18. I čuše književnici i glavari svećenički, i tražahu kako bi ga pogubili; jer ga se boja-

hu; jer se sav narod čudjaše nauci njegovoj.

19. I kad bi u večer, izidje na polje iz grada.

20. I u jutru prolazeć vidješe smokvu gdje se posušila iz koriena.

21. I opomenuvši se Petar reče mu: Rabi! gle, smokva, što si je prokleo, posušila se.

22. I odgovarajuć Isus reče im:

23. Imajte vjeru Božju; jer vam zaista kažem: ako tko reče gori ovoj: digni se i baci se u more, i neposumnja u srcu svojem, nego uzvjeruje da će biti kao što govori: bit će mu štogod reče.

24. Zato vam kažem: sve što ištete u svojoj molitvi, vjerujte da ćete primiti; i bit će vam.

25. I kad stojite na molitvi, praštajte ako što imate na koga: da i otac vaš, koji je na nebesih, oprosti vam pogrješke vaše.

26. Ako li pak vi neopraštate, ni otac vaš, koji je na nebesih, neće oprostiti vam pogrješakah vaših.

27. I DODJOŠE opet u Jerusalem; i kad hodjaše po crkvi dodjoše k njemu glavari svećenički i književnici i starješine.

28. I rekoše mu: kakvom vlasti to činiš? i tko ti tade vlast tu, da to činiš?

29. A Isus odgovarajuć reče im: i ja ću vas da upitam jednu rieč, i odgovorite mi; pa ću vam kazati kakvom vlasti ovo činim.

30. Krštenje Ivanovo ili bi s neba ili od ljudih? odgovorite mi.

31. I mišljahu u sebi govoreć: ako rečemo: s neba; reći će: zašto mu dakle nevjerovaste?

32. Ako li rečemo: od ljudih, bojimo se naroda; jer svi mišljahu za Ivana da zaista prorok bješe.

33. I odgovarajuć rekoše Isusu: neznamo. I Isus odgovarajuć reče njim: ni ja vam neću kazati kakvom vlasti ovo činim.

GLAVA 12.

I POČE im govoriti u pričah: posadi čovjek vinograd, i ogradi plotom, i izkopa pivnicu, i načini kulu, i dade ga vinogradarom, pa otide.

2. I kad dodje vrieme, posla k vinogradarom slugu, da primi od vinogradarah od roda vinogradskoga.

3. A oni uhvativši slugu izbiše ga, i poslaše prazna.

4. I opet posla k njim drugoga slugu; i onoga biše kamenjem, i razbiše mu glavu, i poslaše *ga* sramotna.

5. I opet posla drugoga; i onoga ubiše; i mnoge druge, jedne izbiše a jedne pobiše.

6. Još dakle imaše jedinoga svojega miloga sina, posla i njega najposlije k njim govo-

Digitized by Google

reć: postidjet će se sina mojega.

7. A vinogradari rekoše u sebi: ovo je nasljednik, hodite da ga ubijemo, i nam će ostati otčevina *njegova*.

8. I uhvatiše ga, i ubiše, i izbaciše ga napolje iz vinograda.

9. Šta će dakle učiniti gospodar od vinograda? Doći će i pogubit će vinogradare, i dat će vinograd drugim.

10. Zar nijeste čitali u pismu ovo: kamen, koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla;

11. To bi od Gospoda i divno je u naših očijuh.

12. I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda; jer razumješe, da za njih govori priču; i ostavivši ga otidoše.

13. I POSLAŠE k njemu neke od farisejah i Herodovacah, da bi ga uhvatili u rieči.

14. A oni došavši rekoše mu: učitelju! znamo da si istinit, i da nemariš ni za koga; jer negledaš što je tko, nego zaista putu Božjemu učiš: treba li cesaru davati porez ili ne? Hoćemo li dati ili da nedamo?

15. A on znajuć njihovo licemjerje reče im: što me kušate? Donesite mi novac da vidim.

16. A oni donesoše. I reče im: čiji je obraz ovaj i nadpis? A oni mu rekoše: cesarev.

17. I odgovarajuć Isus reče im: podajte cesarevo cesaru, i Božje Bogu. I čudjahu mu se.

18. I DODJOŠE k njemu saduceji, koji kažu da nema uzkrsnuća, i zapitaše ga govoreć:

19. Učitelju! Mojsija nam napisa: ako komu brat umre i ostavi ženu a djece neostavi, da brat njegov uzme ženu njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu.

20. Sedam braće bješe; i prvi uze ženu, i umrie bez poroda.

21. I drugi uze je, i umrie, i ni on neostavi poroda; tako i treći.

22. I uzeše je sedmorica, i neostaviše poroda. A poslije svih umrie i žena.

23. O uzkrsnuću dakle, kad ustanu, kojega će od njih biti žena? jer je za sedmoricom bila.

24. I odgovarajuć Isus reče im: zato li se vi varate, što neznate pisma ni sile Božje?

25. Jer kad iz mrtvih ustanu, niti će se ženiti ni udavati, nego su kao andjeli na nebesih.

26. A za mrtve da ustaju nijeste li čitali u knjigah Mojsijevih, kako mu reče Bog kod kupine govoreć: ja sam Bog Abrahamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljev?

27. Nije *Bog* Bog mrtvih, nego Bog živih. Vi se dakle vrlo varate.

28. I PRISTUPI jedan od književnikah, koji ih

Digitized by Google

slušaše kako se prepiru, i vidje da im dobro odgovara, i i zapita ga: koja je prva zapovied od svih?

29. A Isus odgovori mu: prva je zapovied od svih: čuj Izraelu, Gospod je Bog naš Gospod jedini;

30. I ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovied.

31. I druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Druge zapoviesti veće od ovih nema.

32. I reče mu književnik: dobro, učitelju! pravo si kazao da je jedan Bog, i neima drugoga osim njega;

33. I ljubiti ga svim srcem i svim razumom i svom dušom i svom snagom, i ljubiti bližnjega kao samoga sebe, veće je od svih žrtavah i prilogah.

34. A Isus vidjevši kako pametno odgovori reče mu: nijesi daleko od kraljevstva Božjega. I nitko više nesmijaše da ga zapita.

35. I ODGOVORI Isus i reče učeć u crkvi: kako govore književnici da je Krist sin Davidov?

36. Jer sam David kaza Duhom svetim: reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima.

37. Sam dakle David naziva ga Gospodom, i odkuda mu je sin? I mnogi narod slušaše ga s radošću.

38. I GOVORAŠE im u nauci svojoj: čuvajte se književnikah koji idu u dugačkih haljinah, i traže da im se klanja po ulicah,

39. I prvih mjestah po sbornicah, i začelja na gostbah.

40. Ovi, što jedu kuže udovičke, i lažno se mole Bogu dugo, bit će još većma osudjeni.

41. I SJEDAVŠI Isus prema Božjoj pjeneznici gledaše kako narod meće novce u Božju pjeneznicu. I mnogi bogati metahu mnogo.

42. I došavši jedna siromašna udovica metnu dvie lepte, što čini jednu četvrt.

43. I dozvavši učenike svoje reče im: zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od svih koji meću u Božju pjeneznicu.

44. Jer svi metnuše od suviška svojega: a ona od sirotinje svoje metnu sve što imaše, svu hranu svoju.

GLAVA 13.

I KAD izlažaše iz crkve reče mu jedan od učenikah njegovih: učitelju! gle kakvo je kamenje, i kakva gradjevina!

2. I odgovarajuć Isus reče mu: vidiš li ove velike gradjevine? ni kamen na kamenu

Digitized by Google

neće ovdje ostati koji se neće razmetnuti.

3. I kad sjedjaše na gori Maslinskoj naprama crkvi, pitahu ga sama Petar i Jakov i Ivan i Andrija:

4. Kaži nam kad će to biti? i kakav će znak biti kad će se to sve svršiti?

5. A Isus odgovarajuć im poče govoriti: čuvajte se da vas tko neprevari.

6. Jer će mnogi doći na moje ime govoreć: ja sam; i mnoge će prevariti.

7. A kad uzčujete ratove i glasove o bojevih, neplašite se; jer treba da to bude; ali *to* još nije posljedak.

8. Ustat će narod na narod i kraljevstvo na kraljevstvo; i zemlja će se tresti po svietu; i bit će gladi i bune. To je početak stradanju.

9. A vi se čuvajte; jer će vas predavati u sudove i po sbornicah bit će vas, i pred kraljeve i careve izvodit će vas mene radi za svjedočanstvo njim.

10. I u svih narodih treba da se najprije propovjedi evandjelje.

11. A kad vas povedu da vas predaju, nebrinite se napried šta ćete govoriti, niti razmišljajte; nego što vam se dâ u onaj čas, ono govorite; jer vi nećete govoriti negoDuh sveti.

12. A predat će brat brata na smrt i otac sina, i ustat će djeca na roditelje i pobit će ih.

13. I svi će omrznuti na vas imena mojega radi. Ali koji uztraje do kraja blago njemu.

14. A kad uzvidite mrzost opušćenja, za koju govori prorok Danilo, da stoji gdje netreba (koji čita da razumie): tada, koji budu u Judeji, neka bježe u gore;

15. I koji bude na krovu, da nesilazi u kuću, niti da ulazi da uzme što iz kuće svoje;

16. I koji bude u polju, da se nevraća natrag da uzme haljinu svoju.

17. Ali težko trudnim i dojilicam u te dane!

18. Nego se molite Bogu da nebude bježan vaša u zimu.

19. Jer će u dane te biti nevolja, kakova nija bila od početka stvorenja koje je Bog stvorio do sad, i neće ni biti.

20. I da Gospod neskrati dane, nitko nebi ostao; ali izabranih radi, koje izabra, skratio je dane.

21. Tada ako vam tko reče: evo ovdje je Krist; ili: eno ondje; nevjerujte.

22. Jer će izići lažni kristi i lažni proroci, i pokazat će znake i čudesa, da bi prevarili, ako bude moguće, i izabrane.

23. Ali vi se čuvajte; eto vam sve kazah napried.

24. Ali u te dane, poslije te nevolje, sunce će pomrčati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti.

25. I zviezde će spadati s neba i sile nebeske pokrenuti se.

Digitized by Google

26. I tada će ugledati sina čovječjega gdje ide na oblacih sa silom i slavom velikom.

27. I tada će poslati andjele svoje i sabrat će izabrane svoje od četiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba.

28. A od smokve naučite se priči: kad se već njezina grana pomladjuje i stane listati, znate da je blizu ljeto.

29. Tako i vi, kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu kod vratah.

30. Zaista vam kažem, da ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve nesbude.

31. Nebo i zemlja proći će, ali rieči moje neće proći.

32. A o danu tom ili o času nitko nezna, ni andjeli koji su na nebesih, ni sin, do otac.

33. Pazite, stražite i molite se Bogu; jer neznate kad će vrieme nastati.

34. Kao što čovjek odlazeći ostavi kuću svoju, i dâ slugam svojim vlast, i svakomu svoj posao; i vrataru zapovjedi da straži:

35. Stražite dakle; jer neznate kad će doći gospodar od kuće, ili u večer, ili u ponoći, ili u pietle, ili u jutru;

36. Da nedodje iznenada i da vas nenadje spavajuće.

37. A što vam kažem, svim kažem: stražite.

GLAVA 14.

BIJAHU pako još dva dana do pashe i do dana priesnih hljebovah; i tražahu glavari svećenički i književnici, kako bi ga iz prievare uhvatili i ubili.

2. Ali govorahu: ne o prazniku, da se nebi narod pobunio.

3. I KAD bijaše on u Betaniji u kući Simona gubavoga i sjedjaše za stolom, dodje žena sklenicom dragocjenoga mira čistoga nardova, i razbivši sklenicu ljevaše mu na glavu.

4. A neki se srdjahu govoreć: zašto se to miro prosipa tako?

5. Jer se mogaše zanj dobiti više od trista dinarah i dati siromahom. I vikahu na nju.

6. A Isus reče: ostavite je; šta joj smetate? ona učini dobro djelo na meni.

7. Jer siromahe imate svagda sa sobom, i kadgod hoćete možete im dobro činiti; a mene neimate svagda.

8. Ona, što može, učini: ona pomaza napried tielo moje za ukop.

9. Zaista vam kažem: gdje se god uzpropovieda evandjelje ovo po svem svietu, kazat će se i to za spomen njezin.

10. I JUDA Iskariotski, jedan od dvanaestorice, otide ka glavarom svećeničkim da im ga izda.

11. A oni čuvši obradovaše se i obrekoše mu novce dati: i tražaše sgodu da ga izda.

12. I U prvi dan priesnih hljebovah, kad klahu

Digitized by Google

pashu, rekoše mu učenici njegovi: gdje ćeš da ti idemo sgotovit pashu da jedeš?

13. I posla dvojicu od učenikah svojih i reče im: idite u grad, i sresti će vas čovjek koji nosi vodu u krčagu; idite za njim,

14. I gdje udje, kažite gospodaru od one kuće: učitelj veli: gdje je gostionica gdje ću jesti pashu s učenici svojimi?

15. I on će vam pokazati veliku sobu prostrtu gotovu; ondje nam sgotovite.

16. I izidjoše učenici njegovi, i dodjoše u grad, i nadjoše kao što im kaza, i ugotoviše pashu.

17. I KAD bi u večer, dodje sa dvanaestoricom.

18. I kad sjedjahu za stolom i jedjahu, reče Isus: zaista vam kažem: jedan od vas, koji jede sa mnom, izdat će me.

19. A oni se zabrinuše, i stadoše govoriti jedan za drugim: zar ja? i drugi: zar ja?

20. A on odgovarajuć reče im: jedan od dvanaestorice koji umoči sa mnom u zdjelu.

21. Sin čovječji dakle ide kao što je pisano za njega: ali težko onomu čovjeku koji izda sina čovječjega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj čovjek.

22. I kad jedjahu, uze Isus hljeb i blagoslovivši prelomi *ga*, i dade im, i reče: uzmite, jedite; ovo je tielo moje.

23. I uze čašu i davši hvalu dade im; i piše iz nje svi.

24. I reče im: ovo je krv moja novoga zavjeta koja će se proliti za mnoge.

25. Zaista vam kažem: više neću piti od roda vinogradskoga do onoga dana kad ću ga piti novoga u kraljevstvu Božjem.

26. I ODPJEVAVŠI hvalu izidjoše na goru Maslinsku.

27. I reče im Isus: svi ćete se vi smutiti radi mene ovu noć; jer je pisano: udarit ću pastira i ovce će se razbjeći.

28. Ali po uzkrsnuću svojem ja idem pred vami u Galileju.

29. A Petar mu reče: ako se i svi smute, ali ja neću.

30. I reče mu Isus: zaista ti kažem: noćas, prije nego dvaput pietao zapjeva, tri puta ćeš me se odreći.

31. A on još većma govoraše: da bih znao s tobom i umrieti, neću te se odreći. Tako i svi govorahu.

32. I DODJOŠE u selo koje se zove Getsemane, i reče učenikom svojim: sjedite ovdje dok ja idem da se pomolim Bogu.

33. I uze sa sobom Petra i Jakova i Ivana, i poče se žalostiti i tužiti.

34. I reče im: žalostna je duša moja do smrti; počekajte ovdje i stražite.

35. I otišavši malo pade na zemlju, i moljaše se da bi ga mimoišao čas ako je moguće.

36. I govoraše: Aba otče! sve

Digitized by Google

je moguće tebi; pronesi čašu ovu mimo mene; ali opet ne kako ja hoću nego kako ti.

37. I dodje i nadje ih gdje spavaju, i reče Petru: Simone! zar spavaš? Nemožeš li jednoga časa postražiti?

38. Stražite i molite se Bogu da nepadnete u napast; jer je duh srčan ali je tielo slabo.

39. I opet otišavši pomoli se Bogu one iste rieči govoreć.

40. I vrativši se nadje ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oči otežale; i neznadijahu šta bi mu odgovorili.

41. I dodje treći put, i reče im: jednako spavate i počivate; dosta je; dodje čas; evo se predaje sin čovječji u ruke grješnikom.

42. Ustanite da idemo; evo izdajnik se moj približi.

43. I ODMAH, dok on još govoraše, dodje Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim ljudi mnogi s noževi i s koljem od glavarah svećeničkih i od književnikah i starješinah.

44. A izdajnik njegov dade im znak govoreć: koga ja cjelivam onaj je: držite ga, i vodite *ga* čuvajuć.

45. I došavši odmah pristupi k njemu, i reče: Rabi! rabi! i cjeliva ga.

46. A oni metnuše ruke svoje na njega i uhvatiše ga.

47. A jedan od onih koji stajahu ondje izvadi nož te udari slugu poglavara svećeničkoga, i odsiče mu uho.

48. I odgovarajuć Isus reče im: kao na hajduka izišli ste s noževi i s koljem da me uhvatite,

49. A svaki dan sam bio kod vas u crkvi i učio, i neuhvatiste me. Ali da se sbude pismo.

50. I ostavivši ga *učenici* svi pobjegoše.

51. I za njim idjaše nekakav mladić ogrnut platnom po golu tielu; i uhvatiše onoga mladića.

52. A on ostavivši platno gol pobježe od njih.

53. I DOVEDOŠE Isusa k poglavaru svećeničkomu; i stekoše se k njemu svi glavari svećenički i književnici i starješine.

54. I Petar idjaše za njim iz daleka do u dvor poglavara svećeničkoga, i sjedjaše sa slugami, i grijaše se kod ognja.

55. A GLAVARI svećenički i sva skupština tražahu na Isusa svjedočanstva da ga ubiju; i nenadjoše;

56. Jer mnogi svjedočahu lažno na njega i svjedočanstva nebijahu jednaka.

57. I jedni ustavši svjedočahu na njega lažno govoreć:

58. Mi smo čuli gdje on govori: ja ću razvaliti ovu crkvu koja je rukama načinjena, i za tri dana načinit ću drugu koja neće biti rukama načinjena.

59. I ni ovo svjedočanstvo njihovo nebijaše jednako.

60. I ustavši poglavar svećenički na sriedu zapita Isusa govoreć: zar ništa neodgovaraš što ovi na tebe svjedoče?

61. A on mučaše i ništa neodgovaraše. Opet poglavar svećenički zapita i reče: jesi li ti Krist, sin blagoslovenoga?

62. A Isus reče: jesam; i vidjet ćete sina čovječjega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacih nebeskih.

63. A poglavar svećenički razdrie svoje haljine, i reče: šta nam trebaju više svjedoci?

64. Čuste hulu na Boga; šta mislite? A oni svi kazaše da je zaslužio smrt.

65. I počeše jedni pljuvati nanj, i pokrivati mu lice, i ćušati ga, i govoriti mu: proreci; i sluge ga bijahu po obrazih.

66. I KAD bijaše Petar dolje na dvoru, dodje jedna od služkinjah poglavara svećeničkoga,

67. I vidjevši Petra gdje se grije, pogleda nanj i reče: i ti si bio s Isusom Nazarećaninom.

68. A on se odreče govoreć: neznam niti razumiem šta ti govoriš. I izidje napolje pred dvor: i pietao zapjeva.

69. I opet kad ga vidje služkinja, poče govoriti onim koji stajahu ondje: ovaj je od njih.

70. A on se opet odricaše. I malo za tim opet oni koji stajahu ondje rekoše Petru: u istinu si od njih; jer si Galilejac, i govor ti je onakov.

71. A on se poče kleti i preklinjati: neznam toga čovjeka za koga vi govorite.

72. I drugi put zapjeva pietao. I opomenu se Petar rieči što mu reče Isus: prije nego pietao dvaput zapjeva, odreći ćeš me se triput. I stade plakati.

GLAVA 15.

I ODMAH u jutru učiniše vieću glavari svećenički sa starješinami i književnici, i sav sbor, i svezavši Isusa odvedoše ga i predadoše Pilatu.

2. I upita ga Pilat: jesi li ti kralj Judejski? A on odgovarajuć reče mu: ti kažeš.

3. I tužahu ga glavari svećenički vrlo.

4. A Pilat ga opet upita govoreć: zar ništa neodgovaraš? Gledaj šta svjedoče na tebe.

5. Ali Isus više neodgovori ništa, tako da se divljaše Pilat.

6. A o svakom prazniku puštaše im po jednoga sužnja koga iskahu.

7. A bijaše jedan zatvoren, po imenu Baraba, sa svojimi drugari, koji su u buni učinili krv.

8. I povikavši narod stade iskati što im svagda činjaše.

9. A Pilat im odgovori govoreć: hoćete li da vam pustim kralja Judejskoga?

10. Jer znadijaše da su ga iz zavisti predali glavari svećenički.

11. Ali glavari svećenički

Digitized by Google

podgovoriše narod, bolje Barabu da im pusti.

12. A Pilat opet odgovarajuć reče im: a šta hoćete da činim s tim, što ga zovete kraljem Judejskim?

13. A oni opet povikaše: razpni ga!

14. A Pilat im reče: a kakvo je zlo učinio? A oni iza glasa vikahu: razpni ga!

15. A Pilat želeć ugoditi narodu pusti im Barabu, a Isusa šibavši predade da ga razapnu.

16. A vojnici ga odvedoše u sudnicu, i sazvaše svu četu vojnikah,

17. I obukoše mu skerletnu kabanicu, i opletavši vienac od trnja metnuše nanj.

18. I stadoše ga pozdravljati govoreć: zdravo, kralje Judejski!

19. I bijahu ga po glavi trskom, i pljuvahu nanj, i padajući na koljena poklanjahu mu se.

20. I KAD mu se narugaše, svukoše s njega skerletnu kabanicu, i obukoše ga u njegove haljine i izvedoše ga da ga razapnu.

21. I natjeraše nekoga Simona iz Cirene, otca Aleksandrova i Rufova, koji idjaše iz polja, da mu ponese križ.

22. I dovedoše ga na mjesto Golgotu, koje će reći: kosturnica.

23. I davahu mu da pije vino sa smirnom, a on neuze.

24. I kad ga razapeše, razdieliše haljine njegove bacajuć kocke za njih tko će šta uzeti.

25. A bijaše sat treći kad ga razapeše.

26. I bijaše nadpis njegove krivice nadpisan: kralj Judejski.

27. I s njim razpeše dva razbojnika, jednoga s desne a jednoga s lieve strane njemu.

28. I izvrši se pismo koje govori: i metnuše ga medju zločince.

29. A koji prolažahu, huljahu nanj mašuć glavami svojimi i govoreć: aha! ti što crkvu razvaljuješ i za tri dana načinjaš!

30. Pomozi sam sebi i sidji s križa.

31. Tako i glavari svećenički s književnici rugahu se govoreć jedan drugomu: drugim pomože, a sebi nemože pomoći.

32. Krist kralj Izraelski neka sidje sad s križa, da vidimo, pa ćemo mu vjerovati. I oni koji bijahu s njim razapeti rugahu mu se.

33. A u šestom satu bi tama po svoj zemlji do sata devetoga.

34. I u devetom satu povika Isus iza glasa govoreć: Eloi! Eloi! lama sabahtani? koje znači: Bože moj! zašto si me ostavio?

35. I neki od onih što stajahu ondje čuvši *to* govorahu: eno zove Iliju.

36. A jedan otrča te napuni

Digitized by Google

spužvu octa, pa nataknuvši na trsku pojaše ga govoreć: stanite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.

37. A Isus povika iza glasa, i izdahnu.

38. I zavjes crkveni razdrie se na dvoje s vrha do na dno.

39. A kad vidje satnik koji stajaše prema njemu da s takom vikom izdahnu, reče: zaista čovjek ovaj sin Božji bješe.

40. A bijahu i žene koje gledahu iz daleka, medju kojimi bješe i Marija Magdalena i Marija Jakova maloga i mati Josije, i Solomija,

41. Koje idjahu za njim i kad bješe u Galileji, i služahu mu; i druge mnoge koje bijahu došle s njim u Jerusalem.

42. I KAD bi u večer (jer bijaše petak, to jest u oči subote),

43. Dodje Josip iz Arimateje, čestit viećnik, koji i sam kraljevstva Božjega čekaše, i usudi se te udje k Pilatu i zaiska tielo Isusovo.

44. A Pilat se začudi da je već umro; i dozvavši satnika zapita ga: je li davno umro?

45. I doznavši od satnika, dade tielo Josipu.

46. I kupivši platno, i skinuvši ga, obavi platnom, i metnu ga u grob koji bješe izsječen u kamenu, i navali kamen na vrata od groba.

47. A Marija Magdalena i Marija Josijina gledahu gdje ga metahu.

GLAVA 16.

I POŠTO prodje subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Solomija kupiše mirisah, da dodju i da pomažu Isusa.

2. I vrlo rano u prvi dan nedjelje dodjoše na grob oko sunčanoga rodjaja.

3. I govorahu medju sobom: tko će nam odvaliti kamen od vratah grobnih?

4. I pogledavši vidješe da kamen bješe odvaljen, a bješe vrlo velik.

5. I ušavši u grob vidješe mladića obučena u bielu haljinu gdje sjedi s desne strane; i uplašiše se.

6. A on im reče: neplašite se, Isusa tražite Nazarećanina razpetoga; usta, nije ovdje, evo mjesto gdje ga metnuše.

7. Nego idite kažite učenikom njegovim i Petru, da pred vami otide u Galileju: ondje ćete ga vidjeti, kao što vam reče.

8. I izišavši pobjegoše od groba; jer ih uhvati drhat i strah; i nikomu ništa nekazaše, jer se bojahu.

9. A ISUS utavši rano u prvi dan nedjelje javi se najprije Mariji Magdaleni, iz koje je iztjerao sedam djavolah.

10. A ona otide te javi onim

Digitized by Google

što su bili s njim, koji plakahu i ridahu.

11. I oni čuvši da je živ i da ga je ona vidjela, nevjerovaše.

12. APO tom javi se na putu dvojici od njih u drugom obličju, kad su išli u selo.

13. I oni otišavši javiše ostalim; i ni njim nevjerovaše.

14. A najposlije javi se kad njih jedanaestorica bijahu za stolom, i prekori ih za njihovo nevjerje i tvrdju srca, što nevjerovaše onim koji su ga vidjeli da je ustao;

15. I reče im: idite po svem svietu i propovjedite evandjelje svakomu stvorenju.

16. Koji uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se; a tko neuzvjeruje, osudit će se.

17. A znaci onim koji vjeruju bit će ovi: imenom mojim izgonit će djavole; govorit će novimi jezici.

18. Uzimat će zmije *u ruke*; ako i smrtno što popiju, neće im nahuditi; na bolestnike metat će ruke, i ozdravljat će.

19. A GOSPOD, pošto im izgovori, uze se na nebo, i sjede Bogu s desne strane.

20. A oni izidjoše i propoviedahu svuda, i Gospod ih podpomagaše, i rieč potvrdjivaše znacim koji su se po tom pokazivali. Amen.

SVETO EVANDJELJE PO LUCI.

GLAVA 1.

BUDUĆ da mnogi počeše opisivati dogodjaje koji se izpuniše medju nami,

2. Kao što nam predaše koji izprva sami vidješe i sluge rieči biše:

3. Namislih i ja, izpitavši sve od početka, po redu pisati tebi, čestiti Teofile,

4. Da poznaš temelj onih riečih kojim si se naučio.

5. U VRIEME Heroda kralja Judejskoga bijaše neki svećenik od reda Abijina, po imenu Zaharija, i žena njegova od plemena Aronova, po imenu Elisabeta.

6. A bijahu oboje pravedni pred Bogom, i življahu u svem po zapoviedih i uredbah Gospodnjih bez mane.

7. I neimahu djece; jer Elisabeta bješe nerodkinja, i bijahu oboje već stari.

8. I dogodi se, kad on služaše po svom redu pred Bogom,

9. *Da* po običaju svećenstva dodje na njega da izidje u crkvu Gospodnju i da kadi.

10. I sve množtvo naroda bi-

Digitized by Google

jaše napolju i moljaše se Bogu u vrieme kadjenja.

11. A njemu se pokaza andjeo Gospodnji, koji stajaše s desne strane oltara kadionoga.

12. I kad *ga* vidje Zaharija, uplaši se i strah napade nanj.

13. A andjeo reče mu: neboj se, Zaharija; jer je uslišena tvoja molitva: i žena tvoja Elisabeta rodit će ti sina, i nadjeni mu ime Ivan.

14. I bit će tebi radost i veselje, i mnogi će se obradovati njegovu rodjenju.

15. Jer će biti veliki pred Bogom, i neće piti vina i žestoka pića; i napunit će se Duha svetoga još u utrobi matere svoje;

16. I mnoge će sinove Izraelove obratiti ka Gospodu Bogu njihovomu;

17. I on će napried doći pred njim u duhu i sili Ilijinoj, da obrati srca otacah k djeci, a nevjernike k mudrosti pravednikah, i da pripravi Gospodu narod gotov.

18. I reče Zaharija andjelu: po čem ću to poznati? jer sam ja star i žena je moja vremenita.

19. I odgovarajuć andjeo reče mu: ja sam Gabriel što stojim pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost.

20. I evo, oniemit ćeš i nećeš moći govoriti do onoga dana, dok se to nesbude; jer nijesi vjerovao mojim riečim koje će se sbiti u svoje vrieme.

21. I narod čekaše Zahariju, i čudjahu se što se zabavi u crkvi.

22. A izišavši nemogaše da im govori; i razumješe da mu se *nešto* utvorilo u crkvi; i on namigivaše im; i osta niem.

23. I kad se navršiše dani njegove službe, otide kući svojoj.

24. A poslije ovih danah zatrudnje Elisabeta žena njegova, i krijaše se pet mjesecih govoreć:

25. Tako mi učini Gospod u dane ove, u koje pogleda na me, da me izbavi od ukora medju ljudi.

26. A u šesti mjesec posla Bog andjela Gabriela u grad Galilejski po imenu Nazaret

27. K djevojci izprošenoj za muža, po imenu Josipa iz doma Davidova; i djevojci *bješe* ime Marija.

28. I ušavši k njoj andjeo reče: zdravo, milosti puna! Gospod je s tobom, blagoslovena ti medju ženami.

29. A ona vidjevši *ga* poplaši se od rieči njegove i pomisli: kakav bi ovo bio pozdrav?

30. I reče joj andjeo: neboj se, Marijo! Jer si našla milost u Boga.

31. I evo zatrudnjet ćeš, i rodit ćeš sina, i nadjeni mu ime Isus.

32. On će biti veliki, i nazvat će se sin najvišega, i dat će mu Gospod Bog priestol Davida otca njegova;

Digitized by Google

33. I kraljevat će u domu Jakovljevu u viek i kraljevstvu njegovu neće biti kraja.

34. A Marija reče andjelu: kako će to biti, kad ja neznam za muža?

35. I odgovarajuć andjeo reče joj: duh sveti doći će na tebe, i sila najvišega osjenit će te; zato i ono, što će se roditi, *bit će* sveto, *i* nazvat će se sin Božji.

36. I eto Elisabeta tvoja tetka, i ona zatrudnje sinom u starosti svojoj, i ovo je šesti mjesec njojzi, koju zovu nerodkinjom.

37. Jer u Boga sve je moguće što reče.

38. A Marija reče: evo služkinje Gospodnje; neka mi bude po rieči tvojoj. I andjeo otide od nje.

39. A Marija ustavši onih danah otide brzo u gornju *zemlju* u grad Judin.

40. I udje u kuću Zaharijinu, i pozdravi se s Elisabetom.

41. I kad Elisabeta ču čestitanje Marijino, zaigra diete u utrobi njezinoj, i Elisabeta se napuni Duha svetoga,

42. I povika živo i reče: blagoslovena si ti medju ženami, blagosloven je plod utrobe tvoje!

43. I odkud meni ovo, da dodje mati Gospoda mojega k meni?

44. Jer gle, kad dodje glas čestitanja tvojega u uši moje, zaigra diete radostno u utrobi mojoj.

45. I blago onoj koja vjerova; jer će se izvršiti što joj kaza Gospod.

46. I reče Marija: veliča duša moja Gospoda;

47. I obradova se duh moj Bogu spasu mojemu,

48. Što pogleda na poniženje služkinje svoje; jer gle, od sad će me zvati blaženom svi naraštaji.

49. Što mi učini veličinu silni, i sveto ime njegovo;

50. I milosrdje je njegovo od koljena na koljeno onim koji ga se boje.

51. Pokaza silu rukom svojom; razasu ponosite u mislih srca njihova.

52. Sbaci silne s priestolah, i podiže ponižene.

53. Gladne napuni blaga, i bogate odpusti prazne.

54. Primi Izraela slugu svojega da se opomene milosrdja;

55. Kao što govori otcem našim, Abrahamu i sjemenu njegovu do vieka.

56. Marija pako sjedi s njom oko tri mjeseca, i vrati se kući svojoj.

57. A ELISABETI dodje vrieme da rodi, i rodi sina.

58. I čuše njezini susjedi i rodbina, da je Gospod pokazao veliko milosrdje svoje na njoj, i radovahu se s njom.

59. I u osmi dan dodjoše da

Digitized by Google

obrežu diete, i hotijahu mu nadjenut ime otca njegova, Zaharija.

60. I odgovarajuć mati njegova reče: ne, nego da bude Ivan.

61. I rekoše joj: nikoga neima u rodbini tvojoj da mu je tako ime.

62. I namigivahu otcu njegovu, kako bi on htio da mu nadjenu ime.

63. I zaiskavši daščicu, napisa govoreć: Ivan mu je ime. I začudiše se svi.

64. I odmah mu se otvoriše usta i jezik njegov, i govoraše hvaleć Boga.

65. I udje strah u sve susjede njihove; i po svoj gornjoj Judeji razglasi se ovaj sav dogodjaj.

66. I svi, koji čuše, metnuše u srce svoje govoreć: šta će biti iz ovoga djeteta? I ruka Gospodnja bješe s njim.

67. I Zaharija otac njegov napuni se Duha svetoga, i prorokova govoreć:

68. Blagosloven Gospod Bog Jakovljev, što pohodi i izbavi narod svoj,

69. I podiže nam rog spasenja u domu Davida sluge svojega,

70. Kao što govori ustima svetih prorokah svojih od vieka,

71. Da će nas izbaviti od naših nepriateljah i iz rukuh svih koji mrze na nas;

72. Učiniti milosrdje otcem našim, i opomenuti se svetoga zavjeta svojega,

73. Kletve, kojom se kleo Abrahamu otcu našemu, da će nam dati

74. Da se izbavimo iz rukuh nepriateljah svojih, i da mu služimo bez straha,

75. U svetosti i u pravdi pred njim, dok smo god živi.

76. I ti, diete, nazvat ćeš se prorok najvišega; jer ćeš ići napried pred licem Gospodnjim, da mu pripraviš put;

77. Da daš razum spasenja narodu njegovu za oproštenje griehah njihovih,

78. Po dubokom milosrdju Boga našega, po kojem nas je pohodio iztok s visine;

79. Da obasjaš one, koji sjede u tami i u sjeni smrtnoj; da uputiš noge naše na put mira.

80. A diete rastijaše i jačaše duhom, i bijaše u pustinji dotle, dok se ne pokaza Izraelu.

GLAVA 2.

U TO vrieme pak izidje zapovied od cesara Augusta da se popiše sav sviet.

2. Ovo je bio prvi popis za vladanja Cirinova Sirijom.

3. I podjoše svi da se popišu svaki u svoj grad.

4. Tada podje i Josip iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov koji se zvaše Betlehem, jer on bijaše iz doma i plemena Davidova,

5. Da se popiše s Marijom, izprošenom za njega ženom, koja bješe trudna.

Digitized by Google

6. I kad ondje bijahu, dodje vrieme da ona rodi.

7. I rodi sina svojega prvenca, i povi ga, i metnu ga u jasli; jer im nebijaše mjesta u gostionici.

8. I bijahu pastiri u onom kraju koji čuvahu noćnu stražu kod stada svojega.

9. I gle, andjeo Gospodnji stade medju njih, i slava Gospodnja obasja ih; i uplašiše se vrlo.

10. I reče im andjeo: nebojte se; jer gle, javljam vam veliku radost, koja će biti svemu narodu.

11. Jer vam se danas rodi spas, koji je Krist Gospod, u gradu Davidovu.

12. I eto vam znaka: naći ćete diete povito gdje leži u jaslih.

13. I u jedanput postade s andjelom množtvo vojske nebeske, koji hvaljahu Boga govoreć:

14. Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, medju ljudi dobra volja.

15. I KAD andjeli otidoše od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugomu: hajdemo do Betlehema, da vidimo to šta se ondje dogodilo što nam kaza Gospod.

16. I dodjoše brzo, i nadjoše Mariju i Josipa, i diete gdje leži u jaslih.

17. A kad vidješe, kazaše sve što im je kazano za to diete.

18. I svi koji čuše divljahu se tomu što im kazaše pastiri.

19. A Marija čuvaše sve rieči ove i slagaše ih u srcu svojem.

20. I vratiše se pastiri slaveć i hvaleć Boga za sve što čuše i vidješe, kao što im bi kazano.

21. I KAD se navrši osam danah da ga obrežu, nadjenuše mu ime Isus, kao što je andjeo rekao, dok se još nije bio ni zametnuo u utrobi.

22. I KAD dodje vrieme da idu na molitvu po zakonu Mojsijevu, donieše ga u Jerusalem da ga metnu pred Gospoda,

23. (Kao što je napisano u zakonu Gospodnjem: da se svako diete mužko, koje najprije otvori matericu, posveti Gospodu);

24. I da prinesu prilog, kao što je rečeno u zakonu Gospodnjem, dvie grlice, ili dva golubića.

25. I gle bijaše u Jerusalemu čovjek po imenu Simeon, i taj čovjek bješe pravedan i pobožan, koji čekaše utjehe Izraelove, i Duh sveti bijaše u njem.

26. I njemu bješe sveti Duh kazao, da neće vidjeti smrti dok nevidi Krista Gospodnjega.

27. I kaza mu Duh te dodje u crkvu; i kad donesoše roditelji diete Isusa da svrše za njega zakon po običaju,

28. I on ga uze na ruke svoje, i hvali Boga i reče:

29. Sad odpuštaš s mirom slugu svojega, Gospode, po rieči svojoj;

30. Jer vidješe oči moje spasenje tvoje,

31. Koje si ugotovio pred licem svih narodah,

32. Svjetlo, da obasja neznabožce, i slavu naroda tvojega Izraelskoga.

33. I JOSIP i mati njegova čudjahu se tomu što se govoraše za njega.

34. I blagoslovi ih Simeon, i reče Mariji materi njegovoj: gle, ovaj leži da mnoge obori i podigne u Izraelu, i da bude znak protiv kojemu će se govoriti

35. (A i tebi samoj probost će nož dušu), da se odkriju misli mnogih srcah.

36. I bješe Ana proročica, kći Fanuelova, od koljena Aserova; ona je ostarjela, a sedam je godinah življela s mužem od djevojačtva svojega,

37. I udova oko osamdeset i četiri godine, koja neodlažaše od crkve, i služaše Bogu dan i noć postom i molitvami.

38. I ona u taj čas dodje, i hvaljaše Gospoda i govoraše za njega svim koji čekahu spasenje u Jerusalemu.

39. I kad svršiše sve po zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret.

40. A diete rastijaše, i jačaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i milost Božja bješe na njem.

41. I RODITELJI njegovi idjahu svake godine u Jerusalem o prazniku pashe.

42. I kad mu bi dvanaest godinah, dodjoše oni u Jerusalem po običaju praznikah;

43. I kad dane provedoše, i oni se vratiše, osta diete Isus u Jerusalemu; i neznade Josip i mati njegova;

44. Nego, misleći da je s družtvom, otidoše dan hoda, i stadoše ga tražiti po rodbini i po znancih.

45. I nenašavši ga vratiše se u Jerusalem da ga traže.

46. I poslije tri dana nadjoše ga u crkvi gdje sjedi medju učitelji, i sluša ih, i pita ih.

47. I svi, koji ga slušahu, divljahu se njegovu razumu i odgovorom.

48. I vidjevši ga začudiše se, i mati njegova reče mu: sine! šta učini nama tako? Evo otac tvoj i ja sa strahom tražasmo te.

49. I reče im: zašto ste me tražili? Zar neznate, da meni treba u onom biti što je otca mojega?

50. I oni nerazumješe rieči što im reče.

51. I sidje s njima i dodje u Nazaret; i bijaše im poslušan. I mati njegova čuvaše sve rieči ove u srcu svojem.

52. A Isus napredovaše u pre-

Digitized by Google

mudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudih.

GLAVA 3.

U PETNAESTOJ godini vladanja cesara Tiberija, kad bješe Poncij Pilat sudac u Judeji, i Herod četverovlastnik u Galileji, a Filip brat njegov četverovlastnik u Itureji i u Trahonitskoj, i Lisanija četverovlastnik u Abileni;

2. Za poglavarah svećeničkih Ane i Kajfe, reče Bog Ivanu sinu Zaharijinu u pustinji,

3. I dodje u svu okolinu Jordansku propoviedajuć krštenje pokajanja za oproštenje griehah;

4. Kao što je napisano u knjizi riečih proroka Isaije koji govori: glas onoga što viče u pustinji: pripravite put Gospodnji; poravnite staze njegove;

5. Sve doline neka se izpune, i sve gore i bregovi neka se slegnu; i što je krivo neka bude pravo, i hrapavi putovi neka budu gladki;

6. I svako će tielo vidjeti spasenje Božje.

7. *Ivan* pako govoraše ljudem koji izlažahu da ih krsti: porodi gujinji! Tko vam kaza da bježite od gnjeva koji ide?

8. Rodite dakle rodove dostojne pokajanja, i negovorite u sebi: otca imamo Abrahama; jer vam kažem, da Bog može i od ovoga kamenja podignuti djecu Abrahamu.

9. Jer već i sjekira stoji drvetu kod koriena; i svako drvo, koje dobra roda neradja, sieče se i u oganj se baca.

10. I pitahu ga ljudi govoreć: šta ćemo dakle činiti?

11. *On* pak odgovarajuć reče im: koji ima dvie haljine, neka dâ jednu onomu koji neima; i tko ima hrane, neka čini tako.

12. Dodjoše pak i carinici da ih krsti, i rekoše mu: učitelju! šta ćemo činiti?

13. A on im reče: neištite više nego što vam je rečeno.

14. Pitahu ga pak i vojnici govoreć: a mi šta ćemo činiti? I reče im: nikomu da nečinite sile niti koga da opadate, i buditezadovoljni svojom plaćom.

15. A kad narod bješe u sumnji, i pomišljahu svi u srcih svojih za Ivana: nije li on Krist?

16. Odgovoraše Ivan svim govoreć: ja vas krstim vodom; ali ide za mnom jači od mene, komu ja nijesam dostojan odriešiti remena na obući njegovoj: on će vas krstitiDuhom svetim i ognjem.

17. On ima lopatu u ruci svojoj, i očistit će gumno svoje, i skupit će pšenicu svoju, a pljevu će sažeći ognjem vječnim.

18. I drugo mnogo koješta javljaše narodu i napominjaše.

19. Heroda pako četverovlastnika karaše Ivan za He-

rodijadu, ženu brata njegova, i za sva zla što učini Herod;

20. I svrh svega učini i to, te zatvori Ivana u tamnicu.

21. AKAD se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i moljaše se Bogu, otvori se nebo,

22. I sidje nanj Duh sveti u tjelesnom obliku kao golub, i ču se glas s neba govoreći: ti si sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji.

23. ITAJ Isus imaše oko trideset godinah kad poče; i bješe, kao što se mišljaše, sin Josipa sina Helijeva,

24. Sina Matatova, sina Levijeva, sina Melhijeva, sina Janejeva, sina Josipova,

25. Sina Matatijina, sina Amosova, sina Naumova, sina Heslijeva, sina Nangejeva,

26. Sina Mahatova, sina Matatijeva, sina Semejeva, sina Josipova, sina Judina,

27. Sina Joanina, sina Resina, sina Zorobabelova, sina Salatielova, sina Nerijeva,

28. Sina Melhijeva, sina Adijeva, sina Kosamova, sina Elmadamova, sina Herova,

29. Sina Josijeva, sina Eliezerova, sina Joremova, sina Matatova, sina Levijeva,

30. Sina Simeonova, sina Judina, sina Josipova, sina Jonamova, sina Eliakimova,

31. Sina Melejeva, sina Menamova, sina Matatanova, sina Natanova, sina Davidova,

32. Sina Jesejeva, sina Obedova, sina Boozova, sina Salmonova, sina Naasonova,

33. Sina Aminadabova, sina Aramova, sina Esronova, sina Faresova, sina Judina,

34. Sina Jakovljeva, sina Isakova, sina Abrahamova, sina Tarina, sina Nahorova,

35. Sina Saruhova, sina Ragahova, sina Falegova, sina Heberova, sina Salina,

36. Sina Kainanova, sina Arfaksadova, sina Semova, sina Nojeva, sina Lamehova,

37. Sina Matusalemova, sina Enohova, sina Jaredova, sina Malaleelova, sina Kainanova,

38. Sina Enosova, sina Setova, sina Adamova, sina Božjega.

GLAVA 4.

ISUS pak pun Duha svetoga vrati se od Jordana, i odvede ga Duh u pustinju,

2. I četrdeset danah kušaše ga djavol, i nejede ništa za to danah; i kad se oni navršiše, onda ogladnje,

3. I reče mu djavol: ako si sin Božji, reci ovomu kamenu da postane hljeb.

4. I odgovori mu Isus govoreć: u pismu stoji: neće življeti čovjek o samom hljebu, nego o svakoj rieči Božjoj.

5. I izvede ga djavol na goru visoku i pokaza mu sva kraljevstva ovoga svieta u trenuću oka,

6. I reče mu djavol: tebi ću dati svu vlast ovu i slavu njihovu, jer je meni predana, i komu ja hoću dat ću je;

7. Ti dakle ako se pokloniš preda mnom, bit će sve tvoje.

8. I odgovarajuć Isus reče mu: idi od mene, sotono; u pismu stoji: poklanjaj se Gospodu Bogu svojemu, i njemu jedinomu služi.

9. I odvede ga u Jerusalem, i postavi ga navrh crkve, i reče mu: ako si sin Božji, skoči odavde dolje;

10. Jer u pismu stoji, da će andjelom svojim zapovjediti za tebe, da te sačuvaju,

11. I uzet će te na ruke, da gdje nezapneš za kamen nogom svojom.

12. I odgovarajuć Isus reče mu: kazano je: nekušaj Gospoda Boga svojega.

13. I kad svrši djavol sve kušanje, otide od njega za neko vrieme.

14. I VRATI se Isus u sili duhovnoj u Galileju; i otide glas o njem po svem *onom* kraju.

15. I on učaše po sbornicah njihovih, i svi ga hvaljahu.

16. I dodje u Nazaret gdje bješe odrastao, i udje po običaju svom u dan subotni u sbornicu, i ustade da čita.

17. I daše mu knjigu proroka Isaije, i otvorivši knjigu nadje mjesto gdje bješe napisano:

18. Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza, da javim evandjelje siromahom; posla me da izcielim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenim da će se odpustiti, i sliepim da će progledati; da odpustim sužnje;

19. I da propoviedam prijatnu godinu Gospodnju.

20. I zatvorivši knjigu dade sluzi, pa sjede: i svi u sbornici gledahu nanj.

21. I poče im govoriti: danas se izvrši ovo pismo u ušijuh vaših.

22. I svi mu svjedočahu, i divljahu se riečim milosti koje izlažahu iz ustah njegovih i govorahu: nije li ovo sin Josipov?

23. I reče im: vi ćete meni bez sumnje kazati ovu priču: ljekaru! izlieči se sam; što smo čuli da si činio u Kapernaumu, učini i ovdje na svojoj postojbini.

24. Reče pak: zaista vam kažem: nikakav prorok nije mio na svojoj postojbini.

25. A zaista vam kažem: mnoge udovice bijahu u Izraelu u vrieme Ilijino, kad se nebo zatvori tri godine i šest mjesecih i bi velika glad po svoj zemlji;

26. I ni k jednoj od njih nebi poslan Ilija do u Sareptu Sidonsku k ženi udovici.

27. I mnogi bijahu gubavi u Izraelu za proroka Eliseja; i ni jedan se od njih neočisti do Naemana Sirijanina.

28. I svi se u sbornici napuniše gnjeva kad čuše ovo.
29. I ustavši iztjeraše ga napolje iz grada, i odvedoše ga navrh gore, gdje bijaše njihov grad sazidan, da bi ga bacili odozgor.
30. Ali on prodje izmedju njih, i otide.
31. I dodje u Kapernaum grad Galilejski, i učaše i u subote.
32. I čudjahu se nauci njegovoj; jer njegova besjeda bješe silna.
33. I u sbornici bješe čovjek u kom bješe nečisti duh djavolski, i povika iza glasa
34. Govoreć: prodji se, šta je tebi do nas, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? Znam te tko si, svetac Božji.
35. I zaprieti mu Isus govoreć: umukni, i izidje iz njega. I oborivši ga djavol na sriedu, izidje iz njega, i ni malo mu nenahudi.
36. I u sve udje strah, i govorahu jedan drugom govoreć: kakva je to rieč, da vlašću i silom zapovieda nečistim duhovom, i izlaze?
37. I otide glas o njem po svih okolnih mjestih.
38. USTAVŠI pak iz sbornice dodje u kuću Simonovu; a punicu Simonovu bješe uhvatila velika groznica, i moljahu ga za nju.
39. I stavši više nje zaprieti groznici, i pusti je. I odmah ustade i služaše im.
40. A kad zahodjaše sunce, svi koji imahu bolestnike od različnih bolestih, dovodjahu ih k njemu; a on na svakoga od njih metaše ruke, i izcjeljivaše ih.
41. A i djavoli izlažahu iz mnogih vičuć i govoreć: ti si Krist sin Božji. I zaprećivaše im, neka negovore da znadu da je on Krist.
42. A kad nasta dan, izidje i otide u pusto mjesto; i narod ga tražaše, i dodjoše k njemu i zadržavahu ga da neide od njih.
43. A on im reče: i drugim gradovom treba mi propovjediti evandjelje o kraljevstvu Božjem; jer sam na to poslan.
44. I propoviedaše po sbornicah Galilejskih.

GLAVA 5.

JEDANPUT pako, kad narod naleže k njemu da sluša rieč Božju, on stajaše kod jezera Genesaretskoga,
2. I vidje dvie ladje gdje stoje u kraju, a ribari bijahu izišli iz njih i izpirahu mreže;
3. I uljeze u jednu od ladjah koja bješe Simonova, i zamoli ga da malo odmakne od kraja; i sjedavši učaše narod iz ladje.
4. A kad presta govoriti, reče Simonu: hajde na dubinu, i bacite mreže svoje te lovite.
5. I odgovarajuć Simon reče mu: učitelju! svu noć smo se trudili, i ništa neuhvatismo;

Digitized by Google

ali po tvojoj rieči bacit ću mrežu.

6. I učinivši to uhvatiše veliko množtvo ribah, i mreže im se prodrieše.

7. I namignuše na družtvo koje bješe na drugoj ladji, da dodju da im pomognu; i dodjoše, i napuniše obje ladje tako da se gotovo potope.

8. A kad vidje Simon Petar, pripade ka koljenom Isusovim govoreć: izidji od mene, Gospode! ja sam čovjek griešan.

9. Jer bijaše ušao strah u njega i u sve koji bijahu s njim od množtva ribah koje uhvatiše;

10. A tako i u Jakova i Ivana, sinove Zebedejeve, koji bijahu drugovi Simonovi. I reče Isus Simonu: neboj se; odsada ćeš ljude loviti.

11. I izvukavši obje ladje na zemlju ostaviše sve, i otidoše za njim.

12. I KAD bješe Isus u jednom gradu, i gle, čovjek sav u gubi; i vidjevši Isusa pade ničice moleć mu se i govoreć: Gospode! ako hoćeš možeš me očistiti.

13. I pruživši ruku dohvati ga se, i reče: hoću, očisti se. I odmah guba spade s njega.

14. I on mu zapovjedi da nikomu nekazuje: nego idi i pokaži se svećeniku, i prinesi *dar* za očišćenje svoje, kako je zapovjedio Mojsija za svjedočanstvo njim.

15. Ali se glas o njem još većma razlažaše, i množtvo naroda stjecaše se da ga slušaju i da ih izcjeljuje od njihovih bolestih.

16. A on odlažaše u pustinju i moljaše se Bogu.

17. I JEDAN dan učaše on, i ondje sjedjahu fariseji i zakonici, koji bijahu došli iz svih selah Galilejskih i Judejskih i iz Jerusalema; i sila Gospodnja izcjelivaše ih.

18. I gle, ljudi donesoše na odru čovjeka koji bješe uzet, i tražahu da ga unesu i metnu predanj;

19. I nenašavši kuda će ga unieti od naroda, popeše se na kuću i kroz krov spustiše ga s odrom na sriedu pred Isusa.

20. I vidjevši vjeru njihovu reče mu: čovječe: oprašťaju ti se griesi tvoji.

21. I počeše pomišljati književnici i fariseji govoreć: tko je ovaj što huli na Boga? Tko može opraštati griehe osim jednoga Boga?

22. A kad razumje Isus pomisli njihove, odgovarajuć reče im: šta mislite u srcih svojih?

23. Šta je lakše reći: oprašťaju ti se griesi tvoji? ili reći: ustani i hodi?

24. Nego da znate da vlast ima sin čovječji na zemlji opraštati griehe, (reče uzetomu:) tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj, i idi kući svojoj.

Digitized by Google

25. I odmah ustade pred njimi, i uze na čem ležaše, i otide kući svojoj hvaleć Boga.

26. I svi se upropastiše, i hvaljahu Boga, i napunivši se straha govorahu: čuda se nagledasmo danas!

27. I po tom izidje, i vidje carinika po imenu Levija gdje sjedi na carini, i reče mu: hajde za mnom.

28. I ostavivši sve, ustade i podje za njim.

29. I sgotovi mu Levij kod kuće svoje veliku čast; i bješe mnogo carinikah i drugih koji sjedjahu s njim za stolom.

30. I vikahu na njega književnici i fariseji govoreć učenikom njegovim: zašto s carinici i grješnici jedete i pijete?

31. I odgovarajuć Isus reče im: netrebaju zdravi ljekara nego bolestni.

32. Ja nijesam došao da dozovem pravednike, nego grješnike na pokajanje.

33. A oni mu rekoše: zašto učenici Ivanovi poste često i mole se Bogu, tako i farisejski; a tvoji jedu i piju?

34. A on im reče: možete li svatove natjerati da poste dok je ženik s njimi?

35. Nego će doći dani, kad će se oteti od njih ženik, i onda će postiti u one dane.

36. Kaza im pak i priču: nitko nemeće zakrpe od nove haljine na staru haljinu, inače će e i novu razdrieti, a staroj nedolikuje što je od novoga.

37. I nitko neljeva vina novoga u mjehove stare; inače prodre novo vino mjehove i ono se prolije, i mjehovi propadnu;

38. Nego vino novo u mjehove nove treba ljevati, i oboje će se sačuvati.

39. I nitko pivši staro neće odmah novoga; jer veli: staro je bolje.

GLAVA 6.

1. Dogodi mu se pak u prvu subotu *po* drugom *danu pashe*, da idjaše kroz usjeve, i učenici njegovi trgahu klasje, i satirahu rukama te jedjahu.

2. A neki od farisejah rekoše im: zašto činite što nevalja činiti u subotu?

3. I odgovarajuć Isus reče im: zar nijeste čitali ono što učini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim?

4. Kako udje u kuću Božju, i uze hljebove postavljene i izjede, i dade ih onim što bijahu s njim, kojih nikomu nevaljaše jesti osim jedinih svećenikah.

5. I reče im: sin je čovječji gospodar i od subote.

6. A dogodi se u drugu subotu, da on udje u sbornicu i učaše, i bješe ondje čovjek komu desna ruka bijaše suha.

Digitized by Google

7. Književnici pak i fariiseji gledahu za njim, neće li u subotu izcieliti, da ga okrive.

8. A on znadijaše pomisli njihove, i reče čovjeku koji imaše suhu ruku: ustani i stani na sriedu. A on ustade i stade.

9. A Isus reče im: da vas zapitam: šta valja u subotu činiti, dobro ili zlo? održati dušu ili pogubiti? A oni mučahu.

10. I pogledavši na sve njih reče mu: pruži ruku svoju. A on učini tako; i ruka posta zdrava kao i druga.

11. A oni se svi napuniše bezumlja, i govorahu jedan drugomu šta bi učinili Isusu.

12. TIH pako danah izidje na goru da se pomoli Bogu; i provede svu noć na molitvi Božjoj.

13. I kad bi dan, dozva učenike svoje, i izabra iz njih dvanaestoricu, koje i apostolim nazva:

14. Simona, koga nazva Petrom, i Andriju brata njegova, Jakova i Ivana, Filipa i Bartolomeja,

15. Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i Simona prozvanoga Zelota,

16. Judu Jakovljeva, i Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade.

17. I SIŠAVŠI s njimi stade na mjestu ravnom, i gomila učenikah njegovih, i množtvo naroda iz sve Judeje i iz Jerusalema, i iz primorja Tirskoga i Sidonskoga,

18. Koji dodjoše da ga slušaju i da se izcjeljuju od svojih bolestih, i koje mučahu duhovi nečisti; i izcjeljivahu se.

19. I sav narod tražaše da ga se dotakne; jer iz njega izlažaše sila i izcjeljivaše ih sve.

20. I ON podignuvši oči na učenike svoje govoraše: blago vam koji ste siromašni duhom; jer je vaše kraljevstvo Božje.

21. Blago vam koji ste gladni sada; jer ćete se nasititi. Blago vam koji plačete sada; jer ćete se nasmijati.

22. Blago vam kad na vas ljudi omrznu i kad vas razstave i osramote, i razglase ime vaše kao zlo sina radi čovječjega.

23. Radujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, velika je vaša plaća na nebu. Jer su tako činili prorokom otcevi njihovi.

24. Ali težko vam bogati; jer ste već primili utjehu svoju.

25. Težko vam siti sada; jer ćete ogladnjeti. Težko vam koji se smijete sada; jer ćete zaplakati i zaridati.

26. Težko vam kad stanu svi dobro govoriti za vami; jer su tako činili i lažnim prorokom otcevi njihovi.

27. Ali vam kažem koji slušate: ljubite nepriatelje svoje, dobro činite onim koji na vas mrze;

28. Blagosivljajte one koji

Digitized by Google

vas kunu, i molite se Bogu za one koji vas vriedjaju.

29. Koji te udari po obrazu, okreni mu i drugi; i koji hoće da ti uzme kabanicu, podaj mu i košulju.

30. A svakomu koji ište u tebe, podaj; i koji tvoje uzme, neišti.

31. I kako hoćete da čine vam ljudi, činite i vi njim onako.

32. I ako ljubite one koji vas ljube: kakva vam je hvala? Jer i grješnici ljube one koji njih ljube.

33. I ako činite dobro onim koji vam dobro čine, kakva vam je hvala? Jer i grješnici čine tako.

34. I ako dajete u zajam onim od kojih se nadate da ćete uzeti, kakva vam je hvala? Jer i grješnici grješnikom daju u zajam, da uzmu opet onoliko.

35. Ali ljubite nepriatelje svoje, i činite dobro; i davajte u zajam nenadajuć se ničemu, i bit će vam velika plaća, i bit ćete sinovi najvišega, jer je on blag i nezahvalnim i zlim.

36. Budite dakle milostivi kao što je i otac vaš milostiv.

37. I nesudite, a neće vam suditi; i neosudjujte, a nećete biti osudjeni; opraštajte, i oprostit će vam se.

38. Dajte, i dat će vam se: mjeru dobru i nabijenu i stresenu i preopunu dat će vam u naručje vaše. Jer kakvom mjerom dajete, onakom će vam se vratiti.

39. I kaza im priču: može li sliepac sliepca voditi? Neće li obadva pasti u jamu?

40. Neima učenika nad učitelja svojega, nego i sa svim kad se izuči, bit će kao i učitelj njegov.

41. A zašto vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u svojem oku neosjećaš?

42. Ili kako možeš reći bratu svojemu: brate! stani da izvadim trun koji je u oku tvojem, kad sam nevidiš brvna u svojem oku? Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

43. Jer neima drveta dobra da radja zao rod; niti drveta zla da radja dobar rod.

44. Jer se svako drvo po rodu svom poznaje: jer se smokve neberu s trnja, niti se grožđje bere s kupine.

45. Dobar čovjek iz dobre klieti srca svojega iznosi dobro, a zao čovjek iz zle klieti srca svojega iznosi zlo, jer usta njegova govore od suviška srca.

46. A što me zovete: Gospode! Gospode! a neizvršujete što vam govorim?

47. Svaki koji ide za mnom i sluša rieči moje i izvršuje ih, kazat ću vam kakav je:

48. On je kao čovjek koji gradi kuću, pa izkopa i udubi

Digitized by Google

i udari temelj na kamenu; a kad dodjoše vode, navali rieka na onu kuću i nemože je pokrenuti, jer joj je temelj na kamenu.

49. A koji sluša i neizvršuje, on je kao čovjek koji načini kuću na zemlji bez temelja, na koju navali rieka i odmah je obori, i razpade se kuća ona strašno.

GLAVA 7.

A KAD svrši sve rieči svoje pred narodom, dodje u Kapernaum.

2. U satnika pako jednoga bijaše sluga bolestan na umoru, koji mu bješe mio.

3. A kad ču za Isusa, posla k njemu starješine Judejske, moleć ga da bi došao, da mu izcieli slugu.

4. A oni došavši k Isusu moljahu ga liepo govoreć: dostojan je da mu to učiniš;

5. Jer ljubi narod naš, i načini nam sbornicu.

6. A Isus idjaše s njimi. I kad već bijahu blizu kuće, posla satnik k njemu priatelje govoreć mu: Gospode! netrudi se, jer nijesam dostojan da udješ pod moju strehu;

7. Zato i nedržah sebe dostojna da ti dodjem, nego samo reci rieč, i ozdravit će sluga moj.

8. Jer i ja sam čovjek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa rečem jednomu: idi, i ide; i drugomu dodji, i dodje; i sluzi svojemu: učini to, i učini.

9. A kad to ču Isus, začudi mu se, i okrenuvši se narodu koji idjaše za njim reče: kažem vam: ni u Izraelu tolike vjere nenadjoh.

10. I vrativši se poslani nadjoše bolesnoga slugu zdrava.

11. I PO tom idjaše u grad koji se zove Naim, i s njim idjahu mnogi učenici njegovi i množtvo naroda.

12. Kad se približiše k vratima gradskim, i gle, iznošahu mrtvaca, jedinca sina matere njegove, i ona bješe udovica i naroda iz grada mnogo idjaše s njom.

13. I vidjevši je Gospod sažali mu se za njom, i reče joj: neplači.

14. I pristupivši, prihvati za sanduk; a nosioci stadoše, i reče: momče tebi govorim ustani!

15. I sjede mrtvac i stade govoriti; i dade ga materi njegovoj.

16. A strah obuze sve, i hvaljahu Boga govoreć: veliki prorok izidje medju nami, i Bog pohodi narod svoj.

17. I otide glas ovaj o njem po svoj Judeji i po svoj okolini.

18. I JAVIŠE Ivanu učenici njegovi za sve ovo.

19. I dozvavši Ivan dva od učenikah svojih posla ih k I-

susu govoreć: jesi li ti onaj što će doći, ili drugoga da čekamo?

20. Došavši pak ljudi k njemu rekoše: Ivan krstitelj posla nas k tebi govoreć: jesi li ti onaj što će doći, ili drugoga da čekamo?

21. A u taj čas izcieli mnoge od bolestih i od mukah i od zlih duhovah, i mnogim sliepim darova vid.

22. I odgovarajuć Isus reče im: idite i kažite Ivanu što vidjeste i čuste: sliepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnim propovieda se evandjelje.

23. I blago onomu koji se nesmuti o mene.

24. A kad otidoše učenici Ivanovi, poče narodu govoriti za Ivana: šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vjetar?

25. Šta ste dakle izišli da vidite? Čovjeka u meke haljine obučena? Eto, koji gospodske haljine nose i u slastih žive, po kraljevskih su dvorovih.

26. Šta ste dakle izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem, i više od proroka;

27. Jer je ovo onaj, za koga je pisano: eto ja šaljem andjela svojega pred licem tvojim koji će pripraviti put tvoj pred tobom.

28. Jer vam kažem: nijedan izmedju rodjenih od ženah nije veći prorok od Ivana krstitelja; a najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega.

29. I svi ljudi koji slušahu i carinici opravdaše Boga, i krstiše se krštenjem Ivanovim;

30. A fariseji i književnici odbaciše svjet Božji za njih, i nehtješe da ih on krsti.

31. A Gospod reče: kakvi ću kazati da su ljudi ovoga roda? I kakvi su?

32. Oni su kao djeca, koja sjede po ulicah i dozivaju jedno drugo i govore: svirasmo vam, i neigraste, žalismo vam se, i neplakaste.

33. Jer dodje Ivan krstitelj koji ni jede hljeba ni pije vina, a vi kažete: djavol je u njem;

34. Dodje sin čovječji koji i jede i pije, a vi kažete: gle čovjeka izjelice i pijanice, druga carinikom i grješnikom.

35. I opravdaše premudrost sva djeca njezina.

36. MOLJAŠE ga pak jedan od farisejah, da bi objedovao u njega; i ušavši u kuću farisejevu sjede za stol.

37. I gle, žena u gradu, koja bješe grješnica, doznavši da je Isus za stolom u kući farisejevoj, donese sklenicu mira;

38. I stavši straga kod noguh njegovih plakaše, i stade prati noge njegove suzami, i kosom od svoje glave otiraše, i cjelivaše noge njegove, i mazaše mirom.

39. A kad vidje farisej koji

Digitized by Google

ga je dozvao, reče u sebi govoreć: da je on prorok, znao bi tko i kakva ga se žena dotiče; jer je grješnica.

40. I odgovarajuć Isus reče mu: Simone! imam ti nešto kazati. A on reče: učitelju kaži.

41. A Isus reče: dvojica bijahu dužni jednomu dužniku, jedan bješe dužan pet stotinah dinarah a drugi pedeset.

42. A kad oni neimadoše da mu vrate, pokloni obojici. Kaži, koji će ga od njih dvojice većma ljubiti?

43. A Šimon odgovarajuć reče: mislim onaj, kojemu najviše pokloni. A on mu reče: pravo si sudio.

44. I okrenuvši se k ženi reče Simonu: vidiš li ovu ženu? Ja udjoh u tvoju kuću, ni vode mi na noge nijesi dao; a ona suzami obli mi noge, i kosom od glave svoje otr.

45. Cjeliva mi nijesi dao; a ona od kako udjoh nepresta cjelivati mi noguh.

46. Uljem nijesi pomazao glave moje; a ona mirom pomaza mi noge.

47. Zato kažem ti: oprаštaju joj se griesi mnogi, jer je veliku ljubav imala, a komu se malo oprašta, ima malu ljubav.

48. A njoj reče: oprаštaju ti se griesi.

49. I stadoše u sebi govoriti oni, što sjedjahu s njim za stolom: tko je ovaj što i griehe oprašta?

50. A ženi reče: vjera tvoja pomože ti; idi s mirom.

GLAVA 8.

POSLIJE toga idjaše po gradovih i po selih učeć i propoviedajuć evandjelje o kraljevstvu Božjem, i dvanaestorica s njim.

2. I neke žene, koje bijahu izcieljene od zlih duhovah i bolestih: Marija, koja se zvaše Magdalena, iz koje sedam djavolah izidje,

3. I Ivana, žena Huze pristava Herodova, i Susana, i druge mnoge koje služahu njemu imanjem svojim.

4. A KAD se sabra naroda mnogo, i iz svih gradovah dolažahu k njemu, kaza u priči:

5. Izidje sijač da sije sjeme svoje; i kad sijaše, jedno pade kraj puta, i pogazi se, i ptice nebeske pozobaše ga.

6. A drugo pade na kamen, i iznikavši osuši se, jer neimaše vlage.

7. I drugo pade u trnje, i uzraste trnje, i udavi ga.

8. A drugo pade na zemlju dobru, i iznikavši donese rod sto putah onoliko. Govoreć ovo povika: tko ima uši da čuje, neka čuje.

9. A učenici njegovi pitahu ga govoreć: šta znači priča ova?

10. A on reče: vam je dano da znate tajne kraljevstva Božjega; a ostalim u pričah, da

Digitized by Google

gledajuć nevide, i čujuć nerazumiju.

11. A priča ova znači: sjeme je rieč Božja.

12. A koje je kraj puta, to su oni koji slušaju, ali po tom dolazi djavol, i uzima rieč iz srca njihova, da nevjeruju i da se nespase.

13. A koje je na kamenu, *to su oni* koji, kad čuju, s radosti primaju rieč; i ovi koriena neimaju, već za neko vrieme vjeruju, a kad dodje vrieme kušanja odpadnu.

14. A koje u trnje pade, to su oni koji slušaju, i otišavši, od brige i bogatstva i slastih ovoga života zaguše se, i rod nesazri.

15. A koje je na dobroj zemlji, to su oni koji rieč slušaju, i u dobrom i čistom srcu drže, i rod donose u trpljenju. Ovo govoreć povika: tko ima uši da čuje, neka čuje.

16. NITKO pako svieće nepoklapa sudom kad je zapali, niti meće pod odar, nego je metne na svietnjak, da vide svjetlost koji ulaze.

17. Jer neima *ništa* tajno što neće biti javno, ni sakriveno što se neće doznati i na vidjelo izići.

18. Gledajte dakle kako slušate; jer tko ima, dat će mu se, a tko neima, uzet će se od njega i ono što misli da ima.

19. DODJOŠE pako k njemu mati i braća njegova, i nemogahu od naroda da govore s njim.

20. I javiše mu govoreć: mati tvoja i braća tvoja stoje napolju, hoće da te vide.

21. A on odgovarajuć reče im: mati moja i braća moja oni su koji slušaju rieč Božju i izvršuju je.

22. I DOGODI se u jedan dan on uljeze s učenici svojimi u ladju, i reče im: da priedjemo na onn stranu jezera. I podjoše.

23. A kad idjahu oni *on* zaspa. I podiže se oluja na jezeru, i topljahu se, i bijahu u velikoj nevolji.

24. I pristupivši probudiše ga govoreć: učitelju! učitelju! izgibosmo. A on ustade, i zaprieti vjetru i valovom; i prestadoše, i posta tišina.

25. A njim reče: gdje je vjera vaša? A oni se poplašiše, i čudjahu se govoreć jedan drugomu: tko je ovaj što i vjetrovom i vodi zapovieda, i slušaju ga?

26. I DODJOŠE u okolinu Gadarinsku koja je na prama Galileji.

27. A kad izidje on na zemlju, srete ga jedan čovjek iz grada u kojem bijahu djavoli od mnogo godinah, i u haljine neoblačaše se, i neživljaše u kući, nego u grobovih.

28. A kad vidje Isusa, povika i pripade k njemu i reče u glas: što je tebi do mene, Isu-

Digitized by Google

se, sine Boga najvišega? Molim te nemuči me.

29. Jer *Isus* zapovjedi duhu nečistomu da izidje iz čovjeka; jer ga mučaše odavno, i metahu ga u verige i u puta, da ga čuvaju, i izkida sveze, i tjeraše ga djavol po pustinji.

30. A Isus ga zapita govoreć: kako ti je ime? A on reče: legeon; jer mnogi djavoli bijahu ušli u njega.

31. I moljahu ga, da im nezapovjedi da idu u bezdan.

32. A ondje pasijaše po gori veliko krdo svinjah, i moljahu ga da im dopusti da u njih udju. I dopusti im.

33. Tada izidjoše djavoli iz čovjeka i udjoše u svinje; i navali krdo s briega u jezero, i utopi se.

34. A kad vidješe svinjari što bi, pobjegoše i javiše u gradu i po selih.

35. I izidjoše *ljudi,* da vide šta je bilo, i dodjoše k Isusu, i nadjoše čovjeka iz kojega djavoli bijahu izišli, a on sjedi obučen i pametan kod noguh Isusovih; i uplašiše se.

36. A oni, koji su vidjeli, kazaše im kako se izcieli biesni.

37. I zamoli ga sav narod iz okoline Gadarinske, da ide od njih; jer se bijahu vrlo uplašili. A on uljeze u ladju i otide natrag.

38. Čovjek pak, iz koga izidjoše djavoli, moljaše, da bi s njim bio; ali ga Isus odpusti govoreć:

39. Vrati se kući svojoj i kazuj šta ti učini Bog. I otide propoviedajuć po svem gradu šta mu Isus učini.

40. A KAD se vrati Isus, srete ga narod, jer ga svi očekivahu.

41. I gle, dodje čovjek, po imenu Jair, koji bješe starješina u sbornici, i pade pred noge Isusove, i moljaše ga da udje u kuću njegovu;

42. Jer u njega bješe jedinica kći od dvanaest godinah, i ona umiraše. A kad idjaše Isus, turkaše ga narod.

43. I bješe *jedna* bolestna žena od krvotočja dvanaest godinah, koja je sve svoje imanje potrošila na ljekare *i* ni jedan je nije mogao izliečiti,

44. I pristupivši straga dotače se skuta od haljine njegove, i odmah stade tečenje krvi njezine.

45. I reče Isus: tko je to što se dotače mene? A kad se svi izgovarahu, reče Petar i koji bijahu s njim: učitelju! narod te obkolio i turka te, a ti kažeš: tko je to što se dotače mene?

46. A Isus reče: netko se dotače mene; jer ja osjetih silu koja izidje iz mene.

47. A kad vidje žena da se nije sakrila, pristupi drhćuć, i pade pred njim, i kaza mu pred svim narodom, zašto ga

se dotače i kako odmah ozdravi.

48. A on joj reče: neboj se, kćeri, vjera tvoja pomože ti; idi s mirom.

49. Dok on još govoraše, dodje netko od *kuće* starješine sborničkoga govoreć mu: umrie kći tvoja, netrudi učitelja.

50. A kad ču Isus, odgovori mu govoreć: neboj se, samo vjeruj, i oživljet će.

51. A kad dodje u kuću, nedade ni jednomu ući osim Petra i Ivana i Jakova, i djevojčina otca i matere.

52. A svi plakahu i jaukahu za njom; a on reče: neplačite, nije umrla nego spava.

53. I podsmievahu mu se znajuć da je umrla.

54. A on izagnavši sve uze je za ruku i zovnu govoreć: djevojko! ustani!

55. I povrati se duh njezin, i ustade odmah: i zapovjedi da joj dadu jesti.

56. I divljahu se roditelji njezini. A on im zapovjedi, da nikomu nekazuju šta je bilo.

GLAVA 9.

SAZVAVŠI pako dvanaestoricu dade im silu i vlast nad svimi djavoli, i da izcjeljuju od bolestih.

2. I posla ih da propoviedaju kraljevstvo Božje, i da izcjeljuju bolestnike.

3. I reče im: ništa neuzimajte na put, ni štapa ni torbe ni hljeba ni novacah, niti po dvie haljine da imate.

4. U koju kuću udjete, ondje budite i odanle polazite.

5. I gdje vas neprime, izlazeć iz grada onoga otresite i prah s noguh svojih, za svjedočanstvo na njih.

6. A kad izidjoše, idjahu po selih propoviedajuć evandjelje i izcjeljujuć svuda.

7. AKAD ču Herod četverovlastnik šta on čini, nemogaše se načuditi, jer neki govorahu, da je Ivan ustao iz mrtvih;

8. A jedni, da se Ilija pojavio, a jedni, da je ustao koji od starih prorokah.

9. I reče Herod: Ivana ja posjekoh; ali tko je to, o kom ja takova *čudesa* slušam? I željaše ga vidjeti.

10. IVRATIVŠI se apostoli kazaše mu šta su počinili. I uzevši ih otide na samo u pustinju kod grada koji se zvaše Betsaida.

11. A narod razumjevši podje za njim. i primivši ih govoraše im o kraljevstvu Božjem i izcjeljivaše koji trebahu izcjeljivanja.

12. A dan stade naginjati. Tada pristupiše dvanaestorica i rekoše mu: odpusti narod, neka idu na stan u okolna sela i palanke, i nek nadju jela, jer smo ovdje u pustinji.

13. A on im reče: podajte im vi neka jedu. A oni rekoše: u

Digitized by Google

nas neima više od pet hljebovah i dvie ribe; već ako da idemo mi kupiti za sve ove ljude jela?

14. Jer bijaše ljudih oko pet tisućah. Ali on reče učenikom svojim: posadite ih na gomile po petdeset.

15. I učiniše tako, i posadiše ih sve.

16. A *on* uze onih pet hljebovah i obje ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi ih i prelomi, i davaše učenikom da razdadu narodu.

17. I jedoše i nasitiše se svi, i nakupiše dvanaest košaricah komadah, što im preteče.

18. I KAD se jedanput moljaše Bogu na samo, s njim bijahu učenici, i zapita ih govoreć: tko govore ljudi da sam ja?

19. A oni odgovarajuć rekoše: *jedni vele da si* Ivan krstitelj; a drugi *da si* Ilija; a drugi da je ustao koji od starih prorokah.

20. A *on* im reče: a vi šta mislite tko sam ja? A Petar odgovarajuć reče: Krist Božji.

21. A on im zaprieti i zapovjedi da nikomu nekazuju toga,

22. Govoreć, da sinu čovječjemu treba mnogopostradati, i da će ga starješine i glavari svećenički i književnici okriviti, i da će ga ubiti, i treći dan da će ustati.

23. A svim govoraše: tko hoće da ide za mnom, neka se odreče sebe i uzme križ svoj i ide za mnom.

24. Jer tko hoće dušu svoju da sačuva, izgubit će je; a tko izgubi dušu svoju mene radi, onaj će je sačuvati.

25. Jer kakvu će korist imati čovjek, ako sav sviet pridobije, a sebe izgubi ili sebi nahudi?

26. Jer tko se postidi mene i mojih riečih, njega će se sin čovječji postidjeti, kad dodje u slavi svojoj i otčinoj i svetih andjelah.

27. A zaista vam kažem: imaju neki medju ovimi što stoje ovdje, koji neće okusiti smrti dok nevide kraljevstva Božjega.

28. A KAD prodje osam danah poslije ovih riečih, uze Petra i Ivana i Jakova i izidje na goru da se pomoli Bogu.

29. I kad se moljaše, postade lice njegovo drugčije, i odielo njegovo bielo i sjajno.

30. I gle, dva čovjeka govorahu s njim, koji bijahu Mojsija i Ilija.

31. Pokazaše se u slavi, i govorahu o izlazku njegovu, koji mu je trebalo svršiti u Jerusalemu.

32. A Petar i koji bijahu s njim, bijahu zaspali; ali probudivši se vidješe slavu njegovu i dva čovjeka koji s njim stajahu.

33. I kad se odvojiše od njega, reče Petar Isusu: učitelju!

dobro nam je ovdje biti; i da načinimo tri sjenice: jednu tebi i jednu Mojsiji, i jednu Iliji; neznajuć šta govoraše.

34. A dok on to govoraše, dodje oblak i zakloni ih; i uplašiše se kad zadjoše u oblak.

35. I ču se glas iz oblaka govoreć: ovo je sin moj ljubazni, njega poslušajte.

36. I kad se čujaše glas, nadje se Isus sam. I oni umučaše, i nikom nejaviše ništa u one dane od onoga šta vidješe.

37. A DOGODI se drugi dan, kad sidjoše s gore, srete ga množtvo naroda.

38. I gle, čovjek iz naroda povika govoreć: učitelju! molim ti se, pogledaj na sina mojega, jer mi je jedinac:

39. I gle, hvata ga duh, i u jedan put viče, i lomi ga s pjenom, i jedva otide od njega kad ga izlomi;

40. I moljah učenike tvoje da ga iztjeraju, pa nemogoše.

41. I odgovarajuć Isus reče: o rode nevjerni i pokvareni! dokle ću biti s vami i trpljeti vas? Dovedi mi sina svojega amo.

42. A dok još idjaše k njemu, obori ga djavol, i stade ga lomiti. A Isus zaprieti duhu nečistomu, i izcieli momče, i dade ga otcu njegovu.

43. I svi se divljahu veličini Božjoj. A kad se svi čudjahu svemu što činjaše Isus, reče učenikom svojim:

44. Metnite vi u uši svoje ove rieči: jer sin čovječji treba da se preda u ruke čovječje.

45. A oni nerazumješe rieči ove; jer bješe sakrivena od njih da je nemogoše razumjeti; i bojahu se zapitati ga za ovu rieč.

46. A UDJE misao u njih, tko bi najveći bio medju njimi.

47. A Isus znajuć pomisli srcah njihovih uze diete i metnu ga preda se,

48. I reče im: koji primi ovo diete u ime moje, mene prima; i koji mene prima, prima onoga koji me je poslao; jer koji je najmanji medju vami, on je veliki.

49. A Ivan odgovarajuć reče: učitelju! vidjesmo jednoga gdje imenom tvojim izgoni djavole, i zabranismo mu, jer neide s nami za tobom.

50. I reče mu Isus: nebranite; jer tko nije proti vam s vami je.

51. A KAD se navršiše dani uzeća njegova, on namjeri da ide pravo u Jerusalem.

52. I posla glasnike pred licem svojim; i *oni* otidoše i dodjoše u selo Samarjansko, da mu ugotove *gdje će noćiti.*

53. I neprimiše ga; jer vidješe da ide u Jerusalem.

54. A kad vidješe učenici njegovi Jakov i Ivan, rekoše: Gospode! hoćeš li da rečemo

Digitized by Google

da oganj sidje s neba i da ih iztriebi kao i Ilija što učini?

55. A *on* okrenuvši se zaprieti im i reče: neznate kakvoga ste vi duha;

56. Jer sin čovječji nije došao da pogubi duše čovječje, nego da sačuva. I otidoše u drugo selo.

57. A KAD idjahu putem reče mu netko: Gospode! ja idem za tobom kudgod ti podješ.

58. I reče mu Isus: lisice imaju jame i ptice nebeske gniezda: a sin čovječji neima gdje zakloniti glave.

59. A drugomu reče: hajde za mnom. A on reče: Gospode! dopusti mi, da idem najprije da ukopam otca svojega.

60. A Isus reče mu: ostavi, neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace; a ti hajde te javljaj kraljevstvo Božje.

61. A drugi reče: Gospode! ja idem za tobom; ali dopusti mi najprije da idem da se oprostim s domašnjimi svojimi.

62. A Isus reče mu: ni jedan nije pripravan za kraljevstvo Božje, koji metne ruku svoju na plug pa se obzire natrag.

GLAVA 10.

APO tom izabra Gospod i drugih sedamdesetoricu, i posla ih po dva i dva pred licem svojim u svaki grad i u mjesto kuda hoćaše sam doći.

2. A reče im: žetva je dakle velika, a poslenikah malo; nego se molite gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

3. Idite; eto ja vas šaljem kao jaganjce medju vukove.

4. Nenosite kese, ni torbe, ni obuće, i nikoga nepozdravljajte na putu.

5. U kojugod kuću udjete, najprije govorite: mir kući ovoj!

6. I ako dakle bude ondje sin mira, ostat će na njem mir vaš; ako li *nebude,* vratit će se k vam.

7. A u onoj kući budite, i jedite i pijte što u njih ima; jer je poslenik dostojan svoje plaće; neprelazite iz kuće u kuću.

8. I u kojigod grad dodjete i prime vas, jedite što se donese pred vas.

9. I izcjeljujte bolestnike koji su u njem, i govorite im: približi s k vam kraljevstvo Božje.

10. I u kojigod grad dodjete i neprime vas, izišavši na ulice njegove recite:

11. I prah od grada vašega, koji je prionuo za nas, otresamo vam; ali ovo znajte, da se približi k vam kraljevstvo Božje.

12. Kažem vam, da će Sodomi biti lakše u onaj dan nego li gradu onomu.

13. Težko tebi, Horazine! težko tebi, Betsaido! Jer da su u Tiru i u Sidonu bila čudesa

što su bila u vas, davno bi se u vreći i u pepelu sjedeć pokajali.

14. Ali Tiru i Sidonu bit će lakše na sudu nego vam.

15. I ti, Kapernaume! koji si se do nebesah podigao, do pakla ćeš propasti.

16. Tko vas sluša, mene sluša; i tko se vas odriče, mene se odriče; a tko se mene odriče, odriče se onoga koji je mene poslao.

17. Vratiše se pak sedamdesetorica s radosti govoreć: Gospode! i djavoli nam se pokoravaju u ime tvoje.

18. A *on* im reče: ja vidjeh sotonu, gdje spade s neba kao munja.

19. Evo vam dajem vlast, da stajete na zmije i na štipavce i na svaku silu nepriateljsku, i ništa vam neće nahuditi.

20. Ali se tomu neradujte što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte što su vaša imena napisana na nebesih.

21. U taj čas obradova se Isus u duhu i reče: hvalim te, otče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrih i razumnih, a kazao si prostim. Da, otče, jer je tako bila volja tvoja.

22. I okrenuvši se k učenikom reče: sve je meni predao otac moj, i nitko nezna tko je sin osim otca, ni tko je otac osim sina i ako sin hoće komu kazati.

23. I okrenuvši se k učenikom nasamo reče: blago očima koje vide što vi vidite.

24. Jer vam kažem, da su mnogi proroci i kraljevi željeli vidjeti što vi vidite, i nevidješe, a čuti što vi čujete, i nečuše.

25. I GLE, ustade jedan zakonik i kušajuć ga reče: učitelju! šta ću činiti da dobijem život vječni?

26. A on mu reče: šta je napisano u zakonu? kako čitaš?

27. A on odgovarajuć reče: ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom; a bližnjega svojega kao samoga sebe.

28. Reče mu pak: pravo si odgovorio: to čini i bit ćeš živ.

29. A on hotjevši se opravdati reče Isusu: a tko je bližnji moj?

30. A Isus odgovarajuć reče: jedan čovjek silažaše iz Jerusalema u Jeriho, pa ga uhvatiše hajduci, koji ga svukoše i izraniše, pa otidoše, ostavivši ga pola mrtva.

31. A iznenada silažaše onim putem nekakav svećenik, i vidjevši ga prodje.

32. A tako i levit kad je bio na onome mjestu, pristupi, i vidjevši *ga* prodje.

33. A Šamarjanin nekakav prolazeć dodje nad njega, i vidjevši ga sažali mu se;

34. I pristupivši zavi mu rane

Digitized by Google

i zali uljem i vinom; i posadivši ga na svoje kljuse dovede ga u gostionicu, i ustade oko njega.

35. I sjutradan polazeć izvadi dva dinara te dade krčmaru, i reče mu: gledaj ga, i što više potrošiš ja ću ti platiti kad se vratim.

36. Šta misliš dakle, koji je od one trojice bio bližnji onomu što su ga bili uhvatili hajduci?

37. A on reče: onaj koji se smilovao na njega. A Isus mu reče: idi, i ti čini tako.

38. A KAD idjahu putem i on udje u jedno selo, a žena neka, po imenu Marta, primi ga u svoju kuću.

39. I u nje bješe sestra, po imenu Marija, koja sjede kod noguh Isusovih i slušaše besjedu njegovu.

40. A Marta se bješe za bunila, kako će ga dočekati, i prikučivši se reče: Gospode: zar ti nemariš što me sestra moja ostavi samu da služim? reci joj dakle da mi pomože.

41. A Isus odgovarajuć reče joj: Marta! Marta! brineš se i trudiš za mnogo,

42. A samo je jedno potrebno. Ali je Marija dobri diel izabrala, koji se neće uzeti od nje.

GLAVA 11.

I KAD se moljaše Bogu na jednom mjestu, pa presta, reče mu neki od učenikah njegovih: Gospode! nauči nas moliti se Bogu, kao što i Ivan nauči svoje učenike.

2. A *on* im reče: kad se molite Bogu govorite: otče naš koji si na nebesih, da se sveti ime tvoje; da dodje kraljevstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu;

3. Hljeb naš potrebni daj nam svaki dan;

4. I oprosti nam griehe naše, jer i mi opraštamo svakomu dužniku svojemu; i nenavedi nas u napast; nego nas izbavi oda zla.

5. I reče im: koji od vas ima prijatelja, i otide mu u ponoći i reče mu: prijatelju! daj mi tri hljeba u zajam:

6. Jer mi dodje prijatelj s puta, i neimam mu šta postaviti;

7. A on iznutra odgovarajuć da reče: neuznemiruj me: već su vrata zatvorena i djeca su moja sa mnom u postelji, i nemogu ustati da ti dam.

8. I kažem vam: ako i neustane da mu dâ, za to što mu je prijatelj, ali za njegovo bezobrazno iskanje ustat će i dat će mu koliko treba.

9. I ja vam kažem: ištite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se.

10. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se.

11. Koji je medju vami otac, u koga ako sin zaište hljeba, da mu dâ kamen? Ili *ako zai-*

Digitized by Google

ste ribe da mu dâ mjesto ribe zmiju?

12. Ili ako zaište jaje da mu da štipavca?

13. Kad dakle vi, zli budući, umiete dobre dare davati djeci svojoj: koliko će više otac nebeski dati Duha svetoga onim koji ištu u njega!

14. I *jednom* izagna djavola koji bješe niem; kad djavol izidje, progovori niemi; i divljahu se ljudi.

15. A neki od njih rekoše: pomoću Beelzebuba kneza djavolskoga izgoni djavole.

16. A drugi kušajuć *ga* iskahu od njega znak s neba.

17. A on znajući pomisli njihove reče im: svako kraljevstvo, koje se razdieli samo po sebi, opustjet će, i dom, *koji se razdieli* sam po sebi, propasti će.

18. Tako i sotona, ako se razdieli sam po sebi, kako će ostati njegovo kraljevstvo? kao što kažete da pomoću Beelzebuba izgonim djavole.

19. Ako li ja pomoću Beelzebuba izgonim djavole, sinovi vaši čijom pomoću izgone? Zato će vam oni biti sudci.

20. Ako pak ja prstom Božjim izgonim djavole, dakle je došlo k vam kraljevstvo Božje.

21. Kad se jaki naoruža i čuva svoj dvor, imanje je njegovo na miru;

22. A kad dodje jači od njega nadvlada ga, uzme sve oružje njegovo u koje se uzdao, i razdieli što otme od njega.

23. Tko nije sa mnom, protiv meni je; i tko sa mnom ne sabira, prosipa.

24. Kad nečisti duh izidje iz čovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeć pokoja, i nenašavši reče: da se vratim u dom svoj odkuda sam izišao;

25. I došavši nadje pometen i ukrašen.

26. Tada otide i uzme sedam drugih duhovah gorih od sebe, i ušavši žive ondje; i bude potonje čovjeku onomu gore od prvoga.

27. A KAD to govoraše, podiže glas jedna žena iz naroda i reče mu: blago utrobi koja te je nosila, i sisam koje si sisao!

28. A on reče: blago i onim koji slušaju rieč Božju, i drže je.

29. A NARODU, koji se skupljaše, stade govoriti: rod je ovaj zao; ište znak, i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka;

30. Jer kao što Jona bi znak Ninivljanom, tako će i sin čovječji biti rodu ovomu.

31. Kraljica južna izići će na sud s ljudi roda ovoga, i osudit će ih; jer ona dodje s kraja zemlje da sluša premudrost Salomonovu: a gle, ovdje je veći od Salomona.

32. Ninivljani izići će na sud s rodom ovim, i osudit će ga;

Digitized by Google

jer se pokajaše poučenjem Joninim: a gle, ovdje je veći od Jone.

33. Nitko nemeće zapaljene svieće na sakriveno mjesto, niti pod sud, nego na svećnjak, da vide svjetlost koji ulaze.

34. Svieća je tielu oko. Ako dakle oko tvoje bude zdravo, sve će tielo tvoje biti svietlo; ako li *oko tvoje* bude kvarno, i tielo je tvoje tamno.

35. Gledaj dakle, da vidjelo koje je u tebi nebude tama.

36. Jer ako je sve tielo tvoje svietlo, da nema nikakvoga uda tamna, bit će svietlo, kao kad te svieća obasjava svietlošću.

37. A KAD govoraše, moljaše ga nekakav farisej da objeduje u njega. A on ušavši sjede za stol.

38. A farisej se začudi, kad vidje da se neumi prije objeda.

39. A Gospod reče mu: sad vi fariseji spolja čistite čašu i zdjelu, a iznutra vam je puno grabeža i zlobe.

40. Bezumni! nije li onaj načinio i iznutra koji je spolja načinio?

41. Ali dajte milostinju od onoga što je unutra; i gle, sve će vam biti čisto.

42. Ali težko vam farisejem, što dajete desetak od metvice i od rute i od svakoga povrća, a prolazite pravdu i ljubav Božju: ovo je trebalo činiti, i ono neostavljati.

43. Težko vam farisejem, što tražite začelja po sbornicah i da vam se klanja po ulicah.

44. Težko vam književnici i fariseji, licemjeri, što ste kao sakriveni grobovi, po kojih ljudi idu i neznadu *ih*.

45. A neki od zakonikah odgovarajuć reče: učitelju! govoreć to i nas sramotiš.

46. A on reče: težko i vam zakonikom, što tovarite na ljude bremena pretežka za nošenje, a vi jednim prstom svojim nećete da ih prihvatite.

47. Težko vam, što zidate grobove prorokom, a vaši su ih otcevi pobili.

48. *Vi* dakle svjedočite i odobravate djela otacah svojih; jer ih oni pobiše, a vi im grobove zidate.

49. Zato i premudrost Božja reče: poslat ću im proroke i apostole, i od njih će *jedne* pobiti, a *druge* protjerati;

50. Da se ište od roda ovoga krv svih prorokah koja je prolivena od postanka svieta,

51. Od krvi Abelove tja do krvi Zaharijine, koji pogibe medju oltarom i crkvom. Da, kažem vam, iskat će se od roda ovoga.

52. Težko vam zakonici, što uzeste ključ od znanja: sami neudjoste, a koji hoćahu ući, zabraniste im.

53. A kad im on ovo govoraše, počeše književnici i fariseji vrlo navaljivati k njemu

Digitized by Google

i mnogim pitanjem zabunjivati ga,

54. Vrebajuć i pazeć na njega, nebi li što ulovili iz ustah njegovih da ga okrive.

GLAVA 12.

KAD se na njih skupiše tisuće naroda, da stadoše gaziti jedan drugoga, onda poče najprije govoriti učenikom svojim: čuvajte se kvasca farisejskoga, koji je licemjerje.

2. Jer ništa nije sakriveno, što se neće odkriti, ni tajno, što se neće doznati;

3. Jer što u mraku rekoste, čut će se na vidjelu; i što na uho šaptaste u klietih, propoviedat će se na krovovih.

4. Ali kažem vam, priateljem svojim: nebojte se od onih koji ubijaju tielo i po tom nemogu ništa više učiniti.

5. Nego ću vam kazati koga da se bojite: bojte se onoga koji ima vlast, pošto ubije, baciti u pakao; da, kažem vam, onoga se bojte.

6. Neprodaje li se pet vrabacah za dva dinara? i ni jedan od njih nije zaboravljen pred Bogom.

7. A u vas je i kosa na glavi izbrojena. Nebojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabacah.

8. Nego vam kažem: tko god prizna mene pred ljudmi, priznat će i sin čovječji njega pred andjeli Božjimi;

9. A tko se odreče mene pred ljudmi, njega će se odreći pred andjeli Božjimi.

10. I svaki koji reče rieč na sina čovječjega, oprostit će mu se, a koji huli na svetoga Duha, neće mu se oprostiti.

11. A kad vas dovedu u sbornice i na sudove i pred poglavare, nebrinite se kako ćete ili šta odgovoriti, ili šta ćete kazati;

12. Jer će vas sveti Duh naučiti u onaj čas šta treba reći.

13. REČE mu pak neki iz naroda: učitelju! reci bratu mojemu da podieli sa mnom baštinu.

14. A on mu reče: čovječe! tko je mene postavio sudcem ili kmetom nad vami?

15. A njim reče: gledajte i čuvajte se od lakomstva; jer nitko neživi onim što je suviše bogat.

16. Kaza im pak priču govoreć: u jednoga bogatoga čovjeka rodi njiva.

17. I mišljaše u sebi govoreć: šta ću činiti? neimam u što sabrati svoje ljetine.

18. I reče: evo ovo ću činiti: pokvarit ću žitnice svoje i načinit ću veće; i ondje ću sabrati sva svoja žita i dobro svoje;

19. I kazat ću duši svojoj: dušo! imaš mnogo imanje na mnogo godinah; počivaj, jedi, pij, veseli se.

20. A Bog njemu reče: bezumniče! ovu noć uzet će dušu

Digitized by Google

tvoju od tebe; a što si pripravio čije će biti?

21. Tako *biva onomu* koji sebi teče blago, a nebogati se u Boga.

22. A UČENIKOM svojim reče: zato vam kažem: nebrinite se dušom svojom šta ćete jesti, ni tielom u što ćete se obući:

23. Duša je pretežnija od jela i tielo od odiela.

24. Pogledajte gavrane kako nesiju, ni žanju, kako neimaju pivnicah ni žitnicah, i Bog ih hrani: a koliko ste vi pretežniji od pticah?

25. A tko od vas brinuć se može primaknuti rastu svojemu lakat jedan?

26. A kad ni najmanje što nemožete, zašto se brinete za ostalo?

27. Pogledajte ljiljane kako rastu: netrude se, niti predu; ali ja vam kažem da ni Salomon u svoj slavi svojoj neobuče se kako jedan od njih.

28. A kad travu po polju, koja danas jest a sjutra se u peć baca, Bog tako odieva, a kamo li vas, malovjerni!

29. I vi neištite šta ćete jesti ili šta ćete piti, i nebrinite se;

30. Jer ovo sve ištu i neznabožci ovoga svieta; a otac vaš zna da vam treba ovo.

31. Nego ištite kraljevstva Božjega, i ovo će vam se sve dodati.

32. Neboj se, malo stado! jer bi volja vašega otca da vam dâ kraljevstvo.

33. Prodajte što imate i dajte milostinju; načinite sebi torbe koje neće ovetšati, blagajnu koja se nikad neće izprazniti, na nebesih, gdje se lupež neprikučuje, niti moljac jede.

34. Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.

35. NEKA budu vaša bedra zapregnuta i svieće zapaljene;

36. I vi kao ljudi, koji čekaju gospodara svojega kad se vrati sa svatbe, da mu odmah otvore kako dodje i kucne.

37. Blago onim slugam, koje nadje gospodar kad dodje, a oni straže. Zaista vam kažem, da će se zapregnuti, i posadit će ih, i pristupit će te će im služiti.

38. I ako dodje u drugu stražu, i u treću stražu dodje, i nadje ih tako, blago onim slugam.

39. Ali ovo znajte: kad bi znao domaćin u koji će čas doći lupež, čuvao bi i nebi dao podkopati kuće svoje.

40. I vi dakle budite gotovi; jer u koji čas nemislite, doći će sin čovječji.

41. A Petar mu reče: Gospode! govoriš li nam ovu priču ili svim?

42. A Gospod reče: tko je dakle *taj* vjerni i mudri pristav, kojega postavi gospodar nad čeljadi svojom, da im daje hranu na obrok?

43. Blago tomu sluzi, kojega došavši gospodar njegov nadje da izvršuje tako.

44. Zaista vam kažem: nad svim svojim imanjem postavit će ga.

45. Ako li reče sluga u srcu svojem: neće moj gospodar još za dugo doći: i stane biti sluge i služkinje, i jesti i piti, i opijati se;

46. Doći će gospodar toga sluge u dan kad se nenada, i u čas kad nemisli, i razsjeći će ga, i diel njegov metnut će s nevjernimi.

47. A onaj sluga, koji zna volju gospodara svojega i nije se pripravio, niti učinio po volji njegovoj, bit će vrlo bijen;

48. A koji nezna pa zasluži boj, bit će malo bijen. Komu je god mnogo dano, mnogo će se iskati od njega; a komu predaše najviše, najviše će iskati od njega.

49. Ja sam došao da bacim oganj na zemlju; i kako bi mi se htjelo da se je već zapalio!

50. Ali se meni valja krstiti krštenjem, i kako mi je težko dok se nesvrši!

51. Mislite li da sam ja došao da dam mir na zemlju? Ne, kažem vam, nego razdor.

52. Jer će odsada peť u jednoj kući biti razdieljeni, *ustat će* tri na dva, i dva na tri.

53. Ustat će otac na sina i sin na otca; mati na kćer i kći na mater; svekrva na snahu svoju i snaha na svekrvu svoju.

54. A NARODU govoraše: kad vidite oblak gdje se diže od zapada, odmah kažete: bit će kiše; i biva tako.

55. I kad *vidite* jug gdje duva, kažete: bit će vrućina; i biva.

56. Licemjeri! lice neba i zemlje umiete poznavati, a vremena ovoga kako nepoznajete?

57. Zašto pak i sami od sebe nesudite pravedno?

58. JER KAD ideš sa svojim suparnikom knezu, gledaj, nebi li se na putu s njim poravnao, da te nepritegne sudcu, i sudac da te nepreda sluzi, i sluga da te nebaci u tamnicu.

59. Kažem ti: nećeš odanle izići, dok nedaš i posljednjega dinara.

GLAVA 13.

U TO vrieme pak dodjoše neki i kazaše za Galilejce, kojih krv pomieša Pilat sa žrtvami njihovimi.

2. I odgovarajuć Isus reče im: mislite li da su ti Galilejci bili najgrješniji od svih Galilejacah, jer tako postradaše?

3. Ne, kažem vam, nego ako se nepokajete, svi ćete tako izginuti.

4. Ili onih osamnaest, što na njih pade kula Siloamska i pobi ih, mislite li da su oni najkrivlji bili od svih Jerusalemljanah?

Digitized by Google

5. Ne, kažem vam, nego ako se nepokajete, svi ćete tako izginuti.

6. Kaza im pak ovu priču: jedan čovjek imadijaše smokvu usadjenu u svom vinogradu, i dodje da traži roda na njoj, i nenadje.

7. Onda reče vinogradaru: evo treća godina kako dolazim i tražim roda na ovoj smokvi, i nenalazim; posieci je dakle, zašto da zemlji smeta?

8. A on odgovarajuć reče mu: gospodaru! ostavi je i za ovu godinu, dok okopam oko nje i obaspem gnojem;

9. Ne bi li rodila: ako li ne, posjeći ćeš je na godinu.

10. AKAD učaše u jednoj sbornici u subotu,

11. I gle, bješe *ondje* žena bolestna od duha osamnaest godinah, i bješe sgrčena, i nemogaše se izpraviti.

12. A kad je vidje, dozva *je* Isus i reče joj; ženo! oproštena si od bolesti svoje.

13. I metnu na nju ruke, i odmah se izpravi i hvaljaše Boga.

14. A starješina od sbornice srdjaše se, što je Isus izcieli u subotu, i odgovarajuć reče narodu: šest je danah u koje treba raditi, u one dakle dolazite te se liečite, a ne u dan subotni.

15. A Gospod mu odgovori i reče: licemjere! svaki od vas u subotu neodrješuje li svojega vola ili magarca od jasalah, i nevodi da napoji?

16. A ovu kćer Abrahamovu, koju sveza sotona evo osamnaest godinah, netrebaše li je odriešiti iz ove sveze u dan subotni?

17. I kad on ovo govoraše, stidjahu se svi koji mu se protivljahu; i sav narod radovaše se za sva njegova slavna djela.

18. AON im reče: kakvo je kraljevstvo Božje? i kakvo ću kazati da je?

19. Ono je kao zrno gorušično, koje uzevši čovjek baci u vrt svoj, i uzraste i posta drvo veliko, i ptice nebeske useliše se u grane njegove.

20. Opet reče: kakvo ću kazati da je kraljevstvo Božje?

21. *Ono* je kao kvasac, koji uzevši žena metnu u tri kopanje brašna, dok neuzkisne sve.

22. I PROLAŽAŠE po gradovih i selih učeć i putujuć u Jerusalem.

23. Reče mu pako netko: Gospode! je li malo onih koji će biti spaseni? A on im reče:

24. Navalite da udjete na tiesna vrata; jer vam kažem: mnogi će tražiti da udju i neće moći.

25. Kad ustane domaćin i zatvori vrata, i stanete na polju stajati i kucati u vrata govoreć: Gospode! Gospode! otvori nam; i odgovarajuć reći će vam: nepoznajem vas odkuda ste.

Digitized by Google

26. Tada ćete stati govoriti: mi jedosmo pred tobom i pismo, i po ulicah naših učio si.

27. A on će reći: kažem vam: nepoznajem vas odkuda ste; odstupite od mene svi koji nepravdu činite.

28. Ondje će biti plač i škripanje zubah, kad vidite Abrahama i Isaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe na polje iztjerane.

29. I doći će od iztoka i zapada i sjevera i juga i sjesti će za stol u kraljevstvu Božjem.

30. I gle, ima posljednjih, koji će biti prvi, i ima prvih, koji će biti posljednji.

31. U TAJ dan pristupiše neki od farisejah govoreć mu: izidji i idi odavde, jer Herod hoće da te ubije,

32. I reče im: idite te kažite onoj lisici: evo izgonim djavole i izcjeljujem danas i sjutra, a treći *dan* svršit ću.

33. Ali danas i sjutra i prekosjutra treba mi ići; jer prorok nemože poginuti izvan Jerusalema.

34. Jerusaleme, Jerusaleme, koji ubijaš proroke, i kamenuješ poslane k sebi! koliko putah htjeh da skupim čeda tvoja kao kokoš gniezdo svoje pod krila, i nehtjeste!

35. Eto će vam se ostaviti kuća vaša pusta; a ja vam kažem: nećete mene vidjeti, dok nedodje da rečete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

GLAVA 14.

I DOGODI mu se, da dodje u subotu u kuću jednoga kneza farisejskoga da jede hljeb; i oni motrahu na njega.

2. I gle, bješe pred njim nekakav čovjek na kom bijaše vodena bolest.

3. I odgovarajuć Isus reče zakonikom i farisejem govoreć: je li slobodno u subotu izcjeljivati?

4. A oni zašutješe. I dohvativši *ga* se izcieli ga i odpusti.

5. I odgovarajuć reče im: koji od vas nebi svojega magarca ili vola, da mu padne u zdenac, odmah izvadio u dan subotni?

6. I nemogoše mu odgovoriti na to.

7. A gostom kaza priču, kad opazi kako izabirahu začelja, i reče im:

8. Kad te tko pozove na svatbu, nesjedaj u začelje, da nebude medju gosti tko stariji od tebe;

9. I da nebi došao onaj koji je pozvao tebe i njega, i rekao ti: podaj mjesto ovomu; i onda ćeš sa stidom sjesti na niže mjesto.

10. Nego kad te tko pozove, došavši sjedi na posljednje mjesto, da ti reče, kad dodje onaj koji te pozva: prijatelju! pomakni se više; tada će tebi

Digitized by Google

biti čast pred onimi koji sjede s tobom za stolom.

11. Jer svaki koji se podiže, ponizit će se; a koji se ponižuje, podignut će se.

12. A i onomu koji ih je pozvao reče: kad daješ objed ili večeru, nezovi prijateljah svojih, ni braće svoje, ni rodjakah svojih, ni susjedah bogatih, da nebi i oni tebe kad pozvali i vratili ti;

13. Nego kad činiš gostbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, sliepe:

14. I blago će ti biti što ti *oni* nemogu vratiti; nego će ti se vratiti o uzkrsnuću pravednih.

15. A kad to ču neki od onih što sjedjahu s njim za trpezom, reče mu: blago onomu koji jede hljeba u kraljevstvu Božjem!

16. A on mu reče: jedan čovjek sgotovi veliku večeru, i pozva mnoge;

17. I kad bi vrieme večeri, posla slugu svojega da kaže zvanim: hajdete, jer je već sve gotovo.

18. I počeše se izgovarati svi redom; prvi mu reče: kupih njivu i valja mi ići da ju vidim; molim te izgovori me.

19. I drugi reče: kupih pet jarmovah volovah, pa idem da ih ogledam; molim te izgovori me.

20. I treći reče: oženih se, i zato nemogu doći.

21. I došavši sluga taj kaza ovo gospodaru svomu. Tada se razsrdi domaćin i reče sluzi svomu: idi brzo na razkršća i ulice gradske, i dovedi amo siromahe, i kljaste, i hrome, i sliepe.

22. I reče sluga: gospodaru, učinio sam kako si zapovjedio, i još mjesta ima.

23. I reče gospodar sluzi: izidji na putove i medju ograde, te natjeraj da dodju da mi se napuni kuća.

24. Jer vam kažem, da ni jedan od onih zvanih ljudih neće okusiti moje večere. Jer je mnogo zvanih, ali je malo izabranih.

25. IDJAŠE pako s njim množtvo naroda, i obazrevši se reče im:

26. Ako tko dodje k meni a nemrzi na svojega otca, i na mater, i na ženu, i na djecu, i na braću, i na sestre, i na samu dušu svoju, nemože biti moj učenik.

27. A tko nenosi križa svojega i za mnom neide, nemože biti moj učenik.

28. A tko od vas, kad hoće da zida kulu, nesjede najprije i neproračuni šta će ga stati, *da vidi* ima li toliko da može dovršiti?

29. Da nebi, kad postavi temelj i neuzmože dovršiti, svi koji gledahu stali mu se rugati

30. Govoreć: ovaj čovjek poče zidati, i nemože da dovrši.

Digitized by Google

31. Ili koji kralj, kad podje s vojskom da se pobije s drugim kraljem, nesjede najprije i nedrži vieću, može li s deset tisućah sresti onoga što ide na njega sa dvadeset tisućah?

32. Ako li nemože, a on pošlje poslanike, dok je onaj još daleko, i moli da se pomire.

33. Tako dakle svaki od vas, koji se neodreče svega što ima, nemože biti moj učenik.

34. Sol je dobra, ali ako sol obljutavi, čim će se soliti?

35. Niti je potrebna u zemlju ni u gnoj; *nego* je prospu na polje. Tko ima uši da čuje, neka čuje.

GLAVA 15.

I PRIBLIŽAVAHU se k njemu svi carinici i grješnici da ga čuju.

2. I vikahu na njega fariseji i književnici govoreć: ovaj prima grješnike i jede s njimi.

3. A ON im kaza priču ovu govoreć:

4. Koji čovjek od vas imajući sto ovacah i izgubivši jednu od njih neostavi devedeset i devet u pustinji i neide za izgubljenom dok je nenadje?

5. I našavši digne je na rame svoje radujuć se,

6. I došavši kući sazove prijatelje i susjede govoreć im: radujte se sa mnom: ja nadjoh svoju ovcu izgubljenu.

7. Kažem vam da će tako biti *veća* radost na nebu za jednoga grješnika koji se kaje, nego li za devedeset i devet pravednikah kojim netreba pokajanja.

8. ILI KOJA žena imajuć deset dramah, ako izgubi jedan dram, nezapali svieće, i nepomete kuće, i netraži dobro dok nenadje?

9. I našavši sazove drugarice i susjede govoreć: radujte se sa mnom: ja nadjoh dram izgubljeni.

10. Tako, kažem vam, biva radost pred andjeli Božjimi za jednoga grješnika koji se kaje.

11. I REČE: jedan čovjek imaše dva sina.

12. I reče mladji od njih otcu: otče! daj mi dio od imanja što pripada meni. I otac im podieli imanje.

13. I po tom do nekoliko danah pokupi mladji sin svoje, i otide u daljnu zemlju; i ondje prosu imanje svoje živeć bezputno.

14. A kad potroši sve, postade velika glad u onoj zemlji, i on se nadje u nevolji.

15. I otišavši pribi se kod jednoga čovjeka u onoj zemlji; i *on* ga posla u polje svoje da čuva svinje.

16. I željaše napuniti trbuh svoj rožčićima koje svinje jedjahu, i nitko mu ih nedavaše.

17. A kad dodje k sebi, reče: koliko najamnikah u otca mojega imaju hljeba i suviše, a ja umirem od gladi!

Digitized by Google

18. Ustat ću da idem otcu svojemu, pa ću mu reći: otče! sagrieših nebu i tebi,

19. I već nijesam dostojan nazvati se sin tvoj: primi me kao jednoga od svojih najamnikah.

20. I ustavši otide otcu svojemu. A kad je još podaleko bio, ugleda ga otac njegov, i sažali mu se, i potrčavši zagrli ga i cjeliva ga.

21. A sin mu reče: otče! sagrieših nebu i tebi, i već nijesam dostojan nazvati se sin tvoj.

22. A otac reče slugam svojim: iznesite najljepšu haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku i obuću na noge.

23. I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da se veselimo.

24. Jer ovaj moj sin bješe mrtav, i oživlje; i izgubljen bješe, i nadje se. I stadoše se veseliti.

25. A sin njegov stariji bijaše u polju, i dolazeć, kad se približi kući, ču pjevanje i podvikivanje.

26. I dozvavši jednoga od slugah zapita: šta je to?

27. A on mu reče: brat tvoj dodje; i otac tvoj zakla tele ugojeno, što ga je zdrava vidio.

28. A on se razsrdi i nehoćaše ući. Tada izidje otac njegov i moljaše ga.

29. A on odgovarajuć reče otcu: eto te služim toliko godinah, i nikad neprestupih tvoje zapoviedi, pa meni nikad nijesi dao jareta da bih se proveselio sa svojim družtvom;

30. A kad dodje taj tvoj sin, koji ti je imanje prosuo s bludnicami, zaklao si mu tele ugojeno.

31. A on mu reče: sine! ti si svagda sa mnom, i sve je moje tvoje.

32. Trebalo se razveseliti i obradovati, jer ovaj brat tvoj mrtav bješe, i oživlje; i izgubljen bješe, i nadje se.

GLAVA 16.

A UČENIKOM svojim govoraše: bijaše jedan čovjek bogat, koji imaše pristava, i toga oblagaše kod njega da mu prosipa imanje.

2. I dozvavši ga reče mu: šta ovo ja čujem za tebe? Daj račun, kako si kućio kuću; jer više nemožeš kućom upravljati.

3. A pristav od kuće reče u sebi: šta ću činiti? gospodar moj uzima od mene upravljanje kuće: kopati nemogu, prositi stidim se.

4. Znam šta ću činiti, da bi me primili u kuće svoje, kad mi se oduzme upravljanje kuće.

5. I dozvavši redom dužnike gospodara svojega reče prvomu: koliko si dužan gospodaru mojemu?

6. A on reče: sto okah ulja. I reče mu: uzmi pismo svoje i sjedi brzo te napiši petdeset.

Digitized by Google

7. A po tom reče drugomu: a ti koliko si dužan? A on reče: sto okah pšenice. I reče mu: uzmi pismo svoje i napiši osamdeset.

8. I pohvali gospodar nevjernoga pristava što mudro učini; jer su sinovi ovoga vieka mudriji od sinovah svjetla u svojem naraštaju.

9. I ja vam kažem: načinite sebi prijatelje nepravednim bogatstvom, da bi vas, kad osiromašite, primili u vječne kuće.

10. Koji je vjeran u malom, i u mnogom je vjeran; a tko je nevjeran u malóm, i u mnogom je nevjeran.

11. Ako dakle u nepravednom bogatstvu vjerni nebiste: tko će vam u istinom vjerovati?

12. I ako u tudjem nebijaste vjerni: tko će vam dati vaše?

13. Nikakav pak sluga nemože dva gospodara služiti; jer ili će na jednoga mrziti a drugoga ljubiti, ili će jednomu voljeti a za drugoga nemariti. Nemožete služiti Bogu i bogatstvu.

14. A ovo sve slušahu i fariseji, koji bijahu lakomci, i rugahu mu se.

15. I reče im: vi ste oni koji se gradite pravedni pred ljudmi; ali Bog zna srca vaša; jer što je u ljudih visoko, *ono* je mrzost pred Bogom.

16. Zakon i proroci su do Ivana; odsada se kraljevstvo Božje propovieda evandjeljem, i svaki navaljuje da udje u njega.

17. Lašnje je pak nebu i zemlji proći nego li jednoj titli iz zakona propasti.

18. Svaki, koji pušta ženu svoju i uzima drugu, preljubu čini; i koji se ženi puštenicom, preljubu čini.

19. Čovjek neki pak bješe bogat, koji se oblačaše u skerlet i u svilu, i življaše svaki dan gospodski i veseljaše se.

20. A bijaše jedan siromah, po imenu Lazar, koji ležaše pred njegovimi vrati gnojav,

21. I željaše da se nasiti mrvami koje padahu sa stola bogatoga; još i psi dolažahu i lizahu gnoj njegov.

22. A kad umrie siromah, odnesoše ga andjeli u naručje Abrahamovo; a umrie i bogati, i zakopaše ga.

23. I u paklu kad bješe u mukah, podiže oči svoje i ugleda iz daleka Abrahama i Lazara u naručju njegovu,

24. I povikavši reče: otče Abrahame! smiluj se na me i pošlji mi Lazara, neka umoči u vodu vrh od prsta svojega, i da mi razhladi jezik; jer se mučim u ovom plamenu.

25. A Abraham reče: sinko! opomeni se da si ti primio dobra svoja u životu svom, i La-

Digitized by Google

zar opet zla; a sad se on tješi, a ti se mučiš.

26. I preko svega toga postavljena je medju nami i vami velika propast, da oni, koji bi htjeli odovud k vam prieći, nemogu, niti oni odtuda k nam da prelaze.

27. Tada reče: molim te dakle, otče, da ga pošlješ kući otca mojega,

28. Jer imam pet braće: neka im posvjedoči, da nebi i oni došli na ovo mjesto mučenja.

29. Reče mu Abraham: *oni* imaju Mojsiju i proroke, neka njih slušaju.

30. A on reče: ne, otče Abrahame! nego, ako im dodje tko iz mrtvih, pokajat će se.

31. A *Abraham* mu reče: ako neslušaju Mojsije i prorokah, da tko i iz mrtvih ustane, neće vjerovati.

GLAVA 17.

A UČENIKOM reče: nije moguće da nedodju smutnje; ali težko onomu s koga dolaze;

2. Bolje bi mu bilo da mu se vodenični kamen objesi o vratu, i da *ga* bace u more, nego da smuti jednoga od ovih malih.

3. Čuvajte se. Ako ti sagriješi brat tvoj, nakaraj ga; pa ako se pokaje, oprosti mu.

4. I ako ti sedam putah na dan sagriješi, i sedam putah na dan dodje k tebi i reče: kajem se, oprosti mu.

5. I REKOŠE apostoli Gospodu: dometni nam vjere.

6. A Gospod reče: kad biste imali vjere koliko zrno gorušično, i rekli biste ovomu dubu: izčupaj se i usadi se u more, i poslušao bi vas.

7. Koji pak od vas, kad ima slugu koji ore ili čuva stoku, pa kad dodje iz polja, reče mu: hodi brzo i sjedi za stol?

8. Nego nekaže li mu: ugotovi mi da večeram, i zapregni se te mi služi dok jedem i pijem, pa onda i ti jedi i pij?

9. Hoće li on zahvaliti sluzi tomu, kad svrši što mu se zapovjedi? Nevjerujem.

10. Tako i vi, kad svršite sve što vam je zapovjedjeno, govorite: mi smo zaludne sluge, jer učinismo što smo bili dužni činiti.

11. I KAD idjaše u Jerusalem, prolažaše izmedju Samarije i Galileje.

12. I kad ulažaše u jedno selo, srete ga deset gubavih ljudih, koji staše izdaleka,

13. I podigoše glas govoreć: Isuse učitelju! pomiluj nas.

14. I vidjevši *ih* reče im: idite i pokažite se svećenikom. I oni iduć očistiše se.

15. A jedan od njih vidjevši da se izcieli povrati se hvaleć Boga iza glasa,

16. I pade ničice pred noge

Digitized by Google

njegove, i zahvali mu. I to bješe Samarjanin.

17. A Isus odgovarajuć reče: neizcieliše li se desetorica? Gdje su dakle devetorica?

18. Kako se *medju njimi koji* nenadje, da se vrati i zahvali Bogu, nego sam ovaj tudjin?

19. I reče mu: ustani, idi; vjera tvoja pomože ti.

20. A KAD ga upitaše fariseji: kad će doći kraljevstvo Božje? odgovarajuć reče im: kraljevstvo Božje neće doći da se vidi;

21. Niti će se kazati: evo ga ovdje ili ondje; jer gle, kraljevstvo je Božje unutri u vas.

22. A učenikom reče: doći će vrieme, kad ćete zaželjeti da vidite jedan dan sina čovječjega, i nećete vidjeti.

23. I reći će vam: evo ovdje *je*, ili: eno ondje; *ali* neizlazite, niti tražite.

24. Jer kao što munja sine s neba, i zasvietli se preko svega što je pod nebom, tako će biti i sin čovječji u svoj dan.

25. Ali mu najprije treba mnogo postradati, i okrivljenu biti od roda ovoga.

26. I kako je bilo u vrieme Nojevo, onako će biti u dane sina čovječjega:

27. Jedjahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do onoga dana kad Noe udje u kovčeg, i dodje potop i pogubi sve.

28. Tako, kao što bi u dane Lotove: jedjahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sadjahu, zidahu;

29. A u dan kad izidje Lot iz Sodome, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve.

30. Tako će biti i u onaj dan, kad će se javiti sin čovječji.

31. U onaj dan, koji se desi na krovu a pokućtvo njegovo u kući, neka nesilazi da ga uzme; i koji *se desi* u polju, neka se nevraća natrag.

32. Opominjite se žene Lotove.

33. Koji podje da sačuva dušu svoju, izgubit će je; a koji je izgubi, oživljet će je.

34. Kažem vam: u onu noć bit će dva na jednom odru, jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti;

35. Dvie će mljeti zajedno, jedna će se uzeti, a druga će se ostaviti:

36. Dva će biti na njivi, jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti.

37. I odgovarajuć rekoše mu: gdje, Gospode? A on im reče: gdje je strvina, onamo će se i orlovi skupiti.

GLAVA 18.

KAZA im pak i priču, kako se treba svagda moliti Bogu, i nedati da dotuži,

2. Govoreć: u jednom gradu bijaše jedan sudac koji se Boga nebojaše i ljudih nestidjaše.

3. A u onom gradu bijaše jedna udovica i dolažaše k nje-

Digitized by Google

mu govoreć: nedaj me mojemu suparniku.

4. I nehtijaše za dugo. A najposlije reče u sebi: ako se i nebojim Boga i ljudih nesramim,

5. No budući da mi dosadjuje ova udovica, odbranit ću je, da mi jednako nedolazi i nedosadjuje.

6. Tada reče Gospod: čujte šta govori nepravedni sudac.

7. A kamo li Bog neće odbraniti izabranih svojih koji ga mole dan i noć?

8. Kažem vam, da će ih odbraniti brzo. Ali sin čovječji kad dodje, hoće li naći vjeru na zemlji?

9. A I DRUGIM, koji mišljahu za sebe da su pravednici i druge uništavahu, kaza priču ovu:

10. Dva čovjeka udjoše u crkvu da se mole Bogu, jedan farisej a drugi carinik.

11. Farisej stade i moljaše se u sebi ovako: Bože! hvalim te što ja nijesam kao ostali ljudi: razbojnici, nepravednici, preljubočinci, ili kao ovaj carinik.

12. Postim dvaput u nedjelji; dajem desetak od svega što imam.

13. A carinik izdaleka stajaše, i nehtijaše ni očijuh podignuti na nebo, nego bijaše prsi svoje govoreć: Bože! milostiv budi meni grješnomu.

14. Kažem vam, da ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne onaj. Jer svaki koji se sam podiže ponizit će se; a koji se sam ponižuje podignut će se.

15. D ONOŠAHU k njemu i djecu, da ih se dotakne; a kad vidješe učenici, zabraniše im.

16. A Isus dozvavši ih reče: pustite djecu neka dolaze k meni, i nebranite im; jer je takovih kraljevstvo Božje.

17. I kažem vam zaista, tko neprimi kraljevstva Božjega kao diete, neće ući u njega.

18. I ZAPITA ga jedan knez govoreć: učitelju blagi! šta da učinim da nasliedim život vječni?

19. A Isus reče mu: što me zoveš blagim? nitko nije blag osim jednoga Boga.

20. Zapoviesti znaš: nečini preljube; neubij; neukradi; nesvjedoči lažno: poštuj otca svojega i mater svoju.

21. A on reče: sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje.

22. A kad to ču Isus reče mu: još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš i razdaj siromahom; i imat ćeš blago na nebu: i hajde za mnom.

23. A kad on to ču, postade žalostan, jer bješe vrlo bogat.

24. A kad ga vidje Isus gdje postade žalostan, reče: kako je težko ući u kraljevstvo Božje onim koji imaju bogatstvo!

25. Lakše je kamili proći kroz iglene uši nego li bogatomu ući u kraljevstvo Božje.

Digitized by Google

26. A oni, koji slušahu, rekoše: tko se dakle može spasiti?
27. A on reče: što je u ljudih nemoguće, u Boga je moguće.
28. A Petar reče: eto mi smo ostavili sve i za tobom idemo.
29. A on im reče: zaista vam kažem: neima ni jednoga koji bi ostavio kuću, ili roditelje, ili braću, ili sestre, ili ženu, ili djecu kraljevstva radi Božjega,
30. Koji neće primiti više u ovo vrieme, i na onom svietu život vječni.
31. UZE pako dvanaestoricu i reče im: evo idemo gore u Jerusalem, i sve će se svršiti što su proroci pisali za sina čovječjega.
32. Jer će ga predati neznabožcem, i narugat će mu se, i ružit će ga, i popljuvat će ga.
33. I bit će ga, i ubit će ga; i treći dan će ustati.
34. I oni ništa od toga nerazumješe, i besjeda ova bješe od njih sakrivena, i nerazumješe što im se kaza.
35. AKAD se približi k Jerihu, jedan sliepac sjedjaše kraj puta proseć.
36. A kad ču gdje prolazi narod zapita: šta je to?
37. I kazaše mu da Isus Nazarećanin prolazi.
38. I povika govoreć: Isuse, sine Davidov! pomiluj me.
39. I priećahu mu oni koji idjahu napried, da ušuti; a on vikaše još više: sine Davidov, pomiluj me!
40. A Isus stade i zapovjedi da mu ga dovedu; a kad mu se približi, zapita ga
41. Govoreć: šta hoćeš da ti učinim? A on reče: Gospode! da progledam.
42. A Isus reče: progledaj; vjera tvoja pomože ti.
43. I odmah progleda, i podje za njim hvaleć Boga. I svi ljudi, koj vidješe, hvaljahu Boga.

GLAVA 19.

I KAD udje u Jeriho i prolažaše krozanj,
2. I gle, čovjek po imenu Zahej, koji bješe starješina carinički, i bješe bogat,
3. I iskaše da vidi Isusa da ga pozna; i nemogaše od naroda, jer bješe maloga rasta;
4. I potrčavši napried, pope se na dud *da ga* vidi; jer mu je onuda trebalo proći.
5. I kad dodje Isus na ono mjesto, pogledavši gore vidje ga, i reče mu: Zaheju! sidji brzo; jer mi danas valja biti u tvojoj kući.
6. I sidje brzo; i primi ga radujuć se.
7. I svi, kad vidješe, vikahu na njega, govoreć da grješnomu čovjeku dodje u kuću.
8. A Zahej stade i reče Gospodu: Gospode! evo pola imanja svojega dat ću siromahom, i ako sam koga zanio vratit ću onoliko četvoro.
9. A Isus mu reče: danas do-

Digitized by Google

dje spasenje kući ovoj; jer je i ovo sin Abrahamov.

10. Jer je sin čovječji došao da nadje i spasi što je izgubljeno.

11. AKAD oni to slušahu, nastavi kazivati priču; jer bješe blizu Jerusalema, i mišljahu da će se odmah javiti kraljevstvo Božje.

12. Reče dakle: jedan čovjek od dobra roda otide u daleku zemlju da primi sebi kraljevstvo i da se vrati.

13. Dozvavši pak deset svojih slugah dade im deset kesah, i reče im: trgujte dok se ja vratim.

14. I gradjani njegovi mržahu na njega, i poslaše za njim poslanike govoreć: nećemo da on kraljuje nad nami.

15. I kad se on vrati, pošto primi kraljevstvo, reče da dozovu one sluge kojim dade srebro, da vidi šta je koji dobio.

16. Tada dodje prvi govoreć: gospodaru! kesa tvoja donese deset kesah.

17. I reče mu: dobro, dobri slugo; kad si mi u malom bio vjeran, evo ti vlast nad deset gradovah.

18. I dodje drugi govoreć: gospodaru! kesa tvoja donese pet kesah.

19. A *on* reče i onomu: i ti budi nad pet gradovah.

20. I treći dodje govoreć: gospodaru! evo tvoja kesa koju sam zavezao u ubrus i čuvao.

21. Jer sam se bojao tebe: jer si čovjek tvrd: uzimaš što nijesi ostavio, i žnješ što nijesi sijao.

22. A gospodar mu reče: po tvojih ću ti riečih suditi, zli slugo! znao si da sam ja tvrd čovjek, uzimam što nijesam ostavio, i žnjem što nijesam sijao;

23. Pa zašto nijesi dao mojega srebra trgovcem, i ja došavši primio bih ga s dobitkom?

24. I reče onim što stajahu pred njim: uzmite od njega kesu i podajte onomu što ima deset kesa.

25. I rekoše mu: gospodaru! on ima deset kesah.

26. *A on im odgovori:* jer vam kažem, da će se svakomu koji ima dati; a od onoga, koji neima, uzet će se i ono što ima.

27. A one moje neprijatelje, koji nijesu htjeli da ja budem kralj nad njimi, dovedite amo, i izsiecite preda mnom.

28. I kazavši ovo podje napried, iidjaše gore u Jerusalem.

29. I kad se približi Betfagi i Betaniji kod gore koja se zvaše Maslinska, posla dva od učenikah svojih

30. Govoreć: idite u *to* selo naprama vam, i kad udjete u njega, naći ćete magare privezano, na koje nikakav čovjek nikad nije uzsjedao; odriešite ga i dovedite.

31. I ako vas tko upita: za

što riešite? ovako mu kažite: ono Gospodu treba.

32. A kad otidoše poslani, nadjoše kao što im kaza.

33. A kad oni riešahu magare, rekoše im gospodari od njega, zašto riešite magare?

34. A oni rekoše: ono Gospodu treba.

35. I dovedoše ga k Isusu, i baciše haljine svoje na magare, i posadiše Isusa.

36. A kad idjaše, prostirahu haljine svoje po putu.

37. A kad se približi već da sidje s gore Maslinske, poče sve množtvo učenikah u radosti hvaliti Boga iza glasa za sva čudesa što su vidjeli,

38. Govoreć: blagosloven kralj koji ide u ime Gospodnje! mir na nebu i slava na visini!

39. I neki fariseji iz naroda rekoše mu: učitelju! zaprieti učenikom svojim.

40. I odgovarajuć reče im: kažem vam: ako oni ušute, kamenje će povikati.

41. I kad se približi, ugleda grad i zaplaka za njim

42. Govoreć: kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan što je za mir tvoj! ali je sad sakriveno od očijuh tvojih.

43. Jer će doći dani na tebe, i okružit će te napriatelji tvoji obkopim, i obkolit će te, i obuzet će te sa svih stranah,

44. I razbit će tebe i djecu tvoju u tebi, i neće ostaviti u tebi kamena na kamenu, zato što nijesi poznao vremena u kojem si pohodjen.

45. I UŠAVŠI u crkvu stade izgoniti one koji prodavahu u njoj i kupovahu,

46. Govoreć im: u pismu stoji: dom moj dom je molitve, a vi načiniste od njega pećinu hajdučku.

47. I učaše svaki dan u crkvi. A glavari svećenički i književnici i starješine narodne gledahu da ga pogube.

48. I nenalažahu šta bi mu učinili; jer sav narod idjaše za njim, i slušahu ga.

GLAVA 20.

I KAD on u jedan od onih danah učaše narod u crkvi i propoviedaše evandjelje, dodjoše glavari svećenički i književnici sa starješinami,

2. I rekoše mu govoreć: kaži nam kakvom vlasti to činiš? ili tko ti je dao vlast tu?

3. A *on* odgovarajuć reče im: i ja ću vas upitati jednu rieč, i kažite mi:

4. Krštenje Ivanovo ili bi s neba ili od ljudih?

5. A oni pomišljahu u sebi govoreć: ako rečemo s neba, reći će: zašto mu dakle nevjerovaste?

6. Ako li rečemo: od ljudih, sav će nas narod pobiti kamenjem: jer svi vjerovahu da Ivan bješe prorok.

Digitized by Google

7. I odgovoriše: neznamo odkuda.

8. A Isus im reče: ni ja vam neću kazati kakvom vlasti ovo činim.

9. A NARODU poče kazivati priču ovu: jedan čovjek posadi vinograd, i dade ga vinogradarom, pa otide na podugo vremena.

10. I u vrieme posla k vinogradarom slugu, da mu dadu od roda vinogradskoga; ali vinogradari izbiše ga, i poslaše prazna.

11. I posla opet drugoga slugu; a oni i onoga izbiše i osramotivši poslaše prazna.

12. I posla opet trećega; a oni i onoga raniše, i iztjeraše.

13. Onda reče gospodar od vinograda: šta ću činiti? Da pošljem sina svojega ljubaznoga: nebi li se kako zastidili kad vide njega.

14. A vinogradari vidjevši njega mišljahu u sebi govoreć: ovo je nasljednik; hodite da ga ubijemo, da naša bude baština.

15. I izvedoše ga napolje iz vinograda i ubiše. Šta će dakle učiniti njim gospodar od vinograda?

16. Doći će i pogubit će ove vinogradare, i dat će vinograd drugim. A oni, koji slušahu, rekoše: nedao Bog!

17. A on pogledavši na njih reče: šta znači dakle ono u pismu: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla?

18. Svaki, koji padne na taj kamen, razbit će se; a na koga on padne, satrt će ga.

19. I gledahu glavari svećenički i književnici u onaj čas da dignu ruke nanj; ali se pobojaše naroda, jer razumješe, da njim ovu priču kaza.

20. I PAŽAHU na njega, i poslaše vrebače, koji se gradjahu kao da su pobožni: nebi li ga uhvatili u rieči, da ga predadu poglavarom i vlasti sudačkoj.

21. I upitaše ga govoreć: učitelju! znamo da pravo govoriš i učiš, i negledaš što je tko, nego zaista učiš putu Božjemu:

22. Treba li nam cesaru davati porez, ili ne?

23. A *on* razumjevši njihovo lukavstvo reče im: šta me kušate?

24. Pokažite mi dinar; čiji je na njem obraz i nadpis? A *oni* odgovarajuć rekoše: cesarev.

25. A on im reče: podajte dakle što je cesarevo cesaru, i što je Božje Bogu.

26. I nemogoše rieči njegove pokuditi pred narodom; i divljahu se odgovoru njegovu, i umukoše.

27. A PRISTUPIŠE neki od saducejah, koji kažu da neima uzkrsnuća, i pitahu ga

28. Govoreć: učitelju! Mojsija nam napisa: ako komu u-

mre brat koji ima ženu, i umre bez djece, da brat njegov uzme ženu, i da podigne sjeme bratu svojemu.

29. Bijaše sedam braće, i prvi uze ženu, i umrie bez djece;

30. I uze drugi ženu, i on umrie bez djece;

31. I treći je uze; a tako i svih sedam; i neostaviše djece, i pomriješe;

32. A poslije svih umrie i žena.

33. O uzkrsnuću dakle kojega će od njih biti žena? jer je ona sedmorici bila žena.

34. I odgovarajuć Isus reče im: djeca ovoga svieta žene se i udaju;

35. A koji se udostoje dobiti onaj sviet i uzkrsnuće iz mrtvih, niti će se ženiti ni udavati;

36. Jer više nemogu umrieti; jer su kao andjeli; i sinovi su Božji kad su sinovi uzkrsnuća.

37. A da mrtvi ustaju, i Mojsija pokaza kod kupine, gdje naziva Gospoda Boga Abrahamova i Boga Isakova i Boga Jakovljeva.

38. A Bog nije *Bog* mrtvih nego živih; jer su njemu svi živi.

39. A neki od književnikah odgovarajuć rekoše: učitelju! dobro si kazao.

40. I već nesmijahu ništa da ga zapitaju. A *on* im reče:

41. KAKO govore da je Krist sin Davidov?

42. Kad sam David govori u psaltiru: reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane

43. Dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima.

44. David dakle njega naziva Gospodom; pa kako mu je sin?

45. AKAD sav narod slušaše, reče učenikom svojim:

46. Čuvajte se od književnikah, koji hoće da idu u dugačkih haljinah, i traže da im se klanja po ulicah, i prvih mjestah po zbornicah, i začelja na gostbah;

47. Koji jedu kuće udovičke, i lažno se mole Bogu dugo. Oni će još većma biti ósudjeni.

GLAVA 21.

POGLEDAVŠI pako gore vidje bogate gdje meću priloge svoje u pjeneznicu Božju:

2. A vidje i jednu siromašnu udovicu, koja metaše ondje dvie lepte;

3. I reče: zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od svih:

4. Jer svi ovi metnuše u prilog Bogu od suviška svojega, a ona od sirotinje svoje metnu svu hranu svoju što imaše.

5. I KAD neki govorahu za crkvu, da je ukrašena liepim kamenjem i zakladi, reče:

Digitized by Google

6. Doći će dani, u koje od svega što vidite neće ostati ni kamen na kamenu koji se nebi razmetnuo.

7. Zapitaše ga pak govoreć: učitelju! a kad će to biti? i kakav je znak kad će se to dogoditi?

8. A on reče: čuvajte se, da vas neprevare, jer će mnogi doći na ime moje govoreći: ja sam, i vrieme se približi. Neidite dakle za njimi.

9. A kad uzčujete ratove i bune, neplašite se; jer to sve treba najprije da bude; ali još nije tada posljedak.

10. Tada im reče: ustat će narod na narod i kraljevstvo na kraljevstvo;

11. I zemlja će se tresti vrlo po svietu, i bit će gladi i pomori i strahote i veliki znaci bit će na nebu.

12. A prije svega ovoga metnut će na vas ruke svoje i gonit će *vas* i predavati u sbornice i u tamnice; vodit će *vas* pred careve i kraljeve imena mojega radi.

13. A to će vam se dogoditi za svjedočanstvo.

14. Metnite dakle u srca svoja, da se prije nepripravljate kako ćete odgovarati;

15. Jer ću vam ja dati usta i premudrost, kojoj se neće moći protiviti ni odgovoriti svi vaši protivnici.

16. A predavat će vas i roditelji i braća i rodjaci i prijatelji; i pobit će *neke* od vas.

17. I svi će omrznuti na vas imena mojega radi.

18. I dlaka s glave vaše neće poginuti.

19. Trpljenjem svojim spasavajte duše svoje.

20. A kad vidite da Jerusalem obkoli vojska, onda znajte da se približilo *vrieme* da opusti.

21. Tada, koji budu u Judeji, neka bježe u gore, i koji budu u gradu, neka izlaze *napolje*; i koji su napolju, neka neulaze u njega:

22. Jer su ovo dani osvete, da se izvrši sve što je napisano.

23. Ali težko trudnim i dojilicam u te dane! Jer će biti velika nevolja na zemlji, i gnjev na ovom narodu.

24. I pasti će od oštrica mača, i odvest će se u robstvo po svih narodih; i Jerusalem će gaziti neznabožci, dok se neizvrše vremena neznabožacah.

25. I bit će znaci u suncu i u mjesecu i u zviezdah; i ljudem na zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valovah.

26. Ljudi će umirati od straha i od čekanja onoga što ide na zemlju; jer će se i sile nebeske pokrenuti.

27. I tada će ugledati sina čovječjega gdje ide na oblacih sa silom i slavom velikom.

28. A kad se počne ovo sbivati, gledajte i podignite gla-

ve svoje; jer se približuje izbavljenje vaše.

29. I KAZA im priču: gledajte na smokvu i na sva drveta;

30. Kad vidite da već potjeraju, sami znate da je blizu ljeto.

31. Tako i vi kad vidite ovo da se sbiva, znajte da je blizu kraljevstvo Božje.

32. Zaista vam kažem, da ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve nesbude.

33. Nebo i zemlja proći će, a rieči moje neće proći.

34. Ali se čuvajte da kako vaša srca neotežaju žderanjem i pijanstvom i brigami ovoga svieta, i da vam ovaj dan nedodje iznenada.

35. Jer će doći kao zamka na sve koji žive po svoj zemlji.

36. Stražite dakle jednako, i molite se Bogu da biste se udostojili uteći od svega ovoga što će se sbiti, i stati pred sinom čovječjim.

37. I danju učaše u crkvi, a noću izlažaše i noćivaše na gori koja se zove Maslinska.

38. I sav narod dolažaše iz jutra k njemu u crkvu da ga slušaju.

GLAVA 22.

PRIBLIŽAVAŠE se pako praznik priesnih hljebovah koji se zove pasha.

2. I gledahu glavari svećenički i književnici kako bi ga ubili; ali se bojahu naroda.

3. A SOTONA udje u Judu, koji se zvaše Iskariot, i koji bješe jedan od dvanaestorice.

4. I otišavši govoraše s glavari svećeničkimi i sa starješinami, kako će im ga izdati.

5. I *oni* se obradovaše, i ugovoriše da mu dadu novce.

6. I *on* se obreče, i tražaše sgodna vremena da im ga preda tajno od naroda.

7. A DODJE dan priesnih hljebovah u koji trebaše klati pashu;

8. I posla Petra i Ivana rekavši: idite ugotovite nam pashu da jedemo.

9. A oni mu rekoše: gdje hoćeš da ugotovimo?

10. A on im kaza: eto kad udjete u grad, sresti će vas čovjek koji nosi vodu u krčagu; idite za njim u kuću u koju on udje,

11. I kažite domaćinu: učitelj veli: gdje je gostionica gdje ću jesti pashu s učenici svojimi?

12. I on će vam pokazati veliku sobu prostrtu; ondje ugotovite.

13. A *oni* otidoše i nadjoše kao što im kaza; i ugotoviše pashu.

14. I kad dodje čas, sjede za stol, i dvanaest apostolah s njim.

15. I reče im: vrlo sam željeo da ovu pashu jedem s vami prije nego postradam;

Digitized by Google

16. Jer vam kažem, da je odsada neću jesti dok se nesvrši u kraljevstvu Božjem.
17. I uzevši čašu dade hvalu, i reče: uzmite je i razdielite medju sobom;
18. Jer vam kažem, da neću piti od roda vinogradskoga dok nedodje kraljevstvoBožje.
19. I uzevši hljeb dade hvalu, i prelomivši ga dade im govoreć: ovo je tielo moje koje se daje za vas, ovo činite za moj spomen.
20. A tako i čašu po večeri, govoreć: ova je čaša novi zavjet mojom krvi koja se za vas proljeva.
21. Ali evo ruka izdajnika mojega sa mnom je na stolu.
22. I sin čovječji dakle ide kao što je uredjeno; ali težko čovjeku onomu koji ga izdaje!
23. I oni staše tražiti medju sobom koji bi dakle od njih bio koji će to učiniti.
24. APOSTA i prepiranje medju njimi, koji bi se držao medju njimi da je najveći.
25. A on im reče: carevi narodni vladaju narodom, a koji njim upravljaju, zovu se dobrotvori.
26. Ali vi nemojte tako; nego koji je najveći medju vami neka bude kao najmanji, i *koji je* starješina *neka bude* kao sluga.
27. Jer koji je veći, koji sjedi za stolom ili koji služi? Nije li onaj koji sjedi za stolom? A ja sam medju vama kao sluga.
28. A vi ste oni koji ste se održali sa mnom u mojih napastih.
29. I ja ostavljam vam kraljevstvo kao što je otac moj meni ostavio:
30. Da jedete i pijete za stolom mojim u kraljevstvu mojem, i da sjedite na priestolih i sudite nad dvanaest koljenah Izraelovih.
31. REČE pako Gospod: Simone! Simone! evo vas ište sotona da bi vas protakao kao pšenicu.
32. A ja se molih za tebe, da tvoja vjera neprestane; i ti kadgod obrativši se utvrdi braću svoju.
33. A on mu reče: Gospode! s tobom gotov sam i u tamnicu i na smrt ići.
34. A on reče: kažem ti, Petre! danas neće zapjevati pietao, dok se triput neodrečeš da me poznaješ.
35. I REČE im: kad vas poslah bez kese i bez torbe i bez obuće, eda vam šta nedostade? A oni rekoše: ništa.
36. A on im reče: ali sad koji ima kesu, neka je uzme, tako i torbu; a koji neima, neka proda haljinu svoju i kupi nož.
37. Jer vam kažem, da još i ovo treba na meni da se izvrši što stoji u pismu: i medju zločince metnuše ga. Jer što je pisano za mene, svršuje se.

Digitized by Google

38. A oni rekoše: Gospode! evo ovdje dva noža. A on im reče: dosta je.

39. I IZIŠAVŠI otide po običaju na goru Maslinsku; a za njim otidoše učenici njegovi.

40. A kad dodje na mjesto, reče im: molite se Bogu da nepadnete u napast.

41. I sam odstupi od njih kako se može kamenom dobaciti, i kleknuvši na koljena moljaše se Bogu

42. Govoreć: otče ako hoćeš pronesi ovu čašu mimo mene! ali ne moja volja nego tvoja da bude.

43. A andjeo mu se javi s neba, i kriepi ga.

44. I buduć u borbi, moljaše se bolje; znoj pak njegov bijaše kao kaplje krvi koje kapahu na zemlju.

45. I ustavši od molitve dodje k učenikom svojim, i nadje ih gdje spavaju od žalosti,

46. I reče im: što spavate? ustanite, molite se Bogu da nepadnete u napast.

47. DOK on pak još govoraše, gle narod, i jedan od dvanaestorice, koji se zvaše Juda, idjaše pred njimi, i pristupi k Isusu da ga cjeliva. Jer im ovo bijaše dao znak: koga cjelivam, onaj je.

48. A Isus mu reče: Juda! zar cjelivom izdaješ sina čovječjega?

49. A kad oni koji bijahu s njim vidješe šta će biti, rekoše mu: Gospode! da bijemo nožem?

50. I udari jedan od njih slugu poglavara svećeničkoga, i odsieče mu desno uho.

51. A Isus odgovarajuć reče: ostavite to. I dohvativši se do uha njegova izcieli ga.

52. A glavarom svećeničkim i vojvodam crkvenim i starješinam koji bijahu došli nanj reče Isus: zar kao na razbojnika izidjoste s noževi i s koljem da me uhvatite?

53. Svaki dan bio sam s vami u crkvi i nedigoste rukuh na mene; ali je sad vaš čas i oblast tmine.

54. A KAD ga uhvatiše, odvedoše ga i uvedoše u dvor poglavara svećeničkoga. A Petar idjaše za njim izdaleka.

55. A kad oni naložiše oganj nasred dvora i sjedjahu zajedno, i Petar sjedjaše medju njimi.

56. Vidjevši ga pak jedna služkinja gdje sjedi kod ognja, i pogledavši nanj reče: i ovaj bješe s njim.

57. A on ga se odreče govoreć: ženo! nepoznajem ga.

58. I malo za tim vidje ga drugi i reče: i ti si od njih. A Petar reče: čovječe! nijesam.

59. I pošto prodje oko jednoga sata drugi netko potvrdjivaše govoreć: zaista i ovaj bješe s njim; jer je Galilejac.

Digitized by Google

60. A Petar reče: čovječe, neznam šta govoriš. I odmah, dok on još govoraše, zapjeva pietao.

61. I obazrevši se Gospod pogleda na Petra, i Petar se opomenu rieči Gospodnje kako mu reče: prije nego pietao zapjeva odreći ćeš me se triput.

62. I izišavši napolje plakaše gorko.

63. A LJUDI, koji držahu Isusa, rugahu mu se i bijahu ga.

64. I pokrivši ga bijahu ga po obrazu i pitahu ga govoreć: proreci tko te udari?

65. I druge mnoge hule govorahu na njega.

66. I KAD svanu, sabraše se starješine narodne i glavari svećenički i književnici, i odvedoše ga u svoj sud

67. Govoreć: jesi li ti Krist? kaži nam. A *on* im reče: ako vam i kažem, nećete vjerovati.

68. A ako vas i zapitam, nećete mi odgovoriti, niti ćete me pustiti.

69. Odsada će sin čovječji sjediti s desne strane sile Božje.

70. Svi pak rekoše: ti li si dakle sin Božji? A on im reče: vi kažete da sam ja.

71. A oni rekoše: šta nam trebaju više svjedočanstva? jer sami čusmo iz ustah njegovih.

GLAVA 23.

1. USTAVŠI njih sve množtvo odvedoše ga k Pilatu.

2. I počeše ga tužiti govoreć: ovoga nadjosmo da odpadjuje narod naš, i zabranjuje davati cesaru danak, i govori da je on Krist kralj.

3. A Pilat ga zapita: ti li si kralj Judejski? A on odgovarajuć reče mu: ti kažeš.

4. A Pilat reče glavarom svećeničkim i narodu: ja nenalazim nikakve krivice na ovom čovjeku.

5. A oni navaljivahu govoreć: on buni ljude učeći po svoj Judeji počevši od Galileje dovde.

6. A Pilat čuvši za Galileju zapita: zar je on Galliejac?

7. I razumjevši da je iz područja Herodova posla ga Herodu, koji takodjer bijaše u Jerusalemu onih danah.

8. A Herod vidjevši Isusa bi mu vrlo milo; jer je odavno željeo da ga vidi, jer je mnogo slušao za njega, i nadaše se da će vidjeti od njega kako čudo.

9. I pita ga mnogo koje za što; ali mu on ništa neodgovori.

10. A glavari svećenički i književnici stajahu, i jednako tužahu ga.

11. A Herod osramotivši ga sa svojimi vojnici, i narugavši mu se, obuče mu bielu haljinu, i posla ga natrag Pilatu.

Digitized by Google

12. I u taj se dan pomiriše Pilat i Herod medju sobom; jer prije bijahu u zavadi.

13. A Pilat sazvavši glavare svećeničke i knezove i narod

14. Reče im: dovedoste mi ovoga čovjeka kao koji narod odpadjuje, i eto ja ga pred vami izpitah, i nenalazim na ovom čovjeku ni jedne krivice što vi na njega govorite;

15. A ni Herod, jer sam ga slao k njemu, i eto se nenalazi ništa da je učinio što bi zaslužívalo smrt.

16. Daklem da ga izbijem pa da pustim.

17. A trebaše o svakom prazniku *pashe* da im pusti pojednoga *sužnja*.

18. Ali narod sav povika govoreć: uzmi ovoga, a pusti nam Barabu;

19. Koji bijaše bačen u tamnicu za nekakvu bunu učinjenu u gradu i za krv.

20. A Pilat opet reče, da bi on htio pustiti Isusa.

21. A oni vikahu govoreć: razpni ga, razpni!

22. A on im treći put reče: kakvo je dakle on zlo učinio? ja ništa na njem nenadjoh što bi zasluživalo smrt; daklem da ga izbijem pa da pustim.

23. A oni jednako navaljivahu s velikom vikom, i iskahu da se on razapne; i nadvlada vika njihova i glavarah svećeničkih.

24. I Pilat presudi da bude kao što oni ištu.

25. I pusti onoga što iskahu, koji bješe bačen u tamnicu za bunu i za krv; a Isusa ostavi na njihovu volju.

26. I KAD ga povedoše, uhvatiše nekoga Simona Cirenca koji idjaše iz polja, i metnuše na njega križ da nosi za Isusom.

27. A za njim idjaše množtvo naroda i ženah, koje plakahu i naricahu za njim.

28. A Isus obazrevši se na njih reče: kćeri Jerusalemske! neplačite za mnom, nego plačite za sobom i za djecom svojom.

29. Jer gle, idu dani u koje će se reći: blago nerodkinjam i utrobam koje nerodiše, i sisam koje nedojiše.

30. Tada će početi govoriti goram: padnite na nas; i bregovom: pokrijte nas.

31. Jer kad se ovako radi od sirova drveta, šta će biti od suha?

32. Vodjahu pak i druga dva zločinca da pogube s njim.

33. I KAD dodjoše na mjesto koje se zvaše košturnica, ondje razapeše njega i zločince, jednoga s desne *strane* a drugoga s lieve.

34. A Isus govoraše: otče! oprosti im; jer neznadu šta čine. A dieleć njegove haljine bacahu kocke.

35. I narod stajaše te gleda-

Digitized by Google

še, a i knezovi s njimi rugahu mu se govoreć: drugim pomože, neka pomože i sebi, ako je on Krist, izabranik Božji.

36. A i vojnici mu se rugahu, i pristupahu *k njemu* i davahu mu ocat,

37. I govorahu: ako si ti kralj Judejski, pomozi sam sebi.

38. A bijaše nad njim i nadpis napisan slovi Grčkimi i Latinskimi i Hebrejskimi: ovo je kralj Judejski.

39. A jedan od obješenih zločinacah huljaše na njega govoreć: ako si ti Krist, pomozi sebi i nam.

40. A drugi odgovarajuć šutkaše ga i govoraše: zar se ti nebojiš Boga, kad si i sam osudjen tako?

41. I mi smo još pravedno *osudjeni;* jer primamo po svojih djelih kao što smo zaslužili; ali on nikakva zla nije učinio.

42. I reče Isusu: opomeni me se, Gospode! kad dodješ u kraljevstvo svoje.

43. I reče mu Isus: zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju.

44. A bijaše oko šestoga sata, i tama bijaše po svoj zemlji do sata devetoga.

45. I pomrča sunce, i zavjes crkveni razdrie se na pola.

46. I povikavši Isus iza glasa reče: otče, u ruke tvoje predajem duh svoj! I rekavši ovo izdahnu.

47. A kad vidje satnik šta bi, stade hvaliti Boga govoreć: zaista ovaj čovjek bješe pravednik.

48. I sav narod, koji se bijaše skupio da gleda ovo, kad vidje šta biva, vrati se bijuć se u prsi svoje.

49. A svi njegovi znanci stajahu izdaleka, i žene koje bijahu išle za njim iz Galileje, i gledahu ovo.

50. I gle, čovjek, po imenu Josip, viećnik, čovjek dobar i pravedan,

51. (On nebijaše pristao na njihov savjet i na posao), iz Arimateje grada Judejskoga, koji i sam čekaše kraljevstva Božjega,

52. On pristupivši k Pilatu zaiska tielo Isusovo.

53. I skide ga, i obavi platnom, i metnu ga u grob izsječen, u kom nitko nebijaše nikad metnut.

54. I dan bijaše petak, i subota osvitaše.

55. A žene, koje bijahu došle s Isusom iz Galileje, idoše za *Josipom,* i vidješe grob i kako se tielo metnu.

56. Vrativši se pako pripraviše mirise i miro; i u subotu dakle ostaše na miru po zakonu.

GLAVA 24.

A U prvi *dan* nedjeljni dodjoše vrlo rano na grob, i donesoše mirise što pripraviše, i neke *druge žene* s njimi;

Digitized by Google

2. Ali nadjoše kamen odvaljen od groba.
3. I ušavši nenadjoše tiela Gospoda Isusa.
4. I kad se one čudjahu tomu, gle, dva čovjeka staše pred njimi u sjajnih haljinah;
5. A kad se one uplašiše i oboriše lica k zemlji, rekoše im: što tražite živoga medju mrtvimi?
6. Nije ovdje; nego ustade: opomenite se, kako vam kaza kad bješe još u Galileji,
7. Govoreć, da sin čovječji treba da se preda u ruke ljudih grješnikah i da se razapne i treći dan da ustane.
8. I opomenuše se riečih njegovih.
9. I vrativši se od groba javiše sve ovo jedanaestorici i svim ostalim.
10. A *to* bijaše Magdalena Marija i Ivana i Marija Jakovljeva i ostale s njimi, koje to kazaše apostolom.
11. I ovim se učiniše njihove rieči kao laž, i nevjerovaše im.
12. A Petar ustavši otrča ka grobu, i nadkučivši se vidje same haljine gdje leže, i otide, čudeć se u sebi šta bi.
13. I GLE, dvojica od njih idjahu u onaj dan u selo, koje bijaše daleko od Jerusalema šestdeset potrkališah i zvaše se Emaus.
14. I oni govorahu medju sobom o svih ovih dogodjajih.
15. I kad se oni razgovarahu i zapitivahu jedan drugoga, Isus se približi, i idjaše s njima.
16. A oči im se držahu da ga nepoznaše.
17. A *on* im reče: kakav je to razgovor koji imate medju sobom iduć, i *što* ste neveseli?
18. A jedan, po imenu Kleofa, odgovarajuć reče mu: zar si ti jedini od crkvarah u Jerusalemu, koji nijesi čuo šta je u njem bilo ovih danah?
19. I reče im: šta? A oni mu rekoše: za Isusa Nazarećanina, koji bješe prorok, silan u djelu i u rieči pred Bogom i *pred* svim narodom;
20. Kako ga predadoše glavari svećenički i knezovi naši, te se osudi na smrt i razapeše ga?
21. A mi se nadasmo, da je on onaj koji će izbaviti Izraela; ali svrh svega toga ovo je danas treći dan kako to bi.
22. A uplašiše nas i žene neke od naših koje su bile rano na grobu,
23. I nenašavši tiela njegova dodjoše govoreć, da su im se andjeli javili koji su kazali da je on živ.
24. I idoše jedni od naših na grob, i nadjoše tako kao što i žene kazaše, ali njega nevidješe.
25. I on im reče: o bezumni i sporoga srca za vjerovanje svega što govoriše proroci!

Digitized by Google

26. Nije li to trebalo da Krist pretrpi i da udje u slavu svoju?
27. I počevši od Mojsije i od svih prorokah kazivaše im što je za njega u svem pismu.
28. I približiše se k selu u koje idjahu, i on činjaše se da hoće dalje da ide.
29. I *oni* ga ustavljahu govoreć: ostani s nama, jer je dan nagao, i blizu je noć. I udje s njima da noći.
30. I kad sjedjaše s njima za stolom, uze hljeb i blagoslovivši prelomi ga i dade im.
31. Tada se njima otvoriše oči i poznaše ga. I njega nestade.
32. I *oni* govorahu jedan drugomu: negoraše li naše srce u nas, kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše pismo?
33. I ustavši onaj čas vratiše se u Jerusalem, i nadjoše u skupu jedanaestoricu i koji bijahu s njimi.
34. Koji govorahu: zaista ustade Gospod, i javi se Simonu.
35. I oni kazaše što bi na putu, i kako ga poznaše kad prelomi hljeb.

36. A KAD oni ovo govorahu, i sam Isus stade medju njih, i reče im: mir vam!
37. A *oni* se uplašiše, i poplašeni budući, mišljahu da vide duha.
38. I reče im: šta se plašite? I zašto *takove* misli ulaze u srca vaša?
39. Vidite ruke moje i noge moje: ja sam glavom; opipajte me i vidite; jer duh tiela i kostih neima, kao što vidite da ja imam.
40. I ovo rekavši pokaza im ruke i noge.
41. A dok *oni* još nevjerovahu od radosti i čudjahu se reče im: imate li ovdje što za jelo?
42. A oni mu daše komad ribe pečene, i meda u satu.
43. I uzevši izjede pred njimi.
44. I reče im: ovo su rieči koje sam vam govorio još dok sam bio s vami, da sve treba da se svrši što je za mene napisano u zakonu Mojsijevu i u prorocih i u psalmih.
45. Tada im otvori um da razumiju pismo.
46. I reče im: tako je pisano, i tako je trebalo da Krist postrada i da ustane iz mrtvih treći dan;
47. I da se propovieda pokajanje u ime njegovo i oproštenje griehah po svih narodih počevši od Jerusalema.
48. A vi ste svjedoci ovomu.
49. I gle, ja ću poslati obećanje otca svojega na vas; a vi sjedite u gradu Jerusalemskom dok se neobučete u silu s visine.

50. I IZVEDE ih napolje do Betanije, i podignuvši ruke svoje blagoslovi ih.
51. I kad ih blagosivljaše, odstupi od njih, i uznošaše se na nebo.

Digitized by Google

52. I oni mu se pokloniše, i vratiše se u Jerusalem s velikom radošću.

53. I bijahu jednako u crkvi hvaleć i blagosivljajuć Boga. Amen.

SVETO EVANDJELJE PO IVANU.

GLAVA 1.

U POČETKU bješe rieč, i rieč bješe u Boga, i Bog bješe rieč.

2. Ona bješe u početku u Boga.

3. Sve je kroz nju postalo, i bez nje nije ništa postalo što je postalo.

4. U njoj bješe život, i život bješe svjetlo ljudem.

5. I svjetlo se svietli u tami, i tama ga neobuze.

6. Posla Bog čovjeka po imenu Ivana.

7. Ovaj dodje za svjedočanstvo da svjedoči za svjetlo, da svi vjeruju krozanj.

8. On nebješe svjetlo, nego da svjedoči za svjetlo.

9. Bješe svjetlo istinito koje obasjava svakoga čovjeka koji dolazi na sviet.

10. Na svietu bješe, i sviet krozanj posta, i sviet ga nepozna.

11. K svojim dodje, i svoji ga neprimiše.

12. A koji ga primiše, dade im vlast da budu sinovi Božji, koji vjeruju u ime njegovo,

13. Koji se nerodiše od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.

14. I rieč postade tielo i useli se u nas puno milosti i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jednorodnoga od otca.

15. Ivan svjedoči za njega i viče govoreć: ovaj bješe za koga rekoh: koji za mnom ide preda mnom postade, jer prije mene bješe.

16. I od punosti njegove mi svi uzesmo milost za milošću.

17. Jer se zakon dade preko Mojsije, a milost i istina postade od Isukrsta.

18. Boga nitko nije vidio nikad: jedinorodni sin, koji je u naručju otčinom, on ga javi.

19. I OVO je svjedočanstvo Ivanovo, kad poslaše Židovi iz Jerusalema svećenike i levite da ga zapitaju: tko si ti?

20. I *on* prizna, i nezataja, i prizna: ja nijesam Krist.

21. I zapitaše ga: tko si dakle? Jesi li Ilija? I reče: nijesam. Jesi li prorok? I odgovori: nijesam.

22. I *oni* mu rekoše: tko si? da možemo kazati onim, koji

Digitized by Google

su nas poslali: šta kažeš za sebe?

23. Reče: ja sam glas onoga što viče u pustinji: poravnite put Gospodnji; kao što kaza Isaija prorok.

24. I bijahu poslanici od farisejah,

25. I zapitaše ga govoreć mu: zašto dakle kršćavaš, kad ti nijesi Krist ni Ilija ni prorok?

26. Odgovori im Ivan govoreć: ja kršćavam vodom, a medju vami stoji koga vi neznate.

27. On je onaj što će doći za mnom, koji bješe preda mnom; komu ja nijesam dostojan odriešiti remenah na obući njegovoj.

28. Ovo bi u Betaniji preko Jordana gdje Ivan kršćavaše.

29. A SJUTRADAN vidje Ivan Isusa gdje ide k njemu, i reče: gle, jagnje Božje koje uze *na se* griehe svieta.

30. Ovo je *onaj* za koga ja rekoh: za mnom ide čovjek koji preda mnom postade, jer prije mene bješe.

31. I ja ga neznadoh: nego da se javi Izraelu zato ja dodjoh da krstim vodom.

32. I svjedoči Ivan govoreć: vidjeh Duha gdje silazi s neba kao golub i stade na njem.

33. I ja ga neznadoh: nego onaj, koji me posla da krstim vodom, on mi reče: na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njem, to je *onaj* koji će krstiti Duhom svetim.

34. I ja vidjeh i zasvjedočih da je ovaj sin Božji.

35. A SJUTRADAN opet stajaše Ivan i dvojica od učenikah njegovih,

36. I vidjevši Isusa gdje ide, reče: gle, jagnje Božje.

37. I čuše ga oba učenika kad govoraše, i otidoše za Isusom.

38. A Isus obazrevši se i vidjevši ih gdje idu za njim, reče im: šta ćete? A oni mu rekoše: Rabi! (koje znači: učitelju) gdje stojiš?

39. I reče im; dodjite i vidite. I otidoše, i vidješe gdje stajaše; i ostaše u njega onaj dan. A bijaše oko devetoga sata.

40. A jedan od dvojice, koji čuše od Ivana i idjahu za njim, bijaše Andrija brat Simona Petra;

41. On nadje najprije brata svojega Simona, i reče mu: mi nadjosmo Mesiju, koje znači Krist.

42. I dovede ga k Isusu. A Isus pogledavši nanj reče: ti si Simon, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kefas, koje znači Petar.

43. A SJUTRADAN namisli izići u Galileju, i nadje Filipa, i reče mu: hajde za mnom.

44. A Filip bješe iz Betsaide iz grada Andrijina i Petrova.

45. Filip nadje Natanaela, i reče mu: za koga Mojsija u zakonu pisa i proroci, nadjosmo

Digitized by Google

ga, Isusa sina Josipova iz Nazareta.

46. I reče mu Natanael: iz Nazareta može li biti što dobro? Reče mu Filip: dodji i vidji.

47. A Isus vidjevši Natanaela gdje ide k njemu, reče za njega: evo pravoga Izraelca u kom neima lukavstva.

48. Reče mu Natanael: kako me poznaješ? Odgovori Isus i reče mu: prije nego te pozva Filip vidjeh te kad bijaše pod smokvom.

49. Odgovori Natanael i reče mu: Rabi! ti si sin Božji, ti si kralj Izraelov.

50. Odgovori Isus i reče mu: što ti kazah da te vidjeh pod smokvom, za to vjeruješ; vidjet ćeš više od ovoga.

51. I reče mu: zaista, zaista vam kažem: odsada ćete vidjeti nebo otvoreno i andjele Božje gdje se penju i silaze k sinu čovječjemu.

GLAVA 2.

I U TREĆI dan bi svatba u Kani Galilejskoj, i ondje bješe mati Isusova.

2. A pozvan bješe i Isus i učenici njegovi na svatbu.

3. I kad nesta vina, reče mati Isusova njemu: neimaju vina.

4. Isus joj reče: što je meni do tebe, ženo? Još nije došao moj čas.

5. Reče mati njegova slugam: štogod vam reče učinite.

6. A ondje bijaše šest vodenih sudovah od kamena, postavljenih, po *običaju* židovskom, za čišćenje, koji uzimahu po dva ili po tri vedra.

7. Reče im Isus: napunite sudove vode. I napuniše ih do vrha.

8. I reče im: zahvatite sad i nosite kumu. I odnesoše.

9. A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i neznadijaše odkuda je (a znadijahu sluge koje su zahvatile vodu), zovnu kum ženika,

10. I reče mu: svaki čovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se opiju, onda hrdjavije; a ti si čuvao dobro vino dosada.

11. Ovo učini Isus početak čudesom u Kani Galilejskoj, i pokaza slavu svoju; i učenici njegovi vjerovaše ga.

12. Po tom sidje u Kapernaum, on i mati njegova, i braća njegova, i učenici njegovi, i ondje stajaše ne mnogo danah.

13. I BLIZU bješe pasha židovska, i izidje Isus u Jerusalem.

14. I nadje u crkvi gdje sjede oni što prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce mienjahu.

15. I načinivši bič od uzicah izagna sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenjačem prosu novce i stolove izpremeta;

16. I reče onim što prodavahu golubove: nosite to odav-

Digitized by Google

de, i nečinite od doma otca mojega doma trgovačkoga.

17. A učenici se njegovi opomenuše, da u pismu stoji: revnost za kuću tvoju izjede me.

18. A Židovi odgovarajuć rekoše mu: kakav nam znak pokazuješ, da to možeš činiti?

19. Isus odgovori i reče im: razvalite ovu crkvu, i za tri dana ću je podignuti.

20. A Židovi rekoše: četrdeset i šest godinah gradjena je ova crkva, i ti za tri dana da je podigneš?

21. A on govoraše za crkvu tiela svojega.

22. A kad usta iz mrtvih, opomenuše se učenici njegovi da ovo govoraše, i vjerovaše pismu i rieči koju reče Isus.

23. A kad bješe u Jerusalemu na praznik pashe, mnogi vjerovaše u ime njegovo, videći čudesa njegova koja činjaše.

24. Ali Isus nepovjeravaše im sebe; jer ih sve znadijaše.

25. I netrebaše mu da tko svjedoči za čovjeka; jer sam znadijaše šta bješe u čovjeku.

GLAVA 3.

BIJAŠE pak čovjek medju fariseji, po imenu Nikodem, knez židovski.

2. Ovaj dodje k Isusu noću i reče mu: Rabi! znamo da si ti učitelj od Boga došao; jer nitko nemože čudesah ovih činiti koja ti činiš, ako nije Bog s njim.

3. Odgovori Isus i reče mu: zaista, zaista ti kažem: ako se tko nanovo nerodi, nemože vidjeti kraljevstva Božjega.

4. Reče njemu Nikodem: kako se može čovjek roditi kad je star? Može li po drugi put ući u utrobu matere svoje i roditi se?

5. Odgovori Isus: zaista, zaista ti kažem: ako se tko nerodi vodom i Duhom, nemože ući u kraljevstvo Božje.

6. Što je rodjeno od tiela, tielo je; a što je rodjeno od Duha, duh je.

7. Nečudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi.

8. Duh diše gdje hoće, i glas njegov čuješ, a neznaš odkuda dolazi i kamo ide: tako je svaki čovjek koji je rodjen od Duha.

9. Odgovori Nikodem i reče mu: kako može to biti?

10. Isus odgovori i reče mu: ti si učitelj Izraelov, i to li neznaš?

11. Zaista, zaista ti kažem, da *mi* govorimo što znamo, i svjedočimo što vidjesmo, i svjedočanstva našega neprimate.

12. Kad vam kazah zemaljsko, pa nevjerujete: kako ćete vjerovati, ako vam kažem nebesko?

13. I nitko se nepope na nebo osim koji sidje s neba, sin čovječji koji je na nebu.

14. I kao što Mojsija podiže zmiju u pustinji, tako treba sin čovječji da se podigne,

Digitized by Google

15. Da ni jedan, koji ga vjeruje, nepogine, nego da ima život vječni:

16. Jer Bogu tako omili sviet, da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da ni jedan koji ga vjeruje nepogine, nego da ima život vječni.

17. Jer Bog neposla sina svojega na sviet da sudi svietu, nego da se sviet spasi kroz njega.

18. Tko njega vjeruje nesudi mu se, a koji nevjeruje, već je osudjen, jer nevjerova u ime jedinorodnoga sina Božjega.

19. A sud je ovaj što svjetlo dodje na sviet, i ljudem omili većma tama nego li svjetlo; jer njihova djela bijahu zla.

20. Jer svaki koji zlo čini mrzi na svjetlo i neide k svjetlu da nepokaraju djelah njegovih, jer su zla.

21. A tko istinu čini ide k svjetlu, da se vide djela njegova, jer su u Bogu učinjena.

22. APO tom dodje Isus i učenici njegovi u Judejsku zemlju, i ondje življaše s njimi i kršćavaše.

23. A Ivan kršćavaše u Enonu blizu Salima, jer ondje bješe mnogo vode; i dolažahu te ih kršćavaše.

24. Jer još nebijaše Ivan bačen u tamnicu.

25. Tada postade razpra medju učenici Ivanovimi i Židovi oko čišćenja.

26. I dodjoše k Ivanu i rekoše mu: Rabi! onaj, što bješe s tobom preko Jordana, za koga si ti svjedočio, evo on kršćava, i svi idu k njemu.

27. Ivan odgovori i reče: nemože čovjek ništa primati, ako mu nebude dano s neba.

28. Vi sami meni svjedočite, da rekoh: ja nijesam Krist, nego sam poslan pred njim.

29. Tko ima nevjestu, ženik je, a prijatelj ženikov stoji i sluša ga, i radošću raduje se glasu ženikovu. Ova dakle radost moja izpuni se.

30. Onaj treba da raste, a ja da se umaljujem.

31. Koji odozgor dolazi, nad svimi je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji dolazi s neba, nad svimi je.

32. I što vidje i ču, ono svjedoči; i svjedočanstva njegova nitko neprima.

33. Koji primi njegovo svjedočanstvo, potvrdi da je Bog istinit.

34. Jer koga Bog posla, *onaj* rieči Božje govori: jer Bog Duha nedaje na mjeru.

35. Jer otac ljubi sina, i sve dade u ruke njegove.

36. Tko vjeruje sina, ima život vječni; a tko nevjeruje sina, neće vidjeti života, nego gnjev Božji ostaje na njem.

GLAVA 4.

KAD razumje dakle Gospod, da su čuli fariseji da Isus više učenikah dobiva i kršćava nego Ivan,

2. (Isus pak sam neki ščavaše nego učenici njegovi),
3. Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju.
4. A valjalo mu je proći kroz Samariju.
5. Tako dodje u grad Samarijski koji se zove Sihar, blizu sela koje dade Jakov Josipu sinu svojemu.
6. A ondje bijaše izvor Jakovljev; i Isus umoran od puta sjedjaše na izvoru; a bješe oko šestoga sata.
7. Dodje žena Samarjanka da zahvati vode; reče joj Isus: daj mi da pijem.
8. (Jer učenici njegovi bijahu otišli u grad da kupe jela).
9. Reče mu žena Samarjanka: kako ti, Židov budući, možeš iskati od mene žene Samarjanke da piješ? Jer se Židovi nemiešaju sa Samarjani.
10. Odgovori Isus i reče joj: da ti znaš dar Božji, i tko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu živu.
11. Reče mu žena: Gospode! ni zahvatiti neimaš čim, a studenac je dubok: odakle ćeš dakle uzeti vodu živu?
12. Jesi li ti veći od našega otca Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i on iz njega pijaše i sinovi njegovi i stoka njegova?
13. Odgovori Isus i reče joj: svaki koji pije od ove vode opet će ožednjeti;
14. A koji pije od vode koju ću mu ja dati, neće ožednjeti do vieka; nego voda, što ću mu ja dati, bit će u njem izvor vode koja teče u život vječni.
15. Reče mu žena: Gospode! daj mi te vode, da nežednim niti da dolazim ovamo na vodu.
16. Reče joj Isus: idi zovni muža svojega, i dodji ovamo.
17. Odgovori žena i reče mu: neimam muža. Reče joj Isus: dobro si kazala: neimam muža;
18. Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž; to si pravo kazala.
19. Reče mu žena: Gospode! vidim da si ti prorok.
20. Otci naši moljahu se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalemu mjesto gdje se treba moliti.
21. Reče joj Isus: ženo! vjeruj mi, da ide vrieme kad se nećete moliti otcu ni na ovoj gori ni u Jerusalemu.
22. Vi neznate čemu se molite; a mi znamo čemu se molimo: jer je spasenje od Židovah.
23. Ali ide vrieme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti otcu duhom i istinom, jer otac hoće takovih bogomoljacah.
24. Bog je duh, i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.
25. Reče mu žena: znam da će doći Mesija, koji se zove Krist, kad on dodje, kazat će nam sve.

Digitized by Google

26. Reče joj Isus: ja sam, koji s tobom govorim.

27. I tada dodjoše učenici njegovi, i čudjahu se gdje govoraše sa ženom; ali ni jedan nereče: šta hoćeš? ili šta goriš s njom?

28. A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i reče ljudem:

29. Hodite da vidite čovjeka koji mi kaza sve što sam učinila: da nije to Krist?

30. Izidjoše dakle iz grada i podjoše k njemu.

31. A učenici njegovi moljahu ga medju tim govoreć: Rabi! jedi.

32. A on im reče: ja imam jelo da jedem za koje vi neznate.

33. Tada učenici govorahu medju sobom: zar mu tko donese da jede?

34. A on im reče: jelo je moje, da izvršim volju onoga koji me je poslao, i da svršim njegov posao.

35. Nekažete li vi, da su još četiri mjeseca pa će žetva prispjeti? Eto, velim vam: podignite oči svoje i vidite njive kako su žute za žetvu.

36. I koji žnje prima plaću, i sabira rod za život vječni, da se raduju zajedno i koji sije i koji žnje;

37. Jer je u tom istinita besjeda, da je drugi koji sije a drugi koji žnje.

38. Ja vas poslah da žnjete gdje se vi netrudiste; drugi se trudiše, a vi u posao njihov udjoste.

39. I iz grada onoga mnogi od Samarjanah vjerovaše ga za besjedu žene koja svjedočaše: kaza mi sve što sam učinila.

40. Kad dodjoše dakle Samarjani k njemu, moljahu ga da bi ostao kod njih; i ondje osta dva dana.

41. I mnogo ih više vjerova za njegovu besjedu.

42. A ženi govorahu: sad nevjerujemo više za tvoju besjedu, jer sami čusmo i poznasmo da je ovaj zaista spas svietu, Krist.

43. A POSLIJE dva dana izidje odanle, i otide u Galileju;

44. Jer sam Isus svjedočaše, da prorok na svojoj postojbini neima časti.

45. A kad dodje u Galileju, primiše ga Galilejci, koji bijahu vidjeli sve što učini u Jerusalemu na praznik; jer i oni idoše na praznik.

46. Dodje pak Isus opet u Kanu Galilejsku, gdje pretvori vodu u vino. I bješe neki kraljev čovjek kojega sin bolovaše u Kapernaumu.

47. Ovaj čuvši da Isus dodje iz Judeje u Galileju, dodje k njemu i moljaše ga da sidje i da mu izcieli sina; jer bijaše na smrti.

48. I reče mu Isus: ako nevidite znakah i čudesah nevjerujete.

Digitized by Google

49. Reče mu kraljev čovjek: Gospode, sidji dok nije umrlo diete moje.

50. Reče mu Isus: idi, sin je tvoj zdrav. I vjerova čovjek rieči koju mu reče Isus, i podje.

51. A odmah kad on silažaše, gle, sretoše ga sluge njegove i javiše mu govoreć: sin je tvoj zdrav.

52. Tada pitaše za sat u koji mu lakše bi; i kazaše mu: jučer u sedmom satu pusti ga groznica.

53. Tada razumje otac, da bješe onaj sat u koji mu reče Isus: sin je tvoj zdrav. I vjerova on i sva kuća njegova.

54. Ovo opet drugo čudo učini Isus kad dodje iz Judeje u Galileju.

GLAVA 5.

1. PO tom bješe praznik židovski, i izidje Isus u Jerusalem.

2. U Jerusalemu pak kod Ovčijih vratah ima lokva, koja se zove židovski Betezda, i oko nje pet pokrivenih triemovah,

3. U kojih ležaše množtvo bolestnikah, sliepih, hromih, suhih, koji čekahu da se zaljulja voda;

4. Jer andjeo Gospodnji silažaše u odredjeno vrieme u lokvu i mućaše vodu; i koji najprije ulažaše pošto se zamuti voda, ozdravljaše, makar kakva bolest da je na njem.

5. A ondje bijaše jedan čovjek, koji trideset i osam godinah bješe bolestan.

6. Kad vidje Isus ovoga gdje leži, i razumje, da je već odavno bolestan, reče mu: hoćeš li da budeš zdrav?

7. Odgovori mu bolestni: da, Gospode; *ali* nemam čovjeka, da me spusti u lokvu kad se zamuti voda; a dok ja dodjem drugi sidje prije mene.

8. Reče mu Isus: ustani, uzmi odar svoj i hodi.

9. I odmah ozdravi čovjek, i uzevši odar svoj hodjaše. A taj dan bješe subota.

10. Tada govorahu Židovi onomu koji ozdravi: danas je subota, i nevalja ti odra nositi.

11. A on im odgovori: koji me izcieli on mi reče: uzmi odar svoj i hodi.

12. A *oni* ga zapitaše: tko je taj čovjek koji ti reče: uzmi odar svoj i hodi?

13. A izcieljeni neznadijaše tko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva mnogo bješe na mjestu.

14. A po tom ga nadje Isus u crkvi i reče mu: eto si zdrav, više negrieši, da ti nebude gore.

15. A čovjek otide i kaza Židovom, da je ono Isus koji ga izcieli.

16. I za to gonjahu Židovi Isusa, i gledahu da ga ubiju, jer činjaše to u subotu.

17. A Isus im odgovaraše: otac moj dosada čini, i ja činim.

18. I zato još više gledahu Židovi da ga ubiju, što nesamo kvaraše subotu, nego i otcem svojim nazivaše Boga i gradjaše se jednak Bogu.

19. A Isus odgovarajuć reče im: zaista, zaista vam kažem, sin nemože ništa činiti sam od sebe, nego što vidi da otac čini; jer što on čini ono i sin čini onako;

20. Jer otac sina ljubi, i sve mu pokazuje što sam čini; i pokazat će mu veća djela od ovih, da im se čudite.

21. Jer kao što otac podiže mrtve i oživljuje, tako i sin, koje hoće, oživljuje.

22. Jer otac nesudi nikomu, nego sav sud dade sinu,

23. Da svi poštuju sina kao što otca poštuju. Tko nepoštuje sina, nepoštuje otca koji ga je poslao.

24. Zaista, zaista vam kažem: tko moju rieč sluša i vjeruje onomu koji je mene poslao, ima život vječni, i nedolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.

25. Zaista, zaista vam kažem: ide čas, i već je nastao, kad će mrtvi čuti glas sina Božjega, i čuvši oživljeti.

26. Jer kao što otac ima život u sebi, tako dade i sinu da ima život u sebi:

27. I dade mu vlast da i sud čini, jer je sin čovječji.

28. Nedivite se ovomu, jer ide čas, u koji će svi koji su u grobovih čuti glas sina Božjega,

29. I izići će, koji su činili dobro, u uzkrsnuće života, a koji su činili zlo, u uzkrsnuće suda.

30. Ja nemogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem *onako* sudim, i sud je moj pravedan; jer netražim volje svoje, nego volju otca koji me je poslao.

31. Ako ja svjedočim za sebe, svjedočanstvo moje nije istinito.

32. Ima drugi, koji svjedoči za mene; i znam da je istinito svjedočanstvo što svjedoči za mene.

33. Vi poslaste k Ivanu, i posvjedoči vam za istinu;

34. A ja neprimam svjedočanstva od čovjeka, nego ovo govorim da se vi spasite.

35. On bješe svjetlo koje goraše i svietljaše; a vi se htjeste malo vremena radovati njegovomu svietljenju.

36. Ali ja imam svjedočanstvo veće od Ivanova; jer poslovi, koje mi dade otac da ih svršim, ovi poslovi koje ja radim svjedoče za mene, da me otac posla.

37. I otac, koji me posla, sam svjedoči za mene. Ni glasa njegova kad čuste, ni lica njegova vidjeste;

38. I rieči njegove neimate u sebi da stoji; jer vi nevjerujete onomu koga on posla.

39. Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njih život vječni; i ona svjedoče za mene.
40. I nećete da dodjete k meni, da imate život.
41. Ja neprimam slave od ljudih.
42. Nego vas poznajem, da ljubavi Božje neimate u sebi.
43. Ja dodjoh u ime otca svojega i neprimate me; ako drugi dodje u ime svoje, njega ćete primiti.
44. Kako vi možete vjerovati, kad primate slavu jedan od drugoga, a slave, koja je od jedinoga Boga, netražite?
45. Nemislite, da ću vas tužiti otcu; ima koji vas tuži, Mojsija u koga se vi uzdate.
46. Jer da ste vjerovali Mojsiji, tako biste vjerovali i meni; jer on pisa za mene.
47. A kad njegovim pismom nevjerujete, kako ćete vjerovati mojim riečim?

GLAVA 6.

PO TOM otide Isus preko mora Galilejskoga kod Tiberijade.
2. I za njim idjaše množtvo naroda, jer vidjahu čudesa njegova koja činjaše na bolestnicih.
3. A Isus izidje na goru, i ondje sjedjaše s učenici svojimi.
4. A bijaše blizu pasha praznik židovski.
5. Podignuvši dakle Isus oči, i vidjevši da množtvo naroda ide k njemu, reče Filipu: gdje ćemo kupiti hljeba da ovi jedu?
6. A ovo govoraše kušajuć ga, jer sam znadijaše šta će činiti.
7. Odgovori mu Filip: za dvjesta dinarah hljeba nije dosta da svakomu od njih po malo dopadne.
8. Reče mu jedan od učenikah njegovih, Andrija, brat Simona Petra:
9. Ovdje ima jedno momče, koje ima pet hljebovah ječmenih i dvie ribe; ali šta je to za toliki sviet!
10. A Isus reče: posadite ljude. A bješe trave mnogo na onome mjestu. Posadi se dakle ljudih na broj oko pet tisućah.
11. A Isus uzevši one hljebove, i davši hvalu, dade učenikom, a učenici onim koji bijahu posadjeni; tako i od ribah koliko htješe.
12. I kad se nasitiše, reče učenikom svojim: skupite komade što pretekoše da ništa nepropadne.
13. I skupiše, i napuniše dvanaest košaricah komadah od pet hljebovah ječmenih, što preteče iza onih koji su jeli.
14. A ljudi vidjevši čudo koje učini Isus govorahu: ovo je zaista onaj prorok koji *treba* da dodje na sviet.
15. A kad razumje Isus da hoće da dodju da ga uhvate i

Digitized by Google

da ga učine kraljem, otide opet u goru sam.

16. A KAD bi u večer, sidjoše učenici njegovi na more,

17. I udjoše u ladju, i podjoše preko mora u Kapernaum. I već se bijaše smrklo, a Isus nebješe došao k njim.

18. A more se podizaše od velikoga vjetra.

19. Vozivši pak oko dvadeset i pet ili trideset potrkališta ugledaše Isusa gdje ide po moru i došao blizu do ladje, i uplašiše se.

20. A on im réče: ja sam; nebojte se.

21. Onda ga s radosti uzeše u ladju, i odmah ladja bi na zemlji u koju idjahu.

22. SJUTRADAN pak narod, koji stajaše preko mora, kad vidje da ladje druge nebješe ondje, osim one jedne što u nju udjoše učenici njegovi, i da Isus neudje s učenici svojimi u ladju nego sami učenici njegovi otidoše,

23. A druge ladje iz Tiberijade dodjoše blizu *onog* mjesta, gdje jedoše hljeb kad Gospod dade hvalu,

24. Kad vidje narod, da Isusa nebješe ondje ni učenikah njegovih, udjoše i oni u ladje, i dodjoše u Kapernaum da traže Isusa.

25. I našavši ga preko mora rekoše mu: Rabi! kad si došao ovamo?

26. Isus im odgovori i reče: zaista, zaista vam kažem: netražite me što čudesa vidjeste, nego što jedoste hljeba i nasitiste se.

27. Starajte se, ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za vječni život, koje će vam dati sin čovjčči, jer ovoga potvrdi otac Bog.

28. A oni mu rekoše: šta ćemo činiti da radimo djela Božja?

29. Odgovori Isus i reče im: ovo je djelo Božje, da vjerujete onoga koga on posla.

30. A oni mu rekoše: kakav dakle ti pokazuješ znak, da vidimo i da vjerujemo? šta radiš ti?

31. Otcevi naši jedoše manu u pustinji, kao što je napisano: hljeb s neba dade im da jedu.

32. Tada im reče Isus: zaista, zaista vam kažem: Mojsija nedade vam hljeba s neba, nego vam otac moj daje hljeb istiniti s neba;

33. Jer je hljeb Božji onaj koji silazi s neba i daje život svietu.

34. Tada mu rekoše: Gospode! daj nam svagda taj hljeb.

35. A Isus im reče: ja sam hljeb života: tko k meni dolazi neće ogladnjeti, i tko mene vjeruje neće nikad ožednjeti.

36. Nego vam kazah, da me i vidjeste i nevjerujete.

37. Sve, što meni daje otac,

Digitized by Google

k meni će doći; i koji dolazi k meni, neću *ga* iztjerati napolje.

38. Jer sidjoh s neba, ne da činim volju svoju, nego volju otca koji me posla.

39. A ovo je volja otca koji me posla, da od onoga što mi dade ništa neizgubim, nego da uzkrisim u posljednji dan.

40. A ovo je volja onoga koji me posla, da svaki koji vidi sina i vjeruje ga, ima život vječni; i ja ću ga uzkrisiti u posljednji dan.

41. Tada vikahu Židovi na njega, što reče: ja sam hljeb koji sidje s neba.

42. I govorahu: nije li ovo Isus sin Josipov, kojemu mi znamo otca i mater? Kako dakle on govori: ja sidjoh s neba?

43. Onda Isus odgovori i reče im: nevičite medju sobom.

44. Nitko nemože doći k meni, ako ga nedovuče otac koji me posla; i ja ću ga uzkrisiti u posljednji dan.

45. U prorocih stoji napisano: i bit će svi naučeni od Boga. Svaki, koji čuje od otca i nauči, doći će k meni.

20. Ne da je tko vidio otca osim onoga koji je od Boga: on vidje otca.

47. Zaista, zaista vam kažem: tko vjeruje mene ima život vječni.

48. Ja sam hljeb života.

49. Otcevi vaši jedoše manu u pustinji, i pomriješe.

50. Ovo je hljeb koji silazi s neba, da, koji od njega jede, neumre.

51. Ja sam hljeb živi koji sidje s neba; koji jede od ovoga hljeba življet će u viek; i hljeb, koji ću ja dati, tielo je moje, koje ću dati za život svieta.

52. A Židovi se prepirahu medju sobom govoreć: kako može ovaj dati nam tielo svoje da jedemo?

53. A Isus im reče: zaista, zaista vam kažem: ako nejedete tiela sina čovječjega i nepijete krvi njegove, nećete imati života u sebi.

54. Tko jede moje tielo i pije moju krv, ima život vječni, i ja ću ga uzkrisiti u posljednji dan:

55. Jer je tielo moje pravo jelo i krv moja pravo piće.

56. Tko jede moje tielo i pije moju krv, stoji u meni i ja u njem.

57. Kao što me posla živi otac, i ja živim otca radi; i tko jede mene i on će življeti mene radi.

58. Ovo je hljeb koji sidje s neba: ne kao što vaši otcevi jedoše manu, i pomriješe; tko jede hljeb ovaj živit će u viek.

59. Ovo reče u sbornici, kad učaše u Kapernaumu.

60. Tada mnogi od učenikah njegovih, koji slušahu, rekoše: ovo je tvrda besjeda! tko je može slušati?

61. A Isus znajući u sebi da

Digitized by Google

učenici njegovi viču na to, reče im: zar vas ovo smućuje?

62. A kad vidite sina čovječjega da odlazi gore gdje je prije bio?

63. Duh je ono što oživljava; tielo nepomaže ništa. Rieči koje vam ja rekoh duh su i život su.

64. Ali imaju neki medju vami koji nevjeruju. Jer znadijaše Isus od početka, koji su što nevjeruju, i tko će ga izdati.

65. I reče: zato vam rekoh da nitko nemože doći k meni ako mu nebude dano od otca mojega.

66. Od tada mnogi od učenikah njegovih otidoše natrag, i više neidjahu s njim.

67. A ISUS reče dvanaestorici: nećete li i vi otići?

68. Tada mu odgovori Simon Petar: Gospode! komu ćemo ići? Ti imaš rieči vječnoga života.

69. I mi vjerovasmo i poznasmo da si ti Krist, sin Boga živoga.

70. Isus im odgovori: neizabrah li ja vas dvanaestoricu, i jedan je od vas djavol?

71. A govoraše za Judu Simonova Iskariota, jer ga on hoćaše izdati, i bijaše jedan od dvanaestorice.

GLAVA 7.

I PO tom hodjaše Isus po Galileji; jer po Judeji nehoćaše hoditi, jer gledahu Židovi da ga ubiju.

2. Bijaše pak blizu praznik židovski, gradjenje sjenicah.

3. Tada mu rekoše braća njegova: izidji odavde i idi u Judeju, da i učenici tvoji vide djela tvoja koja činiš;

4. Jer nitko nečini što tajno, a sam traži da bude poznat. Ako to činiš, javi sebe svietu.

5. Jer ni braća njegova nevjerovahu ga.

6. Tada im reče Isus: vrieme moje još nije došlo, a vrieme je vaše svagda gotovo.

7. Nemože sviet mrziti na vas: a na mene mrzi, jer ja svjedočim zanj, da su djela njegova zla.

8. Vi izidjite na praznik ovaj: ja još neću izići na praznik ovaj, jer se moje vrieme još nije navršilo.

9. Rekavši im ovo osta u Galileji.

10. A KAD izidjoše braća njegova na praznik, tada i sam izidje, ne javno nego kao tajno.

11. A Židovi ga tražahu na praznik i govorahu: gdje je on?

12. I bijahu zanj mnoge razpre u narodu: jedni govorahu, da je dobar, a drugi: nije, nego vara narod.

13. Ali nitko negovoraše javno zanj od straha židovskoga.

14. Ali odmah u polovini praznika izidje Isus u crkvu i učaše.

Digitized by Google

15. I divljahu se Židovi govoreć: kako ovaj zna knjige a nije se učio?

16. Tada im odgovori Isus i reče: moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao.

17. Tko hoće njegovu volju tvoriti, razumjet će, je li ova nauka od Boga, ili ja sam od sebe govorim.

18. Tko govori sam od sebe, slavu svoju traži; a tko traži slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i neima u njem nepravde.

19. Nedade li vam Mojsija zakon, a nitko od vas neživi po zakonu? Zašto tražite da me ubijete?

20. Odgovori narod i reče: je li djavol u tebi? tko traži da te ubije?

21. Odgovori Isus i reče im: jedno djelo učinih i svi se divite tomu.

22. Mojsija vam dade da se obrezujete (ne kao da je od Mojsije nego od otacah); i u subotu obrezujete čovjeka.

23. Ako se čovjek u subotu obrezuje, da se nepokvari zakon Mojsijev: srdite li se na mene što svega čovjeka izcielih u subotu?

24. Negledajte što je tko kad sudite, nego pravedan sud sudite.

25. TADA govorahu neki od Jerusalemljanah: nije li to onaj kojega traže da ubiju?

26. I gle, kako govori slobodno i ništa mu nevele: da nedoznaše naši knezovi da je on zaista Krist?

27. Ali ovoga znamo od kuda je; a Krist kad dodje, nitko neće znati odkuda je.

28. Tada Isus povika u crkvi učeć i reče: i mene poznajete i znate odkuda sam; a sam od sebe nedodjoh, nego ima istiniti koji me posla, kojega vi neznate.

29. Ja ga znam, jer sam od njega i on me posla.

30. Tada gledahu da ga uhvate: al nitko nemetnu nanj ruke, jer još nebješe došao čas njegov.

31. A od naroda mnogi ga vjerovaše, i govorahu: kad dodje Krist, hoće li više čudesah činiti nego ovaj što čini?

32. Čuše fariseji od naroda takovi govor za njega, i poslaše fariseji i glavari svećenički sluge da ga uhvate.

33. Tada reče Isus: još sam malo vremena s vami, pa idem k onomu koji me posla.

34. Tražit ćete me i nećete me naći; i gdje sam ja, vi nemožete doći.

35. A Židovi rekoše medju sobom: kamo će ovaj ići da ga mi nenadjemo? Neće li ići medju raztrkane Grke, i Grke učiti?

36. Šta znači ova rieč što reče: tražit ćete me i nećete me

Digitized by Google

naći; i gdje sam ja, vi nemožete doći?

37. A u posljednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreć: tko je žedan, neka dodje k meni i pije.

38. Tko me vjeruje, kao što pismo reče, iz njegova tiela poteći će rieke žive vode.

39. A ovo reče za Duha, kojega poslije primiše oni koji vjeruju u ime njegovo; jer Duh sveti još nebješe *na njih*, jer Isus još nebješe proslavljen.

40. A mnogi od naroda čuvši ove rieči govorahu: ovo je zaista prorok.

41. Drugi govorahu: ovo je Krist. A jedni govorahu: zar će Krist iz Galileje doći?

42. Nekaza li pismo da će Krist doći od sjemena Davidova, i iz sela Betlehema, odakle bješe David?

43. Tako razpra postade u narodu njega radi.

44. A NJEKI od njih hoćahu da ga uhvate; ali nitko nemetnu rukuh nanj.

45. Dodjoše pako sluge ka glavarom svećeničkim i farisejem; i oni im rekoše: zašto ga nedovedoste?

46. A sluge odgovoriše: nikad čovjek nije tako govorio kao ovaj čovjek.

47. Tada im odgovoriše fariseji: zar se i vi prevariste?

48. Vjerova li ga tko od knezovah ili od farisejah?

49. Nego narod ovaj, koji nezna zakona, prokletje.

50. Reče im Nikodem što dolažaše k njemu noću, koji bješe jedan od njih:

51. Sudi li zakon naš čovjeku dokle ga najprije nesasluša i dozna šta čini?

52. Odgovoriše mu i rekoše: nijesi li i ti iz Galileje? Razgledaj i vidji da prorok iz Galileje nedolazi.

53. I otidoše svaki svojoj kući.

GLAVA 8.

A ISUS otide na goru Maslinsku.

2. A u jutru opet dodje u crkvu, i sav narod idjaše k njemu; i sjedavši učaše ih.

3. A književnici i fariseji dovedoše k njemu ženu uhvaćenu u preljubi, i postavivši je na sriedu

4. Rekoše mu: učitelju, ova je žena uhvaćena sad u preljubi;

5. A Mojsija nam u zakonu zapovjedi, da takove kamenjem ubijamo; pa ti šta veliš?

6. Ovo pak rekoše kušajuć ga, da bi ga imali za što okriviti. A Isus sagnu se dolje i pisaše prstom po zemlji (neglededajuć na njih).

7. A kad ga jednako pitahu, izpravi se i reče im: koji je medju vami bez grieha, neka najprije baci kamen na nju.

8. Pa se opet saže dolje i pisaše po zemlji.

9. A kad oni *to* čuše, i poka-

Digitized by Google

rani budući od svoje savjesti izlažahu jedan za drugim počevši od starješinah do posljednjih; i osta Isus sam i žena stojeća na sriedi.

10. A kad se Isus izpravi, i nevidje ni jednoga do samu ženu, reče joj: ženo! gdje su oni što te tužahu? Ni jedan te neosudi?

11. A ona reče: nijedan, Gospode! A Isus joj reče: ni ja te neosudjujem; idi, i odsada više negrieši.

12. Isus im pak opet reče: ja sam svjetlo svietu: tko ide za mnom, neće hoditi po tami, nego će imati svjetlo života.

13. Tada mu rekoše fariseji: ti sam za sebe svjedočiš: svjedočanstvo tvoje nije istinito.

14. Isus odgovori i reče im: ako ja svjedočim sam za sebe, istinito je svjedočanstvo moje: jer znam odkuda dodjoh i kamo idem; a vi neznate odkuda dolazim i kamo idem.

15. Vi sudite po tielu, ja nesudim nikomu.

16. I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nijesam sam, nego ja i otac koji me posla.

17. A i u zakonu vašem stoji napisano, da je svjedočanstvo dvojice ljudih istinito.

18. Ja sam, koji svjedočim sam za sebe, i svjedoči za mene otac koji me posla.

19. Tada mu govorahu: gdje je otac tvoj? Isus odgovori: ni mene znate ni otca mojega; kad biste znali mene, znali biste i otca mojega.

20. Ove rieči reče Isus kod pjeneznice Božje, kad učaše u crkvi; i nitko ga neuhvati, jer još nebješe došao čas njegov.

21. A Isus im opet reče: ja idem, i tražit ćete me, i pomriet ćete u svojem griehu; kamo ja idem, vi nemožete doći.

22. Tada rekoše Židovi: neće li se sam ubiti, kad govori: kamo ja idem vi nemožete doći?

23. I reče im: vi ste od nižih, ja sam od viših; vi ste od ovoga svieta, ja nijesam od ovoga svieta.

24. Tako vam kazah, da ćete pomrieti u griesih svojih: jer ako neuzvjerujete da sam ja, pomriet ćete u griesih svojih.

25. Tada mu govorahu: tko si ti? I reče im Isus: početak, kako vam i kažem.

26. Mnogo imam za vas govoriti i suditi; ali onaj, koji me posla, istinit je, i ja ono govorim svietu što čuh od njega.

27. Nerazumješe dakle, da im govoraše za otca.

28. A Isus im reče: kad podignete sina čovječjega, onda ćete doznati, da sam ja, i da ništa sam od sebe nečinim; nego kako me nauči otac moj, onako govorim.

29. I onaj, koji me posla, sa mnom je. Neostavi otac mene

Digitized by Google

sama; jer ja svagda činim što je njemu ugodno.

30. Kad ovo govoraše, mnogi ga vjerovaše.

31. Tada Isus govoraše onim Židovom koji mu vjerovaše: ako vi ostanete na mojoj besjedi, zaista ćete biti učenici moji,

32. I poznat ćete istinu, i istina će vas izbaviti.

33. Odgovoriše i rekoše mu: mi smo sjeme Abrahamovo, i nikomu nijesmo robovali nikad: kako ti govoriš da ćemo se izbaviti?

34. Isus im odgovori: zaista, zaista vam kažem, da je svaki, koji čini grieh, rob griehu.

35. A rob neostaje u kući u viek, sin ostaje u viek.

36. Ako vas dakle sin izbavi, zaista ćete biti izbavljeni.

37. Znam da ste sjeme Abrahamovo; ali gledate da me ubijete, jer moja besjeda nemože u vas da stane.

38. Ja govorim što vidjeh od otca svojega; i vi tako činite što vidjeste od otca svojega.

39. Odgovoriše i rekoše mu: otac je naš Abraham. Isus im reče: kad biste vi bili djeca Abrahamova, činili biste djela Abrahamova.

40. A sad gledate mene da ubijete, čovjeka, koji vam istinu kazah koju čuh od Boga: tako Abraham nije činio.

41. Vi činite djela otca svojega. Tada mu rekoše: mi nijesmo rodjeni od kurvarstva: jednoga otca imamo Boga.

42. A Isus im reče: kad bi Bog bio vaš otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga izidjoh i dodjoh; jer nedodjoh sam od sebe, nego me on posla.

43. Zašto nerazumiete govora mojega? Jer nemožete riečih mojih da slušate.

44. Vaš je otac djavol; i slasti otca svojega hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i nestoji na istini; jer neima istine u njem; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.

45. A meni nevjerujete, jer ja istinu govorim.

46. Koji me od vas kori za grieh? Ako li istinu govorim, za što mi vi nevjerujete?

47. Tko je od Boga, rieči Božje sluša; zato vi neslušate, jer nijeste od Boga.

48. Tada odgovoriše Židovi i rekoše mu: negovorimo li mi pravo, da si ti Samaranin, i da je vrag u tebi?

49. Isus odgovori: u meni vraga neima, nego poštujem otca svojega; a vi mene sramotite.

50. A ja netražim slave svoje; ima koji traži i sudi.

51. Zaista, zaista vam kažem: tko održi rieč moju neće vidjeti smrti do vieka.

52. Tada mu rekoše Židovi: sad vidjesmo da je vrag u tebi: Abraham umrie i proroci, a ti

Digitized by Google

govoriš: tko održi rieč moju neće okusiti smrti do vieka.

53. Jesi li ti veći od otca našega Abrahama, koji umrie? I proroci pomrieše: tko se ti sam gradiš?

54. Isus odgovori: ako se ja sam slavim, slava je moja ništa: otac je moj koji me slavi, za kojega vi govorite da je vaš Bog.

55. I nepoznajete ga, a ja ga znam: i ako rečem da ga neznam, bit ću laža kao vi. Nego ga znam, i rieč njegovu držim.

56. Abraham, otac vaš, bio je rad da vidi dan moj; i vidje, i obradova se.

57. Tada mu rekoše Židovi: još ti neima petdeset godina, i Abrahama li si vidio?

58. A Isus im reče: zaista, zaista vam kažem: ja sam prije nego se Abraham rodio.

59. Tada uzeše kamenje da bace nanj; a Isus se sakri, i izidje iz crkve prošavši izmedju njih i otide tako.

GLAVA 9.

I PROLAZEĆ vidje čovjeka sliepa od rodjenja.

2. I zapitaše ga učenici njegovi govoreć: Rabi! tko sagriješi, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi sliep?

3. Isus odgovori: ni on sagriješi ni roditelji njegovi, nego da se jave djela Božja na njem.

4. Meni valja raditi djela onoga koji me posla, dok je dan: doći će noć, kad nitko nemože raditi.

5. Dok sam na svietu, svjetlo sam svietu.

6. Rekavši ovo pljunu na zemlju i načini kao od pljuvačke, i pomaza kalom oči sliepomu,

7. I reče mu: idi, umij se u lokvi Siloamskoj (koje znači poslan). Otide dakle i umi se, i dodje gledajući.

8. A susjedi i koji ga bijahu vidjeli prije da bješe sliep, govorahu: nije li ovo onaj što sjedjaše i prošaše?

9. Jedni govorahu: on je; a drugi: nalik je nanj. A on govoraše: ja sam.

10. Tada mu kazaše: kako ti se otvoriše oči?

11. On odgovori i reče: čovjek, koji se zove Isus, načini kao, i pomaza oči moje, i reče mi: idi u lokvu Siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se, progledah.

12. Tada mu rekoše: gdje je on? Reče: neznam.

13. Tada povedoše k farisejem onoga što bješe nekad sliep.

14. A bješe subota kad načini Isus kao i otvori mu oči.

15. Tada ga opet pitahu i fariseji, kako progleda. A on im reče: kao metnu mi na oči, i umih se, i vidim.

16. Tada govorahu neki od farisejah: nije ovaj čovjek od Boga, jer nesvetkuje subote. Drugi govorahu: kako može

čovjek grješan takova čudesa činiti? I posta razpra medju njimi.

17. Rekoše dakle opet sliepcu: šta veliš ti za njega što ti otvori oči tvoje? A on reče: prorok je.

18. Tada Židovi nevjerovaše za njega da bješe sliep i progleda, dok nedozvaše roditelje onoga što je progledao,

19. I zapitaše ih govoreć: je li ovo vaš sin, za koga vi govorite da se rodi sliep? kako dakle sad vidi?

20. A roditelji njegovi odgovoriše im i rekoše: znamo da je ovo sin naš, i da se rodi sliep;

21. A kako sad vidi neznamo; ili tko mu otvori oči mi neznamo; on je veliki, pitajte njega, neka sam kaže za sebe.

22. Ovo rekoše roditelji njegovi, jer se bojahu Židovah; jer se Židovi bijahu dogovorili, da bude odlučen od sbornice, tko ga prizna za Krista.

23. Zato rekoše roditelji njegovi: on je veliki, pitajte njega.

24. Tada po drugi put dozvaše čovjeka koji je bio sliep, i rekoše mu: podaj Bogu slavu; mi znamo da je čovjek ovaj grješan.

25. A on odgovori i reče: je li grješan neznam; samo znam da ja bijah sliep, a sad vidim.

26. Tada mu opet rekoše: šta ti učini? kako otvori oči tvoje?

27. Odgovori im: ja vam već kazah, i neslušaste; šta ćete opet slušati? Već ako i vi hoćete učenici njegovi da budete?

28. A oni ga ukoriše, i rekoše mu: ti si učenik njegov, a mi smo učenici Mojsijevi.

29. Mi znamo da s Mojsijem govori Bog; a ovoga neznamo odkuda je.

30. Čovjek odgovori i reče im: to i jest za čudo, što vi neznate odkuda je, a *on* otvori oči moje.

31. A znamo da Bog nesluša grješnikah; nego ako tko poštuje Boga i volju njegovu tvori, onoga sluša.

32. Od kako je svieta, nije čuveno, da tko otvori oči rodjenomu sliepcu.

33. Kad on nebi bio od Boga, nebi mogao ništa činiti.

34. Odgovoriše i rekoše mu: ti si se rodio sav u griesih, pa zar ti nas da učiš? I iztjeraše ga napolje.

35. Ču Isus, da ga iztjeraše napolje; i našavši ga reče mu: vjeruješ li ti sina Božjega?

36. On odgovori i reče: a koji je, Gospode, da ga vjerujem?

37. A Isus mu reče: i vidio si ga, i koji govori s tobom, on je.

38. A on reče: vjerujem, Gospode! I pokloni mu se.

39. I reče Isus: ja dodjoh na sud na ovaj sviet, da vide koji nevide, i koji vide, da postanu sliepi.

40. I čuše ovo neki od farisejah, koji bijahu s njim, i rekoše mu: jesmo li i mi sliepi?

41. Reče im Isus: kad biste bili sliepi, nebiste imali grieha; a sad govorite da vidite, tako vaš grieh ostaje.

GLAVA 10.

ZAISTA, zaista vam kažem: tko neulazi na vrata u ovčinjak, nego prelazi na drugom mjestu, on je lupež i razbojnik;

2. A tko ulazi na vrata, pastir je ovcam:

3. Njemu vratar otvara, i ovce glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih;

4. I kad svoje ovce iztjera, ide pred njimi, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov.

5. A za tudjinom neće da idu, nego bježe od njega, jer nepoznaju glasa tudjega.

6. Ovu priču kaza im Isus, ali oni nerazumješe šta *to* bijaše što im kaza.

7. Tada im reče Isus opet: zaista, zaista vam kažem: ja sam vrata k ovcam.

8. Svi, koliko ih god dodje prije mene, lupeži su i razbojnici; ovce ih neposlušaše.

9. Ja sam vrata; tko udje kroza me spasit će se, i ući će i izići će, i pašu će naći.

10. Lupež nedolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi: ja dodjoh da imaju život i izobilje.

11. Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za ovce.

12. A najamnik, koji nije pastir, kojemu nijesu ovce svoje, vidi vuka gdje ide, i ostavlja ovce, i bježi: i vuk razgrabi ovce i razpudi ih;

13. A najamnik bježi, jer je najamnik i nemari za ovce.

14. Ja sam pastir dobri, i znam svoje, i moje mene znaju.

15. Kao što mene zna otac i ja znam otca; i dušu svoju polažem za ovce.

16. I druge ovce imam koje nijesu iz ovoga tora, i one mi valja dovesti; i čut će glas moj, i bit će jedno stado i jedan pastir.

17. Zato me otac ljubi, er ja dušu svoju polažem da je opet uzmem.

18. Nitko je neotima od mene, nego je ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti je, i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovied primio od otca svojega.

19. Tada opet postade razpra medju Židovi za ove rieči.

20. Mnogi od njih govorahu: u njem je djavol, i poludio je; šta ga slušate?

21. Drugi govorahu: ove rieči nijesu ludoga: zar može djavol sliepim oči otvarati?

22. A BIJAŠE tada praznik obnovljenja u Jerusalemu, i bješe zima.

23. I hodaše Isus u crkvi po triemu Salamonovu.

24. A Židovi ga obkoliše, i govorahu mu: dokle ćeš mu-

Digitized by Google

čiti duše naše? Ako si ti Krist, kaži nam slobodno.

25. Isus im odgovori: ja vam kazah, pa nevjerujete. Djela koja tvorim u ime otca svojega, ona svjedoče za me.

26. Ali vi nevjerujete; jer nijeste od mojih ovacah, kao što vam kazah.

27. Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu.

28. I ja ću im dati život vječni, i nikad neće izginuti, i nitko ih neće oteti iz ruke moje.

29. Otac moj, koji mi *ih* dade, veći je od svih; i nitko ih nemože oteti iz ruke otca mojega.

30. Ja i otac jedno smo.

31. A Židovi opet uzeše kamenje da ga ubiju.

32. Isus im odgovori: mnoga vam dobra djela javih od otca svojega: za koje od onih djelah bacate kamenje na me?

33. Odgovoriše mu Židovi govoreć: za dobro djelo nebacamo kamenja na te, nego za hulu na Boga, što ti, čovjek budući, gradiš se Bog.

34. Isus im odgovori: nestoji li napisano u zakonu vašem: ja rekoh: bogovi ste?

35. Ako one nazva bogovi kojim rieč Božja bi, i pismo se nemože pokvariti:

36. Kako vi govorite onomu kojega otac posveti i posla na sviet: hulu na Boga govoriš, što rekoh: ja sam sin Božji?

37. Ako netvorim djela otca svojega, nevjerujte mi.

38. Ako li tvorim, ako meni i nevjerujete, djelom mojim vjerujte, da poznate i vjerujete da je otac u meni i ja u njem.

39. Tada opet gledahu da ga uhvate; ali im se izmače iz rukuh,

40. I otide opet preko Jordana na ono mjesto gdje Ivan prije kršćavaše; i osta ondje.

41. I mnogi dodjoše k njemu i govorahu: Ivan neučini ni jednoga čuda, ali sve što kaza Ivan za ovoga, istina bješe.

42. I mnogi vjerovaše ga ondje.

GLAVA 11.

BIJAŠE pak jedan bolestnik, Lazar, iz Betanije, iz sela Marije i Marte sestre njezine.

2. (A Marija, koje brat Lazar bolovaše, bješe ona, što pomaza Gospoda mirom i otr noge njegove svojom kosom.)

3. Onda poslaše sestre k njemu govoreć: Gospode! gle, onaj, koji ti je mio, bolestan je.

4. A kad ču Isus, reče: ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se proslavi sin Božji s nje.

5. A Isus ljubljaše Martu i sestru njezinu i Lazara.

6. A kad ču da je bolestan, tada osta dva dana na onom mjestu gdje bješe.

Digitized by Google

7. A po tom reče učenikom: hajdemo opet u Judeju.
8. Učenici mu rekoše: Rabi, sada Judejci hoćahu te ubiti kamenjem, pa opet hoćeš da ideš onamo?
9. Isus odgovori: nije li dvanaest satih u danu? Tko danju ide, nespotiče se, jer vidi svjetlo ovoga svieta;
10. A tko ide noću, spotiče se, jer nemima svjetla u njem.
11. Ovo kaza, i po tom reče im: Lazar, naš prijatelj, zaspa; nego idem da ga probudim.
12. Onda mu rekoše učenici njegovi: Gospode! ako je zaspao, ustat će.
13. A Isus im reče za smrt njegovu, a oni mišljahu, da govori za spavanje sna.
14. Tada im Isus kaza upravo: Lazar umrie.
15. I milo mi je vas radi, što nijesam bio ondje, da vjerujete: nego hajdemo k njemu.
16. Onda Toma, koji se zvaše Blizanac, reče učenikom: hajdemo i mi, da pomremo s njim.
17. A kad dodje Isus, nadje ga *on* već četiri dana u grobu.
18. (A Betanija bješe blizu Jerusalema oko petnaest potrkalištah.)
19. I mnogi od Judejacah bijahu došli k Marti i Mariji, da ih tješe za bratom njihovim.
20. Kad Marta dakle ču da Isus ide, izidje predanj, a Marija sjedjaše doma.
21. Onda reče Marta Isusu: Gospode! da si ti bio ovdje, nebi moj brat umro.
22. A i sad znam, da što zaišteš u Boga, dat će ti Bog.
23. Isus joj reče: brat će tvoj ustati.
24. Marta mu reče: znam da će ustati o uzkrsnuću, u posljednji dan.
25. A Isus joj reče: ja sam uzkrsnuće i život: tko vjeruje mene, ako i umre, življet će.
26. I ni jedan koji živi i vjeruje mene neće umrieti u viek. Vjeruješ li ovo?
27. Reče mu: da, Gospode! ja vjerovah da si ti Krist sin Božji koji je trebalo da dodje na sviet.
28. I ovo rekavši otide, te zovnu tajno Mariju sestru svoju govoreć: učitelj je došao, i zove te.
29. A ona, kako ču, usta brzo i otide k njemu;
30. Jer Isus još nebješe došao u selo, nego bijaše na onom mjestu, gdje ga srete Marta.
31. A Judejci onda, koji bijahu s njom u kući i tješahu je, kad vidješe Mariju da brzo usta i izidje, podjoše za njom, govoreć da ide na grob da plače ondje.
32. A Marija, kako dodje gdje bješe Isus, i vidje ga, pade na noge njegove govoreć mu: Gospode! da si ti bio ovdje, nebi umro moj brat.
33. Onda Isus, kad je vidje

Digitized by Google

gdje plače, i gdje plaču Judejci koji dodjoše s njom, sgrozi se u duhu, i sam postade žalostan.

34. I reče: kamo ste ga metnuli? Rekoše mu: Gospode! hajde da vidiš.

35. Udariše suze Isusu.

36. Onda Judejci govorahu: gledaj, kako ga ljubljaše.

37. A neki od njih rekoše: nemogaše li ovaj, koji otvori oči sliepcu, učiniti da i ovaj neumre?

38. A Isus opet se sgrozi u sebi, i dodje na grob; a bijaše pećina, i kamen ležaše na njoj.

39. Isus reče: uzmite kamen. Reče mu Marta, sestra onoga što je umro: Gospode! već smrdi; jer su četiri dana kako je umro.

40. Isus joj reče: nerekoh li ti, da ako vjeruješ, vidjet ćeš slavu Božju?

41. Uzeše dakle kamen gdje ležaše mrtvac; a Isus podiže oči gore, i reče: otče! hvala ti što si me uslišio.

42. A ja znadoh da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi, koji ovdje stoji, da vjeruju da si me ti poslao.

43. I ovo rekavši zovnu iza glasa: Lazare! izidji napolje.

44. I izidje mrtvac obavit platnom po rukuh i po noguh, i lice njegovo ubrusom povezano. Isus im reče: razriešite ga i pustite nek ide.

45. Onda mnogi od Judejacah, koji bijahu došli k Mariji i vidješe šta učini Isus, vjerovaše ga.

46. A neki od njih otidoše k farisejem i kazaše im šta učini Isus.

47. Onda glavari svećenički i fariseji sabraše skupštinu, i govorahu: šta ćemo činiti? Čovjek ovaj čini mnoga čudesa.

48. Ako ga ostavimo tako, svi će ga vjerovati; pa će doći Rimljani i uzeti nam zemlju i narod.

49. A jedan od njih, po imenu Kajfa, koji one godine bješe poglavar svećenički, reče im: vi neznate ništa;

50. I nemislite, da je nam bolje, da jedan čovjek umre za narod, nego li da narod sav propadne.

51. A ovo nereče sam od sebe, nego, buduć poglavar svećenički one godine, proreče da Isusu valja umrieti za narod;

52. I ne samo za narod, nego da i razsijanu djecu Božju skupi u jedno.

53. Od toga dakle dana dogovoriše se da ga ubiju.

54. A Isus nehodjaše više javno medju Judejci, nego otide odanle u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem, i ondje hodjaše s učenici svojimi.

55. A bješe blizu pasha židovska, i mnogi iz onoga kraja dodjoše u Jerusalem prije pashe, da se očiste.

56. Tada tražahu Isusa, i sto-

jeć u crkvi govorahu medju sobom: šta mislite vi, zašto nedolazi na praznik?

57. A glavari svećenički i fariseji izdaše zapovied, ako ga tko opazi gdje je, da javi da ga uhvate.

GLAVA 12.

A ISUS prije pashe na šest danah dodje u Betaniju, gdje bješe Lazar što umrie, a on ga podiže iz mrtvih.

2. Ondje mu pak sgotoviše večeru, i Marta služaše, a i Lazar sjedjaše s njim za stolom;

3. A Marija uzevši litru pravoga nardova dragocjenoga mira pomaza noge Isusove, i otr kosom svojom noge njegove; a kuća se napuni mirisa od mira.

4. Onda reče jedan od učenikah njegovih, Juda Simonov Iskariotski, koji ga poslije izdade:

5. Zašto se ovo miro neprodade za trista dinarah i nedade siromahom?

6. A ovo nereče, što se staraše za siromahe, nego što bješe lupež, i imaše kovčežić, i nošaše, što se metaše unj.

7. A Isus reče: nedirajte u nju; ona je to dohranila za dan mojega pogreba:

8. Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene neimate svagda.

9. Razumje pak mnogi narod iz Judeje da je ondje, i dodjoše, nesamo Isusa radi, nego i da vide Lazara kojega podiže iz mrtvih.

10. A glavari svećenički dogovoriše se da i Lazara ubiju;

11. Jer mnogi njega radi idjahu iz Judeje i vjerovahu Isusa.

12. A SJUTRADAN mnogi od naroda, koji bješe došao na praznik, čuvši da Isus ide u Jerusalem,

13. Uzeše grane od paome i izidjoše mu na susret, i vikahu govoreć: hosana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje, kralj Izraelov.

14. A Isus našavši magare uzsjede nanj, kao što je pisano:

15. Neboj se kćeri Sionova, evo kralj tvoj ide sjedeć na magaretu.

16. Ali ovo učenici njegovi nerazumješe prije: nego kad se proslavi Isus, onda se opomenuše da ovo bješe za njega pisano, i ovo mu učiniše.

17. A narod svjedočaše, koji bješe prije s njim kad Lazara izazva iz groba i podiže ga iz mrtvih.

18. Zato ga i srete narod, jer čuše da on učini ovo čudo.

19. A fariseji govorahu medju sobom: vidite da ništa nepomaže; gle, sviet ide za njim.

20. A BIJAHU neki Grci medju onimi, koji bijahu došli na praznik da se mole Bogu.

21. Ovi dakle pristupiše k

Filipu, koji bješe iz Betsaide Galilejske, i moljahu ga govoreć: gospodine! mi bismo htjeli vidjeti Isusa.

22. Dodje Filip i kaza Andriji, a Andrija i Filip opet kazaše Isusu.

23. A Isus odgovori im veleć: dodje čas da se proslavi sin čovječji.

24. Zaista, zaista vam kažem: ako zrno pšenično padnuvši na zemlju neumre, onda samo ostane; ako li umre, mnogo roda rodi:

25. Tko ljubi dušu svoju izgubit će je, a tko mrzi na dušu svoju na ovom svietu, sačuvat će ju za život vječni.

26. Tko meni služi, za mnom nek ide, i gdje sam ja, ondje i sluga moj neka bude; i tko meni služi, onoga će poštovati otac moj.

27. Sad je duša moja žalostna; i šta da kažem? Otče! sačuvaj me od ovoga časa; ali zato dodjoh na čas ovaj.

28. Otče! proslavi ime svoje! Tada glas dodje s neba: i proslavio sam, i opet ću proslaviti.

29. A kad ču narod, koji stajaše, govorahu: grom zagrmi; a drugi govorahu: andjeo mu govori.

30. Isus odgovori i reče: ovaj glas nebi mene radi nego naroda radi.

31. Sad je sud ovomu svietu: sad će biti iztjeran knez ovoga svieta napolje.

32. I kad ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi.

33. A ovo govoraše, da pokaže kakvom će smrti umrieti.

34. Narod mu odgovori: mi čusmo iz zakona, da će Krist ostati va viek: kako ti govoriš, da se sinu čovječjemu valja podignuti? Tko je taj sin čovječji?

35. A Isus im reče: još je malo vremena svjetlo s vami; hodite dok svjetlo imate, da vas tama neobuzme; jer tko hodi po tami nezna kuda ide.

36. Dok svjetlo imate, vjerujte svjetlu, da budete sinovi svjetla. Rekavši ovo Isus otide i sakri se od njih,

37. AKO JE i činio tolika čudesa pred njimi, opet ga nevjerovahu;

38. Da se sbude rieč Isaije proroka koji reče: Gospode! tko vjerova govorenju našemu? i ruka Gospodnja komu se odkri?

39. Zato nemogahu vjerovati, jer opet reče Isaija:

40. Zasliepio je oči njihove i okamenio srca njihova, da nevide očima, ni srcem razumiju, i neobrate se da ih izcielim.

41. Ovo reče Isaija, kad vidje slavu njegovu, i govori za njega.

42. Ali opet i od knezovah mnogi ga vjerovaše; nego radi farisejah nepriznavahu, da nebi bili izagnani iz sbornice;

Digitized by Google

43. Jer im većma omilje slava ljudska, nego slava Božja.
44. A Isus povika i reče: tko mene vjeruje, nevjeruje mene, nego onoga koji me posla;
45. I tko vidi mene, vidi onoga koji me posla.
46. Ja dodjoh svjetlo na sviet, da ni jedan, koji me vjeruje, neostane u tami.
47. I tko čuje moje rieči i nevjeruje, ja mu neću suditi; jer ja nedodjoh da sudim svietu, nego da spasim sviet.
48. Tko se odriče mene, i neprima riečih mojih, ima sebi sudca: rieč, koju ja govorih, ona će mu suditi u posljednji dan;
49. Jer ja od sebe negovorih, nego otac, koji me posla, on mi dade zapovied šta ću kazati i šta ću govoriti.
50. I znam, da je zapovied njegova život vječni. Što ja dakle govorim, onako govorim, kao što mi reče otac.

GLAVA 13.

A PRED praznik pashe, znajuć Isus da mu dodje čas da priedje iz ovoga svieta k otcu, kako je ljubio svoje, koji bijahu na svietu, do kraja ih ljubi.
2. I po večeri, kad već djavol bješe metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskomu da ga izda,
3. Znajuć Isus da mu sve otac dade u ruke, i da od Boga izidje, i k Bogu ide,
4. Ustade od večere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže;
5. Potom usu vode u umivaonicu, i poče prati noge učenikom i otirati ubrusom kojim bješe zapregnut.
6. Onda dodje k Simonu Petru, i ovaj mu reče: Gospode! zar ti moje noge da opereš?
7. Isus odgovori i reče mu: što ja činim ti sad neznaš, ali ćeš poslije doznati.
8. Reče mu Petar: nikad ti nećeš oprati mojih noguh. Isus mu odgovori: ako te neoperem, nemaš diela sa mnom.
9. Reče mu Simon Petar: Gospode! ne samo noge moje, nego i ruke i glavu.
10. Isus mu reče: opranomu netreba do samo noge oprati, jer je sav čist: i vi ste čisti, ali ne svi.
11. Jer znadijaše izdajnika svojega, zato reče: nijeste svi čisti.
12. A kad im opra noge, uze haljine svoje, i sjedavši opet za stol reče im: znate li što ja učinih vam?
13. Vi zovete mene učiteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam.
14. Kad dakle ja oprah vam noge, Gospod i učitelj, i vi ste dužni jedan drugomu prati noge.
15. Jer ja vam dadoh primjer

Digitized by Google

da i vi tako činite kao što ja vam učinih.

16. Zaista, zaista vam kažem: nije sluga veći od gospodara svojega, niti je poslanik veći od onoga koji ga je poslao.

17. Kad ovo znate, blago vam ako izvršujete.

18. Negovorim za sve vas, jer ja znam koje izabrah; nego da se sbude pismo: koji sa mnom hljeb jede, podiže petu svoju na me.

19. Sad vam kažem, prije nego se sbude, da, kad se sbude, vjerujete da sam ja.

20. Zaista, zaista vam kažem: koji prima onoga, koga pošljem, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji me posla.

21. REKAVŠI ovo Isus posta žalostan u duhu, i posvjedoči i reče: zaista, zaista vam kažem: jedan izmedju vas izdat će me.

22. Onda se učenici sgledahu medju sobom, i čudjahu se za koga govori.

23. A jedan od učenikah njegovih, kojega Isus ljubljaše, sjedjaše za stolom na krilu Isusovu.

24. Onda namignu na njega Simon Petar, da zapita tko bi *to* bio za kojega govori.

25. A on leže na prsi Isusove i reče mu: Gospode! tko je *to?*

26. Isus odgovori: onaj je, komu ja umočivši zalogaj dam. I umočivši zalogaj dade Judi Simonovu Iskariotskomu.

27. I po zalogaju tada udje u njega sotona. Onda mu reče Isus: šta činiš čini brže.

28. A ovo nerazumje nitko od onih što sjedjahu za stolom, zašto mu reče.

29. A neki mišljahu, buduć da u Jude bješe kesa, da mu Isus reče: kupi što treba za praznik; ili da dâ što siromašnim.

30. A on uzevši zalogaj odmah izidje; a bješe noć.

31. KAD ON izidje, *onda* Isus reče: sad se proslavi sin čovječji, i Bog se proslavi u njem.

32. Ako se Bog proslavi u njem, i Bog će njega proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.

33. Dječice! još sam malo s vami; tražit ćete me, i kao što rekoh Judejcem: kamo ja idem, vi nemožete doći, i vam govorim sad.

34. Novu vam zapovied dajem, da ljubite jedan drugoga; kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite medju sobom.

35. Po tom će svi poznati da ste moji učenici, ako uzimate ljubav medju sobom.

36. REČE mu Simon Petar: Gospode! kamo ideš? Isus mu odgovori: kamo ja idem nemožeš sad ići za mnom, ali ćeš poslije poći za mnom.

37. Petar mu reče: Gospode! zašto nemogu sad ići za tobom? dušu ću svoju položiti za te.

Digitized by Google

38. Odgovori mu Isus: dušu li ćeš svoju položiti za me? Zaista, zaista ti kažem: neće pietao zapjevati, dok me se triput neodrečeš.

GLAVA 14.

DA se neplaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte.

2. Mnogi su stanovi u kući otca mojega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripravim mjesto.

3. I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći, i uzet ću vas k sebi, da i vi budete gdje sam ja.

4. I kamo ja idem, znate, i put znate.

5. Reče mu Toma: Gospode! neznamo kamo ideš: i kako možemo put znati?

6. Isus mu reče: ja sam put, i istina, i život; nitko neće doći k otcu do kroza me.

7. Kad biste mene znali, onda biste znali i otca mojega; i odsada poznajete ga, i vidjeste ga.

8. Reče mu Filip: Gospode! pokaži nam otca, i bit će nam dosta.

9. Isus mu reče: toliko sam vrieme s vami i nijesi me poznao, Filipe? Tko vidje mene, vidje otca; pa kako ti govoriš: pokaži nam otca?

10. Zar nevjeruješ, da sam ja u otcu i otac u meni? Rieči, koje vam ja govorim, negovorim od sebe; nego otac, koji stoji u meni, on tvori djela.

11. Vjerujte mi, da sam ja u otcu i otac u meni; ako li *meni nevjerujete*, vjerujte mi po djelih.

12. Zaista, zaista vam kažem: tko vjeruje mene, i on će tvoriti djela koja ja tvorim, i veća će od ovih tvoriti: jer ja idem k otcu svojemu;

13. I štagod zaištete u otca u ime moje, ono ću vam učiniti, da se proslavi otac u sinu.

14. I ako što zaištete u ime moje, ja ću učiniti.

15. Ako imate ljubav k meni, zapoviedi moje držite.

16. I ja ću umoliti otca, i dat će vam drugoga utješitelja, da bude s vam u viek:

17. Duha istine, kojega sviet nemože primiti, jer ga nevidi, niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vas stoji, i u vas će biti.

18. Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vam.

19. Još malo, i sviet mene više neće vidjeti; a vi ćete me vidjeti; jer ja živim, i vi ćete življeti.

20. U onaj ćete dan vi doznati, da sam ja u otcu svojem, i vi u meni, i ja u vas.

21. Tko ima zapoviedi moje i drži ih, on je onaj, što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni, imat će k njemu ljubav otac moj; i ja ću imati

Digitized by Google

ljubav k njemu, i javit ću mu se sam.

22. Reče mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! šta je to da ćeš se nam javiti, a ne svietu?

23. Isus odgovori i reče mu: tko ima ljubav k meni, držat će rieč moju; i otac moj imat će ljubav k njemu; i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se nastaniti.

24. Tko neima ljubavi k meni, nedrži mojih riečih: a rieč što čujete nije moja nego otca koji me posla.

25. Ovo vam kazah dok sam s vami.

26. A utješitelj Duh sveti, kojega će otac poslati u ime moje, on će vas naučiti svemu i napomenut će vam sve što vam rekoh.

27. Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: nedajem vam *ga* kao što sviet daje, da se neplaši srce vaše, i da se neboji.

28. Čuste da vam ja kazah: idem, i doći ću k vam. Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što rekoh: idem k otcu: jer je otac moj veći od mene.

29. I sad vam kazah, prije dok se nije sbilo, da vjerujete kad se sbude.

30. Već neću mnogo govoriti s vami; jer ide knez ovoga svieta, i u meni neima ništa.

31. Nego da vidi sviet da imam ljubav k otcu, i kao što mi zapovjedi otac onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde.

GLAVA 15.

JA sam pravi čokot, i moj je otac vinogradar:

2. Svaku lozu na meni, koja neradja roda, odsjeći će ju; i svaku, koja radja rod, očistit će ju, da više roda rodi.

3. Vi ste već očišćeni riečju koju vam govorih.

4. Budite u meni i ja *ću* u vas. Kao što loza nemože roda roditi sama od sebe, ako nebude na čokotu, tako i vi ako u meni nebudete.

5. Ja sam čokot, a vi loze: i koji bude u meni i ja u njem, on će roditi mnogi rod: jer bez mene nemožete činiti ništa.

6. Tko u meni neostane, izbacit će se napolje kao loza, i osušit će se, i skupit će je, i u oganj baciti, i spaliti.

7. Ako ostanete u meni, i rieči moje u vas ostanu, štagod hoćete ištite, i bit će vam.

8. Tim će se otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bit ćete moji učenici.

9. Kao što otac ima ljubav k meni, i ja imam ljubav k vam; budite u ljubavi mojoj.

10. Ako zapoviesti moje uzdržite, ostat ćete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapoviesti otca svojega i ostajem u ljubavi njegovoj.

11. Ovo vam kazah da radost moja u vas ostane i radost vaša da se izpuni.

Digitized by Google

12. Ovo je zapovied moja, da imate ljubav medju sobom, kao što ja imadoh ljubav k vam.

13. Nitko neima veće ljubavi od ove, da tko dušu svoju položi za prijatelje svoje.

14. Vi ste prijatelji moji, ako tvorite što vam ja zapoviedam.

15. Više vas nenazivam slugami; jer sluga nezna šta radi gospodar njegov: nego vas nazvah prijateljim; jer vam sve kazah, što čuh od otca svojega.

16. Vi mene neizabraste, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite, i da vaš rod ostane; da štogod zaištete u otca u ime moje, da vam dâ.

17. Ovo vam zapoviedam, da imate ljubav medju sobom.

18. Ako sviet na vas zamrzi, znajte da na mene omrznu prije vas.

19. Kad biste bili od svieta, onda bi sviet svoje ljubio; a kako nijeste od svieta, nego vas ja od svieta izabrah, zato sviet mrzi na vas.

20. Opominjite se rieči koju vam ja rekoh: nije sluga veći od gospodara svojega. Ako mene izagnaše, i vas će izagnati; ako moju rieč održaše, i vašu će održati.

21. Ali sve će vam ovo činiti za ime moje, jer nepoznaju onoga koji me posla.

22. Da nijesam bio došao i govorio im, nebi grieha imali; a sad izgovora neće imati za grieh svoj.

23. Tko mrzi na mene, i na otca mojega mrzi.

24. Da nijesam bio djela tvorio medju njimi kojih nitko drugi netvori, nebi grieha imali: a sad i vidješe, i omrznuše na mene i na otca mojega.

25. Ali da se sbude rieč napisana u zakonu njihovom: omrznuše na mene ni za što.

26. A kad dodje utješitelj, kojega ću vam poslati od otca, Duh istine, koji od otca izlazi, on će svjedočiti za mene.

27. A i vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa mnom.

GLAVA 16.

OVO vam kazah da se nesmutite.

2. Izgonit će vas iz sbornicah; a doći će vrieme kad će svaki, koji vas ubije, misliti da Bogu službu čini.

3. I ovo će činiti, jer nepoznaše otca ni mene.

4. Nego vam ovo kazah, kad dodje vrieme da se opomenete ovoga da vam ja kazah; a izprva nekazah vam toga, jer bijah s vami.

5. A sad idem k onomu koji me posla, i nitko me od vas nepita: kamo ideš?

6. Nego što vam ovo kazah žalosti napuni se srce vaše.

7. Ali ja vam istinu govorim: bolje je za vas da ja idem; jer ako ja neotidem, utješitelj ne-

će doći k vam; ako li otidem, poslat ću ga k vam.

8. I kad on dodje, pokarat će sviet za grieh, i za pravdu, i za sud:

9. Za grieh dakle, što nevjeruju mene;

10. A za pravdu, što idem k otcu svojemu, i više me nećete vidjeti;

11. A za sud, što je knez ovoga svieta osudjen.

12. Još vam mnogo imam kazati; ali sad nemožete nositi.

13. A kad dodje on, Duh istine, uputit će vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje, i javit će vam što će biti u napredak.

14. On će me proslaviti, jer će od mojega uzeti, i javit će vam;

15. Sve što ima otac moje je: zato rekoh, da će od mojega uzeti i javiti vam.

16. Još malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, pa ćete me vidjeti: jer idem k otcu.

17. A *neki* od učenikah njegovih rekoše medju sobom: šta je to što nam kaže: još malo, i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti; i: ja idem k otcu?

18. Govorahu dakle: šta je to što govori: malo? neznamo šta govori.

19. A Isus razumje da hoćahu zapitati, pa im reče: zato li se zapitujete medju sobom što rekoh: još malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, pa ćete me vidjeti?

20. Zaista, zaista vam kažem, da ćete vi zaplakati i zaridati, a sviet će se radovati; a vi ćete žalostni biti, ali će se vaša žalost okrenuti na radost.

21. Žena kad radja trpi muku; jer dodje čas njezin; ali kad rodi diete, više se neopominje žalosti od radosti, jer se rodi čovjek na sviet.

22. Tako i vi dakle imate sad žalost; ali ću vas opet vidjeti, i radovat će se srce vaše, i vaše radosti nitko neće uzeti od vas;

23. I u onaj dan nećete me pitati ni za što. Zaista, zaista vam kažem, da štogod uzištete u otca u ime moje, dat će vam.

24. Dosada neiskaste ništa u ime moje: ištite i primit ćete, da radost vaša bude izpunjena.

25. Ovo vam govorih u pričah; ali će doći vrieme, kad vam više neću govoriti u pričah, nego ću vam upravo javiti za otca.

26. U onaj ćete dan u ime moje zaiskati, i nevelim vam da ću ja umoliti otca za vas;

27. Jer sam otac ima ljubav k vam kao što vi imaste ljubav k meni, i vjerovaste da ja od Boga izidjoh.

28. Izidjoh od otca, i dodjoh na sviet; i opet ostavljam sviet, i idem k otcu.

29. Rekoše mu učenici nje-

Digitized by Google

govi: eto sad govoriš upravo, a priče nikakve negovoriš.

30. Sad znamo da sve znaš, i netreba ti da te tko pita. Po tom vjerujemo da si od Boga izišao.

31. Isus im odgovori: zar sad vjerujete?

32. Evo ide čas, i već je nastao, da se razbjegnete svaki na svoju *stranu* i mene sama ostavite; ali nijesam sam, jer je otac sa mnom.

33. Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svietu ćete imati nevolju; ali nebojte se, jer ja nadvladah sviet.

GLAVA 17.

OVO KAZA Isus, pa podiže oči svoje na nebo i reče: otče! dodje čas, proslavi sina svojega, da i sin tvoj proslavi tebe;

2. Kao što si mu dao vlast nad svakim tielom, da svemu što si mu dao dâ život vječni.

3. A ovo je život vječni, da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao, Isukrsta.

4. Ja tebe proslavih na zemlji: posao svrših, koji si mi dao da radim.

5. I sad proslavi ti mene, otče, u tebe samoga, slavom koju imadoh u tebe prije nego sviet postade.

6. Ja javih ime tvoje ljudem koje si mi dao od svieta; tvoji bijahu, pa si ih meni dao, i tvoju rieč održaše.

7. Sad razumješe, da je sve što si mi dao od tebe.

8. Jer rieči, koje si dao meni, dadoh im; i oni primiše, i poznadoše istinito, da od tebe izidjoh, i vjerovaše da si me ti poslao.

9. Ja se za njih molim: nemolim se za (sav) sviet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji.

10. I moje sve je tvoje, i tvoje moje; i ja se proslavih u njih.

11. I više nijesam na svietu, a oni su na svietu, a ja idem k tebi. Otče sveti! sačuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi.

12. Dok bijah s njimi na svietu, ja ih čuvah u ime tvoje; one koje si mi dao sačuvah, i nitko od njih nepogibe osim sina pogibli, da se sbude pismo.

13. A sad k tebi idem, i ovo govorim na svietu, da imaju radost moju izpunjenu u sebi.

14. Ja im dadoh rieč tvoju; i sviet omrznu na njih; jer nijesu od svieta, kao što ni ja nijesam od svieta.

15. Nemolim te da ih uzmeš sa svieta, nego da ih sačuvaš oda zla.

16. Od svieta nijesu, kao što ni ja nijesam od svieta.

17. Osveti ih istinom svojom: rieč je tvoja istina.

18. Kao što si ti mene poslao u sviet, i ja njih poslah u sviet.

19. Ja posvećujem sebe za

Digitized by Google

njih, da i oni budu osvećeni istinom.

20. Nemolim pak samo za njih, nego i za one, koji me uzvjeruju njihove rieči radi;

21. Da svi jedno budu, kao što si ti, otče, u meni i ja u tebi da i oni u nas jedno budu, da i sviet vjeruje da si me ti poslao.

22. I slavu, koju si mi dao, ja dadoh njim, da budu jedno kao mi što smo jedno.

23. Ja u njih i ti u meni: da budu sa svim u jedno, i da pozna sviet, da si me ti poslao i da si imao ljubav k njim kao i k meni što si ljubav imao.

24. Otče! hoću da i oni, koje si mi dao, budu sa mnom gdje sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k meni prije postanka svieta.

25. Otče pravedni! sviet tebe nepozna, a ja te poznah, i ovi poznaše da si me ti poslao.

26. I pokazah im ime tvoje, i pokazat ću: da ljubav, kojom si mene ljubio, u njih bude, i ja u njih.

GLAVA 18.

IREKAVŠI ovo Isus izidje s učenici svojimi preko potoka Cedrona, gdje bješe vrt, u koji udje on i učenici njegovi.

2. A Juda izdajnik njegov znadijaše *ono* mjesto; jer se Isus često skupljaše ondje s učenici svojimi.

3. Onda Juda uze četu i od glavarah svećeničkih i fariseja momke, i dodje onamo sa svjetiljkami i sa sviećami i s oružjem.

4. A Isus znajuć sve što će biti od njega izidje i reče im: koga tražite?

5. Odgovoriše mu: Isusa Nazarećanina. Isus im reče: ja sam. A s njimi stajaše i Juda koji ga izdavaše.

6. A kad im reče: ja sam: izmakoše se natrag i popadaše na zemlju.

7. Onda ih opet zapita Isus: koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazarećanina.

8. Isus im odgovori: kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, ostavite ove nek idu.

9. Da se izvrši rieč što reče: neizgubih ni jednoga od onih koje si mi dao.

10. A Simon Petar imaše nož, pa ga izvadi i udari slugu poglavara svećeničkoga, i odsieče mu desno uho. A sluzi bješe ime Malho.

11. Onda reče Isus Petru: zadjeni nož u nožnice. Čašu koju mi dade otac zar da je nepijem?

12. ČETA i vojvoda i momci židovski uhvatiše Isusa i svezaše ga,

13. I odvedoše ga najprije Ani, jer bješe tast Kajfi, koji bješe poglavar svećenički one godine.

14. A Kajfa bješe onaj što

Digitized by Google

dade svjet Judejcem, da je bolje da umre jedan čovjek nego narod *da propadne*.

15. Za Isusom pak idjaše Simon Petar i drugi učenik; a učenik onaj bješe poznat kod poglavara svećeničkoga, i udje s Isusom u dvor poglavara svećeničkoga;

16. A Petar stajaše napolju kod vratah. Onda izidje onaj učenik što bješe poznat kod poglavara svećeničkoga i reče vratarici, te uvede Petra.

17. Onda reče služkinja vratarica Petru: da nijesi i ti učenik ovoga čovjeka? On reče: nijesam.

18. A sluge i momci bijahu naložili oganj i stajahu te se grijahu, jer bješe zima; a i Petar stajaše s njim i grijaše se.

19. Poglavar pako svećenički zapita Isusa za učenike njegove i za njegovu nauku.

20. Isus mu odgovori: ja govorih javno svietu, ja svagda učih u sbornici i u crkvi, gdje se svagda skupljaju Judejci, i ništa tajno negovorih:

21. Što pitaš mene? Pitaj one koji su slušali šta sam im govorio; evo ovi znadu šta sam ja govorio.

22. A kad on ovo reče, jedan od momakah koji stajahu ondje udari Isusa po obrazu, i reče: zar tako odgovaraš poglavaru svećeničkomu?

23. Isus mu odgovori: ako zlo rekoh, dokaži *da je* zlo; ako li dobro, zašto me biješ?

24. I Ana ga posla svezana Kajfi poglavaru svećeničkomu.

25. A Simon Petar stajaše i grijaše se. Onda mu rekoše: da nijesi i ti od učenikah njegovih? A on se odreče i kaza: nijesam.

26. Reče jedan od slugah poglavara svećeničkoga koji bješe rodjak onomu kojemu Petar odsieče uho: nevidjeh li ja tebe u vrtu s njim?

27. Onda se Petar opet odreče; i odmah pietao zapjeva.

28. A ISUSA povedoše od Kajfe u sudnicu. Ali bješe jutro, i oni neudjoše u sudnicu da se nebi opoganili, nego da bi mogli jesti pashu.

29. Onda Pilat izidje k njim napolje i reče: kakovu krivicu iznosite na ovoga čovjeka?

30. Odgovoriše mu i rekoše: kad on nebi bio zločinac, nebismo ga predali tebi.

31. A Pilat im reče: uzmite ga vi i po zakonu svojem sudite mu. A Židovi mu rekoše: mi nesmiemo nikoga pogubiti.

32. Da se sbude rieč Isusova, koju reče kazujuć kakvom će smrti umrieti.

33. Onda udje Pilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i reče mu: ti si kralj Judejski?

34. Isus mu odgovori: govoriš li ti to sam od sebe, ili ti drugi kazaše za mene?

35. Pilat odgovori: zar sam ja Žid? Rod tvoj i glavari svećenički predaše te meni: šta si učinio?

36. Isus odgovori: kraljevstvo moje nije od ovoga svieta; kad bi bilo od ovoga svieta kraljevstvo moje, onda bi sluge moje branile da nebih bio predan Židovom; ali kraljevstvo moje nije odavde.

37. Onda mu reče Pilat: dakle si ti kralj? Isus odgovori: ti govoriš da sam ja kralj. Ja sam zato rodjen, i zato dodjoh na sviet da svjedočim istinu. I svaki koji je od istine sluša glas moj.

38. Reče mu Pilat: šta je istina? I ovo rekavši izidje opet k Židovom, i reče im: ja nikakve krivice nenalazim na njem.

39. A u vas je običaj da vam jednoga pustim na pashu: hoćete li dakle da vam pustim kralja Judejskoga?

40. Onda svi povikaše opet govoreć: ne ovoga, nego Barabu. A Baraba bješe razbojnik.

GLAVA 19.

TADA dakle Pilat uze Isusa i šiba ga.

2. I vojnici spletavši vienac od trnja metnuše mu na glavu, i obukoše mu skerletnu haljinu,

3. I govorahu: zdravo, kralje Judejski! i bijahu ga po obrazih.

4. Onda Pilat izidje opet napolje, i reče im: evo ga izvodim k vam napolje, da vidite da na njem nenalazim nikakve krivice.

5. A Isus izidje napolje pod viencem od trnja i u skerletnoj haljini. I reče im *Pilat:* evo čovjeka!

6. A kad ga vidješe glavari svećenički i momci, povikaše govoreć: razpni ga, razpni! Pilat im reče: uzmite ga vi i razpnite, jer ja nenalazim na njem krivice.

7. Odgovoriše mu Židovi: mi imamo zakon i po zakonu našem valja da umre, jer načini sebe sinom Božjim.

8. Kad dakle Pilat ču ovu rieč, poboja se većma.

9. I opet udje u sudnicu, i reče Isusu: odakle si ti? A Isus mu nedade odgovora.

10. A Pilat mu reče: zar meni negovoriš? neznaš li da imam vlast razpeti te, i vlast imam pustiti te?

11. Isus odgovori: nebi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti nebi bilo dano odozgor; *zato* onaj ima veći grieh koji me predade tebi.

12. Od tada gledaše Pilat da ga pusti. Ali Židovi vikahu govoreć: ako ovoga pustiš nijesi príjatelj cesaru. Svaki koji sebe kraljem gradi protivi se cesaru.

13. Pilat dakle čuvši ovu rieč izvede Isusa napolje, i sjede

Digitized by Google

na sudačku stolicu na mjestu koje se zove kaldrma a hebrejski Gabata.

14. A bješe petak u oči pashe oko šestoga sata: i *Pilat* reče Židovom: evo kralj vaš.

15. A oni vikahu: uzmi, uzmi, razpni ga! Pilat im reče: zar kralja vašega da razapnem? Odgovoriše glavari svećenički: mi nemamo kralja osim cesara.

16. TADA im ga dakle preda da se razapne. A *oni* uzeše Isusa i odvedoše.

17. I noseć križ svoj izidje na mjesto koje se zove košturnica a hebrejski Golgota.

18. Ondje ga razapeše, i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u sriedi.

19. Pilat pak napisa i nadpis i metnu na križ; a bješe napisano: Isus Nazarećanin kralj židovski.

20. I ovaj nadpis čitaše mnogi od Židovah; jer mjesto bješe blizu grada gdje razapeše Isusa; i bješe napisano hebrejski, grčki, latinski.

21. A židovski glavari svećenički govorahu Pilatu: nepiši: kralj židovski, nego da sam reče: ja sam kralj židovski.

22. Pilat odgovori: što pisah pisah.

23. A vojnici, kad razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i načiniše četiri diela, svakomu vojniku po diel, i kabanicu; a kabanica nebješe šivena *nego* izatkana sva s vrha *do dna*.

24. Onda rekoše medju sobom: da je nederemo, nego da bacimo kocke za nju komu će dopasti. Da se sbude pismo koje govori: razdieliše haljine moje medju sobom, i za kabanicu moju baciše kocke. Vojnici dakle tako učiniše.

25. A stajahu kod križa Isusova mati njegova, i sestra matere njegove Marija Kleofina, i Marija Magdalena.

26. A Isus vidjevši, mater i učenika koga ljubljaše gdje stoje, reče materi svojoj: ženo! eto ti sina!

27. Po tom reče učeniku: eto ti matere! I od onoga časa uze je učenik k sebi.

28. Po tom znajuć Isus da se već sve svrši, da se sbude pismo, reče: žedan sam.

29. Ondje stajaše sud pun octa; a oni napuniše spužvu octa, i nataknuvši na trsku prinesoše k ustima njegovim.

30. A kad primi Isus ocat reče: svrši se. I preklonivši glavu predade duh.

31. A BUDUĆI da bješe petak, pa da nebi tiela ostala na križu u subotu (jer bijaše veliki dan ona subota), Židovi zamoliše Pilata da im prebiju golieni pa da *ih* skinu.

32. Onda dodjoše vojnici, i prvomu dakle prebiše golieni i drugomu razpetomu s njim.

33. A došavši na Isusa, kad

Digitized by Google

ga vidješe da je već umro, neprebiše mu golienih;

34. Nego jedan od vojnikah probode mu rebra kopljem; i odmah izidje krv i voda.

35. I onaj koji vidje posvjedoči, i svjedočanstvo je njegovo istinito; i on zna da istinu govori da vi vjerujete.

36. Jer se ovo dogodi da se sbude pismo: kost njegova da se neprelomi.

37. I opet drugo pismo govori: pogledat će onoga koga probodoše.

38. APO tom Josip iz Arimateje, koji bješe učenik Isusov ali kradom od straha židovskoga, zamoli Pilata da uzme tielo Isusovo, i dopusti Pilat. Onda dodje i uze tielo Isusovo.

39. A dodje i Nikodem, koji prije dolažaše k Isusu noću, i donese pomiešane smirne i aloja oko sto litara.

40. I uzeše tielo Isusovo, i obaviše ga platnom s mirisi, kao što je običaj u Židovah ukopavati.

41. A bijaše vrt blizu *onoga* mjesta gdje bješe razapet, i u vrtu grob nov, u koji nitko nikad nebješe metnut.

42. Ondje dakle petka radi židovskoga, jer bješe blizu grob, metnuše Isusa.

GLAVA 20.

AU PRVI *dan* nedjelje dodje Marija Magdalena na grob rano, još dok se nebješe razsvanulo, i vidje da je kamen odvaljen od groba.

2. Onda otrča, i dodje k Simonu Petru i k drugomu učeniku koga ljubljaše Isus, i reče im: uzeše Gospoda iz groba, i neznamo gdje ga metnuše.

3. A Petar izidje i drugi učenik, i podjoše ka grobu.

4. Trčahu pak oba zajedno, i drugi učenik trčaše brže od Petra, i dodje prije ka grobu.

5. I nadvirivši se vidje haljine gdje leže; ali neudje.

6. Dodje pak Simon Petar za njim, i udje u grob, i vidje haljine same gdje leže,

7. I ubrus, koji bješe na glavi njegovoj, ne s haljinami da leži nego osobito savit na jednom mjestu.

8. Tada dakle udje i drugi učenik koji najprije dodje ka grobu, i vidje i vjerova.

9. Jer još neznadijahu pisma, da njemu valja ustati iz mrtvih.

10. Onda otidoše opet učenici doma.

11. A Marija stajaše napolju kod groba i plakaše. I kad plakaše nadviri se nad grob,

12. I vidje dva andjela u bielih haljinah, gdje sjede jedan čelo glave a jedan čelo noguh, gdje bješe ležalo tielo Isusovo.

13. I rekoše joj oni: ženo! što plačeš? Reče im: uzeše Gospoda mojega, i neznam kamo ga metnuše.

Digitized by Google

14. I ovo rekavši obazre se natrag, i vidje Isusa gdje stoji, i neznadijaše da je Isus.

15. Isus joj reče: ženo! što plačeš? koga tražiš? A ona, misleć da je vrtar, reče mu: gospodine! ako si ga ti uzeo kaži mi kamo si ga metnuo, i ja ću ga uzeti.

16. Isus joj reče: Marija! A ona obazrevši se reče mu: Rabuni! koje znači: učitelju.

17. Reče joj Isus: nedohvataj se do mene, jer se još nevratih k otcu svojemu; nego idi k braći mojoj, i kaži im: vraćam se k otcu svojemu i otcu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu.

18. A Marija Magdalena otide, i javi učenikom, da vidje Gospoda i da joj ovo kaza.

19. AKAD bi u večer onaj prvi dan nedjelje, i vrata bijahu zatvorena gdje se bijahu učenici njegovi skupili od straha židovskoga, dodje Isus i stade na sriedu i reče im: mir vam!

20. I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra svoja. Onda se učenici obradovaše vidjevši Gospoda.

21. A Isus im reče opet: mir vam; kao što otac posla mene, i ja šaljem vas.

22. I ovo rekavši dunu, i reče im: primite Duh sveti.

23. Kojim oprostite griehe, oprostit će im se; i kojim zadržite, zadržat će se.

24. A TOMA, koji se zove Blizanac, jedan od dvanaestorice, nebješe ondje s njimi kad dodje Isus.

25. A drugi mu učenici govorahu: vidjesmo Gospoda. A on im reče: dok nevidim na rukuh njegovih ranah od klinah, i nemetnem prsta svojega u rane od klinah, i nemetnem ruke svoje u rebra njegova, neću vjerovati.

26. I poslije osam danah opet bijahu učenici njegovi unutri, i Toma s njimi. Dodje Isus kad bijahu vrata zatvorena, i stade medju njimi i reče: mir vam!

27. Po tom reče Tomi: pruži prst svoj amo i vidji ruke moje: i pruži ruku svoju i metni u rebra moja, i nebudi nevjeran nego vjeran.

28. I odgovori Toma i reče mu: Gospod moj i Bog moj.

29. Isus mu reče: pošto me vidje vjerovao si: blago onim koji nevidješe i vjerovaše.

30. A i mnoga druga čudesa učini Isus pred učenici svojimi koja nijesu pisana u knjizi ovoj.

31. A ova se napisaše, da vjerujete da Isus jest Krist, sin Božji, i da vjerujuć imate život u ime njegovo.

GLAVA 21.

POSLIJE toga opet se javi Isus učenikom svojim na moru Tiberijadskom. A javi se ovako:

Digitized by Google

2. Bijahu zajedno Simon Petar i Toma koji se zvaše Blizanac, i Natanael iz Kane Galilejske, i sinovi Zebedejevi, i druga dvojica od učenikah njegovih.

3. Reče im Simon Petar: idem da lovim ribu. Rekoše mu: idemo i mi s tobom. Onda izidjoše i odmah sjedoše u ladju, i onu noć neuhvatiše ništa.

4. A kad bi jutro, stade Isus na briegu; ali učenici nepoznaše da je Isus.

5. A Isus im reče: djeco! imate li što za jelo? Odgovoriše mu: neimamo.

6. A on im reče: bacite mrežu s desne strane ladje, i naći ćete. Onda baciše, i već nemogahu izvući je od množtva ribe.

7. Onda učenik onaj, koga ljubljaše Isus, reče Petru: to je Gospod. A Simon Petar, kad ču da je Gospod, zapreže se košuljom, jer bješe gol i skoči u more.

8. A drugi učenici dodjoše na ladji, jer nebješe daleko od zemlje nego oko dvjesta lakatah, vukuć mrežu s ribom.

9. Kad dakle izljezoše na zemlju, vidješe ognanj naložen, i na njem metnutu ribu i hljeb.

10. Isus im reče: prinesite od ribe što sad uhvatiste.

11. A Simon Petar udje i izvuče mrežu na zemlju punu velikih ribah sto i petdeset i tri; i od tolikoga množtva neprodrie se mreža.

12. Isus reče im: hodite objedujte. A ni jedan od učenikah nesmjede ga pitati: tko si ti? videć da je Gospod.

13. A dodje i Isus, i uze hljeb, i dade im, tako i ribu.

14. Ovo se već treći put javi Isus učenikom svojim pošto ustade iz mrtvih.

15. A kad objedovahu, reče Isus Simonu Petru: Simone Jonin! ljubiš li me većma nego ovi? Reče mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reče mu *Isus:* pasi jaganjce moje.

16. Reče mu opet drugom: Simone Jonin! ljubiš li me? Reče mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reče mu *Isus:* pasi ovce moje.

17. Reče mu trećom: Simone Jonin! ljubiš li me? A Petar posta žalostan što mu reče trećom: ljubiš li me? i reče mu: Gospode! ti sve znaš, ti znaš da te ljubim. Reče mu Isus: pasi ovce moje.

18. Zaista, zaista ti kažem: kad si bio mlad, opasivao si se sam, i hodio si kuda si htio; a kad ostariš, širit ćeš ruke svoje i drugi će te opasati i odvesti kuda nećeš.

19. A ovo reče pokazujuć kakom će smrti proslaviti Boga. I rekavši ovo reče mu: hajde za mnom.

20. A Petar obazrevši se vidje, gdje za njim ide onaj uče-

Digitized by Google

nik koga Isus ljubljaše, koji i na večeri leže na prsi njegove i reče: Gospode! tko je taj koji će te izdati?

21. Vidjevši Petar ovoga reče Isusu: Gospode! a šta će ovaj?

22. Isus mu reče: ako hoću da on ostane dok ja nedodjem, što je tebi *do toga?* Ti hajde za mnom.

23. Onda izidje ova rieč medju braćom, da onaj učenik neće umrieti; ali Isus nereče njemu da neće umrieti, nego: ako hoću da ostane dok ja nedodjem, što je tebi *do toga?*

24. Ovo je onaj učenik, koji svjedoči za ovo, koji i napisa ovo: i znamo da je svjedočanstvo njegovo istinito.

25. A ima i drugo mnogo što učini Isus, koje, kad bi se redom popisalo, ni u sami sviet, mislim, nebi mogle stati napisane knjige. Amen.

DJELA SVETIH APOSTOLAH,

PISAO IH

SVETI APOSTOL I EVANDJELIST LUKA.

GLAVA 1.

PRVU sam ti knjigu napisao o svem, Teofile, što poče Isus i tvoriti i učiti

2. Do dana kad se uznese, pošto Duhom svetim zapovjedi apostolom koje izabra,

3. Pred kojimi i po stradanju svom pokaza sebe živa mnogimi istinitimi znaci, i javljaše im se četrdeset dana, i govoraše o kraljevstvu Božjem.

4. I sabravši ih zapovjedi im da neidu iz Jerusalema, nego da čekaju obećanje otčino, koje čuste, reče, od mene;

5. Jer je Ivan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom svetim nedugo poslije ovih danah.

6. A oni onda, koji zajedno bijahu, pitahu ga govoreć: Gospode! hoćeš li sad načiniti kraljevstvo Izraelovo?

7. A *on* im reče: nije vaše znati vremena i ljeta koje otac zadrža u svojoj vlasti;

8. Nego ćete primiti silu kad sidje Duh sveti na vas; i bit ćete mi svjedoci i u Jerusalemu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.

9. I ovo rekavši vidješe oni gdje se podiže i odnese ga oblak iz očijuh njihovih.

10. I kad gledahu za njim gdje ide na nebo, gle dava čovjeka stadoše pred njimi u bielih haljinah.

11. Koji i rekoše: ljudi Galilejci, šta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus, koji se od vas uze na nebo, tako će doći kao što vidjeste da ide na nebo.

12. Tada se vratiše u Jerusalem s gore koja se zove Maslinska, koja je blizu Jerusalema jedan subotni dan hoda.

13. I KAD udjoše, popeše se u sobu gdje stajahu Petar i Jakov, i Ivan i Andrija, Filip i Toma, Bartolomije i Matej, Jakov Alfejev i Simon Zelot, i Juda Jakovljev.

14. Ovi svi jednodušno bijahu jednako na molitvi i u moljenju sa ženami, i s Marijom materom Isusovom i braćom njegovom.

15. I u dane one ustavši Petar izmedju učenikah reče (a bijaše naroda zajedno oko sto i dvadeset imenah):

16. Ljudi braćo! trebalo je da se izvrši ono pismo što proreče Duh sveti ustima Davidovima za Judu koji bješe vodj onim što uhvatiše Isusa.

17. Jer se brojaše s nami, i bijaše primio diel ove službe.

18. On dakle steče njivu od plaće nepravedne, i objesivši se puče po sriedi, i izasu se sva utroba njegova.

19. I postade znano svim koji žive u Jerusalemu, da će se ta njiva prozvati njihovim jezikom hakeldama, koje znači njiva krvna.

20. Jer se piše u knjizi psaltiru: da bude dvor njegov pust, i da nebude nikoga tko bi življeo u njem, i: vladičanstvo njegovo da primi drugi.

21. Treba dakle od ovih ljudih koji su bili s nami za sve vrieme kako medju nas udje i izidje Gospod Isus,

22. Počevši od krštenja Ivanova do dana kad se uze od nas, da bude s nami svjedok njegova uzkrsnuća jedan od ovih.

23. I postaviše dvojicu, Josipa koji se zvaše Barsaba prezimenom Just, i Matija.

24. I pomolivši se Bogu rekoše: ti, Gospode! koji poznaješ srca svih, pokaži jednoga od ove dvojice, koga si izabrao,

25. Da primi diel ove službe i apostolstva, iz koga izpade Juda da ide na mjesto svoje.

26. I baciše kocke za njih, i pade kocka na Matiju, i primiše *ga* medju jedanaest apostolah.

GLAVA 2.

I KAD se navrši petdeset danah bijahu zajedno svi apostoli jednodušno.

2. I u jedan put postade huka s neba kao duhanje silnoga vjetra, i napuni svu kuću gdje sjedjahu;

3. I pokazaše im se razdieljeni jezici kao ognjeni; i sjede *po jedan* na svakoga od njih.

4. I napuniše se svi Duha svetoga, i stadoše govoriti dru-

Digitized by Google

gimi jezici, kao što im Duh davaše govoriti.

5. A u Jerusalemu stajahu Židovi ljudi pobožni iz svakoga naroda koji je pod nebom.

6. A kad postade ovaj glas, skupi se narod i smete se: jer svaki od njih slušaše gdje oni govore njegovim jezikom.

7. I divljahu se i čudjahu se govoreć jedan drugomu: nijesu li ovo sve Galilejci što govore?

8. Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik u kom smo se rodili?

9. Parćani, i Medjani, i Elamljani, i koji smo iz Mesopotamije, i iz Judeje i Kapadocije, i iz Ponta i Azije,

10. I iz Frigije i Pamfilije, iz Egipta i krajevah Libijskih kod Cirene, i putnici iz Rima, i Židovi i došljaci,

11. Krećani i Arapi, čujemo gdje oni govore našimi jezici veličine Božje.

12. I divljahu se svi i nemogahu se načuditi govoreć jedan drugomu: šta će dakle ovo biti?

13. A drugi podsmievajući se govorahu: nakitili su se vina.

14. A Petar stade sa jedanaestoricom i podiže glas svoj i reče im: ljudi Judejci i vi svi koji živite u Jerusalemu! ovo da vam je na znanje, i čujte rieči moje.

15. Jer ovi nijesu pijani kao što vi mislite, jer je *tek* treći sat dana;

16. Nego je ovo ono, što kaza prorok Joel:

17. I bit će u posljednje dane, govori Gospod, izlit ću od Duha svojega na svako tielo, i proreći će sinovi vaši i kćeri vaše, i mladići vaši vidjet će utvare i starci vaši snit će snove;

18. Jer ću na sluge svoje i na služkinje svoje u te dane izliti od Duha svojega, i proreći će.

19. I dat ću čudesa gore na nebu i znake dolje na zemlji: krv i oganj i pušenje dima.

20. Sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv, prije nego dodje veliki i slavni dan Gospodnji.

21. I bit će, da će se svaki spasiti koji prizove ime Gospodnje.

22. Ljudi Izraelci! poslušajte rieči ove: Isusa Nazarećanina, čovjeka od Boga medju vami potvrdjena silami i čudesi i znaci koje učini Bog preko njega medju vami, kao što i sami znate,

23. Ovoga odredjenjem, savjetom i promislom Božjim predana primivši preko rukuh bezakonikah, prikovaste i ubiste;

24. Kojega Bog podiže, razriešivši sveze smrtne, kao što nebijaše moguće da ga one drže.

25. Jer David govori za njega: Gospode, jednako gledah pred

Digitized by Google

sobom: jer je s desne strane mene, da se nepomaknem;

26. Zato se razveseli srce moje, i obradova se jezik moj, pa još i tielo moje počivat će u nadi;

27. Jer nećeš ostaviti duše moje u paklu, niti ćeš dati da svetac tvoj vidi truhljenja.

28. Pokazao si mi putove života: napunit ćeš me veselja s licem svojim.

29. Ljudi braćo! neka je slobodno kazati upravo za starješinu Davida, da umrie i ukopan bi, i grob je njegov medju nami do ovoga dana.

30. Prorok dakle budući, i znajući da mu se Bog kletvom zakle od roda bedarah njegovih po tielu podignuti Krista, i posaditi ga na priestolu njegovu,

31. Predvidjevši govori za uzkrsnuće Kristovo, da se neostavi duša njegova u paklu, ni tielo njegovo vidje truhljenja.

32. Ovoga Isusa uzkrisi Bog, čemu smo mi svi svjedoci.

33. Desnicom dakle Božjom podiže se, i obećanje svetoga Duha primivši od otca, izli ovo što vi sad vidite i čujete.

34. Jer David neizidje na nebesa, nego sam govori: reče GospodGospodu mojemu: sjedi meni s desne strane,

35. Dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima.

36. Tvrdo dakle neka zna sav dom Izraelov, da je i Gospodom i Kristom Bog učinio ovoga Isusa koga vi razpeste.

37. A kad čuše, razažali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalim apostolom: šta ćemo činiti, ljudi braćo?

38. A Petar im reče: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isukrsta za oproštenje griehah, i primit ćete dar svetoga Duha;

39. Jer je za vas obećanje i za djecu vašu, i za sve daljne, koje će god dozvati Gospod Bog naš.

40. I drugimi mnogimi riečmi svjedočaše, i moljaše ih govoreć: spasite se od ovoga pokvarenoga roda.

41. Koji dakle rado primiše rieč njegovu, krstiše se; i pristade u taj dan oko tri tisuće dušah.

42. I OSTAŠE jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hljeba, i u molitvah.

43. I udje strah u svaku dušu; jer apostoli činiše mnoga čudesa i znake u Jerusalemu.

44. A svi koji vjerovaše bijahu zajedno, i imahu sve zajedno.

45. I tečevinu i imanje prodavahu i razdavahu svim, kao što tko trebaše.

46. I svaki dan bijahu jednako jednodušno u crkvi, i lomljahu hljeb po kućah, i pri-

Digitized by Google

mahu hranu s radosti i u prostoti srca,

47. Hvaleći Boga, i imajući milost u svih ljudih. A Gospod svaki dan umnožavaše družtvo onih koji se spasavahu.

GLAVA 3.

A PETAR i Ivan idjahu zajedno gore u crkvu na molitvu u deveti sat.

2. I bijaše jedan čovjek hrom od utrobe matere svoje, kojega nošahu i svaki dan metahu pred vrata crkvena koja se zovu Krasna, da prosi milostinju od ljudih koji ulaze u crkvu;

3. Koji vidjevši Petra i Ivana da hoće da udju u crkvu prošaše milostinju.

4. A Petar pogledavši nanj s Ivanom, reče: pogledaj na nas.

5. A on gledaše u njih, misleć da će mu oni što dati.

6. A Petar reče: srebra i zlata neima u mene, nego što imam to ti dajem: u ime Isukrsta Nazarećanina ustani i hodi.

7. I uze ga za desnicu i podiže. I odmah se utvrdiše njegova stopala i gležnji.

8. I skočivši ustade, i hodjaše, i udje s njim i u crkvu iduć i skačuć i hvaleć Boga.

9. I vidješe ga svi ljudi gdje ide i hvali Boga.

10. A znadijahu ga, da onaj bješe što milostinje radi sjedjaše kod Krasnih vratah crkvenih, i napuniše se čuda i straha za to, što bi od njega.

11. A KAD se izcieljeni hromi držaše Petra i Ivana, navališe k njim svi ljudi u triem, koji se zvaše Salamonov, i čudjahu se.

12. A kad vidje Petar, odgovaraše ljudem: ljudi Izraelci! što se čudite ovomu? ili šta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da on ide?

13. Bog Abrahamov i Isakov i Jakovljev, Bog otacah naših, proslavi sina svojega Isusa, kojega vi predadoste, i odrekoste ga se pred licem Pilatovim, kad on sudijaše da ga pusti.

14. A vi svetca i pravednika odrekoste se, i izprosiste čovjeka krvnika da vam pokloni;

15. A načelnika života ubiste, kojega Bog uzkrisi iz mrtvih, čemu smo mi svjedoci.

16. I za vjeru imena njegova ovoga, koga vidite i poznajete, utvrdi ime njegovo; i vjera, koja je krozanj, dade mu cielo zdravlje ovo pred svimi vami.

17. I sad, braćo, znam, da iz neznanja ono učiniste, kao i knezovi vaši.

18. A Bog, kako napried javi ustima svih prorokah svojih da će Krist postradati, izvrši tako.

19. Pokajte se dakle, i obratite se, da se očistite od griehah svojih, da dodju vremena odmaranja od lica Gospod-njega,

Digitized by Google

20. I da pošlje napried naređenoga vam Isukrsta,
21. Kojega valja dakle nebo da primi do onoga vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima svih svetih prorokah svojih od postanka svieta.
22. Mojsija dakle otcevom našim reče: Gospod Bog vaš podignut će vam proroka iz vaše braće, kao mene; njega poslušajte u svem što vam kaže.
23. I bit će, da će se svaka duša, koja neposluša toga proroka, iztriebiti iz naroda.
24. A i svi proroci od Samuela i po tom koliko ih god govori, i za ove dane javiše.
25. Vi ste sinovi prorokah i zavjeta koji učini Bog s otcevi vašimi govoreć Abrahamu: i u sjemenu tvojem blagoslovit će se svi narodi na zemlji.
26. Vam najprije Bog podiže sina svojega Isusa, i posla ga da vas blagosivlja, da se svaki od vas obrati od pakostih svojih.

GLAVA 4.

A KAD oni govorahu narodu, naidjoše na njih svećenici i vojvoda crkveni i saduceji;
2. I razsrdiše se, što oni uče ljude i javljahu u Isusu uzkrsnuće iz mrtvih.
3. I digoše na njih ruke, i metnuše ih u zatvor do u jutru: jer već bješe večer.
4. A od onih, koji slušahu rieč, mnogi vjerovaše, i postade broj ljudih oko pet tisućah.
5. A KAD bi u jutru, skupiše se knezovi njihovi i starješine i književnici u Jerusalem,
6. I Ana, poglavar svećenički, i Kajfa i Ivan i Aleksandar i koliko ih god bješe od roda svećeničkoga,
7. I metnuvši ih na sriedu pitahu: kakom silom ili u čije ime učiniste vi ovo?
8. Tada Petar napunivši se Duha svetoga reče im: knezovi narodni i starješine Izraelove!
9. Ako nas danas pitate za dobro djelo koje učinismo bolestnu čovjeku te on ozdravi:
10. Da je na znanje svim vam i svemu narodu Izraelovu, da u ime Isukrsta Nazarećanina, kojega vi razapeste, kojega Bog podiže iz mrtvih, stoji ovaj pred vami zdrav.
11. Ovo je kamen, koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla: i neima ni u jednom drugom spasenja.
12. Jer neima drugoga imena pod nebom danoga ljudem, kojim bi se mi mogli spasiti.
13. A kad vidješe slobodu Petrovu i Ivanovu, i znajuć da su ljudi neknjiževni i prosti, divljahu se, a znadijahu ih da bijahu s Isusom.
14. A videći izcieljenoga čovjeka gdje s njima stoji, nemogahu ništa protivu reći.
15. Onda im zapovjediše da

Digitized by Google

izidju napolje iz vieća, pa pitahu jedan drugoga

16. Govoreć: šta ćemo činiti ovim ljudem? Jer veliki znak, što učiniše oni, poznat je svim koji žive u Jerusalemu, i nemožemo odreći;

17. Ali da se dalje nerazilazi po narodu, oštro im zabranimo, da više negovore za ime ovo nikomu.

18. I dozvavši ih zapovjediše im da ništa nespominju niti uče u ime Isusovo.

19. Petar i Ivan odgovarajuć rekoše im: sudite, je li pravo pred Bogom da vas većma slušamo nego li Boga?

20. Jer mi nemožemo negovoriti što vidjesmo i čusmo.

21. A oni zaprietivši im pustiše ih, nenašavši ništa kako bi ih mučili, naroda radi; jer svi hvaljahu Boga za ono što se bješe dogodilo.

22. Jer onomu čovjeku bješe više od četrdeset godinah, na kom se dogodi ovo čudo zdravlja.

23. A KAD ih odpustiše, dodjoše k svojim, i javiše šta im rekoše glavari svećenički i starješine.

24. A oni kad čuše, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: Gospode Bože, ti koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njih;

25. Koji ustima Davida sluge svojega reče: zašto se bune neznabožci, i narodi izmišljavaju prazne rieči?

26. Šastaše se kraljevi zemaljski, i knezovi se sabraše u jedno na Gospoda i na Krista njegova.

27. Zaista se sabraše u ovom gradu na svetoga sina tvojega Isusa, kojega si pomazao, Herod i Pontijski Pilat s neznabožci i s narodom Izraelovim,

28. Da učine što ruka tvoja i savjet tvoj napried odredi da bude.

29. I sad Gospode! pogledaj na njihove prietnje, i daj slugam svojim da govore sa svakom slobodom rieč tvoju;

30. I pružaj ruku svoju na izcjeljivanje i da znaci i čudesa bivaju imenom svetoga sina tvojega Isusa.

31. I pošto se oni pomoliše Bogu, zatrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i napuniše se svi Duha svetoga, i govorahu rieč Božju sa slobodom.

32. A U NARODA, koji vjerova, bješe jedno srce i jedna duša; i ni jedan negovoraše za imanje svoje da je njegovo, nego im sve bješe zajedničko.

33. I apostoli s velikom silom svjedočahu za uzkrsnuće Gospoda Isukrsta; i milost velika bješe na svih njih:

34. Jer ni jedan medju njimi nebješe siromašan, jer koliko ih god bijaše koji imahu njive

ili kuće, prodavahu i donošahu novce što uzimahu za to,

35. I metahu pred noge apostolom; i davaše se svakomu kao što tko trebaše.

36. A Josija, prozvani od apostolah Barnaba, koje znači sin utjehe, levit rodom iz Cipra,

37. On imaše njivu, i prodavši ju donese novce i metnu apostolom pred noge.

GLAVA 5.

A JEDAN čovjek, po imenu Ananija, sa ženom svojom Safirom, prodade njivu,

2. I sakri od novacah sa znanjem i žene svoje, i donesavši jedan diel metnu apostolom pred noge.

3. A Petar reče: Ananija! zašto napuni sotona srce tvoje, da slažeš Duhu svetomu i sakriješ od novacah što uze za njivu?

4. Kad je bila u tebe, nebješe li tvoja? I kad je prodade, nebješe li u tvojoj vlasti? Zašto si dakle takovu stvar metnuo u srce svoje? Ljudem nijesi slagao nego Bogu.

5. A kad ču Ananija rieči ove, pade i izdahnu; i udje veliki strah u sve koji slušahu ovo.

6. A momci ušavši uzeše ga i iznesoše te zakopaše.

7. A kad prodje oko tri sata, udje i žena njegova, neznajući šta je bilo.

8. A Petar joj odgovori: kaži mi, jeste li za toliko dali njivu? A ona reče: da, za toliko.

9. A Petar joj reče: zašto se dogovoriste da izkušate Duha Gospodnjega? Gle, noge onih koji tvoga muža zakopaše pred vrati su, i izniet će te.

10. I odmah pade pred nogama njegovima i izdahnu. A momci ušavši nadjoše je mrtvu i iznesoše ju i zakopaše kod muža njezina.

11. I udje veliki strah u svu crkvu i u sve koji čuše ovo.

12. A RUKAMA apostolskima učiniše se mnogi znaci i čudesa medju ljudi; i bijahu svi jednodušno u triemu Salomonovu.

13. A od ostalih nitko nesmijaše pristupiti k njim; nego ih hvaljaše narod.

14. A sve više pristajahu oni koji vjerovahu Gospoda, množtvo ljudih i ženah,

15. Tako da i po ulicah iznošahu bolestnike, i metahu na posteljah i na nosilih, da bi, kad prodje Petar, barem sjenka njegova osjenila koga od njih.

16. A dolažahu mnogi i iz okolnih gradovah u Jerusalem, i donošahu bolestnike i koje mučahu nečisti duhovi; i svi ozdravljahu.

17. ALI USTADE poglavar svećenički i svi koji bijahu s njim, od sliedbe saducejske, i napuniše se zavisti,

Digitized by Google

18. I digoše ruke svoje na apostole, i metnuše ih u obći zatvor.

19. A andjeo Gospodnji otvori noću vrata tamnička, i izvedavši ih reče:

20. Idite i stanite u crkvi te govorite narodu sve rieči ovoga života.

21. A kad *oni* čuše, udjoše u jutru u crkvu, i učahu. A kad dodje poglavar svećenički i koji bijahu s njim, sazvaše vieće i sve starješine od sinovah Izraelovih, i poslaše u tamnicu da ih dovedu.

22. A kad sluge otidoše, nenadjoše ih u tamnici; onda se vratiše i javiše im

23. Govoreć: tamnicu nadjosmo zaključanu sa svakom tvrdjom i čuvare gdje stoje pred vrati; ali kad otvorismo, unutra ni jednoga nenadjosmo.

24. A kad čuše ove rieči poglavar svećenički i načeonik crkveni i *ostali* glavari svećenički, nemogahu im se načuditi šta bi to sad bilo.

25. A netko dodje i javi im govoreć: eno oni ljudi što ih baciste u tamnicu, stoje u crkvi i uče narod.

26. Tada otide načeonik s momci i dovede ih, ne na silu: jer se bojahu naroda da ih nepobije kamenjem.

27. A kad ih dovedoše, postaviše ih pred vieće, i zapita ih poglavar svećenički govoreć:

28. Nezabranismo li vam ostro da neučite u ovo ime? i gle, napuniste Jerusalem svojom naukom, i hoćete da bacite na nas krv ovoga čovjeka.

29. A Petar i apostoli odgovarajuć rekoše: većma se treba Bogu pokoravati nego li ljudem.

30. Bog otacah naših podiže Isusa, kojega vi ubiste objesivši na drvo.

31. Ovoga Bog desnicom svojom uzvisi za poglavara i spasa, da dâ Izraelu pokajanje i oproštenje griehah.

32. I mi smo njegovi svjedoci ovih riečih i Duh sveti, kojega Bog dade onim koji se njemu pokoravaju.

33. A kad oni čuše, vrlo se razsrdiše, i mišljahu da ih pobiju.

34. ALI ONDA ustade u skupštini jedan farisej, po imenu Gamaliel, zakonik, poštovan od svega naroda, i zapovjedi da apostoli malo izidju napolje,

35. Pa reče njim: ljudi Izraelci! gledajte dobro za ove ljude šta ćete činiti;

36. Jer prije ovih dana usta Tevda, govoreći da je on nešto, za kojim pristade ljudih na broj oko četiri stotine; on bi ubijen, i svi koji ga slušahu razasuše se i propadoše.

37 Po tom usta Juda Galilejac, u dane priepisa, i odvuče dosta ljudih za sobom; i on pogibe, i svi koji ga slušahu razasuše se.

http://www.Google

38. I sad vam kažem: prodjite se ovih ljudih i ostavite ih; jer ako bude od ljudih ovaj savjet ili ovo djelo, pokvarit će se;

39. Ako li je od Boga, nemožete ga pokvariti, da se kako nenadjete kao bogoborci.

40. Onda ga poslušaše i dozvavši apostole izbiše ih, i zabraniše im govoriti u ime Isusovo, i odpustiše ih.

41. A oni onda otidoše od vieća radujuć se što se udostojiše primiti sramotu za ime Gospoda Isusa.

42. A neprestajahu svaki dan u crkvi i po kućah učiti i propoviedati evandjelje o Isukrstu.

GLAVA 6.

U OVE dane, kad se umnožiše učenici, podigoše Grci viku na Židove, što se njihove udovice zaboravljahu kad se dieljaše hrana svaki dan.

2. Onda dvanaestorica dozvavši množtvo učenikah rekoše: nije prilično nam da ostavimo rieč Božju pa da služimo oko stolovah.

3. Nadjite dakle, braćo, medju sobom sedam poštenih ljudih, punih Duha svetoga i premudrosti, koje ćemo postaviti nad ovim poslom.

4. A mi ćemo u molitvi i u službi rieči ostati.

5. I ova rieč bi ugodna svemu narodu. I izabraše Stjepana, čovjeka napunjena vjere i Duha svetoga, i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu pokrštenjaka iz Antiohije.

6. Ove postaviše pred apotole, i oni pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih.

7. I rieč Božja rastijaše, i množaše se vrlo broj učenikah u Jerusalemu. I svećenici mnogi pokoravahu se vjeri.

8. A STJEPAN pun vjere i sile činjaše znake i čudesa velika medju ljudi.

9. Tada ustaše neki iz sbornice koja se zove Libertinska i Cirenačka i Aleksandrijnačka i onih koji bijahu iz Cilicije i Azije, i prepirahu se sa Stjepanom.

10. I nemogahu odoljeti premudrosti i Duhu kojim govoraše.

11. Tada podgovoriše ljude te kazaše: čusmo ga gdje huli na Mojsiju i na Boga.

12. I pobuniše narod i starješine i književnike, i napadoše i uhvatiše ga, i dovedoše ga na vieće.

13. I izvedoše lažne svjedoke koji govorahu: ovaj čovjek neprestaje huliti na ovo sveto mjesto i na zakon.

14. Jer ga čusmo gdje govori: ovaj Isus Nazarećanin razvalit će ovo mjesto, i izmienit će običaje koje nam ostavi Mojsij.

15. I pogledavši nanj svi koji sjedjahu u vieću vidješe lice njegovo kao lice andjela.

GLAVA 7.

A POGLAVAR svećenički reče: je li dakle tako?

2. A on reče: ljudi braćo i otci! poslušajte. Bog slave javi se otcu našemu Abrahamu kad bješe u Mesopotamiji, prije nego se doseli u Haran,

3. I reče mu: izidji iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma otca svojega, i dodji u zemlju koju ću ti ja pokazati.

4. Tada izidje iz zemlje Kaldejske, i doseli se u Haran; i odande, po smrti otca njegova, preseli ga u ovu zemlju u kojoj vi sad živite.

5. I nedade mu nasljedstva u njoj ni stope; i obreče mu je dati u držanje i sjemenu njegovu poslije njega, dok on još neimaše djeteta.

6. Ali Bog reče ovako: sjeme tvoje bit će došljaci u zemlji tudjoj, i natjerat će ga da služi, i mučit će *ga* četiri stotine godinah.

7. I narodu kojemu će služiti ja ću suditi, reče Bog; i po tom će izići, i služit će meni na ovome mjestu.

8. I dade mu zavjet obrezanja, i tako rodi Isaka, i obreza ga u osmi dan; i Isak Jakova, i Jakov dvanaest starješinah.

9. I starješine zavidjahu Josipu, i prodadoše ga u Egipat; i Bog bješe s njim.

10. I izbavi ga od svih njegovih nevoljah, i dade mu milost i premudrost pred Faraonom kraljem Egipatskim, i postavi ga poglavarom nad Egiptom i nad svim domom svojim.

11. A dodje glad na svu zemlju Egipatsku i Kanaansku i nevolja velika, i nenalažahu hrane otci naši.

12. A Jakov čuvši da ima pšenice u Egiptu posla najprije otce naše.

13. I kad dodjoše drugi put, poznaše Josipa braća njegova, i rod Josipov posta poznat Faraonu.

14. A Josip posla i dozva otca svojega Jakova i svu rodbinu svoju, sedamdeset i pet dušah.

15. I Jakov sidje u Egipat, i umre, on i otcevi naši.

16. I prenesoše ih u Sihem, i metnuše u grob koji kupi Abraham za novce od sinovah Hemorovih u Sihemu.

17. I kad se približi vrieme obećanja za koje se Bog zakle Abrahamu, narod se narodi i umnoži u Egiptu,

18. Dok nasta drugi kralj u Egiptu, koji neznaše Josipa.

19. Ovaj namisli zlo za naš rod, izmuči otce naše da svoju djecu bacahu da nežive.

20. U to se vrieme rodi Mojsija, i bješe Bogu ugodan, i bi tri mjeseca hranjen u kući otca svojega.

21. A kad ga izbaciše, uze ga kći Faraonova, i odgaji ga sebi za sina.

22. I nauči se Mojsija svoj

premudrosti egipatskoj, i bješe silan u riečih i u djelih.

23. A kad mu se navršivaše četrdeset godinah, dodje mu na um da obidje braću svoju, sinove Izraelove.

24. I vidjevši gdje se jednomu čini nepravda, pomože, i pokaja onoga što mu se činjaše nepravda, i ubi Egipćanina.

25. Mišljaše pak da braća njegova razumiju da Bog njegovom rukom njim spasenje dade: ali oni nerazumješe.

26. A sjutradan dodje medju takove koji se bijahu svadili, i miraše ih govoreć: ljudi! vi ste braća, zašto činite nepravdu jedan drugomu?

27. A onaj što činjaše nepravdu bližnjemu oturi ga govoreć: tko je tebe postavio knezom i sudcem nad nami?

28. Ili *i* mene hoćeš da ubiješ, kao što si jučer ubio Egipćanina?

29. A Mojsija pobježe od ove rieči, i posta došljak u zemlji Madijamskoj, gdje rodi dva sina.

30. I kad se navrši četrdeset godinah, javi mu se u pustinji gore Sinajske andjeo Gospodnji u plamenu ognjenom u kupini.

31. A kad Mojsija vidje, divljaše se utvari. A kad on pristupi da vidi, bi glas Gospodnji k njemu:

32. Ja sam Bog otacah tvojih, Bog Abrahamov i Bog Isakov i Bog Jakovljev. A Mojsija se bješe uzdrhtao i nesmijaše da pogleda.

33. A Gospod mu reče: izuj obuću sa svojih noguh: jer je mjesto na kome stojiš sveta zemlja.

34. Ja dobro vidjeh muku svojega naroda koji je u Egiptu, i čuh njihovo uzdisanje, i sidjoh da ih izbavim: i sad hodi da te pošljem u Egipat.

35. Ovoga Mojsiju, kojega oturiše rekavši: tko te postavi knezom i sudcem? ovoga Bog posla za kneza i izbavitelja rukom andjela koji mu se javi u kupini.

36. Ovaj ih izvede učinivši čudesa i znake u zemlji Egipatskoj i u Crvenom moru i u pustinji četrdeset godinah.

37. Ovo je Mojsija koji kaza sinovom Izraelovim: Gospod Bog vaš podignut će vam proroka iz vaše braće, kao mene: njega poslušajte.

38. Ovo je onaj što bješe u crkvi u pustinji s andjelom, koji mu govori na gori Sinajskoj, i s otci našimi; koji primi rieči žive da ih nam da;

39. Kojega nehtješe poslušati otci naši, nego ga odbaciše, i okrenuše se srcem svojim u Egipat,

40. Rekavši Aronu: načini nam bogove koji će ići pred nami, jer ovome Mojsiji, koji nas izvede iz zemlje Egipatske, neznamo šta bi.

Digitized by Google

41. I tada načiniše tele, i prinesoše žrtvu idolu, i radovahu se rukotvorini svojoj.

42. A Bog se okrenu *od njih*, i predade ih da služe vojnikom nebeskim, kao što je pisano u knjizi prorokah: eda zaklanja i žrtve prinesoste mi za četrdeset godinah u pustinji, dome Izraelov?

43. I primiste čador Molohov, i zviezdu boga svojega Remfana, kipove koje načiniste da im se molite; i preselit ću vas dalje od Babilona.

44. Otcevi naši imahu čador svjedočanstva u pustinji, kao što zapovjedi onaj koji govori Mojsiji da ga načini po onoj prilici kao što ga vidje;

45. Koji i primiše otcevi naši i donesiše s Isusom *Navinom* u zemlju neznabožacah, koje oturi Bog izpred lica naših otacah, tja do Davida,

46. Koji nadje milost u Boga, i izmoli da nadje mjesto Bogu Jakovljevu.

47. A Salamon mu sagradi kuću.

48. Ali najviši neživi u rukotvorenih crkvah, kao što govori prorok:

49. Nebo je meni priestol a zemlja podnožje nogama mojima: kako ćete mi kuću sazidati? govori Gospod; ili koje je mjesto za moje počivanje?

50. Nestvori li ruka moja sve ovo?

51. Tvrdovrati i neobrezanih srcah i ušijuh! vi se jednako protivite Duhu svetomu: kako vaši otci, tako i vi.

52. Kojega od proroka neprotjeraše otci vaši? I pobiše one koji napried javiše za dolazak pravednika, kojega vi sad izdajnici i krvnici postadoste;

53. Koji primiste zakon naredbom andjelskom, i neodržaste.

54. KAD ovo čuše, razsrdiše se vrlo u srcih svojih, i škripahu zubima nanj.

55. A Stjepan budući pun Duha svetoga pogleda na nebo i vidje slavu Božju i Isusa gdje stoji s desne strane Bogu;

56. I reče evo vidim nebesa otvorena i sina čovječjega gdje stoji s desne strane Bogu.

57. A oni povikavši iza glasa zatiskivahu uši svoje, i navališe jednodušno nanj.

58. I izvedavši *ga* iz grada stadoše ga kamenovati, i svjedoci haljine svoje metnuše kod noguh mladića po imenu Savla.

59. I kamenovahu Stjepana, koji se moljaše Bogu i govoraše: Gospode Isuse! primi duh moj.

60. Onda kleče na koljena i povika iza glasa: Gospode! neprimi im ovo za grieh. I ovo rekavši umrie.

Digitized by Google

GLAVA 8.

SAVAO pak bješe pristao na njegovu smrt. A u taj dan postade veliko progonstvo na crkvu Jerusalemsku, i svi se razsijaše po krajevih Judejskih i Samarijskih osim apostola.

2. A ljudi pobožni ukopaše Stjepana i veliki plač učiniše nad njim.

3. A Savao dosadjivaše crkvi, jer idjaše po kućah, i vucijaše ljude i žene te predavaše u tamnicu.

4. A oni, koji se bijahu razsijali, prolažahu propoviedajuć rieč.

5. A FILIP, sišavši u grad Samarijski, propoviedaše im Krista.

6. A narod pažaše jednodušno na ono što govoraše Filip, slušajuć i gledajuć znake koje činjaše;

7. Jer duhovi nečisti s velikom vikom izlažahu iz mnogih u kojih bijahu, i mnogi uzeti i hromi ozdraviše.

8. I bi velika radost u gradu onom.

9. A BJEŠE jedan čovjek, po imenu Simon, koji prije čaraše u gradu i dovodjaše u čudo narod Samarijski, govoreć da je on nešto veliko;

10. Na kojega gledahu svi, i malo i veliko, govoreć: ovo je velika sila Božja.

11. A zato gledahu na njega, što ih mnogo vremena činima udivljavaše.

12. Kad pak vjerovaše Filipu, koji propoviedaše evandjelje o kraljevstvu Božjem i o imenu Isukrsta, kršćavahu se i ljudi i žene.

13. Tada i Simon vjerova, i krstivši se osta kod Filipa; i videći djela i znake velike koji se činjahu, divljaše se vrlo.

14. A kad čuše apostoli, koji bijahu u Jerusalemu, da Samarija primi rieč Božju, poslaše k njim Petra i Ivana.

15. Koji sišavši pomoliše se Bogu za njih da prime Duha svetoga;

16. Jer još ni na jednoga nebješe došao, nego bijahu samo kršteni u ime Gospoda Isusa.

17. Tada *apostoli* metnuše ruke na njih, i *oni* primiše Duha svetoga.

18. A kad vidje Simon, da se daje Duh sveti kad apostoli metnu ruke, donese im novce

19. Govoreć: dajte i meni tu vlast da kad metnem ruke na koga primi Duha svetoga.

20. A Petar mu reče: novci tvoji s tobom da budu u pogibao, što si pomislio da se dar Božji može dobiti za novce.

21. Neima tebi diela ni dostojanja u ovoj rieči; jer srce tvoje nije pravo pred Bogom.

22. Pokaj se dakle od ove svoje pakosti, i moli se Bogu da bi ti se oprostila pomisao srca tvoga.

23. Jer te vidim, da si u gorkoj žuči i u svezi nepravde.
24. A Simon odgovarajuć reče: pomolite se vi Gospodu za mene, da nenaidje na mene ništa od ovoga što rekoste.
25. Tako oni posvjedočivši i govorivši rieč Gospodnju vratiše se u Jerusalem, i mnogim selom Samarijskim propovjediše evandjelje.
26. ANDJEO Gospodnji reče Filipu govoreć: ustani i idi na podne na put koji silazi od Jerusalema u Gazu i pust je.
27. I ustavši podje. I gle, čovjek Arapin, uškopljenik, vlastelin Kandacije kraljice Arapske, koji bješe nad svimi njezinimi riznicami, a bješe došao u Jerusalem da se pomoli Bogu,
28. Pa se vraćaše, i sjedeć na kolih svojih čitaše proroka Isaiju.
29. A Duh reče Filipu: pristupi i priliepi se tim kolima.
30. A Filip pritrčavši ču ga gdje čita proroka Isaiju, i reče: a razumiješ li što čitaš?
31. A on reče: kako bih mogao ako me tko neuputi? I umoli Filipa te se pope i sjede s njim.
32. A mjesto iz pisma, koje čitaše, bješe ovo: kao ovca na zaklanje odvede se, i niem kao jagnje pred onim koji ga strize, tako neotvori ustah svojih.
33. U njegovom poniženju ukide se sud njegov. A rod njegov tko će izkazati? Jer se njegov život uzima od zemlje.
34. Onda uškopljenik odgovori Filipu i reče: molim te, za koga ovo govori prorok? ili za sebe, ili za koga drugoga?
35. A Filip otvorivši usta svoja, i počevši od pisma ovoga, propovjedi mu evandjelje Isusovo.
36. Kako idjahu putem, dodjoše na nekaku vodu; i reče uškopljenik: evo vode, šta brani meni da se krstim?
37. A Filip mu reče: ako vjeruješ od svega srca svojega, možeš. A *on* odgovarajuć reče: vjerujem da je Isukrst sin Božji.
38. I zapovjedi da stanu kola, i sidjoše oba na vodu, i Filip i uškopljenik, i krsti ga.
39. A kad izidjoše iz vode, Duh sveti pade na uškopljenika; a andjeo Gospodnji uze Filipa, i više ga nevidje uškopljenik; nego otide putem svojim radujuć se.
40. A Filip se obrati u Azotu; i prolazeć propoviedaše evandjelje svim gradovom, dok nedodje u Cesariju.

GLAVA 9.

A SAVAO, još dišući prietnjom i smrću na učenike Gospodnje, pristupi k poglavaru svećeničkomu,
2. I izmoli u njega poslanice u Damask na sbornice, ako

koga nadje od ovoga puta, i ljude i žene svezane da dovede u Jerusalem.

3. A kad bješe na putu i dodje blizu Damaska, u jedan put obasja ga svjetlost s neba.

4. I padnuvši na zemlju ču glas gdje mu govori: Savle! Savle! zašto me goniš?

5. A on reče: tko si ti, Gospode? A Gospod reče: ja sam Isus, kojega ti goniš: težko ti je proti bodilu praćati se.

6. A on drhćuć od straha reče: Gospode! šta hoćeš da činim? I Gospod mu reče: ustani i udji u grad, pa će ti se kazati šta ti treba činiti.

7. A ljudi, koji idjahu s njim, stajahu i čudjahu se, jer čujahu glas a nevidjahu nikoga.

8. A Savao usta od zemlje, i otvorenima očima svojima nikoga nevidjaše. A oni ga uzeše za ruku i uvedoše u Damask.

9. I bješe tri dana sliep, i nejede, niti pi.

10. A u Damasku bješe jedan učenik, po imenu Ananija, i reče mu Gospod u utvari: Ananija! A on reče: evo me, Gospode!

11. A Gospod mu *reče*: ustani i idi u ulicu koja se zove Prava, i traži u domu Judinom po imenu Savla Taršanina; jer gle, on se moli Bogu,

12. I vidje u utvari čovjeka, po imenu Ananiju, gdje udje i metnu ruku nanj da progleda.

13. A Ananija odgovori: Gospode! ja ču od mnogih za toga čovjeka, kolika zla počini svetim tvojim u Jerusalemu;

14. I ovdje ima vlast od glavarah svećeničkih, da veže sve koji prizivaju ime tvoje.

15. A Gospod mu reče: idi, jer mi je on posuda izabrana, da iznese ime moje pred neznabožce i kraljeve i sinove Izraelove.

16. A ja ću mu pokazati, koliko mu valja postradati za ime moje.

17. I podje Ananija, i udje u kuću, i metnuvši ruke nanj reče: Savle brate! Gospod Isus, koji ti se javi na putu kojim si išao, posla me da progledaš i da se napuniš Duha svetoga.

18. I odmah odpade od očijuh njegovih kao krljušt, i odmah progleda, i ustavši krsti se.

19. I pošto pojede, okriepi se; i bi Savle nekoliko danah s učenici koji bijahu u Damasku.

20. I odmah po sbornicah propoviedaše Isusa, da je on sin Božji.

21. A svi, koji slušahu, divljahu se i govorahu: nije li ovo onaj što gonjaše u Jerusalemu one koji spominjahu ime ovo, i ovamo zato dodje da ih povezane vodi glavarom svećeničkim?

22. A Savao se većma siljaše i zabunjivaše Židove koji žive

Digitized by Google

u Damasku, dokazujuć da je ovo Krist.

23. A kad se navrši podosta danah, dogovoriše se Židovi, da ga ubiju.

24. Ali Savao doznade njihov dogovor; a *oni* čuvahu vrata dan i noć da bi ga ubili;

25. A učenici ga uzeše noću i spustiše preko zida u košarici.

26. A kad dodje Savao u Jerusalem, ogledaše da se pribije uz učenike; i svi ga se bojahu, jer nevjerovahu da je učenik.

27. A Barnaba ga uze i dovede k apostolom, i kaza im, kako na putu vidje Gospoda, i kako mu govoraše, i kako u Damasku slobodno propoviedaše ime Isusovo.

28. I bijaše s njimi ulazeć u Jerusalem i izlazeć i slobodno propoviedaše ime Gospoda Isusa.

29. I govoraše i prepiraše se s Grci; a oni gledahu da ga ubiju.

30. A kad razumješe braća, svedoše ga u Cesariju, i odpustiše ga u Tars.

31. A crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji bijahu na miru, i napredovahu, i hodjahu u strahu Gospodnjem, i umnožavahu se utjehom svetoga Duha.

32. I DOGODI se kad Petar obilažaše sve, da dodje i k svetim koji življahu u Lidi.

33. I nadje ondje jednoga čovjeka, po imenu Eneju, koji već osam godinah ležaše na odru, jer bješe uzet.

34. I reče mu Petar: Eneja! izcjeljuje te Isukrst, ustani i prostri sam sebi. I odmah usta.

35. I vidješe ga svi koji življahu u Lidi i u Asaronu, i obratiše se ka Gospodu.

36. A u Jopi bješe jedna učenica, po imenu Tabita, koje znači srna, i ona bješe puna dobrih djela i milostinje što činjaše.

37. I dogodi se u te dane, da se ona razbolje i umrie; onda je okupaše i metnuše u gornju sobu.

38. A budući da je Lida blizu Jope, onda učenici, čuvši da je Petar u njoj, poslaše dva čovjeka moleć ga da nepožali truda doći do njih.

39. A Petar ustavši otide s njimi, i kad dodje, izvedoše ga u gornju sobu, i skupiše se oko njega sve udovice plačuć i pokazujuć suknje i haljine što je radila Srna dok je bila s njimi.

40. A Petar izagnavši sve napolje kleče na koljena i pomoli se Bogu, i okrenuvši se k tielu reče: Tabito! ustani. A ona otvori oči svoje, i vidjevši Petra sjede.

41. Petar pako pruživši joj ruku podiže je; i dozvavši svete i udovice pokaza je živu.

42. I ovo se razglasi po svoj

Digitized by Google

Jopi, i mnogi vjerovaše Gospoda.

43. I dogodi se da on osta mnogo danah u Jopi u nekoga Simona kožara.

GLAVA 10.

U CESARIJI bješe jedan čovjek po imenu Kornelio, satnik od čete koja se zvaše Talijanska,

2. Pobožan i bogobojazan s cielim domom svojim, koji davaše milostinju mnogim ljudem i moljaše se Bogu bez prestanka;

3. On vidje na javi u utvari oko devetoga sata dnevi andjela Božjega gdje sidje k njemu i reče mu: Kornelio!

4. A on pogledavši nanj i uplašivši se reče: što je Gospode? A on mu reče: molitve tvoje i milostinje izidjoše na pamet Bogu;

5. I sad pošlji u Jopu ljude i dozovi Simona prozvanoga Petra:

6. On stoji u nekoga Simona kožara, kojega je kuća kod mora: on će ti kazati rieči kojimi ćeš se spasiti, ti i sav dom tvoj.

7. I kad otide andjeo koji govoraše Korneliju, dozvavši dvojicu od svojih slugah i jednoga pobožna vojnika od onih koji mu služahu,

8. I kazavši im sve, posla ih u Jopu.

9. A sjutradan, kad oni idjahu putem i približiše se ka gradu, izidje Petar u gornju sobu, da se pomoli Bogu u šesti sat.

10. I ogladnje i hoćaše da jede; a kad mu oni gotovljahu, dodje izvan sebe.

11. I vidje nebo otvoreno i sud nekakav gdje silazi na njega, kao veliko platno, zavezan na četiri roglja i spušta se na zemlju;

12. U kome bijahu sva četvoronožna na zemlji, i zvjerinje i bubine i ptice nebeske.

13. I postade glas k njemu: ustani, Petre! pokolji i pojedi.

14. A Petar reče: ni po što, Gospode! jer nikad nejedoh što pogano ili nečisto.

15. I gle, glas opet k njemu drugom: što je Bog očistio, ti nepogani.

16. I ovo bi triput, i sud se opet uze na nebo.

17. A kad se Petar u sebi divljaše šta bi bila utvara koju vidje, i gle, ljudi poslani od Kornelija, napitavši i našavši dom Simonov stadoše pred vrati,

18. I zovnuvši pitahu: stoji li ovdje Simon prozvani Petar?

19. A dok Petar razmišljavaše o utvari, reče mu Duh: evo tri čovjeka traže te;

20. Nego ustani i sidji i idi s njimi nepremišljajuć ništa, jer ih ja poslah.

21. A Petar sišavši k ljudem poslanim k sebi od Kornelija

reče: evo ja sam koga tražite; što ste došli?

22. A oni rekoše: Kornelio satnik, čovjek pravedan i bogobojazan, poznat kod svega naroda Židovskoga, primio je zapovied od andjela svetoga da dozove tebe u svoj dom i da čuje rieči od tebe.

23. Onda ih dozva unutra i ugosti. A sjutradan ustavši Petar podje s njimi, i neki od braće, koja bješe u Jopi, podjoše s njim.

24. I sjutradan udjoše u Cesariju. A Kornelio čekaše ih sazvavši rodbinu svoju i ljubazne prijatelje.

25. A kad Petar hoćaše da udje, srete ga Kornelio, i padnuvši na noge njegove pokloni se.

26. A Petar ga podiže govoreć: ustani, i ja sam čovjek.

27. I s njim govoreć udje, i nadje mnoge koji se bijahu sabrali.

28. I reče im: vi znate kako je neprilično čovjeku Židovu družiti se ili dolaziti k tudjinu: ali Bog meni pokaza, da ni jednoga čovjeka nezovem pogana ili nečista:

29. Zato i bez sumnje dodjoh pozvan. Pitam vas dakle, zašto poslaste po mene?

30. I Kornelio reče: od četvrtoga dana do ovoga časa ja postih, i u deveti sat moljah se Bogu u svojoj kući; i gle, čovjek stade preda mnom u haljini sjajnoj,

31. I reče: Kornelio! uslišena bi molitva tvoja i milostinje tvoje pomenuše se pred Bogom.

32. Pošlji dakle u Jopu i dozovi Simona koji se zove Petar: on stoji u kući Simona kožara kod mora, koji kad dodje kazat će ti.

33. Onda ja odmah poslah k tebi, i ti si dobro učinio što si došao. Sada dakle mi svi stojimo pred Bogom, da čujemo sve što je tebi od Boga zapovjedjeno.

34. A Petar otvorivši usta reče: zaista vidim, da Bog ne gleda što je tko;

35. Nego u svakom narodu, koji se boji njega i tvori pravdu, mio je njemu.

36. Rieč, što posla sinovom Izraelovim, javljajuć mir po Isukrstu, ona je Gospod svim.

37. Vi znate govor, koji je bio po svoj Judeji počevši od Galileje, po krštenju koje propoviedaše Ivan:

38. Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom svetim i silom, koji prodje čineć dobro i izcjeljujuć sve koje djavol bješe nadvladao; jer Bog bijaše s njim.

39. I mi smo svjedoci svemu što učini u zemlji Judejskoj i u Jerusalemu; kojega i ubiše objesivši na drvo.

40. Ovoga Bog uzkrisi treći dan, i dade mu da se pokaže,
41. Ne svemu narodu, nego nam svjedokom napried izabranim od Boga, koji s njim jedosmo i pismo po uzkrsnuću njegovom iz mrtvih.
42. I zapovjedi nam, da propoviedamo narodu i svjedočimo da je on narečeni od Boga sudac živim i mrtvim.
43. Za ovo svjedoče svi proroci, da će imenom njegovim primiti oproštenje griehah svi koji ga vjeruju.
44. A dok još Petar govoraše ove rieči, sidje Duh sveti na sve koji slušahu rieč.
45. I udiviše se vjerni iz obrezanja, koji bijahu došli s Petrom, *videć* da se i na neznabožce izli dar Duha svetoga.
46. Jer ih slušahu gdje govorahu jezike, i veličahu Boga. Tada odgovori Petar:
47. Može li tko vodu zabraniti, da se nekrste ovi koji primiše Duha svetoga kao i mi?
48. I zapovjedi im da se krste u ime Isukrsta. Tada ga zamoliše da ostane kod njih nekoliko danah.

GLAVA 11.

ČUŠE i apostoli i braća koji bijahu u Judeji da i neznabožci primiše rieč Božju.
2. I kad izidje Petar u Jerusalem, prepirahu se s njim koji bijahu iz obrezanja.
3. Govoreć: ušao si k ljudem koji nijesu obrezani, i jeo si u njimi.
4. A Petar počevši kazivaše im redom govoreć:
5. Ja bijah u gradu Jopi na molitvi, i došavši izvan sebe vidjeh utvaru, gdje silazi sud nekakav kao veliko platno na četiri roglja i spušta se s neba, i dodje do preda me.
6. Pogledavši unj opazih i vidjeh četvoronožna zemaljska, i zvjerinje i bubine i ptice nebeske.
7. A čuh glas koji mi govoraše: ustani, Petre! pokolji i pojedi.
8. A ja rekoh: ni po što, Gospode! jer ništa pogano i nečisto nikad neudje u usta moja.
9. A glas mi odgovori drugom s neba govoreć: što je Bog očistio ti nepogani.
10. A ovo bi triput; i uze se opet sve na nebo.
11. I gle, odmah tri čovjeka staše pred kućom u kojoj bijah, poslani iz Cesarije k meni.
12. A Duh mi reče da idem s njimi nepremišljajuć ništa. A dodjoše sa mnom i ovo šest braće, i udjosmo u kuću čovjekovu.
13. I kaza nam kako vidje andjela u kući svojoj koji je stao i kazao mu: pošlji ljude u Jopu i dozovi Simona prozvanoga Petra,
14. Koji će ti kazati rieči, kojimi ćeš se spasiti, ti i sav dom tvoj.

Digitized by Google

15. A kad ja počeh govoriti, sidje Duh sveti na njih, kao i na nas u početku.

16. Onda se opomenuh rieči Gospodnje kako govoraše: Ivan je krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom svetim.

17. Kad im dakle Bog dade jednak dar kao i nam koji vjerujemo Gospoda svojega Isukrsta: ja tko bijah da bih mogao zabraniti Bogu?

18. A kad čuše ovo, umakoše, i hvaljahu Boga govoreć: dakle i neznabožcem Bog dade pokajanje za život.

19. A ONI, što se razsijaše od nevolje koja posta za Stjepana, prodjoše tja do Fenicije i Cipra i Antiohije, nikomu negovoreć rieči do samim Židovom.

20. A neki od njih bijahu Ciprani i Cirenci, koji ušavši u Antiohiju govorahu Grkom propoviedajuć evandjelje o Gospodu Isusu.

21. I bješe ruka Božja s njimi; i mnogo ih vjerovaše i obratiše se ka Gospodu.

22. A dodje rieč o njih do ušijuh crkve koja bješe u Jerusalemu; i poslaše Barnabu da ide tja do Antiohije;

23. Koji došavši i vidjevši milost Božju, obradova se, i moljaše sve, da tvrdim srcem ostanu u Gospodu;

24. Jer bješe čovjek blag i pun Duha svetoga i vjere. I obrati se mnogi narod ka Gospodu.

25. Barnaba pak izidje u Tars da traži Savla; i kad ga nadje, dovede ga u Antiohiju.

26. I oni se cielu godinu sastajahu ondje s crkvom, i učahu mnogi narod; i najprije u Antiohiji nazvaše učenike kršćanim.

27. A U TE dane sidjoše iz Jerusalema proroci u Antiohiju.

28. I ustavši jedan od njih, po imenu Agab, objavi glad veliki koji hoćaše biti po vasionom svietu; koji i bi za Klaudija cesara.

29. A od učenikah odredi svaki koliko koji mogaše, da pošlju u pomoć braći koja življahu u Judeji.

30. Što i učiniše poslavši starješinam preko ruke Barnabine i Savlove.

GLAVA 12.

U ONO pako vrieme podiže Herod kralj ruke da muči neke od crkve.

2. I pogubi Jakova brata Ivanova mačem.

3. I vidjevši da je *to* po volji Židovom nastavi, da uhvati i Petra (a bijahu dani priesnih hljebovah,)

4. Kojega i uhvati i baci u tamnicu i predade ga četvorici četvrtnikah vojničkih da ga čuvaju, i mišljaše ga po pashi izvesti pred narod.

Digitized by Google

5. I tako Petra čuvahu u tamnici; a crkva moljaše se za njega Bogu bez prestanka.

6. A kad hoćaše Herod da ga izvede, onu noć spavaše Petar medju dvojicom vojnikah, okovan u dvoje verige, a stražari pred vrati čuvahu tamnicu.

7. I gle, andjeo Gospodnji pristupi, i svjetlost obasja po sobi, i kucnuvši Petra u rebra probudi ga govoreć: ustani brže. I spadoše mu verige s rukuh.

8. A andjeo mu reče: opaši se, i obuj opanke svoje. I učini tako. I reče mu *andjeo*: obuci haljinu svoju, pa hajde za mnom.

9. I izišavši idjaše za njim, i neznadijaše da je to istina što andjeo činjaše, nego mišljaše da vidi utvaru.

10. A kad prodjoše prvu stražu i drugu i dodjoše k vratima gvozdenim, koja vodjahu u grad, ona im se sama otvoriše; i izišavši prodjoše jednu ulicu, i andjeo odmah odstupi od njega.

11. I kad dodje Petar k sebi reče: sad zaista vidim da Bog posla andjela svojega, te me izbavi iz rukuh Herodovih i od svega čekanja naroda židovskoga.

12. I razmislivši dodje kući Marije matere Ivana koji se zvaše Marko, gdje bijahu mnogi sabrani i moljahu se Bogu.

13. A kad kucnu Petar u vrata od dvora, pristupi djevojka po imenu Roda, da čuje.

14. I poznavši glas Petrov od radosti neotvori vrata, nego utrča i kaza da Petar stoji pred vrati.

15. A oni joj rekoše: jesi li ti luda? A ona potvrdjivaše da je tako. A oni govorahu: andjeo je njegov.

16. A Petar jednako kucaše. A kad otvoriše, vidješe ga, i udiviše se.

17. A on mahnuvši na njih rukom da šute, kaza im kako ga Gospod izvede iz tamnice; i reče: javite ovo Jakovu i braći. I izišavši otide na drugo mjesto.

18. A kad bi dan, bješe ne mala buna medju vojnici, šta to bi od Petra.

19. A kad ga Herod zaiska i nenadje, *onda* izpita stražare, i zapovjedi da ih odvedu; i izišavši iz Judeje u Cesariji življaše.

20. Jer se Herod srdjaše na Tirce i Sidonce. Ali oni jednodušno dodjoše k njemu, i dobivši na svoju ruku Blasta, posteljnika kraljeva, iskahu mira, jer se njihove zemlje hranjahu od njegova kraljevstva.

21. A U ODREDJENI dan obuče se Herod u kraljevsku haljinu, i sjedavši na priestol govoraše im;

Digitized by Google

22. A narod vikaše: *ovo* je glas Božji, a ne čovječji.

23. Ali u jedan put udari ga andjeo Gospodnji; jer nedade slave Bogu; i buduć izjeden od crvih izdahnu.

24. A rieč Božja rastijaše i množaše se.

25. A Barnaba i Savao predavši pomoć vratiše se iz Jerusalema u Antiohiju, uzevši sa sobom i Ivana koji se zvaše Marko.

GLAVA 13.

U CRKVI, koja bješe u Antiohiji, bijahu neki proroci i učitelji, to jest: Barnaba i Simon, koji se zvaše Nigar, i Lucij Cirenac, i Manahen odgajeni s Herodom četverovlastnikom, i Savao.

2. A kad oni služahu Gospodu i pošćahu, reče Duh sveti: odvojte mi Barnabu i Savla na djelo na koje ih pozvah.

3. Tada postivši i pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih, i odpustiše ih.

4. Ovi dakle poslani od Duha svetoga sidjoše u Seleuciju, i odande odploviše u Cipar.

5. I došavši u Salamin javiše rieč Božju u sbornicah židovskih; a imahu i Ivana slugu.

6. A KAD prodjoše ostrvo tja do Pafa, nadjoše nekakvoga čovjeka vračara i lažna proroka, Žida, komu *bješe* ime Barisus,

7. Koji bješe s namjestnikom Sergijem Pavlom, čovjekom razumnim. Ovaj dozvavši Barnabu i Savla zaiska da čuje rieč Božju.

8. A Elima vračar (jer to znači ime njegovo) stade im se suprotiti, gledajuć da odvrati namjestnika od vjere.

9. A Savao, koji se zvaše i Pavao, pun Duha svetoga, pogledavši nanj

10. Reče: o napunjeni svakoga lukavstva i svake pakosti, sine djavolji! neprijatelju svake pravde! zar neprestaješ kvariti pravih putovah Gospodnjih?

11. I sad eto ruke Gospodnje na te, i da budeš sliep, da nevidiš sunca za neko vrieme. I u jedanput napade nanj mrak i tama, i pipajuć tražaše vodja.

12. Tada namjestnik, kad vidje šta bi, vjerova diveć se nauci Gospodnjoj.

13. A KAD se Pavao sa svojim družtvom odveze iz Pafa, dodjoše u Pergu Pamfilijsku; a Ivan se odvoji od njih, i vrati se u Jerusalem.

14. A oni otišavši iz Perge dodjoše u Antiohiju Pisidijsku, i ušavši u sbornicu u dan subotni sjedoše.

15. A po čitanju zakona i prorokah poslaše starješine sborničke k njim govoreć: ljudi braćo! ako je u vas rieč utjehe za narod, govorite.

16. A Pavao ustavši i mahnu-

Digitized by Google

vši rukom reče: ljudi Izraelci i koji se Boga bojite, čujte!

17. Bog naroda ovoga izabra otce naše, i podiže narod kad bijahu došljaci u zemlji egipatskoj, i rukom visokom izvede ih iz nje.

18. I do četrdeset godinah prehrani ih u pustinji.

19. I zatrvši sedam narodah u zemlji Kanaanskoj na kocke razdieli im zemlju njihovu.

20. I po tom na četiri stotine i pedeset godinah dade im sudce do Samuela proroka.

21. I od tada iskahu kralja, i dade im Bog Saula, sina Cisova, čovjeka od koljena Benijaminova, za četrdeset godinah.

22. I uklonivši njega podiže im Davida za kralja, komu i reče svjedočeć: nadjoh Davida sina Jesejeva, čovjeka po srcu mojem, koji će izpuniti sve volje moje.

23. Od njegova sjemena podiže Bog po obećanjû Izraelu spasa Isusa;

24. Kad Ivan pred njegovim dolazkom propoviedaše krštenje pokajanja svemu narodu Izraelovu;

25. I kad svršivaše Ivan tečaj *svoj*, govoraše: tko mislite da sam ja, nijesam ja; nego evo ide za mnom, komu ja nijesam dostojan razriešiti remena na obući njegovoj.

26. Ljudi braćo! sinovi roda Abrahamova, i koji se medju vami Boga boje! vam se posla rieč ovoga spasenja.

27. Jer oni, koji žive u Jerusalemu i knezovi njihovi, nepoznaše ovoga i glasove proročke, koji se čitaju svake subote, osudivši ga, izvršiše.

28. I nenašavši ni jedne krivice smrtne moliše Pilata da ga pogubi.

29. I kad svršiše sve što je pisano za njega, skinuše ga s drveta i metnuše u grob.

30. A Bog uzkrisi ga iz mrtvih.

31. I pokazivaše se mnogo danah onim koji izlažahu s njim iz Galileje u Jerusalem, koji su sad svjedoci njegovi pred narodom.

32. I mi vam javljamo, obećanje koje bi otcevom *našim* da je ovo Bog izpunio nam, djeci njihovoj, podignuvši Isusa;

33. Kao što je napisano i u drugom psalmu: ti si moj sin, ja te danas rodih.

34. A da ga iz mrtvih uzkrisi, da se više nevrati u truhljenje, ovako reče: dat ću vam svetinju Davidovu vjernu.

35. Zato i na drugom *mjestu* govori: nećeš dati da tvoj svetac vidi truhljenja.

36. Jer David, poslužívši rodu svojemu po volji Božjoj, umrie, i metnuše ga kod otacah njegovih, i vidje truhljenje.

37. A kojega Bog podiže, nevidje truhljenja.

38. Tako da vam je na zna-

Digitized by Google

nje, ljudi braćo! da se krozanj vama propovieda oproštenje griehah.

39. I od svega, oda šta se nemogoste opravdati u zakonu Mojsijevu, opravdat će se u njem svaki koji vjeruje.

40. Gledajte dakle da nedodje na vas ono što je kazano u prorocih:

41. Vidite, nemarljivi! i čudite se, i nek vas nestane; jer ja činim djelo u dane vaše, djelo koje nećete vjerovati ako vam tko uzkazuje.

42. A KAD izlažahu iz sbornice židovske, moljahu neznabožci da im se ove rieči u drugu subotu govore.

43. A kad se sbor razidje, podjoše za Pavlom i za Barnabom mnogi od Židovah i pobožnih došljakah; a oni govoreć im svjetovahu ih da ostanu u milosti Božjoj.

44. A u drugu subotu sabra se gotovo sav grad da čuju rieči Božje.

45. A kad vidješe Židovi narod, napuniše se zavisti i govorahu protivno riečim Pavlovim nasuprot govoreć i huleć.

46. A Pavao i Barnaba uslobodivši se rekoše: vam je najprije trebalo da se govori rieč Božja; ali kad je odbacujete, i sami se pokazujete da nijeste dostojni vječnoga života, evo se obrćemo k neznabožcem.

47. Jer nam tako zapovjedi Gospod: postavih te za svjetlo neznabožcem, da budeš spasenje do samoga kraja zemlje.

48. A kad čuše neznabožci, radovahu se i slavljahu rieč Božju, i vjerovaše, koliko ih god bješe pripravljeno za život vječni.

49. I rieč se Božja raznošaše po svoj okolini.

50. Ali Židovi podgovoriše pobožne i poštene žene i starješine gradske, te podigoše gonjenje na Pavla i Barnabu, i iztjeraše ih iz svoje zemlje.

51. A oni otresavši na njih prah sa svojih noguh dodjoše u Ikoniju.

52. A učenici punjahu se radosti i Duha svetoga.

GLAVA 14.

U IKONIJI pak dogodi se, da oni zajedno udjoše u sbornicu židovsku, i govorahu tako, da vjerova veliko množtvo Židovah i Grkah.

2. A Židovi, koji nevjerovahu, podbuniše i razdražiše duše neznabožacah na braću.

3. Ali oni ostaše dosta vremena govoreć slobodno u Gospodu, koji svjedočaše rieč milosti svoje i davaše te se tvorahu znaci i čudesa rukama njihovima.

4. A množtvo gradsko razdieli se, i jedni bijahu s Židovi, a jedni s apostoli.

5. A kad navališe i neznabožci i Židovi sa svojimi po-

Digitized by Google

glavari da im dosade i da ih kamenjem pobiju,

6. Oni doznavši pobjegoše u gradove Likaonske, u Listru i u Derbu i u okolinu njihovu,

7. I ondje propoviedahu evandjelje.

8. I JEDAN čovjek u Listri sjedjaše nemoćan u noguh, i bješe hrom od utrobe matere svoje, i nebješe nikad hodio.

9. Ovaj slušaše Pavla gdje govori. Pavao, pogledavši nanj i vidjevši da vjeruje da će ozdraviti,

10. Reče velikim glasom: tebi govorim u ime Gospoda Isukrsta, ustani na svoje noge upravo. I skoči, i hodjaše.

11. A kad vidje narod šta učini Pavao, podigoše glas svoj govoreć Likaonski: bogovi načiniše se kao ljudi, i sidjoše k nam.

12. I nazivahu Barnabu Jupiterom, a Pavla Merkurijem, jer on upravljaše riečju,

13. A svećenik Jupitera, koji bješe pred gradom njihovim, dovede junce, i donese vience pred vrata, i s narodom hoćaše da prinosi žrtvu.

14. A kad čuše apostoli, Barnaba i Pavao, razdrieše haljine svoje, i skočiše medju narod vičuć i govoreć:

15. Ljudi! šta to činite? I mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam propoviedamo evandjelje, da se od ovih lažnih *stvarih* obratite k Bogu živomu, koji stvori nebo i zemlju i more i sve što je u njih;

16. Koji u prošavših naraštajih bješe pustio sve narode da idu svojimi putovi:

17. I opet neostavi sebe neposvjedočena, čineć dobro dajuć nam s neba dažd i godine rodne, puneć srca naša jelom i veseljem.

18. I ovo govoreć jedva ustaviše narod da im neprinose žrtve, nego da ide svaki svojoj kući. A dok oni življahu ondje i učahu,

19. DODJOŠE iz Antiohije i iz Ikonije nekaki Židovi, i kad se oni prepirahu slobodno, podgovoriše narod da ih odustanu, govoreć da ništa pravo negovore, nego sve lažu. I podgovorivši narod zasuše Pavla kamenjem i izvukoše ga iz grada misleć da je mrtav.

20. A kad ga obkoliše učenici njegovi, ustade i udje u grad, i sjutradan izidje s Barnabom u Derbu.

21. I propovjedivši evandjelje gradu onomu i naučivši mnoge vratiše se u Listru i Ikoniju i Antiohiju

22. Utvrdjujuć duše učenikah i svjetujuć ih da ostanu u vjeri, i da nam kroz mnoge nevolje valja ući u kraljevstvo Božje.

23. I postavivši im starješine po svih crkvah, i pomolivši se

Digitized by Google

Bogu s postom, predadoše ih Gospodu koga vjerovaše.

24. I prošavši Pisidiju dodjoše u Pamfiliju.

25. I govorivši rieč Gospodnju u Perzi sidjoše u Ataliju.

26. I odande odploviše u Antiohiju, odakle bijahu preporučeni milosti Božjoj na djelo koje svršiše.

27. A kad dodjoše i sabraše crkvu, kazaše sve šta učini Bog s njimi, i kako otvori neznabožcem vrata vjere.

28. I ostaše ondje nemalo vremena s učenici.

GLAVA 15.

I NEKI sišavši iz Judeje učahu braću: ako se neobrežete po običaju Mojsijevu, nemožete se spasiti.

2. A kad posta razpra, i Pavao i Barnaba nemalo se prepirahu s njimi, odrediše, da Pavao i Barnaba i drugi neki od njih idu gore k apostolom i starješinam u Jerusalem za ovo pitanje.

3. A oni onda, spremljeni od crkve, prolažahu kroz Feniciju i Samariju kazujuć obraćanje neznabožacah, i činjahu veliku radost svoj braći.

4. A kad dodjoše u Jerusalem, primi ih crkva i apostoli i starješine, i kazaše sve što učini Bog s njimi, i kako otvori neznabožcem vrata vjere.

5. Onda ustaše neki od sliedbe farisejske, koji bijahu vjerovali, i govorahu, da ih valja obrezati, i zapovjediti da drže zakon Mojsijev.

6. A apostoli i starješine sabraše se da izvide ovu rieč.

7. I po mnogom viećanju usta Petar i reče: ljudi braćo! vi znate da me Bog od prvih danah izabra izmedju nas, da iz mojih ustah čuju neznabožci rieč evandjelja i da vjeruju.

8. I Bog, koji poznaje srca, posvjedoči im i dade im Duha svetoga kao i nam.

9. I nepostavi nikake razlike medju nami i njimi, očistivši vjerom srca njihova.

10. Sada dakle šta kušate Boga, i hoćete da metnete učenikom jaram na vrat, kojega ni otcevi naši ni mi mogosmo ponieti?

11. Nego vjerujemo da ćemo se spasiti milošću Gospoda Isukrsta kao i oni.

12. Onda umuče sve množtvo, i slušahu Barnabu i Pavla, koji pripoviedahu kolike znake i čudesa učini Bog u neznabožcih preko njih.

13. A kad oni umukoše, odgovori Jakov govoreć: ljudi braćo! poslušajte mene.

14. Simon kaza, kako Bog najprije pohodi i primi iz neznabožacah narod k imenu svojemu.

15. I s ovim se sudaraju rieči prorokah, kao što je napisano:

16. Po tom ću se vratiti, i sa-

Digitized by Google

zidat ću dom Davidov, koji je pao, i njegove razvaline popravit ću, i podignut ću ga,

17. Da potraže Gospoda ostali ljudi i svi narodi u kojih se ime moje spomenu, govori Gospod koji sve ovo tvori.

18. Bogu su poznata od postanja svieta sva djela njegova;

19. Zato ja velim, da se nedira u neznabožce koji se obraćaju k Bogu;

20. Nego da im se zapovjedi, da se čuvaju od prilogah idolskih i od bludnosti i od udavljenoga i od krvi, i što njim nije milo drugim da nečine.

21. Jer Mojsija ima od starih vremenah u svih gradovih koji ga propoviedaju, i po sbornicah čita se svake subote.

22. Tada nadjoše za dobro apostoli i starješine sa svom crkvom, da izberu izmedju sebe dvojicu i da pošlju u Antiohiju s Pavlom i Barnabom, Judu, koji se zvaše Barsaba, i Silu, ljude znamenite medju braćom.

23. I napisaše rukama svojima ovo: Apostoli i starješine i braća pozdravljaju braću koja su po Antiohiji i Siriji i Ciliciji, što su od neznabožacah.

24. Budući da mi čusmo, da neki od nas izišavši smetoše vas riečmi, i razslabiše duše vaše govoreć *vam* da se obrezujete i da držite zakon, kojim mi nezapovjedismo;

25. Zato nadjosmo za dobro mi jednodušno sabrani izabrane ljude poslati vam s ljubaznim našim Barnabom i Pavlom,

26. S ljudmi, koji su predali duše svoje za ime Gospoda našega Isukrsta.

27. Poslasmo dakle Judu i Silu, koji će to i riečmi kazati.

28. Jer nadje za dobro sveti Duh i mi, da nikakvih tegobah više nemećemo na vas osim ovih potrebnih:

29. Da se čuvate od prilogah idolskih i od krvi i od udavljenoga i od bludnosti, i što nećete da se čini vam nečinite drugim; od čega ako se uzčuvate, dobro ćete činiti. Budite zdravi.

30. A kad ih opremiše, dodjoše u Antiohiju, i sabravši narod predaše poslanicu.

31. A kad pročitaše, obradovaše se utjesi.

32. A Juda i Sila, koji i proroci bijahu, mnogimi riečmi utješiše braću i utvrdiše.

33. I pošto bijahu ondje neko vrieme, odpustiše ih braća s mirom k apostolom.

34. No Sila nadje za dobro da ostane ondje, a Juda se vrati u Jerusalem.

35. A Pavao i Barnaba življahu u Antiohiji i učahu i propoviedahu rieč Gospodnju s mnogimi drugimi.

36. APOSLIJE nekoliko danah reče Pavao

Digitized by Google

Barnabi: hajde da se vratimo i da obidjemo braću po svih gradovih, po kojih propoviedasmo rieč Gospodnju, kako žive.

37. A Barnaba hoćaše da uzmu sa sobom Ivana prozvanoga Marka.

38. Pavao pako govoraše: onoga, koji nas je odustao u Pamfiliji i nije išao s nami na djelo na koje smo bili odredjeni, da neuzimamo sa sobom.

39. Tako postade razpra, da se oni razdvojiše, i Barnaba uzevši Marka odplovi u Cipar.

40. A Pavao izabravši Silu izidje preporučan milosti Božjoj od braće.

41. I prolažaše kroz Siriju i Ciliciju utvrdjujuć crkve.

GLAVA 16.

DODJE pak u Derbu i u Listru, i gle, ondje bješe neki učenik, po imenu Timotej, sin neke žene židovske koja vjerovaše, a otca Grka;

2. Za njega dobro svjedočahu braća koja bijahu u Listri i u Ikoniji.

3. Ovoga namisli Pavao uzeti sa sobom; i uze ga, i obreza Židovah radi, koji bijahu u onih mjestih; jer svi znadijahu otca njegova da bješe Grk.

4. I kad prolažahu po gradovih, predavaše im da drže uredbe koje urediše apostoli i starješine u Jerusalemu.

5. A crkve se utvrdjivahu u vjeri, i svaki dan bivaše ih više.

6. A kad prodjoše Frigiju i Galatsku zemlju, zabrani im Duh sveti govoriti rieč u Aziji.

7. A kad dodjoše u Misiju, hoćahu da idu u Betaniju, i Duh nedade.

8. A KAD prodjoše Misiju, sidjoše u Troadu.

9. I Pavlu se javi utvara noću: bješe jedan čovjek iz Macedonije, i stajaše moleć ga i govoreć: dodji u Macedoniju i pomozi nam.

10. A kad vidje utvaru, odmah gledasmo da izidjemo u Macedoniju, doznavši da nas Gospod pozva da im propoviedamo evandjelje.

11. A kad se odvezosmo iz Troade, dodjosmo u Samotrak, i sjutradan u Neapolj,

12. A odanle u Filipi, glavni grad zemlje Macedonije, naselje *Rimsko*; i u onom gradu ostasmo nekoliko danah.

13. A u dan subotni izidjosmo iz grada k vodi gdje bješe bogomolja a i sjedavši govorasmo k ženam koje se bijahu sabrale.

14. I jedna bogobojazna žena, po imenu Lidija, iz grada Tiatire, koja prodavaše skerlet, slušaše: i Gospod otvori srce njezino da pazi na rieči Pavlove.

15. A kad se krsti ona i kuća njezina, moljaše nas govoreć: ako mislite da ja vjerujem Go-

Google

spòda, udjite u moju kuću i živite. I natjera nas.

16. A DOGODI se, kad idjasmo na molitvu, da nas srete jedna robinja koja imaše duh pogadjački i vračajuć donošaše veliki dobitak svojim gospodarom.

17. Ova podje za Pavlom i za nami, i vikaše govoreć: ovi su ljudi sluge Boga najvišega, koji javljaju nam put spasenja.

18. I ovako činjaše mnogo danah. A kad se Pavlu dosadi, okrenu se i reče duhu: zapoviedam ti imenom Isukrsta, izidji iz nje. I izidje u taj čas.

19. A kad vidješe njezini gospodari da izidje nada njihovoga dobitka, uzeše Pavla i Silu i odvukoše ih na pazar ka knezovom.

20. I dovedavši ih k vojvodam, rekoše: ovi su ljudi Židovi, i mute po našem gradu,

21. I propoviedaju običaje, kojih nam nevalja primati ni tvoriti, jer smo Rimljani.

22. I slože se narod na njih, i vojvode izdrieše im haljine, i zapovjediše da ih šibaju.

23. I pošto ih živo izbiše, baciše ih u tamnicu, i zapovjediše tamničaru da ih dobro čuva.

24. Primivši takovu zapovied on ih baci u najdolnju tamnicu i noge im metnu u klade.

25. A u ponoći bijahu Pavao i Sila na molitvi i hvaljahu Boga; a sužnji ih slušahu.

26. A u jedan put tako se vrlo zatrese zemlja, da se pomjesti temelj tamnički; i odmah se otvoriše sva vrata i svim spadoše okovi.

27. A kad se probudi tamničar i vidje otvorena vrata tamnička, izvadi nož i hoćaše da se ubije, misleć da su pobjegli sužnji.

28. A Pavao povika u glas govoreć: nečini sebi zla nikakva, jer smo mi svi ovdje.

29. A on zaiskavši svieću uleće i drhćuć pripade k Pavlu i Sili;

30. I izvedavši ih napolje reče: gospodo! šta mi treba činiti da se spasim?

31. A oni rekoše: vjeruj Gospoda Isukrsta i spasit ćeš se, ti i sav dom tvoj.

32. I kazaše mu rieč Gospodnju, i svim koji su u domu njegovu.

33. I uze ih u onaj sat noći i opra im rane; i krsti se on i svi njegovi odmah.

34. I uvedavši ih u svoj dom postavi stol, i radovaše se sa svim domom svojim, što vjerova Boga.

35. A kad bi dan, poslaše vojvode pandure govoreć: pustite ona dva čovjeka.

36. A tamničar kaza rieči ove Pavlu: poslaše vojvode da se pustite; sad dakle izidjite i idite s mirom.

37. A Pavao reče njim: izbivši nas pred narodom bez su-

Digitized by Google

da, ljude Rimljane, baciše u tamnicu, i sad *hoće* tajno da nas puste? Nije tako, nego sami neka dodju i izvedu nas.

38. A panduri kazaše vojvodam ove rieči; i uplašiše se kad čuše da su Rimljani;

39. I došavši umoliše ih, i izvedoše moleć da izidju iz grada.

40. A kad izidjoše iz tamnice, dodjoše k Lidiji i vidjevši braću utješiše ih, i otidoše.

GLAVA 17.

PROŠAVŠI pak Amfipolj i Apoloniju dodjoše u Solun, gdje bješe sbornica židovska.

2. I Pavao po običaju svom udje k njim, i tri subote razgovaraše se s njimi iz pisma,

3. Pokazujuć i dokazujuć im, da je trebalo Krist da postrada i uzkrsne iz mrtvih, i da ovaj Isus, kojega ja, *reče*, propoviedam vam, jest Krist.

4. I neki od njih vjerovaše, i pristaše s Pavlom i sa Silom, i od pobožnih Grkah množtvo veliko, i od ženah gospodskih nemalo.

5. Ali tvrdovrati Židovi zavidjahu, i uzevši neke zle ljude od prostoga naroda, i sabravši četu, uzbuniše po gradu, i napadoše na kuću Jasonovu, i tražahu ih da izvedu pred narod.

6. A kad njih nenadjoše, povukoše Jasona i neke od braće pred starješine gradske vičuć: oni što zamutiše vasioni sviet dodjoše i ovamo,

7. Koje Jason primi; i ovi svi rade proti cesarevim zapoviedim, govoreć da ima drugi kralj, Isus.

8. I smutiše narod i starješine gradske koji ovo čuše.

9. Ali kad ih Jason i ostali zadovoljiše odgovorom, pustiše ih.

10. A BRAĆA odmah noću opraviše Pavla i Silu u Beriju. Došavši onamo udjoše u sbornicu židovsku.

11. Ovi pak bijahu plemenitiji od onih što žive u Solunu; oni primiše rieč sa svim srcem, i svaki dan iztraživahu po pismu je li to tako.

12. Tako vjerovaše mnogi od njih, i od poštenih grčkih ženah i od ljudih nemalo.

13. A kad razabraše Židovi Solunski, da Pavao u Beriji propovjedi rieč Božju, dodjoše i onamo te uzdigoše i pobuniše narod.

14. A braća onda odmah opraviše Pavla da ide u primorje; a Sila i Timotej ostaše ondje.

15. A pratioci dovedoše Pavla do Atene; i primivši zapovied na Silu i Timoteja da dodju k njemu što brže, vratiše se.

16. A kad ih Pavao čekaše u Ateni, razdraži se duh nje-

gov u njem gledajuć grad pun idolah;

17. I prepiraše se s Židovi i s bogobojaznimi u sbornici, i na pazaru svaki dan s onimi s kojimi se udešavaše.

18. A neki od Epikurovacah i od Stojičkih mudaracah prepirahu se s njim; i jedni govorahu: šta hoće ovaj bezposlica? A drugi: vidi se kao da hoće nove bogove da propovieda. Jer im propoviedaše evandjelje o Isusu i o uzkrsnuću.

19. Pa ga uzeše i odvedoše na areopag govoreć: možemo li razumjeti kakva je ta nova nauka što ti kazuješ?

20. Jer nešto novo mećeš u naše uši; hoćemo dakle da vidimo šta će to biti.

21. A Atenjani svi i putnici iz drugih zemaljah nebijahu ni za što drugo nego da što novo kazuju ili slušaju.

22. A Pavao stavši nasred areopaga reče: ljudi Atenjani! po svem vas vidim da ste vrlo pobožni;

23. Jer prolazeć i motreć vaše svetinje nadjoh i oltar na kojem bješe napisano: Bogu nepoznatomu. Kojega dakle neznajuć poštujete, onoga vam ja propoviedam.

24. Bog koji je stvorio sviet i sve što je u njem, on, buduć gospodar neba i zemlje, neživi u rukotvorenih crkvah,

25. Niti prima ugadjanja od rukuh čovječjih, kao da bi onomu trebalo što, koji sam daje svim život i dihanje i sve.

26. I učinio je da od jedne krvi sav rod čovječji živi po svem licu zemaljskom, i postavio je napried odredjena vremena i medje njihovoga življenja:

27. Da traže Gospoda, nebi li ga barem opipali i našli, prem da nije daleko ni od jednoga nas;

28. Jer kroz njega živimo, i mičemo se, i jesmo; kao što i neki od vaših pjevačah rekoše: jer smo i rod njegov.

29. Kad smo dakle rod Božji, netreba misliti, da je Božanstvo kao ikone zlatne ili srebrne ili kamene, koje su ljudi majstorski načinili po smišljanju svom.

30. Negledajuć dakle Bog na vremena neznanja, sad zapovieda svim ljudem svuda, da se pokaju;

31. Jer je postavio dan u koji će suditi vasionomu svietu po pravdi preko čovjeka koga odredi, i dade svim vjeru uzkrisivši ga iz mrtvih.

32. A kad čuše uzkrsnuće iz mrtvih, onda se jedni rugahu; a jedni rekoše: da te čujemo opet o tom.

33. Tako Pavao otide izmedju njih.

34. A neki ljudi pristaše uzanj i vjerovaše; medju kojimi bješe i Dionisije Areopagitski,

Digitized by Google

i žena po imenu Damara, i drugi s njima.

GLAVA 18.

APO TOM se odieli Pavao od Atene i dodje u Korint,

2. I nadje jednoga Židova, po imenu Akvilu, rodom iz Ponta, koji bješe skoro došao iz Talijanske sa ženom svojom Priscilom (jer bješe zapovjedio Klaudio da svi Židovi idu iz Rima), i dodje k njim.

3. I budući da bješe onoga istoga zanata, osta kod njih i radjaše; jer bijahu ćilimarskog zanata.

4. A prepiraše se u sbornicah svake subote, i nadgovaraše Židove i Grke.

5. I kad sidjoše iz Macedonije Sila i Timotej, navali Duh na Pavla da svjedoči Židovom za Isusa da je Krist.

6. A kad se oni protivljahu i huljahu, otrese haljine svoje i reče im: krv vaša na vaše glave; ja sam čist, od sad idem u neznabožce.

7. I otišavši odanle dodje u kuću nekoga po imenu Justa, koji poštovaše Boga, i kojega kuća bješe kraj sbornice.

8. A Krispo, starješina sborničkí, vjerova Gospoda sa svim domom svojim; i od Korinćanah mnogih, koji slušahu, vjerovaše i krstiše se.

9. A Gospod reče Pavlu noću u utvari: neboj se, nego govori, i da neušutiš;

10. Jer sam ja s tobom, i nitko se neće usuditi da ti što učini; jer ja imam veliki narod u ovom gradu.

11. I on sjedjaše ondje godinu i šest mjesecih učeć ih rieči Božjoj.

12. A KAD bješe Galio namjestnik u Ahaji, napadoše Židovi jednodušno na Pavla i dovedoše ga na sud

13. Govoreć: ovaj nagovara ljude da poštuju Boga proti zakonu.

14. A kad Pavao hoćaše da otvori usta, reče Galio Židovom: da je kakva nepravda bila ili zlo djelo, po dužnosti poslušao bih vas, o Židovi!

15. Ali kad su prepiranja za rieči i za imena i za zakon vaš, gledajte sami; jer ja sudac tomu neću da budem.

16. I izagna ih iz sudnice.

17. Onda svi Grci uhvatiše Sostena, starješinu sborničkoga, i biše ga pred sudnicom; i Galio nije za to ništa mario.

18. A Pavao osta još pozadugo, i oprostivši se s braćom odplovi u Siriju i s njim Priscila i Akvila, i ostriže glavu u Kenhreji, jer se bješe zavjetovao.

19. I dodje u Efes; i njih ostavi ondje, a on udje u sbornicu, i prepiraše se sa Židovi.

20. A kad ga oni zamoliše, da

ostane kod njih više vremena, nehtjede,

21. Nego se oprosti s njima govoreć: valja mi, makar kako bilo, ovaj praznik što ide provesti u Jerusalemu; nego, ako Bog htjet bude, vratit ću se opet k vam. I odveze se iz Efesa; a Akvila i Priscila ostaše u Efesu.

22. I došavši u Cesariju, izidje i pozdravi se s crkvom, i sidje u Antiohiju.

23. I provedavši nekoliko vremena izidje i prodje redom Galatsku zemlju i Frigiju utvrdjujuć sve učenike.

24. A DODJE u Efes jedan Židov, po imenu Apolos, rodom iz Aleksandrije, čovjek rječit i silan u knjigah.

25. Ovaj bješe upućen na put Gospodnji, i goreć duhom, govoraše i učaše pravo o Gospodu, a znadijaše samo krštenje Ivanovo.

26. I ovaj poče slobodno propoviedati po sbornicah. A kad ga čuše Akvila i Priscila, primiše ga i još mu bolje pokazaše put Gospodnji.

27. A kad on hoćaše da priedje u Ahaju, poslaše braća napried i pisaše učenikom da ga prime. I on došavši onamo pomože mnogo onim koji vjerovahu milošću;

28. Jer živo nadvladjivaše Židove, jednako pred narodom dokazujuć iz pisma da Isus je Krist.

GLAVA 19.

DOGODI se pak, kad bješe Apolos u Korintu, da Pavao prolažaše gornje zemlje, i dodje u Efes, i našavši neke učenike

2. Reče im: jeste li primili Duha svetoga kad ste vjerovali? A oni mu rekoše: nijesmo ni čuli da ima Duh sveti.

3. A on im reče: na što se dakle krstiste? A oni rekoše: na krštenje Ivanovo.

4. A Pavao reče: Ivan krsti krštenjem pokajanja, govoreć narodu da vjeruju onoga koji će za njim doći, to jest, Isukrsta.

5. A kad *to* čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa.

6. I kad Pavao metnu ruke na njih, sidje Duh sveti na njih, i govorahu jezike i proricahu.

7. A bijaše ljudih svega oko dvanaest.

8. I ušavši u sbornicu govoraše slobodno tri mjeseca učeć i uvjeravajuć za kraljevstvo Božje.

9. I kad neki bijahu otvrdnuli i svadjahu se huleć na put Gospodnji pred narodom, odstupi od njih i odluči učenike, pa se prepiraše svaki dan u školi nekoga Tirana.

10. I ovo je bivalo dvie godine, tako da svi, koji življahu u Aziji, i Židovi, i Grci, čuše rieč Gospoda Isusa.

Digitized by Google

11. I Bog činjaše nemala čudesa rukama Pavlovima,
12. Tako da su i čalme i ubruščiće znojave od tiela njegova nosili na bolesnike, i oni se izcjeljivahu od bolestih, i duhovi zli izlažahu iz njih.
13. I počeše neki od Židovah, koji se skitahu i zaklinjahu djavole, spominjati nad onimi, u kojih bijahu zli duhovi, ime Gospoda Isusa govoreć: zaklinjemo vas Isusom koga Pavao propovieda.
14. A bijahu nekih sedam sinovah Skeve Židova, poglavara svećeničkoga, koji ovo činjahu.
15. A duh zli odgovarajuć reče: Isusa poznajem, i Pavla znam: ali vi tko ste?
16. I skočivši na njih čovjek u kom bješe zli duh, nadvlada ih, i pritište ih poda se tako da goli i izranjeni utekoše iz one kuće.
17. I ovo doznadoše svi koji življahu u Efesu, i Židovi i Grci; i udje strah u sve njih, i veličaše se ime Gospoda Iusa.
18. I mnogi od onih koji vjerovahu, dolažahu te se izpoviedahu i kazivahu šta su učinili.
19. A mnogi od onih, koji čarahu, sabravši knjige svoje spaljivahu ih pred svim; i računiše i nadjoše da su vriedile pedeset tisućah dinarah.
20. Tako zdravo rastijaše i nadvladjivaše riječ Gospodnja.
21. I kad se ovo svrši, namisli Pavao proći preko Macedonije i Ahaje, i otići u Jerusalem, te reče: pošto budem ondje, valja mi i Rim vidjeti.
22. I posla u Macedoniju dvojicu od onih koji ga služahu, Timoteja i Erasta; a on osta neko vrieme u Aziji.
23. A u ono vrieme podiže se nemala buna radi puta Gospodnjega.
24. Jer nekakav zlatar, po imenu Demetrio, koji gradjaše Dijani srebrne crkvice i davaše majstorom ne mali posao,
25. On skupi ove i drugih ovakovih stvarih majstore, i reče: ljudi! vi znate da od ovoga posla mi imamo dobitak za svoje življenje.
26. I vidite i čujete, da nesamo u Efesu nego gotovo po svoj Aziji ovaj Pavao odvrati narod mnogi, govoreć: *to* nijesu bogovi što se rukama čovječjima grade.
27. I nesamo što će ova nesreća doći na naš zanat da neprolazi, nego se neće mariti ni za crkvu velike boginje Dijane, i propast će veličanstvo one, koju sva Azija i vasioni sviet poštuje.
28. A kad *oni ovo* čuše, napuniše se gnjeva, i vikahu govoreć: velika je Dijana Efeška!
29. I sav se grad napuni bune: i navalivši jednodušno na sborište uhvatiše Gaja i Aristarha iz Macedonije, drugove Pavlove.

Digitized by Google

30. A kad Pavao hoćaše da ide medju narod, nedadoše mu učenici.

31. A neki i od Azijskih poglavarah, koji mu bijahu prijatelji, poslaše k njemu svjetujuć ga da neizlazi na sborište.

32. Jedni pak vikahu jedno, a drugi drugo; jer bijaše sbor smućen, i najviše ih neznadijahu zašto su se skupili.

33. A jedni od naroda izvukoše Aleksandra, kad ga Židovi izvedoše. A Aleksandar mahnuvši rukom hoćaše da odgovori narodu.

34. A kad ga poznaše da je Židov, povikaše svi u glas, i vikahu oko dva sata: velika je Dijana Efeška.

35. A pisar utišavši narod reče: ljudi Efesci! Tko je taj čovjek, koji nezna da grad Efes slavi veliku boginju Dijanu i njezin kip nebeski?

36. Kad dakle to nemože nitko odreći, valja vi da budete mirni, i ništa naglo da nečinite;

37. Jer dovedoste ove ljude, koji niti su crkvu Dijaninu pokrali, niti hule na vašu božicu.

38. A Demetrio i majstori koji su s njim, ako imaju kakvu tužbu, imaju sudovi, i imaju namjestnici, neka tuže jedan drugoga.

39. Ako li što drugo ištete, neka se izvidi na pravoj skupštini.

40. Jer se bojimo, da nebudemo tuženi za današnju bunu; a ni jednoga uzroka neima kojim bismo se mogli opravdati za ovu bunu. I ovo rekavši razpusti narod koji ze bješe sabrao.

GLAVA 20.

A POŠTO se utiša buna, dozva Pavao učenike, i utješivši ih oprosti se s njimi, i izidje da ide u Macedoniju.

2. I prošavši one zemlje, i svjetovavši ih mnogimi riečmi, dodje u Grčku.

3. Poživljevši pak *ondje* tri mjeseca stadoše mu Židovi raditi o glavi kad hoćaše da se odveze u Siriju, i namisli da se vrati preko Macedonije.

4. I podje s njim do Azije Sopater Pirov iz Beroe, i Aristarh i Sekund iz Soluna, i Gaj iz Derbe, i Timotej i Tihik i Trofim iz Azije.

5. Ovi otišavši napried čekahu nas u Troadi.

6. A mi se odvezosmo poslije danah priesnih hljebovah iz Filipi, i dodjosmo k njim u Troadu za pet danah, i ondje ostasmo sedam danah.

7. A U PRVI dan nedjelje, kad se sabraše učenici da lome hljeb, govoraše im Pavao, jer hoćaše sjutradan da podje, i proteže besjedu do ponoći.

8. I bijahu mnoge svieće go-

Digitized by Google

re u sobi gdje se bijasmo sabrali.

9. A sjedjaše na prozoru jedno momče, po imenu Eutih, nadvladano od tvrdoga sna, i kad Pavao govoraše mnogo, nagnu se u snu i pade dolje s trećega poda, i digoše ga mrtva.

10. A Pavao sišavši pade nanj, i zagrlivši ga reče: nebunite se, jer je duša njegova u njem.

11. Onda izidje gore, i prelomivši hljeb okusi, i dovoljno govoraše do same zore, i tako otide.

12. A momče dovedoše živo, i utješiše se nemalo.

13. A mi došavši u ladju odvezosmo se u Ason, i odande hoćasmo da uzmemo Pavla; jer tako bješe zapovjedio, hoteć sam da ide pješice.

14. I kad se sasta s nami u Asonu, uzesmo ga, i dodjosmo u Mitilenu.

15. I odanle odvezavši se dodjosmo sjutradan prama Hiju; a drugi dan odvezosmo se u Sam, i noćismo u Trogiliju; i sjutradan dodjosmo u Milet.

16. Jer Pavle namisli da prodjemo mimo Efes, da se nebi zadržao u Aziji; jer se žuraše, ako bude moguće, da bude o trojičinu dne u Jerusalemu.

17. Ali iz Mileta posla u Efes i dozva starješine crkvene.

18. I kad dodjoše k njemu, reče im: vi znate od prvoga dana kad dodjoh u Aziju, kako s vami jednako bijah

19. Služeć Gospodu sa svakom poniznosti i mnogimi suzami i napastmi, koje mi se dogodiše od Židovah radećih mi o glavi;

20. Kako ništa koristno neizostavih da vam nekažem i da vas naučim pred narodom i po kućah,

21. Svjedočeć i Židovom i Grkom pokajanje k Bogu i vjeru u Gospoda našega Isukrsta.

22. I sad evo ja svezan Duhom idem u Jerusalem neznajući šta će mi se u njem dogoditi;

23. Osim da Duh sveti po svih gradovih svjedoči govoreć da me okovi i nevolje čekaju.

24. Ali se ni za što nebrinem, niti marim za svoj život, nego da svršim tečaj svoj s radošću i službu koju primih od Gospoda Isusa: da posvjedočim evandjelje milosti Božje.

25. I evo sad znam, da više nećete vidjeti mojega lica, vi svi po kojih prolazih propoviedajuć kraljevstvo Božje.

26. Zato vam svjedočim u današnji dan, da sam ja čist od krvi svih;

27. Jer neizostavih da pokažem volju Božju.

28. Pazite dakle na sebe i na sve stado u kojem vas Duh

Digitized by Google

sveti postavi vladikami, da pasete crkvu Gospoda i Boga koju steče krvlju svojom;

29. Jer ja ovo znam, da će po odlazku mojemući medju vas težki vuci, koji neće štediti stada;

30. I izmedju vas samih postat će ljudi, koji će govoriti izvrnutu nauku, da odvraćaju učenike za sobom.

31. Zato gledajte i opominjite se, da tri godine dan i noć neprestajah učeći sa suzami svakoga od vas.

32. I sad vas, braćo, predajem Bogu i rieči milosti njegove, koji može nazidati i dati vam nasljedstvo medju svimi osvećenimi.

33. Srebra, ili zlata, ili ruha ni u jednoga nezaiskah.

34. Sami znate, da potrebi mojoj i onih koji su sa mnom bili poslužiše ove ruke moje.

35. Sve vam pokazah, da se tako valja truditi i pomagati nemoćnim, i opominjati se rieči Gospoda Isusa koju on reče: mnogo je blaženije davati nego li uzimati.

36. I ovo rekavši kleče na koljena svoja sa svimi njimi i pomoli se Bogu.

37. A svih stade veliki plač i zagrlivši Pavla cjelivahu ga,

38. Žalostni buduć najviše za rieč koju reče, da više neće vidjeti lica njegova; i odpratiše ga u ladju.

GLAVA 21.

I KAD se odvezosmo, otrgnuvši se od njih, iduć pravo dodjosmo u Kos, i drugi dan u Rod i odanle u Pataru.

2. I našavši ladju koja polazi u Feniciju, udjosmo i odvezosmo se.

3. A kad nam se ukaza Cipar, ostavismo ga na lievo, i plovljasmo u Siriju, i stadosmo u Tiru; jer ondje valjaše da se iztovari ladja.

4. I našavši učenike ostasmo ondje sedam danah: oni Pavlu govorahu Duhom, da neide gore u Jerusalem.

5. A kad mi te dane navršismo, izišavši idjasmo, i praćahu nas svi sa ženami i djecom do iza grada, i kleknuvši na briegu pomolismo se Bogu.

6. I oprostivši se jedan s drugim udjosmo u ladju; a oni se vratiše svojim kućam.

7. A mi počevši plovljenje od Tira, dodjosmo u Ptolemaidu; i pozdravivši se s braćom ostasmo kod njih jedan dan.

8. A sjutradan, pošavši Pavao i koji bijasmo s njim, dodjosmo u Cesariju; i ušavši u kuću Filipa evandjelista, koji bješe jedan od sedam djakonah, ostasmo u njega.

9. I ovaj imaše četiri kćeri, djevojke koje proricahu.

10. Stojeć mi pak ondje mnogo danah, dodje odozgor iz Judeje jedan prorok, po imenu Agab;

Digitized by Google

11. I došavši k nam uze pojas Pavlov i svezavši svoje ruke i noge reče: tako veli Duh sveti: čovjeka kojega je ovaj pojas, ovako će ga svezati u Jerusalemu Židovi, i predat će *ga* u ruke neznabožačah.

12. I kad čusmo ovo, molismo i mi i ondašnji, da neide gore u Jerusalem.

13. A Pavao odgovori i reče: šta činite te plačete i ciepate mi srce? Jer ne samo svezan biti hoću, nego i umrieti u Jerusalemu gotov sam za ime Gospoda Isusa.

14. A kad ga nemogosmo odvratiti, umukosmo rekavši: neka bude volja Božja.

15. A POSLIJE ovih danah spremivši se izidjosmo u Jerusalem.

16. A dodjoše s nami i neki učenici iz Česarije, vodeći sa sobom nekoga Mnasona iz Cipra, staroga učenika, u kojega bismo mi stajali.

17. I kad dodjosmo u Jerusalem, primiše nas braća ljubazno.

18. A sjutradan otide Pavao s nami k Jakovu, i dodjoše sve starješine.

19. I pozdravivši se s njimi kazivaše sve redom, šta učini Bog u neznabožcih njegovom službom.

20. A oni čuvši hvaljahu Boga i rekoše mu: vidiš li, brate! koliko je tisućah Židovah koji vjerovaše, a svi teže na *stari* zakon.

21. A doznali su za tebe, da učiš odpadanju od zakona Mojsijeva sve Židove koji žive medju neznabožci, kazujuć da im netreba obrezivati djece svoje, niti držati običajah otačkih.

22. Šta ćemo dakle sad? narod će se sabrati jamačno; jer će čuti da si došao.

23. Ovo dakle učini što ti rečemo: u nas imaju četiri čovjeka koji su se zavjetovali Bogu;

24. Ove uzmi i očisti se s njimi, i potroši na njih neka ostrigu glave svoje, i svi će doznati da ono što su čuli za tebe ništa nije, nego da i sam držiš zakon i živiš po njem.

25. A za neznabožce, koji vjerovaše, mi poslasmo presudivši da oni takovo ništa nedrže, osim da se čuvaju od prilogah idolskih, i od krvi, i od udavljenoga, i od bludnosti.

26. Tada Pavao uze one ljude, i sjutradan očistivši se s njimi, udje u crkvu, i pokaza kako izvršuje dane očišćenja, dokle se neprinese žrtva za svakoga njih.

27. A KAD se navršivaše sedam danah, vidjevši ga u crkvi oni Židovi koji bijahu iz Azije, pobuniše sav narod, i metnuše ruke na njega

28. Vičuć: pomagajte, ljudi Izraelci! ovo je čovjek koji proti narodu i zakonu i protiv ovomu mjestu uči sve svuda; pa još i Grke uvede u crkvu i opogani sveto mjesto ovo.

29. Jer bijahu vidjeli s njim u gradu Trofima iz Efesa, kojega mišljahu da je uveo Pavao u crkvu.

30. I sav se grad podiže, i navali narod sa svih stranah, i uhvativši Pavla vucijahu ga napolje iz crkve; i odmah se zatvoriše vrata.

31. A kad hoćahu da ga ubiju, dodje glas gore k vojvodi od čete, da se pobuni sav Jerusalem.

32. A on odmah uzevši vojnike i satnike dotrča na njih. A oni vidjevši vojvodu i vojnike prestaše biti Pavla.

33. A vojvoda pristupivši uze ga, i zapovjedi da ga metnu u dvoje verige, i pitaše tko je i šta je učinio.

34. A jedan vikaše jedno, a drugi drugo po narodu. A kad nemože od bune ništa da razumie upravo, zapovjedi da ga odvedu u okol (tabor).

35. A kad bi na stubah, morahu ga vojnici nositi radi sile naroda.

36. Jer za njim prista množtvo naroda koji vikahu: pogubi ga!

37. A kad hoćaše Pavao da udje u okol, reče vojvodi: je li mi slobodno govoriti što tebi? A on reče: zar umieš Grčki?

38. Nijesi li ti Egipćanin, koji prije ovih danah podbuni i izvede u pustinju četiri tisuće razbojnikah?

39. A Pavao reče: ja sam čovjek Židov iz Tarsa, gradjanin poznatoga grada u Ciliciji: nego te molim, dopusti mi da govorim k narodu.

40. A kad mu dopusti, stade Pavao na stubah i mahnu rukom na narod; i kad posta velika tišina, progovori hebrejskim jezikom govoreć:

GLAVA 22.

Ljudi, braćo i otcevi! čujte sad moj odgovor k vam.

2. A kad čuše, da im hebrejskim jezikom progovori, još veća tišina posta. I reče:

3. JA SAM čovjek Židov, koji sam rodjen u Tarsu Cilicijskom, i odgajen u ovom gradu kod noguh Gamalielovih, naučen upravo otačkomu zakonu, i bijah revnitelj Božji kao što ste vi svi danas.

4. Ja ovaj put gonih do same smrti, vežuć i predajuć u tamnicu i ljude i žene,

5. Kao što mi svjedoči i poglavar svećenički i sve starješine; od kojih i poslanice primih na braću koja žive u Damasku, i idjah da dovedem one što bijahu ondje svezane u Jerusalem da se muče.

6. A kad idjah i približih se

Digitized by Google

k Damasku, dogodi mi se oko podne, da me u jedan put obasja velika svjetlost s neba.

7. I padoh na zemlju, i čuh glas, koji mi govori: Savle! Savle! zašto me progoniš?

8. A ja odgovorih: tko si ti, Gospode? A on mi reče: ja sam Isus Nazarećanin, kojega ti progoniš.

9. A koji bijahu sa mnom vidješe svjetlost i uplašiše se; ali nečuše glasa koji mi govoraše.

10. A ja rekoh: šta ću činiti, Gospode? A Gospod mi reče: ustani i idi u Damask, i ondje će ti se kazati za sve šta ti je odredjeno da činiš.

11. I kad obnevidjeh od silne svjetlosti one, vodjahu me za ruku oni koji bijahu sa mnom, i dodjoh u Damask.

12. A neki Ananija, čovjek pobožan po zakonu, posvjedočen od svih Židovah koji žive u Damasku,

13. Došavši k meni stade i reče mi: Savle brate! progledaj. I ja u taj čas pogledah nanj.

14. A on mi reče: Bog otacah naših izabra te da poznaš volju njegovu, i da vidiš pravednika, i da čuješ glas iz ustah njegovih.

15. Da mu budeš svjedok pred svimi ljudi za ono što si vidio i čuo.

16. I sad šta oklievaš? Ustani i krsti se, i operi se od grieha svojih, prizvavši ime Gospoda Isusa.

17. A dogodi se, kad se vratih u Jerusalem i moljah se u crkvi Bogu, da postadoh izvan sebe,

18. I vidjeh ga gdje mi govori: pohiti te izidji iz Jerusalema, jer neće primiti svjedočanstva tvojega za mene.

19. I ja rekoh: Gospode! sami znadu da sam ja metao u tamnice i bio po sbornicah one koji te vjeruju.

20. I kad se proljevaše krv Stjepana svjedoka tvojega, i ja stajah i pristajah na smrt njegovu, i čuvah haljine onih koji ga ubijahu.

21. I reče mi: idi: jer ću ja daleko da te pošljem u neznabožce.

22. ANI ga slušahu do ove rieči, pa podigoše glas svoj govoreć: uzmi sa zemlje takovoga; jer netreba da živi.

23. A kad oni vikahu i sbacivahu haljine i bacahu prah u nebo,

24. Zapovjedi vojvoda, da ga odvedu u okol i reče da ga bojem izpitaju, da dozna za kakvu krivicu tako vikahu nanj.

25. I kad ga pritegoše uzicami, reče Pavao satniku, koji stajaše *ondje:* zar vi možete biti čovjeka Rimljanina, i još bez suda?

26. A kad ču satnik, pristupi k vojvodi, i kaza govoreć: gle-

Digitized by Google

daj šta ćeš činiti; jer je ovaj čovjek Rimljanin.

27. A vojvoda pristupivši reče mu: kaži mi jesi li ti Rimljanin? A on reče: da.

28. A vojvoda odgovori: ja sam za veliku cienu ime ovoga gradjanstva dobio. A Pavao reče: a ja sam se i rodio *s njim*.

29. Onda odstupiše odmah od njega oni koji hoćahu da ga izpituju; a vojvoda se uplaši, kad razumje da je Rimljanin i što ga bješe svezao.

30. A sjutradan, zeleć doznati istinu zašto ga tuže Židovi, pusti ga iz okovah, i zapovjedi da dodju glavari svećenički i sav sbor njihov; i svedavši Pavla postavi ga pred njih.

GLAVA 23.

A PAVAO pogledavši na skupštinu reče: ljudi braćo! ja sa svom dobrom savjesti življah pred Bogom do samoga ovoga dana.

2. A poglavar svećenički Ananija zapovjedi onim, koji stajahu kod njega, da ga biju po ustih.

3. Tada mu reče Pavao: tebe će Bog biti, zide obieljeni! I ti sjediš te mi sudiš po zakonu, a prestupajuć zakon zapoviedaš da me biju.

4. A oni koji stajahu naokolo rekoše: zar psuješ Božjega poglavara svećeničkoga?

5. A Pavao reče: neznadoh, braćo, da je poglavar svećenički, jer stoji napisano: starješini naroda svojega da negovoriš ružno.

6. A znajuć Pavao da je jedan dio saducejah a drugi farisejah, povika na skupštini: ljudi braćo! ja sam farisej i sin farisejev; za nadu i za uzkrsnuće iz mrtvih doveden sam na sud.

7. A kad on ovo reče, postade razpra medju saduceji i fariseji, i razdieli se narod.

8. Jer saduceji govore da neima uzkrsnuća, ni andjela ni duha; a fariseji priznaju oboje.

9. I postade velika vika, i ustavši književnici od strane farisejske prepirahu se medju sobom govoreć: nikakvo zlo nenalazimo na ovom čovjeku; ako li mu govori duh ili andjeo, da se nesuprotimo Bogu.

10. A kad posta razpra velika, pobojavši se vojvoda da Pavla nerazkinu, zapovjedi da sidju vojnici i da ga otmu izmedju njih, i da ga odvedu u okol.

11. A onu noć stade Gospod pred njega i reče: neboj se Pavle, jer kao što si svjedočio za mene u Jerusalemu, tako ti valja i u Rimu svjedočiti.

12. A KAD bi dan, učiniše neki od Židovah vieću i zakleše se govoreć, da neće ni jesti ni piti dokle ne ubiju Pavla.

Digitized by Google

13. A bješe *ih* više od četrdeset koji ovu zakletvu učiniše.
14. Ovi pristupivši ka glavarom svećeničkim i starješinam rekoše: kletvom zaklesmo se, da nećemo ništa okusiti dok neubijemo Pavla;
15. Sada dakle vi sa sborom kažite vojvodi, da ga sjutra svede k vam, kao da biste htjeli doznati bolje za njega; a mi smo gotovi da ga ubijemo prije nego se on približi.
16. A sin sestre Pavlove čuvši *ovu* zasjedu dodje i udje u okol i kaza Pavlu.
17. A Pavao dozvavši jednoga od satnikah reče: ovo momče odvedi k vojvodi, jer ima nešto da mu kaže.
18. A on ga uze i dovede k vojvodi, i reče: sužanj Pavao dozva me i zamoli, da ovo momče dovedem k tebi koje ima nešto da ti kaže.
19. A vojvoda uzevši ga za ruku i otišavši na samo, pitaše ga: šta je što imaš da mi kažeš?
20. A ono reče: Židovi dogovoriše se, da te zamole da sjutra svedeš Pavla k njim na skupštinu, kao da bi htjeli bolje izpitati za njega;
21. Ali ih ti nemoj poslušati, jer ga čekaju od njih više od četrdeset ljudih, koji su se zakleli da neće ni jesti ni piti dokle ga neubiju; i sad su gotovi, i čekaju tvoje obećanje.
22. A vojvoda onda odpusti momče zapovjedivši mu: nikomu nekazuj da si mi ovo javio.
23. I dozvavši dvojicu od satnikah reče: pripravite mi dvjesta vojnikah da idu do Cesarije, i sedamdeset konjikah i dvjesta strielacah, po trećem satu noći.
24. I neka dovedu konje da posade Pavla, i da *ga* prate do Feliksa sudca.
25. I napisa poslanicu u kojoj ovako govoraše:
26. Od Klaudija Lisije čestitomu Feliksu pozdravlje.
27. Čovjeka ovoga uhvatiše Židovi i hoćahu da ga ubiju: ja pako dodjoh s vojnici i oteh ga doznavši da je Rimljanin.
28. I želeć doznati uzrok za koji ga krive, svedoh ga na njihovu skupštinu.
29. Tada nadjoh, da ga krive za pitanja zakona njihova, a da neima nikakve krivice koja zaslužuje smrt ili okove.
30. I doznavši ja ugovor židovski o glavi ovoga čovjeka odmah ga poslah k tebi, zapovjedivši i suparnikom njegovim da pred tobom kažu što imaju na njega. Zdrav budi!
31. A vojnici onda, kao što im se zapovjedi, uzeše Pavla i odvedoše ga noću u Antipatridu.
32. A sjutradan ostavivši konjike da idu s njim vratiše se u okol.
33. A oni došavši u Cesari-

ju, predaše poslanicu sudcu i izvedoše Pavla pred njega.

34. A sudac pročitavši poslanicu zapita odakle je; i doznavši da je iz Cilicije

35. Reče: izpitat ću te kad suparnici tvoji dodju. I zapovjedi da ga čuvaju u dvoru Herodovom.

GLAVA 24.

A POSLIJE pet danah sidje poglavar svećenički Ananija sa starješinami i s besjednikom nekim Tertulom, koji izidjoše pred sudca proti Pavlu.

2. A kad njega dozvaše, poče ga Tertul tužiti govoreć: što živimo pod tobom u velikom miru, i pravice koje se ovomu narodu čine tvojim promišljanjem,

3. U svakom dogodjaju i svuda, čestiti Felikse! primamo sa svakom zahvalnosti.

4. Ali da ti mnogo nedosadjujem, molim te da nas u kratko poslušaš sa svojom krotošću.

5. Jer nadjosmo ovoga čovjeka da je kuga, i podiže bunu proti svim Židovom po vasionom svietu, i da je kolovodja sliedbi Nazaretskoj;

6. Koji se usudi i crkvu opoganiti; koga mi uhvatismo i hoćasmo da mu sudimo po zakonu svojem.

7. Ali dodje Lisija vojvoda i ote ga iz naših rukuh na veliku silu, i posla k tebi,

8. Zapovjedivši i nam, koji ga tužimo, da idemo k tebi; a od njega možeš sam izpitavši doznati za sve ovo za što ga mi tužimo.

9. A i Židovi se složiše govoreć da je ovo tako.

10. A Pavao odgovori, kad mu namignu sudac da govori: znajuć od mnogo godinah da si ti pravedni sudac ovomu narodu, slobodno odgovaram za sebe:

11. Ti možeš doznati, da neima više od dvanaest danah, kako ja izidjoh u Jerusalem da se pomolim Bogu.

12. I niti me u crkvi nadjoše da komu govorim, ili bunu da činim u narodu, ni po sbornicah, ni u gradu,

13. Niti oni mogu posvjedočiti, šta tebi sad na mene govore.

14. Ovo ti pak priznajem, da u putu, koji ovi nazivaju sliedbu, tako služim Bogu otačkomu, vjerujuć sve što je napisano u zakonu i u prorocih,

15. I imajuć nadanje na Boga, da će biti uzkrsnuće mrtvim, i pravednikom i grješnikom, koje i sami ovi čekaju.

16. A za ovo se i ja trudim, da imam čistu savjest svagda i pred Bogom i pred ljudim.

17. I poslije mnogo godinah dodjoh i donesoh milostinju narodu svemu i prinose.

Digitized by Google

18. U tom me nadjoše očišćena u crkvi, ni s narodom, ni s vikom.

19. A imaju i Židovi neki iz Azije, kojim je trebalo da dodju preda te, i da se tuže ako imaju što na me.

20. Ili ovi sami neka kažu, ako su našli na meni kakvu krivicu, kad sam stajao na skupštini,

21. Osim jednoga ovoga glasa kojim povikah stojeć medju nijmi: za uzkrsnuće mrtvih dovedoste me danas na sud.

22. A KAD Feliks ču ovo, odgodi im, znajuć vrlo dobro za ovaj put, i reče: kad dodje Lisija vojvoda, izvidjet ću vašu stvar.

23. A satniku zapovjedi da se čuva Pavao, i da mu se oblakša, i ni jednomu od njegovih da se nezabraujuje poslužívati ga ili dolaziti k njemu.

24. A poslije nekoliko danah dodje Feliks sa Drusilom ženom svojom, koja bješe židovka, i dozva Pavla da čuje od njega vjeru u Isukrsta.

25. A kad Pavle govoraše o pravdi i o čistoći i o sudu koji će biti, uplaši se Feliks i odgovori: idi za sad; a kad uz imam kad, dozvat ću te.

26. A uz to se i nadaše, da će mu Pavao dati novacah da bi ga pustio; zato ga i često dozivaše i razgovaraše se s njim.

27. A kad se navršiše dvie godine, izmieni Feliksa Porcij Fest. A Feliks, hoteći Židovom učiniti na volju, ostavi Pavla u sužanjstvu.

GLAVA 25.

1. A FEST onda primivši vlast poslije tri dana izidje iz Cesarije u Jerusalem.

2. Onda glavari svećenički i starješine židovske tužahu mu se na Pavla, i moljahu ga,

3. Ištuć milosti proti njemu, da ga pošlje u Jerusalem; i naredjivahu zasjedu da ga ubiju na putu.

4. A Fest odgovori, da se Pavao čuva u Cesariji, a i on će sam skoro onamo ići:

5. Koji dakle mogu od vas, reče, neka idu sa mnom, i ako ima kakva krivica na tom čovjeku, neka ga tuže.

6. A pošto bi u njih ne više od deset danah, sidje u Cesariju, i sjutradan sjedavši na sudačku stolicu zapovjedi da dovedu Pavla.

7. A kad ga dovedoše, stadoše u naokolo Židovi koji bijahu došli iz Jerusalema, i mnoge i težke krivice iznošahu na Pavla, kojih nemogahu posvjedočiti,

8. Kad se on odgovaraše: niti zakonu židovskomu, ni crkvi, ni cesaru što sagriješih.

9. Ali Fest, hoteći Židovom učiniti na volju, odgovori Pavlu i reče: hoćeš da ideš gore

u Jerusalem i ondje da ti sudim za to?

10. A Pavao reče: ja stojim na sudu cesarevu, ovdje treba da mi se sudi: Židovom ništa nijesam skrivio, kao što i ti najbolje znaš.

11. Ako li sam što skrivio ili učinio, što zaslužuje smrt, nemarim umrieti; ako li pak ništa neima na meni šta ovi na mene potvaraju, nitko me nemože njim predati. Cesaru idem.

12. Tada Fest, pogovorivši sa savjetnici, odgovori: cesaru, reče, da hoćeš: cesaru ćeš poći.

13. A pošto prodje nekoliko danah, Agripa kralj i Bernice sidjoše u Cesariju da pohode Festa.

14. I budući da ondje mnogo danah ostaše, kaza Fest caru za Pavla govoreć: čovjeka jednoga ostavio je Feliks u tamnici,

15. Za kojega, kad ja bijah u Jerusalemu, izidjoše preda me glavari svećenički i starješine židovske moleći da ga osudim.

16. Ja im odgovorih, da nije običaj u Rimljanah da se prije pokloni kakav čovjek na smrt, dok se obtuženi nesuoči s onimi koji ga tuže, i neprimi mjesto da se odgovara za što je okrivljen.

17. A kad se oni ovdje sastaše, nikakvoga odlaganja neučinih, i sjutradan sjedavši na sudačku stolicu zapovjedih da dovedu čovjeka.

18. A oko njega stavši suparnici ni jedne krivice, koje ja mišljah, neiznesoše.

19. Nego imahu proti njemu nekakva pitanja o svojem sujevjerju, i o nekakvom Isusu, koji je umro a Pavao govoraše da je živ.

20. A ja neznajući u ovom poslu šta ću činiti, rekoh, bi li htio ići u Jerusalem i ondje da mu se sudi za ovo.

21. A kad Pavao reče da ga čuvamo do suda Augustova, zapovjedih da ga čuvaju dokle ga pošljem k cesaru.

22. A Agripa reče Festu: i ja bih rad čuti toga čovjeka. A on reče: sjutra ćeš ga čuti.

23. Sjutradan pak, kad Agripa i Bernice dodjoše s velikom gizdom, i udjoše u sudnicu s vojvodami i sa starješinami *onoga* grada, i kad zapovjedi Fest, dovedoše Pavla.

24. I reče Fest: Agripa kralju! i svi koji ste s nami! Vidite ovoga, za kojega mi sve množtvo Židovah dosadjivaše i u Jerusalemu i ovdje, vičuć da nevalja da on više živi.

25. A ja doznavši da on ništa nije učinio što zaslužuje smrt, a i on sam reče da hoće da ide k svietlomu *cesaru*, namislih da ga pošljem.

26. Za kojega neima šta upravo pisati gospodaru. Zato ga i dovedoh pred vas, a oso-

Digitized by Google

bito, preda te, Agripa kralju, da bih, pošto bude izpitan, imao šta pisati.

27. Jer mi se čini ludo sužnja poslati, a krivice njegove nejaviti.

GLAVA 26.

A AGRIPA reče Pavlu: dopušta ti se da govoriš sam za se. Onda Pavao pruživši ruku odgovoraše:

2. Za sreću svoju držim, kralju Agripa! što se danas pred tobom odgovaram za sve što me potvaraju Židovi,

3. A najviše, što znam da ti poznaješ sve židovske običaje i prepirke. Zato te molim da me poslušaš milostivo.

4. Moje dakle življenje od mladosti, koje je izprva bilo medju narodom mojim u Jerusalemu, znadu svi Židovi.

5. Kako me znadu izprva, ako hoće posvjedočiti, da po poznatoj sliedbi naše vjere življah farisejski.

6. I sad stojim pred sudom za nadu u obećanje koje Bog obreče otcevom našim,

7. Kojemu se *svih* dvanaest koljenah naših jednako dan i noć služeć nadaju da će doći. Za ovo nadanje obtužen sam, kralju Agripa, od Židovah.

8. Šta? Zar vi mislite, da se nemože vjerovati da Bog mrtve podiže?

9. Tako i ja mišljah da mi valja mnoga zla činiti proti imenu Isusa Nazarećanina,

10. Kao što i učinih u Jerusalemu; i mnoge od svetih ja zatvarah u tamnice, primivši vlast od glavarah svećeničkih; i kad ih ubijahu, pristajah na sud.

11. I po svih sbornicah mučeć ih često, nagonjah da hule na *Isusa*; i odviše mrzeć na njih gonjah ih tja i do tudjih gradovah.

12. Za koje iduć u Damask s vlašću i zapoviedju od glavarah svećeničkih,

13. U podne, kralju, vidjeh na putu s neba svjetlost veću od sijanja sunčanoga, koja obasja mene i one što idjahu sa mnom.

14. A kad mi svi padosmo na zemlju, čuh glas gdje govori meni i kazuje židovskim jezikom: Savle! Savle! zašto me progoniš? Težko ti je proti bodilu praćati se.

15. A ja rekoh: tko si ti Gospode? A on reče: ja sam Isus, kojega ti progoniš;

16. Nego ustani i stani na noge svoje; jer ti se zato javih da te učinim slugom i svjedokom ovomu što si vidio i što ću ti pokazati,

17. Izbavljajuć te od naroda židovskoga, i od neznabožacah, kojim ću te poslati,

18. Da im otvoriš oči, da se obrate od tame k svjetlu i od oblasti sotonine k Bogu, da prime oproštenje griehah i ba-

Google

štinu medju osvećenimi vjerom mojom.

19. Zato, kralju Agripa! nebih nepokoran nebeskoj utvari;

20. Nego najprije onim koji su u Damasku i u Jerusalemu, *po tom* i po svoj zemlji židovskoj, i neznabožcem propoviedah, da se pokaju i da se obrate k Bogu čineć djela dostojna pokajanja.

21. Zato me Židovi uhvatiše u crkvi i hoćahu da me razkinu.

22. Ali dobivši pomoć Božju stojim do samoga ovog dana, i svjedočim i malomu i velikomu, nekazujuć ništa osim što proroci kazaše da će biti, i Mojsija:

23. Da će Krist postradati, i da će prvi uzkrsnuti iz mrtvih i propoviedati svjetlo narodu *židovskomu* i neznabožcem.

24. A KAD on ovo odgovaraše, reče Fest velikim glasom: zar ludueš Pavle? Mnoge te knjige izvode iz pameti.

25. A on reče: neludujem, čestiti Feste, nego rieči istine i razuma kazujem.

26. Jer za ovo zna kralj, kojemu i govorim slobodno; jer nevjerujem da mu je što od ovoga nepoznato; jer ovo nije bilo u kutu.

27. Vjeruješ li, kralju Agripa, prorokom? Znam da vjeruješ.

28. A Agripa reče Pavlu: *još* malo, *pa* ćeš me nagovoriti da budem kršćanin.

29. A Pavao reče: molio bih Boga i za malo i za mnogo, da bi nesamo ti nego i svi koji me slušaju danas bili takovi kao i ja što sam, osim okovah ovih.

30. I kad on ovo reče, usta kralj i sudac Bernice, i koji sjedjahu s njimi,

31. I otišavši razgovarahu se medju sobom govoreć: ovaj čovjek nije učinio ništa što zaslužuje smrt ili okove.

32. A Agripa reče Festu: ovaj čovjek mogaše biti pušten, da nereče da hoće k cesaru. I tako sudac namisli poslati ga k cesaru.

GLAVA 27.

I KAO što bi odredjeno da idemo u Talijansku, predaše i Pavla i druge neke sužnje satniku, po imenu Juliju, od cesareve čete.

2. A kad udjosmo u ladju Adramitsku da plovimo u Azijska mjesta, otiskosmo se; i s nami bješe Aristarh Macedonac iz Soluna.

3. I drugi dan dodjosmo u Sidon. I Julio držaše Pavla liepo, i dopusti mu da odlazi k svojim prijateljem i da ga poslužuju.

4. I odanle odvezavši se doplovismo u Cipar, jer vjetrovi bijahu protivni.

5. I preplovivši pučinu Cili-

Digitized by Google

cijsku i Pamfilijsku dodjosmo u Miru Likijsku.

6. I ondje našavši satnik ladju Aleksandrijsku koja plovi u Talijansku, metnu nas u nju.

7. I ploviv̀ši mnogo danah sporo, i jedva došavši prema Gnidu, jer nam vjetar nedade, doplovismo pod Kretu kod Salmone.

8. I jedva se vozeć pored kraja, dodjosmo na jedno mjesto koje se zove Dobra pristaništa, kod kojega blizu bješe grad Lasea.

9. APOŠTO prodje mnogo vremena, i već plovljenje nebijaše bez straha, jer i post već bješe prošao, svjetovaše Pavao

10. Govoreć im: ljudi! vidim da će plovljenje biti s mukom i velikom štetom nesamo tovara i ladje nego i životah naših.

11. Ali satnik posluša većma krmana i gospodara od ladje nego li Pavlove rieči.

12. A nebudući pristanište zgodno za zimovnik, svjetovahu mnogi da se odvezemo odanle, nebi li kako mogli doći do Fenice, i ondje zimovati u pristaništu Kretskom, koje gleda k jugu i k zapadu.

13. I kad dunu jug, mišljahu da im se volja izpuni, i podignuvši jedra plovljahu pokraj Krete.

14. Ali ne zadugo po tom dunu na suprot njemu buran vjetar koji se zove evroklidon.

15. A kad se ladja ote, i nemogaše se vjetru protiviti, predadosmo je valovom i nošahu nas.

16. A kad prodjosmo mimo jedno ostrvo koje se zove Klauda, jedva mogosmo udržati čamac,

17. Koji izvukavši, svakojako pomagahu, te ga privezasmo od ozdo za ladju; a bojeć se da neudari na prud, spustismo jedra, i tako plovljasmo.

18. A kad nam veoma dosadjivaše bura, sjutradan izbacivahu tovare.

19. I u treći dan svojima rukama izbacismo orudje ladjarsko.

20. A kad se ni sunce ni zviezde za mnogo danah nepokazaše i bura nemala navalila, bijaše propala sva nada da ćemo se izbaviti.

21. I kad se zadugo nije jelo, onda Pavao stavši preda njih reče: trebaše dakle, o ljudi! poslušati mene, i neotiskivati se od Krete, i neimati ove muke i štete.

22. I evo sad vas molim da budete dobre volje: jer ni jedna duša od vas neće propasti osim ladje;

23. Jer u ovu noć stade preda me andjeo Boga, kojega sam ja i komu služim,

24. Govoreć: neboj se, Pavle! valja ti doći pred cesara;

Digitized by Google

i evo ti darova Bog sve koji se voze s tobom.

25. Zato nebojte se, ljudi; jer vjerujem Bogu, da će tako biti kao što mi bi rečeno.

26. Ali valja nam doći na jedno ostrvo.

27. AKAD bi četrnaesta noć, i mi u ponoći plovljasmo po Jadranskoj pučini, pomisliše ladjari da se približuju k nekakvoj zemlji.

28. I izmjerivši dubinu nadjoše dvadeset hvatih; i prošavši malo opet izmjeriše, i nadjoše petnaest hvatih,

29. Onda bojeć se da kako neudare na prudovita mjesta baciše sa stražnjega kraja ladje četiri sidra, pa se moljasmo Bogu da svane.

30. A kad ladjari gledahu da pobjegnu iz ladje, i spustiše čamac u more izgovarajuć se kao da hoće s prednjega kraja da spuste sidra,

31. Reče Pavao satniku i vojnikom: ako ovi neostanu u ladji, vi nemožete živi ostati.

32. Tada vojnici odrezaše uža na čamcu i pustiše ga te pade.

33. A kad hoćaše da svane, moljaše Pavle sve da jedu, govoreć: četrnaesti je dan danas kako čekate i nejeduć živite ništa neokusivši.

34. Zato vas molim da jedete: jer je to za vaše zdravlje. A ni jednomu od vas dlaka s glave neće odpasti.

35. I rekavši ovo uze hljeb, i dade hvalu Bogu pred svimi, i prelomivši stade jesti.

36. Onda se svi razveselivši i oni jedoše.

37. A u ladji bijaše nas dušah svega dvjesta i sedamdeset i šest.

38. I nasitivši se jela, oblakšaše ladju izbacivši pšenicu u more.

39. AKAD bi dan, nepoznavahu zemlje; nego ugledaše nekakav zaliv s pieskom, na koji se dogovoriše, ako bude moguće, da izvuku ladju.

40. I podignuvši sidra vožahu se po moru, i odriešivši uža na krmah, i razširivši malo jedro prema vjetriću koji duhaše, vožasmo se kraju.

41. A kad dodjosmo kao na jedan jezik, gdje se more kao razdjeljuje, nasadi se ladja; i prednji kraj, koji se nasadi, osta tvrd da se nemože pomaknuti, a krma se razbijaše od sile valovah.

42. A vojnici se dogovoriše, da pobiju sužnje, da koji neizpliva i neuteče.

43. Ali satnik želeći sačuvati Pavla zabrani njihov dogovor, i zapovjedi onim koji znadu plivati, da izskoče najprije, i da izidju na zemlju;

44. A ostali jedni na daskah a jedni na čem od ladje. I tako izidjoše svi živi na zemlju.

Google

GLAVA 28.

I KAD izidjoše srećno iz ladje, tada razumješe da se ostrvo zove Melita.

2. A divljaci činjahu nam ne malu ljubav, jer naložiše oganj i primiše nas sve zbog dažda koji idjaše, i zbog zime.

3. A Pavao zgrabivši gomilu granja naloži na oganj, i izišavši zmija od vrućine skoči mu na ruku.

4. I kad vidješe divljaci zmiju gdje visi o ruci njegovoj, govorahu jedan drugomu: jamačno je ovaj čovjek krvnik, kojega izbavljena od mora sud Božji neostavi da živi.

5. A on otresavši zmiju u oganj nebi mu ništa zlo.

6. A oni čekahu da on oteče ili u jedan put da padne mrtav. A kad zadugo čekaše i vidješe da mu ništa zlo nebi, promieniše se, i govorahu da je on Bog.

7. A NAOKOLO oko onoga mjesta bijahu sela poglavara od ostrva po imenu Publija, koji nas primi i ugosti ljubazno tri dana.

8. A dogodi se, da otac Publijev ležaše od groznice i od srdobolje, kojemu ušavši Pavao pomoli se Bogu i metnu ruke svoje nanj i izcieli ga.

9. A kad to bi, dolažahu i drugi koji bijahu bolestni na ostrvu onom, i izcjeljivahu se.

10. I poštovahu nas velikimi častmi; i kad podjosmo, spremiše nam što je od potrebe.

11. A POSLIJE tri mjeseca odvezosmo se na ladji Aleksandrijskoj, koja je bila prezimila na ostrvu, i bijahu na njoj napisani Dioskuri.

12. I doplovivši u Sirakuzu ostasmo ondje tri dana.

13. A odanle odplovivši dodjosmo u Regij; i poslije jednoga dana, kad dunu jug, dodjosmo drugi dan u Puteole.

14. Ondje nadjemo braću, i oni nas zamole te ostanemo kod njih sedam danah; i tako podjosmo u Rim.

15. I odanle čuvši braća za nas izidjoše nam na susret tja do Apijeva trga i tri krčme. I kad ih vidje Pavao, dade hvalu Bogu, i uslobodi se.

16. A kad dodjosmo u Rim, satnik predade sužnje vojvodi. Ali se Pavlu dopusti, da živi gdje hoće s vojnikom koji ga čuvaše.

17. A POSLIJE tri dana Pavao sazva starješine Židovske. I kad se oni skupiše, govoraše im: ljudi braćo! ja ništa neučinih protivno narodu ili običajem otačkim; i Jerusalemljani predaše me *kao* sužnja u ruke Rimljanom,

18. Koji izvidjevši za mene hoćahu da me puste, jer se ne nadje na meni ni jedna smrtna krivica.

19. Ali kad Judejci govora-

hu na suprot, natjera me nevolja da se ištem pred cesara, ne kao da bih svoj narod imao što tužiti.

20. Toga radi uzroka zamolih vas da se vidimo i da se razgovorimo; jer radi nade Izraelove okovan sam u ovo gvoždje.

21. A oni mu rekoše: mi niti primismo pisma za te iz Judeje, niti dodje tko od braće da javi ili da govori što zlo za tebe.

22. Nego molimo da čujemo od tebe šta misliš; jer nam je poznato za ovu sliedbu da joj se svuda na suprot govori.

23. I odredivši mu dan dodjoše k njemu u gostionicu mnogi, kojim kazivaše svjedočeć kraljevstvo Božje i uvjeravajuć ih za Isusa iz zakona Mojsijeva i iz prorokah od jutra do samoga mraka.

24. I jedni vjerovahu onomu što govoraše, a jedni nevjerovahu.

25. A budući nesložni medju sobom, odlažahu kad reče Pavao jednu rieč: dobro kaza Duh sveti preko proroka Isaije otcevom našim

26. Govoreć: idi k narodu ovomu i kaži: ušima ćete čuti a nećete razumjeti; i očima ćete gledati a nećete vidjeti.

27. Jer odrveni srce ovoga naroda, i ušima težko čuju, i očima svojima zažmuriše, da kako nevide očima, i ušima nečuju, i srcem nerazumiju, i da se neobrate da ih izcielim.

28. Da vam je dakle na znanje, da se neznabožcem posla spasenje Božje, oni će i čuti.

29. I kad on ovo reče, otidoše Židovi prepiruć se medju sobom.

30. A Pavao ostade pune dvie godine o svome trošku, i dočekivaše sve koji mu dolažahu,

31. Propoviedajuć kraljevstvo Božje, i učeć o Gospodu našem Isukrstu slobodno, i nitko mu nebranjaše.

RIMLJANOM POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA, sluge Isukrsta, pozvanoga apostola izabranoga za evandjelje Božje,

2. Koje *Bog* napried obeća preko prorokah svojih u svetih pismih

3. O sinu svojem, koji je po tielu rodjen od sjemena Davidova,

4. A posvjedočen silno za si-

Digitized by Google

na Božjega Duhom svetinje po uzkrsnuću iz mrtvih, Isukrstu Gospodu našem,

5. Preko kojega primismo milost i apostolstvo, da pokorimo sve neznabožce vjeri imena njegovoga;

6. Medju kojimi ste i vi pozvani Isukrstu,

7. Svim koji su u Rimu, ljubaznim Bogu, i pozvanim svetim: milost vam i mir od Boga otca našega i Gospoda Isukrsta.

8. Prvo dakle zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isukrsta za sve vas, što se vjera vaša glasi po svem svietu.

9. Jer mi je svjedok Bog, kojemu služim duhom svojim u evandjelju sina njegova, da vas se opominjem bez prestanka,

10. Moleć se svagda Bogu u molitvah svojih, da bi mi kad Božja volja pomogla da dodjem k vam;

11. Jer želim vidjeti vas, da vam dam kakav duhovni dar za vaše utvrdjenje,

12. To jest, da se s vami utješim vjerom obćom, i vašom i mojom.

13. Ali vam neću zatajiti, braćo, da sam mnogo putah htio da vam dodjem, pa bih zadržan dosada, da i medju vami imam kakav plod, kao i medju ostalimi neznabožci.

14. Dužan sam i Grkom i divljakom, i mudrim i nerazumnim.

15. Zato, od moje strane, gotov sam i vam u Rimu propovjediti evandjelje.

16. Jer se nestidim evandjelja Kristova; jer je sila Božja na spasenje svakomu koji vjeruje, a najprije Židu i Grku.

17. Jer se u njem javlja pravda Božja iz vjere u vjeru, kao što je napisano: pravednik će od vjere živ biti.

18. Jer se odkriva gnjev Božji s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudih koji drže istinu u nepravdi.

19. Jer što se može doznati za Boga, poznato je njim: jer im je Bog javio;

20. Jer što se na njem nemože vidjeti, od postanka svieta moglo se poznati i vidjeti na stvorenjih, i njegova vječna sila i božanstvo, da neimaju izgovora.

21. Jer kad poznaše Boga, neproslaviše ga kao Boga niti mu zahvališe, nego zaludješe u svojih mislih, i potamnje nerazumno srce njihovo.

22. Kad se gradjahu mudri, poludješe,

23. I pretvoriše slavu vječnoga Boga u obličje smrtnoga čovjeka i pticah i četvoronožnih životinjah i gadovah.

24. Zato ih predade Bog u željah njihovih srcah u nečistoću, da se pogane tjelesa njihova medju njimi samimi;

Digitized by Google

25. Koji pretvoriše istinu Božju u laž, i većma poštovaše i poslužiše tvar nego tvorca, koji je blagosloven u vieke Amen.

26. Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer žene njihove pretvoriše putno upotrebljavanje u bezputno.

27. Tako i mužkarci ostavivši putno upotrebljavanje ženskoga roda, razpališe se željom svojom jedan na drugoga, i mužkarac s mužkarcem činjahu sram, i plaću koja trebaše za prievaru njihovu, primahu na sebi.

28. I kao što nemarahu poznati Boga, *zato* ih Bog preda de u pokvaren um da čine što nevalja,

29. Da budu napunjeni svake nepravde, bludnosti, zloće, lakomstva, pakosti; puni zavisti, ubojstva, svadje, lukavstva, zloćudnosti;

30. Šaptači, opadači, bogomrzci, silnici, hvališe, oholice, izmišljači zalah, nepokorni roditeljem,

31. Nerazumni, nevjere, neljubavni, neprimirljivi, nemilostivi.

32. A neki i pravdu Božju poznavši, da koji to čine zaslužuju smrt, ne samo to čine, nego pristaju na to i onim koji čine.

GLAVA 2.

ZATO SE nemožeš izgovoriti, o čovječe koji kod sudiš! jer kojim sudom sudiš drugomu, sebe osudjuješ; jer to činiš sudeć.

2. A znamo da je sud Božji prav na one koji to čine.

3. Nego pomišljaš li, o čovječe, koji sudiš onim koji to čine, i sam činiš to, da ćeš ti pobjeći od suda Božjega?

4. Ili nemariš za bogatstvo njegove dobrote i krotosti i trpljenja, neznajuć da te dobrota Božja na pokajanje vodi?

5. Nego svojom drvenosti i nepokajanim srcem sabiraš sebi gnjev za dan gnjeva, u koji će se pokazati pravedni sud Boga,

6. Koji će dati svakomu po djelih njegovih:

7. Onim dakle, koji su uztrajavši u djelu dobrom tražili slavu i čast i nerazpadljivost, život vječni;

8. A onim, koji se uz prkos suprote istini a pokoravaju se nepravdi, nemilost i gnjev.

9. Nevolja i tuga na svaku dušu čovjeka koji čini zlo, a najprije na Žida i Grka;

10. A slava i čast i mir svakomu koji čini dobro, a najprije Židu i Grku;

11. Jer Bog negleda što je tko.

12. Jer koji bez zakona sagriešiše, bez zakona će i izginuti; i koji u zakonu sagriešiše, po zakonu će se osuditi

13. (Jer pred Bogom nijesu pravedni oni koji slušaju za-

Digitized by Google

kon, nego će se oni opravdati koji ga tvore;

14. Jer kad neznabožci neimajuć zakona sami od sebe čine što je po zakonu, oni zakona neimajuć sami su sebi zakon;

15. Oni dokazuju, da je ono napisano u srcih njihovih što se čini po zakonu, (buduć da im savjest svjedoči, i misli medju sobom tuže se ili pravdaju),

16. Na dan, kad Bog uzasudi tajne ljudske po evandjelju mojem preko Isukrsta.

17. Gle, ti se zoveš Židov, a oslanjaš se na zakon, i hvališ se Bogom.

18. I poznaješ volju, i izbiraš što je bolje, jer si naučen od zakona;

19. I misliš da si vodj sliepim, svjetlo onim koji su u mraku,

20. Nakazatelj bezumnim, učitelj djeci, koji imaš ugled razuma i istine u zakonu.

21. Učeć dakle drugoga sebe neučiš;

22. Propoviedajuć da se nekrade, kradeš; govoreć: nečini preljube, činiš preljubu; gadeć se na idole, kradeš svetinju;

23. Koji se hvališ zakonom, a priestupom zakona sramotiš Boga.

24. Jer se ime Božje zbog vas huli u neznabožcih, kao što stoji napisano.

25. Obrezanje pomaže, ako zakon držiš; ako li si prestupnik zakona, obrezanje je tvoje neobrezanjem postalo.

26. Ako dakle neobrezanje pravdu zakona drži: zašto se nebi njegovo neobrezanje za obrezanjem uzelo?

27. I onaj, koji je od roda neobrezan i izvršuje zakon, osudit će tebe, koji si sa slovi i obrezanjem prestupnik zakona.

28. Jer ono nije Židov, koji je izvana Židov, niti je ono obrezanje, koje je izvana na tielu;

29. Nego je ono Židov koji je iznutra, i obrezanje srca duhom *a* ne slovi, *to je obrezanje;* komu je hvala ne od ljudih nego od Boga.

GLAVA 3.

ŠTA JE dakle Žid bolji *od drugih ljudih?* Ili šta pomaže obrezanje?

2. Mnogo svakojako; prvo, što su im povjerene rieči Božje.

3. A što neki nevjerovaše, šta je zato? Hoće li njihovo nevjerstvo vjeru Božju ukinuti?

4. Bože sačuvaj! nego Bog neka bude istinit, a čovjek svaki laža, kao što stoji napisano: da se opravdaš u svojih riečih, i da pobiediš kad ti stanu suditi.

5. Ako li nepravda naša Božju pravdu podiže, šta ćemo

Digitized by Google

reći? Je li Bog nepravedan kad se srdi? Po čovjeku govorim:

6. Bože sačuvaj! Jer kako bi mogao suditi svietu?

7. Jer ako istina Božja u mojoj laži veća postane na slavu njegovu: zašto još i ja kao grješnik da budem osudjen?

8. Zašto dakle (kao što viču na nas, i kao što kažu neki da mi govorimo) da nečinimo zla da dodje dobro? Njim će sud biti pravedan.

9. Šta dakle? Jesmo li bolji od njih? Ni po što! Jer gore dokazasmo, da su i Židovi i Grci svi pod griehom,

10. Kao što stoji napisano: ni jednoga neima pravedna.

11. Ni jednoga neima razumna, i ni jednoga koji traži Boga;

12 Svi se ukloniše i zajedno nevaljali postaše: neima ga koji čini dobro, neima ni jednoga čistoga.

13. Njihovo je grlo grob otvoren, svojimi jezici varaju, i jed je gujinji pod usnama njihovima.

14. Njihova su usta puna kletve i gorčine.

15. Njihove su noge brze da proljevaju krv.

16. Na putovih je njihovih zator i nevolja;

17. I puta mirnoga nepoznaše.

18. Neima straha Božjega pred očima njihovima.

19. A znamo, da ono što zakon govori, govori onim koji su u zakonu, da se svaka usta zatisnu, i sav sviet da bude kriv Bogu;

20. Jer se djelî zakona ni jedno tielo neće opravdati pred njim; jer kroz zakon dolazi poznanje grieha.

21. A sad se bez zakona javi pravda Božja, posvjedočena od zakona i od prorokah;

22. A pravda Božja vjerom Isukrsta u sve i na sve koji vjeruju; jer neima razlike;

23. Jer svi sagriešiše i izgubiše slavu Božju,

24. I opravdat će se za badava milošću njegovom, odkupom Isukrsta,

25. Kojega postavi Bog očišćenje vjerom u krvi njegovoj, da pokaže svoju pravdu oproštenjem predjašnjih griehah,

26. U podnošenju Božjem da pokaže pravdu svoju u sadašnje vrieme, da je on pravedan i da pravdâ onoga koji je od vjere Isusove.

27. Gdje je dakle hvala? Prodje. Kakvim zakonom? je li zakonom djelah? Ne, nego zakonom vjere.

28. Mislimo dakle, da će se čovjek opravdati vjerom bez djela zakonah.

29. Ili je samo židovski Bog, a ne i neznabožački? Da, i neznabožački.

30. Jer je jedan Bog, koji će

Digitized by Google

opravdati obrezanje iz vjere i neobrezanje vjerom.

31. Kvarimo li dakle zakon vjerom? Bože sačuvaj! nego ga još utvrdjujemo.

GLAVA 4.

ŠTA ĆEMO dakle reći za Abrahama, otca svojega, da je po tielu našao?

2. Jer ako se Abraham djelî opravda, ima hvalu, ali ne u Boga.

3. Jer šta govori pismo? Vjerova Abraham Bogu, i primi mu se u pravdu.

4. A onomu, koji radi, nebroji se plaća po milosti nego po dugu.

5. A onomu, koji neradi a vjeruje onoga koji pravdâ bezbožnika, prima se vjera njegova u pravdu.

6. Kao što i David govori, da je blago čovjeku, kojemu Bog prima pravdu bez djelah zakona:

7. Blago onim kojim se oprostiše bezakonja, i kojim se griesi prikriše.

8. Blago čovjeku komu Gospod neprima grieha.

9. Ovo dakle blaženstvo ili je u obrezanju, ili u neobrezanju? Jer govorimo, da se Abrahamu primi vjera u pravdu.

10. Kako mu se dakle primi? Ili kad je bio u obrezanju ili u neobrezanju? Ne u obrezanju, nego u neobrezanju.

11. I primi znak obrezanja kao pečat pravde vjere koju imaše u neobrezanju, da bi bio otac svih koji vjeruju u neobrezanju, da se i njim primi u pravdu;

12. I da bi bio otac obrezanja ne samo onim koji su od obrezanja, nego i onim koji hode po stopah vjere koja bješe u neobrezanju otca našega Abrahama.

13. Jer obećanje Abrahamu ili sjemenu njegovu, da bude nasljednik svietu, nebi zakonom nego pravdom vjere.

14. Jer ako su nasljednici oni koji su od zakona, propade vjera, i pokvari se obećanje.

15. Jer zakon gradi gnjev; jer gdje neima zakona, neima ni priestupa.

16. Zato od vjere da *bude*, po milosti, da obećanje tvrdo ostane svemu sjemenu, ne samo koje je od zakona nego i koje je od vjere Abrahama, koji je otac svim nam,

17. (Kao što stoji napisano: postavih te otca mnogim narodom) pred Bogom komu vjerova, koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije, kao ono što jest:

18. On vjerova na nadu, kad se nije bilo ničemu nadati da će on biti otac mnogim narodom, kao što mu bješe rečeno: tako će biti sjeme tvoje.

19. I neoslabivši vjerom nepogleda ni na svoje već umo-

Digitized by Google

reno tielo, jer mu bješe negdje oko sto godinah, ni na mrtvost Sarine materice.

20. I za obećanje Božje neposumnja se nevjerovanjem, nego ojača u vjeri, i dade slavu Bogu.

21. I znadijaše jamačno, da što obeća kadar je i učiniti.

22. Zato se i primi njemu u pravdu.

23. Ali nije pisano za njega jednoga samo da mu se primi,

24. Nego i za nas, kojim će se primiti, ako uzvjerujemo onoga koji uzkrisi Isukrsta Gospoda našega iz mrtvih,

25. Koji se predade za griehe naše, i ustade za opravdanje naše.

GLAVA 5.

OPRAVDAVŠI se dakle vjerom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isukrsta,

2. Kroz kojega i pristup nadjosmo vjerom u ovu milost u kojoj stojimo, i hvalimo se nadanjem slave Božje.

3. Ne samo pako to, nego se hvalimo i nevoljami, znajuć da nevolja trpljenje gradi;

4. A trpljenje izkustvo, a izkustvo nadanje;

5. A nadanje neće se osramotiti, jer se ljubav Božja izli u srca naša Duhom svetim koji je nam dat.

6. Jer Krist još kad slabi bjesmo umrie u vrieme *svoje* za bezbožnike.

7. Jer jedva tko umre za pravednika; za dobroga može biti da bi se tko usudio umrieti.

8. Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nam, što Krist, još kad bijasmo grješnici, umrie za nas.

9. Mnogo ćemo dakle većma biti krozanj spaseni od gnjeva, kad smo se sad opravdali krvlju njegovom.

10. Jer kad smo se pomirili s Bogom smrću sina njegova dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se većma spasiti u životu njegovu kad smo se pomirili.

11. Ne samo pak to, nego se hvalimo i Bogom kroz Gospoda svojega Isukrsta, kroz kojega sad primismo pomirenje.

12. Zato kao što kroz jednog čovjeka dodje na sviet grieh, i kroz grieh smrt, i tako smrt udje u sve ljude, jer svi sagriešiše.

13. Jer grieh bješe na svietu do zakona; ali se grieh neprimaše kad nebješe zakona.

14. Nego carovaše smrt od Adama tja do Mojsije i nad onimi koji nijesu sagriešili prestupivši kao Adam, koji je prilika onoga koji hoćaše doći.

15. Ali dar nije tako kao grieh; jer kad kroz grieh jednoga pomrieše mnogi, mnogo se veća milost Božja i dar izli

Digitized by Google

izobilno na mnoge milošću jednoga čovjeka Isukrsta.

16. I dar nije kao grieh jednoga: jer za grieh jednoga *bi* osudjenje, a dar od mnogih griehah opravdanje.

17. Jer kad za grieh jednoga carova smrt kroz jednoga, koliko će većma oni, koji primaju izobilje milosti i dar pravde u životu, carovati kroz jednoga Isukrsta;

18. Zato dakle kao što za grieh jednoga dodje osudjenje na sve ljude, tako i pravdom jednoga dodje na sve ljude opravdanje života.

19. Jer kao što neposlušanjem jednoga čovjeka postaše mnogi grješni, tako će i poslušanjem jednoga biti mnogi pravedni.

20. A zakon dodje uz to da se umnoži grieh; jer gdje se umnoži grieh, ondje se još većma umnoži milost,

21. Da kao što carova grieh za smrt, tako i milost da caruje pravdom za život vječni, kroz Isukrsta Gospoda našega.

GLAVA 6.

ŠTA ĆEMO dakle reći? Hoćemo li ostati u griehu da se milost umnoži? Bože sačuvaj!

2. Jer koji umriesmo griehu kako ćemo još življeti u njem?

3. Ili neznate, da svi koji se krstismo u Isukrsta, u smrt njegovu krstismo se?

4. Tako se s njim pogrebosmo krštenjem u smrt, da kao što usta Krist iz mrtvih slavom otčinom, tako i mi u novom životu da hodimo.

5. Jer kad smo jednaki s njim jednakom smrću, bit ćemo i uzkrsnućem;

6. Znajuć ovo da se stari naš čovjek razape s njim, da bi se tielo grješno pokvarilo, da više nebismo služili griehu.

7. Jer tko umrie, opravdan je od grieha.

8. A ako umriesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i življeti s njim,

9. Znajući da Krist, ustavši iz mrtvih, već više neumire: smrt više neće obladati njim.

10. Jer što umrie, griehu umrie jedanput; a što živi, Bogu živi.

11. Tako i vi dakle držite sebe da ste mrtvi griehu a živi Bogu u Isukrstu Gospodu našem.

12. Da necaruje dakle grieh u vašem smrtnom tielu, da ga slušate u slastih njegovih;

13. Niti dajte udovah svojih griehu za oružje nepravde; nego dajte sebe Bogu, kao koji ste živi iz mrtvih, i ude svoje Bogu za oružje pravde.

14. Jer grieh neće vami obladati, jer nijeste pod zakonom nego pod milošću.

15. Šta dakle? Hoćemo li griešiti kad nijesmo pod zako-

Digitized by Google

nom nego pod milošću? Bože sačuvaj!

16. Neznate li da komu dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onoga koga slušate, ili grieha za smrt, ili poslušanja za pravdu?

17. Hvala dakle Bogu što bivši robovi griehu poslušaste od srca tu nauku kojoj se i predadoste.

18. Oprostivši se pak od grieha postaste sluge pravdi.

19. Kao čovjek govorim, za slabost vašega tiela. Jer kao što dadoste ude svoje za robove nečistoći i bezakonju na bezakonje, tako sad dajte ude svoje za sluge pravdi na posvećenje.

20. Jer kad bijaste robovi griehu, prosti bijaste od pravde.

21. Kakav dakle onda imadoste plod za koji se sad stidite? Jer je onoga kraj smrt.

22. A sad oprostivši se od grieha i postavši sluge Božje, imate plod svoj na posvećenje, a kraj život vječni.

23. Jer je plata za grieh smrt, a dar Božji je život vječni u Isukrstu Gospodu našem.

GLAVA 7.

ILI NEZNATE, braćo (jer govorim onim koji znadu zakon), da zakon vlada nad čovjekom dokle je živ?

2. Jer je udata žena privezana zakonom za muža dokle-god on živi; a ako li muž njezin umre, razrieši se od zakona muževljega.

3. Zato dakle, dok joj je muž živ, biva preljubočinica ako podje za drugog muža: a ako joj umre muž, prosta je od zakona da nebude preljubočinica ako podje za drugoga.

4. Zato, braćo moja, i vi umrieste zakonu tielom Kristovim, da budete drugoga, onoga što usta iz mrtvih, da plod donesemo Bogu.

5. Jer kad bijasmo u tielu, bijahu slasti grjehovne, koje zakon radjahu u udih naših da se smrti plod donosi.

6. A sad umrvši izbavismo se od zakona koji nas držaše, da služimo (Bogu) u obnovljenju Duha a ne u starini slova.

7. Šta ćemo dakle reći? Je li zakon grieh? Bože sačuvaj! nego ja grieha nepoznah osim kroz zakou; jer neznadoh za želju, da zakon nekaza: nezaželi.

8. A grieh uze početak kroz zapoviest, i načini u meni svaku želju; jer je grieh bez zakona mrtav.

9. A ja življah nekad bez zakona; a kad dodje zapovied, onda grieh oživlje,

10. A ja umrieh, i nadje se, da mi zapovied bi za smrt, koja bješe *data* za život.

11. Jer grieh uzevši početak

Digitized by Google

kroz zapovied prevari me, i ubi me njom.

12. Tako je dakle zakon svet i zapovied sveta i pravedna i dobra.

13. Dobro li dakle bi meni smrt? Bože sačuvaj! nego grieh, da se pokaže grieh dobrom čineći mi smrt, da bude grieh odviše grješan zapoviedju.

14. Jer znamo da je zakon duhovan; a ja sam tjelesan, prodan pod grieh:

15. Jer neznam šta činim, jer nečinim ono šta hoću, nego na što mrzim ono činim.

16. Ako li ono činim šta neću, hvalim zakon da je dobar.

17. A ovo više ja nečinim, nego grieh koji živi u meni.

18. Jer znam da dobro neživi u meni, to jest u tielu mojem. Jer htjeti imam u sebi, ali učiniti dobro nenalazim.

19. Jer dobro šta hoću nečinim, nego zlo što neću ono činim.

20. A kad činim ono što neću, već ja to nečinim nego grieh koji živi u meni.

21. Nalazim dakle zakon, kad hoću dobro da činim, da me na zlo nagoni.

22. Jer imam radost u zakonu Božjem po nutrnjem čovjeku;

23. Ali vidim drugi zakon u udih svojih, koji se suprotivi zakonu uma mojega, i zarobljava me zakonom grjehovnim koji je u udih mojih.

24. Ja nesrećni čovjek! Tko će me izbaviti od tiela smrti ove?

25. Zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isukrsta Gospoda našega. Tako dakle ja sam umom svojim služim zakonu Božjemu, a tielom zakonu grjehovnomu.

GLAVA 8.

NIKAKVA dakle sad neima osudjenja onim koji su u Isukrstu i nehode po tielu nego po Duhu.

2. Jer zakon Duha, koji oživljava u Isukrstu, oprostio me je od zakona grjehovnoga i smrti.

3. Jer što zakonu bješe nemoguće, jer bješe oslabljen tielom, posla Bog sina svojega u obličju tiela grjehovnoga, i za grieh osudi grieh u tielu,

4. Da se pravda zakona izpuni u nas koji neživimo po tielu nego po duhu;

5. Jer koji su po tielu, tjelesno misle, a koji su po duhu, duhovno misle.

6. Jer tjelesno mudrovanje smrt je, a duhovno mudrovanje život je i mir.

7. Jer tjelesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se nepokorava zakonu Božjemu niti može.

8. A koji su u tielu, nemogu Bogu ugoditi.

9. A vi nijeste u tielu nego u

Digitized by Google

duhu; jer Duh Božji u vas živi. A ako tko neima Duha Kristova, on nije njegov.

10. A ako je Krist u vas, onda je tielo mrtvo grieha radi, a Duh živ pravde radi.

11. A ako li živi u vas, Duh onoga koji je uzkrisio Isusa iz mrtvih, onaj koji je podigao Krista iz mrtvih oživit će i vaša smrtna tjelesa Duhom svojim koji živi u vas.

12. Tako dakle, braćo, nijesmo dužni tielu da po tielu živimo.

13. Jer ako živite po tielu, pomriet ćete; ako li duhom poslove tjelesne morite, živit ćete.

14. Jer koji se vladaju po duhu Božjem oni su sinovi Božji.

15. Jer neprimiste duha robstva, opet da se bojite; nego primiste Duha posinačkoga, kojim vičemo: Aba, otče!

16. Ovaj Duh svjedoči našemu duhu da smo djeca Božja.

17. A kad smo djeca i nasljednici smo: nasljednici dakle Božji, a sunasljednici Kristovi: jer s njim stradamo da se s njim i proslavimo.

18. Jer mislim da stradanja sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi koja će nam se javiti.

19. Jer čekanje tvari čeka da se jave sinovi Božji.

20. Jer se tvar pokori propadljivosti (ne od svoje volje nego za volju onoga koji je pokori) na nadu,

21. Da će se i sama tvar oprostiti od robstva razpadljivosti na slobodu slave djece Božje.

22. Da znamo da sva tvar uzdiše i tuži s nami do sad.

23. A ne samo *ona*, nego i mi koji novinu duha imamo, i mi sami u sebi uzdišemo čekajuć posinjenja i izbavljenja tielu svojemu.

24. Jer se nadom spasosmo. A nada koja se vidi nije nada; jer kad tko vidi što, kako će mu se nadati?

25. Ako li se nadamo onomu što neviđimo, čekamo s trpljenjem.

26. A tako i duh pomaže nam u naših slabostih: jer neznamo zašto ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neizkazanim.

27. A onaj što izpituje srca zna što je misao Duha, jer po volji Božjoj moli se za svete.

28. A znamo, da onim koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namjerenju.

29. Jer koje napried pozna, one i odredi da budu jednaki obličju sina njegova, da bi on bio prvorodjeni medju mnogom braćom.

30. A koje odredi, one i dozva; a koje dozva, one i opravda; a koje opravda, one i proslavi.

31. Šta ćemo dakle reći na

Digitized by Google

ovo? Ako je Bog s nami, tko će na nas?

32. Koji dakle svoga sina nepoštedje, nego ga predade za sve nas, kako dakle da nam s njim sve nedaruje?

33. Tko će obtužiti izabrane Božje? Bog koji pravda?

34. Tko će osuditi? Isukrst, koji umrie, pa još i uzkrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas?

35. Tko će nas razstaviti od ljubavi Božje? Nevolja li ili tuga? ili gonjenje? ili glad? ili golotinja? ili strah ili mač? kao što stoji napisano:

36. Za tebe nas ubijaju vas dan, drže nas kao ovce koje su za klanje.

37. Ali u svem ovom pobjedjujemo onoga radi koji nas je ljubio.

38. Jer znam jamačno, da ni smrt, ni život, ni andjeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće,

39. Ni visina, ni dubina, ni druga kakva tvar može nas razdvojiti od ljubavi Božje, koja je u Isukrstu Gospodu našem.

GLAVA 9.

ISTINU govorim, tako mi Krista, nelažem, to mi svjedoči savjest moja Duhom svetim:

2. Da mi je vrlo žao i srce me moje boli bez prestanka;

3. Jer bih želio da ja sam budem odlučen od Krista za braću svoju koja su mi rod po tielu,

4. Koja su Izraelci, kojih je posinačtvo i slava, i zavjet, i zakon, i bogomoljstvo, i obećanja;

5. Kojih su i otci, i od kojih je Krist po tielu, koji je nad svimi Bog blagosloven u vieke. Amen.

6. A nije moguće da rieč Božja prodje: jer nijesu svi Izraelci koji su od Izraela;

7. Niti su svi djeca koji su sjeme Abrahamovo, nego u Isaku, reče, nazvat će ti se sjeme.

8. To jest, nijesu ono djeca Božja što su po tielu djeca, nego djeca obećanja primaju se za sjeme.

9. Jer je ovo rieč obećanja: u ovo vrieme doći ću, i u Sare će biti sin.

10. Ne samo pak *ona*, nego i Rebeka, kad zatrudnje od samoga Isaka otca našega.

11. Jer još dok se *djeca* nebijahu rodila, ni učinila dobra ni zla, da ostane Božja naredba po izboru,

12. Ne za djela, nego onoga radi koji poziva, reče joj se: veći će služiti manjemu,

13. Kao što stoji napisano: Jakov mi omilje, a na Esava omrzoh.

14. Šta ćemo dakle na to reći? Je li nepravda u Boga? Bože sačuvaj!

15. Jer Mojsiji govori: koga ću pomilovati, pomilovat ću, i na koga ću se smilovati, smilovat ću se.

16. Tako dakle niti stoji do onoga koji hoće, ni do onoga koji trči, nego do Boga koji pomiluje.

17. Jer pismo govori Faraonu: zato te isto podigoh, da na tebi pokažem silu svoju, i da se razglasi ime moje po svoj zemlji.

18. Tako dakle koga hoće miluje, a koga hoće otvrdoglavi.

19. Reći ćeš mi: zašto nas još krivi? jer tko se može suprotiti volji njegovoj?

20. A tko si ti, o čovječe! da protivno odgovaraš Bogu? Govori li rukotvorina majstoru svomu: zašto si me tako načinio?

21. Ili zar lončar neima vlasti nad kalom, da od jedne guke načini jednu posudu za čast a drugu za sramotu?

22. A kad hoćaše Bog da pokaže gnjev svoj i da objavi silu svoju, podnese s velikim trpljenjem posude gnjeva koje su pripravljene za pogibao.

23. I da pokaže bogatstvo slave svoje na posudah milosti koje pripravi za slavu;

24. Koje nas i dozva nesamo od Židovah nego i od neznabožacah,

25. Kao što i u Josiji govori: nazvat ću narod svojim koji nije moj narod, i neljubaznicu ljubaznicom.

26. I bit će na mjestu, gdje im se reče: vi nijeste moj narod; tamo će se nazvati sinovi Boga živoga.

27. A Isaija viče za Izraela: ako bude broj sinovah Izraelovih kao piesak morski, ostatak će se spasiti.

28. Jer će on izvršiti rieč svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da, izpunit će Gospod naskoro rieč svoju na zemlji.

29. I kao što proreče Isaija: da nam nije Gospod Sabaot ostavio sjemena, onda bismo bili kao Sodoma i Gomora.

30. Šta ćemo dakle reći? Da neznabožci, koji netražahu pravde, dokučiše pravdu, ali pravdu od vjere.

31. A Izrael tražeći zakon pravde nedokuči zakona pravde.

32. Zašto? Jer *netraži* iz vjere nego iz djelah zakona; jer se spotakoše na kamen spoticanja,

33. Kao što stoji napisano: evo mećem u Sionu kamen spoticanja i stienu smutnje; i koji ga god vjeruje neće se postidjeti.

GLAVA 10.

BRAĆO! želja je mojega srca i molitva k Bogu za spasenje Izraela.

2. Jer im svjedočim da imaju revnost za Boga, ali ne po razumu.

Digitized by Google

3. Jer nepoznajuć pravde Božje i gledajuć da svoju pravdu utvrde, nepokoravaju se pravdi Božjoj.

4. Jer je Isukrst svršetak zakona: koji ga god vjeruje, opravdan je.

5. Jer Mojsija piše za pravdu koja je od zakona: koji čovjek to čini življet će u tom.

6. A pravda koja je od vjere ovako govori: da nerečeš u srcu svojem: tko će izići na nebo? to jest da svede Krista;

7. Ili: tko će sići u bezdan? to jest da izvede Krista iz mrtvih.

8. Ali šta govori pismo? Blizu ti je rieč u ustih tvojih i u srcu tvojem, to jest rieč vjere koju propoviedamo.

9. Jer ako priznaješ ustima svojima da je Isus Gospod, i vjeruješ u srcu svojem da ga Bog podiže iz mrtvih, bit ćeš spasen.

10. Jer se srcem vjeruje za pravdu, a ustima se priznaje za spasenje.

11. Jer pismo govori: tko ga god vjeruje neće se postidjeti.

12. Jer neima razlike medju Židovom i Grkom: jer je on Bog svih, i bogat za sve koji ga prizivlju.

13. Jer tko god prizove ime Gospodnje spasit će se.

14. Kako će dakle prizvati koga nevjerovaše? A kako će vjerovati koga nečuše? A kako će čuti bez propovjednika?

15. A kako će propoviedati ako nebudu poslani? Kao što stoji napisano: kako su krasne noge onih koji navješćuju mir, koji navješćuju dobro!

16. Ali svi neposlušaše evandjelja: jer Isaija govori: Gospode! tko vjerova našemu propoviedanju?

17. Tako dakle vjera biva od propoviedanja, a propoviedanje riečju Božjom.

18. Nego velim: zar nečuše? Ta po svoj zemlji otide glas njihov, i do krajevah vasionoga svieta rieči njihove.

19. Nego velim: zar nerazumje Izrael? Prvi Mojsija govori: ja ću vas razdražiti, ne *svojim* narodom, nerazumnim narodom razsrdit ću vas.

20. A Isaija govori slobodno: nadjoše me koji me netraže; i javih se onim koji za me nepitaju.

21. A k Izraelu govori: vas dan pružah ruke svoje k narodu koji nedâ da mu se kaže i odgovara na suprot.

GLAVA 11.

GOVORIM dakle: je li Bog odbaci narod svoj? Bože sačuvaj! Jer sam i ja Izraelac od sjemena Abrahamova od koljena Benijaminova.

2. Neodbaci Bog naroda svojega, koji napried pozna. Ili neznate šta govori pismo za Iliju, kako se tuži Bogu na Izraela govoreć:

3. Gospode! proroke tvoje

pobiše i oltare tvoje razkopaše, i ja ostah jedan, i traže dušu moju da je izvade.

4. A šta mu govori Božji odgovor? Ostavih sebi sedam tisućah ljudih koji nepreklonišе koljena pred Baalom.

5. Tako dakle i u sadašnje vrieme ostatak bi bo izboru milosti.

6. Ako li je po milosti, onda nije od djelah, jer milost već nebi bila milost; ako li je od djelah, nije više milost, jer djelo već nebi bilo djelo.

7. Šta dakle? Šta iskaše Izrael ono nedobi, a izbor dobi; ostali pako zasliepiše.

8. Kao što je napisano: dade im Bog duha neosjetljivoga, oči da nevide, i uši da nečuju do samoga današnjega dana.

9. I David govori: da bude stol njihov zamka i gvoždja, i smutnja i plata njim;

10. Da se njihove oči zasliepe da nevide, i ledja njihova jednako da su pognuta.

11. Govorim dakle: eda li se spotakoše da padnu? Bože sačuvaj! Nego je njihova pogrješka spasenje neznabožcem, da bi se *i* oni razdražili.

12. A kad je pogrješka njihova bogatstvo svietu i šteta njihova bogatstvo neznabožcem, a kamo li da se izpune?

13. Jer vam govorim neznabožcem; jer, budući da sam ja apostol neznabožacah, hoću da hvalim svoju službu;

14. Nebih li kako razdražio svoj rod, i spasio koga od njih.

15. Jer kad je odmet njihov primirenje svietu, šta bi bilo primljenje, osim život iz mrtvih?

16. Ako je kvasac svet, to je i tiesto; i ako je korien svet, to su i grane.

17. Ako li se neke od granah odlomiše, i ti, koji si divlja maslina, priciepio si se na njih, i postao si zajedničar u korienu i u masti od masline;

18. Nehvali se granami; ako li se pako hvališ, nenosiš ti koriena nego korien tebe.

19. A reći ćeš: odlomiše se grane da se ja priciepim.

20. Dobro! nevjerstvom odlomiše se, a ti vjerom stojiš; neponosi se, nego se boj.

21. Jer kad Bog rodjenih granah nepoštedje, da i tebe kako ne nepoštedi.

22. Gledaj dakle dobrotu i nepoštedjenje Božje: nepoštedjenje na onih što odpadoše, a na sebi dobrotu Božju, ako ostaneš u dobroti; ako li pako ne, i ti ćeš biti odsječen.

23. A i oni, ako neostanu u nevjerstvu, priciepit će se; jer ih je Bog kadar opet priciepiti.

24. Jer kad si ti odsječen od rodjene divlje masline, i priciepio si se na nerodjenu pitomu maslinu; a kamo li ovi, koji će se priciepiti na rodjenu svoju maslinu!

25. Jer vam, braćo, neću za-

Digitized by Google

tajati tajne ove (da nebudete ponositi), sljepoća Izraelu pade u diel, dokle neudje neznabožacah koliko treba.

26. I tako će se spasiti sav Izrael, kao što je napisano: doći će od Siona izbavitelj i odvratit će bezbožnost od Jakova.

27. I ovo im je moj zavjet kad otmem njihove griehe.

28. Po evandjelju dakle neprijatelji su vas radi; a po izboru ljubazni su otacah radi.

29. Jer se Bog neće razkajati za svoje darove i zvanje.

30. Jer kao što se i vi nekad suprotstaste Bogu, a sad biste pomilovani radi njihovoga suprotstavljenja:

31. Tako i oni sad nehtješe da vjeruju radi vašega pomilovanja, da bi i oni bili pomilovani.

32. Jer Bog zatvori sve u nevjerstvo, da sve pomiluje.

33. O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božjega! kako su neizpitljivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi!

34. Jer tko pozna misao Gospodnju?

35. Ili tko mu bi savjetnik? Ili tko mu napried dade *što*, da mu se vrati?

36. Jer je od njega i kroz njega i u njem sve. Njemu slava u vieke. Amen.

GLAVA 12.

1. MOLIM vas dakle, braćo, milosti Božje radi, da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo.

2. I nevladajte se prema ovomu vieku, nego se promienite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božja.

3. Jer po milosti koja je meni data kažem svakomu koji je medju vami, da nemislite *za sebe* više nego što valja misliti; nego da mislite u smjernosti kao što je komu Bog udielio mjeru vjere.

4. Jer kao što u jednom tielu imamo mnoge ude, a udi svi neimaju jedan posao,

5. Tako smo mnogi jedno tielo u Kristu, a po sebi smo udi jedan drugomu.

6. A imamo različite darove po milosti koja nam je dana: ako proročtvo, neka bude po mjeri vjere;

7. Ako li službu, neka služi; ako je učitelj, neka uči;

8. Ako je tješitelj, neka tješi; koji daje neka daje prosto; koji upravlja neka se brine; koji čini milost neka čini s dobrom voljom.

9. Ljubav da nebude lažna. Mrzeći na zlo držite se dobra.

10. Bratskom ljubavi budite jedan k drugomu ljubazni.

Digitized by Google

Čašću jedan drugoga većeg činite.

11. Nebudite u poslu lieni; budite ognjeni u duhu, služite Gospodu.

12. Nadanjem veselite se, u nevolji trpite, u molitvi budite jednako.

13. Dielite potrebe sa svetimi; primajte rado putnike.

14. Blagosivljajte one koji vas gone; blagosivljajte, a nekunite.

15. Radujte se s radostnimi, i plačite s plačnimi.

16. Budite jedne misli medju sobom. Nemislite o visokih stvarih, nego se držite nizkih. Nemislite za sebe da ste mudri.

17. A nikomu nevraćajte zla za zlo; promišljajte o tom što je dobro pred svimi ljudi.

18. Ako je moguće, koliko do vas stoji, imajte mir sa svimi ljudi.

19. Neosvećujte se za sebe, ljubazni, nego podajte mjesto gnjevu, jer stoji napisano: moja je osveta, ja ću vratiti, govori Gospod.

20. Ako je dakle gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer čineć to ugljevlje ognjeno skupljaš na glavu njegovu.

21. Nedaj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrom.

GLAVA 13.

SVAKA duša da se pokorava vlastim koje vladaju; jer neima vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene.

2. Tako tko se suprotivi vlasti suprotivi se naredbi Božjoj; a koji se suprotive primit će grieh na sebe.

3. Jer knezovi nijesu strah dobrim djelom nego zlim. Hoćeš li pak da se nebojiš vlasti, čini dobro, i imat ćeš hvalu od nje;

4. Jer je sluga Božji tebi za dobro. Ako li zlo činiš, boj se; jer uzalud nenosi mača, jer je Božji sluga, osvetnik na gnjev onomu koji zlo čini.

5. Tako se valja pokoravati ne samo od straha nego i po savjesti.

6. Jer zato i poreze dajete; jer su sluge Božje koje su za to isto postavljene.

7. Podajte dakle svakomu šta ste dužni: komu dakle porezu, porezu; a komu carinu, carinu; a komu strah, strah; a komu čast, čast.

8. I nebudite nikomu ništa dužni osim da ljubite jedan drugoga; jer tko ljubi drugoga zakon izpuni.

9. Jer ovo: nečini preljube. neubij, neukradi, nesvjedoči lažno, nezaželi, i ako ima *još* kakva druga zapovied, u ovoj se rieči izvršuje, to jest: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.

10. Ljubav nečini zla bliž-

Digitized by Google

njemu; dakle je ljubav izvršenje zakona.

11. I znajući ovo vrieme, da je već čas *došao* da ustanemo od sna; jer nam je sad bliže spasenje nego li kad vjerovasmo;

12. Noć prodje a dan se približi: da odbacimo dakle sva djela tamna, i da se obučemo u oružje svjetla.

13. Da hodimo pošteno kao po danu: ne u žderanju i pijanstvu, ne u bludnosti i nećistoći, ne u svadji i zavisti;

14. Nego se obucite u Gospoda našega Isukrsta; i tielu neugadjajte po željah.

GLAVA 14.

ASLABOGA u vjeri primajte liepo, da se nesmeta savjest.

2. Jer jedan vjeruje *da smie* svašta jesti, a koji je slab jede zelje.

3. Koji jede, neka neukorava onoga koji nejede; i koji nejede, neka neosudjuje onoga koji jede; jer ga Bog primi.

4. Tko si ti koji sudiš tudjemu sluzi? On svojemu gospodaru stoji ili pada. Ali će ustati; jer je Bog podoban podignuti ga.

5. Tako jedan razlikuje dan od dana, a drugi drži sve dane da su jednaki: svaki da bude uvjeren za svoju misao.

6. Koji razlikuje dane, Gospodu razlikuje; i koji nerazlikuje danah, Gospodu nerazlikuje. Koji jede, Gospodu jede: jer hvali Boga; i koji nejede, Gospodu nejede, i hvali Boga.

7. Jer ni jedan od nas neživi sebi, i ni jedan neumire sebi.

8. Jer ako živimo, Gospodu živimo; a ako umiremo, Gospodu umiremo. Ako dakle živimo, ako umiremo, Gospodnji smo.

9. Jer zato Isukrst i umrie i uzkrsnu i oživlje, da oblada i mrtvimi i živimi.

10. A ti zašto osudjuješ brata svojega? Ili ti zašto ukoravaš brata svojega? Jer ćemo svi izići na sud pred Krista.

11. Jer je pisano: tako mi života, govori Gospod, poklonit će mi se svako koljeno, i svaki jezik slavit će Boga.

12. Tako će dakle svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe.

13. Zato da neosudjujemo više jedan drugoga, nego mjesto toga ovo gledajte, da nepostavljate bratu spoticanja ili smutnje.

14. Znam i uvjeren sam u Isukrstu, da ništa nije pogano po sebi, osim kad tko misli da je što pogano, onomu je pogano.

15. A ako je brat tvoj jela radi žalostan, već se nevladaš po ljubavi: negubi jelom svojim onoga za kojega Isukrst umrie.

Digitized by Google

16. *Gledajte* dakle da se nehuli na vaše dobro.

17. Jer kraljevstvo Božje nije jelo i piće, nego právda i mir i radost u Duhu svetom.

18. Jer tko ovim služi Kristu, ugodan je Bogu i mio ljudem.

19. Tako dakle da se staramo za mir i za ono čim vodimo na bolje jedan drugoga.

20. Nerazkopavaj djela Božjega jela radi; jer je sve čisto; nego je pogano za čovjeka koji jede sa spoticanjem.

21. Dobro je nejesti mesa, i vina nepiti, i ono nečiniti na što se tvoj brat spotiče, ili *oda šta* gori postaje ili slabi.

22. Ti imaš vjeru? Imaj je sam u sebi pred Bogom. Blago onomu koji neosudjuje sebe za ono šta nadje za dobro.

23. A koji se sumnja, osudjen je ako jede, jer nečini po vjeri: a štagod nije po vjeri, grieh je.

GLAVA 15.

DUŽNI smo dakle mi jaki slabosti slabih nositi, i ne sebi ugadjati.

2. I svaki od vas da ugadja bližnjemu na dobro za dobar ugled.

3. Jer i Isukrst neugodi sebi, nego kao što je pisano: ružènja onih, koji tebe ruže, padoše na me.

4. Jer što se god napisa, za našu se nauku napisa, da trpljenjem i utjehom pisma nadu imamo.

5. A Bog trpljenja i utjehe dao vam složno misliti medju sobom po Isukrstu,

6. Da jednodušno jednima ustima slavite Boga i otca Gospoda našega Isukrsta.

7. Zato primajte jedan drugoga kao što i Krist primi vas na slavu Božju.

8. Ali kažem, da je Isukrst bio sluga obrezanja radi istine Božje, da utvrdi obećanje otcevom,

9. A neznabožci po milosrdju da proslave Boga, kao što je napisano: zato ću te hvaliti medju neznabožci, Gospode, i pjevat ću ime tvoje.

10. I opet govori: veselite se neznabožci s narodom njegovim.

11. I opet: hvalite Gospoda svi neznabožci, i slavite ga svi narodi.

12. I opet Isaija govori: bit će korien Jesejev, i koji ustane da vlada nad neznabožci, u onoga će se uzdati neznabožci.

13. A Bog nade da napuni vas svake radosti i mira u vjeri, da imate izobilje u nadi silom Duha svetoga.

14. A ja sam i sam uvjeren za vas, braćo, da ste i vi sami puni milosti, napunjeni svakoga razuma, da možete i druge naučiti.

15. Ali vam opet, braćo, slobodno pisah nekoliko, da vam napomenem radi milosti koja mi je dana od Boga,

Digitized by Google

16. Da budem sluga Isukrsta u neznabožcih, da služim evandjelju Božjemu, da budu neznabožci prinos povoljan i osvećen Duhom svetim.

17. Imam dakle hvalu u Isukrstu kod Boga.

18. Jer nesmiem govoriti što Isukrst neučini kroza me za poslušanje neznabožacah riečju i djelom,

19. U sili znakah i čudesah silom Duha Božjega; tako da od Jerusalema i naokolo tja do Ilirika napunih evandjeljem Kristovim.

20. I tako se potrudih da propovjedim evandjelje, gdje se niti pominjaše Isukrst, da na tudjoj zakopini nezidam;

21. Nego kao što je pisano: kojim se nejavi za njega, vidjet će; i koji nečuše, razumjet će.

22. To me i zadrža mnogo putah da nedodjem k vam.

23. A sad više neimajuć mjesta u ovih zemljah, a imajuć želju od mnogo godina da dodjem k vam,

24. Ako podjem u Španjolsku, doći ću vam; jer se nadam, da ću tuda proći i vas vidjeti, i vi ćete me odpratiti onamo kad se najprije nekoliko nasitim vas.

25. A sad idem u Jerusalem služeć svetim.

26. Jer Macedonija i Ahaja učiniše dragovoljno neku porezu za siromahe svete koji žive u Jerusalemu.

27. Oni učiniše dragovoljno, *a* i dužni su im; jer kad neznabožci dobiše diel u njihovih duhovnih imanjih, dužni su i oni njim u tjelesnih poslužiti.

28. Kad ovo dakle svršim, i ovaj im plod zapečatim, poći ću preko vas u Španjolsku.

29. A znam, da kad dodjem k vam, doći ću s obilnim blagoslovom evandjelja Kristova.

30. Ali vas molim, braćo, zaradi Gospoda našega Isukrsta, i zaradi ljubavi Duha, pomozite mi u molitvah za me k Bogu;

31. Da se izbavim od onih koji se protive u Judeji, i da služba moja za Jerusalem bude po volji svetim;

32. Da s radošću dodjem k vam, s voljom Božjom, i da se razveselim s vami.

33. A Bog mira sa svimi vami. Amen.

GLAVA 16.

PREPORUČUJEM vam pako Febu sestru našu, koja je služkinja kod crkve u Kenhreji,

2. Da ju primite u Gospodu kao što prilikuje svetim, i da joj budete u pomoći u svakoj stvari koju od vas zatreba; jer je ona mnogim pomogla, i samomu meni.

3. Pozdravite Priscilu i Akvilu, pomoćnike moje u Isukrstu,

Digitized by Google

4. Koji za dušu moju svoje vratove položiše, kojim ne ja jedan zahvaljujem, nego i sve crkve neznabožačke, (pozdravite) i domaću crkvu njihovu.

5. Pozdravite Epeneta, meni ljubaznoga, koji je novina iz Ahaje u Krista.

6. Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za nas.

7. Pozdravite Andronika i Junija, rodbinu moju, i moje drugove u sužanjstvu, koji su znameniti medju apostoli, koji i prije mene vjerovaše Krista.

8. Pozdravite Amplija, meni ljubaznoga u Gospodu.

9. Pozdravite Urbana, pomoćnika našega u Kristu, i Stahija, meni ljubaznoga.

10. Pozdravite Apela, prokušanoga u Kristu. Pozdravite domaće Aristobulove.

11. Pozdravite Herodijona, rodjaka mojega. Pozdravite domaće Narcisove, koji su u Gospodu.

12. Pozdravite Trifenu i Trifosu, koje se trude u Gospodu. Pozdravite Persidu ljubaznu, koja se mnogo trudila u Gospodu.

13. Pozdravite Rufa izabranoga u Gospodu, i mater njegovu i moju.

14. Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Herma, Patroba, Hermena, i braću koja su s njimi.

15. Pozdravite Filologa i Juiju, Nireja i sestru njegovu, i Olimpana, i sve svete koji su s njimi.

16. Pozdravite jedan drugoga cjelovom svetim. Pozdravljaju vas sve crkve Kristove.

17. Molim vas pak, braćo, čuvajte se od onih koji čine razpre i razdore na štetu nauke koju vi naučiste, i uklonite se od njih;

18. Jer takovi nesluže Gospodu našemu Isukrstu nego svojemu trbuhu, i blagimi riečmi i blagoslovi prelašćuju srca bezazlenih.

19. Jer vaš posluh razglasi se svuda. I radujem se za vas; ali hoću da ste vi mudri na dobro a prosti na zlo.

20. A Bog mira da satre sotonu pod noge vaše skoro. Milost Gospoda našega Isukrsta s vami. Amen.

21. Pozdravlja vas Timotej, pomoćnik moj, i Lucio i Jason i Sosipater, rodjaci moji.

22. Pozdravljam vas i ja Tercio, koji napisah ovu poslanicu u Gospodu.

23. Pozdravlja vas Gaj, domaćin moj i ciele crkve. Pozdravlja vas Erast, dohodar gradski, i brat Kvart.

24. Milost Gospoda našega Isukrsta sa svimi vami. Amen.

25. A onomu koji vas može utvrditi po evandjelju i propoviedanju Isukrsta, po odkrivenju tajne koja je bila sakrivena od postanka svieta,

26. A sad se javila i obznani-

Digitized by Google

la kroz pisma proročka, po zapoviedi vječnoga Boga, za poslušanje vjere medju svimi neznabožci,

27. Jednomu premudromu Bogu, kroz Isukrsta, slava u viek. Amen.

KORINĆANOM POSLANICA PRVA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA, voljom Božjom pozvanoga apostola Isukrsta, i od Sostena brata,

2. Crkvi Božjoj koja je u Korintu, osvećenim u Isukrstu, pozvanim svetim, sa svimi koji prizivlju ime Gospoda našega Isukrsta na svakom mjestu, i njihovom i našem:

3. Milost vam i mir od Boga otca našega i Gospoda Isukrsta.

4. Zahvaljujem svagda Bogu svojemu za vas što vam je dana milost Božja u Isukrstu,

5. Te se u svem obogatiste krozanj, u svakoj rieči i svakom razumu,

6. Kao što se svjedočanstvo Kristovo utvrdi medju vami;

7. Tako da nemate nedostatka ni u jednom daru, vi koji čekate objavljenja Gospoda našega Isukrsta,

8. Koji će vas i utvrditi do samoga kraja da budete pravi na dan Gospoda našega Isukrsta.

9. Vjeran je Bog koji vas pozva u zajednicu sina svojega Isukrsta Gospoda našega.

10. Molim vas pak, braćo, imenom Gospoda našega Isukrsta, da svi jedno govorite i da nebudu medju vama razpre, nego da budete utvrdjeni u jednom razumu i u jednoj misli.

11. Jer sam čuo za vas, braćo moja, od Hlojinih domašnjih da su svadje medju vami.

12. A to kažem, što jedan od vas govori: ja sam Pavlov; a drugi: ja sam Apolov; a treći: ja sam Kefin; a četvrti: ja sam Kristov.

13. Je li se Isukrst razdieli? Je li se Pavao razape za vas? ili se u ime Pavlovo krstiste?

14. Hvala Bogu, što ja ni jednoga od vas nekrstih osim Krispa i Gaja;

15. Da nereče tko, da u svoje ime krstih.

16. A krstih i Stjepanin dom: dalje neznam jesam li koga drugoga krstio.

17. Jer Isukrst neposla mene da krstim, nego da propoviedam evandjelje, ne premudri-

Digitized by Google

mi riečmi, da neizgubi silu križ Kristov.

18. Jer je rieč križa ludost onim koji ginu; a nam je, koji se spasavamo, sila Božja.

19. Jer je pisano: pogubit ću premudrost premudrih, i razum razumnih odbacit će.

20. Gdje je premudri? gdje je književnik? Gdje je prepirač ovoga vieka? Nepretvori li Bog mudrost ovoga svieta u ludost?

21. Jer budući da u premudrosti Božjoj nepozna sviet premudrošću Boga, bila je Božja volja, ludošću poučenja spasiti one koji vjeruju.

22. Jer i Židovi znake ištu, i Grci premudrosti traže.

23. A mi propoviedamo Krista razapeta, Židovom dakle smutnju a Grkom bezumlje;

24. Onim pako koji su pozvani, i Židovom i Grkom, Krista, Božju silu i Božju premudrost.

25. Jer je ludost Božja mudrija od ljudih, i slabost je Božja jača od ljudi.

26. Jer pogledajte zvanje svoje, braćo, da neima ni mnogo premudrih po tielu, ni mnogo silnih, ni mnogo plemenitih;

27. Nego što je ludo pred svietom, ono izabra Bog da posrami premudre; i što je slabo pred svietom, ono izabra Bog da posrami jako;

28. I što je neplemenito pred svietom i uništeno izabra Bog, i što nije, da uništi ono što jest,

29. Da se nepohvali ni jedno tielo pred Bogom.

30. Iz kojega ste vi u Isukrstu, koji nam posta premudrost od Boga i pravda i osvećenje i izbavljenje.

31. Da (kao što se piše) tko se hvali, Gospodom da se hvali.

GLAVA 2.

I JA DOŠAVŠI k vam, braćo, nedodjoh s visokom rieči ili premudrosti, da vam javljam svjedočanstvo Božje.

2. Jer nijesam mislio da znam što medju vami osim Isukrsta, i toga razpeta.

3. I ja bijah medju vami u slabosti, i u strahu i u velikom drhtanju.

4. I rieč moja, i poučenje moje nebijaše u nadgovorljivih rieči ljudske premudrosti, nego u dokazivanju Duha i sile.

5. Da vjera vaša nebude u mudrosti ljudskoj nego u sili Božjoj.

6. Ali premudrost govorimo koja je u savršenih, a ne premudrost vieka ovoga ni knezovah vieka ovoga koji prolaze.

7. Nego govorimo premudrost Božju u tajnosti sakrivenu, koju odredi Bog prije svieta za slavu našu:

8. Koje ni jedan od knezovah vieka ovoga nepozna; jer da su je poznali, nebi Gospoda slave razapeli.

9. Nego kao što je pisano: šta oko nevidje, i uho neču, i u

Digitized by Google

srce čovjeku nedodje, to ugotovi Bog onim, koji ga ljube.

10. A nam je Bog odkrio Duhom svojim; jer Duh sve izpituje, i dubine Božje.

11. Jer tko od ljudih zna šta je u čovjeku osim duha čovječjega koji živi u njem? Tako i u Bogu što je, nitko nezna osim Duha Božjega.

12. A mi neprimismo duha ovoga svieta, nego Duha koji je iz Boga, da znamo što nam je darovano od Boga;

13. Koje i govorimo ne riečima što je naučila čovječja premudrost, nego što uči Duh sveti, i duhovne stvari duhovno radimo.

14. A tjelesni čovjek nerazumie što je od Duha Božjega; jer mu se čini ludost i nemože da razumie, jer treba duhovno da se razgleda.

15. Duhovni pak sve razgleda, a njega sama nitko nerazgleda.

16. Jer tko pozna um Gospodnji da ga pouči? a mi um Kristov imamo.

GLAVA 3.

I JA, BRAĆO, nemogoh s vami govoriti kao s duhovnimi nego kao s tjelesnimi, kao s malom djecom u Kristu.

2. Mliekom vas napojih a ne jelom, jer još nemogaste, i ni sad još nemožete,

3. Jer ste još tjelesni. Jer kad su medju vami zavisti i svadje i nesloge, nijeste li tjelesni, i neživite li po čovjeku?

4. Jer kad govori tko: ja sam Pavlov; a drugi: ja sam Apolov; nijeste li tjelesni?

5. Tko je dakle Pavao, tko li Apolo do samo sluge kroz koje vjerovaste, kao što i svakomu Gospod dade?

6. Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste.

7. Tako niti je onaj što, koji sadi, ni onaj koji zaljeva, nego Bog, koji daje te raste.

8. A onaj, koji sadi i koji zaljeva, jednaki su; i svaki će primiti svoju plaću po svojem trudu.

9. Jer mi smo Bogu pomagači, *a* vi ste Božja njiva, Božja gradjevina.

10. Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao premudri graditelj postavih temelj, a drugi zida u visinu; ali svaki neka gleda kako zida.

11. Jer temelja drugoga nitko nemože postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isukrst.

12. Ako li tko zida na ovom temelju zlato, srebro, drago kamenje, drva, sieno, slamu,

13. Svakoga će djelo izići na vidjelo; jer će dan pokazati, jér će se ognjem odkriti, i svako djelo pokazat će oganj kao što jest.

14. I ako ostane čije djelo što je nazidao, primit će platu.

15. A čije djelo izgori, otići

Digitized by Google

će u štetu: a sam će se spasiti tako kao kroz oganj.

16. Neznate li, da ste vi crkva Božja i Duh Božji živi u vas?

17. Ako tko pokvari crkvu Božju, pokvarit će njega Bog: jer je crkva Božja sveta, a to ste vi.

18. Nitko neka se nevara: ako tko medju vami misli da je mudar na ovom svietu, neka bude lud da bude mudar.

19. Jer je premudrost ovoga svieta ludost pred Bogom, jer je pisano: hvata premudre u njihovu lukavstvu.

20. I opet: Gospod zna pomisli mudrih da su ništa.

21. Zato nitko da se nehvali čovjekom, jer je sve vaše.

22. Bio Pavao, ili Apolo, ili Kefa, ili sviet, ili život ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je vaše:

23. A svi ste Kristovi, a Kristos Božji.

GLAVA 4.

TAKO neka nas drže ljudi kao sluge Kristove i pristave tajnah Božjih.

2. A od pristavah se netraži više ništa, nego da se tko vjeran nadje.

3. A ja malo marim što me sudite vi ili čovječji dan; a ni sam sebe nesudim.

4. Jer neznam ništa na sebi: no zato nijesam opravdan, ali onaj koji mene sudi Gospod je.

5. Zato nesudite ništa prije vremena, dokle Gospod nedodje, koji će iznieti na vidjelo što je sakriveno u tmini i objavit će savjete srcah, i tada će biti pohvala svakomu od Boga.

6. A ovo, braćo moja, prigovorih sebi i Apolu vas radi, da se od nas naučite, da nemislite za sebe više nego što je napisano, i da se koga radi nenadimate jedan na drugoga.

7. Jer tko tebe povišuje? Šta li imaš što nijesi primio? A ako si primio, što se hvališ kao da nijesi primio?

8. Eto ste siti, eto se obogatiste, bez nas kraljujete. O da biste kraljevali, da bismo i mi s vami kraljevali!

9. Jer mislim, da Bog nas apostole najstražnje postavi, kao one koji su na smrt osudjeni; jer bijasmo gledanje i svietu i andjelom i ljudem.

10. Mi smo budale Krista radi, a vi ste mudri u Kristu; a mi sramotni.

11. Do ovoga časa i gladujemo, i trpimo žedju, i golotinju, i muke, i potucamo se,

12. I trudimo se radeć svojima rukama. Kad nas psuju, blagosivljamo; kad nas gone, trpimo;

13. Kad hule na nas, molimo; postasmo kao smetlište svieta, po kojem svi gaze dosad.

14. Nepišem ja ovo da posramim vas, nego vas učim kao svoju ljubaznu djecu.

15. Jer ako imate i trista u-

Digitized by Google

čiteljah u Kristu, ali neimate mnogo otacah. Jer vas ja u Isukrstu rodih evandjeljem.

16. Nego vas molim, ugledajte se na mene kao i ja na Krista.

17. Zato poslah k vam Timoteja, koji mi je sin ljubazni i vjerni u Gospodu: on će vam opomenuti putove moje, koji su u Isukrstu, kao što svuda i u svakoj crkvi učim.

18. Neki se naduše kao da ja neću doći k vam.

19. Ali ću vam doći skoro, ako Bog dâ, i neću gledati na rieči onih koji su se naduli, nego na moći.

20. Jer kraljevstvo Božje nije u rieči nego u moći

21. Šta hoćete? da dodjem k vam s prutom, ili s ljubavi i duhom krotosti?

GLAVA 5.

VRLO SE glasi da je bludnost medju vami, i takova bludnost, kako se ni medju neznabožci nečuje, da nekakav ima ženu otčevu.

2. I vi se još nadimate, mjesto da plačete, da se izvadi izmedju vas onaj koji je učinio to djelo.

3. Jer ja, koji ako nijesam kod vas tielom, ali duhom tu živim, već odsudih kao da sam ondje, da se onaj koji je to tako učinio,

4. U ime Gospoda našega Isukrsta kad se saberete vi i moj duh, sa silom Gospoda našega Isukrsta,

5. Da se on preda sotoni na mučenje tiela, da bi se duh spasio u dan Gospoda našega Isukrsta.

6. Nije dobra hvala vaša. Neznate li da malo kvasca sve tiesto ukiseli?

7. Očistite dakle stari kvasac, da budete novo tiesto, kao što ste priesni; jer i pasha naša zakla se za nas, Isukrst.

8. Zato da praznujemo ne u starom kvascu, ni u kvascu pakosti i lukavstva, nego u priesnom hljebu čistoće i istine.

9. Pisah vam u poslanici da se nemiešate s bludnici;

10. I to ja ne*rekoh* za bludnike ovoga svieta, ili skupce ili idolopoklonike; jer biste morali izići iz svieta.

11. A sad vam pisah da se nemiešate ako koji, koji se brat zove, postane bludnik, ili skupac, ili idolopoklonik, ili svadljivac, ili pijanica, ili hajduk: s takovimi da i nejedete.

12. Jer šta je meni stalo da sudim i one koji su napolju? Nesudite li vi one koji su unutra?

13. A one koji su napolju sudit će Bog. Izvadite zloga izmedju sebe.

GLAVA 6.

SMIE LI koji od vas, kad ima tužbu na drugoga, ići

Digitized by Google

na sud nepravednim, a ne svetim?

2. Neznate li da će sveti suditi svietu? Kad ćete dakle vi svietu suditi nijeste, li vriedni suditi manjim stvarim?

3. Neznate li da ćemo andjelom suditi, a kamo li stvarim ovoga svieta?

4. A vi kad imate tužbe za stvari ovoga svieta, uzmete za sudce one koje u crkvi nebroji nitko ni u što?

5. Na sramotu vašu govorim: zar neima medju vami ni jednoga mudra koji može razsuditi medju braćom svojom?

6. Nego se brat s bratom sudi, i to pred nevjernimi!

7. I to je već vrlo sramno za vas da imate tužbe medju sobom. Zašto radije netrpite nepravdu? Zašto radije nepregorite štetu?

8. Nego vi sami činite nepravdu i štetu, pa još braći!

9. Ili neznate da nepravednici neće nasliediti kraljevstva Božjega? Nevarajte se: ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubočinci, ni adžuvani, ni muželožnici,

10. Ni lupeži, ni lakomci, ni pijanice, ni svadljivci, ni razbojnici, kraljevstva Božjega neće nasliediti.

11. I ovakovi bijaste neki; nego se opraste i posvetiste i opravdaste imenom Gospoda našega Isukrsta i duhom Boga našega.

12. Sve mi je slobodno, ali nije sve na korist; sve mi je slobodno, ali neću da što oblada mnom.

13. Jela su za trbuh, i trbuh je za jela; ali će Bog i ova i onoga pokvariti. A tielo nije za bludnost, nego za Gospoda, i Gospod za tielo.

14. A Bog i Gospoda podiže, i nas će podići silom svojom.

15. Neznate li da su tjelesa vaša udi Kristovi? Hoću li dakle uzeti ude Kristove i od njih načiniti ude bludnice? Bože sačuvaj!

16. Ili neznate, da tko se s bludnicom sveže, jedno tielo s njom postane? Jer, reče, bit će dvoje jedno tielo.

17. A tko se Gospoda drži, jedan je duh s Gospodom.

18. Bježite od bludnosti; jer svaki grieh, koji čovjek čini, osim tiela je; a koji bludno grieši on grieši svomu tielu.

19. Ili neznate, da su tjelesa vaša crkva svetoga Duha koji živi u vas, kojega imate od Boga, i nijeste svoji?

20. Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u tjelesih svojih i u dušah svojih, što je sve Božje.

GLAVA 7.

A ZA ONO, što mi pisaste: dobro je čovjeku da se nedohvata do žene:

2. Ali zbog bludnosti svaki da ima svoju ženu, i svaka žena da ima svojega mužu.

Digitized by Google

3. Muž da čini ženi dužnu ljubav, tako i žena mužu.
4. Žena nije gospodar od svojega tiela, nego muž; tako i muž nije gospodar od svojega tiela, nego žena.
5. Nezabranjujte se jedan od drugoga, već ako dogovorno za vrieme, da se postite i molite Bogu; a opet se sastanite, da vas sotona neizkuša vašim neuzdržanjem.
6. Ali ovo govorim po svjetu a ne po zapoviedi;
7. Jer hoću da svi ljudi budu kao i ja; ali svaki ima svoj dar od Boga: ovaj dakle ovako, a onaj onako.
8. A neoženjenim i udovicam velim: dobro im je ako ostanu kao i ja što sam.
9. Ako li se neuzdrže, neka se žene i udaju; jer je bolje ženiti se nego li upaljivati se.
10. A oženjenim zapoviedam, ne ja nego Gospod, da se žena od muža nerazdvaja
11. (Ako li se pak i razdvoji, da se više neudaje, ili da se pomiri sa svojim mužem); i muž da nepušta žene.
12. A ostalim govorim ja a ne Gospod: ako koji brat ima ženu nekrštenu i ona se privoli življeti s njim, da je neostavlja.
13. I žena, ako ima muža nekrštena i on se privoli življeti s njom, da ga neostavlja.
14. Jer se posveti muž nekrsten ženom krštenom, i posveti se žena nekrštena od muža krštenoga; jer inače djeca vaša bila bi nečista, a sad su sveta.
15. Ako li se nekršteni razdvaja, neka se razdvoji; jer se brat ili sestra u takovom dogodjaju nezarobi; jer nas na mir dozva Gospod Bog.
16. Jer šta znaš, ženo, da ako muža spasiš? Ili šta znaš, mužu, da ako ženu spasiš?
17. Samo kao što je Bog razdielio svakome, i kao što je svakoga pozvao Gospod, onako neka živi. I tako zapoviedam po svih crkvah.
18. Je li tko pozvat obrezan, neka se negradi neobrezan; ako li je tko pozvat neobrezan, neka se neobrezuje.
19. Obrezanje je ništa, i neobrezanje je ništa; nego držanje zapoviedih Božjih.
20. Svaki neka ostane u onom zvanju u kojem je pozvan.
21. Jesi li pozvan rob, nebrini se; nego ako možeš svoj biti, još radije budi.
22. Jer koji je pozvan u Gospodu rob, slobodnjak je Gospodnji, tako i koji je pozvan slobodnjak, rob je Kristov.
23. Kupljeni ste skupo, nebudite robovi ljudem.
24. Svaki, braćo, u čem je tko pozvan, u onom neka ostane pred Gospodom.
25. A za djevojke neimam zapoviedi Gospodnje, nego dajem svjet, kao *koji sam* pomilovan od Gospoda, da budem vjeran.

Digitized by Google

26. Mislim dakle ovo, da će biti dobro za sadašnju nevolju, da je čovjeku dobro tako biti.

27. Jesi li se privezao za ženu, netraži da se razriešiš; jesi li se odriešio od žene, netraži žene.

28. A ako li se i oženiš, nijesi sagriešio; i djevojka ako se uda, nije sagriešila: ali će imati takovi nevolje tjelesne; a ja vas žalim.

29. A ovo govorim, braćo, jer je ostalo vrieme prekraćeno, da će i oni koji imaju žene, biti kao oni koji neimaju;

30. I koji plaču kao koji neplaču; i koji se raduju kao koji se neraduju: i koji kupuju kao koji neimaju;

31. I koji ovaj sviet upotrebljavaju, kao da ga neupotrebljavaju: jer prolazi obličje ovoga svieta.

32. A ja hoću da ste vi bezbrižni. Tko je neoženjen, brine se za Gospodnje, kako će ugoditi Gospodu;

33. A koji je oženjen, brine se za svjetsko, kako će ugoditi ženi. Drugo je žena, a drugo djevojka.

34. Koja je neudata, brine se sa Gospodnje, kako će ugoditi Gospodu, da bude sveta i tielom i duhom; a koja je udata, brine se za svjetsko, kako će ugoditi mužu.

35. A ovo govorim na korist vam samim, ne da vam nametnem zamku na vrat, nego za liepu i pristojnu službu Gospodnju bez smetnje.

36. Ako li pako tko misli, da je sramota za njegovu djevojku kad ostane usidjelica, i nemože drugčije biti, neka čini šta hoće, negrieši ako se uda.

37. A koji stoji tvrdo u srcu, i neima nevolje, a ima vlast nad svojom voljom, pa je razsudio u srcu svojem, zadržati djevojku, dobro čini,

38. Tako i onaj, koji udaje svoju djevojku, dobro čini; ali koji neudaje, bolje čini.

39. Žena je privezana zakonom dokle joj god živi muž; a ako joj umre muž, slobodna je za koga hoće da se uda, samo u Gospodu.

40. Ali je blaženija ako ostane tako, po mojem svjetu; jer mislim da i ja imam Duha Božjega.

GLAVA 8.

A ZA MESO što je klato idolom znamo, jer svi razum imamo. Razum dakle nadima, a ljubav popravlja.

2. Ako li tko misli da što zna, nezna još ništa kao što treba znati.

3. A ako tko ljubi Boga, Bog ga je naučio.

4. A za jelo idolskih žrtavah, znamo da idol nije ništa na svietu, i da neima drugoga Boga osim jedinoga.

5. Jer ako ih i ima koji se bo-

Digitized by Google

govi zovu, ili na nebu ili na zemlji, kao što ima mnogo bogovah i mnogo gospodah,

6. Ali mi imamo samo jednoga Boga otca, od kojega je sve, i mi u njem, i jednoga Gospoda Isukrsta, kroz kojega je sve, i mi kroz njega.

7. Ali neima svatko razuma; jer neki, koji još i sad misle da su idoli nešto, kao idolske žrtve jedu, i savjest njihova, slaba budući, pogani se.

8. Ali jelo nas nepreporučuje Bogu: jer niti ćemo biti veći ako jedemo, ni manji ako nejedemo.

9. Ali se čuvajte da kako ova sloboda vaša nepostane spoticanje slabim.

10. Jer ako tebe, koji imaš razum, vidi tko u idolskoj crkvi gdje sjediš za stolom: neće li njegova savjest, slaba budući, osloboditi se da jede idolske žrtve?

11. I s tvoga razuma poginut će slabi brat, za kojega Krist umrie.

12. Tako kad se griešite o braću, i bijete njihovu slabu savjest, o Krista se griešite.

13. Zato ako jelo smućuje brata mojega, neću jesti mesa do vieka, da nesmutim brata svojega.

GLAVA 9.

NIJESAM li ja apostol? Nijesam li sam svoj? Nevidjeh li ja Isukrsta, Gospoda našega? Nijeste li vi djelo moje u Gospodu?

2. Ako drugim i nijesam apostol, ali vam jesam, jer ste vi pečat mojega apostolstva u Gospodu.

3. Moj odgovor onim koji me uzpitaju ovo je:

4. Neimamo li vlasti jesti i piti?

5. Neimamo li vlasti sestru ženu voditi, kao i ostali apostoli, i braća Gospodnja, i Kefa?

6. Ili jedan ja i Barnaba neimamo vlasti ovo činiti?

7. Tko vojuje kad o svom trošku? Ili tko sadi vinograd i od rodovah njegovih da nejede? Ili tko pase stado i od mlieka stada nejede?

8. Govorim li ovo po čovjeku? Negovori li ovo i zakon?

9. Jer je u Mojsijevu zakonu napisano: da nezavežeš usta volu koji vrše. Zar se Bog brine za volove?

10. Ili govori jamačno za nas? Jer se za nas napisa: koji ore treba u nadanju da ore; i koji vrše u nadanju da će dobiti od onoga što vrše.

11. Kad mi vam duhovna sijasmo, je li to što veliko ako mi vam tjelesna požnjemo?

12. Kad se drugi miešaju u vašu vlast, a kamo li da nebi mi? Ali neučinismo po vlasti ovoj, nego sve trpimo da neučinimo kake smetnje evandjelju Kristovu.

Digitized by Google

13. Neznate li, da oni koji čine svetu službu od svetinje se hrane? i koji oltaru služe s oltarom diele?

14. Tako i Gospod zapovjedi, da oni koji evandjelje propoviedaju od evandjelja žive.

15. A ja to ni jedno neučinih. I nepišem ovo da tako bude za mene; jer bih voljeo umrieti, nego da tko slavu moju uništi.

16. Jer ako propoviedam evandjelje, neima mi hvale: jer mi je za nevolju; i težko meni, ako evandjelja nepropoviedam!

17. Ako dakle ovo činim od svoje volje, plaću imam; a ako li *činim* za nevolju, služba mi je predata.

18. Kakva mi je dakle plaća? Da propoviedajuć evandjelje učinim bez plaće evandjelje Kristovo, da nečinim po svojoj vlasti u propoviedanju evandjelja.

19. Jer premda sam slobodan od svih, svim sebe učinih robom, da ih više pridobijem.

20. Židovom bio sam kao Židov, da Židove pridobijem; onim koji su pod zakonom bio sam kao pod zakonom, da pridobijem one koji su pod zakonom;

21. Onim koji su bez zakona bio sam kao bez zakona, premda nijesam Bogu bez zakona, nego sam u zakonu Kristovu, da pridobijem one koji su bez zakona.

22. Slabim bio sam kao slab, da slabe pridobijem; svim sam bio sve, da kakogod spasim koga.

23. A ovo činim za evandjelje, da bih imao diel u njem.

24. Neznate li, da oni koji trče na trku, svi trče, a jedan dobije dar? Tako trčite da dobijete.

25. Svaki pako, koji se bori, od svega se uzdržava: oni dakle da dobiju razpadljiv vienac, a mi nerazpadljiv.

26. Ja dakle tako trčim, ne kao na nepouzdano; tako se borim, ne kao onaj koji bije vjetar;

27. Nego morim tielo svoje i trudim da kako, sam drugim propoviedajuć, izbačen nebudem.

GLAVA 10.

ALI NEĆU vam zatajati, braćo, da otcevi naši svi pod oblakom biše, i svi kroz more prodjoše;

2. I svi se u Mojsija krstiše u oblaku i u moru;

3. I svi jedno jelo duhovno jedoše;

4. I svi jedno piće duhovno piše; jer pijahu od duhovne stiene koja idjaše za njimi: a stiena bješe Isukrst.

5. Ali mnogi od njih nebijahu Bogu po volji, jer biše pobijeni u pustinji.

6. A ovo bijahu nam ugledi, da mi neželimo zalah, kao što oni željahu.

Digitized by Google

7. Niti bivajte idolopoklonici, kao neki od njih, kao što stoji napisano: sjedoše ljudi da jedu i da piju, i ustaše da igraju.

8. Niti da griešimo bludno, kao neki od njih što griešiše, i pade ih u jedan dan dvadeset i tri tisuće.

9. Niti da kušamo Krista, kao što neki od njih kušaše, i od zmijah izgiboše.

10. Niti da vičemo *na Boga*, kao neki od njih što vikaše, i izgiboše od krvnika.

11. Ovo se pak sve dogadjaše ugledi njim, a napisa se za nauku nam, na koje posljedak svieta dodje.

12. Jer koji misli da stoji, neka se čuva da nepadne.

13. *Drugo* izkušanje nedodje na vas osim čovječjega; ali je vjeran Bog, koji vas neće pustiti da se izkušate većma nego što možete, nego će učiniti s izkušanjem i kraj, da možete podnieti.

14. Zato, ljubazna braćo moja, bjegajte od idolopoklonstva.

15. Kao mudrim govorim: sudite vi šta govorim.

16. Čaša blagoslova koju blagosivljamo nije li zajednica krvi Kristove? Hljeb koji lomimo nije li zajednica tiela Kristova?

17. Jer smo jedan hljeb, jedno tielo mnogi; jer svi u jednom hljebu imamo zajednicu.

18. Gledajte Izraela po tielu: koji jedu žrtve, nijesu li zajedničari oltara?

19. Šta dakle govorim? da je idol što? ili idolska žrtva da je što?

20. *Nije;* nego što žrtvuju neznabožci, da djavolom žrtvuju, a ne Bogu; a ja neću da ste vi zajedničari s djavoli.

21. Nemožete piti čaše Gospodnje i čaše djavolske; nemožete imati zajednice u stolu Gospodnjem i u stolu djavolskom.

22. Ili da prkosimo Gospodu? Jesmo li mi jači od njega?

23. Sve mi je slobodno, ali nije sve na korist; sve mi je slobodno, ali sve neide na dobro.

24. Nitko da negleda što je njegovo, nego svaki *da gleda* što je drugoga.

25. Sve što se prodaje na mesarnici, jedite, i ništa neizpitujte savjesti radi;

26. Jer je Gospodnja zemlja i što je na njoj.

27. Ako li vas tko od nevjernikah pozove, i hoćete ići, jedite sve što se pred vas donese, i nepremišljajte ništa savjesti radi.

28. Ako li vam pako tko reče: ovo je idolska žrtva, nejedite, radi onoga koji vam kaže, i radi savjesti; jer je Gospodnja zemlja i što je na njoj.

29. Ali negovorim za savjest tvoju, nego drugoga; jer zašto

Digitized by Google

da moju slobodu sudi savjest drugoga?

30. Ako ja sa hvalom uživam, zašto da se huli na mene za ono, za što ja zahvaljujem?

31. Ako dakle jedete, ako li pijete, ako li drugo što činite, sve na slavu Božju činite.

32. Nebudite na smutnju ni Židovom, ni Grkom, ni crkvi Božjoj,

33. Kao što i ja u svačem svim ugadjam, netražeć svoje koristi, nego mnogih, da se spase.

GLAVA 11.

UGLEDAJTE se na mene, kao i ja na Krista.

2. Hvalim vas pak, braćo, što sve moje pamtite, i držite zapoviedi kao štovam predadoh.

3. Ali hoću da znate, da je svakomu mužu glava Isukrst; a muž je glava ženi; a Bog je glava Kristu.

4. Svaki muž, koji se s pokrivenom glavom moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju.

5. I svaka žena, koja se gologlava moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju; jer je sve jedno kao da je obrijana.

6. Ako se dakle nepokriva žena, neka se striže; ako li je ružno ženi strići se ili brijati se, neka se pokriva.

7. Ali muž da nepokriva glave, jer je obličje i slava Božja; a žena je slava muževlja.

8. Jer nije muž od žene, nego žena od muža.

9. Jer muž nije sazdan žene radi, nego žena muža radi.

10. Zato žena treba da ima vlast na glavi, andjelah radi.

11. Ali niti je muž bez žene, ni žena bez muža u Gospodu.

12. Jer kako je žena od muža, tako je i muž iz žene; a sve je od Boga.

13. Sami medju sobom sudite, je li liepo da se žena gologlava moli Bogu?

14. Ili neuči li vas i sama priroda, da je mužu sramota ako gaji dugačku kosu;

15. A ženi slava ako gaji dugačku kosu? Jer joj je kosa dana mjesto pokrivala.

16. Ako li je tko svadljiv, mi takovoga običaja neimamo, niti crkve Božje.

17. Ali ovo zapoviedajuć nehvalim da se nesabirate na bolje nego na gore.

18. Prvo dakle, kad se sabirate u crkvu, čujem da imaju razpre medju vami; i nešto vjerujem od ovoga.

19. Jer treba i krivovjerstva da budu medju vami, da se pokažu pošteni koji su medju vami.

20. A kad se skupite na jedno mjesto, nejede se večera Gospodnja.

21. Jer svaki svoju večeru uzme najprije i jede, i tako jedan gladuje a drugi se opija.

22. Zar neimate kućah da je-

Digitized by Google

dete i pijete? Ili nemarite za crkvu Božju, i sramotite one koji neimaju? Šta ću vam reći? Hoću li vas pohvaliti za to? Neću.

23. Jer ja primih od Gospoda što vam i predadoh, da Gospod Isus onu noć u koju bi predan uze hljeb,

24. I zahvalivši prelomi i reče: uzmite, jedite, ovo je tielo moje, koje se za vas lomi; ovo činite meni za spomen.

25. Tako i čašu, po večeri, govoreć: ova je čaša novi zavjet u mojoj krvi; ono činite, kadgod pijete, meni za spomen.

26. Jer kadgod jedete ovaj hljeb i čašu ovu pijete, smrt Gospodnju obznanjujete, dokle nedodje.

27. Tako, koji nedostojno jede ovaj hljeb ili pije čašu Gospodnju, kriv je tielu i krvi Gospodnjoj.

28. Ali čovjek da izpituje sebe, pa onda od hljeba da jede i od čaše da pije;

29. Jer koji nedostojno jede i pije, sud sebi jede i pije, ne razlikujuć tiela Gospodnjega

30. Zato su medju vami mnogi slabi i bolestni, i dovoljno ih spavaju.

31. Jer kad bismo sebe razsudjivali, nebismo osudjeni bili.

32. Ali kad smo sudjeni, nakazuje nas Gospod, da se neosudimo sa svietom.

33. Zato, braćo moja, kad se sastajete da jedete, izčekujte jedan drugoga.

34. Ako li je tko gladan, neka jede kod kuće, da se na grieh nesastajete. A za ostalo uredit ću kad dodjem.

GLAVA 12.

A ZA DUHOVNE *darove* neću vam, braćo, zatajiti.

2. Znate, da kad bijaste neznabožci idoste k idolom bezglasnim, kako vas vodjahu.

3. Zato vam dajem na znanje, da nitko tko Duhom Božjim govori neće reći: anatema Isusu; i nitko nemože Isusa Gospodom nazvati osim Duhom svetim.

4. Darovi su različni, ali je Duh jedan.

5. I različne su službe, ali je jedan Gospod.

6. I različne su sile, ali je jedan Bog koji čini sve u svem.

7. A u svakom se pojavljuje Duh na korist;

8. Jer iednomu se daje Duhom rieč premudrosti; a drugomu rieč razuma, po istom Duhu;

9. A drugomu vjera, tim istim Duhom; a drugomu dar izcjeljivanja, po tom istom Duhu;

10. A drugomu da čini čudesa, a drugomu proročtvo, a drugomu da razlikuje duhove, a drugomu različni jezici, a drugomu da kazuje jezike.

11. A ovo sve čini jedan i taj

Digitized by Google

isti Duh razdjeljujući po svojoj vlasti svakomu kako hoće.

12. Jer kao što je tielo jedno i ude ima mnoge, a svi udi jednoga tiela, premda su mnogi, jedno su tielo: tako i Isukrst.

13. Jer jednim Duhom mi se svi krstismo u jedno tielo, bili Židovi, ili Grci, ili robovi, ili sami svoji; i svi se jednim Duhom napojismo.

14. Jer tielo nije jedan ud, nego mnogi.

15. Ako reče noga: ja nijesam ruka, nijesam od tiela; nije li za to od tiela?

16. I ako reče uho: ja nijesam oko, nijesam od tiela; nije li zato od tiela? Kad bi sve tielo bilo oko, gdje je čuvenje?

17. A kad bi sve bilo čuvenje, gdje je mirisanje?

18. Ali Bog postavi sve ude u tielu kako je koga htio.

19. A kad bi svi bili jedan ud, gdje je tielo?

20. Sad su pak mnogi udi a jedno tielo.

21. Ali oko nemože reći ruci: netrebam te; ili opet glava nogama: netrebam vas.

22. Nego još koji se udi tiela čine da su najslabiji, najpotrebniji su.

23. I koji nam se čine da su najsramotniji na tielu, na one udaramo najveću čast;

24. I nepošteni naši *udi* najveće poštenje imaju; a pošteni *udi* netrebaju. Ali Bog složi tielo i najhudjemu *udu* dade najveću čast,

25. Da nebude razpre u tielu, nego da se udi jednako brinu jedan za drugoga.

26. I ako strada jedan ud, s njim stradaju svi udi; a ako li se jedan ud slavi, s njim se raduju svi udi.

27. A vi ste tielo Kristovo, i udi medju sobom.

28. I jedne dakle postavi Bog u crkvi prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, a po tom čudotvorce, onda darove izcjeljivanja, pomaganja, upravljanja, različne jezike.

29. Jesu li svi apostoli? Jesu li svi proroci? Jesu li svi učitelji? Jesu li svi čudotvorci?

30. Imaju li svi darove izcjeljivanja? Govore li svi jezike? Kazuju li svi?

31. Starajte se pako za veće darove; pa ću vam još bolji put pokazati.

GLAVA 13.

AKO JEZIKE čovječje i andjelske govorim a ljubavi neimam, onda sam kao zvono koje zvoni, ili praporac koji zveči.

2. I ako imam proročtvo i znam sve tajne i sva znanja, i ako imam svu vjeru da i gore premještam, a ljubavi neimam, ništa sam.

3. I ako razdam sve imanje svoje, i ako predam tielo svoje

Digitized by Google

da se sažeže, a ljubavi neimam, ništa mi nepomaže.

4. Ljubav dugo trpi, milokrvna je; ljubav nezavidi; ljubav se neveliča, nenadima se,

5. Nečini što nevalja, netraži svoje, nesrdi se, nemisli o zlu,

6. Neraduje se nepravdi, a raduje se istini,

7. Sve snosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi.

8. Ljubav nikad neprestaje, ako će i proročtvo prestati, ako će jezici umuknuti, ako će i razuma nestati.

9. Jer nešto znamo, i nešto prorokujemo;

10 A kad dodje savršeno, onda će prestati što je nešto.

11. Kad ja bijah malo diete, kao diete govorah, kao diete mišljah, kao diete razmišljavah; a kad postadoh čovjek, odbacih djetinjstvo.

12. Tako sad vidimo kao kroz staklo u zagonetki, a onda ćemo licem k licu; sad poznajem nešto, a onda ću poznati kao što sam poznat.

13. A sad ostaje vjera, nada, ljubav, ovo troje: ali je ljubav najveća medju njimi.

GLAVA 14.

DRŽITE se ljubavi, a starajte se za duhovne dare, a osobito da prorokujete.

2. Jer koji govori jezike, negovori ljudem nego Bogu: jer nitko nesluša, a on duhom govori tajne.

3. A koji prorokuje, govori ljudem za popravljanje i utjehu i utvrdjenje.

4. Jer koji govori jezike, sebe popravlja, a koji prorokuje, crkvu popravlja.

5. Ali ja bih htio, da vi svi govorite jezike, a još više da prorokujete; jer je veći onaj koji prorokuje nego li koji govori jezike, već ako *tko* kazuje, da se crkva popravlja.

6. A sad, braćo, ako dodjem k vam jezike govoreć, kakvu ću korist učiniti, ako vam negovorim ili u odkrivenju, ili u razumu, ili u proročtvu, ili u nauci?

7. Kao neke stvari bezdušne, koje daju glas, bila svirala ili gusle, ako različna glasa nedaju, kako će se razumjeti šta se svira ili gudi?

8. Jer ako truba daje nerazgovietan glas, tko će se pripraviti na boj?

9. Tako i vi, ako nerazumljivu rieč rečete jezikom, kako će se razumjeti šta govorite? Jer ćete govoriti u vjetar.

10. Ima na svietu Bog zna koliko različnih glasovah, ali ni jedan nije bez značenja.

11. Ako dakle neznam sile glasa, bit ću niemac onomu komu govorim, i onaj koji govori bit će meni niemac.

12. Tako i vi, budući da se starate za duhovne darove, gledajte da budete onimi bogati koji su na popravljanje crkve.

Digitized by Google

13. Zato, koji govori jezikom, neka se moli Bogu da kazuje.
14. Jer ako se jezikom molim Bogu, moj se duh moli, a um je moj bez ploda.
15. Šta će se dakle činiti? Molit ću se Bogu duhom, a molit ću se i umom; hvalit ću Boga duhom, a hvalit ću i umom.
16. Jer kad blagosloviš duhom, kako će onaj koji stoji mjesto prostaka reći amen po tvom blagoslovu, kad nezna šta govoriš?
17. Ti dobro zahvaljuješ, ali se drugi nepopravlja.
18. Hvala Bogu mojemu što govorim jezike većma od svih vas.
19. Ali u crkvi volim pet riečih umom svojim reći, da se i drugi pomognu, nego li tisuću riečih jezikom.
20. Braćo! nebudite djeca umom, nego pakošću djetinjite, a umom budite savršeni.
21. U zakonu se piše: drugimi jezici i drugima usnama govorit ću narodu ovomu, i ni tako me neće poslušati, govori Gospod.
22. Zato su jezici za znak, ne onim koji vjeruju, nego koji nevjeruju; a proročtvo ne onim koji nevjeruju, nego koji vjeruju.
23. Ako se dakle skupi crkva sva na jedno mjesto, i svi uzgovorite jezicim, a dodju i prostaci, ili nevjernici, neće li reći da ste poludjeli?
24. A ako svi prorokuju, i dođe kakav nevjernik ili prostak, bit će pokaran od svih i sudjen od svih.
25. I tako tajne srca njegova bivaju javljene, i tako padnuvši ničice poklonit će se Bogu, i kazat će, da je zaista Bog s vami.
26. Šta će se dakle činiti, braćo? Kad se sabirate, svaki od vas ima psalam, ima nauku, ima jezik, ima odkrivenje, ima kazivanje; a sve da biva na popravljanje.
27. Ako tko govori jezikom, ili po dvojica, ili najviše po trojica, i to poredom; a jedan da kazuje.
28. Ako li nebude nikoga da kazuje, neka šuti u crkvi, a sebi neka govori i Bogu.
29. A proroci dva ili tri neka govore, i drugi neka razsudjuju.
30. Ako li se odkrije *što* drugomu koji sjedi, neka *ćeka dok* prvi ušuti.
31. Jer možete prorokovati svi, jedan po jedan, da se svi uče, i svi da se tješe.
32. I duhovi proročki pokoravaju se prorokom;
33. Jer Bog nije *Bog* bune, nego mira. Kao po svih crkvah svetih
34. Žene vaše da šute u crkvah; jer se njim nedopusti govoriti, nego da slušaju, kao što i zakon govori.
35. Ako li hoće čemu da se

Digitized by Google

nauče, kod kuće muževe svoje neka pitaju; jer je ružno ženi da govori u crkvi.

36. Je li od vas rieč Božja izidje? ili samim vam dodje?

37. Ako tko misli, da je prorok ili duhovan, neka razumie što vam pišem, jer su Gospodnje zapoviesti.

38. Ako li tko nerazumie, neka nerazumie.

39. Zato, braćo moja, starajte se da prorokujete, i nezabranjujte govoriti jezicim.

40. A sve neka biva pošteno i uredno.

GLAVA 15.

ALI VAM napominjem, braćo, evandjelje, koje vam objavih, koje i primiste, u kojem stojite,

2. Kojim se i spasavate, ako držite kako vam objavih; već ako da uzalud vjerovaste.

3. Jer vam najprije predadoh što i primih, da Isukrst umrie za griehe naše, po pismu,

4. I da bi ukopan, i da usta treći dan, po pismu,

5. I da se javi Kefi, po tom jedanaestorici *apostolah;*

6. A po tom ga vidješe jednom više od pet stotinah braće, od kojih mnogi žive i sad, a neki i pomrieše;

7. A po tom se javi Jakovu, pa onda svim apostolom;

8. A poslije svih javi se i meni, kao kakvomu nedonoščetu.

9. Jer sam ja najmladji medju apostoli, koji nijesam dostojan nazvati se apostol, jer gonjah crkvu Božju.

10. Ali po milosti Božjoj jesam što jesam, i milost njegova što je u meni neosta prazna, nego se potrudih više od svih njih, ali ne ja nego milost Božja koja je sa mnom.

11. Bio dakle ja ili oni, tako propoviedamo, i tako vjerovaste.

12. A ako se za Krista propovieda da ustade iz mrtvih: kako govore neki medju vami da neima uzkrsnuća mrtvih?

13. I ako neima uzkrsnuća mrtvih, to ni Krist neusta.

14. A ako Krist neusta, uzalud dakle propoviedanje naše, a uzalud i vjera vaša.

15. A nalazimo se i lažni svjedoci Božji, što svjedočimo na Boga da uzkrisi Krista, kojega neuzkrisi kad mrtvi neustaju.

16. Jer ako mrtvi neustaju, ni Krist neusta.

17. A ako Krist neusta, uzalud vjera vaša: još ste u grijesih svojih.

18. Dakle i oni koji pomrieše u Kristu, izgiboše.

19. I ako se samo u ovom životu uzdamo u Krista, najnesrećniji smo od svih ljudih.

20. Ali Isukrst usta iz mrtvih, i bi novina onim koji umrieše.

21. Jer budući da kroz čovjeka bi smrt, kroz čovjeka i uzkrsnuće mrtvih.

22. Jer kako po Adamu svi

umiru, tako će i po Kristu svi oživljeti.

23. Ali svaki u svom redu: novina Isukrst; a po tom oni koji vjerovaše Kristu o njegovu dolazku;

24. Onda kraj, kad preda kraljevstvo Bogu i otcu, i kad ukine svako poglavarstvo i svaku vlast i silu.

25. Jer njemu valja kraljevati dokle nepoloži sve neprijatelje svoje pod noge svoje.

26. A pošljednji će se neprijatelj ukinuti smrt.

27. Jer sve pokori pod noge njegove. Ali kad veli, da je sve njemu pokoreno, pokazuje se da je osim onoga koji mu pokori sve.

28. A kad mu sve pokori, onda će se i sam sin pokoriti onomu koji mu sve pokori, da bude Bog sve u svem.

29. Šta dakle čine oni koji se krste mrtvih radi? Kad mrtvi jamačno neustaju, što se i krščavaju mrtvih radi?

30. I mi zašto podnosimo muke i nevolje svaki čas?

31. Svaki dan umirem, tako mi, braćo, vaše slave, koju imam u Isukrstu Gospodu našem.

32. Jer ako sam se po čovjeku borio sa zvjerovi u Efesu, kakva mi je korist ako mrtvi neustaju? Da jedemo i pijemo, jer ćemo sjutra umrieti.

33. Nevarajte se: zli razgovori kvare dobre običaje.

34. Otrieznite se jedan put kao što treba, i negriešite; jer neki neznadu za Boga, na sramotu vam kažem.

35. Ali će reći tko: kako će ustati mrtvi? i u kakvom će tielu doći?

36. Bezumniče! ti što siješ neće oživljeti ako neumre.

37. I što siješ nesiješ tielo koje će biti, nego golo zrno, bilo pšenično ili drugo kako.

38. A Bog mu daje tielo kakvo hoće, i svakomu sjemenu svoje tielo.

39. Nije svako tielo jedno tielo, nego je drugo tielo čovječje a drugo skotsko, drugo riblje a drugo ptičije.

40. I imaju tjelesa nebeska i tjelesa zemaljska: ali je druga slava nebeskim, a druga zemaljskim.

41. Druga je slava suncu, a druga slava mjesecu, i druga slava zviezdam; jer se zviezda od zviezde razlikuje u slavi.

42. Tako i uzkrsnuće mrtvih: sije se za razpadljivost, a ustaje za nerazpadljivost;

43. Sije se u sramoti, a ustaje u slavi; sije se u slabosti, a ustaje u sili;

44. Sije se tielo tjelesno, a ustaje tielo duhovno. Ima tielo tjelesno, i ima tielo duhovno.

45. Tako je i pisano: prvi čovjek Adam postade u tjelesnom životu, a posljednji Adam u Duhu koji oživljuje.

46. Ali duhovno tielo nije

prvo, nego tjelesno, pa onda duhovno.

47. Prvi je čovjek od zemlje, zemljan; drugi je čovjek Gospod s neba.

48. Kakav je zemljan, takvi su i zemljani; i kakav je nebeski takvi su i nebeski.

49. I kako nosimo obličje zemljanoga, tako ćemo nositi i obličje nebeskoga.

50. A ovo govorim, braćo, da tielo i krv nemogu naslieditikraljevstva Božjega, niti razpadljivost nerazpadljivosti nasljedjuje.

51. Evo vam kazujem tajnu: jer svi nećemo pomrieti, a svi ćemo se pretvoriti,

52. U jedan put, u trenuću oka na zvuk posljednje trube; jer će zatrubiti, i mrtvi će ustati nerazpadljivi, i mi ćemo se pretvoriti.

53. Jer ovo razpadljivo treba da se obuče u nerazpadljivost, i ovo smrtno da se obuče u bezsmrtnost.

54. A kad se ovo razpadljivo obuče u nerazpadljivost, i ovo se smrtno obuče u bezsmrtnost, onda će se sbiti ona rieč što je napisana: pobjeda proždrie smrt.

55. Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, pakle, pobjeda?

56. A žalac je smrti grieh, a sila je grieha zakon.

57. A Bogu hvala, koji nam dade pobjedu kroz Gospoda našega Isukrsta.

58. Zato, braćo moja ljubazna, budite tvrdi, nedajte se pomaknuti, i napredujte jednako u djelu Gospodnjem, znajuć da trud vaš nije uzalud pred Gospodom.

GLAVA 16.

A ZA MILOSTINJU svetim, kao što uredih po crkvah Galatijskih, onako i vi činite.

2. Svaki prvi dan nedjelje neka svaki od vas ostavlja kod sebe i skuplja koliko može, da nebivaju sbiranja kad dodjem.

3. A kad dodjem, koje nadjete za vriedne, one ću s poslanicami poslati u Jerusalem, neka odnesu vašu pomoć.

4. A ako bude vriedno da i ja idem, poći će sa mnom.

5. A k vam ću doći kad prodjem Macedoniju, jer ću proći kroz Macedoniju.

6. A u vas može biti da ću se zabaviti, ili i zimovati, da me vi pratite kud podjem.

7. Sad vas u prolaženju neću vidjeti, a nadam se neko vrieme ostati kod vas, ako Gospod dopusti.

8. A u Efesu ću ostati do trojičina dne;

9. Jer mi se otvoriše velika i bogata vrata, i protivnikah ima mnogo.

10. A ako dodje Timotej, gledajte da bude kod vas bez

Digitized by Google

straha; jer on radi djelo Gospodnje kao i ja.

11. Da ga nitko dakle neprezre, nego ga izpratite s mirom, da dodje k meni; jer ga čekam s braćom.

12. A za brata Apola, mnogo ga molih da dodje k vam s braćom: i nikako nebješe mu volja da sad dodje; ali će doći kad imat bude kad.

13. Pazite, stojte u vjeri, mužki se držite, utvrdjujte se.

14. Sve da vam biva u ljubavi.

15. Molim vas pak, braćo, znate dom Stjepanin da je novina od Ahaje, i na služenje svetim odredi se;

16. Da ste i vi pokorni takovim, i svakomu koji pomaže i trudi se.

17. Ali se obradovah dolazku Stjepaninu i Fortunatovu i Ahajikovu, jer mi oni naknadiše što sam bio bez vas;

18. Jer umiriše duh moj i vaš. Pripoznajte dakle takove.

19. Pozdravljaju vas crkve Azijske. Pozdravljaju vas u Gospodu mnogo Akvila i Priscila s domaćom svojom crkvom.

20. Pozdravljaju vas braća sva. Pozdravite jedan drugoga cjelovom svetim.

21. Pozdravljam vas ja Pavao svojom rukom.

22. Ako tko neljubi Gospoda Isukrsta, da bude proklet, maran ata.

23. Milost Gospoda našega Isukrsta s vami;

24. I ljubav moja sa svimi vami u Isukrstu. Amen.

KORINĆANOM POSLANICA DRUGA SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA, apostola Isukrsta po volji Božjoj i brata Timoteja crkvi Božjoj u Korintu, sa svimi svetimi koji su u svoj Ahaji:

2. Milost vam i mir od Boga otca našega, i Gospoda Isukrsta.

3. Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isukrsta, otac milosti i Bog svake utjehe,

4. Koji nas utješava u svakoj nevolji našoj, da bismo mogli utješiti one, koji su u svakoj nevolji, utjehom kojom nas same Bog utješava.

5. Jer kako se stradanja Kristova umnožavaju na nas, tako se i utjeha naša umnožava kroz Krista.

6. Ako li smo pak u nevolji, za vašu je utjehu i spasenje, koje postaje u trpljenju tih istih stradanjah koja i mi podnosimo.

7. I nadanje naše tvrdo je za vas. Ako li se utješavamo, za vašu je utjehu i spasenje, znajuć da kao što ste zajedničari u našem stradanju, tako i u utjesi.

8. Jer vam nećemo, braćo, zatajati nevolje naše, koja nam se dogodi u Aziji, kad nam je bilo pretežko i preko sile, tako da se nijesmo nadali ni življeti;

9. Nego sami u sebi osudismo, da nam valja pomrieti, da se *već* neuzdasmo u sebe, nego u Boga koji podiže mrtve,

10. Koji nas je od tolike smrti izbavio, i izbavlja; i u njega se uzdamo da će nas i još izbaviti,

11. S pomoću i vaše molitve za nas; da mnogi ljudi mnogu hvalu daju Bogu za dare koji su nam radi vas dati.

12. Jer je naša slava ovo: svjedočanstvo savjesti naše da smo u prostoti i čistoći Božjoj, a ne u mudrosti tjelesnoj, nego po milosti Božjoj življeli na svietu, a osobito medju vami.

13. Jer vam drugo nepišemo nego što čitate i razumievate. A nadam se da ćete i do kraja razumjeti.

14. Kao što neki i razumjeste, da smo vam slava kao i vi nam, za dan Gospoda našega Isukrsta.

15. I u ovom pouzdanju htijah da vam dodjem prije da drugu blagodat imate;

16. I kroz vas da dodjem u Macedoniju, i opet iz Macedonije da dodjem k vam, i vi da me pratite u Judeju.

17. Ali kad sam ovo htio, jesam li dakle što nepostojano činio? Ili što se nakanjujem, da se po tielu nakanjujem, da bude u mene da da, a ne ne?

18. Ali je Bog vjeran, te rieč naša k vam nebi da i ne.

19. Jer sin Božji Isukrst kojega mi vam propoviedasmo, ja i Silvan i Timotej, nebi da i ne, nego u njem bi da.

20. Jer koliko je obećanjah Božjih, u njem su da, i u njem amen, Bogu na slavu kroz nas.

21. A Bog je koji nas utvrdi s vami u Kristu, i pomaza nas,

22. Koji nas i zapečati, i dade zalog Duha u srca naša.

23. A ja za svjedoka Boga prizivam na svoju dušu, da štedeć vas nedodjoh više u Korint.

24. Ne kao da mi vladamo vjerom vašom, nego smo pomagači vaše radosti; jer u vjeri stojite.

GLAVA 2.

OVO PAK sudih u sebi da opet nedodjem k vam u žalosti.

2. Jer ako ja činim žalost vam, tko je tko će mene veseliti osim onoga koji prima žalost od mene?

3. I pisah vam ovo isto, da kad dodjem neprimim žalost na žalost, a za koje bi valjalo da se veselim, nadajuć se na sve vas da je moja radost svih vas.

4. Jer od brige mnoge i tuge srca napisah vam s mnogimi suzami, ne da biste se ožalostili, nego da biste poznali ljubav koju imam izobilno k vam.

5. Ako li je tko mene razžalio, nerazžali mene, do nekoliko, da neotežam svim vam.

6. Jer je dovoljno takovomu kar ovaj od mnogih.

7. Zato vi nasuprot većma da opraštate i tješite, da takovi kako nepadne u preveliku žalost.

8. Zato vas molim, utvrdite k njemu ljubav.

9. Jer vam zato i pisah, da poznam poštenje vaše, jeste li u svačemu poslušni.

10. A komu vi što oprostite *onomu opraštam* i ja: jer ja ako što *komu* oprostih, oprostih mu vas radi mjesto Isukrsta,

11. Da nas neprevari sotona; jer znamo šta on misli.

12. A kad dodjoh u Troadu da propoviedam evandjelje Kristovo, i otvoriše mi se vrata u Gospodu,

13. Neimadoh mira u duhu svojem, nenašavši Tita, brata svojega; nego oprostivši se s njimi izidjoh u Macedoniju.

14. Ali hvala Bogu, koji svagda nam daje pobjedu u Isukrstu, i kroz nas javlja miris poznanja svojega na svakom mjestu.

15. Jer smo mi Kristov miris Bogu i medju onimi koji se spasavaju i koji ginu:

16. Jednim dakle miris smrtni za smrt, a drugim miris životni za život. I za ovo tko je vriedan?

17. Jer mi nijesmo kao mnogi koji nečisto propoviedaju rieč Božju, nego iz čistoće, i kao iz Boga, pred Bogom, u Kristu govorimo.

GLAVA 3.

POČINJEMO li se opet sami hvaliti vam? Ili trebamo kao neki preporučnih poslanicah na vas ili od vas?

2. Jer ste vi naša poslanica napisana u srcih naših, koju poznaju i čitaju svi ljudi;

3. Koji ste se pokazali da ste poslanica Kristova, koju smo mi služeći napisali, ne mastilom, nego Duhom Boga živoga, ne na kamenih daskah, nego na mesanih daskah srca.

4. A takovo pouzdanje imamo kroz Krista u Boga.

5. Ne da smo vrstni od sebe pomisliti što kao od sebe, nego je naša vrstnoća od Boga;

6. Koji i učini nas vrstne da budemo sluge novomu zavjetu, ne po slovu nego po duhu; jer slovo ubija, a duh oživljuje.

7. Ako li služba smrti, koja je u kamenju izrezana slovima, bi u slavi, da sinovi Izraelovi nemogoše pogledati na lice Mojsijevo od slave lica njegova, koja prestaje:

8. A kamo li neće mnogo većma služba duha biti u slavi?

Google

9. Jer kad je služba osudjenja slava, mnogo većma izobiluje služba pravde u slavi.

10. Jer i nije slavno što se proslavi s ove strane prema prevelikoj slavi.

11. Jer kad je slavno ono što prestaje, mnogo će većma biti u slavi ono što ostaje.

12. Imajuć dakle takovu nadu s velikom slobodom radimo;

13. I ne kao što Mojsij metaše pokrivalo na lice svoje, da nebi mogli sinovi Izraelovi gledati svršetka onomu što prestaje.

14. No zasliepiše pomisli njihove; jer do samoga ovoga dana stoji ono pokrivalo neodkriveno u čitanju staroga zavjeta, jer u Kristu prestaje.

15. Nego do danas kad se čita Mojsij, pokrivalo na srcu njihovom stoji.

16. A kad se obrate ka Gospodu, uzet će se pokrivalo.

17. A Gospod je Duh: a gdje je Duh ondje je sloboda.

18. Mi pak svi, koji odkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.

GLAVA 4.

ZATO imajuć ovu službu kao što bismo pomilovani, nedosadjuje nam se;

2. Nego se odrekosmo tajnoga srama da neživimo u lukavstvu, niti da izvrćemo rieč Božju, nego javljanjem istine da se pokažemo svakoj savjesti čovječjoj pred Bogom.

3. Ako li je pak pokriveno evandjelje naše, u onih je pokriveno koji ginu,

4. U kojih Bog svieta ovoga osliepi razume nevjernikah, da im nezasvietli svjetlo evandjelja slave Kristove, koji je obličje Boga, koji se nevidi.

5. Jer sebe nepropoviedamo, nego Isukrsta Gospoda, a sebe same vaše sluge Isusa Gospoda radi.

6. Jer Bog, koji reče da iz tame zasvietli svjetlo, zasvietli u srcih naših na svjetlost poznanja slave Božje u licu Isukrsta.

7. Ali ovo blago imamo u zemljanih sudovih, da premnoštvo sile bude od Boga a ne od nas.

8. U svem imamo nevolje, ali nam se nedosadjuje; zabunjeni smo, ali negubimo nade;

9. Progone nas, ali nijesmo ostavljeni; obaljuju nas, ali neginemo.

10. I jednako nosimo na tielu smrt Gospoda Isusa, da se i život Isusov na tielu našem pokaže.

11. Jer mi živi jednako se predajemo na smrt za Isusa, da se i život Isusov javi na smrtnom tielu našem.

12. Zato dakle smrt vlada u nas, a život u vas.

13. Imajuć pak onaj isti duh vjere kao što je napisano: vje-

rovah, zato govorih; mi vjerujemo, zato i govorimo.

14. Znajuć, da će onaj, koji podiže Isusa, i nas podignuti s Isusom, i postaviti s vami.

15. Jer je sve vas radi, da milost umnožena izobiluje hvalami na slavu Božju.

16. Zato nam se nedosadjuje; no ako se naš spoljašni čovjek i razpada, ali se unutrnji obnavlja svaki dan.

17. Jer naša laka sadašnja briga donosi nam vječnu i od svega pretežniju slavu,

18. Nam, koji negledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se nevidi; jer je ovo što se vidi, za vrieme, a ono što se nevidi, vječno.

GLAVA 5.

JER ZNAMO, da kad se zemaljska naša kuća tiela razkopa, imamo sgradu od Boga, kuću nerukotvorenu, vječnu na nebesih.

2. Jer za tim uzdišemo, želeći se obući u svoj nebeski stan.

3. I da se obučeni, ne goli nadjemo.

4. Jer budući u ovom tielu, uzdišemo otežali; jer nećemo da se svučemo, nego da se preobučemo, da život proždere smrtno.

5. A onaj, koji nas za ovo isto stvori, Bog je, koji nam i dade zalog Duha.

6. Dobre smo dakle volje jednako, jer znamo da putujemo u tielu, daleko od Gospoda.

7. Jer po vjeri živimo a ne po gledanju.

8. Ali se nebojimo, i mnogo volimo otići od tiela, i ići ka Gospodu.

9. Zato se i staramo, ili ulazili ili odlazili, da budemo njemu ugodni.

10. Jer nam se svim valja javiti na sudu Kristovu, da primimo svaki što je koji u tielu činio, ili dobro ili zlo;

11. Znajući dakle strah Gospodnji ljude svjetujemo; a Bogu smo poznati, a nadamo se da smo i u vaših savjestih poznati.

12. Jer se nehvalimo opet pred vami, nego vam dajemo uzrok da se hvalite nam, da imate *što odgovoriti* onim koji se hvale tim što je izvana, a ne što je u srcu.

13. Jer ako se odviše hvalimo, Bogu *se hvalimo;* ako li smo smjerni, vam *smo.*

14. Jer ljubav Božja nagoni nas, kad mislimo ovo: ako jedan za sve umrie, to dakle svi umrieše.

15. Krist za sve umrie, da oni koji žive neživе više sebi, nego onomu koji za njih umrie i uzkrsnu.

16. Zato i mi od sad nikoga nepoznajemo po tielu; i ako Krista poznasmo po tielu, ali ga sad više nepoznajemo.

17. Zato, ako je tko u Kristu,

nova je tvar: staro prodje, gle, sve novo postade.

18. Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Isukrsta, i dade nam službu pomirenja.

19. Jer Bog bješe u Kristu, i sviet pomiri sa sobom neprimivši im griehah njihovih, i metnuvši u nas rieč pomirenja.

20. Tako smo mi poslani mjesto Krista, kao da Bog govori kroz nas; molimo vas u ime Kristovo, pomirite se s Bogom.

21. Jer onoga, koji neznaše grieha, nas radi učini griehom, da mi budemo pravda Božja u njem.

GLAVA 6.

MOLIMO vas pako kao pomagači, da neprimite uzalud milost Božju.

2. Jer on govori: u vrieme najbolje poslušah te, i u dan spasenja pomogoh ti. Evo sad je vrieme najbolje, evo sad je dan spasenja!

3. Nikakvo ni u čem nedajte spoticanje, da se služba nekudi;

4. Nego u svem pokažite se kao sluge Božje, u trpljenju mnogom, u nevoljah, u biedah, u tjesnotah,

5. U ranah, u tamnicah, u bunah, u trudovih, u nespavanju, u postu,

6. U čistoći, u razumu, u podnošenju, u dobroti, u Duhu svetom, u ljubavi istinitoj,

7. U rieči istine, u sili Božjoj, s oružjem pravde i na desno i na lievo,

8. Slavom i sramotom, kudjenjem i pohvalom, kao varalice i istiniti,

9. Kao neznani i poznati, kao oni koji umiru i evo smo živi, kao nakaženi a neumoreni,

10. Kao žalostni a koji se jednako vesele, kao siromašni a koji mnoge obogaćavaju, kao oni koji ništa neimaju a sve imaju.

11. Usta naša otvoriše se k vam, Korinćani, i srce naše razprostrani se.

12. Vam nije tiesno mjesto u nas, ali vam je tiesno u srcih vaših.

13. A da mi vratite (kao djeci govorim), razprostranite se i vi.

14. Nevucite u tudjem jarmu nevjernikah; jer šta ima pravda s bezakonjem? ili kakvu zajednicu ima svjetlo s tminom?

15. Kako li se slaže Krist s Belialom? ili kakav diel ima vjerni s nevjernikom?

16. Ili kako se sudara crkva Božja s idoli? Jer ste vi crkve Boga živoga, kao što reče Bog: ûselit ću se u njih, i življet ću u njih, i bit ću im Bog, i oni će biti moj narod.

17. Zato izidjite izmedju njih i odvojte se, govori Gospod, i

Digitized by Google

nedohvatajte se do nečistoće, i ja ću vas primiti,

18. I bit ću vam otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospod svedržitelj.

GLAVA 7.

IMAJUĆ dakle ovaka obećanja, o ljubazni! očistimo sebe od svake poganštine tiela i duha, i tvorimo svetinju u strahu Božjem.

2. Primite nas; nikomu neučinismo na žao, nikoga nepokvarismo, nikoga nezanesosmo.

3. Negovorim na osudjenje, jer prije rekoh da ste u srcih naših, da bih s vami i umro i življeo.

4. Vrlo slobodno govorim k vam, mnogo se hvalim vami, napunio sam se utjehe, izobilan sam radošću pored svih brigah naših.

5. Jer kad dodjosmo u Macedoniju, nikaka mira neimaše tielo naše, nego u svem bijaše u nevolji: izvana borbe, iznutra strah.

6. Ali Bog, koji tješi ponižene, utješi nas dolazkom Titovim,

7. A ne samo dolazkom njegovim, nego i utjehom kojom se on utješi za vas, kazujuć vašu želju, vaše plakanje, vaše staranje za mene, tako da se još većma obradovah.

8. Jer ako sam vas i razžalio poslanicom, nekajem se, ako se i bijah razkajao; jer vidim da ona poslanica, ako i za malo, razžali vas.

9. Ali se sad radujem, nešto bijaste žalosni, nego što se ožalostiste na pokajanje: jer se ožalostiste po Bogu, da od nas ni u čem neštetujete.

10. Jer žalost, koja je po Bogu, donosi za spasenje pokajanje, za koje se nigda nekaje; a žalost ovoga svieta smrt donosi.

11. Jer, gle, ovo samo, što se po Bogu ožalostiste, koliko učini staranje medju vami? Kakovo pravdanje, kaku nepovoljnost, kakav strah, kaku želju, kaku revnost, kaku osvetu? U svem pokazaste se da ste čisti u djelu.

12. Jer ako vam i pisah, ne onoga radi koji je skrivio, niti onoga radi komu je krivo učinjeno, nego da se pokaže medju vami staranje naše za vas pred Bogom.

13. Zato se utješismo utjehom vašom; a još se većma obradovasmo radosti Titovoj, jer vi svi umiriste duh njegov.

14. Jer što sam mu se za vas pohvalio, nijesam se posramio; nego kako je sve istina što govorismo vam, tako i pohvala naša k Titu istinita bi.

15. I srce je njegovo puno ljubavi k vam, kad se opominje poslušanja svih vas, kako ste ga sa strahom i drhtanjem primili.

16. Radujem se dakle što se u svem smiem osloniti na vas.

GLAVA 8.

DAJEMO vam pak na znanje, braćo, milost Božju koja je dana u crkvah Macedonskih,

2. Da u mnogom kušanju nevoljah suvišak radosti njihove i puko siromaštvo njihovo izobilova u bogatstvu prostote njihove.

3. Jer po mogućtvu njihovu (ja sam svjedok) i preko mogućtva dobrovoljni bijahu,

4. I s mnogim moljenjem moliše nas da primimo blagodat i zajednicu službe k svetim.

5. I ne kao što se nadasmo, nego najprije sebe predaše Gospodu i nam, po volji Božjoj,

6. Da mi umolismo Tita, da kao što je počeo onako i svrši i medju vami blagodat ovu.

7. A vi, kako ste u svem izobilni, u vjeri, i u rieči, i u razumu, i u svakom staranju, i u ljubavi svojoj k nam, da i u ovoj blagodat izobilujete.

8. Negovorim po zapoviedi, nego kad se drugi staraju, i ja vašu ljubav kušam je li istinita.

9. Jer znate milost Gospoda našega Isukrsta da, bogat budući, vas radi osiromaši, da se vi njegovim siromaštvom obogatite.

10. I svjet dajem u tom; jer je ovo na korist vam, koji nesamo činiti nego i htjeti počeste još od lanjske godine.

11. A sada dovršite to i djelom, da kao što bi dobra volja htjeti, tako da bude i učiniti, od toga što imate.

12. Jer ako ima tko dobru volju, mio je po onom što ima, a ne po onom što neima.

13. Jer se *neželi* da drugim bude radost a vam žalost, nego jednako.

14. Da u sadašnje vrieme vaš suvišak bude za njihov nedostatak, da i njihov suvišak bude za vaš nedostatak; da bude jednakost,

15. Kao što je pisano: tko je mnogo skupio, nije mu preteklo; i tko je malo skupio, nije mu nedostalo.

16. A hvala Bogu, koji je dao takovo staranje za vas u srce Titovo.

17. Jer primi moljenje; a budući da se tako vrlo stara, svojevoljno otide k vam.

18. Poslasmo pako s njim i brata, kojega je pohvala u evandjelju po svih crkvah.

19. A nesamo *to*, nego je i izabran od crkavah da ide s nami u ovu blagodat, u kojoj mi služimo za samoga Gospoda slavu i vašu dobru volju:

20. Čuvajuć se toga da nas tko nepokudi za ovo obilje u kom mi služimo.

21. I pomišljajuć za dobro ne samo pred Bogom nego i pred ljudmi.

Digitized by Google

22. A poslasmo s njimi i brata svojega, kojega mnogo putah poznasmo u mnogih stvarih da je ustalac, a sad mnogo veći zbog velikoga nadanja na vas.

23. A za Tita, on je moj drug i pomagač medju vami; a za braću našu, oni su poslanici crkveni i slava Kristova.

24. Pokažite dakle na njih svjedočanstvo svoje ljubavi i naše hvale vam i pred crkvami.

GLAVA 9.

JER ZA takovu porezu, koja se kupi svetim, netreba pisati vam:

2. Jer poznajem vašu dobru volju za koju se vami hvalim Macedoncem, da se Ahaja prigotovi od lanjske godine i vaša revnost razdraži mnoge.

3. A braću poslah, da se hvala naša vami neizprazni u ovoj stvari, nego da budete prigotovljeni, kao što sam govorio;

4. Da se, ako dodju sa mnom Macedonci, i nadju vas neprigotovljene, neosramotimo mi (da nerečem vi) u toj hvali.

5. Tako nadjoh, da je potrebno umoliti braću da napried idu k vam, i da priprave ovaj napried obrečeni vaš blagoslov, da bude gotov tako kakono ti blagoslov, a ne kao lakomstvo.

6. Ovo pak velim: tko malo sije, malo će i požnjeti; a tko obilato sije, obilato će i požnjeti.

7. Svaki (neka daje) po volji *svojega* srca, a ne sa žalošću ili od nevolje; jer Bog ljubi onoga koji dragovoljno daje.

8. A Bog je kadar učiniti, da je medju vam izobilna svaka milost, da u svem svagda svako dovoljstvo imajuć izobilujete za svako dobro djelo;

9. Kao što je pisano: prosu, dade siromahom; pravda njegova ostaje u viek.

10. A koji daje sjeme sijaču, dat će i hljeb za jelo: i umnožit će sjeme vaše, i dat će da uzrastu žita pravde vaše;

11. Da se u svem obogatite za svaku prostotu koja kroz nas čini hvalu Bogu.

12. Jer služba ove poreze neizpunjuje samo nedostatak svetih, nego čini te se i mnoge hvale daju Bogu,

13. Ogledom poreze ove hvaleć Boga za vaše pokorno priznanje evandjelja Kristova, i za prostotu podjele k njim i k svim,

14. I da se mole Bogu za vas i da čeznu za vami za premnogu milost Božju na vas.

15. A hvala Bogu na njegovu neizkazanom daru.

GLAVA 10.

A SAM ja Pavao molim vas krotosti radi i blagosti Kristove, koji sam pred vami ponižen prema vam, a kad nijesam kod vas, slobodan sam prema vam,

2. Molim pak, da mi nebude

Digitized by Google

trebalo, kad budem kod vas, onako slobodan biti, kao što mislim da smiem protiv nekim, koji misle za nas da po tielu živimo;

3. Jer ako i živimo u tielu, neborimo se po tielu.

4. Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na razkopavanje gradovah, da kvarimo pomisli

5. I svaku visinu koja se podiže na poznanje Božje, i robimo svaki razum za pokornost Kristu,

6. I u pripravnosti imamo osvetu za svaku nepokornost, kad se izvrši vaša pokornost.

7. Gledate li na ono što vam je pred očima? Ako se tko uzda da je Kristov, neka misli opet u sebi, da kako je on Kristov tako smo i mi Kristovi.

8. Jer ako se što i više pohvalim vlašću našom, koju nam dade Gospod na popravljanje a ne na kvarenje vaše, neću se postidjeti.

9. Ali da se nepokažem kao da vas plašim poslanicami;

10. Jer su poslanice, veli (netko), težke i jake, a kad je tielom pred nami slab je, i rieč njegova nevalja ništa:

11. Ovo neka pomisli takovi, da kakvi smo u rieči po poslanicah kad nijesmo kod vas, takvi smo i u djelu kad smo tu.

12. Jer nesmiemo sebe miešati ili se porediti s drugimi koji hvale sami sebe; ali sami po sebi sebe mjereć i poredjujuć sami sebe sa sobom, nerazumievaju.

13. A mi se nećemo hvaliti preko mjere, nego po mjeri pravila kojega nam Bog mjeru razdieli da dopremo i do vas.

14. Jer se mi daleko neprostiremo, kao da nedosižemo do vas; jer dopriesmo i do vas s evandjeljem Kristovim,

15. Nehvaleć se preko mjere u tudjih poslovih, imajući pako nadu kad uzraste vjera vaša, da ćemo se u vas veličati po pravilu svojem izobilno,

16. Da i u daljnih stranah od vas propovjedimo evandjelje, i da se nepohvalimo onim što je po tudjem praviluuredjeno.

17. A tko se hvali, Gospodom neka se hvali.

18. Jer onaj nije valjan, koji se sam hvali, nego kojega Gospod hvali.

GLAVA 11.

O DA BISTE malo potrpljeli moje bezumlje! no i potrpite me.

2. Jer revnujem za vas Božjom revnosti, jer vas obrekoh mužu jednomu, da djevojku čistu izvedem pred Krista.

3. Ali se bojim, da kao što zmija Evu prevari lukavstvom svojim, tako i razumi vaši da se neodvrate od prostote koja je u Kristu.

4. Jer ako onaj, koji dolazi, drugoga Isusa propovieda ko

Digitized by Google

jega mi nepropoviedasmo, ili drugoga Duha primite kojega neprimiste, ili drugo evandjelje koje neprimiste, dobro biste potrpljeli.

5. Jer mislim, da ni u čem nijesam manji od prevelikih apostolah.

6. Jer ako sam i prostak u rieči, ali u razumu nijesam. No u svem smo poznati medju vami.

7. Ili grieh učinih ponižujuć sebe da se vi povisite? Jer vam za badava Božje evandjelje propovjedih.

8. Od drugih crkavah oteh uzevši plaću za služenje vam; i došavši k vam, i bivši u sirotinji, nedosadih nikomu.

9. Jer moju sirotinju podpuniše braća koja dodjoše iz Macedonije, i u svem bez dosade vam sebe držah i držat ću.

10. Kao što je istina Kristova u meni, tako se hvala ova neće uzeti od mene u Ahajskih krajevih.

11. Za što? Što vas neljubim? Bog zna. A što činim i činit ću,

12. Da odsiečem uzrok onim koji traže uzrok, da bi u onom čim se hvale, našli se kao i mi.

13. Jer takovi lažni apostoli i prevarljivi poslenici pretvaraju se u apostole Kristove.

14. I nije čudo, jer se sam sotona pretvara u andjela svietla.

15. Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge pravde, kojim će svršetak biti po djelih njihovih.

16. Opet velim, da nitko nepomisli da sam ja bezuman; ako li ne, a ono barem kao bezumna primite me, da se i ja što pohvalim.

17. A što govorim, negovorim po Gospodu, nego kao u bezumlju, u ovoj struci hvale.

18. Budući da se mnogi hvale po tielu, i ja ću da se hvalim.

19. Jer ljubazno primate bezumne kad ste sami mudri.

20. Jer primate, ako vas tko natjera da budete sluge, ako vas tko jede, ako tko uzme, ako vas tko po obrazu bije, ako se tko veliča.

21. Na sramotu govorim, jer kao da mi oslabismo. Na što je tko slobodan (po bezumlju govorim), i ja sam slobodan.

22. Jesu li Židovi? i ja sam; jesu li Izraelci? i ja sam; jesu li sjeme Abrahamovo? i ja sam;

23. Jesu li sluge Kristove? (negovorim po mudrosti) ja sam još više. Više sam se trudio, više sam boja podnio, više putah sam bio u tamnici, mnogo putah sam dolazio do straha smrtnoga;

24. Od Židovah primio sam pet putah četrdeset manje jedan udarac;

25. Triput sam bio šiban, jednom su kamenje bacali na me, tri puta se ladja sa mnom

Digitized by Google

razbijala, noć i dan proveo sam u dubini *morskoj*.

26. Mnogo putah sam putovao, bio sam u strahu na vodah, u strahu od hajdukah, u strahu od rodbine, u strahu od neznabožacah, u strahu u gradovih, u strahu u pustinji, u strahu na moru, u strahu medju lažnom braćom;

27. U trudu i poslu, u mnogom nespavanju, u gladovanju i žedji, u mnogom pošćenju, u zimi i golotinji;

28. Osim što je izvana, navaljivanje *ljudih* svaki dan, i briga za sve crkve.

29. Tko oslabi a ja da neoslabim? Tko se smuti a ja da se nerazpalim?

30. Ako *mi* se valja hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti.

31. Bog i otac Gospoda našega Isukrsta, koji je blagosloven u vieke, zna da nelažem.

32. U Damasku neznabožački knez kralja Arete čuvaše grad Damask i hoćaše da me uhvati;

33. i kroz prozor spustiše me u košarici preko zida, i izbjegoh iz njegovih rukuh.

GLAVA 12.

ALI MI se nepomaže hvaliti, jer ću doći na vidjenja i objave Gospodnje.

2. Znam čovjeka u Kristu, koji prije četrnaest godinah (ili u tielu, neznam; ili osim tiela, neznam: Bog zna) bi odnesen do trećega neba.

3. I znam za takovog čovjeka (ili u tielu, ili osim tiela, neznam: Bog zna),

4. Da bi odnesen u raj, i ču neizkazane rieči, kojih čovjeku nije slobodno govoriti.

5. Tim ću se hvaliti, a sobom se neću hvaliti, već ako slabostmi svojimi.

6. Jer kad bih se i htio hvaliti, nebih bio bezuman, jer bih istinu kazao; ali štedim, da nebi tko više pomislio za mene nego što me vidi ili čuje što od mene.

7. I da se nebih ponio za premnoge objave, dade mi se žalac u meso, andjeo sotonin, da me ćuša da se neponosim.

8. Zato triput Gospoda molih da odstupi od mene.

9. I reče mi: dosta ti je moja milost; jer se moja sila u slabosti pokazuje sa svim. Daklem ću se najsladje hvaliti svojimi slabostmi, da se useli u mene sila Kristova.

10. Zato sam dobre volje u slabostih, u ruženju, u nevoljah, u progonstvih, u tugah za Krista; jer kad sam slab onda sam silan.

11. Postadoh bezuman hvaleći se: vi me natjeraste; jer je trebalo da me vi hvalite; jer ni u čem nijesam manji od prevelikih apostolah, ako i jesam ništa.

12. Jer znaci apostolovi učiniše se medju vami u svakom

Digitized by Google

trpljenju, u znacih i čudesih i silah.

13. Jer šta je u čem ste manji od ostalih crkavah, osim samo što vam ja sam nedosadih? Bacite na mene ovu krivicu.

14. Evo sam gotov treći put da vam dodjem, i nedosadjujem vam; jer netražim što je vaše nego vas. Jer djeca nijesu dužna roditeljem imanja teći nego roditelji djeci.

15. A ja drágovoljno potrošit ću i bit ću potrošen za duše vaše, ako i ljubim ja vas odviše, a vi mene manje ljubite.

16. Ali neka bude, ja nedosadih vam nego lukav budući dobih vas prievarom.

17. Eda li vas što zakidoh preko kojega od onih koje slah k vam?

18. Umolih Tita, i s njim poslah brata: je li vas Tit što zakide? Nehodismo li jednim duhom? ne jednimi li stopami?

19. Mislite li opet da vam se odgovaramo? Pred Bogom u Kristu govorimo, a sve je, ljubazni, za vaše popravljanje.

20. Jer se bojim, da kad po čem dodjem, neću vas naći kakove hoću, i ja ću se naći vam kakova me nećete: da kako nebudu svadje, zavisti, srdnje, prkosi, opadanja, šaptanja, nadimanja, bune:

21. Da me opet kad dodjem neponizi Bog moj u vas, i da neuzplačem za mnogimi koji su prije sagriešili i nijesu se pokajali za nečistoću i bludnost i sramotu, što počiniše.

GLAVA 13.

OVO TREĆI put idem k vam: u ustijuh dva ili tri svjedoka ostat će svaka rieč.

2. Napried kazah i napried govorim kako u vas bivši drugi put, i sad, nebudući kod vas, pišem onim koji su prije sagriešili i svim ostalim, da ako dodjem opet neću poštediti.

3. Jer tražite da izkušate Krista što u meni govori, koji medju vami nije slab, nego je silan medju vami.

4. Jer ako i razpet bi po slabosti, ali je živ po sili Božjoj; jer smo i mi slabi u njem, ali ćemo biti živi s njim silom Božjom medju vami.

5. Sami sebe okušajte jeste li u vjeri, sami sebe ogledajte. Ili nepoznajete sebe da je Isukrst u vas? već ako da u čem nijeste valjani.

6. A nadam se, da ćete poznati da mi nijesmo nevaljani.

7. A molimo se Bogu, da vi nečinite nikakva zla, ne da se mi valjani pokažemo, nego da vi dobro činite, a mi kao nevaljani da budemo.

8. Jer ništa nemožemo na istinu nego za istinu.

9. Jer se radujemo, kad mi slabimo a vi jačate. A zato se i molimo Bogu, za vaše savršenstvo.

Digitized by Google

10. Zato, nebuduć kod vas, pišem ovo, da kad dodjem, neučinim bez štedjenja po vlasti koju mi je Gospod dao na popravljanje a ne na razkopavanje.

11. A dalje, braćo, radujte se, savršujte se, utješavajte se, jednako mislite, mir imajte: i Bog ljubavi i mira bit će s vami.

12. Pozdravite jedan drugoga cjelovom svetim. Pozdravljaju vas svi sveti.

13. Milost Gospoda našega Isukrsta i ljubav Boga i otca i zajednica svetoga Duha sa svimi vami. Amen.

GALAĆANOM POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

PAVAO apostol, ni od ljudih, ni kroz čovjeka, nego kroz Isukrsta i Boga otca koji ga uzkrisi iz mrtvih,

2. I sva braća koja su sa mnom crkvam Galatskim:

3. Milost vam i mir od Boga otca i Gospoda našega Isukrsta,

4. Koji dade sebe za griehe naše, da nas izbavi od sadašnjega svieta zloga, po volji Boga i otca našega,

5. Kojemu slava u viek vieka. Amen.

6. Čudim se, da se tako odmah odvraćate na drugo evandjelje od onoga koji vas pozva milošću Kristovom,

7. Koje nije drugo, samo što neki smetaju vas, i hoće da izvrnu evandjelje Kristovo.

8. Ali ako i mi, ili andjeo s neba javi vam evandjelje drugčije nego što vam javismo, proklet da bude!

9. Kao što prije rekosmo i sad opet velim: ako vam tko javi evandjelje drugčije nego što primiste, proklet da bude!

10. Zar ja sad ljude nagovaram ili Boga? Ili tražim ljudem da ugadjam? Jer kad bih ja još ljudem ugadjao, onda nebih bio sluga Kristov.

11. Ali vam dajem na znanje, braćo, da ono evandjelje, koje sam ja javio, nije po čovjeku.

12. Jer ga ja neprimih od čovjeka, niti naučih, nego odkrivenjem Isukrsta.

13. Jer ste čuli moje življenje nekad u židovstvu, da sam odviše progonio crkvu Božju i razkopavao ju.

14. I napredovah u židovstvu većma od mnogih vrsnikah svojih u rodu svom, i odviše revnovah za otačke svoje običaje.

15. A kad bi ugodno Bogu, ko-

Digitized by Google

ji me izabra od utrobe matere moje i prizva milošću svojom,

16. Da javi sina svojega u meni, da ga evandjeljem objavim medju neznabožci: odmah nepitah tiela i krvi,

17. Niti izidjoh u Jerusalem k starijim apostolom od sebe, nego otidoh u Arapsku, i opet se vratih u Damask.

18. A poslije toga na tri godine izidjoh u Jerusalem da vidim Petra, i ostadoh u njega petnaest danah.

19. Ali drugoga od apostolah nevidjeh, osim Jakova brata Gospodnjega.

20. A što vam pišem, evo Bog vidi da nelažem.

21. A po tom dodjoh u zemlje Sirske i Cilicijske.

22. A bijah licem nepoznat Kristovim crkvamJudejskim;

23. Nego samo bijahu čule, da onaj, koji nas nekad gonjaše, sada propovieda vjeru koju nekad razkopavaše.

24. I slavljahu Boga za mene.

GLAVA 2.

APO TOM na četrnaest godinah opet izidjoh u Jerusalem s Barnabom, uzevši sa sobom i Tita.

2. Ali izidjoh po objavljenju, i razgovorih se s njimi za evandjelje koje propoviedam u neznabožacah, ali na samo s onimi koji se brojahu kao najstariji, da uzalud netrčim ili nebih trčao.

3. Ali ni Tit, koji bješe sa mnom, i bješe Grk, nebi natjeran da se obreže.

4. I za lažnu braću, koja dodjoše i privukoše se da uhode slobodu našu koju imamo u Isukrstu, da nas zarobe;

5. Kojim se ni sat nepodasmo u pokornost, da istina evandjelja ostane medju nami.

6. A za one koji se brojahu da su nešto, kakovi bili da bili, ja nemarim ništa; jer Bog negleda što je tko; jer oni, koji se brojahu kao najstariji, meni ništa nedodaše;

7. Nego nasuprot doznavši da je meni povjereno evandjelje u neobrezanih, kao Petru u obrezanih

8. (Jer onaj koji pomože Petru u apostolstvu medju obrezanimi onaj pomože i meni medju neznabožci),

9. I poznavši milost koja je meni dana, Jakov i Kefa i Ivan, koji se brojahu da su stupovi, dadoše desnice meni i Barnabi, i pristadoše da mi *propoviedamo* u neznabožcih, a oni u obrezanih.

10. Samo da se opominjemo siromašnih, za koje sam se i starao tako činiti.

11. A kad dodje Petar u Antiohiju, u oči njemu protiv stadoh; jer bješe zazoran.

12. Jer prije, dok nedodjoše neki od Jakova, jedjaše s neznabožci, a kad dodjoše, ustru-

Digitized by Google

čavaše se i odvajaše, bojeć se onih koji su iz obrezanja.

13. I dvoličahu s njim i ostali Judejci, tako da i Barnaba prista u njihovo dvoličenje.

14. A kad ja vidjeh, da neidu pravo k istini evandjelja, rekoh Petru pred svimi: kad ti, koji si Židov, neznabožački a a ne židovski živiš: zašto neznabožce nagoniš da žive židovski?

15. Mi koji smo rodjeni Židovi, a ne grješnici iz neznabožacah.

16. Pa doznavši da se čovjek neće opravdati djeli zakona, nego samo vjerom Isukrsta, i mi vjeromasvo Isukrsta, da se opravdamo vjerom Kristovom, a ne djeli zakona: jer se djeli zakona nikakvo tielo neće opravdati.

17. Ako li se mi, koji tražimo da se opravdamo Kristom, nadjosmo i sami grješnici, dakle je Kristos griehu sluga? Bože sačuvaj!

18. Jer ako opet zidam ono što razvalih, pokazujem se da sam prestupnik.

19. Jer ja zakonom zakonu umrieh da Bogu živim; s Kristom se razapeh.

20. A ja više neživim, nego živi u meni Krist. A što sad živim u tielu, živim vjerom sina Božjega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene.

21. Ne odbacujem milosti Božje; jer ako pravda kroz zakon *dolazi*, to Krist uzalud umrie.

GLAVA 3.

O NERAZUMNI Galaćani! tko vas je občinio da se nepokoravate istini? *Vi*, kojim pred očima bješe napisan Isukrst, *a sad* se medju vami razape.

2. Ovo jedno hoću od vas da doznam: ili Duha primiste kroz djela zakona ili kroz čuvenje vjere?

3. Tako li ste nerazumni? Počevši Duhom sad tielom svršujete?

4. Tako li uzalud postradaste? Kad bi bilo samo uzalud!

5. Koji vam dakle daje Duha i čini čudesa medju vami, *čini* li djelim zakona ili čuvenjem vjere?

6. Kao što Abraham vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu,

7. Poznajte dakle da su oni sinovi Abrahamovi koji su od vjere.

8. A pismo, vidjevši u napredak da Bog vjerom neznabožce pravdâ, napried objavi Abrahamu: u tebi će se blagosloviti svi neznabožci.

9. Tako, koji su od vjere, blagoslovit će se vjernim Abrahamom.

10. Jer koji su god do djelah zakona, pod kletvom su, jer je pisano: proklet svaki koji neostane u svem što je napisano u knjizi zakonskoj da čini.

11. A da se zakonom nitko neopravdava pred Bogom,

Google

poznato je: jer pravednik od vjere življet će.

12. A zakon nije od vjere; nego čovjek koji to tvori življet će u tom.

13. Krist je nas izkupio od kletve zakonske postavši za nas kletva, jer je pisano: proklet svaki koji visi na drvetu:

14. Da medju neznabožci bude blagoslov Abrahamov u Isukrstu, da obećanje Duha primimo kroz vjeru.

16. Braćo, po čovjeku govorim, nitko čovječjega potvrdjena zavjeta neodbacuje, niti mu što domeće.

16. A Abrahamu i sjemenu njegovu rečena biše obećanja. A neveli: i sjemenju, kao za mnoga, nego kao za jedno: sjemenu tvojemu, koje je Krist.

17. Ovo pak velim: zavjeta koji je od Boga potvrdjen za Krista, neodbacuje zakon, koji je postao poslije četiri stotine i trideset godinah, da ukine obećanje.

18. Jer ako je nasljedstvo od zakona, onda već nije od obećanja, a Abrahamu obećanjem darova Bog.

19. Šta će dakle zakon? Radi griehah dodade se, dokle dodje sjeme kojemu se obeća, i postavili su ga andjeli rukom posrednika.

20. Ali posrednik nije jednoga; a Bog je jedan.

21. Je li dakle zakon protivan obećanjem Božjim? Bože sačuvaj! Jer da je dan zakon koji može oživljeti, zaista bi od zakona bila pravda.

22. Ali pismo zatvori sve pod grieh, da se obećanje dade kroz vjeru Isukrsta onim koji vjeruju.

23. A prije dolazka vjere bijasmo pod zakonom čuvani i zatvoreni za vjeru koja se htjela pokazati.

24. Tako nam zakon bi čuvar do Krista, da se vjerom opravdamo.

25. A kad dodje vjera, već nijesmo pod čuvarom.

26. Jer ste vi svi sinovi Božji vjerom Isukrsta;

27. Jer koji se god u Krista krstiste, u Krista se obukoste,

28. Neima tu Žida ni Grka, neima roba ni gospodara, neima mužkoga roda ni ženskoga; jer ste vi svi jedno u Isukrstu.

29. A kad ste vi Kristovi, onda ste sjeme Abrahamovo, i po obećanju nasljednici.

GLAVA 4.

ALI VELIM: dok je nasljednik mlad ništa nije bolji od roba, ako i jest gospodar od svega;

2. Nego je pod zapovjednici i čuvari tja do roka otčina.

3. Tako i mi kad bijasmo mladi, bijasmo pod počeli svieta zarobljeni;

4. A kad se navrši vrieme, posla Bog sina svojega jedino-

rodnoga, koji je rodjen od žene i pokoren zakonu,

5. Da izkupi one koji su pod zakonom, da primimo posinačtvo.

6. I budući da ste sinovi, posla Bog Duha sina svojega u srca vaša, koji viče: Aba otče!

7. Tako već nijesi rob, nego sin; a ako si sin, i nasljednik si Božji po Isukrstu.

8. Ali tada neznajući Boga služaste onim koji po sebi nijesu bogovi.

9. A sad poznavši Boga, i još poznati bivši od Boga, kako se vraćate opet na slaba i hrdjava počela, kojim opet iznova hoćete da služite?

10. Gledate na dane i mjesece, i vremena i godine.

11. Bojim se za vas da se nebudem uzalud trudio oko vas.

12. Budite kao ja što sam; jer sam ja kao vi što ste. Braćo! molim vas, ništa mi neučiniste na žao.

13. A znate da vam u slabosti tiela najprije propovjedih evandjelje;

14. I napasti moje, koja bijaše tielu momu, neprezreste, ni popljuvaste, nego me primiste kao andjela Božjega, kao Isukrsta.

15. Kakovo bijaše onda vaše blaženstvo? Jer vam svjedočim da biste, kad bi moguće bilo, izvadili oči svoje i dali meni.

16. Tim li vam postadoh neprijatelj istinu vam govoreć?

17. Oni nerevnuju dobro za vas, nego hoće da vas odvoje, da im revnujete.

18. A dobro je revnovati svagda u dobru, i nesamo kad sam ja kod vas.

19. Dječice moja, koju opet s mukom radjam, dokle Kristovo obličje nepostane u vas;

20. Ali bih htio da sam sada kod vas, i da izmienim glas svoj, jer nemogu da se načudim za vas.

21. Kažite mi, vi koji hoćete pod zakonom da budete, neslušate li zakona?

22. Jer je pisano, da Abraham dva sina imade, jednoga od robinje a drugoga od slobodne.

23. Ali koji bješe od robinje, po tielu se rodi; a koji od slobodne, po obećanju.

24. Koje znači drugo: jer su ovo dva zavjeta: jedan dakle od gore Sinajske, koja radja za robovanje, i to je Agar.

25. Jer Agar znači Sinaj gora u Arapskoj, i poredi se sa sadašnjim Jerusalemom, i služi sa djecom svojom.

26. A gornji Jerusalem slobodna je, koja je mati svim nam.

27. Jer je pisano: razveseli se nerodkinjo koja neradjaš; prokini i poviči, ti koja netrpiš muke porodjaja; jer pusta ima mnogo više djece nego li ona koja ima muža.

Digitized by Google

28. A mi smo, braćo, po Isaku djeca obećanja.

29. No kako onda onaj koji se rodi po tielu gonjaše duhovnoga, tako i sad.

30. Ali šta govori pismo? Iztjeraj robinju i sina njezina; jer sin robinjin neće naslieditisa sinom slobodne.

31. Tako, braćo, nijesmo djeca robinje nego slobodne.

GLAVA 5.

STOJTE dakle u slobodi kojom nas Krist oslobodi, i nedajte se opet u jaram robstva uhvatiti.

2. Evo ja Pavle kažem vam, da ako se obrežete, Krist vam ništa neće pomoći.

3. A opet svjedočim svakomu čovjeku koji se obrezuje, da je dužan sav zakon tvoriti.

4. Izgubiste Krista, vi koji hoćete zakonom da se opravdate, i odpadoste od milosti.

5. Jer mi duhom čekamo od vjere nadu pravde.

6. Jer u Isukrstu niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego vjera, koja kroz ljubav radi.

7. Dobro trčaste: tko vam zabrani da se nepokoravate istini?

8. To odvraćanje nije od onoga koji vas pozva.

9. Malo kvasca ukiseli sve tiesto.

10. Ja se za vas nadam u Gospodu da ništa drugo nećete misliti. A tko vas smeta, poniet će grieh, makar tko bio.

11. A ja, braćo, ako još obrezanje propoviedam, zašto me progone? Tako se ukide smutnja križa.

12. O da bi odsječeni bili oni koji vas kvare!

13. Jer ste vi, braćo, na slobodu pozvani: samo da vaša sloboda nebude na želju tjelesnu, nego iz ljubavi služite jedan drugomu.

14. Jer se sav zakon izvršuje u jednoj rieči, to jest: ljubi bližnjega svojega kao sebe.

15. Ali ako se medju sobom koljete i jedete, gledajte da jedan drugoga neiztriebite.

16. Velim pak: po duhu hodite, i željah tjelesnih neizvršujte.

17. Jer tielo želi proti duhu, a duh proti tielu; a ovo se protivi jedno drugomu, da nečinite ono šta hoćete.

18. Ako li vas duh vodi, nijeste pod zakonom.

19. A poznata su djela tjelesna, koja su preljubočinstvo, bludnost, nečistoća, bezsramnost,

20. Idolopoklonstvo, čaranja, neprijateljstva, svadje, pakosti, srdnje, prkosi, razpre, smutnje, krivovjerstva,

21. Zavisti, ubojstva, pijanstva, žderanja, i ostala ovakova, za koja vam napried kazujem, kao što i kazah napried,

Digitized by Google

da oni koji takova čine neće naslieditikraljevstvaBožjega.
22. A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vjera,
23. Krotost, uzdržanje; na to neima zakona.
24. A koji su Kristovi, razpeše tielo sa slasti i željami.
25. Ako u duhu živimo, po duhu i da hodimo.
26. Da netražimo lažne slave razdražujuć jedan drugoga, i zavideć jedan drugomu.

GLAVA 6.

BRAĆO! ako i upadne čovjek u kakav grieh, vi duhovni izpravljajte takovoga duhom krotosti, čuvajuć sebe da i ti nebudeš izkušan.
2. Nositebremenajedan drugoga, i tako ćete izpuniti zakon Kristov.
3. Jer ako tko misli da je što a nije ništa, umom vara sebe.
4. A svatko da izpita svoje djelo, i tada će sam u sebi imati slavu, a ne u drugom.
5. Jer će svatko svoje breme nositi.
6. A koji se uči rieči, neka daje diel od svakoga dobra onomu koji ga uči.
7. Nevarajte se: Bog se neda ružiti; jer šta čovjek posije, ono će i požnjeti.
8. Jer koji sije u tielo svoje, od tiela će požnjeti pogibao; a koji sije u duh, od duha će požnjeti život vječni.
9. A dobro činiti da nam se nedosadi; jer ćemo u svoje vrieme požnjeti, ako se neumorimo.
10. Zato dakle dok imamo vremena da činimo dobro svakomu, a osobito onim, koji su s nami u vjeri.
11. Vidite koliko vam napisah rukom svojom!
12. Koji hoće da se hvale po tielu, oni vas nagone da se obrezujete, samo da nebudu gonjeni za križ Kristov.
13. Jer ni oni sami, koji se obrezuju, nedrže zakona, nego hoće da se vi obrezujete, da se vašim tielom hvale.
14. A ja Bože sačuvaj da se *čim drugim* hvalim osim križem Gospoda našega Isukrsta, kojega radi razape se meni sviet, i ja svietu.
15. Jer u Isukrstu niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego nova tvar.
16. I koliko ih god po ovom pravilu žive, na njih bit će mir i milosrdje, i na Izraelu Božjem.
17. Više da mi nitko nedosadjuje, jer ja rane Gospoda Isusa na tielu svojem nosim.
18. Milost Gospoda našega Isukrsta s duhom vašim, braćo. Amen.

Digitized by Google

EFEŠANOM POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA, po volji Božjoj apostola Isukrsta, svetim koji su u Efesu, i vjernim u Isukrstu:

2. Milost vam i mir od Boga otca našega i Gospoda Isukrsta.

3. Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isukrsta, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesih kroz Krista;

4. Kao što nas izabra kroz njega prije postanka svieta, da budemo sveti i pravedni pred njim u ljubavi,

5. Odredivši nas napried kroz Isukrsta sebi na posinačtvo, po ugodnosti volje svoje,

6. Na pohvalu slavne milosti svoje, kojom nas nadari u ljubaznom,

7. U kom imamo izbavljenje krvlju njegovom, i oproštenje griehah, po bogatstvu milosti njegove,

8. Koju je preumnožio u nas u svakoj premudrosti i razumu,

9. Pokazavši nam tajnu volje svoje, po ugodnosti svojoj, koju napried pokaza u njem,

10. Za uredbu izvršetka vremenah, da se sve sastavi u Kristu što je na nebesih i na zemlji; u njemu,

11. Kroz kojega i nasljednici postasmo, napried odredjeni bivši po naredbi Boga koji sve čini po savjetu volje svoje,

12. Da bismo bili na hvalu slave njegove, *mi* koji smo se napried uzdali u Krista,

13. Kroz kojega i vi, čuste rieč istine, evandjelje spasenja svojega, u kojem i vjerovavši zapečatiste se svetim Duhom obećanja,

14. Koji je zalog nasljedstva našega za izbavljenje tečevine na hvalu slave njegove.

15. Zato i ja, čuvši vašu vjeru u Isukrsta, i ljubav k svim svetim,

16. Neprestajem zahvaljivati za vas, i spominjati vas u svojih molitvah,

17. Da Bog Gospoda našega Isukrsta, otac slave, dade vam Duha premudrosti i objavljenja da ga poznate,

18. I bistre oči srca vašega, da biste mogli vidjeti koja je nada njegova zvanja, i koje je bogatstvo slave nasljedstva njegova u svetih,

19. I kakva je izobilna veličina sile njegove na nas koji vjerujemo po činjenju prevelike sile njegove,

20. Koju učini u Kristu, kad ga podiže iz mrtvih i posadi sebi s desne strane na nebesih

21. Nad svimi poglavarstvi, i vlastmi, isilami, i gospodstvi,

Digitized by Google

i *nad* svakim imenom što se može nazvati, nesamo na ovom svietu nego i na onom koji ide,

22. I sve pokori pod noge njegove, i njega dade za glavu crkvi, nad svimi,

23. Koja je tielo njegovo, punina onoga koji sve izpunjava u svem.

GLAVA 2.

I VAS, koji bijaste mrtvi za prestupljenja i griehe svoje,

2. U kojih nekad hodjaste po vieku ovoga svieta, po knezu koji vlada u vjetru, po duhu koji sad radi u sinovih protivljenja;

3. U kojih i mi svi življasmo negda po željah tiela svojega, čineći volju tiela i pomislih, i bijasmo rodjena djeca gnjeva, kao i ostali;

4. Ali Bog, koji je bogat u milosrdju, za premnogu ljubav svoju, koju ima k nam,

5. I nas, koji bijasmo mrtvi od griehah, oživi s Kristom (kojega) milošću ste spaseni,

6. I s njim uzkrisi i posadi na nebesih u Isukrstu.

7. Da pokaže u viekovih koji idu preveliko bogatstvo milosti svoje dobrotom na nas u Isukrstu.

8. Jer ste milošću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božji.

9. Ne od djelah, da se nitko nepohvali.

10. Jer smo njegov posao, sazdani u Isukrstu za djela dobra, koja Bog napried pripravi da u njih hodimo.

11. Zato se opominjite, da vi, koji ste negda po tielu neznabožci bili i nazivani neobrezanje od onih koji su se zvali po tielu obrezanje, koje se rukom radilo,

12. Da bijaste u ono vrieme bez Krista, odvojeni od družtva Izraelova, i bez diela u zavjetih obećanja, nade neimajući, i bezbožni na svietu:

13. A sad u Isukrstu, vi koji ste negda bili daleko, blizu postadoste krvlju Kristovom.

14. Jer je on mir naš, koji oboje sastavi u jedno, i razvali plot koji je razstavljao, neprijateljstvo, tielom svojim,

15. Zakon zapoviedih naukami ukinuvši; da iz ovoga načini sobom jednoga novoga čovjeka, čineći mir;

16. I da pomiri s Bogom oboje u jednom tielu križem, ubivši neprijateljstvo na njem.

17. I došavši propovjedi u evandjelju mir vam daljnim i onim koji su blizu.

18. Jer on dovede k otcu oboje u jednom duhu.

19. Tako dakle nijeste više tudji i došljaci, nego živite sa svetimi i domaći ste Bogu.

20. Nazidani na temelju apostolah i prorokah, gdje je kamen od ugla sam Isukrst,

21. Na kojem sva gradjevina

Digitized by Google

sastavljena raste za crkvu svetu u Gospodu;

22. Na kojem ćete se i vi sazidati za stan Božji u duhu.

GLAVA 3.

TOGA sam radi ja Pavao sužanj Isukrsta za vas neznabožce.

2. Buduć da čuste službu milosti Božje koja je meni dana medju vami,

3. Da se meni po objavljenju kaza tajna; kao što gore napisah u kratko.

4. Odakle možete čitajuć poznati moj razum u tajni Kristovoj,

5. Koja se u drugih naraštajih nekaza sinovom čovječjim, kako se sad odkri svetim njegovim apostolom i prorokom Duhom svetim:

6. Da neznabožci kroz evandjelje postanu sunasljednici i sutjelesnici i zajedničari u obećanju njegovom u Isukrstu,

7. Kojemu postadoh sluga po daru milosti Božje, koja mi je dana po činjenju sile njegove.

8. Meni najmanjemu od svih svetih dade se ova milost da objavim medju neznabožci neizkazano bogatstvo Kristovo,

9. I da objavim svim što je služba tajne od postanja svieta sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isukrsta;

10. Da se kroz crkvu sad obnani poglavarstvom i vlastim na nebu mnogorazlična premudrost Božja,

11. Po naredbi viekovah, koju učini u Isukrstu Gospodu našem;

12. U kom imamo slobodu i pristup u nadi vjerom njegovom.

13. Zato vas molim, da neoslabite zbog nevoljah mojih za vas, koje su slava vaša.

14. Toga radi preklanjam koljena svoja pred otcem Gospoda našega Isukrsta,

15. Po kom se sva čeljad i na nebesih i na zemlji zovu.

16. Da vam dâ silu po bogastvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovim za unutrnjega čovjeka,

17. Da se Kristos useli vjerom u srca vaša, da budete u ljubavi okorienjeni i utemeljeni;

18. Da biste mogli razumjeti sa svimi svetimi, što je širina i dužina i dubina i visina,

19. I poznati pretežniju od razuma ljubav Kristovu, da se izpunite svakom puninom Božjom.

20. A onomu koji može još izobilnije sve činiti što ištemo ili mislimo, po sili koja čini u nas,

21. Onomu slava u crkvi po Isukrstu u sve naraštaje u viek vieka. Amen.

GLAVA 4.

MOLIM vas dakle ja sužanj u Gospodu, da se

vladate kao što dolikuje vašemu zvanju u koje ste pozvani,
2. Sa svakom poniznošću i krotošću, s trpljenjem, trpeć jedan drugoga u ljubavi,
3. Starajuć se držati jedinstvo Duha u svezi mira;
4. Jedno tielo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svojega.
5. Jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje,
6. Jedan Bog i otac svih, koji je nad svimi, i kroza sve, i u svih nas.
7. A svakomu se od nas dade milost po mjeri dara Kristova.
8. Zato govori: izišavši na visinu zaplienio si plien, i dade dare ljudem.
9. A što izidje, šta je, osim da i sidje u najdolnja mjesta zemlje?
10. Koji sidje, to je onaj koji izidje i više svih nebesah da izpuni sve.
11. I on je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne evandjeliste, a jedne pastire i učitelje;
12. Da se sveti priprave za djelo službe, na sazidanje tiela Kristova;
13. Dokle stignemo svi u jedinstvo vjere i poznanje sina Božjega, u čovjeka savršena, u mjeru rasta visine Kristove;
14. Da nebudemo više mala djeca, koju ljulja i zanosi svaki vjetar nauke, u laži čovječjoj, putem prievare;
15. Nego vladaduć se po istini u ljubavi da u svem uzrastemo u onom koji je glava, Krist.
16. Iz kojega je sve tielo sastavljeno i sklopljeno svakim sglavkom, da jedno drugomu pomaže dobro po mjeri svakoga uda, i čini da raste tielo na popravljanje samoga sebe u ljubavi.
17. Ovo dakle govorim i svjedočim u Gospodu, da više nehodite kao što hode i ostali neznabožci u praznosti uma svojega,
18. Koji imaju smisao tamom pokriven, i udaljeni su od života Božjega za neznanje koje je u njih, za okamenjenje srcah svojih;
19. Koji ostavivši poštenje, predadoše se bezsramnosti, na činjenje svake nečistoće i lakomstva.
20. Ali vi tako nepoznaste Krista;
21. Jer ga čuste i u njem se naučiste, kao što je istina u Isusu.
22. Da odbacite, po prvom življenju, staroga čovjeka, koji se razpada u željah prevarljivih;
23. I da se obnovite duhom uma svojega,
24. I obučete u novoga čovjeka, koji je sazdan po Bogu u pravdi i u svetinji istine.
25. Zato odbacite laž i govorite istinu svaki sa svojim bliž-

Digitized by Google

njim; jer smo udi jedan drugomu.

26. Gnjevite se i negriešite; sunce da nezadje u gnjevu vašem.

27. Niti dajte mjesta djavolu.

28. Koji je krao, više da nekrade, nego još da se trudi, čineć dobro rukama svojima da ima šta davati potrebnomu.

29. Nikakva hrdjava rieč da neizlazi iz ustah vaših, nego samo što je dobro za napredovanje vjere, da dâ milost onim koji slušaju.

30. I neožalošćavajte svetoga duha Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja.

31. Svaka gorčina, i gnjev, i ljutina, i vika, i hula da se uzme od vas, sa svakom pakošću.

32. A budite jedan drugomu blagi, milostivi, praštajući jedan drugomu, kao što je i Bog u Kristu oprostio vam.

GLAVA 5.

UGLEDAJTE se dakle na Boga kao ljubazna djeca.

2. I živite u ljubavi, kao što je i Krist ljubio nas, i predao sebe za nas u prilog i žrtvu Bogu na sladki miris.

3. A bludnost i svaka nečistoća i lakomstvo da se i nespominje medju vami, kao što se pristoji svetim:

4. *Tako* i sramotne i lude rieči, ili šale, što se nepristoji; nego još zahvaljivanje.

5. Jer ovo da znate da ni jedan bludnik, ili nečist, ili skupac (koji je idolopoklonik,) neće imati diela u kraljevstvu Krista i Boga.

6. Nitko da vas nevara praznimi riečmi; jer ovih radi ide gnjev Božji na sinove nepokornosti.

7. Nebivajte dakle zajedničari njihovi.

8. Jer bijaste negda tmina, a sada ste svjetlo u Gospodu: kao djeca svjetla živite;

9. Jer je rod duhovni u svako dobroti i pravdi i istini.

10. Iztražujte što je Bogu ugodno.

11. I nepristajte na bezrodna djela tmine, nego još karajte.

12. Jer je sramno i govoriti šta oni tajno čine.

13. A sve što se kara, svjetlo objavljuje; jer sve što se objavljuje, svjetlo je;

14. Zato govori: ustani ti koji spavaš i uzkrsni iz mrtvih, i obasjat će te Krist.

15. Gledajte dakle da uredno živite, ne kao nemudri, nego kao mudri;

16. Pazite na vrieme, jer su dani zli.

17. Toga radi nebudite nerazumni, nego poznajte što je volja Božja.

18. I neopijajte se vinom, u kojem je bludnost, nego se još izpunjavajte duhom,

19. Govoreć medju sobom u psalmih i pojanju i pjesnah

duhovnih, pjevajuć i pripievajuć u srcih svojih Gospodu;
20. Zahvaljujuć za zvašto u ime Gospoda našega Isukrsta Bogu i otcu.
21. Slušajuć se medju sobom u strahu Božjem.
22. Žene! slušajte svoje muževe kao Gospoda.
23. Jer je muž glava ženi kao što je Isukrst glava crkvi, i on je spasitelj tiela.
24. No kao što crkva sluša Krista, tako (neka) i žene svoje muževe u svem.
25. Muževi! ljubite svoje žene kao što i Isukrst ljubi crkvu, i sebe predade za nju,
26. Da ju ǒsveti očistivši je kupanjem vodenim u rieči;
27. Da ju metne pred se, slavnu crkvu, neimajuću mane ni mrštine, ili takvoga čega, nego da bude sveta i bez priekora.
28. Tako su dužni muževi ljubiti svoje žene kao svoja tjelesa; jer tko ljubi svoju ženu, sebe samoga ljubi.
29. Jer nitko neomrznu kada na svoje tielo, nego ga hrani i grije, kao i Gospod crkvu.
30. Jer smo udi tiela njegova, od mesa njegova, i od kostih njegovih.
31. Toga radi ostavit će čovjek otca svojega i mater, i prionut će za ženu svoju, i bit će dvoje jedno tielo.
32. Tajna je ovo velika; a ja govorim za Krista i za crkvu.
33. Ali i vi svaki da ljubi onako svoju ženu kao i sebe samoga; a žena da se boji svojega muža.

GLAVA 6.

DJECO! slušajte svoje roditelje u Gospodu: jer je ovo pravo.
2. Poštuj otca svojega i mater; ovo je prva zapovied s obećanjem:
3. Da ti blago bude, i da živiš dugo na zemlji.
4. I vi otcevi! nerazdražujte djece svoje, nego ih gajite u nauci i u strahu Gospodnjem.
5. Sluge! slušajte gospodare svoje po tielu, sa strahom i drhtanjem, u prostoti srca svojega, kao Krista;
6. Ne samo pred očima radeći kao da ljudem ugadjate, nego kao sluge Kristove, tvoreći volju Božju od srca.
7. Dragovoljno služite, kao Gospodu, a ne kao ljudem,
8. Znajuć da svaki što učini dobro, ono će i primiti od Gospoda, bio rob ili slobodnjak.
9. I vi gospodari tako činite njim, ostavljajuć prietnje, znajući da je i vam samim i njim gospodar na nebesih, i on negleda što je tko.
10. A dalje, braćo moja, jačajte u Gospodu i u sili jačine njegove.
11. Obucite se u sve oružje Božje, da biste se mogli održati proti lukavstvu djavolskomu:

12. Jer naš rat nije s krvlju i s tielom, nego s poglavari i s vlastmi, i s upravitelji tame ovoga svieta, s duhovi pakosti izpod neba.

13. Toga radi uzmite sve oružje Božje, da biste se mogli braniti u zli dan, i svršivši sve održati se.

14. Stanite dakle opasavši bedra svoja istinom i obukavši se u oklop pravde,

15. I obuvši noge u pripravu evandjelja mira;

16. A svrh svega uzmite štit vjere, o koji ćete moći pogasiti sve razpaljene striele nečastivoga;

17. I kacigu spasenja uzmite, i mač duhovni koji je rieč Božja.

18. I svakom molitvom i moljenjem molite se Bogu duhom bez prestanka, i uz to stražite sa svakim trpljenjem i molitvom za sve svete,

19. I za mene, da mi se dâ rieč kad otvorim usta svoja, da obznanim sa slobodom tajnu evandjelja,

20. Za koje sam poslanik u okovih, da u njem govorim slobodno, kao što mi se pristoji.

21. A da i vi znate kako sam ja i šta radim, sve će vam kazati Tihik, ljubazni brat i vjerni sluga u Gospodu,

22. Kojega poslah k vam za to isto, da znate kako smo mi, i da utješi srca vaša.

23. Mir braći i ljubav s vjerom od Boga otca i Gospoda Isukrsta.

24. Milost sa svimi koji ljube Gospoda našega Isukrsta jednako. Amen.

FILIPLJANOM POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA i Timoteja, slugah Isukrsta, svim svetim u Isukrstu koji su u Filipi, s vladikami i djakoni:

2. Milost vam i mir od Boga otca našega i Gospoda Isukrsta.

3. Zahvaljujem Bogu svojemu kad se god opomenem vas,

4. Svagda u svakoj molitvi svojoj za sve vas s radošću moleći se,

5. Što vi postadoste zajedničari u evandjelju, od prvoga dana i do danas;

6. Uzdajuć se u ovo isto, da će onaj koji je počeo dobro djelo u vas, dovršiti ga tja do dana Isukrsta.

7. Kao što je pravo da ja ovo mislim za sve vas, jer vas imam u srcu u okovih svojih i

Digitized by Google

u odgovoru i potvrdjivanju evandjelja, kao sve zajedničare sa mnom u milosti.

8. Jer Bog mi je svjedok da vas ljubim ljubavlju Isukrsta;

9. I zato se molim Bogu, da ljubav vaša još više i više izobiluje u razumu i u svakoj volji,

10. Da kušate šta je bolje, da budete čisti i bez priekora na dan Kristov,

11. Napunjeni plodovah pravde kroz Isukrsta, na slavu i hvalu Božju.

12. Hoću pak da znate, braćo, da ovo što se radi sa mnom izidje za napredak evandjelja,

13. Tako da se razglasi u svoj sudnici i kod svih ostalih da su moji okovi za Krista.

14. I mnoga braća u Gospodu, oslobodivši se okovi mojimi, većma smiju govoriti rieč Božju bez straha.

15. Istina, jedni iz zavisti i svadje, a jedni od dobre volje Krista propoviedaju.

16. Tako oni uz prkos Krista objavljuju nečisto, misleći da će nanieti žalost mojim okovom;

17. A ovi iz ljubavi, znajući da za obranu evandjelja ležim u tamnici.

18. Šta dakle? Bilo kako mu drago, dvoličenjem ili istinom, Isukrst se propovieda; i zato se radujem, a i radovat ću se;

19. Jer znam, da će mi se ovo sbiti na spasenje vašom molitvom i pomoću Duha Isukrsta.

20. Kao što čekam i nadam se da se ni u čem neću postidjeti, nego da će se i sad kao svagda sa svakom slobodom Isukrst veličati u tielu mojem, bilo životom ili smrću.

21. Jer je meni život Isukrst, a smrt dobitak.

22. A kad mi življenje u tielu plod donosi, to neznam šta ću izabrati.

23. A oboje mi je milo, imajuć želju otići i s Kristom biti, koje bi mnogo bolje bilo;

24. Ali ostati u tielu potrebnije je vas radi.

25. I ovo znam jamačno, da ću biti i ostati kod svih vas na vaš napredak i radost vjere,

26. Da hvala vaša mnom izobiluje u Isukrstu, kad vam opet dodjem.

27. Samo živite kao što se pristoji evandjelju Kristovu, da vas vidim kad dodjem, ili ako vam nedodjem, da čujem za vas da stojite u jednom duhu i jednodušno se borite za vjeru evandjelja.

28. I ni u čem da se neplašite od protivnikah; što je njim znak pogibli, vam je spasenja, i to od Boga;

29. Jer se vam darova Krista radi, ne samo da ga vjerujete nego i da stradate zanj,

30. Imajuć onu istu borbu kakovu u meni vidjeste i sad čujete za mene.

GLAVA 2.

AKO IMA dakle koje poučenje u Kristu, ili ako ima koja utjeha ljubavi, ako ima koja zajednica duha, ako ima koje srce žalostivo i milosrdje,

2. Izpunite moju radost, da jedno mislite, jednu ljubav imate, jedinodušni i jedinomisleni:

3. Ništa nečinite uz prkos ili za praznu slavu; nego poniznošću činite jedan drugoga većeg od sebe.

4. Negledajte svaki za svoje, nego i za drugih.

5. Jer ono da se misli medju vami što je i u Isukrstu,

6. Koji, ako je i bio u obličju Božjem, nije se otimao da se izporedi s Bogom;

7. Nego je ponizio sam sebe uzevši obličje sluge, postavši kao i drugi ljudi i na oči nadje se kao čovjek,

8. Ponizio sam sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti na križu.

9. Zato i Bog njega povisi, i darova mu ime koje je veće od svakoga imena.

10. Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onih koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom;

11. I svaki jezik da prizna, da je Gospod Isukrst na slavu Boga otca.

12. Tako, ljubazni moji, kao što me svagda slušaste, ne samo kad sam kod vas, nego i sad mnogo većma kad nijesam kod vas, gradite spasenje svoje sa strahom i drhtanjem.

13. Jer je Bog koji čini u vas, da hoćete i učinite kao što mu je ugodno.

14. Sve činite bez vike i premišljanja,

15. Da budete pravi i cieli, djeca Božja bez mane usred roda nevaljaloga i pokvarenoga, u kojem svietlite kao svjetla na svietu,

16. Pridržavajuć rieč života, na moju hvalu za dan Kristov, da mi nebude uzalud trčanje i trud.

17. No ako i žrtvovan budem na žrtvu i službu vjere vaše, radujem se, i radujem se s vami svimi.

18. Tako i vi radujte se i budite sa mnom radostni.

19. A nadam se u Gospoda Isusa, da ću skoro poslati k vam Timoteja da se i ja razveselim razabravši kako ste vi.

20. Jer ni jednoga neimam jednake misli *sa sobom* koji se upravo brine za vas.

21. Jer svi traže što je njihovo, a ne što je Isukrsta.

22. A njegovo poštenje poznajete, jer kao diete otcu sa mnom je poslužio u evandjelju.

23. Njega dakle nadam se da ću poslati odmah kako razberem šta je za mene.

24. A nadam se u Gospoda da ću i sam skoro doći k vam.

25. Ali nadjoh za potrebno da pošljem k vam brata Epafrodita, svojega pomagača i drugara u vojevanju, a vaše ga poslanika i slugu moje potrebe;

26. Jer željaše od srca vas sve da vidi, i žaljaše što ste čuli da je bolovao.

27. Jer bješe bolestan do smrti; no Bog pomilova ga, ne samo njega, nego i mene, da mi nedodje žalost na žalost.

28. Zato ga poslah skorije, da se obradujete kad ga opet vidite, i meni da odlakša malo.

29. Primite ga dakle u Gospodu sa svakom radosti, i takove poštujte;

30. Jer za djelo Kristovo dodje do same smrti, nemarivši za svoj život da naknadi u službi mojoj što vas neimam.

GLAVA 3.

A DALJE, braćo moja, radujte se u Gospodu. Jer sve jedno da vam pišem meni nije dosadno, a vam je potrebno.

2. Čuvajte se od pasah, čuvajte se od zlih poslenikah, čuvajte se od sječenja.

3. Jer mi smo obrezanje koji duhom Bogu služimo i hvalimo se Isukrstom, a neuzdamo se u tielo,

4. Premda bi se i ja mogao uzdati u tielo. Ako tko drugi misli da se može uzdati u tielo, ja još većma,

5. Koji sam obrezan osmi dan, od roda Izraelova, kolje-na Benijaminova, Žid od Židovah, po zakonu farisej.

6. Po revnosti gonih crkvu Božju, po pravdi zakonskoj bijah bez mane.

7. No što mi bješe dobitak, ono primih za štetu Krista radi.

8. Jer sve držim za štetu prema prevažnomu poznanju Isukrsta Gospoda svojega, kojega radi sve ostavih i držim da su sve trice, *samo* da Krista dobijem,

9. I da se nadjem u njem, neimajuć svoje pravde koja je od zakona, nego koja je od vjere Isukrsta, pravdu koja je od Boga u vjeri;

10. Da poznam njega i silu uzkrsnuća njegova i zajednicu njegovih mukah, da budem nalik na smrt njegovu,

11. Da bih kako dostigao u uzkrsnuće mrtvih;

12. Ne kao da već dostigoh ili se već savrših, nego tjeram nebih li dostigao, kao što me dostiže Isukrst.

13. Braćo! ja još nemislim da sam dostigao; jedno pak *velim:* što je straga zaboravljam, a za onim što je napried sežem se,

14. I trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božjega u Isukrstu.

15. Koji smo god dakle savršeni ovako da mislimo; ako li što drugo mislite, i ovo će vam Bog objaviti.

Digitized by Google

16. Ali šta dostigosmo u onom jednako da mislimo, i po onom pravilu da živimo.

17. Ugledajte se na mene, braćo, i gledajte na one, koji tako žive kao što nas imate za ugled.

18. Jer mnogi hode, za koje vam mnogo putah govorih, a sad i plačuć govorim, neprijatelji križa Kristova;

19. Kojim je svršetak pogibao, kojim je Bog trbuh, i slava u sramu njihovu, koji zemaljski misle.

20. Jer je naše življenje na nebesih, odkuda i spasitelja očekujemo, Gospoda svojega Isukrsta,

21. Koji će preobraziti naše poniženo tielo, da bude jednako tielu slave njegove, po sili kojom može sve sebi pokoriti.

GLAVA 4.

ZATO, braćo moja ljubazna i poželjena, radosti i vienče moj! tako stojte u Gospodu, ljubazni.

2. Evodiju molim, i Sintihu molim da jedno misle u Gospodu.

3. Da, molim i tebe, druže pravi, pomaži njim, koje se u evandjelju trudjahu sa mnom, i s Klementom, i s ostalimi pomagači mojimi, kojih su imena u knjizi života.

4. Radujte se svagda u Gospodu, i opet velim: radujte se.

5. Krotost vaša da bude poznata svim ljudem.

6. Gospod je blizu. Nebrinite se ni za što nego u svem molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu prošnje vaše.

7. I mir Božji, koji nadilazi svaki um, da sačuva srca vaša i misli vaše u Gospodu Isusu.

8. A dalje, braćo moja, što je god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god prečisto, što je god preljubazno, što je god slavno, i *još* ako ima koja krjepost, i ako ima koja pohvala, to mislite.

9. Što i naučiste, i primiste, i čuste, i vidjeste u mene, ono činite, i Bog mira bit će s vami.

10. Obradovah se pak vrlo u Gospodu, što se opet opomenuste starati se za mene; kao što se i staraste, ali se nezgodnim vremenom zadržaste.

11. Negovorim zbog nedostatka, jer se ja navikoh biti dovoljan onim u čem sam.

12. Znam se i poniziti, znam i izobilovati; u svemu i svakojako navikoh, i sit biti, i gladovati, i izobilovati, i neimati.

13. Sve mogu u Isukrstu, koji mi moć daje.

14. Ali dobro učiniste što se primiste moje nevolje.

15. A znate i vi, Filipljani, da od početka evandjelja, kad izidjoh iz Macedonije, ni jedna mi crkva neprista u stvar da-

Digitized by Google

vanja i uzimanja osim vas jednih;

16. Jer i u Solun jednom i drugom poslaste mi potrebu moju.

17. Ne kao da tražim dara, nego tražim ploda koji se množi na korist vašu.

18. A ja sam primio sve i imam izobila. Izpunio sam se primivši od Epafrodita što ste mi poslali, sladki miris, prilog prijatan, ugodan Bogu.

19. A Bog moj da izpuni svaku potrebu vašu po bogatstvu svojem u slavi, u Isukrstu.

20. A Bogu i otcu našemu slava u viek vieka. Amen.

21. Pozdravite svakoga svetoga u Isukrstu. Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom.

22. Pozdravljaju vas svi sveti, a osobito koji su iz doma Cesareva.

23. Milost Gospoda našega Isukrsta sa svimi vami. Amen.

KOLOŠANOM POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA, po volji Božjoj apostola Isukrsta, i brata Timoteja,

2. Svetim koji su u Kolosih, i vjernoj braći u Isukrstu: milost vam i mir od Boga otca našega i Gospoda Isukrsta.

3. Zahvaljujemo Bogu i otcu Gospoda svojega Isukrsta, moleć se svagda za vas,

4. Čuvši vjeru vašu u Isukrsta, i ljubav koju imate k svim svetim,

5. Za nadu ostavljenu vam na nebesih, za koju napried čuste u rieči istine evandjelja,

6. Koje je u vas, kao i u svem svietu, i plodno je i raste, kao i u vas, od onoga dana kako čuste i razumjeste milost Božju u istini,

7. Kao što i doznaste od Epafrasa, ljubaznoga našega drugara u služenju, koji je za vas vjerni sluga Kristov,

8. Koji nam i javi vašu ljubav u duhu.

9. Toga radi i mi, od onoga dana kako čusmo, neprestajemo za vas moliti se Bogu i iskati da se izpunite poznanjem volje njegove u svakoj premudrosti i razumu duhovnom,

10. Da živite pristojno Bogu na svako ugadjanje i u svakom dobrom djelu da budete plodni, i da rastete u poznanju Božjem,

11. Jačajući svakom snagom po sili slave njegove, i u svakom trpljenju i dugom podnošenju s radošću;

Digitized by Google

12. Zahvaljujuć Bogu i otcu, koji nas prizva u diel nasljedstva svetih u svjetlu;
13. Koji nas izbavi od vlasti tamne, i premjesti nas u kraljevstvo sina ljubavi svoje,
14. U kom imamo izbavljenje krvlju njegovom i oproštenje griehah,
15. Koji je obličje Boga što se nevidi, koji je rodjen prije svake tvari.
16. Jer kroz njega bi sazdano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se nevidi, bili priestoli ili gospostva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se krozanj i zanj sazda.
17. I on je prije svega, i sve je u njem.
18. I on je glava tielu crkve, koji je početak *i* prvorodjeni iz mrtvih, da bude on u svem prvi;
19. Jer bi volja *otčina* da se unj useli sva punina,
20. I krozanj da primiri sve sa sobom, umirivši krvlju križa njegova krozanj sve, bilo na zemlji ili na nebu.
21. I vas, koji ste nekad bili odlučeni i neprijatelji kroz pomisli u zlih djelih,
22. A sad vas primiri u tielu mesa njegova smrću njegovom, da vas svete i bez mane i bez krivice izvede preda se.
23. Ako samo ostanete u vjeri utemeljeni i tvrdi, i nepokretni od nade evandjelja koje čuste, koje je propoviedano svoj tvari pod nebom, kojemu ja Pavao postadoh sluga.
24. Sad se radujem u svojem stradanju za vas, i dovršujem nedostatak nevoljah Kristovih na tielu svojem za tielo njegovo, koje je crkva,
25. Kojoj ja postadoh sluga po naredbi Božjoj koja mi je dana da izpunim medju vami rieč Božju,
26. Tajnu koja je bila sakrivena od postanka svieta i naraštajah, a sad se javi svetim njegovim,
27. Kojim Bog naumi pokazati, kako je bogata slava tajne ove medju neznabožci, koje je Krist u vas, nada slave;
28. Kojega mi propoviedamo svjetujuć svakoga čovjeka, i učeć svakoj premudrosti, da pokažemo svakoga čovjeka savršena u Isukrstu.
29. Za što se i trudim i borim po njegovoj moći koja u meni silno čini.

GLAVA 2.

HOĆU DAKLE da vi znate, koliku borbu imam za vas i za one što su u Laodiciji i u Hierapolju, i za sve koji nevidješe lica mojega u tielu,
2. Da se utješe srca njihova, i da se stegnu u ljubavi, i u svakom bogatstvu punoga razuma. na poznanje tajne Boga i otca i Krista,
3. U kojoj je sve blago premudrosti i razuma sakriveno.

Digitized by Google

4. A ovo govorim, da vas nitko neprevari sladkimi riečmi.

5. Jer ako tielom i nijesam kod vas, ali sam duhom s vami, radujući se i videći vaš red i tvrdju vaše vjere u Krista.

6. Kako dakle primiste Isukrsta Gospoda, onako živite u njem,

7. Ukorienjeni i nazidani u njem i utvrdjeni vjerom kao što naučiste, izobilujući u njoj zahvalnošću.

8. Braćo! čuvajte se, da vas tko nezarobi filosofijom i praznom prievarom, po kazivanju čovječjem, po nauci svieta, a ne po Kristu.

9. Jer u njem živi svaka punina Božanstva tjelesno.

10. I da budete izpunjeni u njem, koji je glava svakomu poglavarstvu i vlasti;

11. U kojem i obrezani biste obrezanjem ne rukotvorenim, odbacivši tielo griehah mesnih obrezanjem Kristovim;

12. Zakopavši se s njim krštenjem, u kojem s njim i ustaste vjerom sile Boga koji ga uzkrisi iz mrtvih.

13. I vas, koji ste bili mrtvi u griesih i u neobrezanju tiela svojega, oživljeo je s njim, poklonivši nam sve griehe,

14. I izbrisavši pismo uredbe koja bješe protiv nas, i to uzevši sa sriede prikova ga na križu;

15. I svukavši poglavarstva i vlasti izvede ih na ugled slobodno, i pobiedi ih na njem.

16. Da vas dakle nitko neosudjuje za jelo ili za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote;

17. Koje je sve bilo sjena od onoga što hoćaše da dodje, i tielo je Kristovo.

18. Nitko da vas nevara, po svojoj volji izabranom poniznošću i službom andjelah, iztražujući što nevidje, i uzalud nadimajući se umom tiela svojega,

19. A nedržeći se glave, iz koje je sve tielo s pomoću sglavakah i svezah sastavljeno, i raste za rast Božji.

20. Ako dakle umrieste s Kristom počelom svieta, zašto se kao živeći u svietu prepirete?

21. Nedohvati se, neokusi, neopipaj! koje je sve na pogibao onomu koji čini,

22. Po zapoviedih i naukah ljudskih;

23. Koje je samo po rieči premudrost samovoljno izabrane službe i poniznosti i neštedjenja tiela, ne za čast kakvu, već za punjenje tiela.

GLAVA 3.

AKO DAKLE uzkrsnuste s Kristom, tražite ono što je gore gdje Krist sjedi s desne strane Boga.

2. Mislite o onom što je gore, a ne što je na zemlji.

Digitized by Google

3. Jer umrieste, i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu.
4. A kad se javi Krist, život vaš, onda ćete se i vi s njim javiti u slavi.
5. Pomorite dakle ude svoje koji su na zemlji: bludnost, nečistoću, slast, zlu želju i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo;
6. Za koje ide gnjev Božji na sinove protivljenja;
7. U kojih i vi negda hodjaste, kad življaste medju njimi.
8. A sad odbacite i vi to sve: gnjev, ljutinu, pakost, huljenje, sramotne rieči iz ustah svojih.
9. Nelažite jedan na drugoga; svucite staroga čovjeka s djeli njegovimi,
10. I obucite novoga, koji se obnavlja za poznanje, po obličju onoga koji ga je sazdao:
11. Gdje neima Grka ni Židova, obrezanja ni neobrezanja, divljaka ni Skita, roba ni slobodnjaka, nego sve i u svem Krist.
12. Obucite se dakle kao izabrani Božji, sveti i ljubazni, u srdačno milosrdje, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljivost,
13. Snoseć jedan drugoga, i opraštajuć jedan drugomu ako ima tko tužbu na koga: kao što je i Krist vam oprostio tako i vi.
14. A svrh svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva.
15. I mir Božji da vlada u srcih vaših, na koji ste i pozvani u jednom tielu, i zahvalni budite.
16. Rieč Kristova da se bogato useli medju vas, u svakoj premudrosti učeć i svjetujuć sami sebe sa psalmi i popievkami i pjesmami duhovnimi, u milosti pjevajući u srcih svojih Gospodu.
17. I sve štogod činite riečju ili djelom, sve *činite* u ime Gospoda Isukrsta hvaleći Boga i otca po njem.
18. Žene! slušajte svoje muževe kao što treba u Gospodu.
19. Muževi! ljubite žene svoje i nesrdite se na njih.
20. Djeco! slušajte roditelje svoje u svačem; jer je ovo ugodno Gospodu.
21. Otcevi! nerazdražujte djece svoje, da negube volje.
22. Sluge! slušajte u svem svoje tjelesne gospodare, ne samo pred očima radeći kao da ljudem ugadjate, nego u prostoti srca, bojeći se Boga.
23. I sve štagod činite, od srca činite, kao Gospodu a ne kao ljudem;
24. Znajući da ćete od Gospoda primiti platu nasljedstva; jer Gospodu Kristu služite.
25. A koji skrivi primit će što je skrivio: i nema gledanja što je tko.

GLAVA 4.

1. GOSPODARI! pravdu i jednakost činite slugam,

Digitized by Google

znajuć da i vi imate gospodara na nebesih.

2. Da vam se nedosadi molitva; i stražite u njoj sa zahvaljivanjem,

3. Moleć se u jedno i za nas da nam Bog otvori vrata rieči, da propoviedamo tajnu Kristovu, za koju sam i svezan,

4. Da je javim kao što mi treba govoriti.

5. Mudro živite prema onim koji su napolju, pazeć na vrieme.

6. Rieč vaša da biva svagda s milosti, solju začinjena, da znate kako vam svakomu treba odgovarati.

7, Za mene kazat će vam sve Tihik, ljubazni brat i vjerni sluga i drugar u Gospodu,

8. Kojega poslah k vam za to isto, da razbere kako ste vi, i da utješi srca vaša

9. S Onesimom, vjernim i ljubaznim bratom našim, koji je od vas. Oni će vam sve kazati kako je ovdje.

10. Pozdravlja vas Aristarh, koji je sa mnom u sužanjstvu, i Marko nećak Barnabin, za kojega primiste zapoviedi (ako dodje k vam, primite ga);

11. I Isus prozvani Just, koji su iz obrezanja. Ovo su jedini moji pomagači u kraljevstvu Božjem, koji mi biše utjeha.

12. Pozdravlja vas Epafras, koji je od vas, sluga Isukrsta; on se jednako trudi za vas u molitvah, da budete savršeni i izpunjeni svakom voljom Božjom.

13. Jer ja svjedočim za njega, da ima veliku revnost i brigu za vas i za one koji su u Laodiciji i u Hierapolju.

14. Pozdravlja vas Luka ljekar ljubazni, i Demas.

15. Pozdravite braću u Laodiciji, i Nimfana i domaću crkvu njegovu.

16. I kad se ova poslanica pročita kod vas, učinite da se pročita i u Laodicijskoj crkvi, a onu što je pisana u Laodiciju, da i vi pročitate.

17. I kažite Arhipu: gledaj na službu koju si primio u Gospodu da je dovršiš.

18. Pozdrav mojom rukom Pavlovom. Opominjite se mojih okovah. Milost sa svimi vami. Amen.

SOLUNJANOM POSLANICA PRVA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA i Silvana i Timoteja crkvi Solunskoj u Bogu otcu i Gospodu Isukrstu: milost vam i mir od Boga otca našega i Gospoda Isukrsta.

Digitized by Google

2. Zahvaljujemo Bogu svagda za sve vas spominjuć vas u molitvah svojih,

3. I spominjuć bez prestanka vaše djelo vjere, i trud ljubavi, i strpljenje u nadi Gospoda našega Isukrsta, pred Bogom i otcem našim,

4. Znajući, braćo ljubazna, od Boga izbor vaš.

5. Jer evandjelje naše nebi k vam samo u rieči nego i u sili i u Duhu svetom, i u velikom priznanju, kao što znate kakovi bijasmo medju vami vas radi.

6. I vi se ugledaste na nas i na Gospoda primivši rieč u velikoj nevolji s radošću Duha svetoga,

7. Tako da postadoste ugled svim koji vjeruju u Macedoniji i u Ahaji.

8. Jer se od vas razglasi rieč Gospodnja ne samo u Macedoniji i Ahaji, nego i u svako mjesto izidje vjera vaša u Boga tako, da nam netreba što govoriti.

9. Jer oni obznanjuju za vas kakav ulazak imasmo k vam, i kako se obratiste Bogu od idolah, da služite Bogu živu i istinu,

10. I da čekate sina njegova s nebesah kojega uzkrsi iz mrtvih, Isusa, koji nas izbavlja ad gnjeva koji će doći.

GLAVA 2.

JER SAMI znate, braćo, ulazak naš k vam da nebi uzalud;

2. Nego postradavši prije i osramoćeni bivši, kao što znate, u Filipi, uslobodismo se u Bogu svojem kazivati vam evandjelje Božje s velikom borbom.

3. Jer utjeha naša nije od prievare, ni od nečistoće, ni u lukavstvu;

4. Nego kako nas okuša Bog da smo vjerni da primimo evandjelje, tako govorimo, ne kao ljudem ugadjajuć, nego Bogu koji kuša srca naša.

5. Jer nigda iz laskanja negovorismo k vam, kao što znate, niti iz uzroka lakomstva: Bog je svjedok;

6. Niti tražeći od ljudih slave, ni od vas, ni od drugih.

7. Mogli smo *vam* biti na dosadu, kao Kristovi apostoli: ali bijasmo krotki medju vami, kao što dojilica njeguje svoju djecu.

8. Tako smo vas radi imali, da smo gotovi bili dati vam ne samo evandjelje Božje, nego i duše svoje, jer ste nam omiljeli.

9. Jer pamtite, braćo, trud naš i posao: jer dan i noć radeć da nedosadimo ni jednomu od vas, propoviedasmo vam evandjelje Božje.

10. Vi ste svjedoci i Bog, kako sveti i pravedni i bez krivice bijasmo vam koji vjerujete,

Digitized by Google

11. Kao što znate, da svakoga vas kao otac djecu svoju

12. Moljasmo i utješavasmo, i svjedočismo vam da živite kao što se pristoji Bogu, koji vas je prizvao u svoje kraljevstvo i slavu.

13. Toga radi i mi zahvaljujemo Bogu bez prestanka, što vi primivši od nas rieč čuvenja Božjega, primiste ne kao rieč čovječju, nego (kao što zaista jest) rieč Božju, koja i čini u vas koji vjerujete.

14. Jer vi, braćo, prodjoste kao crkve Božje koje su u Judeji u Isukrstu: jer tako i vi postradaste od svojega roda kao i oni od Židovah,

15. Koji ubiše i Gospoda Isusa i proroke njegove, i koji nas iztjeraše, i Bogu neugodiše, i koji se svim ljudem protive,

16. I zabranjuju nam kazivati neznabožcem da se spase; da izpune griehe svoje svagda; ali na posljedku dodje gnjev na njih;

17. A mi, braćo, osirotjevši za vami neko vrieme licem a ne srcem, većma hićasmo da vidimo lice vaše s velikom željom.

18. Zato hoćasmo k vam doći, ja Pavao jednom i drugom, i zabrani nam sotona.

19. Jer tko je naša nada, ili radost, ili vienac slave? Nijeste li i vi pred Gospodom našim Isukrstom o njegovu dolazku?

20. Jer ste vi naša slava i radost.

GLAVA 3.

ZATO nemogući više trpljeti, naumismo sami ostati u Ateni,

2. I poslasmo Timoteja, brata svojega i slugu Božjega, i pomagača svojega u evandjelju Kristovu, da vas utvrdi i utješi u vjeri vašoj;

3. Da se nitko nesmete u ovih nevoljah; jer sami znate, da smo na to odredjeni.

4. Jer kad bijasmo kod vas, kazasmo vam napried da ćemo padati u nevolje, koje i bi, i znate.

5. Toga radi i ja, nemogući više trpljeti, poslah da poznam vjeru vašu, da vas kako neizkuša napastnik, i da uzalud nebude trud naš.

6. A sada kad dodje Timotej k nam od vas i javi nam vašu vjeru i ljubav, i da imate svagda dobar spomen o nas želeć nas vidjeti, kao i mi vas,

7. Zato se utješismo, braćo, vami u svakoj žalosti i nevolji svojoj vašom vjerom;

8. Jer smo mi sad živi kad vi stojite u Gospodu.

9. Jer kakvu hvalu možemo dati Bogu za vas, za svaku radost, kojom se radujemo vas radi pred Bogom svojim?

10. Dan i noć molimo se Bogu preizobilno, da vidimo lice vaše, i da izpunimo nedostatak vjere vaše.

Digitized by Google

11. A sam Bog i otac naš i Gospod naš Isukrst da upravi put naš k vam.

12. A vas Gospod da umnoži, i da imate izobilnu ljubav jedan k drugomu i k svim kao i mi k vam,

13. Da bi se utvrdila srca vaša bez krivice u svetinji pred Bogom i otcem našim, za dolazak Gospoda našega Isukrsta sa svimi svetimi njegovimi. Amen.

GLAVA 4.

DALJE, braćo, molimo vas i svjetujemo u Isukrstu, kao što primiste od nas, kako vam treba življeti i ugadjati Bogu, tako živite, da bivate sve izobilniji.

2. Jer znate kakve vam zapoviedi dadosmo kroz Gospoda Isusa.

3. Jer je ovo volja Božja, svetost vaša, da se čuvate od bludnosti.

4. I svaki od vas da zna držati svoj sud u svetinji i u časti,

5. A ne u slasti željah, kao i neznabožci, koji nepoznaju Boga;

6. I da neprestupate i zakidate u stvari brata svojega; jer će Gospod pokajati sve to, kao što vam i prije kazasmo i posvjedočismo.

7. Jer Bog nas nedozva na nečistoću, nego u svetost.

8. Koji dakle odbacuje, neodbacuje čovjeka nego Boga, koji je dao svetoga Duha svojega u vas.

9. A za bratoljublje netrebujete da vam se piše, jer ste sami od Boga naučeni da se ljubite medju sobom,

10. Jer to činite sa svom braćom po cieloj Macedoniji. Ali vas molimo, braćo, da još izobilnije činite,

11. I da se ljubazno starate da budete mirni, i da gledate svoj posao, i da radite svojima rukama, kao što vam zapovjedismo:

12. Da se vladate pošteno prema onim koji su napolju, i da *od njih* ništa nepotrebujete.

13. Neću vam pako zatajiti, braćo, za one koji su umrli, da nežalite kao i ostali koji neimaju nade.

14. Jer ako vjerujemo da Isus umrie i uzkrsnu, tako će Bog i one koji su umrli u Isusu dovesti s njim.

15. Jer vam ovo kazujemo riečju Gospodnjom, da mi koji živimo i ostanemo za dolazak Gospodnji, nećemo preteći onih koji su pomrli.

16. Jer će sam Gospod sa zapoviedju, s glasom arkandjelovim, i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Kristu uzkrsnut će najprije:

17. A po tom mi živi koji smo ostali, zajedno s njimi bit ćemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.

18. Tako utješavajte jedan drugoga ovimi riečmi.

Digitized by Google

GLAVA 5.

A ZA ČASE i vremena, braćo, netreba vam pisati;

2. Jer sami znate jamačno, da će dan Gospodnji doći kao lupež po noći.

3. Jer kad reku: mir je, i neima se šta bojati, onda će iznenada napastl na njih pogibao kao bol na trudnu ženu, i neće uteći.

4. Ali vi, braćo, nijeste u tami, da vas dan kao lupež zastane.

5. Jer ste vi svi sinovi svjetla i sinovi dana: nijesmo noći niti tame.

6. Tako dakle da nespavamo kao i ostali, nego da pazimo i da budemo triezni.

7. Jer koji spavaju, u noći spavaju, i koji se opijaju u noći se opijaju.

8. Ali mi, koji smo sinovi dana, da budemo triezni i obučeni u oklop vjere i ljubavi, i s kacigom nade spasenja;

9. Jer nas Bog nepostavi za gnjev, nego da dobijemo spasenje kroz Gospoda svojega Isukrsta,

10. Koji umrie za nas da mi, stražili ili spavali, zajedno s njim živimo.

11. Toga radi utješavajte jedan drugoga, i popravljajte svaki bližnjega, kao što i činite.

12. Molimo vas pak, braćo, pripoznajte one koji se trude medju vami, i nastojnike svoje u Gospodu, i učitelje svoje,

13. I imajte ih u izobilnoj ljubavi za djelo njihovo. Budite mirni medju sobom.

14. Molimo vas pak, braćo, poučavajte neuredne, utješavajte malodušne, branite slabe, snosite svakoga.

15. Gledajte da nitko nevraća komu zla za zlo;

16. Nego svagda idite za dobrom, i medju sobom, prama svim.

17. Radujte se svagda.

18. Molite se Bogu bez prestanka. Na svačem zahvaljujte; jer je ovo volja Božja u Isukrstu od vas.

19. Duha negasite. Proročtva neprezirite.

20. A sve kušajuć što je dobro držite.

21. Uklanjajte se od svakoga zla.

22. A sam Bog mira da posveti vas ciele u svačem;

23. I ciel vaš duh i duša i tielo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našega Isukrsta.

24. Vjeran je onaj koji vas dozva, koji će i učiniti.

25. Braćo! molite se Bogu za nas.

26. Pozdravite braću svu cjelovom svetim.

27. Zaklinjem vas Gospodom, da pročitate ovu poslanicu pred svom braćom svetom.

28. Milost Gospoda našega Isukrsta s vami. Amen.

SOLUNJANOM POSLANICA DRUGA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA i Silvana i Timoteja crkvi Solunskoj u Bogu otcu našem i Gospodu Isukrstu:

2. Milost vam i mir od Boga otca našega i Gospoda Isukrsta.

3. Dužni smo svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo, kao što treba; jer vrlo raste vjera vaša, i množi se ljubav svakoga vas medju vami.

4. Tako da se mi sami hvalimo vami medju crkvami Božjimi, vašim trpljenjem i vjerom u svih vaših progonstvih i nevoljah koje podnosite,

5. Za znak pravednoga suda Božjega, da se udostojite kraljevstva Božjega za koje i stradate.

6. Jer je pravedno u Boga da vrati muke onim koji vas muče;

7. A vam, koje muče, pokoj s nami, kad se pokaže Gospod Isus s neba s andjeli sile svoje

8. U ognju plamenom, koji će dati osvetu onim, koji nepoznaju Boga i neslušaju evandjelja Gospoda našega Isukrsta;

9. Koji će primiti muku, pogibao vječnu od lica Gospodnjega i od slave njegove,

10. Kad dodje da se proslavi u svetih svojih, i divan da bude u svih koji ga vjerovaše; jer se primi svjedočanstvo naše medju vami u onaj dan.

11. Zato se i molimo svagda za vas, da vas udostoji Bog naš zvanja, i izpuni svaku radost dobrote i djelo vjere u sili;

12. Da se proslavi ime Gospoda našega Isukrsta u vas i vi u njem, po milosti Boga našega i Gospoda Isukrsta.

GLAVA 2.

ALI VAS molimo, braćo, za dolazak Gospoda našega Isukrsta i za naš sastanak u njem,

2. Da se nedate lasno pokrenuti od uma, niti da se plašite, ni duhom, ni riečju, ni poslanicom, kao da je od nas poslana, da je već nastao dan Kristov.

3. Da vas nitko neprevari nikakvim načinom; jer neće doći, dok nedodje najprije odpad, i nepokaže se čovjek bezakonja, sin pogube,

4. Koji se protivi i podiže više svega što se zove Bog ili se poštuje, tako da će on sjesti u crkvi Božjoj kao Bog, pokazujuć sebe da je Bog.

5. Nepamtite li da sam vam

Google

ovo kazivao još kad sam kod vas bio?

6. I sad znate što zadržava da se nejavi u svoje vrieme.

7. Jer se već rade tajna bezzakonja, samo dok se ukloni onaj koji sad zadržava.

8. Pa će se onda javiti bezakonik, kojega će Gospod Isus ubiti duhom ustah svojih, i izkorieniti svjetlošću dolazka svojega;

9. Kojega je dolazak, po činjenju sotoninu, sa svakom silom i znaci i lažnimi čudesi,

10. I sa svakom prievarom nepravde medju onimi koji ginu: jer ljubavi istine neprimiše, da bi se spasili.

11. I zato će im Bog poslati silu prievare, da vjeruju laži;

12. Da prime sud svi koji nevjerovaše istini, nego volješe nepravdu.

13. A mi smo dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo ljubazna, Gospodu, što nas je Bog od početka izabrao za spasenje u svetinji Duha i vjeri istine.

14. U koje vas dozva evandjeljem našim, da dobijete slavu Gospoda našega Isukrsta.

15. Tako dakle, braćo, stojte i držite uredbe kojim se naučiste ili riečju ili iz poslanice naše.

16. A sam Gospod naš Isukrst, i Bog i otac naš, kojemu omiljesmo i dade nam utjehu vječnu i nadu dobru u milosti,

17. Da utješi srca vaša i da vas utvrdi u svakoj rieči i djelu dobrom.

GLAVA 3.

DALJE, braćo, molite se Bogu za nas, da rieč Gospodnja napreduje, i da se slavi kao i medju vami;

2. I da se izbavimo od bezputnih i zlih ljudih; jer vjera nije svih.

3. A Gospod je vjeran, koji će vas utvrditi i sačuvati oda zla.

4. A uzdamo se u Gospoda za vas, da ono što vam zapoviedamo i činite i činit ćete.

5. A Gospod da upravi srca vaša na ljubav Božju i na strpljivost Kristovu.

6. Zapoviedamo vam pak, braćo, u ime Gospoda našega Isukrsta, da se odvojite od svakoga brata koji živi neuredno, a ne po uredbi koju primi od nas.

7. Jer sami znate kako treba da se ugledate na nas, jer neživljasmo neuredno medju vami,

8. Niti za badava hljeb jedosmo u koga, nego u trudu i u poslu, dan i noć radeći, da nebudemo na dosadu nikomu od vas.

9. Ne kao da neimamo vlasti, nego da sebe damo vam za ugled, da budete kao i mi.

10. Jer kad bijasmo u vas, o-

vo vam zapoviedasmo, da ako tko neće da radi, da i nejede.

11. Jer čujemo, da neki neuredno žive medju vami, ništa neradeć, nego okrajče i miešaju se u tudje poslove.

12. Takovim zapoviedamo i molimo ih u Gospodu našemu Isukrstu, da mirno radeć svoj hljeb jedu.

13. A vam, braćo, da nedotuži dobro činiti.

14. A ako tko neposluša rieči naše, onoga poslanicom naznačite, i nemiešajte se s njim, da se posrami.

15. Ali ga nedržite kao neprijatelja, nego ga svjetujte kao brata.

16. A sam Gospod mira da vam dâ mir svagda u svakom dogodjaju. Gospod sa svimi vami.

17. Pozdrav mojom rukom Pavlovom, koja je znak u svakoj poslanici, ovako pišem:

18. Milost Gospoda našega Isukrsta sa svimi vami. Amen.

TIMOTEJU POSLANICA PRVA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA apostola Isukrsta, po zapoviedi Boga, spasa našega i Gospoda Isukrsta, nade naše,

2. Timoteju, pravomu sinu u vjeri, milost, milosrdje, mir od Boga otca našega i Isukrsta Gospoda našega.

3. Kao što te molih da ostaneš u Efesu, kad idjah u Macedoniju, da zapovjediš nekim da neuče drugčije,

4. Niti da gledaju na bajke i na imenike plemenah kojim neima kraja, i koji prije čine prepiranja nego li Božji napredak u vjeri.

5. A namira je zapoviesti ljubav od čista srca i dobre savjesti i vjere nelicemjerne;

6. U kojih neki pogriešivši svrnuše u prazne govore,

7. I htjeli bi da budu zakonici, a nerazumiju ni šta govore, ni šta utvrdjuju.

8. A znamo da je zakon dobar, ako ga tko drži kao što treba.

9. Znajući ovo da pravedniku zakon nije postavljen, nego bezakonikom i nepokornikom i bezbožnikom i grješnikom, nepravednim i poganim, krvnikom otca i matere, krvnikom ljudskim,

10. Bludnikom, muželožnikom, ljudokradicam, lažljivcem, krivorotnikom, i ako što drugo ima protivno zdravoj nauci,

11. Po evandjelju slave bla-

Digitized by Google

ženoga Boga, koje je meni povjereno.

12. I zahvaljujem Isukrstu Gospodu našemu koji mi daje moć, što me za vjerna primi i postavi me u službu,

13. Koji sam prije bio hulnik i progonitelj i silnik; ali bih pomilovan, jer neznajuć učinih u nevjerstvu.

14. Ali se još većma umnoži milost Gospoda našega Isukrsta s vjerom i ljubavi u Isukrsta.

15. Istinita je rieč i svakoga primanja dostojna, da Isukrst dodje na sviet da spasi grješnike, od kojih sam prvi ja.

16. Ali toga radi ja bih pomilovan, da na meni prvom pokaže svu strpljivost Isukrst, za ugled onim koji mu hoće vjerovati za život vječni.

17. A kralju vječnomu, nerazpadljivomu, koji se nevidi, jedinomu premudromu Bogu čast i slava u viek vieka. Amen.

18. Ovu pak zapovied predajem ti, sine Timoteje, po predjašnjih proročtvih za tebe: da ratuješ u njih dobar rat,

19. Imajuć vjeru i dobru savjest, koju neki odbacivši odpadoše od vjere;

20. Medju kojimi su Himenej i Aleksander, koje predadoh sotoni da se nauče nehuliti.

GLAVA 2.

MOLIM dakle prije svega da se čine prošnje, molitve, moljenja, zahvaljivanja za sve ljude,

2. Za kraljeve, i za sve koji su u vlasti, da tihi i mirni život poživimo u svakoj pobožnosti i poštenju.

3. Jer je ovo dobro i prijatno pred spasiteljem našim Bogom,

4. Koji hoće da se svi ljudi spase, i da dodju u poznanje istine.

5. Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudih, čovjek Isukrst,

6. Koji sebe dade u odkup za sve, za svjedočanstvo u svoje vrieme,

7. Za koje sam postavljen propovjednik i apostol (istinu govorim u Kristu, nelažem), učitelj neznabožacah u vjeri i istini.

8. Hoću dakle da molitve čine ljudi na svakome mjestu, podižuć svete ruke bez gnjeva i premišljanja.

9. Tako i žene u pristojnom odielu, sa stidom i poštenjem da ukrašuju sebe, ne pletenicami, ni zlatom, ili biserom, ili haljinami skupocjenimi,

10. Nego dobrimi djeli, kao što se pristoji ženam koje se obećavaju pobožnosti.

11. Žena na miru da se uči sa svakom pokornošću.

12. Ali ženi nedopuštam da uči niti da vlada mužem, nego da bude mirna.

Digitized by Google

13. Jer je Adam najprije sazdan pa onda Eva;
14. I Adam se neprevari, a žena prevarivši se postade prestupnica;
15. Ali će se spasiti radjanjem djece, ako ostane u vjeri i ljubavi i u svetinji s poštenjem.

GLAVA 3.

ISTINITA je rieč: ako tko biskupstvo želi, dobru stvar želi.
2. Ali biskup treba da je bez mane, jedne žene muž, triezan, pametan, pošten, gostoljubiv, vriedan da uči;
3. Ne pijanica, ne bojac, ne lakom, nego krotak, miran, ne lakomac;
4. Koji svojim domom dobro upravlja, koji ima poslušnu djecu sa svakim poštenjem;
5. A ako tko neumie svojim domom upravljati; kako će se moći starati za crkvu Božju?
6. Ne novokršten, da se nebi naduo, i upao u sud djavolji.
7. A valja da ima i dobro svjedočanstvo od onih koji su na polju, da nebi upao u sramotu i zamku djavolju.
8. Tako i djakoni *treba da budu* pošteni, ne dvojezični, ne koji mnogo vina piju, ne lakomi na pogan dobitak,
9. Koji imaju tajnu vjere u čistoj savjesti.
10. A i ovi da se kušaju najprije, pa onda da služe, ako su bez mane.
11. Tako i žene *treba da su* poštene, ne koje opadaju, triezne, vjerne u svem.
12. Djakoni da bivaju jedinih ženah muževi, koji dobro upravljaju djecom i svojimi domovi.
13. Jer koji dobro služe, oni dobivaju sebi dobar postup, i veliku slobodu u vjeri Isukrsta.
14. Ovo ti pišem nadajuć se da ću skoro doći k tebi.
15. Ako li se zabavim, da znaš kako treba življeti u domu Božjem, koji je crkva Boga živoga, stup i tvrdja istine.
16. I, kao što je priznato, velika je tajna pobožnosti: Bog se javi u tielu, opravda se u Duhu, pokaza se andjelom, propovjedi se neznabožcem, vjerova se na svietu, uznese se u slavi.

GLAVA 4.

A DUH razgovietno govori, da će u posljednja vremena odstupiti neki od vjere slušajuć lažne duhove i nauke djavolske,
2. U licemjerju lažah, žigosanih na svojoj savjesti,
3. Koji zabranjuju ženiti se, i *zapoviedaju* uzdržavati se od jela koja Bog stvori za jelo, sa zahvalnošću vjernim i onim koji poznaše istinu.
4. Jer je svako stvorenje Božje dobro, i ništa nije na odmet kad se prima sa zahvalnošću.

Digitized by Google

5. Jer se osvećuje riečju Božjom i molitvom.

6. Ovo sve kazujuć braći bit ćeš dobar sluga Isukrsta, odgajen riečmi vjere i dobrom naukom koju si primio.

7. A poganih i babskih gatanjah kloni se; a obučavaj se u pobožnosti.

8. Jer tjelesno obučavanje malo je koristno, a pobožnost je koristna za svašto, imajuć obećanje života sadašnjega i budućega.

9. Ovo je istinita rieč i dostojna svakoga primanja.

10. Jer se zato i trudimo i bivamo sramotni, jer se uzdamo u Boga živa, koji je spasitelj svim ljudem, a osobito vjernim.

11. Ovo zapoviedaj i uči.

12. Nitko da nepostane nemarljiv za tvoju mladost; nego budi ugled vjernim u rieči, u življenju, u ljubavi, u duhu, u vjeri, u čistoći.

13. Dokle dodjem, pazi na čitanje, utješavanje i učenje.

14. Nepusti u nemar dar u sebi koji ti je dan po proroctvu, metnuvši starješine ruke na tebe.

15. U ovom se poučavaj, u ovom stoj, da se napredak tvoj pokaže u svem.

16. Pazi na sebe i na nauku, i stoj u tom; jer ovo čineći spasit ćeš i samoga sebe i one koji te slušaju.

GLAVA 5.

STARCA nekaraj, nego mu govori kao otcu; momčadi kao braći;

2. Staricam kao materam; mladim kao sestram, sa svakom čistoćom.

3. Udovice poštuj, koje su prave udovice.

4. Ako li koja udovica ima djecu ili unučad, da se uče najprije svoj dom poštovati, i zajam vraćati roditeljem; jer je ovo ugodno pred Bogom.

5. A prava udovica i usamljena uzda se u Boga, i živi u molitvah i u moljenju dan i noć.

6. A koja živi u slastih, živa je umrla.

7. I ovo zapoviedaj, da budu bez mane.

8. Ako li tko za svoje, a osobito za domaće, nepromišlja, odrekao se vjere, i gori je od neznabožca.

9. A udovica da se neprima mladja od šestdeset godinah, i koja je bila jednomu mužu žena;

10. I koja ima svjedočanstvo u dobrih djelih, ako je djecu odgajila, ako je gostoljubiva bila, ako je svetim noge prala, ako je nevoljnim pomagala, ako je išla za svakim dobrim djelom.

11. A mladih udovicah prodji se; jer kad pobiesne proti Kristu, hoće da se udaju,

12. I imaju grieh što prvu vjeru odbaciše.

Digitized by Google

13. A k tomu i bezposlene uče se skitati po kućah, nesamo pak bezposlene, nego i jezične i sveznale, pa govore što netreba.

14. Hoću dakle, da se mlade udovice udaju, djecu radjaju, kuću kuće, a nikakva uzroka da nedaju protivniku za huljenje.

15. Jer se evo neke okrenuše za sotonom.

16. Ako koji vjerni ili vjerna ima udovice, neka se stara za njih, i da nedosadjuju crkvi, da one, koje su prave udovice može zadovoljiti.

17. A svećenikom, koji se dobro staraju, da se daje dvostruka čast, a osobito onim koji se trude u rieči i u nauci.

18. Jer pismo govori: volu koji vrše nezavezuj usta, i: radin je dostojan svoje plaće.

19. Na svećenika neprimaj tužbe, osim kad imaju dva ili tri svjedoka.

20. A koji grieše, pokaraj ih pred svimi, da i drugi imaju strah.

21. Zaklinjem te pred Bogom i Gospodom Isukrstom i izabranimi njegovimi andjeli, da ovo držiš bez licemjerja, nečineć ništa po hateru.

22. Rukuh odmah nemeći ni na koga, niti pristaj u tudje griehe. Drži sebe čista.

23. Više nepij vode, nego pij po malo vina, želudca radi svojega i čestih svojih bolestih.

24. A nekih su ljudih griesi poznati koji napried vode na sud, a nekih idu za njimi.

25. Tako su i dobra djela poznata, i koja su drugčija, nemogu se sakriti.

GLAVA 6.

ROBOVI, koji su god pod jarmom, da pokazuju svaku čast svojim gospodarom, da se nehuli na ime Božje i na nauku.

2. A koji imaju krštene gospodare, da nepostaju nemarljivi za njih, što su braća, nego još bolje da služe, jer su vjerni i ljubazni, zajedničari u milosti. Ovo uči i svjetuj.

3. Ako li tko drugčije uči, i nepristaje na zdrave rieči Gospoda našega Isukrsta i na nauku pobožnu,

4. Naduo se neznajuć ništa, nego bolujuć od zapitkivanja i praznih prepiranjah, oda šta postaje zavist, svadja, huljenje, zle misli,

5. Zaludna prepiranja onakovih ljudih koji imaju um izopačen i neimaju istine, koji misle da je pobožnost trgovina. Kloni se takovih.

6. Ali jest velika trgovina pobožnost sa zadovoljstvom.

7. Jer ništa nedonesosmo na ovaj sviet, dakle nemožemo ništa ni odnieti.

8. A kad imamo hranu i odjeću, ovim da budemo dovoljni.

9. A koji hoće da se obogate,

Digitized by Google

oni upadaju u napasti i zamke, i u mnoge lude škodljive želje, koje potapaju čovjeka u propast i pogibao.

10. Jer je korien svih zalah srebroljublje, kojemu neki predavši se zadjoše od vjere i na sebe navukoše muke velike.

11. A ti, čovječe Božji! bjegaj od ovoga, a idi za pravdom, pobožnosti, vjerom, ljubavi, trpljenjem, krotosti.

12. Bori se u dobroj borbi vjere, muči se za vječni život na koji si i pozvan, i priznao si dobro priznanje pred mnogimi svjedoci.

13. Zapoviedam ti pred Bogom koji sve oživljuje, i Isukrstom koji svjedoči za vladanja Pontija Pilata dobro priznanje,

14. Da držiš zapovied čistu i nezazornu do dolazka Gospoda našega Isukrsta,

15. Koji će se u svoje vrieme pokazati blaženi i jedini silni kralj nad kraljevi i gospodar nad gospodari,

16. Koji sam ima bezsmrtnost, i živi u svjetlosti kojoj se nemože pristupiti, kojega nitko od ljudih nije vidio, niti može vidjeti, kojemu čast i država vječna. Amen.

17. Bogatim na ovom svietu zapoviedaj da se neponose, niti uzdaju u bogatstvo propadljivo, nego u Boga živoga, koji nam sve daje izobilno za užitak;

18. Neka dobro čine, neka se bogate u dobrih djelih, neka budu podašni, zajednični,

19. Sabirajuć sebi temelj dobar za u napredak, da prime život vječni.

20. O Timoteje! sačuvaj što ti je predano, kloni se poganih praznih razgovorah i prepiranja lažno nazvanoga razuma,

21. Kojim se neki hvaleći odpadoše od vjere. Milost s tobom. Amen.

TIMOTEJU POSLANICA DRUGA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA, apostola Isukrsta po volji Božjoj za obećanje života u Isukrstu,

2. Timoteju, ljubaznomu sinu, milost, milosrdje, mir od Boga otca i Isukrsta Gospoda našega.

3. Zahvaljujem Bogu, kojemu služim od praroditeljah čistom savjesti, što bez prestanka imam spomen za tebe u molitvah svojih dan i noć,

4. Želeć te vidjet, opominjuć se suzah tvojih, da se radosti izpunim;

Digitized by Google

5. Opominjuć se nelicemjerne u tebi vjere, koja se useli najprije u babu tvoju Loidu i u mater tvoju Euniku; a uvjeren sam da je i u tebi;

6. Zaradi toga uzroka napominjem ti da pogrievaš dar Božji koji je u tebi, kako sam metnuo ruke svoje na tebe,

7. Jer nam Bog nedade duha straha, nego sile i ljubavi i čistoće.

8. Nepostidi se dakle svjedočanstva Gospoda našega Isukrsta, ni mene sužnja njegova; nego postradaj s evandjeljem Kristovim po sili Boga,

9. Koji nas spasi i prizva zvanjem svetim, ne po djelih naših, nego po svojoj naredbi i milosti, koja nam je dana u Isukrstu prije vremenah vječnih;

10. A sad se pokaza u dolazku spasitelja našega Isukrsta koji razkopa smrt, i obasja život i nerazpadljivost evandjeljem;

11. Za koje sam ja postavljen apostol i učitelj neznabožacah.

12. Zaradi toga uzroka i ovo stradam; jer znam komu vjerovah, i uvjeren sam da je podoban sačuvati amanet moj za dan onaj.

13. Imaj u pameti obraz zdravih riečih koje si čuo od mene, u vjeri i ljubavi Isukrsta.

14. Dobri amanet sačuvaj Duhom svetim koji živi u nas.

15. Znaš ovo, da se odvratiše od mene svi u Aziji, medju kojima je Figel i Hermogen.

16. A Gospod da dâ milosrdje Onesiforovu domu; jer me mnogo putah utješi, i okovah mojih nepostidje se;

17. Nego došavši u Rim potraži me još s većim staranjem i nadje.

18. Dao mu Gospod, da nadje milosrdje u Gospoda u dan onaj. I u Efesu koliko mi posluži, ti znaš dobro.

GLAVA 2.

TI DAKLE, sine moj, jačaj u milosti Isukrsta;

2. I što si čuo od mene pred mnogimi svjedoci, ono predaj vjernim ljudem, koji će biti vriedni i druge naučiti.

3. Ti dakle trpi zlo kao dobar vojnik Isukrsta;

4. Jer se nikakav vojnik nezapleće u trgovine *ovoga* svieta da ugodi vojvodi.

5. Ako i vojuje, nedobiva vienca ako pravo nevojuje.

6. Radin, koji se trudi, najprije treba da okusi od roda.

7. Razumij što govorim; a Gospod da ti dâ razum u svem.

8. Opominji se Gospoda Isukrsta koji usta iz mrtvih od sjemena Davidova, po evandjelju mojem.

9. U kojem trpim zlo do samih okovah kao zločinac; ali se rieč Božja neveže.

10. Zato trpim sve izabranih radi, da i oni dobiju spasenje u Isukrstu sa slavom vječnom.

11. Istinita je rieč: ako s njim

Digitized by Google

umriesmo, to ćemo s njim i oživljeti.

12. Ako trpimo, s njim ćemo i kraljevati. Ako se odrečemo, i on će se nas odreći.

13. Ako nevjerujemo, on ostaje vjeran; jer se sam sebe nemože odreći.

14. Ovo napominji i posvjedoči pred Gospodom, da se neprepiru, koje ništa nepomaže, nego smeta one koji slušaju.

15. Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radin, koji se neima šta stidjeti, i pravo upravlja riečju istine.

16. A poganih praznih razgovorah kloni se; jer najviše pomažu u bezbožnosti,

17. I rieč njihova kao živina toči: medju kojimi je Himenej i Filet,

18. Koji u istini pogriešiše, govoreć da je uzkrsnuće već bilo; i smetaju vjeru nekih.

19. Tvrdo dakle stoji temelj Božji imajuć ovaj pečat: pozna Gospod svoje, i: da odstupi od nepravde svaki koji spominje ime Gospodnje.

20. A u velikom domu nijesu sudi samo zlatni i srebrni, nego i drveni i zemljani: i jedni za čast, a jedni za sramotu.

21. Ako dakle tko očisti sebe od ovoga, bit će sud za čast, osvećen, i potreban domaćinu, pripravljen za svako dobro djelo.

22. Bježi od željah mladosti, a drži se pravde, vjere, ljubavi, mira, sa svimi koji prizivlju Gospoda od čistoga srca;

23. A ludih i praznih zapitkivanjah kloni se znajuć da radjaju svadje.

24. A sluga Gospodnji netreba da se svadja, nego da bude krotak k svim, poučljiv, koji nepravdu može podnositi,

25. I s krotošću poučavati one koji se protive: eda bi im kako Bog dao pokajanje za poznanje istine,

26. I da se izkopaju iz zamke djavola, koji ih je ulovio žive za svoju volju.

GLAVA 3.

ALI OVO znaj, da će u posljednje dane nastati vremena težka.

2. Jer će ljudi postati samoživi, lakomci, hvališe, ponositi, hulnici, nepokorni roditeljem, nezahvalni, nepravedni, neljubavni,

3. Neprimirljivi, opadači, neuzdržnici, biesni, nedobroljubivi,

4. Izdajnici, nagli, naduveni, koji više mare za slasti nego za Boga,

5. Koji imaju obličje pobožnosti, a sile su se njezine odrekli. I ovih se kloni.

6. Jer su od ovih oni koji se zavlače po kućah, i robe ženice koje su natovarene grijesim i vode ih različne želje,

7. Koje se svagda uče, i ni-

kad nemogu da dodju k poznanju istine.

8. Kao što se Janes i Jambres uzprotiviše Mojsiju, tako se i ovi protive istini, ljudi izopačena uma, nevješti u vjeri.

9. Ali neće dugo napredovati; jer će njihovo bezumlje postati javno pred svimi, kao i onih što posta.

10. A ti si se ugledao na moju nauku, življenje, namjeru, vjeru, snošenje, ljubav, trpljenje,

11. Progonstva, stradanja, kakova mi se dogodiše u Antiohiji, i u Ikoniji, i u Listri, kakova progonstva podnesoh, i od svih me izbavi Gospod.

12. A i svi, koji pobožno hoće da žive u Isukrstu, bit će gonjeni.

13. A zli ljudi i varalice napredovat će na gore, varajuć i varajuć se.

14. Ali ti stoj u tome što si naučio i što ti je povjereno, znajuć od koga si se naučio,

15. I buduć da iz malena umieš sveta pisma, koja te mogu umudriti na spasenje u Isukrsta.

16. Sve je pismo od Boga dano, i koristno za učenje, za karanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi,

17. Da bude savršen čovjek Božji, za svako dobro djelo pripravljen.

GLAVA 4.

ZAKLINJEM te dakle pred Bogom i Gospodom našim Isukrstom, koji će suditi živim i mrtvim, dolazkom njegovim i kraljevstvom njegovim:

2. Propoviedaj rieč, nastoj u dobro vrieme i u nevrieme, pokaraj, zaprieti, umoli sa svakim snošenjem i učenjem;

3. Jer će doći vrieme, kad zdrave nauke neće slušati, nego će po svojih željah nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši svrbe.

4. I odvratit će uši od istine, i okrenut će se ka gatalicam.

5. A ti budi triezan u svačem, trpi zlo, učini djelo evandjelista, službu svoju svrši.

6. Jer ja se već žrtvujem, i vrieme mojega odlazka nasta.

7. Dobar boj bijah, trku svrših, vjeru održah.

8. Dalje dakle meni je pripravljen vienac pravde, koji će mi dati Gospod u dan onaj, pravedni sudac; ali ne samo meni, nego i svim koji se raduju njegovu dolazku.

9. Postaraj se da dodješ brzo k meni;

10. Jer me Dimas ostavi, omiljevši mu sadašnji sviet, i otide u Solun; Krescens u Galatiju, Tit u Dalmaciju; Luka je sam kod mene.

11. Marka uzmi i dovedi ga sa sobom; jer mi je dobar za službu.

12. A Tihika poslao sam u Efes.

13. Kad dodješ donesi *mi* ka-

Digitized by Google

banicu što sam ostavio u Troadi kod Karpa, i knjige, a osobito kožne.

14. Aleksandar kovač mnogo mi zla učini. Da mu Gospod plati po djelu njegovu.

15. Čuvaj se i ti od njega; jer se vrlo protivi našim riečim.

16. U prvi moj odgovor nitko neosta sa mnom, nego me svi ostaviše. Da im se neprimi!

17. Ali Gospod bi sa mnom, i dade mi moć da se kroza me svrši propoviedanje, i da čuju svi neznabožci; i izbavih se od ustah lavovih.

18. I Gospod će me izbaviti od svakoga zla djela, i sačuvat će me za kraljevstvo svoje nebesko; kojemu slava u viek vieka. Amen.

19. Pozdravi Priscilu i Akvilu, i Onesiforov dom.

20. Erast osta u Korintu. A Trofima ostavih u Miletu bolestna.

21. Postaraj se da dodješ prije zime. Pozdravlja te Eubul, i Pudens, i Lin, i Klaudija, i braća sva.

22. Gospod Isukrst s duhom tvojim. Milost s vami. Amen.

TITU POSLANICA

SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

OD PAVLA, sluge Božjega, a apostola Isukrsta po vjeri izabranih Božjih, i po poznanju istine pobožnosti,

2. Za nadu vječnoga života, koju obeća nelažni Bog prije vremenah vječnih,

3. A javi u vremena svoja rieč svoju propoviedanjem, koje je meni povjereno po zapoviedi spasitelja našega Boga,

4. Titu, pravomu sinu po vjeri nas obojice, milost, milosrdje, mir od Boga otca i Gospoda Isukrsta, spasa našega.

5. Zato te ostavih u Kreti da popraviš što je nedovršeno, i da postaviš po svih gradovih svećenike, kao što ti ja zapovjedih,

6. Ako je tko bez mane, jedne žene muž, i ima krštenu djecu, koju nekore za bludnost ili za nepokornost.

7. Jer vladika treba da je bez mane, kao Božji pristav; ne koji sebi ugadja, ne gnjevljiv, ne pijanica, ne bojac, ne lakom na pogani dobitak;

8. Nego gostoljubiv, blag, pošten, pravedan, svet, čist;

9. Koji se drži vjerne rieči po nauci, da bude vrstan i svjetovati sa zdravom naukom, i pokarati one koji se protive.

10. Jer ima mnogo neposlušnih, praznogovorljivih, i u-

Digitized by Google

mom prevarenih, a osobito koji su iz obrezanja,

11. Kojim treba usta zatvoriti; koji ciele kuće izopačuju učeć što netreba, poganoga dobitka radi.

12. A reče netko od njih, njihov prorok: Krećani svagda lažljivi, zli zvjerovi, bezposleni trbusi.

13. Svjedočanstvo je ovo istinito; zaradi toga uzroka karaj ih bez štedjenja, da budu zdravi u vjeri,

14. Neslušajuć židovskih gatanjah ni zapoviesti ljudih koji se odvraćaju od istine.

15. Čistim je sve čisto; a poganim i nevjernim ništa nije čisto, nego je opoganjen njihov i um i savjest.

16. Govore da poznaju Boga, a djelima ga se odriču; jer su mrzki i neposlušni, i ni za kakvo dobro djelo valjani.

GLAVA 2.

A TI GOVORI što pristoji zdravoj nauci:

2. Starcem da budu triezni, pošteni, čisti, zdravi u vjeri, u ljubavi, u trpljenju;

3. Staricam takodjer da žive kao što se pristoji svetim, da nebudu opadljive, da se nepredaju vrlo vinu, da se uče dobru,

4. Da uče mlade kako da ljube svoje muževe i djecu,

5. Da budu poštene, čiste, dobre kućanice, blage, pokorne svojim muževom, da se nehuli na rieč Božju.

6. Tako i mladiće svjetuj da budu pošteni.

7. A u svem podaj sam sebe za ugled dobrih djelah, u nauci cielost, poštenje,

8. Rieč zdravu, nezazornu: da se posrami onaj koji se protivi, neimajuć ništa zlo govoriti na nas.

9. Sluge da slušaju svoje gospodare, da budu ugodni u svačem, da neprigovaraju,

10. Da ne kradu, nego u svačem da pokazuju dobru vjeru, da nauku spasitelja našega Boga ukrašuju u svačem.

11. Jer se pokaza milost Božja koja spasava sve ljude,

12. Učeć nas da se odrečemo bezbožnosti i željah ovoga svieta, i da pošteno i pravedno i pobožno poživimo na ovom svietu,

13. Čekajuć blaženu nadu i javljenja slave velikoga Boga i spasa našega Isukrsta,

14. Koji je dao sebe za nas da nas izbavi od svakoga bezakonja, i da očisti sebi narod izabrani koji čezne za dobrimi djeli.

15. Ovo govori, i svjetuj, i karaj sa svakom zapoviešću, da te nitko neprezire.

GLAVA 3.

OPOMINJI ih, da budu pokorni i poslušni gospodarom i zapovjednikom, i gotovi na svako dobro djelo;

Digitized by Google

2. Ni na koga da nehule, da se nesvadjaju, nego da budu mirni, svaku krotost da pokazuju svim ljudem.

3. Jer i mi bijasmo negda ludi, i nepokorni, i prevareni, služeći različnim željam i slastim, u pakosti i zavisti živeći, mrzki budući i mrzeći jedan na drugoga.

4. A kad se pokaza milost i čovjekoljublje spasa našega Boga,

5. Ne za djela pravedna koja mi učinismo, nego po svom milosrdju spasi nas kupelju prerodjenja i obnovljenjem Duha svetoga.

6. Kojega izli na nas obilno kroz Isukrsta spasitelja našega,

7. Da se opravdamo milošću njegovom, i da budemo nasljednici života vječnoga po nadi.

8. Sine Tite! istinita je rieč, i u tom hoću da utvrdjuješ, da se oni, koji vjerovaše Bogu, trude i staraju za dobro djelo: ovo je koristno ljudem i dobro.

9. A ludih zapitkivanjah i imenikah od plemenah, i svadjah i prepiranja o zakonu kloni se; jer je to nekoristno i prazno.

10. Čovjeka krivovjerca po prvom i drugom svjetovanju kloni se,

11. Znajuć da se takovi izopačio, i grieši, i sam je sebe osudio.

12. Kad pošljem k tebi Artemu ili Tihika, postaraj se da dodješ k meni u Nikopolj, jer sam namislio ondje zimovati.

13. Zenu zakonika i Apola liepo opremi da imaju sve što im treba.

14. Ali i naši neka se uče napredovati u dobrih djelih ako gdje bude od potrebe da nebudu bez roda.

15. Pozdravljaju te svi, koji su sa mnom. Pozdravi sve koji nas ljube u vjeri. Milost sa svimi vami. Amen.

FILEMONU POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

OD PAVLA, sužnja Isukrsta, i Timoteja brata, Filemonu ljubaznomu i pomagaču našemu.

2. I Apiji, sestri ljubaznoj, i Arhipu, našemu drugaru u vojevanju, i domaćoj tvojoj crkvi:

3. Milost vam i mir od Boga otca našega, i Gospoda Isukrsta.

4. Zahvaljujem Bogu svojemu spominjući te svagda u molitvah svojih,

5. Čuvši ljubav tvoju i vjeru

koju imaš ka Gospodu Isusu i k svim svetim:

6. Da tvoja vjera, koju imamo zajedno, bude silna u poznanju svakoga dobra, koja imate u Isukrstu.

7. Jer imam veliku radost i utjehu radi ljubavi tvoje, što srca svetih počinuše kroza te, brate!

8. Toga radi, *ako i* imam veliku slobodu u Kristu da ti zapoviedam što je potrebno,

9. Ali opet molim ljubavi radi, ja koji sam takov kao starac Pavao, a sad sužanj Isukrsta;

10. Molim te za svojega sina Onesima, kojega rodih u okovih svojih;

11. Koji je tebi negda bio nepotreban, a sad je i tebi i meni vrlo potreban, kojega poslah tebi natrag;

12. A ti njega, to jest, moje srce primi.

13. Ja ga hćah zadržati kod sebe, da mi mjesto tebe posluži u okovih evandjelja;

14. Ali bez tvoje volje nehtjedoh ništa činiti, da nebi tvoje dobro bilo kao za nevolju, nego od dobre volje.

15. Jer može biti da se zato razstade *s tobom* na neko vrieme, da ga dobiješ vječno,

16. Ne više kao roba, nego više od roba, brata ljubaznoga, a osobito meni, a kamo li tebi, i po tielu i Gospodu.

17. Ako dakle držiš mene za svojega drugara, primi njega kao mene.

18. Ako li ti u čem skrivi, ili je dužan, to na mene zapiši.

19. Ja Pavao napisah rukom svojom, ja ću platiti: da ti nerečem da si i sam sebe meni dužan.

20. Da brate! da imam korist od tebe u Gospodu, razveseli srce moje u Gospodu.

21. Uzdajuć se u tvoju poslušnost napisah ti znajuć da ćeš još više učiniti nego što govorim.

22. A uz to ugotovi mi i stan; jer se nadam da ću za vaše molitve biti darovan vami.

23. Pozdravlja te Epafras, koji je sa mnom sužanj u Isukrstu, Marko, Aristarh, Demas, Luka, pomagači moji.

24. Milost Gospoda našega Isukrsta sa duhom vašim. Amen.

HEBREJEM POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA PAVLA.

GLAVA 1.

BOG, KOJI je negda mnogo putah i različnim načinom govorio otcevom preko prorokah, govori i nam u posljedak danah ovih preko sina,

Digitized by Google

2. Kojega postavi nasljednika svemu, kroz kojega i sviet stvori.

3. Koji budući sjajnost slave i obličje bića njegova, i noseći sve u rieči sile svoje, učinivši sobom očišćenje griehah naših, sjede s desne strane priestola veličine na visini,

4. I toliko bolji posta od andjelah koliko preslavnije ime od njihova dobi.

5. Jer komu od andjelah reče kad: sin moj ti si, ja te danas rodih? I opet: ja ću mu biti otac, i on će mi biti sin.

6. I opet uvodeći prvorodnoga u sviet govori: i da mu se poklone svi andjeli Božji.

7. Tako i andjelom govori: koji čini andjele svoje duhove, i sluge svoje plamen ognjeni.

8. A sinu: priestol je tvoj, Bože, u viek vieka; palica je pravde palica kraljevstva tvoga.

9. Omiljela ti je pravda, i omrzao si na bezakonje: toga radi pomaza te, Bože, Bog tvoj uljem radosti većma od drugovah tvojih.

10. I opet: ti si, Gospode, u početku osnovao zemlju, i nebesa su djela rukuh tvojih:

11. Ona će proći, a ti ostaješ: i sva će ostarjeti kao haljina,

12. I savit ćeš ih kao haljinu, i izmienit će se: a ti si onaj isti, i tvojih godinah neće nestati.

13. A komu od andjelah reče kad: sjedi meni s desne strane dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima?

14. Nijesu li svi službeni duhovi koji su poslani na službu onim koji će naslieditи spasenje?

GLAVA 2.

TOGA radi valja nam većma paziti na rieči koje slušamo, da kako neodpadnemo.

2. Jer ako je ono, što je govoreno preko andjelah, utvrdjeno, i svaki prestupak i oglušak pravednu plaću primio:

3. Kako ćemo pobjeći nemarivši za toliko spasenje? koje poče Gospod propoviedati, i oni koji su čuli potvrdiše medju nami,

4. Kad i Bog posvjedoči i znacî i čudesî i različnimi silami, i Duha svetoga razdjeljivanjem po svojoj volji.

5. Jer Bog nepokori andjelom vasionoga sveta, koji ide i o kojem govorimo.

6. Ali netko posvjedoči negdje govoreć: šta je čovjek da ga se opomeneš, ili sin čovječji da ga obidješ?

7. Umalio si ga malim nečim od andjelah, slavom i časti vjenčao si ga, i postavio si ga nad djeli rukuh svojih:

8. Sve si pokorio pod noge njegove. A kad mu pokori sve, ništa neostavi njemu nepokoreno; ali sad još nevidimo da mu je sve pokoreno.

9. A umaljenoga malim čim od andjelah vidimo Isusa, koji

je za smrt, što podnese, vjenčan slavom, i časti, da bi po milosti Božjoj za sve okusio smrt.

10. Jer dolikovaše njemu, za kojega je sve i kroz kojega je sve, koji dovede mnoge sinove u slavu, da dovrši poglavara spasenja njihova stradanjem.

11. Jer i onaj koji osvećuje, i oni koji se osvećuju, svi su od jednoga; zaradi toga uzroka nestidi se nazvati ih braćom,

12. Govoreć: objavit ću ime tvoje braći svojoj, i posred crkve zapjevat ću te.

13. I opet: ja ću se u njega uzdati. I opet: evo ja i djeca moja koju mi je dao Bog.

14. Budući pak da djeca imaju tielo i krv, tako i on uze diel u tom, da smrću satre onoga koji ima državu smrti, to jest djavola;

15. I da izbavi one kojigod od straha smrti u svem životu bijahu robovi.

16. Jer se zaista neprima andjelah, nego se prima sjemena Abrahamova.

17. Zato bješe dužan u svem da bude kao braća, da bude milostiv i vjeran poglavar svećenički pred Bogom, da očisti griehe narodne.

18. Jer u čem postrada i izkušan bi, *u onom* može pomoći onim koji se izkušavaju.

GLAVA 3.

ZATO, braćo sveta, zajedničari zvanja nebeskoga, poznajte poslanika i vladiku, kojega mi priznajemo, Isukrsta,

2. Koji je vjeran onomu koji ga stvori, kao i Mojsij u svem domu njegovu.

3. Jer ovaj posta toliko dostojan veće časti od Mojsija, koliko veću od doma čast ima onaj koji ga je načinio.

4. Jer svaki dom treba netko da načini; a tko je sve stvorio ono je Bog.

5. I Mojsij dakle bješe vjeran u svem domu njegovom, kao sluga, za svjedočanstvo onoga što je trebalo da se govori.

6. Ali je Isukrst kao sin u domu svojem; kojega smo dom mi, ako slobodu i slavu nade do kraja tvrdo održimo.

7. Zato, kao što govori Duh sveti: danas ako glas njegov čujete,

8. Nebudite drvenastih srcah, kao kad se prognjeviste u dane napasti u pustinji,

9. Gdje me izkušaše otcevi vaši, izkušaše me, i gledaše djela moja četrdeset godinah.

10. Toga radi razsrdih se na taj rod, i rekoh: jednako se metu u srcih, ali oni nepoznaše putovah mojih;

11. Zato se zakleh u gnjevu svojem, da neće ući u pokoj moj.

12. Gledajte, braćo, da nebude kad u kom od vas zlo srce nevjerstva da odstupi od Boga živoga;

Digitized by Google

13. Nego se utješavajte svaki dan, dokle se danas govori, da koji od vas neodrveni od prievare grjehovne;
14. Jer postasmo zajedničari Kristu, samo ako, kako smo počeli u njemu biti, do kraja tvrdo održimo;
15. Dokle se govori: danas, ako glas njegov čujete, nebudite drvenastih srcah, kao kad se prognjeviste.
16. Jer neki čuvši prognjeviše se, ali ne svi koji izidjoše iz Egipta s Mojsijem.
17. A na koje mrzi četrdeset godinah? Nije li na one koji sagriešiše, koji ostaviše kosti u pustinji?
18. A kojim se zakle da neće ući u pokoj njegov, nego onim koji nehtješe da vjeruju?
19. I vidimo da nemogoše ući za nevjerstvo.

GLAVA 4.

DA SE bojimo dakle, da kako, dok je još ostavljeno obećanje da se ulazi u pokoj njegov, nezakasni koji od vas.
2. Jer je nam objavljeno kao i onim; ali onim nepomaže čuvena rieč, jer nevjerovaše oni koji čuše.
3. Jer mi, koji vjerovasmo, ulazimo u pokoj, kao što reče: zato se zakleh u gnjevu svojem, da neće ući u pokoj moj, ako su djela i bila gotova od postanka svieta.
4. Jer negdje reče za sedmi dan ovako: i počinu Bog u dan sedmi od svih djelah svojih.
5. I na ovom mjestu opet: neće ući u pokoj moj.
6. Budući pako da neki imaju ući u njega, i oni kojim je najprije javljeno neudjoše za neposlušanje:
7. Opet odredi jedan dan, danas, govoreć u Davidu po tolikom vremenu, kao što se prije kaza: danas ako glas njegov čujete, nebudite drvenastih srcah.
8. Jer da je Isus one doveo u pokoj, nebi za drugi dan govorio po tom.
9. Daklem je ostavljeno još počivanje narodu Božjemu.
10. Jer koji udje u pokoj njegov, i on počiva od djelah svojih, kao i Bog od svojih.
11. Da se postaramo dakle ući u taj pokoj, da neupadne tko u onu istu gatku nevjerstva.
12. Jer je živa rieč Božja, i jaka, i oštrija od svakoga mača oštra s obje strane, i prolazi tja do razstavljanja i duše i duha, i sglavakah i mozga, i sudi mislim i pomislim srdačnim.
13. I neima tvari nepoznate pred njim, nego je sve golo i odkriveno pred očima onoga kojemu govorimo.
14. Imajuć dakle velikoga poglavara svećeničkoga, koji je prošao nebesa, Isusa sina Božjega, da se držimo priznanja.
15. Jer neimamo poglavara

svećeničkoga koji nemože postradati s našimi slabostmi, nego koji je u svačem izkušan kao i mi, osim grieha.

16. Da pristupimo dakle slobodno k priestolu milosti, da primimo milosrdje i nadjemo milost za vrieme kad nam zatreba pomoć.

GLAVA 5.

JER SVAKI poglavar svećenički, koji se iz ljudih uzima, za ljude se postavlja na službu k Bogu, da prinosi dare i žrtve za griehe,

2. Koji može postradati s onim koji neznadu i zalaze; jer je i on pod slabošću.

3. I zato je dužan kako za narodne tako i za svoje griehe prinositi.

4. I nitko sam sebi nedaje časti, nego koji je pozvan od Boga, kao i Aron.

5. Tako i Krist neproslavi sam sebe da bude poglavar svećenički, nego onaj koji mu reče: ti si moj sin, ja te danas rodih.

6. Kao što i na drugome mjestu govori: ti si svećenik u viek po redu Melhisedekovu.

7. On u dane tiela svojega prinošaše moljenja i molitve k onomu, koji ga može izbaviti od smrti, s vikom velikom i sa suzami, i bi utješen po *svojoj* pobožnosti.

8. I ako i bijaše sin *Božji*, ali od onoga što postrada nauči se poslušanju.

9. I savršivši se, postade svim koji ga poslušaše uzrok spasenja vječnoga,

10. I bi narečen od Boga poglavar svećenički po reduMelhisedekovu.

11. Za kojega bismo vam imali mnogo govoriti, što je težko izkazati; jer ste postali slabi na slušanju.

12. Jer vi, koji bi valjalo da ste učitelji po godinah, opet trebujete da se učite koje su prva slova rieči Božje; i postadoste da trebate mljeka, a ne jake hrane.

13. Jer koji se god hrani mliekom, nerazumie rieči pravde, jer je diete.

14. A savršenih je tvrda hrana, koji imaju osjećanja dugim učenjem uvježbana za razlikovanje i dobra i zla.

GLAVA 6.

ZATO DA ostavimo početak Kristove nauke, i da se damo na savršenstvo: da nepostavljamo opet temelja pokajanja od mrtvih djelah, i vjere u Boga,

2. Nauke krštenja, i metanja rukuh, i uzkrsnuća mrtvih, i suda vječnoga.

3. I ovo ćemo učiniti ako Bog dopusti.

4. Jer nije moguće one, koji su jednom prosvietljeni, i o-

Digitized by Google

kusili dara nebeskoga, postali zajedničari Duha svetoga,

5. I okusili dobre rieči Božje, i sile onoga svieta, pa su odpali,

6. Opet obnoviti na pokajanje, jer sami sebe na novo razpinju i ruže sina Božjega.

7. Jer zemlja, koja pije dažd što često na nju pada, i koja radja dobro povrće onim koji ju rade, prima blagoslov od Boga;

8. A koja iznosi trnje i čičak, nepotrebna je i kletve blizu, koja se najposlije sažeže.

9. Ali od vas, ljubazni, nadamo se boljemu i što se drži spasenja, ako i govorimo tako.

10. Jer Bog nije nepravedan da zaboravi djelo vaše i trud ljubavi koju pokazaste u ime njegovo, poslužívši svetim i služeći.

11. Ali želimo da svaki od vas pokaže to isto staranje, da se nada održi tvrdo do samoga kraja;

12. Da nebudete ljenivi, nego da se ugledate na one koji vjerom i trpljenjem dobivaju obećanja.

13. Jer kad Bog Abrahamu obeća, neimajuć ničim većim da se zakune, zakle se sobom,

14. Govoreć: zaista blagosivljajuć blagoslovit ću te, i umnožavajuć umnožit ću te.

15. I tako trpeć dugo, dobi obećanje.

16. Jer se ljudi većim kunu, i svakoj njihovoj svadji svršetak je zakletva za potvrdjenje.

17. Zato i Bog, kad hoćaše nasljednikom obećanja obilnije pokazati tvrdju savjeta svojega, učini posrednikom kletvu:

18. Da bi u dvijuh nepokolebljivih stvarih, u kojih Bogu nije moguće slagati, imali jaku utjehu mi, koji smo pribjegli, da se uhvatimo za nadu koja *nam* je dana,

19. Koju imamo kao tvrdo i pouzdano sidro duše, koje ulazi i za najdalje zavjese,

20. Gdje Isus udje napried za nas, postavši poglavar svećenički do vieka po redu Melhisedekovu.

GLAVA 7.

JER OVAJ Melhisedek bješe kralj Salemski, svećenik Boga najvišega, koji srete Abrahama kad se vraćaše s boja kraljevah, i blagoslovi ga;

2. Kojemu i Abraham dade desetak od svega. Prvo dakle znači kralj pravde, po tom i kralj Salemski, to jest kralj mira;

3. Bez otca, bez matere, bez roda, neimajuć ni početka danom, ni svršetka životu, a izporedjen sa sinom Božjim, i ostaje svećenik do vieka.

4. Ali pogledajte, koliki je ovaj komu je i Abraham patriarh dao desetak od pliena.

5. Istina, i oni od sinovah Levijevih, koji primiše svećen-

stvo, imaju zapovied da uzimaju po zakonu desetak od naroda, to jest braće svoje, ako su i izišli iz bedarah Abrahamovih.

6. Ali onaj, koji se nebroji od njihova roda, uze desetak od Abrahama, i blagoslovi onoga koji ima obećanje.

7. Ali bez svakoga izgovora manje blagoslovi veće.

8. I tako ovdje uzimaju desetak ljudi koji umiru, a ondje onaj za kojega se posvjedoči da živi.

9. I, da ovako rečem, Levi koji uze desetak, dao je desetak kroz Abrahama:

10. Jer bijaše još u bedrih otčinih kad ga srete Melhisedek.

11. Ako je dakle savršenstvo postalo kroz Levitsko svećenstvo (jer je narod pod njim zakon primio), kakva je još potreba bila govoriti, da će drugi svećenik postati po redu Melhisedekovu a ne po redu Aronovu?

12. Jer kad se promieni svećenstvo, mora se i zakon promieniti.

13. Jer za koga se ovo govori, on je od drugoga koljena, od kojega nitko nepristupi k oltaru.

14. Jer je poznato, da Gospod naš od koljena Judina izidje, za koje koljeno Mojsij negovori ništa o svećenstvu.

15. I još je više poznato da će po redu Melhisedekovu drugi svećenik postati,

16. Koji nije postao po zakonu tjelesne zapoviesti nego po sili života vječnoga.

17. Jer svjedoči: ti si svećenik u viek po redu Melhisedekovu.

18. Tako se ukida predjašnja zapovied, što bi slaba i zaludna.

19. Jer zakon nije ništa savršio; a postavi bolju nadu, kroz koju se približujemo k Bogu.

20. I još ne bez zakletve;

21. Jer oni bez zakletve postaše svećenici; a ovaj sa zakletvom kroz onoga koji mu govori: zakle se Gospod i neće se razkajati: ti si svećenik u viek, po redu Melhisedekovu.

22. Toliko boljega zavjeta posta Isus jamac.

23. I oni mnogi biše svećenici, jer im smrt nedade da ostanu.

24. A ovaj, budući da ostaje u viek, ima vječno svećenstvo.

25. Zato i može u viek spasiti one koji krozanj dolaze k Bogu, kad svagda živi, da se može moliti za njih.

26. Jer takov nam trebaše poglavar svećenički: svet, bezazlen, čist, odvojen od grješnikah, i koji je bio više nebesah;

27. Kojemu nije potrebno svaki dan, kao svećenikom, najprije za svoje griehe žrtve prinositi, a po tom za narod-

Digitized by Google

ne, jer on ovo učini jednom, kad sebe prinese.

28. Jer zakon postavlja ljude za svećenike koji imaju slabost; a rieč zakletve, koja je rečena po zakonu, *postavi* sina u viek savršena.

GLAVA 8.

A OVO je glava od toga što govorimo: imamo takovoga poglavara svećeničkoga, koji sjede s desne strane priestola veličine na nebesih;

2. Koji je sluga svetinjam i istinitomu šatoru, što ga načini Gospod, a ne čovjek.

3. Jer se svaki poglavar svećenički postavlja da prinosi dare i žrtve; zato valja da i ovaj što ima, što će prinieti.

4. Jer da je na zemlji, nebi bio svećenik, kad imaju svećenici, koji prinose dare po zakonu,

5. Koji služe obličju i sjeni nebeskih stvarih, kao što bi rečeno Mojsiju kad hoćaše šator da načini: gledaj, reče, da načiniš sve po prilici koja ti je pokazana na gori.

6. A sada dobi bolju službu, kao što je i posrednik boljega zavjeta, koji se na boljih obećanjih utvrdi.

7. Jer da je onaj prvi bez mane bio, nebi se drugomu tražilo mjesta.

8. Jer kudeć ih govori: evo dani idu, govori Gospod, i načinit ću s domom Izraelovim i s domom Judinim nov zavjet;

9. Ne po zavjetu koji načinih s otcevi njihovimi u onaj dan, kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje Egipatske; jer oni neostaše u zavjetu mom, i ja nemarih za njih, govori Gospod.

10. Jer je ovo zavjet koji ću načiniti s domom Izraelovim poslije onih danah, govori Gospod; dat ću zakone svoje u misli njihove, i na srcih njihovih napisat ću ih, i bit ću im Bog, i oni će biti meni narod.

11. I ni jedan neće učiti svojega bližnjega, i ni jedan brata svojega, govoreć: poznaj Gospoda; jer će me svi poznati od maloga do velikoga medju njimi.

12. Jer ću biti milostiv nepravdam njihovim, i griehah njihovih i bezakonjah njihovih neću više spominjati.

13. A kad veli: nov *zavjet*, prvi načini vethim; a što je vetho i ostarjelo, blizu je kraja.

GLAVA 9.

TAKO i prvi *zavjet* imaše pravde bogomoljstva i svetinju zemaljsku.

2. Jer šator bijaše načinjen prvi, u kojem bijaše svietnjak i stol i postavljeni hljebovi, što se zove svetinja.

3. A za drugim zavjesom bijaše šator, koji se zove svetinja nad svetinjami,

4. Koji imaše zlatnu kadionicu, i kovčeg zavjeta okovan svuda zlatom, u kom bijaše zlatan sud s manom, i palica Aronova, koja se bješe omladila, i ploče zavjeta.

5. A više njega bijahu herubimi slave, koji osjenjavahu oltar; o čem se nemože sad govoriti redom.

6. A kad ovo bijaše tako uredjeno, ulažahu svećenici svagda u prvi šator i savršivahu službu Božju.

7. A u drugi ulažaše jednom u godini sam poglavar svećenički, ne bez krvi, koju prinosi za sebe i za narodna neznanja.

8. Ovim pokazivaše Duh sveti da se još nije otvorio put svetih, dokle prvi šator stoji;

9. Koji ostade prilika za sadašnje vrieme, u koje se prinose dari i žrtve, i nemogu da savrše po savjesti onoga koji služi.

10. Osim u jelih i pićih, i različnom umivanju i pravdanju tiela, koje je postavljeno do vremena popravljenja.

11. Ali došavši Krist, poglavar svećenički dobarah koja će doći, kroz bolji i savršeniji šator, koji nije rukom gradjen, to jest, nije ovoga stvorenja,

12. Ni s krvlju jarčjom, niti telećom, nego kroz svoju krv udje jednom u svetinju, i nadje vječni odkup.

13. Jer ako krv junčja i jarčja, i pepeo juničin, pokropivši njom opoganjene, osvećuje na tjelesnu čistotu;

14. A kamo li neće krv Krista, koji Duhom svetim sebe prinese bez krivice Bogu, očistiti savjest našu od mrtvih djelah, da služimo Bogu živomu i istinomu?

15. I zato je novomu zavjetu posrednik, da kroz smrt, koja bi za odkup od prestupakah u prvom zavjetu, obećanje vječnoga nasljedstva prime zvani.

16. Jer gdje je zavjet valja da bude i smrt onoga koji čini zavjet.

17. Jer je zavjet po smrti potvrdjen: budući da nema nikake sile dok je živ onaj koji ga je načinio.

18. Jer ni prvi nije utvrdjen bez krvi.

19. Jer kad Mojsij izgovori sve zapoviedi po zakonu svemu narodu, *onda* uze krvi jarčje i teleće, s vodom i vunom crvenom i isopom, te pokropi i knjigu i sav narod

20. Govoreć: ovo je krv zavjeta koji Bog načini s vami.

21. A tako i šator i sve sudove službene pokropi krvlju.

22. I gotovo sve se krvlju čisti po zakonu, i bez proljeva krvi nebiva oproštenje.

23. Tako je trebalo da se obličja nebeskih ovimi čiste, a sama nebeska boljimi žrtvami od ovih.

24. Jer Krist neudje u ruko-

Digitized by Google

tvorenu svetinju, koja je prilika prave, nego u samo nebo, da se pokaže sad pred licem Božjim za nas;

25. Niti da mnogo puta prinosi sebe, kao što poglavar svećenički ulazi u svetinju svake godine s krvlju tudjom;

26. Inače bi on morao mnogo putah stradati od postanja svieta; a sad jednom na svršetku vieka javi se da svojom žrtvom satre grieh.

27. I kao što je ljudem odredjeno jednom umrieti, a potom sud:

28. Tako se i Krist jednom prinese, da uzme griehe mnogih; a drugom će se javiti bez grieha na spasenje onim koji ga čekaju.

GLAVA 10.

JER ZAKON imajući sjenu dobarah koja će doći, a nesamo obličje stvarih, nemože nikada savršiti one koji pristupaju svake godine i prinose one iste žrtve.

2. Inače bi prestale prinositi se, kad oni koji služe nebi više imali nikake savjesti za griehe, kad se jednom očiste;

3. Nego se njimi svake godine čini spomen za griehe.

4. Jer krv junčja i jarčja nemože uzeti griehah.

5. Zato ulazeći u sviet govori: žrtavah i darovah nijesi htio, ali si mi tielo pripravio.

6. Žrtve i prilozi za grieh nijesu ti bili ugodni.

7. Tada rekoh: evo dodjoh, u početku knjige pisano je za mene, da učinim volju tvoju, Bože.

8. I više kazavši: prilogah i prinosah i žrtavah, i *žrtavah* za griehe nijesi htio, niti su ti bili ugodni, što se po zakonu prinose;

9. Tada reče: evo dodjoh da učinim volju tvoju, Bože. Ukida prvo da postavi drugo.

10. Po kojoj smo volji mi osvećeni prinosom tiela Isukrsta jednom.

11. I svaki svećenik stoji svaki dan služeć i jedne žrtve mnogo putah prinoseć koje nikad nemogu uzeti griehah.

12. A on prinesavši jedinu žrtvu za griehe sjedi svagda s desne strane Bogu,

13. Čekajuć dalje dok se polože neprijatelji njegovi podnožje nogama njegovima.

14. Jer jednim prinosom usavršio je u viek one koji bivaju osvećeni.

15. A svjedoči nam i Duh sveti; jer kao što je napried kazano:

16. Ovo je zavjet koji ću načiniti s njim poslije onih danah, govori Gospod: dat ću zakone svoje u srca njihova, i u mislih njihovih napisat ću ih;

17. I griehah njihovih i bezakonjah njihovih neću više spominjati.

Digitized by Google

18. A gdje je oproštenje ovih, ondje više neima priloga za griehe.

19. Imajuć dakle slobodu, braćo, ulaziti u svetinju krvlju Isukrsta, putem novim i živim,

20. Koji nam je obnovio zavjesom, to jest, tielom svojim,

21. I svećenika velikoga nad domom Božjim:

22. Da pristupamo s istinitim srcem u punoj vjeri, očišćeni u srcih od zle savjesti, i umiveni po tielu vodom čistom;

23. Da se držimo tvrdo priznanja nade: jer je vjeran onaj koji je obećao;

24. I da razumievamo jedan drugoga u podbunjivanju k ljubavi i dobrim djelom,

25. Neostavljajuć skupštine svoje, kao što neki imaju običaj, nego jedan drugoga svjetujuć, i toliko većma, koliko vidite da se približuje dan *sudni*.

26. Jer kad mi griešimo nahvalice, pošto smo primili poznanje istine, nema više žrtve za griehe;

27. Nego strašno čekanje suda, i revnost ognja koji će da pojede one koji se suprote.

28. Tko prestupi zakon Mojsijev, bez milosti umire kod dva ili tri svjedoka.

29. Koliko mislite da će gore muke zaslužiti onaj koji sina Božjega pogazi, i krv zavjeta, kojom se osveti, za poganu uzdrži, i Duha milosti naruži?

30. Jer znamo onoga koji reče: moja je osveta, ja ću vratiti, govori Gospod; i opet: Gospod će suditi narodu svojemu.

31. Strašno je upasti u ruke Boga živoga.

32. Opominjite se pak prvih danah svojih, u koje se prosvietliste i mnogu borbu stradanja podnesoste,

33. Koje postavši gledanje sa sramotah i nevoljah, a koje postavši drugovi onim koji žive tako.

34. Jer se na okove moje sažaliste, i dadoste s radošću da se razgrabi vaše imanje, znajuć da imate sebi imanje bolje i nepropadljivo na nebesih.

35. Neodbacujte dakle slobode svoje, koja ima veliku plaću.

36. Jer vam je trpljenje od potrebe, da volju Božju savršivši primite obećanje.

37. Jer još malo, vrlo malo, pak će doći onaj koji treba da dodje i neće zakasniti.

38. A pravednik življet će od vjere; ako li odstupi, neće biti po volji moje duše.

39. A mi, braćo, nijesmo od onih, koji odstupaju na pogibao, nego od onih koji vjeruju da spase duše.

GLAVA 11.

VJERA je pako tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga šta nevidimo.

2. Jer u njoj stari dobiše svjedočanstvo.

3. Vjerom poznajemo, da je sviet riečju Božjom svršen, da je *sve* što vidimo iz ništa postalo.

4. Vjerom prinese Abel Bogu veću žrtvu nego Kain, kroz koju dobi svjedočanstvo da je pravednik, kad Bog posvjedoči za dare njegove; i kroz nju on mrtav još govori.

5. Vjerom bi Enoh prenesen da nevidi smrti; i nenadje se, jer ga Bog premjesti, jer prije nego ga premjesti, dobi svjedočanstvo da ugodi Bogu.

6. A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj, koji hoće da dodje k Bogu, valja da vjeruje da ima *Bog* i da plaća onim koji ga traže.

7. Vjerom Noe primivši zapovied i pobojavši se onoga šta još nevidje, načini kovčeg za spasenje doma svojega, kojim osudi *sav* sviet, i posta nasljednik pravde po vjeri.

8. Vjerom posluša Abraham, kad bi pozvan da izidje u zemlju koju hoćaše da primi u nasljedstvo, i izidje neznajuć kuda ide.

9. Vjerom dodje Abraham u zemlju obećanu, kao u tudju, i u kolibah življaše s Isakom i s Jakovom, sunasljednicim obećanja toga.

10. Jer čekaše grad koji ima temelje, kojemu je zidar i tvorac Bog.

11. Vjerom i sama Sara nerodkinja primi silu da zatrudni, i rodi preko vremena starosti; jer držaše za vjerna onoga koji obeća.

12. Zato se i rodiše od jednoga, još *gotovo* mrtvoga, kao zviezde nebeske množtvom, i kao nebrojeni piesak pokraj mora.

13. U vjeri pomrieše svi ovi neprimivši obećanja, nego ga vidjevši iz daleka, i poklonivši mu se, i priznavši da su gosti i došljaci na zemlji.

14. Jer koji tako govore, pokazuju da traže domovinu.

15. I da bi se oni opomenuli onoga iz kojega izidjoše, imali bi vrieme da se vrate.

16. Ali sad bolje žele, to jest nebesko. Zato se Bog nestidi njih nazivati se Bog njihov; jer im pripravi grad.

17. Vjerom privede Abraham Isaka kad bi kušan, i jedinorodnoga prinošaše, pošto bješe primio obećanje,

18. U kojem bješe kazano: u Isaku nazvat će ti se sjeme;

19. Pomislivši da je Bog vrstan i iz mrtvih uzkrisiti; zato ga i uze za priliku.

20. Vjerom blagoslovi Isak Jakova i Esava u stvarih koje će doći.

21. Vjerom blagoslovi Jakov umirući svakoga sina Josipova, i pokloni se vrhu palice njegove.

22. Vjerom se opominje Josip

Digitized by Google

umirući izlazka sinovah Izraelovih, i zapovieda za kosti svoje.

23. Vjerom Mojsija, pošto se rodi, kriše tri mjeseca roditelji njegovi, jer vidješe krasno diete, i nepobojaše se zapoviesti kraljeve.

24. Vjerom Mojsij, kad bi velik, nehtjede da se naziva sin kćeri Faraonove;

25. I volje stradati s narodom Božjim, nego li imati zemaljsku sladost grieha:

26. Državši sramotu Kristovu za veće bogatstvo od svega blaga egipatskoga; jer gledaše na plaću.

27. Vjerom ostavi Egipat, nepobojavši se ljutine kraljeve; jer se držaše onoga koji se nevidi, kao da ga vidjaše.

28. Vjerom učini pashu i proljev krvi, da se onaj, koji gubljaše prvorodjene, nedotakne do njih.

29. Vjerom priedjoše crveno more kao po suhoj zemlji: koje i Egipćani pokušavši potopiše se.

30. Vjerom padoše zidovi Jerihu, kad se obilažaše oko njih sedam danah.

31. Vjerom Raab bludnica nepogibe s nevjernici, primivši uhode s mirom, i izvedavši ih drugim putem.

32. I šta ću još da kažem? Jer mi nebi dostalo vremena kad bih stao pripoviedati o Gedeonu, i o Baraku i Samsonu i Jefti, o Davidu i Samuelu, i o drugih prorocih,

33. Koji vjerom pobiediše kraljevstva, učiniše pravdu, dobiše obećanja, zatvoriše usta lavom.

34. Ugasiše silu ognjenu, utekoše od oštrica mača, ojačaše od nemoći, postaše jaki u bitkah, raztjeraše vojske tudje:

35. Žene primiše svoje mrtve iz uzkrsnuća; a drugi biše pobijeni, neprimivši izbavljenja, da dobiju bolje uzkrsnuće;

36. A drugi ruganje i boj podnesoše, pa još i okove i tamnice;

37. Kamenjem pobijeni biše, prepiljeni biše, izkušani biše, od mača pomrieše; idjahu u kožusih i u kozjih kožah, u sirotinji, u nevolji, u sramoti;

38. Kojih nebijaše dostojan sviet, po pustinjah potucahu se, i po gorah i po pećinah i po rupah zemaljskih.

39. I ovi svi dobivši svjedočanstvo vjerom, neprimiše obećanja;

40. Jer Bog nešto bolje za nas odredi da neprime bez nas savršenstva.

GLAVA 12.

ZATO DAKLE i mi imajući oko sebe toliku gomilu svjedokah, da odbacimo svako breme i grieh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je odredjena,

2. Gledajući na načelnika vje-

re i svršitelja Isusa, koji mjesto odredjene sebi radosti pretrplje križ, nemareć za sramotu, i sjede s desne strane priestola Božjega.

3. Pomislite dakle na onoga, koji je takovo protivljenje protiv sebe od griehah podnio, da neoslabe duše vaše i da vam nedotuži.

4. Jer još do krvi nedodjoste boreći se proti griehu,

5. I zaboraviste utjehu koju vam govori, kao sinovom: sine moj! nepuštaj u nemar karanja Gospodnja, niti gubi volje kad te on pokara;

6. Jer koga ljubi Gospod, onoga i kara; a bije svakoga sina kojega prima.

7. Ako trpite karanje, kao sinovom pokazuje vam se Bog: jer koji je sin kojega otac nekara?

8. Ako li ste bez karanja, u kojem svi diel dobiše, daklem ste kopilad, a ne sinovi.

9. Ako su nam dakle tjelesni otcevi naši karači, i bojimo ih se, kako da neslušamo otca duhovah, da živimo?

10. Jer oni za malo danah, kako im ugodno bješe, karahu nas; a ovaj na korist, da dobijemo diel od njegove svetinje.

11. Jer svako karanje, kad biva, nečini se da je radost, nego žalost; ali poslije dat će miran rod pravde onim koji su naučeni njim.

12. Zato oslabljene ruke i oslabljena koljena izpravite,

13. I staze poravnite nogama svojima, da nesvrne što je hromo, nego još da se izcieli.

14. Mir imajte i svetinju sa svimi; bez ovoga nitko neće vidjeti Gospoda.

15. Gledajte da tko neostane bez milosti Božje: da neuzraste kakav korien gorčine, i neučini pakost, i tim da se mnogi neopogane.

16. Da nebude kao bludnik, ili opoganjen, kao Esav, koji je za jedno jelo dao prvorodstvo svoje.

17. Jer znate da je i po tom, kad hoćaše primiti blagoslov, odbačen; jer pokajanje nenadje mjesta, ko ga i sa suzami tražaše.

18. Jer nepristupiste ka gori koja se može opipati, i ognju razgorjelomu, oblaku, i pomrčini i oluji.

19. I trubnomu glasu, i glasu riečih, kojega se odrekoše oni koji čuše, da nečuju više rieči;

20. Jer nemogahu da podnesu ono što se zapoviedaše: ako se i zvier dotakne gore, bit će kamenjem ubijena.

21. I tako strašno bješe ono što se vidje da Mojsij reče: uplašio sam se i drhćem.

22. Nego pristupiste k Sionskoj gori, i ka gradu Boga živoga, Jerusalemu nebeskomu, i mnogim tisućam andjelah,

23. K saboru i crkvi prvorod-

Digitized by Google

nih, koji su napisani na nebesih, i Bogu, sudcu svih, i duhovom savršenih pravednikah,

24. I k Isusu, posredniku zavjeta novoga, i krvi kropljenja, koja bolje govori nego Abelova.

25. Ali gledajte da se neodrečete onoga koji govori: jer kad oni neutekoše, koji se odrekoše onoga koji prorokovaše na zemlji, a kamo li mi, koji se odričemo nebeskoga,

26. Kojega glas potrese onda zemlju, a sad obeća govoreć: još jednom ću ja potresti nesamo zemlju nego i nebo.

27. A što *veli:* još jednom, pokazuje da će se ukinuti ono što se pomiče, kao stvoreno, da ostane ono što se nepomiče.

28. Zato, primajući kraljevstvo nepokolebano, da imamo milost kojom služimo za ugodnost Bogu, s poštovanjem i sa strahom.

29. Jer je Bog naš oganj koji spaljuje.

GLAVA 13.

LJUBAV bratinska da ostane *medju vami.*

2. Gostoljubivosti nezaboravljajte; jer neki neznajuć, iz gostoljubivosti, primiše andjele na stan.

3. Opominjite se sužanjah kao da ste s njimi svezani, onih kojim se nepravda čini kao da ste i sami u tielu.

4. Ženitbu da drže svi u časti, i postelja ženitbena da bude čista; a bludnikom i preljubočincem sudit će Bog.

5. Nebudite lakomci; budite zadovoljni onim što imate. Jer on reče: neću te ostaviti, niti ću od tebe odstupiti;

6. Tako da smiemo govoriti: Gospod je moj pomoćnik, i neću se bojati; šta će mi učiniti čovjek?

7. Opominjite se svojih učiteljah koji vam kazivahu rieč Božju; gledajte na svršetak njihova življenja, i ugledajte se na vjeru njihovu.

8. Isukrst jučer je i danas onaj isti i u vieke.

9. U nauke tudje i različne nepristajte; jer je dobro milošću utvrdjivati srca, a ne jelim, od kojih neimahu koristi oni koji življahu u njih.

10. Imamo pak oltar od kojega oni nesmiju jesti, koji služe šatoru.

11. Jer od kojih životinjah krv unosi poglavar svećenički u svetinju za griehe, onih se tjelesa spaljuju izvan okola.

12. Zato Isus, da osveti narod krvlju svojom, izvan grada postrada.

13. Zato dakle da izlazimo k njemu izvan okola, noseć njegovu sramotu.

14. Jer ovdje neimamo grada koji će ostati, nego tražimo onaj koji će doći.

15. Kroz njega dakle da svagda prinosimo Bogu žrtvu

hvale, to jest, plod usanah koje priznaju ime njegovo.

16. A dobro činiti i davati milostinju nezaboravljajte; jer se takovimi žrtvami ugadja Bogu.

17. Slušajte učitelje svoje i pokoravajte im se, jer se oni staraju za duše vaše, kao koji će dati odgovor, da to s radošću čine, a ne uzdišuć; jer vam ovo nepomaže.

18. Molite se Bogu za nas. Jer se nadamo da imamo dobru savjest, starajuć se u svem da dobro živimo.

19. A suviše molim činite ovo, da bih se prije vratio k vam.

20. A Bog mira, koji izvede iz mrtvih velikoga pastira ovcam, krvlju zavjeta vječnoga, Gospoda našega Isukrsta,

21. Da vas savrši u svakom djelu dobrom, da učinite volju njegovu, čineć u vas što je ugodno pred njim, kroz Isukrsta, kojemu slava u viek vieka. Amen.

22. Molim vas pak, braćo, primite rieč poučenja; jer u kratko napisah i poslah vam.

23. Znajte da je otišao naš brat Timotej, s kojim, ako skoro dodje, vidjet ću vas.

24. Pozdravite sve učitelje svoje i sve svete. Pozdravljaju vas *braća*, koja su iz Talijanske.

25. Milost sa svimi vami. Amen.

PRVA POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA PETRA.

GLAVA 1.

OD PETRA, apostola Isukrsta, izabranim došljakom, razsijanim po Pontu, Galatiji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji;

2. Po providjenju Boga otca, svetinjom Duha *dovedenim* u poslušanje i kropljenje krvi Isukrsta: da vam se umnoži milost i mir.

3. Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isukrsta, koji nas po velikom milosrdju svom prerodi za živu nadu uzkrsnućem Isukrsta iz mrtvih,

4. Za nasljedstvo nepropadljivo, koje neće iztruhnuti ni uvenuti, sačuvano na nebesih za vas,

5. Koje je sila Božja vjerom sačuvala za spasenje, pripravljeno da se javi u posljednje vrieme;

6. Kojemu se radujte, premda ste sad malo (gdje je potrebno) žalostni u različnih napastih,

7. Da se kušanje vaše vjere, mnogo vrednije od zlata propadljivoga koje se kuša o-

gnjem, nadje na hvalu i čast i slavu, kad se pokaže Isukrst;

8. Kojega nevidjevši ljubite, i kojega sad negledajuć no vjerujuć ga radujete se radošću neizkazanom i proslavljenom,

9. Primajuć kraj svoje vjere, spasenje dušam.

10. Koje spasenje tražahu i izpitivahu zanj proroci, koji za vašu milost prorekoše;

11. Izpitujuć u kakovo ili u koje vrieme javljaše Duh Kristov u njih, napried svjedočeć za Kristove muke i za slave po tom;

12. Kojim se objavi, da nesamim sebi nego nam služahu ovim što vam se sad javi po onih koji vam propovjediše evandjelje poslanim s neba Duhom svetim, u koje andjeli žele zaviriti.

13. Zato, ljubazni, zapregnuvši bedra svojega uma budite triezni, i za cielo se nadajte milosti, koja će vam se prinieti kad dodje Isukrst.

14. Kao poslušna djeca, nevladajuć se po prvih željah u svojem neznanju,

15. Nego po svetcu, koji vas je pozvao, i vi budite sveti u svem življenju.

16. Jer je pisano: budite sveti, jer sam ja svet.

17. I ako zovete otcem onoga, koji, negledajuć što je tko, sudi svakomu po djelu: provodite vrieme svojega življenja sa strahom,

18. Znajuć da se propadljivim srebrom ili zlatom neizkupiste iz sujetnoga svojeg življenja, koje ste vidjeli od otacah;

19. Nego skupocjenom krvlju Krista, kao bezazlena i prečista jagnjeta;

20. Koji je odredjen još prije postanka svieta, a javio se u posljednja vremena vas radi,

21. Koji kroz njega vjerujete Boga, koji ga podiže iz mrtvih, i dade mu slavu, da bi vaša vjera i nada bila u Boga.

22. Duše svoje očistivši u poslušanju istine Duhom za bratoljublje nedvolično, od čista srca ljubite dobro jedan drugoga,

23. Kao prerodjeni, ne od sjemena koje truhne, nego od onoga koje netruhne, riečju živoga Boga, koja ostaje do vieka.

24. Jer je svako tielo kao trava, i svaka slava čovječja kao cviet travni: osuši se trava, i cviet njezin odpade;

25. Ali rieč Gospodnja ostaje do vieka. A ovo je rieč što je objavljena medju vami.

GLAVA 2.

ODBACITE dakle svaku pakost i svaku prievaru i licemjerje i zavist i sva opadanja,

2. I budite željni razumnoga i pravoga mlieka, kao novo-

Digitized by Google

rodjena djeca, da o njem uzrastete za spasenje;

3. Jer okusiste, da je blag Gospod.

4. Kad dodjete k njemu, kao kamenu živu, koji je, istina, od ljudih odbačen, ali od Boga izabran i pribran:

5. I vi kao živo kamenje zidajte se u kuću duhovnu i svećenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isukrsta.

6. Jer u pismu stoji napisano: evo mećem u Sionu kamen od ugla izabrani i skupocjeni; i tko njega vjeruje neće se postidjeti.

7. Vam dakle, koji vjerujete, čast je; a onim, koji se protive, kamen, koji odbaciše zidari, on posta glava od ugla, i kamen spoticanja, i stiena smutnje,

8. Na koji se i spotiču koji se protive rieči, na što su i odredjeni.

9. A vi ste izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite krjeposti onoga koji vas dozva iz tame k čudnomu svjetlu svomu;

10. Koji nekad nebijaste narod, a sad ste narod Božji; koji nebijaste pomilovani, a sad ste pomilovani.

11. Ljubazni! molim *vas*, kao došljake i goste, da se čuvate od tjelesnih željah, koje vojuju na dušu.

12. A vladajte se dobro medju neznabožci, da bi za ono zašto vas opadaju kao zločince, vidjevši *vaša* dobra djela, hvalili Boga u dan pohoda.

13. Budite dakle pokorni svakoj vlasti čovječjoj, Gospoda radi: budi kralju, kao gospodaru;

14. Budi knezovom, kao njegovim poslanikom za osvetu zločincem, a za hvalu dobrotvorom.

15. Jer je tako volja Božja, da dobrimi djeli zadržavate neznanje bezumnih ljudih,

16. Kao slobodni, a ne kao da biste imali slobodu za pokrivač pakosti, nego kao sluge Božje.

17. Poštujte svakoga: braću ljubite, Boga se bojte, kralja poštujte.

18. Sluge! budite pokorni sa svakim strahom gospodarom, ne samo dobrim i krotkim, nego i zlim.

19. Jer je to ugodno pred Bogom ako Boga radi podnese tko žalosti, stradajuć na pravdi.

20. Jer kakva je hvala ako za krivicu muke trpite? Nego ako dobro čineć muke trpite, ovo je ugodno pred Bogom.

21. Jer ste na to i pozvani, jer i Krist postrada za nas, i ostavi nam ugled da idemo njegovim tragom;

22. Koji grieha neučini, niti se nadje prievara u ustih njegovih;

Digitized by Google

23. Koji nepsova kad ga psovahu; nezaprieti kad stradaše; nego se oslanjaše na onoga koji pravo sudi;

24. Koji griehe naše sam iznese na tielu svojem na drvo, da za griehe umremo, i za pravdu živimo; kojega se ranom izcieliste.

25. Jer bijaste kao izgubljene ovce, koje neimaju pastira; no sad se obratiste k pastiru i vladici dušah svojih.

GLAVA 3.

A TAKO i vi žene budite pokorne svojim muževom, da ako koji i nevjeruju rieči, ženskim življenjem bez rieči da se dobiju,

2. Kad vide čisto življenje vaše sa strahom;

3. Vaša ljepota da nebude spolja u pletenju kose, i u udaranju zlata, i oblačenju haljinah;

4. Nego u tajnom čovjeku srca, u jednakosti krotkoga i tihoga duha, što je pred Bogom mnogocjeno.

5. Jer se tako nekad ukrašavahu i svete žene, koje se uzdahu u Boga i pokoravahu se svojim muževom,

6. Kao što Sara slušaše Abrahama, i zvaše ga gospodarom, koje ste vi kćeri postale, ako činite dobro, i nebojite se nikakvoga straha.

7. Tako i vi muževi živite sa svojimi ženami po razumu, i poštujte ih kao slabiji ženski sud i kao sunasljednice milosti života, da se nesmetu molitve vaše.

8. A najposlije budite svi složni, žalostivi, bratoljubivi, milosrdni, ponizni;

9. Nevraćajte zla za *zlo*, ni psovke za psovku; nego *na* suprot blagosivljajte, znajući da ste na to pozvani da nasliedite blagoslov.

10. Jer koji je *rad* da živi i da vidi dane dobre, neka zadrži jezik svoj od zla, i usne svoje, da negovore prievare;

11. Neka se ukloni od zla, i neka čini dobro; neka traži mira i neka se drži njega.

12. Jer oči Gospodnje *gledaju* na pravednike i uši njegove na molitvu njihovu; a lice Gospodnje na one koji zlo čine, da ih iztriebi sa zemlje.

13. I tko može vam nahuditi ako uzidete za dobrom?

14. No ako i stradate pravde radi, blaženi ste. Ali straha njihova nebojte se, niti se plašite;

15. Nego Gospoda Boga svetite u srcih svojih. A budite svagda gotovi na odgovor svakomu koji vas zapita za vaše nadanje.

16. S krotošću i strahom imajte dobru savjest, da ako vas opadaju za što kao zločince, da se postide oni što kude vaše dobro življenje po Kristu.

Digitized by Google

17. Jer je bolje, ako hoće volja Božja, da stradate dobro čineć, nego li zlo čineć.

18. Jer i Krist jedan put za griehe naše postrada, pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu, ubijen, istina, bivši tielom, no oživljevši Duhom;

19. Kojim sišavši propovieda i duhovom koji su u tamnici,

20. Koji nekad nehtješe da slušaju kad *ih* očekivaše Božje trpljenje u vrieme Nojevo, kad se gradjaše kovčeg, u kojem malo, to jest osam duša, ostade od vode.

21. Za spomen toga i nas sad spasava krštenje, *ali* ne pranje tjelesne nečistoće, nego obećanje dobre savjesti Bogu, uzkrsnućem Isukrsta.

22. Koji je s desne strane Bogu, otišavši na nebo, i slušaju ga andjeli i vlasti i sile.

GLAVA 4.

KAD DAKLE Isukrst postrada za nas tielom, i vi se tom misli naoružajte; jer tko postrada tielom, prestaje od grieha,

2. Da ostalo vrieme života u tielu neživi više željam čovječjim, nego volji Božjoj.

3. Jer je dosta što smo prošavše vrieme života proveli po volji neznabožačkoj, živeć u nečistoćah, u slastih, u pijanstvu, u žderanju, u pijenju i bogomrzkom neznaboštvu.

4. Zato se čude, što vi netrčite s njimi u to isto neuredno življenje, i hule na vas.

5. Oni će dati odgovor onomu koji je gotov suditi živim i mrtvim.

6. Zato se i mrtvim propovjedi evandjelje, da prime sud po čovjeku tielom, a po Bogu da žive duhom.

7. A svemu se kraj približi. Budite dakle mudri i budni u molitvah.

8. A prije svega imajte neprestanu ljubav medju sobom; jer ljubav pokriva množtvo griehah.

9. Budite gostoljubivi medju sobom bez mrmljanja;

10. I služite se medju sobom svaki darom koji je primio, kao dobri pristavi različne milosti Božje.

11. Ako tko govori, *neka govori* kao rieči Božje; ako tko služi, *neka služi* kao po moći koju Bog daje: da se u svačem slavi Bog kroz Isukrsta, komu je slava i država u viek vieka. Amen.

12. Ljubazni! nečudite se vrućini koja vam se dogadja za kušanje vaše, kao da vam se što novo dogadja;

13. Nego se radujte što stradate s Kristom, da biste, i kad se javi slava njegova, imali radost i veselje.

14. Ako bivate ukoreni za ime Kristovo, blago vam! jer Duh slave i Boga počiva na

Digitized by Google

vas: oni dakle hule nanj, a vi ga proslavljate.

15. Samo da nepostrada koji od vas kao krvnik, ili kao lupež ili kao zločinac, ili kao onaj koji se mieša u tudje poslove;

16. A ako li kao Kršćanin, neka se nestidi, već neka slavi Boga u ovom dogodjaju.

17. Jer je vrieme da se počne sud od kuće Božje; ako li *se* najprije od vas *počne*, kakav će biti posljedak onim koji se protive Božjemu evandjelju?

18. I kad se pravednik jedva spasi, bezbožnik i grješnik gdje će se javiti?

19. Zato i koji stradaju po volji Božjoj, neka mu kao vjernomu tvorcu predadu duše svoje u dobrih djelih.

GLAVA 5.

STARJEŠINE, koje su medju vami, molim koji sam i sâm starješina i svjedok Kristova stradanja, i imam diel u slavi koja će se javiti:

2. Pasite stado Božje, koje vam je predato, i nadgledajte ga, ne silom, nego dragovoljno, i po Bogu, niti za nepravedne dobitke, nego iz dobra srca;

3. Niti kao da vladate narodom: nego bivajte ugledi stadu;

4. I kad se javi poglavar pastirski, primit ćete vienac slave koji neće uvenuti.

5. Tako *vi* mladi slušajte starješine; a svi se slušajte medju sobom, i stecite poniznost; jer se Bog ponositim suprotivi, a poniženim daje milost.

6. Ponizite se dakle pod silnu ruku Božju, da vas povisi kad dodje vrieme.

7. Sve svoje brige bacite nanj, jer se on brine za vas.

8. Budite triezni i pazite, jer suparnik vaš, djavol, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere.

9. Branite se od njega tvrdjom u vjeri, znajuć da se takova stradanja dogadjaju vašoj braći po svietu.

10. A Bog svake milosti, koji vas pozva na vječnu svoju slavu u Isukrstu, on da vas, pošto malo postradate, savrši, utvrdi, ukriepi, utemelji.

11. Njemu slava i vlast u viek vieka. Amen.

12. Po Silvanu, vašem vjernom bratu, kao što mislim pišem vam *ovo* malo, svjetujuć i svjedočeć da je ovo prava milost Božja u kojoj stojite.

13. Pozdravlja vas crkva s vami izabrana u Babilonu, i Marko sin moj.

14. Pozdravite jedan drugoga cjelovom ljubavi. Mir vam svim u Isukrstu. Amen.

Digitized by Google

DRUGA POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA PETRA.

GLAVA 1.

OD SIMONA Petra, sluge i apostola Isukrsta, onim koji su primili s nami jednu častnu vjeru u pravdi Boga našega i spasa Isukrsta:

2. Milost i mir da vam se umnoži poznavanjem Boga i Isukrsta Gospoda našega.

3. Budući da su nam sve božanstvene sile njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem onoga koji nas pozva slavom i krjeposti,

4. Kroz koje se nam darovaše častna i prevelika obećanja, da radi njih imate diel u Božjoj prirodi, ako utečete od tjelesnih željah ovoga svieta.

5. I na samo ovo okrenite sve staranje svoje, da pokažete u vjeri svojoj krjepost, a u krjeposti razum,

6. A u razumu uzdržanje, a u uzdržanju trpljenje, a u trpljenju pobožnost,

7. A u pobožnosti bratoljublje, a u bratoljublju ljubav.

8. Jer kad je ovo u vas, i množi se, neće vas ostaviti liene niti bez ploda u poznanju Gospoda našega Isukrsta.

9. A tko neima ovoga, sliep je i pipa zaboravivši očišćenje od starih svojih griehah.

10. Zato, braćo, postarajte se još većma da svoju službu i izbor utvrdite; jer čineć ovo nećete pogriešiti nikad;

11. Jer vam se tako obilno dopusti ulazak u vječno kraljevstvo Gospoda našega i spasa Isukrsta.

12. Zato se neću olieniti opominjati vam jednako ovo, ako i znate i utvrdjeni ste u ovoj istini;

13. Jer mislim da je pravo, dokle sam god u ovom tielu, da vas budim opominjanjem,

14. Znajuć da ću skoro tielo svoje odbaciti, kao što mi kaza i Gospod naš Isukrst.

15. A trudit ću se svakojako, da se i po razstanku mojem možete opominjati ovoga;

16. Jer vam nepokazasmo sile i dolazka Gospoda našega Isukrsta po pripoviedkah mudro izmišljenih, nego smo sami vidjeli slavu njegovu.

17. Jer on primi od Boga otca čast i slavu, kad dodje k njemu takovi glas: ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji.

18. I ovaj glas mi čusmo gdje sidje s neba kad bijasmo s njim na svetoj gori.

19. I imamo najpouzdaniju proročku rieč, i dobro činite

Digitized by Google

što pazite na nju, kao na svjetlo, koje svietli u tamnome mjestu dokle dan neosvane i danica se nerodi u srcih vaših.

20. I ovo znajte najprije, da ni jedno proročtvo književno nebiva po svom kazivanju;

21. Jer nikad proročtvo ne bi od čovječje volje, nego naučeni od svetoga Duha govoriše sveti Božji ljudi.

GLAVA 2.

ABIJAŠE i lažnih prorokah u narodu, kao što će i medju vami biti lažnih učiteljah, koji će unieti pogubne sliedbe i odricat će se gospodara koji ih izkupi i dovodit će sebi naglu pogibao.

2. I mnogi će poći za njihovimi nečistoćami, kojimi će se huliti na put istine.

3. I u lakomstvu lovit će vas izmišljenimi riečmi. Njihov sud odavno neoklieva, i pogibao njihova nedriema.

4. Jer kad Bog nepoštedje andjelah koji sagriešiše, nego ih metnu u okove mraka paklenoga, i predade da se čuvaju za sud;

5. I prvoga svieta nepoštedje, nego sačuvavši samosmoga Noa, propovjednika pravde, navede potop na sviet bezbožnički;

6. I gradove Sodomu i Gomoru sažeže i razvali i osudi, i postavi ugled bezbožnikom koji bi poslije postali;

7. I izbavi pravednoga Lota, koga osramotiše bezakonici nečistoćom življenja;

8. Jer kad življaše pravednik medju njimi, gledajuć i slušajuć bezakona djela, mučahu od dana do dana pravednu dušu.

9. Zna Gospod pobožne izbavljati od napasti, a nepravednike mučeći čuvati za dan sudni;

10. A osobito one koji idu za tjelesnimi željami nečistoće, i nemare za poglavarstvo, i koji su bezobrazni i samovojni, i nedrhću huleći na slavu.

11. Kad andjeli, koji veću snagu i silu imaju, neizgovaraju na njih pred Gospodom hulnoga suda;

12. A oni, kao nerazumna životinja, koja je od prirode na to stvorena da se hvata i kolje, hule na ono što nerazumiju, i u pogibli svojoj propast će

13. Primajuć plaću nepravde. Oni misle, da je slast častiti se svaki dan; oni su sramota i grieh, koji se hrane svojimi prievarami, jeduć s vami;

14. Imaju oči pune preljubočinstva i neprestanoga grieha; prelašćuju neutvrdjene duše; imaju srce naučeno lakomstvu, djeca kletve;

15. Ostavivši pravi put, zadjoše, i idu putem Balaama Bosorova, kojemu omili plaća nepravedna;

16. Ali bi pokaran za svoje bezakonje: skot niemi progo-

Digitized by Google

vorivši glasom čovječjim zabrani bezumlje prorokovo.

17. Ovo su bezvodni izvori, i oblaci i magle koje progone vjetrovi, za koje se čuva tamni mrak u viek.

18. Jer govoreći ponosite i lažljive rieči prelašćuju na nečistoće tjelesnih željah one koji odskora bježe od onih što žive u prievari.

19. I obećavaju im slobodu, a sami su robovi pogibli; jer koga tko nadvlada, onaj mu i robuje.

20. Jer ako odbjegnu od nečistoće svieta poznanjem Gospoda i spasa našega Isukrsta, pa se opet zapletu u njih i budu nadvladani, bude im pošljednje gore od prvoga;

21. Jer im bješe bolje da nepoznaše puta pravde, nego li kad poznaše, da se vrate natrag od svete zapoviesti koja im je predana.

22. Jer im se dogodi istinita pripoviest: pas se povraća na svoju bljuvotinu, i svinja, okupavši se, u kaljužu.

GLAVA 3.

EVO VAM, ljubazni, već pišem drugu poslanicu, u kojoj budim napominjanjem vaš čisti razum,

2. Da se opominjete riečih koje su napried kazali sveti proroci, i zapoviestih svojih apostolah od Gospoda i spasa.

3. I ovo znajte najprije, da će u posljednje dane doći rugači, koji će življeti po svojih željah,

4. I govoriti: gdje je obećanje dolazka njegova? Jer od kako otci pomriješe, sve stoji kako od početka stvorenja.

5. Jer nahvalice neće da znadu, da su nebesa bila odprije i zemlja iz vode i usred vode Božjom rieči.

6. Zato tadašnji sviet bi vodom potopljen i pogibe.

7. A sadašnja nebesa i zemlja tom istom rieči zadržana su, te se čuvaju za dan *strašnoga* suda i pogibli bezakonih ljudih.

8. Ali ovo jedno da vam nebude nepoznato, ljubazni, da je jedan dan pred Gospodom kao tisuća godinah, i tisuća godinah kao jedan dan.

9. Nekasni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da kasni; nego nas trpi, jer neće da tko pogine, nego svi da dodju u pokajanje.

10. Ali će doći dan Gospodnji kao lupež noću, u koji će nebesa s hukom proći, a počela će se od vatre razpasti, a zemlja i djela što su na njoj izgorjet će.

11. Kad će se dakle ovo sve razkopati, kakovim treba vam biti u svetom življenjn i pobožnosti,

12. Čekajući i želeći da bude skorije dolazak Božjega dana, radi kojega će se nebesa spa-

liti i razkopati, i počela od vatre raztopiti?

13. Ali čekamo po obećanju njegovu novo nebo i novu zemlju, gdje pravda živi.

14. Zato, ljubazni, čekajuć ovo starajte se da vas on nadje čiste i prave u miru.

15. I trpljenje Gospoda našega držite za spasenje; kao što vam i ljubazni naš brat Pavao po danoj mu premudrosti pisa.

16. Kao što govori o ovom i u svih svojih poslanicah, u kojih imaju neke stvari težke razumjeti, koje nenaučeni i neutvrdjeni izvrću, kao i ostala pisma, na svoju pogubu.

17. A vi dakle, ljubazni, znajući napried, čuvajte se da prievarom bezakonikah nebudete odvedeni s njimi, i neodpadnete od svoje tvrdje;

18. Nego napredujte u milosti i u poznanju Gospoda našega i spasa Isukrsta. Njemu slava i sada i u vječna vremena. Amen.

PRVA POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA IVANA.

GLAVA 1.

ŠTO BJEŠE iz početka, što čusmo, što vidjesmo očima svojima, što razmotrismo i ruke naše opipaše, o rieči života;

2. I život se javi, i vidjesmo, i svjedočimo, i javljamo vam život vječni, koji bješe u otca, i javi se nam;

3. Što vidjesmo i čusmo to javljamo vam, da i vi s nami imate zajednicu; a naša je zajednica s otcem i sa sinom njegovim Isukrstom.

4. I ovo vam pišemo, da radost vaša bude izpunjena.

5. I ovo je obećanje koje čumo od njega i javljamo vam, da je Bog svjetlo, i tame u njem neima nikakve.

6. Ako rečemo, da imamo zajednicu s njim, a u tami hodimo, lažemo i netvorimo istine.

7. Ako li u svjetlu hodimo, kao što je on sam u svjetlu, imamo zajednicu jedan s drugim, i krv Isukrsta, sina njegova, očišćava nas od svakoga grieha.

8. Ako rečemo, da grieha neimamo, sebe varamo, i istine neima u nas.

9. Ako priznajemo griehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprosti griehe naše, i očisti nas od svake nepravde.

10. Ako rečemo, da nesagrie-

šismo, gradimo ga lažom, i rieč njegova nije u nas.

GLAVA 2.

DJEČICE moja! ovo vam pišem da negriešite; i ako tko sagrieši, imamo zastupnika kod otca, Isukrsta, pravednika.

2. I on očišća griehe naše, i ne samo naše nego i svega svieta.

3. I po tom razumiemo da ga poznasmo, ako zapoviesti njegove držimo.

4. Koji govori: poznajem ga, a zapoviestih njegovih nedrži, laža je, i u njem istine neima;

5. A koji drži rieč njegovu, u njem je zaista ljubav Božja savršena; po tom poznajemo, da smo u njem.

6. Koji govori da u njem stoji, i taj treba tako da hodi kao što je on hodio.

7. Ljubazni! nepišem vam nove zapoviesti, nego zapovied staru koju imaste iz početka. Zapovied stara jest rieč koju čuste iz početka.

8. Opet vam pišem novu zapovied, koja je zaista u njem i u vas; jer tama prolazi, i svjetlo pravo već svietli.

9. Koji govori da je u svjetlu, a mrzi na svojega brata, još je u tami.

10. Koji ljubi brata svojega, u svjetlu živi, i smutnje u njem neima.

11. A koji mrzi na svojega brata, u tami je, i u tami hodi, i nezna kuda ide, jer mu tama zasliepi oči.

12. Pišem vam, dječice, da vam se opraštaju griesi imena njegova radi.

13. Pišem vam, otci, jer poznaste onoga koji neima početka. Pišem vam, mladići, jer nadvladaste nečastivoga. Pišem vam, djeco, jer poznaste otca.

14. Pisah vam, otci, jer poznaste onoga koji je od početka. Pisah vam, mladići, jer ste jaki, i rieč Božja u vas stoji, i nadvladaste nečastivoga.

15. Neljubite svieta ni što je na svietu. Ako tko ljubi sviet, neima ljubavi otčine u njem.

16. Jer sve što je na svietu, tjelesna želja, i želja očijuh, i ponos života, nije od otca, nego je od ovoga svieta.

17. I sviet prolazi i želja njegova; a koji tvori volju Božju ostaje do vieka.

18. Djeco! posljednje je vrieme, i kao što čuste da će doći antikrist, i sad mnogi antikristi postaše; po tom poznajemo da je posljednji čas.

19. Od nas izidjoše, ali nebiše od nas: kad bi bili od nas, onda bi ostali s nami; ali (izidjoše), da se jave da nijesu svi od nas.

20. I vi imate pomazanje od svetoga, i znate sve.

21. Nepisah vam kao da neznate istine, nego što je zna-

te, i *znate* da nikakva laž nije od istine.

22. Tko je lažljivac osim onoga koji odriče da Isus nije Krist? Ovo je antikrist, koji se odriče otca i sina.

23. Koji se god odriče sina, ni otca neima; a koji priznaje sina, i otca ima.

24. Vi dakle što čuste iz početka neka u vas stoji: ako u vas ostane što čuste iz početka, i vi ćete ostati u sinu i u otcu.

25. I ovo je obećanje koje nam on obeća, život vječni.

26. Ovo vam pisah za one koji vas varaju.

27. A pomazanje što primiste od njega, u vas stoji, i netrebujete da vas tko uči; nego kako vas to samo pomazanje uči u svem, i istinito je, i nije laž, i kao što vas nauči, ostanite u njem.

28. I sad, dječice, ostanite u njem da imamo slobodu kad se javi, i da se neosramotimo pred njim o njegovu dolazku.

29. Ako znate da je pravednik, poznajte, da je svaki koji tvori pravdu od njega rodjen.

GLAVA 3.

VIDITE kakvu nam je ljubav dao otac, da se djeca Božja nazovemo i budemo; zato sviet nepoznaje nas, jer njega nepozna.

2. Ljubazni! sad smo djeca Božja, i još se nepokaza šta ćemo biti; nego znamo, da kad se pokaže, bit ćemo kao i on, jer ćemo ga vidjeti kao što jest.

3. I svaki, koji ovu nadu ima na njega, čisti se, kao i on što je čist.

4. Svaki, koji čini grieh, i bezakonje čini: i grieh je bezakonje.

5. I znate, da se on javi da griehe naše uzme; i grieha u njem neima.

6. Tko god u njem stoji, negrieši; tko god grieši, nevidje ga niti ga pozna.

7. Dječice! nitko da vas nevara: tko pravdu tvori pravednik je, kao što je on pravedan;

8. Tko grieh tvori od djavola je, jer djavol grieši od početka. Zato se javi sin Božji, da razkopa djela djavolja.

9. Tko je god rodjen od Boga, nečini grieha, jer njegovo sjeme stoji u njem, i nemože griešiti, jer je rodjen od Boga.

10. Po tom se poznaju djeca Božja i djeca djavolja: tko god netvori pravde, i tko neljubi brata svojega, nije od Boga.

11. Jer je ovo zapovied, koju čuste iz početka, da ljubimo jedan drugoga.

12. Ne kao što Kain bješe od nečastivoga i zakla brata svojega. I za koji ga uzrok zakla? Jer djela njegova bijahu zla, a brata mu pravedna.

13. Nečudite se, braćo moja, ako sviet mrzi na vas.

14. Mi znamo, da priedjosmo

iz smrti u život, jer ljubimo braću; jer tko neljubi brata, ostaje u smrti.

15. Svaki, koji mrzi na brata svojega, krvnik je ljudski; i znate da ni jedan krvnik ljudski neima u sebi vječnoga života.

16. Po tom poznasmo ljubav, što on za nas dušu svoju položi: mi smo dužni polagati duše za braću.

17. Koji dakle ima bogatstva ovoga svieta, i vidi brata svojega u nevolji i zatvori srce svoje od njega, kako da ljubav Božja u njem stoji?

18. Dječice moja! da se neljubimo riečju ni jezikom, nego djelom i istinom.

19. Po tom doznajemo da smo od istine, i pred njim tješimo srca svoja.

20. Jer ako nam zazire srce naše, Bog je veći od srca našega i zna sve.

21. Ljubazni! ako nam srce naše nezazre, slobodu imamo pred Bogom:

22. I štogod zaištemo, primit ćemo od njega, jer zapoviesti njegove držimo i činimo što je njemu ugodno.

23. I ovo je zapovied njegova: da vjerujemo u ime sina njegova Isukrsta, i da ljubimo jedan drugoga kao što nam je dao zapovied.

24. I tko drži zapoviesti njegove u njem stoji, a on u njem. I po tom poznajemo da stoji u nas, po Duhu koga nam je dao.

GLAVA 4.

LJUBAZNI! nevjerujte svakomu duhu, nego kušajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci izidjoše na sviet.

2. Po ovom poznajte Duha Božjega, i duha lažnoga: svaki duh koji priznaje da je Isukrst u tielu došao, od Boga je;

3. A svaki duh koji nepriznaje da je Isukrst u tielu došao, nije od Boga; već je duh antikristov, za kojega čuste da će doći, i sad je već na svietu.

4. Vi ste od Boga, dječice, i nadvladaste ih, jer je veći koji je u vas, nego li koji je na svietu.

5. Oni su od svieta, zato govore o svietu, i sviet ih sluša.

6. Mi smo od Boga: tko poznaje Boga sluša nas, a tko nije od Boga nesluša nas. Po ovom poznajemo duha istine i duha prievare.

7. Ljubazni! da ljubimo jedan drugoga; jer je ljubav od Boga, i svaki koji ima ljubav, od Boga je rodjen, i poznaje Boga.

8. A tko neima ljubavi nepozna Boga; jer je Bog ljubav.

9. Po tom se pokaza ljubav Božja k nam, što Bog sina svojega jedinorodnoga posla na sviet da živimo kroz njega.

Digitized by Google

10. U tom je ljubav, ne da mi pokazasmo ljubav k Bogu, nego da on pokaza ljubav k nam, i posla sina svojega da očisti griehe naše.

11. Ljubazni! kad je ovako Bog pokazao ljubav k nam, i mi smo dužni ljubiti jedan drugoga.

12. Boga nitko nevidje nikad: ako imamo ljubav medju sobom, Bog u nas stoji, i ljubav je njegova savršena u nas.

13. Po tom doznajemo da u njem stojimo, i on u nas, što nam je dao od Duha svojega.

14. I mi vidjesmo i svjedočimo, da otac posla sina da spasi sviet.

15. Tko prizna da je Isus sin Božji, Bog u njem stoji i on u Bogu.

16. I mi poznasmo i vjerovasmo ljubav koju Bog ima k nam. Bog je ljubav, i tko stoji u ljubavi, u Bogu stoji i Bog u njem.

17. Tim se ljubav u nas savršuje, da imamo slobodu na dan sudni; jer kao što je on i mi smo na svietu ovom.

18. U ljubavi neima straha, nego savršena ljubav izgoni strah napolje; jer strah ima muku. A tko se boji, nije savršen u ljubavi.

19. Imajmo mi ljubav k njemu, jer on najprije pokaza ljubav k nam.

20. Ako tko reče: ja ljubim Boga, a mrzi na brata svojega, laža je; jer tko neljubi brata svojega, koga vidi, kako može ljubiti Boga, koga nevidi?

21. I ovu zapovied imamo od njega: tko ljubi Boga da ljubi i brata svojega.

GLAVA 5.

TKOGOD vjeruje da je Isukrst, od Boga je rodjen; i tkogod ljubi onoga koji je rodio, ljubi i onoga koji je rodjen od njega.

2. Po tom znamo da ljubimo djecu Božju kad Boga ljubimo i njegove zapoviesti držimo.

3. Jer je ovo ljubav Božja da zapoviesti njegove držimo; i zapoviesti njegove nijesu težke.

4. Jer svaki koji je rodjen od Boga pobjedjuje sviet; i vjera je naša ova pobjeda koja pobiedi sviet.

5. Tko je koji sviet pobjedjuje osim onoga koji vjeruje da je Isus sin Božji.

6. Ovo je Isukrst što dodje vodom i krvlju i Duhom, ne samo vodom, nego vodom i krvlju; i duh je koji svjedoči, da je duh istina.

7. Jer je troje što svjedoči na nebu: Otac, Rieč, i sveti Duh; i ovo je troje jedno.

8. I troje je što svjedoči na zemlji: duh, i voda, i krv; i ovo je troje zajedno.

9. Kad primamo svjedočanstvo čovječje, svjedočanstvo je Božje veće; jer je ovo svje-

Digitized by Google

dočanstvo Božje što svjedoči za sina svojega.

10. Koji vjeruje sina Božjega, ima svjedočanstvo u sebi; koji nevjeruje Bogu, načinio ga je lažom, jer nevjerova svjedočanstvu koje svjedoči Bog za sina svojega.

11. I ovo je svjedočanstvo, da nam je Bog dao život vječni; i ovaj život vječni u sinu je njegovom.

12. Tko ima sina Božjega ima život; tko neima sina Božjega neima života.

13. Ovo pisah vam koji vjerujete u ime sina Božjega, da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime sine Božjega.

14. I ovo je sloboda koju imamo k njemu, da ako što molimo po volji njegovoj, posluša nas.

15. I kad znamo da nas sluša štogod molimo, znamo da će nam dati što ištemo u njega.

16. Ako tko vidi brata svojega gdje grieši grieh ne k smrti, neka moli, i dat će život onim koji grieše ne k smrti. Ima grieh k smrti: za taj negovorim da moli.

17. Svaka je nepravda grieh; i ima grieh ne k smrti.

18. Znamo, da ni jedan koji je rodjen od Boga, negrieši, nego koji je rodjen od Boga, čuva se, i nečastivi nedohvata se do njega.

19. Znamo da smo od Boga, i sav sviet leži u zlu.

20. A znamo da sin Božji dodje, i dao nam je razum da poznamo Boga istinoga, i da budemo u istinom sinu njegovom Isukrstu. Ovo je istini Bog i život vječni.

21. Dječice! čuvajte se od neznaboštva. Amen.

DRUGA POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA IVANA.

OD STARJEŠINE izabranoj gospodji i djeci neziinoj, koju ja ljubim u istinu, i ne samo ja nego svi koji poznaše istinu,

2. Za istinu koja u nas stoji i bit će s nami do vieka:

3. Da bude s vami milost, milosrdje, mir od Boga otca i od Gospoda Isukrsta, sina otčeva, u istini i u ljubavi.

4. Obradovah se vrlo što nadjoh neke od tvoje djece koji hode u istini, kao što primismo zapovied od otca.

5. I sad molim te, gospodjo, ne kao da ti novu zapovied pišem, nego koju imamo iz početka, da imamo ljubav medju sobom.

6. I ova je ljubav, da živimo po zapoviestih njegovih. Ova

Digitized by Google

je zapovied, kao što čuste iz početka, da u njoj živite.

7. Jer mnoge varalice izidjoše na sviet, koji nepriznaju Isukrsta da je došao u tielu; ovo je varalica i antikrist.

8. Čuvajte se da neizgubimo što smo zaradili, nego da primimo platu podpuno.

9. Tkogod prestupa i nestoji u nauci Kristovoj, onaj neima Boga; a tko stoji u nauci Kristovoj, onaj ima i otca i sina.

10. Ako tko dolazi k vam i ove nauke nedonosi, neprimajte ga u kuću, i nepozdravljajte se s njim;

11. Jer tko se pozdravi s njim, prima diel u njegovih zlih djelih.

12. Mnogo bih vam imao pisati, ali nehtjedoh papirom i mastilom; jer se nadam da ću doći k vam i iz ustah govoriti, da radost vaša bude izpunjena.

13. Pozdravljaju te djeca tvoje sestre izabrane. Amen.

TREĆA POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA IVANA.

OD STARJEŠINE Gaju ljubaznomu, kojega ja ljubim u istinu.

2. Ljubazni! molim se Bogu da ti u svem bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro.

3. Obradovah se vrlo kad dodjoše braća i posvjedočiše tvoju istinu, kako ti u istini živiš.

4. Neima veće radosti od ove, kad čujem moja djeca u istini da hode.

5. Ljubazni! vjerno radiš što činiš braći i gostim,

6. Koji posvjedočiše tvoju ljubav pred crkvom; i dobro ćeš učiniti, ako ih spremiš kao što treba pred Bogom.

7. Jer imena njegova radi izidjoše neprimivši ništa od neznabožacah.

8. Mi smo dakle dužni primati takove, da budemo pomagači istini.

9. Ja pisah crkvi; ali Diotref, koji želi da bude najstariji medju njimi, neprima nas.

10. Zato, ako dodjem, spomenut ću njegova djela koja tvori ružeć nas zlimi riečmi; i nije mu to dosta, nego sam braće neprima, i zabranjuje onim koji bi htjeli *primati*, i izgoni ih iz crkve.

11. Ljubazni! neugledaj se na zlo, nego na dobro: tko dobro čini od Boga je, tko zlo čini nevidje Boga.

12. Demetrija svjedočiše svi, i sama istina; a i mi svjedočimo; i znate da je svjedočanstvo naše istinito.

13. Mnogo imadoh da pišem;

Digitized by Google

ali neću mastilom i perom da ti pišem;

14. Nego se nadam da ću te skoro vidjeti, i iz ustah u usta govoriti.

15. Mir ti! pozdravljaju te prijatelji. Pozdravi prijatelje po imenu. Amen.

POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA JAKOVA.

GLAVA 1.

OD JAKOVA, Boga i Gospoda Isukrsta sluge, svim dvanaest koljenah razsijanim *po svietu* pozdravlje.

2. Svaku radost imajte, braćo moja, kad padate u različne napasti,

3. Znajuć da kušanje vaše vjere gradi trpljenje;

4. A trpljenje neka djelo dovršuje, da budete savršeni i cieli bez ikake mane.

5. Ako li komu od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga, koji daje svakomu bez razlike i nekori nikoga, i dat će mu se;

6. Ali neka ište s vjerom, nesumnjajuć ništa; jer tko se sumnja, on je kao morski valovi, koje vjetrovi podižu i razmeću.

7. Jer takov čovjek neka nemisli da će primiti što od Boga.

8. Tko dvoumi, nepostojan je u svih putovih svojih.

9. A poniženi brat neka se hvali visinom svojom;

10. A bogati svojom ponižnošću; jer će proći kao cviet travni.

11. Jer sunce ogrija s vrućinom, i osuši travu, i cviet njezin odpade, i krasota lica njezina pogibe; tako će i bogati u hodjenju svojem uvehnuti.

12. Blago čovjeku koji pretrpi napast; jer kad bude kušan, primit će vienac života, koji Bog obreče onim koji ga ljube.

13. Nitko, kad se kuša, da negovori: Bog me kuša; jer se Bog nemože zlom izkušati, i on nekuša nikoga;

14. Nego svakoga kuša njegova slast, koja ga vuče i mami.

15. Tada zatrudnjevši slast radja grieh; a grieh učinjen radja smrt.

16. Nevarajte se, ljubazna braćo moja!

17. Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni od ozgor je, dolazi od otca svjetlosti, u kojega neima promjenjivanja ni mienjanja svjetla i mraka;

18. Jer nas dragovoljno po-

Digitized by Google

rodi riečju istine, da budemo novina od njegova stvorenja.

19. Zato, ljubazna braćo moja, neka bude svaki čovjek brz čuti a spor govoriti i spor srditi se;

20. Jer srdnja čovječja nečini pravde Božje.

21. Zato odbacite svaku nečistoću i suvišak zlobe, i s krotošću primite usadjenu rieč koja može spasiti duše vaše.

22. Budite pak tvorci rieči, a nesamo slušaoci, varajući sami sebe.

23. Jer ako tko sluša rieč a netvori, on je kao čovjek koji gleda lice tiela svojega u ogledalu;

24. Jer se ogleda pa otide, i odmah zaboravi kakav bješe.

25. Ali koji providi u savršeni zakon slobode i ostane *u njem*, i nebude zaboravni slušalac, nego tvorac djela, onaj će biti blažen u djelu svojem.

26. Ako koji od vas misli da vjeruje, i nezauzdava jezika svojega, nego vara srce svoje, njegova je vjera uzalud.

27. Jer vjera čista i bez mane pred Bogom i otcem jest ova: polaziti sirote i udovice u njihovih nevoljah, i držati sebe neopoganjena od svieta.

GLAVA 2.

BRAĆO moja! u vjeri Gospoda našega slavnoga Isukrsta, negledajte što je tko;

2. Jer ako dodje u crkvu vašu čovjek sa zlatnim prstenom i u svietloj haljini, a dodje i siromah u hrdjavoj haljini,

3. I pogledate na onoga u svietloj haljini, i rečete mu: ti sjedi ovdje liepo, a siromahu rečete: ti stani tamo, ili sjedi ovdje niže podnožja mojega;

4. I nerazsudiste u sebi, nego biste sudci zlih pomislih.

5. Čujte, ljubazna braćo moja: neizabra li Bog siromahe ovoga svieta da budu bogati vjerom, i nasljednici kraljevstva koje obreče onim koji njega ljube?

6. A vi osramotiste siromaha. Nijesu li to bogati koji vas muče i vuku na sudove?

7. Nehule li oni na dobro ime vaše kojim ste se nazvali?

8. Ako dakle zakon kraljevski izvršujete po pismu: ljubi bližnjega kao samoga sebe, dobro činite;

9. Ako li gledate što je tko, grieh činite, i bit ćete pokarani od zakona kao prestupnici;

10. Jer tko sav zakon održi a sagrieši u jednom, kriv je za sve.

11. Jer onaj, koji je rekao: nečini preljube, rekao je i: neubij. Ako dakle neučiniš preljube a ubiješ, postao si prestupnik zakona.

12. Tako govorite i tako tvorite kao oni koji će zakonom slobode biti sudjeni;

13. Jer će onomu biti sud bez

Digitized by Google

milosrdja koji nečini milosrdja; i hvali se milosrdje na sudu.

14. Kakva je korist, braćo moja, ako tko reče da ima vjeru a djelah neima? Zar ga može vjera spasiti?

15. Ako, na priliku, brat ili sastra goli budu, ili nemaju šta da jedu,

16. I reče im koji od vas: idite s mirom, grijte se, i nasitite se, a nedâ im potrebe tjelesne, šta pomaže?

17. Tako i vjera, ako neima djelah, mrtva je po sebi.

18. No može tko reći: ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi vjeru svoju bez djelah svojih, a ja ću tebi pokazati vjeru svoju iz djelah svojih.

19. Ti vjeruješ da je jedan Bog; dobro činiš; i djavoli vjeruju, i drhću.

20. Ali hoćeš li razumjeti, o čovječe sujetni! da je vjera bez djelah mrtva?

21. Abraham otac naš neopravda li se djelî, kad prinese Isaka sina svojega na oltar?

22. Vidiš li, da vjera pomože njegovim djelom i kroz djela savrši se vjera?

23. I izvrši se pismo koje govori: Abraham vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu, i prijatelj Božji nazva se.

24. Vidite li dakle, da se čovjek djelî pravdâ, a ne samom vjerom?

25. A tako i Raab bludnica neopravda li se djelî kad primi uhode i izvede ih drugim putem?

26. Jer kao što je tielo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez dobrih djelah mrtva.

GLAVA 3.

NETRAŽITE, braćo moja, da budete mnogi učitelji, znajuć da ćemo većma biti osudjeni,

2. Jer svi pogrješujemo mnogo putah. Ali tko u rieči nepogrješuje, onaj je savršen čovjek, može zauzdati i sve tielo.

3. Jer gle, i konjem mećemo žvale u usta da nam se pokoravaju, i sve tielo njihovo okrećemo.

4. Gle i ladje, ako su i velike i silni ih vjetrovi gone, okreću se malom krmicom kuda hoće onaj koji upravlja.

5. A tako je i jezik mali ud, i mnogo čini. Gle, mala vatra, i kolike velike šume sažeže.

6. I jezik je vatra, sviet pun nepravde. Tako i jezik živi medju našimi udi, poganeć sve tielo, i paleć vrieme života našega, i zapaljujuć se od pakla.

7. Jer sav rod zvjerinja i pticah, i bubinah i ribah, pripitomljava se i pripitomio se rodu čovječjemu;

8. A jezika nitko od ljudih nemože pripitomiti, jer je nemirno zlo, puno jeda smrtonosnoga.

9. Njim blagosivljamo Boga

i otca, a njim kunemo ljude, koji su stvoreni po obličju Božjem.

10. Iz jednih ustah izlazi blagoslov i kletva. Nevalja, ljubazna braćo moja, da ovo tako biva.

11. Može li izvor iz jedne glave točiti sladko i gorko?

12. Može li, braćo moja, smokva radjati masline ili vinova loza smokve? Tako ni jedan izvor nedaje slane i sladke vode.

13. Tko je medju vami mudar i pametan, neka pokaže dobrim življenjem djela svoja u krotosti i premudrosti.

14. Ako li imate gorku zavist i svadju u srcih svojih, nehvalite se, ni lažite na istinu.

15. Ovo nije ona premudrost što silazi od ozgor, nego zemaljska, ljudska, djavolska.

16. Jer gdje je zavist i svadja, ondje je nesloga i svaka zla stvar.

17. A koja je premudrost od ozgor, ona je najprije čista, a po tom mirna, krotka, pokorna, puna milosrdja i dobrih plodovah, nepristrana, i nelicemjerna.

18. A plod pravde u miru sije se onim koji mir čine.

GLAVA 4.

ODKUDA ratovi i razpre medju vami? Ne odtuda li, od slastih vaših, koje se bore u vaših udih?

2. Želite, i neimate; ubijate i zavidite, i nemožete da dobijete; borite se i vojujete, i neimate, jer neištete.

3. Ištete, i neprimate, jer zlo ištete, da u slastih svojih trošite.

4. Preljubočinci i preljubočinice! neznate li da je *prijateljstvo* ovoga svieta neprijateljstvo Bogu? Jer tko hoće svietu prijatelj da bude, neprijatelj Božji postaje.

5. Ili mislite da pismo uzalud govori: duh, koji u nas živi, mrzi na zavist?

6. A on daje veću milost. Jer govori: Gospod suproti se ponositim, a poniženim daje milost.

7. Pokorite se dakle Bogu, a protivite se djavolu, i pobjeći će od vas.

8. Približite se k Bogu, i *on* će se približiti k vam. Očistite ruke, grješnici, popravite srca svoja, nepostojani.

9. Budite žalostni i plačite i jaučite: smieh vaš neka se pretvori u plač, i radost u žalost.

10. Ponizite se pred Gospodom, i podignut će vas.

11. Neopadajte jedan drugoga, braćo; jer tko opada brata ili osudjuje brata svojega, opada zakon i osudjuje zakon, a ako zakon osudjuješ, nijesi tvorac zakona, nego sudac.

12. Jedan je zakonodavac i sudac, koji može spasiti i pogubiti; a ti tko si što drugoga osudjuješ?

Digitized by Google

13. Slušajte sad vi koji govorite: danas ili sjutra poći ćemo u ovaj ili u onaj grad, i sjedit ćemo ondje jednu godinu, i trgovat ćemo i dobijat ćemo.

14. Vi, koji neznate šta će biti sjutra. Jer šta je vaš život? On je para, koja se za malo pokaže, a po tom je nestane.

15. Mjesto da govorite: ako Gospod htjet bude, i živi budemo, učinit ćemo ovo ili ono.

16. A sad se hvalite svojim ponosom. Svaka je hvala takova zla.

17. Jer tko zna dobro činiti a nečini, grieh mu je.

GLAVA 5.

HODITE sad vi bogati, plačite i ridajte za svoje ljute nevolje koje idu na vas.

2. Bogatstvo vaše iztruhnu, i haljine vaše pojedoše moljci;

3. Zlato vaše i srebro zahrdja, i hrdja njihova bit će svjedočanstvo na vas: izjest će tielo vaše kao oganj. Stekoste bogatstvo u posljednje dane.

4. Gle, viče plaća vaših poslenikah, koji su radili njive vaše i vi ste im odkinuli; i vika žetelacah dodje do ušijuh Gospoda Sabaota.

5. Veseliste se na zemlji, i nasladiste se; uhraniste srca svoja, kao na dan zaklanja.

6. Osudiste, ubiste pravednika, i nebrani vam se.

7. Trpite dakle, braćo moja, do dolazka Gospodnjega. Gle, težak čeka plemenitoga roda iz zemlje, i rado trpi, dok neprimi dažd rani i pozni.

8. Trpite dakle i vi, i utvrdite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji približi.

9. Neuzdišite jedan na drugoga, braćo, da nebudete osudjeni: gle, sudac stoji pred vrati.

10. Uzmite, braćo moja, za ugled stradanja prorokah, koji govorahu u ime Gospoda.

11. Gle, blažene nazivamo one koji pretrplješe. Trpljenje Jobovo čuste, i posljedak Gospodnji vidjeste: jer je Gospod milostiv i smiluje se.

12. A prije svega, braćo moja, nekunite se ni nebom ni zemljom, ni drugom kakvom kletvom; nego neka bude što jest *da*, i što nije *ne*, da nepadnete pod sud.

13. Muči li se tko medju vami, neka se moli Bogu; je li tko veseo, neka hvali Boga.

14. Boluje li tko medju vami, neka dozove starješine crkvene, te neka čitaju molitvu nad njim, i neka ga pomažu uljem u ime Gespodnje.

15. I molitva vjere pomoći će bolestniku, i podignut će ga Gospod; i ako je griehe učinio, oprostit će mu se.

16. Izpoviedajte dakle jedan drugomu griehe, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate: jer neprestana mo-

litva pravednoga mnogo može pomoći.

17. Ilija bješe čovjek smrtan kao i mi, i pomoli se Bogu da nebude dažda, i neudari dažd na zemlji za tri godine i šest mjesecih.

18. I opet se pomoli, i nebo dade dažd, i zemlja iznese rod svoj.

19. Braćo! ako tko od vas zadje s puta istine, i obrati ga tko,

20. Neka zna, da će onaj koji obrati grješnika s krivoga puta njegova spasiti dušu od smrti, i pokriti množtvo griehah.

POSLANICA
SVETOGA APOSTOLA JUDE.

OD JUDE, Isukrsta sluge, a brata Jakovljeva, zvanim, koji su osvećeni Bogom otcem i održani Isukrstom:

2. Milost i mir i ljubav da vam se umnoži.

3. Ljubazni! starajući se jednako da vam pišem za obće vaše spasenje, bi mi potrebno da vam pišem, moleć da se borite za pravednu vjeru, koja je jedanput dana svetim.

4. Jer se uvukoše neki bezbožni ljudi, koji su davno odredjeni na ovo osudjenje, i Boga našega milost pretvaraju u nečistoću, i jedinoga gospodara Boga i Gospoda našega Isukrsta odriču se.

5. Ali ću vam napomenuti, kad i vi znate ovo jedanput, da Gospod izbavi narod iz zemlje egipatske, po tom pogubi one koji nevjerovaše.

6. I andjele, koji neodržaše svojega starješinstva nego ostaviše svoj stan, čuva u vječnih okovih pod mrakom za sud velikoga dana.

7. Kao što i Sodoma i Gomora, i okolni njihovi gradovi, koji su se prokurvali onako kao i oni, i hodili za drugim mesom, postaviše se za ugled i muče se u vječnom ognju:

8. Tako dakle i ovi što sanjajući tielo pogane, a poglavarstva se odriču, i na slavu hule.

9. A Mihail arkandjel, kad se prepiraše s djavolom i govoraše za Mojsijevo tielo, nesmijaše prokleta suda da izgovori, nego reče: Gospod neka ti zaprieti.

10. A ovi hule na ono što neznadu; a što znadu po prirodi kao nerazumna životinja, u onom se razpadaju.

11. Težko njim! jer putem Kainovim podjoše i u prieva-

Digitized by Google

ru Balaamove plaće padoše, i u buni Koreovoj izgiboše.

12. Ovo su oni što pogane vaše milostinje jedući s vami bez straha i gojeći se; oblaci bezvodni, koje vjetrovi prenose; jesenska drveta nerodljiva, koja su dvaput umrla, i iz koriena izčupana;

13. Biesni valovi morski, koji se pjene svojimi sramotami; zviezde lažne, kojimi se čuva mrak vječne tame.

14. Ali i za ovake prorokova Enoh, sedmi od Adama, govoreć: gle, ide Gospod s tisućami svetih andjelah svojih

15. Da učini sud svim, i da pokara sve bezbožnike za sva njihova bezbožna djela kojimi bezbožnost činjahu, i za sve ružne rieči njihove koje bezbožni grješnici govoriše nanj.

16. Ovo su nezadovoljni vikači, koji po željah svojih žive, i usta njihova govore ponosite rieči, i za dobitak gledaju što je tko.

17. A vi, ljubazni, opominjite se rieči koje napried kazaše apostoli Gospoda našega Isukrsta,

18. Jer vam kazaše, da će u posljednje vrieme postati rugači, koji će hoditi po svojih željah i bezbožnostih.

19. Ovo su oni što se odvajaju (od jedinosti vjere), i jesu tjelesni, koji duha neimaju.

20. A vi, ljubazni, nazidjujte se svojom svetom vjerom, i molite se Bogu Duhom svetim.

21. I sami sebe držite u ljubavi Božjoj, čekajuć milosrdje Gospoda našega Isukrsta za život vječni.

22. I tako razlikujuć jedne milujte,

23. A jedne strahom izbavljajte i iz ognja vadite; a karajte sa strahom, mrzeć i na haljinu opoganjenu od tiela.

24. A onomu, koji vas može sačuvati bez grieha i bez mane, i postaviti prave pred slavom svojom u radosti,

25. Jedinomu premudromu Bogu i spasu našemu, kroz Isukrsta Gospoda našega, slava i veličanstvo, država i vlast prije svih viekovah i sad i u sve viekove. Amen.

ODKRIVENJE
SVETOGA IVANA APOSTOLA.

GLAVA 1.

ODKRIVENJE Isukrsta, koje dade njemu Bog, da pokaže slugam svojim šta će skoro biti, i pokaza, poslavši po andjelu svojem sluzi svojemu Ivanu,

2. Koji svjedoči rieč Božju i

Digitized by Google

svjedočanstvo Isukrsta, i štagod vidje.

3. Blago onomu koji čita i onim koji slušaju rieči proročtva, i drže što je napisano u njem; jer je vrieme blizu.

4. Od Ivana na sedam crkavah koje su u Aziji: milost vam i mir od onoga koji jest, i koji bješe, i koji će doći; i od sedam duhovah koji su pred priestolom njegovim;

5. I od Isukrsta, koji je svjedok vjerni, i prvenac iz mrtvih, i knez nad kraljevi zemaljskimi, koji nas ljubi, i umi nas od griehah naših krvlju svojom;

6. I učini nas kraljeve, i svećenike Bogu i otcu svojemu; tomu slava i vlast u viek vieka. Amen.

7. Eno, ide s oblaci, i ugledat će ga svako oko, i koji ga probodoše; i zaplakat će za njim sva koljena zemaljska. Da, zaista.

8. Ja sam alfa i omega, početak i svršetak, govori Gospod, koji jest, i koji bješe, i koji će doći, svedržitelj.

9. Ja Ivan, koji sam i brat vaš i drug u nevolji i u kraljevstvu i trpljenju Isukrsta, bijah na ostrvu koje se zove Patam, za rieč Božju i za svjedočanstvo Isukrsta.

10. Bijah u duhu u dan nedjeljni, i čuh za sobom glas veliki kao trube koja govoraše: ja sam alfa i omega, prvi i posljednji;

11. I: što vidiš napiši u knjigu, i pošlji crkvam koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatir, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodiceju.

12. I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnom; i obazrevši se vidjeh sedam svietnjakah zlatnih,

13. I usred sedam svietnjakah kao sina čovječjega, obučena u dugačku haljinu, i opasana po prsima pojasom zlatnim.

14. A glava njegova i kosa bijaše biela kao biela vuna, kao snieg; i oči njegove kao plamen ognjeni;

15. I noge njegove kao mjed kad se raztopi u peći; i glas njegov kao huka vodah mnogih;

16. I držaše u svojoj desnoj ruci sedam zviezdah, i iz ustah njegovih izlažaše mač oštar s obje strane, i lice njegovo *bijaše* kao što sunce sija u sili svojoj.

17. I kad ga vidjeh, padoh k nogama njegovima kao mrtav, i metnu desnicu svoju na me govoreć mi: neboj se, ja sam prvi i posljednji,

18. I živi; i bijah mrtav i evo sam živ u viek vieka, amen. I imam ključeve od pakla i od smrti.

19. Napiši dakle šta si vidio, i šta je, i šta će biti po tom;

Digitized by Google

20. Tajna sedam zviezdah koje si vidio na desnici mojoj, i sedam svietnjakah zlatnih: sedam zviezdah jesu andjeli sedam crkavah; i sedam svietnjakah koje si vidio, jesu sedam crkavah.

GLAVA 2.

ANDJELU Efeske crkve napiši: tako govori onaj što drži sedam zviezdah u desnici svojoj, i što hodi posred sedam svietnjakah zlatnih:

2. Znam tvoja djela, i trud tvoj, i trpljenje tvoje, i da nemožeš snositi zlih, i izkušao si one koji govore da su apostoli a nijesu, i našao si ih lažne;

3. I podnio si *mnogo*, i trpljenje imaš, i za ime moje trudio si se, i nijesi sustao.

4. No imam na tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio.

5. Opomeni se dakle odkuda si spao, i pokaj se, i prva djela čini; ako li ne, doći ću ti skoro, i dignut ću svietnjak tvoj s mjesta njegova, ako se ne pokaješ.

6. No ovo imaš što mrziš na djela Nikolinacah, na koja i ja mrzim.

7. Tko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvam: koji pobiedi, dat ću mu jesti od drveta životnoga, koje je nasred raja Božjega.

8. I ANDJELU crkve Smiranske napiši: tako govori prvi i posljednji, koji bješe mrtav, i evo je živ:

9. Znam tvoja djela, i nevolju i siromaštvo (ali si bogat), i hule onih koji govore da su Židovi a nijesu, nego sbornica sotonina.

10. Neboj se ni oda šta što ćeš postradati. Gle, djavol će neke od vas metati u tamnicu, da se izkušate, i imat ćete nevolju do deset danah. Budi vjeran do same smrti, i dat ću ti vienac života.

11. Tko ima uho da čuje, neka čuje šta govori Duh crkvam: koji pobiedi, neće mu nahuditi druga smrt.

12. I ANDJELU Pergamske crkve napiši: tako govori onaj što ima mač oštar s obje strane:

13. Znam djela tvoja, i gdje živiš, gdje je priestol sotonin; i držiš ime moje, i nijesi se odrekao vjere moje i u one dane u koje je Antipa, vjerni svjedok moj, ubijen kod vas, gdje živi sotona.

14. No imam na tebe malo, što imaš tu koji drže nauku Balaama, koji učaše Balaka da položi smutnju pred sinovi Izraelovimi, da jedu žrtve idolske, i da se kurvaju.

15. Tako imaš i ti koji drže nauku Nikolinacah, na koju ja mrzim.

16. Pokaj se dakle; ako li ne, doći ću ti skoro, i vojevat ću s njimi mačem ustah svojih.

Digitized by Google

17. Tko ima uho da čuje, neka čuje šta govori Duh crkvam: koji pobiedi, dat ću mu jesti od mane sakrivene, i dat ću mu kamen biel, i na kamenu novo ime napisano, kojega nitko nezna osim onoga koji primi.

18. I ANDJELU Tijatirske crkve napiši: tako govori sin Božji, koji ima oči svoje kao plamen ognjeni, i noge njegove kao mjed;

19. Znam tvoja djela, i ljubav, i službu, i vjeru, i trpljenje tvoje, i djela tvoja, i da posljednih ima više od prvih;

20. No imam na tebe malo, što dopuštaš ženi Izabelj, koja govori da je proročica, da uči i da vara sluge moje, da čine preljubu i da jedu žrtvu idolsku.

21. I dadoh joj vrieme da se pokaje od bludnosti svoje, i nepokaja se.

22. Evo je ja mećem na odar, i one koji čine preljubu s njom u nevolju veliku, ako se nepokaju od svojih djelah.

23. I djecu njezinu pobit ću na mjesto; i poznat će sve crkve da sam ja koji izpitujem srca i bubrege, i dat ću vam svakomu po djelih vaših:

24. A vam govorim i ostalim koji su u Tijatiru, koji neimaju nauke ove, i koji nepoznaju dubinah sotoninih (kao što govore): neću metnuti na vas drugoga bremena,

25. Osim koje imate, držite dokle dodjem.

26. I koji pobiedi i održi djela moja do kraja, dat ću mu vlast nad neznabožci;

27. I pastiće ih s gvozdenom palicom, i oni će se razdrobiti kao sudovi lončarski; kao i ja što primih od otca svojega;

28. I dat ću mu zviezdu danicu.

29. Tko ima uho, da čuje, neka čuje šta govori Duh crkvam.

GLAVA 3.

I ANDJELU Sardske crkve napiši: tako govori onaj što ima sedam Duhovah Božjih, i sedam zviezda: znam tvoja djela, da imaš ime da si živ, a mrtav si.

2. Straži, i utvrdjuj ostale koji hoće da pomru; jer nenadjoh tvojih djelah savršenih pred Bogom svojim.

3. Opominji se dakle, kako si primio i kako si čuo, i drži i pokaj se. Ako li neuzastražiš, doći ću na tebe kao lupež, i nećeš čuti u koji ću čas doći na tebe.

4. Ali imaš malo iména i u Sardu, koji neopoganiše svojih haljinah, i hodit će sa mnom u bielih, jer su dostojni.

5. Koji pobiedi, on će se obući u haljine biele, i neću izbrisati imena njegova iz knjige života, i priznat ću ime njegovo

Digitized by Google

pred otcem svojim i pred andjeli njegovimi.

6. Tko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvam.

7. I ANDJELU Filadelfijske crkve napiši: tako govori sveti istiniti, koji ima ključ Davidov, koji otvori i nitko nezatvori, koji zatvori i nitko neotvori.

8. Znam tvoja djela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i nitko ih nemože zatvoriti; jer imaš malo sile, i držao si moju rieč, i nijesi se odrekao imena mojega.

9. Evo dajem one iz sbornice sotonine koji govore da su Židovi a nijesu, nego lažu; evo ću ih učiniti da dodju i da se poklone pred nogama tvojima, i da poznadu da te ja ljubim.

10. Jer si održao rieč trpljenja mojega, i ja ću tebe sačuvati od časa izkušenja, koji će doći na sav vasioni sviet, da izkuša one koji žive na zemlji.

11. Evo ću doći brzo: drži što imaš, da nitko neuzme vienca tvojega.

12. Koji pobiedi, učinit ću ga stup u crkvi Boga svojega, i više neće izići napolje; i napisat ću na njem ime Boga svojega, i ime novoga Jerusalema, grada Boga mojega, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo.

13. Tko ima uha, neka čuje šta govori Duh crkvam.

14. I ANDJELU Laodicejske crkve napiši: tako govori Amen, svjedok vjerni i istiniti, početak stvorenja Božjega:

15. Znam tvoja djela, da nijesi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć!

16. Tako, budući mlak, i nijesi ni studen ni vruć, izbljuvat ću te iz ustah svojih.

17. Jer govoriš: bogat sam, i obogatio sam se, i ništa nepotrebujem; a neznaš, da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i sliep, i gol.

18. Svjetujem te, da kupiš u mene zlata žeženoga u ognju, da se obogatiš; i biele haljine, da se obučeš, i da se nepokaže sramota golotinje tvoje; i masti očinjom pomaži oči svoje da vidiš.

19. Ja, kojekod ljubim, one i karam i poučavam: postaraj se dakle, i pokaj se.

20. Evo stojim na vratih i kucam: ako tko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večerat ću s njim, i on sa mnom.

21. Koji pobiedi, dat ću mu da sjede sa mnom na priestolu mojem, kao i ja što pobiedih i sjedoh s otcem svojim na priestolu njegovu.

22. Tko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvam.

GLAVA 4.

POTOM vidjeh: i gle, vrata otvorena na nebu, i glas

Digitized by Google

prvi koji čuh kao trubu gdje govori sa mnom, reče: popni se amo, i pokazat ću ti šta će biti za ovim.

2. I odmah bih u Duhu; i gle, priestol stajaše na nebu, i na priestolu sjedjaše netko.

3. I onaj, što sjedjaše, bijaše po vidjenju kao kamen jaspis i sard; i oko priestola bješe duga po vidjenju kao smaragd.

4. I oko priestola bijahu dvadeset i četiri priestola; i na priestolih vidjeh dvadeset i četiri starješine, gdje sjede, obučene u biele haljine, i imahu krune zlatne na glavah svojih.

5. I od priestola izlažahu munje i gromovi i glasovi; i sedam žižakah ognjenih gorahu pred priestolom, koje su sedam duhovah Božjih.

6. I pred priestolom bijaše stakleno more, kao kristal; i nasred priestola i oko priestola četiri životinje, pune očijuh sprieda i straga.

7. I prva životinja bješe kao lav, i druga životinja kao tele, i treća životinja imaše lice kao čovjek, i četvrta životinja bješe kao orao leteći.

8. I svaka od četiri životinje imaše po šest krilah naokolo, i unutra puna očijuh, i mira neimaju dan i noć govoreć: svet, svet, svet Gospod Bog svemogući, koji bješe, i koji jest, i koji će doći.

9. I kad daše životinje slavu i čast i hvalu onomu što sjedjaše na priestolu, što živi u viek vieka,

10. Padoše dvadeset i četiri starješine pred onim koji sjedjaše na priestolu, i pokloniše se onomu koji živi u viek vieka, i metnuše krune svoje pred priestolom govoreć:

11. Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu; jer si ti sazdao sve, i po volji tvojoj jest i stvoreno je.

GLAVA 5.

I VIDJEH u desnici onoga, koji sjedjaše na priestolu, knjigu napisanu iznutra i izvana, zapečaćenu sa sedam pečatah.

2. I vidjeh andjela jaka, gdje propovieda glasom velikim: tko je dostojan da otvori knjigu, i da razlomi pečate njezine?

3. I nitko nemogaše ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom otvoriti knjige, ni zagledati u nju.

4. I ja plakah mnogo, što se nitko nenadje dostojan da otvori i da pročita knjigu, niti da zagleda u nju.

5. I jedan od starješinah reče mi: neplači, evo je nadvladao lav, koji je od koljena Judina, korien Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pečatah njezinih.

6. I vidjeh, i gle, nasred priestola i četiri životinje, i posred starješinah jagnje stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogo-

vah, i sedam očijuh, koje su sedam duhovah Božjih, poslanih po svem svietu.

7. I dodje i uze knjigu iz desnice onoga koji sjedjaše na priestolu.

8. I kad uze knjigu, četiri životinje i dvadeset i četiri starješine padoše pred jagnjetom, imajuć svaki gusle i zlatne čaše pune tamjana, koje su molitve svetih.

9. I pjevahu pjesmu novu govoreć: dostojan si da uzmeš knjigu i da otvoriš pečate njezine; jer si se zaklao, i izkupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga koljena i jezika i naroda i plemena,

10. I učinio si nas Bogu našemu kraljeve i svećenike, i kraljevat ćemo na zemlji.

11. I vidjeh, i čuh glas andjelah mnogih oko priestola i životinjah i starješinah, i bješe broj njihov tisuća.

12. Govoreć glasom velikim: dostojno je jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov.

13. I svako stvorenje, što je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i što je na moru, i što je u njih, sve čuh gdje govore: onomu koji sjedi na priestolu, i jagnjetu blagoslov i čast i slava i država u viek vieka.

14. I četiri životinje govorahu: amen. I dvadeset i četiri starješine padoše i pokloniše se onomu koji živi u viek vieka.

GLAVA 6.

I VIDJEH kad otvori jagnje jedan od sedam pečatah, i čuh jednu od četiri životinje, gdje govori kao glas gromovni: dodji i vidji.

2. I vidjeh, i gle, konj biel, i onaj što sjedjaše na njem imadijaše strielu; i njemu se dade vienac, i izidje pobjedjujući, i da pobiedi.

3. I kad otvori drugi pečat čuh drugu životinju gdje govori: dodji i vidji.

4. I izidje drugi konj ridj, i onomu koji sjedjaše na njem, dade se da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugoga, i dade mu se mač veliki.

5. I kad otvori treći pečat, čuh treću životinju gdje govori: dodji i vidji. I vidjeh, i gle, konj vran, i onaj koji sjedjaše na njem imaše mjerila*) u ruci svojoj.

6. I čuh glas izmedju četiri životinje gdje govori: oka pšenice za dinar, i tri oke ječma za dinar; a ulja i vina neće ni biti.

7. I kad otvori četvrti pečat čuh glas četvrte životinje gdje govori: dodji i vidji.

8. I vidjeh, i gle, konj blied, i onomu koji sjedjaše na njem bješe ime smrt, i pakao idjaše za njim; i njemu se dade oblast na četvrtom dielu zemlje, da

*) vagu.

Digitized by Google

ubija mačem i gladju i smrću i zvjerinjem zemaljskim.

9. I kad otvori peti pečat vidjeh pod oltarom duše pobijenih za rieč Božju i za svjedočanstvo koje imahu.

10. I povikaše glasom velikim govoreć: dokle, gospodaru sveti i istiniti! nesudiš i nekaješ krvi naše na onih koji žive na zemlji?

11. I dane biše svakomu od njih haljine biele i rečeno im bi, da počinu još malo vremena, dokle se navrše i drugari njihovi i braća njihova, koji valja da budu pobijeni kao i oni.

12. I vidjeh kad otvori šesti pečat, i gle, zatrese se zemlja vrlo, i sunce posta crno kao vreća od kostrieti, i mjesec posta kao krv;

13. I sviezde nebeske padoše na zemlju kao što smokva odbacuje pupke svoje kad je veliki vjetar zaljulja.

14. I nebo se izmače kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s mjestah svojih pokrenuše se.

15. I kraljevi zemaljski, i boljari, i bogati, i vojvode, i silni, i svaki rob, i svaki slobodnjak, sakriše se po pećinah i po kamenjacih gorskih;

16. I govorahu goram i kamenju: padnite na nas, i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na priestolu, i od gnjeva jagnjetova.

17. Jer dodje veliki dan gnjeva njegova, i tko može ostati?

GLAVA 7.

I PO TOM vidjeh četiri andjela, gdje stoje na četiri ugla zemlje i drže četiri vjetra zemaljska, da neduše vjetar na zemlju, ni na more, niti na ikakvo drvo.

2. I vidjeh drugoga andjela, gdje se penje od iztoka sunčanoga, koji imaše pečat Boga živoga; i povika glasom velikim na četiri andjela kojim bješe dano da kvare zemlju i more, govoreć:

3. Nekvarite ni zemlje, ni mora, ni drvetah, dokle zapečatim sluge Boga našega na čelih njihovih.

4. I čuh broj zapečaćenih, sto i četrdeset i četiri tisuće zapečaćenih od svih koljenah sinovah Izraelovih;

5. Od koljena Judina dvanaest tisućah zapečaćenih; od koljena Rubenova dvanaest tisućah zapečaćenih; od koljena Gadova dvanaest tisućah zapečaćenih;

6. Od koljena Aserova dvanaest tisućah zapečaćenih; od koljena Neftalimova dvanaest tisućah zapečaćenih; od koljena Manasijeva dvanaest tisućah zapečaćenih;

7. Od koljena Simeonova dvanaest tisućah zapečaćenih; od koljena Levijeva dvanaest tisućah zapečaćenih; od koljena

Digitized by Google

Isaharova dvanaest tisućah zapečaćenih;

8. Od koljena Zabulonova dvanaest tisućah zapečaćenih; od koljena Josipova dvanaest tisućah zapečaćenih; od koljena Benijaminova dvanaest tisućah zapečaćenih.

9. Po tom vidjeh, i gle, narod mnogi, kojega nemože nitko izbrojiti, od svakoga jezika i koljena i naroda i plemena, stajaše pred priestolom i pred jagnjetom, obučen u haljine biele, i palme u rukuh njihovih.

10. I povikaše glasom velikim govoreć: spasenje Bogu našemu, koji sjedi na priestolu, i jagnjetu.

11. I svi andjeli stajahu oko priestola i starješine i četiri životinje, i padoše na lice pred priestolom, i pokloniše se Bogu,

12. Govoreć: amen; blagoslov i slava i premudrost i hvala i čast i sila i jačina Bogu našemu u viek vieka. Amen.

13. I odgovori jedan od starješinah govoreć mi: ovi obučeni u biele haljine tko su, i odkuda dodjoše?

14. I rekoh mu: gospodaru! ti znaš. I reče mi: ovo su koji dodjoše od nevolje velike, i opraše haljine svoje i ubieliše haljine svoje u krvi jagnjetovoj.

15. Zato su pred priestolom Božjim, i služe mu dan i noć u crkvi njegovoj; i onaj, što sjedi na priestolu, uselit će se u njih.

16. Više neće ogladnjeti ni ožednjeti, i neće na njih pasti sunce, niti ikakva vrućina.

17. Jer jagnje, koje je nasred priestola, past će ih, i uputit će ih na izvore žive vode; i Bog će otrti svaku suzu od očijuh njihovih.

GLAVA 8.

I KAD otvori sedmi pečat, posta tišina na nebu oko pol sata.

2. I vidjeh sedam andjelah, koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam trubah.

3. I drugi andjeo dodje, i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i bijaše mu dano mnogo tamjana, da dâ molitvam svih svetih na oltar zlatni pred priestolom.

4. I dim od kadjenja u molitvah svetih izidje od ruke andjelove pred Boga.

5. I uze andjeo kadionicu, i napuni je ognja s oltara, i baci je na zemlju, i postaše glasovi i gromovi i sievanje munjah i tresenje zemlje.

6. I sedam andjelah, koji imahu sedam trubah, pripraviše se da zatrube.

7. I prvi andjeo zatrubi, i posta grad i cganj, smiešani s krvlju, i padoše na zemlju; i trećina drvah izgorje, i svaka trava zelena izgorje.

8. I drugi andjeo zatrubi,

kao velika gora ognjem zapaljena pade u more; i trećina mora posta krv.

9. I umrie trećina stvorenja koje živi u moru, i trećina ladjah propade.

10. I treći andjeo zatrubi, i pade s neba velika zviezda, koja goraše kao svieća, i pade na trećinu riekah i na izvore vodene.

11. I ime zviezdi bješe Pelen; i trećina vodah posta pelen, i mnogi ljudi pomrieše od vodah, jer bijahu gorke.

12. I četvrti andjeo zatrubi, i udarena bi trećina sunca, i trećina mjeseca, i trećina zviezdah, da pomrča trećina njihova, i trećina danah da nesvietli, tako i noći.

13. I vidjeh, i čuh jednoga andjela gdje leti posred neba i govori glasom velikim: težko, težko, težko onim, koji žive na zemlji od ostalih glasovah trubnih trojice andjelah, koji će trubiti.

GLAVA 9.

I PETI andjeo zatrubi, i vidjeh zviezdu gdje pade s neba na zemlju, i dade joj se ključ od studenca bezdana;

2. I otvori studenac bezdana, i izidje dim iz studenca kao dim velike peći, i pocrnje sunce i nebo od dima studenčeva;

3. I iz dima izidjoše skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao što i štipavci imaju oblast na zemlji.

4. I reče im se, da nehude travi zemaljskoj, niti i kakoj zěleni, niti i kaku drvetu, nego samo ljudem koji neimaju pečata Božjega na čelih svojih.

5. I dade im se, da ih neubijaju, nego da ih muče pet mjesecih; i mučenje njihovo bijaše kao mučenje štipavčevo kad ujede čovjeka;

6. I u te dane tražit će ljudi smrt, i neće je naći; i željet će umrieti, i smrt će od njih bježati.

7. I skakavci bijahu kao konji spremljeni na boj; i na glavah njihovih kao krune od zlata, i lica njihova kao lica čovječja.

8. I imahu kose kao kose ženske, i zubi njihovi bijahu kao u lavovah;

9. I imahu oklope kao oklope gvozdene, i glas krilah njihovih bijaše kao glas kolah kad mnogi konji trče na boj;

10. I imahu repove kao štipavci, i žalci bijahu na repovih njihovih; i dana im bješe oblast, da hude ljudem pet mjesecih.

11. I imahu nad sobom kralja andjela bezdana kojemu je ime Hebrejski Abadon, a Grčki Apolion.

12. Jedno zlo prodje, evo idu još dva zla za ovim.

13. I šesti andjeo zatrubi, i čuh glas jedan od četiri roglja

Digitized by Google

zlatnoga oltara, koji je pred Bogom,

14. Gdje govori šestomu andjelu koji imaše trubu: odrieši četiri andjela koji su svezani kod rieke velike Eufrata.

15. I biše odriešena četiri andjela koji bijahu pripravljeni na sat, i dan, i mjesec, i godinu, da pobiju trećinu ljudih.

16. I broj vojnikah na konjih bijaše dvjesta tisuć tisućah; i čuh broj njihov.

17. I tako vidjeh u utvari konje, i one koji sjedjahu na njih, koji imahu oklope ognjene i plavetne i sumporne; i glave konjah njihovih bijahu kao glave lavovah, i iz ustah njihovih izlažaše oganj i dim i sumpor.

18. I od ova tri zla pogibe trećina ljudih, od ognja i od dima i od sumpora što izlažaše iz ustah njihovih.

19. Jer sila konjah bješe u ustih njihovih, i u repovih njihovih; jer repovi njihovi bijahu kao zmije i imahu glave, i njimi hudjahu.

20. I ostali ljudi, koji nebiše pobijeni zlimi ovimi, nepokajaše se od djelah rukuh svojih da se nepoklanjaju djavolom, ni idolom zlatnim i srebrnim i mjedenim i kamenim i drvenim, koji nemogu vidjeti, ni čuti, ni hoditi;

21. Niti se pokajaše od ubojstvah svojih, ni od čaranjah svojih, ni od bludnosti svoje, ni od kradjah svojih.

GLAVA 10.

I VIDJEH drugoga andjela jaka gdje silazi s neba, koji bješe obučen u oblak, i duga bješe na glavi njegovoj, i lice njegovo bješe kao sunce, i noge njegove kao stupovi ognjeni;

2. I imaše u ruci svojoj knjižicu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na more, a lievu na zemlju.

3. I povika glasom velikim, kao lav kad riče; i kad on povika, govoriše sedam gromovah glasove svoje.

4. I kad govoriše sedam gromovah glasove svoje, hoćah pisati; i čuh glas s neba koji mi govori: zapečati šta govoriše sedam gromovah, i ovo nepiši.

5. I andjeo, kojega vidjeh gdje stoji na moru i na zemlji, podiže ruku svoju k nebu,

6. I zakle se onim koji živi u viek vieka, koji sazda nebo i što je na njem, i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njem, da vremena već neće biti;

7. Nego u dane glasa sedmoga andjela, kad zatrubi, onda će se svršiti tajna Božja, kao što javi svojim slugam prorokom.

8. I glas koji čuh s neba, opet progovori sa mnom i reče: idi i uzmi knjižicu otvorenu iz ruke onoga andjela što stoji na moru i na zemlji.

Digitized by Google

9. I otidoh k andjelu, i rekoh mu: daj mi knjižicu. I reče mi: uzmi i izjedi ju; i gorka će biti u trbuhu tvojem, ali u ustih bit će ti sladka kao med.

10. I uzeh knjižicu iz ruke andjelove, i izjedoh ju; i bješe u ustih mojih kao med sladka, a kad je izjedoh, bijaše gorka u trbuhu mojem.

11. I reče mi: valja ti opet prorokovati narodom i plemenom i jezikom i kraljevom mnogim.

GLAVA 11.

I DADE mi se trska kao palica govoreć: ustani i izmjeri crkvu Božju i oltar, i one koji se klanjaju u njoj;

2. A portu što je izvan crkve, izbaci na polje, niti je mjeri, jer je dana neznabožcem; i grad sveti gazit će četrdeset i dva mjeseca.

3. I dat ću dvojici svojih svjedokah, i proricat će tisuću i dvjesta i šestdeset danah obučeni u vreće.

4. Ovi su dvie masline i dva žižka što stoje pred gospodarom zemaljskim.

5. I ako im tko nepravdu učini, oganj izilazi iz ustah njihovih, i pojest će neprijatelje njihove; i tko htjetbude učinit im na žao, onaj valja da bude ubijen.

6. I ovi će imati vlast da zatvore nebo, da nepadne dažd na zemlju u dane njihova proricanja; i imat će vlast nad vodami, da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kadgod htjetbudu.

7. I kad svrše svjedočanstvo svoje, *onda* će zvier, što izlazi iz bezdana, učiniti s njimi rat, i pobiedit će ih i ubit će ih.

8. I tjelesa njihova ostavit će na ulici grada velikoga, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje i Gospod naš razapet bi.

9. I gledat će neki od narodah i plemenah i jezikah i koljenah tjelesa njihova tri dana i pol, i neće dati da se njihova tjelesa metnu u grobove.

10. I koji žive na zemlji, obradovat će se i razveselit će se za njih, i slat će dare jedan drugomu, jer ova dva proroka mučahu one koji žive na zemlji.

11. I poslije tri dana i pol duh života od Boga udje u njih; i staše oba na noguh svojih, i strah veliki napade na one koji ih gledahu.

12. I čuše glas veliki s neba, koji im govori: izidjite amo. I izidjoše na nebo na oblacih, i vidješe ih neprijatelji njihovi.

13. I u taj čas zatrese se zemlja vrlo, i deseti diel grada pade, i tresenje zemlje pobi sedam tisućah imenah čovječjih; i ostali se uplašiše i daše slavu Bogu nebeskomu.

14. Zlo drugo prodje; evo zlo treće ide brzo.

15. I sedmi andjeo zatrubi, i postaše veliki glasovi na nebesih govoreć: posta kraljevstvo svieta Gospoda našega i Krista njegova, i kraljevat će u viek vieka.

16. I dvadeset i četire starješine, koje sjedjahu pred Bogom na priestolih svojih, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu

17. Govoreć: hvalimo te Gospode Bože svemogući, koji jesi, i bješe, i bit ćeš, što si primio silu svoju veliku i kraljuješ.

18. I neznabožci se prognjeviše, i dodje gnjev tvoj i vrieme mrtvim da se sudi, i da se dâ plaća slugam tvojim, prorokom i svetim, i onim koji se boje imena tvojega, malim i velikim, i da se pogube oni koji zemlju pogubiše.

19. I otvori se crkva Božja na nebu, i pokaza se kovčeg zavjeta njegova u crkvi njegovoj; i bijahu sievanja munjah, i glasovi, i gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki.

GLAVA 12.

I ZNAK veliki pokaza se na nebu: žena obučena u sunce, i mjesec pod nogama njezinima, i na glavi njezinoj vienac od dvanaest zviezdah.

2. I bješe trudna, i vikaše od muke, i mučaše se da rodi.

3. I pokaza se drugi znak na nebu, i gle veliki crveni zmaj, koji imaše sedam glavah, i deset rogovah; i na glavah njegovih sedam krunah;

4. I rep njegov odvuče trećinu zviezdah nebeskih, i baci ih na zemlju. I zmaj stajaše pred ženom koja hoćaše da se porodi, da joj proždere diete kad rodi.

5. I rodi mužko, sina, koji će pasti sve narode s palicom gvozdenom; i diete njezino bi uzeto k Bogu i priestolu njegovu.

6. A žena uteče u pustinju, gdje imaše mjesto pripravljeno od Boga, da se ondje hrani tisuću i dvjesta i šestdeset danah.

7. I posta rat na nebu. Mihail i andjeli njegovi udariše na zmaja, i bi se zmaj i andjeli njegovi.

8. I nenadvladaše, i više im se nenadje mjesta na nebu.

9. I sbačen bi zmaj veliki, stara zmija, koja se zove djavol i sotona, koji vara sav vasioni sviet, i sbačena bi na zemlju, i andjeli njezini sbačeni biše s njom.

10. I čuh glas veliki na nebu koji govori: sad posta spasenje i sila i kraljevstvo Boga našega, i oblast Krista njegova; jer se sbaci opadač braće naše, koji ih opadaše pred Bogom našim dan i noć.

11. I oni pobiediše krvlju jagnjetovom i riečju svjedočan-

Digitized by Google

stva svojega, i nemarahu za život svoj do same smrti.

12. Zato veselite se nebesa i vi koji živite na njih. Težko vam koji živite na zemlji i moru, jer djavol sidje k vam, i vrlo se razsrdio, znajuć da vremena malo ima.

13. I kad vidje zmaj da sbačen bi na zemlju, gonjaše ženu koja rodi mužko.

14. I ženi dana biše dva krila orla velikoga, da leti u pustinju na svoje mjesto, gdje će se hraniti vrieme i vremena i pol vremena, *sakrivena* od lica zmijina.

15. I izpusti zmija za ženom iz ustah svojih vodu kao rieku, da je utopi u rieci.

16. I pomože zemlja ženi, i otvori zemlja usta svoja, i proždrie rieku koju izpusti zmija iz ustah svojih.

17. I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije s ostalim sjemenom njezinim, koje drži zapoviesti Božje i ima svjedočanstvo Isukrsta.

GLAVA 13.

I STADOH na piesku morskom; i vidjeh zvier gdje izlazi iz mora, koja imaše sedam glavah, i rogovah deset, i na rogovih njezinih deset krunah, a na glavah njezinih imena hulna.

2. I zvier koju vidjeh bijaše kao ris, i noge joj kao u medvjeda, i usta njezina kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i priestol svoj, i oblast veliku.

3. I vidjeh jednu od glavah njezinih kao ranjenu na smrt, i rana smrti njezine izlieči se. I čudi se sva zemlja iza zvieri, i pokloniše se zmiji, koja dade oblast zvieri.

4. I pokloniše se zvieri govoreć: tko je kao zvier? i tko može ratovati s njom?

5. I dana joj biše usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana joj bi oblast da čini četrdeset i dva mjeseca.

6. I otvori usta svoja za huljenje na Boga, da huli na ime njegovo, i na kuću njegovu, i na one koji žive na nebu.

7. I dano joj bi da se bije sa svetim, i da pobiedi; i dana joj bi oblast nad svakim koljenom i narodom i jezikom i plemenom.

8. I pokloniše joj se svi koji žive na zemlji, kojim imena nijesu zapisana u životnoj knjizi jagnjeta, koje je zaklano od postanka svieta.

9. Ako tko ima uho, neka čuje.

10. Tko u robstvo vodi, bit će u robstvo odveden; tko nožem ubije, valja da i on nožem bude ubijen. Ovdje je trpljenje i vjera svetih.

11. I vidjeh drugu zvier gdje izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao u jagnjeta; i govoraše kao zmaj.

12. I svu vlast prve zvieri

Digitized by Google

činjaše pred njom; i učini, da zemlja i koji žive na njoj pokloni se prvoj zvieri, kojoj se izcieli rana smrtna.

13. I učini čudesa velika, i učini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudmi.

14. I vara one koji žive na zemlji znacim, koji joj biše dani da čini pred zvieri, govoreć onim što žive na zemlji, da načine ikonu zvieri koja imade ranu smrtnu i osta živa.

15. I bi joj dano, da dade duh kipu zvierinom, da progovori kip zvierin, i da učini, da se pobiju koji se god nepoklone kipu zvierinomu.

16. I učini sve, male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, te im dade žig na desnoj ruci njihovoj ili na čelih njihovih,

17. Da nitko nemože ni kupiti ni prodati, osim tko ima žig, ili ime zvieri, ili broj imena njezina.

18. Ovdje je mudrost. Tko ima um, neka izračuni broj zvieri: jer je broj čovjekov i broj njezin šest stotina i šestdeset i šest.

GLAVA 14.

I VIDJEH, i gle, jagnje stajaše na gori Sionskoj, i s njim sto i četrdeset i četiri tisuće, koji imahu ime otca njegova napisano na čelih svojih.

2. I čuh glas s neba kao glas vodah mnogih, i kao glas groma velikoga; i čuh glas gudačah koji gudjahu u gusle svoje.

3. I pjevahu kao novu pjesnu pred priestolom i pred četiri životinje i pred starješinami; i nitko nemogaše naučiti pjesne, osim onih sto i četrdeset i četiri tisuće koji su odkupljeni sa zemlje.

4. Ovo su, koji se neopoganiše sa ženami, jer su dievci, oni idu za jagnjetom kudgod ono podje. Ovi su kupljeni od ljudih prvenci Bogu i jagnjetu.

5. I u njihovih ustih nenadje se prievara, jer su bez mane pred priestolom Božjim.

6. I vidjeh drugoga andjela gdje leti posred neba, koji imaše vječno evandjelje, da objavi onim koji žive na zemlji, i svakomu plemenu i jeziku i koljenu i narodu,

7. I govoraše velikim glasom: bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dodje čas suda njegova; i poklonite se onomu koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.

8. I drugi andjeo za njim ide govoreć: pade, pade Babilon, grad veliki, jer otrovnim vinom bludnosti svoje napoji sve narode.

9. I treći andjeo za njim ide govoreć glasom velikim: tko se god pokloni zvieri i kipu njezinu, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju,

10. I on će piti od vina gnjeva Božjega, koje je nepomiešano

Digitized by Google

utočeno u čašu gnjeva njegova, i bit će mučen ognjem i sumporom pred andjeli svetimi i pred jagnjetom.

11. I dim mučenja njihova izlazit će u viek vieka; i neće imati mira dan i noć koji se poklanjaju zvieri i kipu njezinomu, i koji primaju žig imena njezina.

12. Ovdje je trpljenje svetih, koji drže zapoviesti Božje i vjeru Isusovu.

13. I čuh glas s neba gdje mi govori: napiši: blago mrtvim koji umiru u Gospodu od sad. Da, govori Duh, da počinu od trudovah svojih; jer djela njihova idu za njimi.

14. I vidjeh, i gle, oblak biel, i na oblaku sjedjaše kao sin čovječji, i imaše na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar.

15. I drugi andjeo izidje iz crkve vičući velikim glasom onomu što sjedi na oblaku: zamahni srpom svojim i žanji, jer dodje vrieme da se žanje, jer se osuši žito zemaljsko.

16. I onaj, što sjedjaše na oblaku, baci srp svoj na zemlju, i požnjevena bi zemlja.

17. I drugi andjeo izidje iz crkve što je na nebu, i imaše i on kosier oštar.

18. I drugi andjeo izidje iz oltara, koji imaše oblast nad ognjem, i povika s velikom vikom onomu koji imaše kosier oštri, govoreć: zamahni kosierom svojim oštrim, i odreži grožđje vinograda zemaljskoga; jer već sazreše puca njegova.

19. I baci andjeo kosier svoj na zemlju, i obra vinograd zemaljski, i metnu u kacu velikoga gnjeva Božjega.

20. I otoči se kaca izvan grada, i izidje krv iz kace tja do uzdah konjem tisuću i šest stotinah potrkalištah.

GLAVA 15.

I VIDJEH drugi veliki znak na nebu i čudo: sedam andjelah koji imahu sedam posljednjih zalah, jer se u njih savrši gnjev Božji.

2. I vidjeh kao stakleno more smiešano s ognjem, i one što pobiediše zvier i kip njezin, i žig njezin, i broj imena njezina, gdje stoje na moru staklenom i imaju gusle Božje;

3. I pjevahu pjesnu Mojsije sluge Božjega, i pjesnu jagnjetovu, govoreći: velika su i divna djela tvoja, Gospode Bože svemogući, pravedni su i istiniti putovi tvoji, kralje svetih.

4. Tko se neće pobojati tebe, Gospode, i proslaviti ime tvoje? Jer si ti jedan svet; jer će svi neznabožci doći i pokloniti se pred tobom; jer se tvoji sudovi javiše.

5. I poslije ovoga vidjeh, i gle, otvori se crkva šatora svjedočanstva na nebu,

Digitized by Google

6. I izidjoše sedam andjelah iz crkve, koji imahu sedam zalah, obučeni u čiste i biele haljine od platna, i opasani po prsih zlatnimi pojasi;

7. I jedna od četiri životinje dade sedmorici andjelah sedam čašah zlatnih napunjenih gnjeva Boga, koji živi u viek vieka.

8. I napuni se crkva dima od slave Božje i od sile njegove; i nitko nemogaše doći u crkvu, dok se nesvrši sedam zalah sedmorice andjelah.

GLAVA 16.

I ČUH glas veliki iz crkve gdje govori sedmorici andjelah: idite i izlijte sedam čašah gnjeva Božjega na zemlju.

2. I otide prvi andjeo, i izli čašu svoju na zemlju; i postaše rane zle i ljute na ljudih koji imaju žig zvierin i koji se klanjaju kipu njezinu.

3. I drugi andjeo izli čašu svoju u more; i posta krv kao od mrtvacah, i svaka duša živa umrie u moru.

4. I treći andjeo izli čašu svoju na rieke i na izvore vodene; i posta krv.

5. I čuh andjela vodenoga gdje govori: pravedan si Gospode, koji jesi, i koji bješe, i svet, što si ovo sudio;

6. Jer proliše krv svetih i prorokah, i krv si im dao da piju, jer su zaslužili.

7. I čuh drugoga iz oltara gdje govori: da, Gospode Bože svemogući, istiniti su i pravi sudovi tvoji.

8. I četvrti andjeo izli čašu svoju na sunce, i dano mu bi da žeže ljude ognjem.

9. I opališe se ljudi od velike vrućine, i huliše na ime Boga koji ima oblast nad ovimi zli, i nepokajaše se da mu dadu slavu.

10. I peti andjeo izli čašu svoju na priestol zvierin; i kraljevstvo njezino posta tamno, i žvatahu jezike svoje od bola.

11. I huliše na ime Boga nebeskoga od bola i od ranah svojih, i nepokajaše se od djelah svojih.

12. I šesti andjeo izli čašu svoju na veliku rieku Eufrat; i presahnu voda njezina, da se pripravi put kraljev od iztoka sunčanoga.

13. I vidjeh iz ustah zmajevih, i iz ustah zvierinih, i iz ustah lažnoga proroka, gdje izidjoše tri nečista duha, kao žabe.

14. Jer su ovo duhovi djavolski, koji čine čudesa i izlaze ka kraljevom svega vasionoga svieta, da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga svemogućega.

15. Evo idem kao lupež; blago onomu, koji je budan i koji čuva haljine svoje, da gol nehodi i da se nevidi sramota njegova.

16. I sabra ih na mjesto, ko-

Google

je se Hebrejski zove Harmagedon.

17. I sedmi andjeo izli čašu svoju po nebu, i izidje glas veliki iz crkve nebeske od prieстola govoreći: svrši se.

18. I biše sievanja munjah i gromovi, i glasovi, i bi veliko tresenje zemlje, kakovo nikad nebi od kako su ljudi na zemlji, toliko tresenje, tako veliko.

19. I grad veliki razdieli se na tri diela, i gradovi neznabožački padoše; i Babilon veliki spomenu se pred Bogom, da mu dà čašu vina ljutoga gnjeva svojega.

20. I sva ostrva pobjegoše, i gore se nenadjoše,

21. I grad veliki kao glava pade s neba na ljude; i ljudi huliše na Boga od zla gradnoga, jer je velika muka njegova vrlo.

GLAVA 17.

I DODJE jedàn od sedam andjelah koji imahu sedam čašah, i govori sa mnom veleć mi: hodi da ti pokažem sud bludnice velike, koja sjedi na vodah mnogih;

2. S kojom se kurvahu kraljevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom bludnosti njezine.

3. I uvede me duh u pusto mjesto; i vidjeh ženu gdje sjedi na zvieri crvenoj, koja bješe puna imenah hulnih i imaše sedam glavah i deset rogovah.

4. I žena bješe obučena u porfiru i skerlet, i nakićena zlatom i kamenjem dragim i biserom, i imaše čašu u ruci svojoj punu mrzosti i poganštine bludnosti svoje;

5. I na čelu njezinu napisano ime: tajna, Babilon veliki, mati bludnicam i mrzostim zemaljskim.

6. I vidjeh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi svjedokah Isusovih: i začudih se čudom velikim kad je vidjeh.

7. I reče mi andjeo: šta se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu ove žene, i zvieri što je nosi i ima sedam glavah i deset rogovah.

8. Zvier, koju si vidio, bješe i nije, i izići će iz bezdana i otići će u propast; i udivit će se koji žive na zemlji, kojim imena napisana nijesu u knjigu života od postanka svieta, kad vide zvier, koja bješe, i nije, i doći će opet.

9. Ovdje je um koji ima mudrost. Sedam glavah, to su sedam gorah na kojih žena sjedi.

10. I jesu sedam kraljevah. Pet je njih palo, i jedan jest, a drugi još nije došao; i kad dodje, za malo će ostati.

11. I zvier, koja bješe i nije, i ona je osmi, i jest od sedmorice i u propast ide.

12. I deset rogovah, koje si vidio, to su deset kraljevah, koji kraljevstva još neprimiše, nego će oblast kao kraljevi na jedno vrieme primiti sa zvieri.

13. Oni jednu volju imaju, i silu i oblast svoju dat će zvieri.
14. Ovi će se pobiti s jagnjetom, i jagnje će ih pobiediti, jer je gospodar nad gospodari i kralj nad kraljevi; i koji su s njim, jesu pozvani i izabrani i vjerni.
15. I reče mi: vode, što si vidio, gdje sjedi bludnica, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici.
16. I deset rogovah, što si vidio na zvieri, oni će omrznuti na bludnicu, i opustošit će je i ogoluzniti, i meso njezino pojest će i sažeći će je ognjem.
17. Jer je Bog dao u srca njihova, da učine volju njegovu, i da učine volju jednu, i da dadu kraljevstvo svoje zvieri, dok se svrše rieči Božje.
18. I žena, koju si vidio, jest grad veliki, koji ima kraljevstvo nad kraljevi zemaljskimi.

GLAVA 18.

I POSLIJE ovoga vidjeh drugoga andjela gdje silazi s neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvietli od slave njegove.
2. I povika jakim glasom govoreć: pade, pade Babilon veliki, i posta stan djavolom, i tamnica svakomu duhu nečistomu, i tamnica svih pticah nečistih i mrskih: jer otrovnim vinom bludnosti svoje napoji sve narode;
3. I kraljevi zemaljski s njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva slasti njezine.
4. I čuh glas drugi s neba koji govori: izidjite iz nje, narode moj, da se nepomiešate u griehe njezine, i da vam nenahude zla njezina.
5. Jer griesi njezini doprieše tja do neba, i Bog se opomenu nepravde njezine.
6. Platite joj kao što i ona plati vam, i podajte joj dvojinom onoliko po djelih njezinih: kojom čašom zahvati vam zahvatajte joj po dva puta onoliko.
7. Koliko se proslavi i nasladi, toliko joj podajte mukah i žalosti; jer govori u srcu svojem: sjedim kao kraljica, i nijesam udovica, i žalosti neću vidjeti.
8. Zato će u jedan dan doći zla njezina: smrt i plač i glad, i sažeći će se ognjem; jer je jak Gospod Bog koji joj sudi.
9. I zaplakat će i zajaukati za njom kraljevi zemaljski koji se s njom kurvaše i bjesniše, kad vide dim gorenja njezina,
10. Iz daleka stojeći od straha mukah njezinih i govoreći: jaoh! jaoh! grade veliki Babilone, grade tvrdi, jer u jedan čas dodje sud tvoj!
11. I trgovci zemaljski zaplakat će i zajaukati za njom, što njihovih tovarah nitko više nekupuje;
12. Tovarah zlata i srebra i

Digitized by Google

kamenja dragoga i bisera i uzvoda i porfire i svile i skerleta, i svakoga mirisnoga drveta, i svakojakih sudovah od bjelokosti, i svakojakih sudovah od najskupljega drveta, mjedi i gvoždja i mramora,

13. I korice sladke i tamjana i mira i libana, i vina i ulja, i cvieta od brašna i pšenice, i govedah, i ovacah, i konjah i kolah, i tjelesah, i dušah čovječjih.

14. I voća željah duše tvoje otidoše od tebe, i sve što je masno i dobro otide od tebe, i više ga nećeš naći.

15. Trgovci, koji se ovimi tovari obogatiše od nje, stat će iz daleka od straha mučenja njezina, plačuć i jaučuć,

16. I govoreć: jaoh! jaoh! grade veliki, obučeni u svilu i porfiru i skerlet, i nakićeni zlatom i kamenjem dragim i biserom;

17. Jer u jedan čas pogibe toliko bogatstvo! I svi gospodari od ladjah, i sav narod u ladjah, i ladjari, i kojigod rade na moru, stadoše iz daleka,

18. I vikahu, vidjevši dim gorenja njezina, i govorahu: tko je *bio* kao *ovaj* grad veliki?

19. I baciše prah na glave svoje, i povikaše plačuć i ridajuć, govoreć: jaoh! jaoh! grade veliki, u kom se obogatiše svi koji imaju ladje na moru od bogatstva njegova, jer u jedan čas opustje!

20. Veseli se nad njim nebo, i sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud vaš na njem.

21. I uze jedan jak andjeo veliki kamen, kao kamen vodenični, i baci u more govoreć: tako će sa hukom biti bačen Babilon grad veliki, i neće se više naći;

22. I glas gudačah i pjevačah i sviračah i trubačah neće se više čuti u tebi; i nikakav majstor ni od kakva zanata neće se više naći u tebi, i huka kamenja vodeničnoga neće se čuti u tebi;

23. I svjetlo žižka neće više svietliti u tebi, i glas ženika i nevjeste neće više biti čuven u tebi; jer trgovci tvoji bijahu boljari zemaljski, jer tvojim čaranjem prevareni biše svi narodi.

24. I u njem se nadje krv proročka i svetih, i svih koji su pobijeni na zemlji.

GLAVA 19.

APOSLIJE ovoga čuh glas veliki naroda mnogoga na nebu gdje govori: aleluja! spasenje i slava i čast i sila Gospodu našemu;

2. Jer su istiniti i pravi sudovi njegovi, što je osudio bludnicu veliku, koja pokvari zemlju bludničtvom svojim, i osvetio krv slugah svojih od ruke njezine.

3. I drugom rekoše: aleluja!

Digitized by Google

I dim njezin izlažaše u viek vieka.

4. I padoše dvadeset i četiri starješine, i četiri životinje, i pokloniše se Bogu koji sjedjaše na priestolu, govoreć: amen, aleluja!

5. I glas izidje od priestola koji govori: hvalite Boga našega sve sluge njegove, i koji ga se bojite, i mali i veliki.

6. I čuh kao glas naroda mnogoga, i kao glas vodah mnogih, i kao glas gromovah jakih, koji govore: aleluja! jer kraljuje Gospod Bog svemogući.

7. Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu njemu; jer dodje svatba jagnjetova, i žena njegova pripravila se;

8. I dano joj bi, da se obuče u svilu čistu i bielu: jer je svila pravda svetih.

9. I reče mi: napiši: blago onim koji su pozvani na večeru svatbe jagnjetove! I reče mi: ove su rieči istinite Božje.

10. I padnuvši pred nogama njegovima poklonih mu se; i reče mi: gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svjedočanstvo Isusovo Duh proroctva.

11. I vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj biel, i koji sjedjaše na njem zove se vjeran i istinit, i sudi po pravdi i vojuje.

12. A oči su mu kao plamen ognjeni, a na glavi njegovoj krune mnoge, i imaše ime napisano, kojega nitko nezna do on sam.

13. I bješe obučen u haljinu crvenu od krvi, i ime se njegovo zove: rieč Božja.

14. I vojske nebeske idjahu za njim na bielih konjih, obučene u svilu bielu i čistu.

15. I iz ustah njegovih izidje mač oštar, da njim pobije neznabožce; i on će ih pasti s palicom gvozdenom; i on gazi kacu vina srdnje i gnjeva Boga svedržitelja.

16. I ima na haljini i na stegnu svom ime napisano: kralj nad kraljevi i gospodar nad gospodari.

17. I vidjeh jednoga andjela gdje stoji na suncu i povika glasom velikim govoreć svim pticam koje lete izpod neba: dodjite i skupite se na veliku večeru Božju,

18. Da jedete mesa od kraljevah, i mesa od vojvodah, i mesa od junakah, i mesa od konjah i od onih koji sjede na njih, i mesa od svih slobodnjakah i robovah, i od malih i velikih.

19. I vidjeh zvier i kraljeve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s onim što sjedi na konju i s vojskami njegovimi.

20. I bi uhvaćena zvier, i s njom lažni prorok, koji učini pred njom znake, kojimi pre-

Digitized by Google

vari one, koji primiše žig zvierin i koji se poklanjaju ikoni njezinoj: živi biše bačeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom.

21. A ostali pobijeni biše mačem onoga što sjedi na konju, koji izidje iz ustah njegovih: i sve se ptice nasitiše od mesa njihova.

GLAVA 20.

I VIDJEH andjela gdje silazi s neba, koji imaše ključ od bezdana i verige velike u ruci svojoj.

2. I uhvati zmaja, staru zmiju, koja je djavol i sotona, i sveza je na tisuću godinah,

3. I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečati nad njom, da više neprelašćuje narodah, dok se navrši tisuća godinah, i po tom valja da bude odriešena na malo vremena.

4. I vidjeh priestole, i sjedjahu na njih, i dade im se sud, i duše izsječenih za svjedočanstvo Isusovo i za rieč Božju, koji se nepokloniše zvieri ni kipu njezinu, i neprimiše žiga na čelih svojih i na ruci svojoj; i oživlješe i kraljevahu s Kristom tisuću godinah.

5. A ostali mrtvaci neoživlješe, dokle se nesvrši tisuća godinah. Ovo je prvo uzkrsnuće.

6. Blažen je i svet onaj, koji ima diel u prvom uzkrsnuću: nad njim druga smrt neima vlasti, nego će biti svećenici Bogu i Kristu, i kraljevat će s njim tisuću godinah.

7. I kad se svrši tisuća godinah, pustit će se sotona iz tamnice svoje,

8. I izići će da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojih je broj kao piesak morski.

9. I izidjoše na širinu zemlje, i obkoliše okol svetih i grad ljubazni; i sidje oganj od Boga s neba, i pojede ih.

10. I djavol, koji ih varaše, bačen bi u jezero ognjeno i sumporito, gdje je zvier i lažni prorok; i bit će mučeni dan i noć u viek vieka.

11. I vidjeh velik biel priestol, i onoga što sjedjaše na njem, od čijega lica bježaše nebo i zemlja, i mjesta im se nenadje.

12. I vidjeh mrtvace male i velike, stojeće pred Bogom, i knjige su otvorene; i druga se knjiga otvori, koja je *knjiga* života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigah, po djelih svojih.

13. I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po djelih svojih.

14. I smrt i pakao bačeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt.

15. I tko se nenadje napisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno.

GLAVA 21.

I VIDJEH nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prodjoše, i mora više neima.

2. I ja Ivan vidjeh grad sveti, Jerusalem nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta ukrašena mužu svojemu.

3. I čuh glas veliki s neba gdje govori: evo stana Božjega medju ljudi, i življet će s njimi, i oni će biti narod njegov, i sam Bog bit će s njimi Bog njihov.

4. I Bog će otrti svaku suzu od očijuh njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prodje.

5. I reče onaj koji sjedjaše na priestolu: evo sve novo tvorim. I reče mi: napiši, jer su ove rieči istinite i vjerne.

6. I reče mi: svrši se. Ja sam alfa i omega, početak i svršetak. Ja ću žednomu dati iz izvora vode žive za badava.

7. Koji pobiedi, dobit će sve, i bit ću mu Bog, i on će biti moj sin.

8. A strašljivim i nevjernim i poganom i krvnikom, bludnikom, i vračarom, i idolopoklonikom, i svim lažam, njim je diel u jezeru što gori ognjem i sumporom, koje je smrt druga.

9. I dodje k meni jedan od sedam andjelah koji imahu sedam čašah napunjenih sedam zalah posljednjih, i reče mi govoreć: hodi da ti pokažem nevjestu, jagnjetovu ženu.

10. I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusalem, gdje silazi s neba od Boga,

11. I imaše slavu Božju; i svjetlost njegova bijaše kao dragi kamen, kao kamen jaspis svietli,

12. I imaše zid velik i visok, i imaše dvanaestora vrata, i na vratih dvanaest andjelah, i imena napisana, koje su imena dvanaest koljenah Izraelovih.

13. Od iztoka vrata troja, i od sjevera vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata troja.

14. I zid gradski imaše dvanaest temeljah, i na njih imena dvanaest apostolah jagnjetovih.

15. I onaj, koji govoraše sa mnom, imaše trsku zlatnu, da izmjeri grad i vrata njegova i zidove njegove.

16. I grad na četiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika kolika i širina. I izmjeri grad trskom na dvanaest tisućah potrkališah: dužina i širina i visina jednaka je.

17. I razmjeri zid njegov na sto i četrdeset i četiri lakta, po mjeri čovječjoj, koja je andjelova.

18. I bješe gradja zida njegova jaspis, i grad zlato čisto, kao čisto staklo.

Digitized by Google

19. I temelji zidovah gradskih bijahu ukrašeni svakim dragim kamenjem: prvi temelj bijaše jaspis, drugi safir, treći halcedon, četvrti smaragd,

20. Peti sardoniks, šesti sard, sedmi hrizolit osmi beril, deveti topaz, deseti hrizopras, jedanaesti jacint, dvanaesti ametist.

21. I dvanaest vratah, dvanaest zrnah bisera: svaka vrata bijahu od jednoga zrna bisera: i ulice gradske bijahu zlato čisto, kao staklo presvietlo.

22. I crkve nevidjeh u njem: jer je njemu crkva Gospod Bog svemogući, i jagnje.

23. I grad nepotrebuje sunca ni mjeseca da svietle u njem; jer ga slava Božja prosvietli, i žižak je njegov jagnje.

24. I narodi, koji su spaseni, hodit će u svjetlu njegovu, i kraljevi zemaljski doniet će slavu i čast svoju u njega.

25. I vrata njegova neće se zatvorati danju, jer ondje noći neće biti.

26. I doniet će slavu i čast neznabožacah u njega.

27. I neće u njega ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi jagnjeta.

GLAVA 22.

I POKAZA mi čistu rieku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od priestola Božjega i jagnjetova.

2. Nasred ulicah njegovih i s obje strane rieke drvo života, koje radja dvanaest rodovah dajući svakoga mjeseca svoj rod; i lišće od drveta bijaše za izcjeljivanje narodom.

3. I više neće biti nikakve prokletinje; i priestol Božji i jagnjetov bit će u njem; i sluge njegove posluživat će ga,

4. I gledat će lice njegovo i ime njegovo bit će na čelih njihovih.

5. I noći ondje neće biti, i neće potrebovati svjetla od žižka, ni svjetla sunčanoga, jer će ih obasjavati Gospod Bog; i kraljevat će va viek vieka.

6. I REČE mi: ovo su rieči vjerne i istinite, i Gospod Bog svetih prorokah posla andjela svojega, da pokaže slugam svojim šta će biti skoro.

7. Evo ću doći skoro: blago onomu koji drži rieči proročtva knjige ove.

8. I ja Ivan vidjeh ovo i čuh; i kad čuh i vidjeh, padoh da se poklonim na noge andjela koji mi ovo pokaza.

9. I reče mi: gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti, i braća tvoja proroci, i oni koji drže rieči knjige ove. Bogu se pokloni.

10. I reče mi: nezapečaćavaj riečih proročtva knjige ove; jer je vrieme blizu.

11. Tko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i tko je pogan, neka se još pogani; a tko

Digitized by Google

je pravedan, neka još čini pravdu; i tko je svet, neka se još sveti.

12. I evo ću doći skoro, i plaća moja sa mnom, da dam svakomu po djelih njegovih.

13. Ja sam alfa i omega, početak i svršetak, prvi i posljednji.

14. Blago onim, koji tvore zapoviesti njegove, da im bude vlast na drvo života, i da udju na vrata u grad.

15. A napolju su psi i vračari i bludnici i krvnici i idolopoklonici i svaki koji ljubi i čini laž.

16. Ja Isus poslah andjela svojega da vam ovo posvjedoči u crkvah. Ja sam korien i rod Davidov, i sjajna zviezda danica.

17. I Duh i nevjesta govore: dodji. I koji čuje neka govori: dodji. I tko je žedan neka dodje, i tko hoće neka uzme vodu života za badava.

18. Jer svjedočim svakomu koji čuje rieči proročtva knjige ove; ako tko dometne ovomu, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj;

19. I ako tko oduzme od rieči knjige proročtva ovoga, Bog će oduzeti njegov diel od knjige života, i od grada svetoga, i od onega što je napisano u knjizi ovoj.

20. Govori onaj koji svjedoči ovo: da, doći ću skoro! Amen. Da, dodji, Gospode Isuse.

21. Milost Gospoda našega Isukrsta sa svimi vami. Amen.

Digitized by Google

Digitized by Google